ARS VERSIFICATORIA IOANNIS

Deſpauterij Niniuitæ diligenter recognita: adiectis cõpluſculis: & quicquid parum ſpecioſum uidebatur eliminato, Velles quædam latius probari aut plura excipi: expectato paululum in Annotationibus Deſpauterius ſatiſfaciet.

ADNOTAMENTIS quæ arti uerſificatoriæ Ioannis Deſpauterij nuperrime adiecta ſunt hãc notã * præpoſitam inuenies.

Premiſſa Iſagogæ Aſcenſiana: aucta & recognita. Addita eſt Deſpauterij recriminatio in aduerſarium.

ADDITVS INSVPER eſt Index Alphabeticus demonſtrans per numeros foliorum in quoto folio unaquæq; dictio ſit.

¶ In laudem Artis Verſificatorie doctiſſimi viri Joannis Deſpauterij Niniuite carmen Jacobi Pape
¶ Ad lectorem.

Quiſquis es auſonios cupiens contexere verſus.
 Hoc eme metrifice nobile legis opus.
Syllaba quanta docet: vel qualis rite locanda
 Et qua iam verſus arte regendus erit.
Confiteor: fuerant doctorum ſcripta virorum
 Manca: ſed hec ſtudio ſunt ſtabilita bono.
Quicquid habent ſacre congeſta volumina frugis
 Hanc nonus ingenti fenore reddit ager.
Contrectare diu decet. omni euoluere noctu:
 Verſibus vtilior: non liber eſſe poteſt.
Hunc lege ne vanis excedant tempora rebus
 Et data ſub memori dona reconde ſinu.

¶ Hexaſticon Liuini Crucij Enomij in artem Verſificatoriam Joannis Deſpauterij Niniuite.

Si iuuet auſonia muſas celebrare camoena:
 Si iuuet orpheis plectra ſonare modis.
Linque ſacros hauſtus Heliconis: linque liquores:
 Deſine ſopniferis ſepe cubare iugis,
Hic Heliconis erit fons hic parnaſia rupes.
 Ora riges. vigil hoc ſit tibi monte labos.

¶ Jodoci Badij Aſcenſij in artem Verſificatoriam Iſagoge ſeu introductio faciliima

Verſus ſeu carmen eſt certũ ſyllabarũ tẽporũ: pedumq; metrũ id eſt menſura. In vulgatis autem verſibus ſyllabe ſunt due aut tres: interdum quatuor breues. Tempora tria aut quatuor Nam breuis ſyllaba habet vnũ tpꝰ: longa duo: diphthongus et cõmunis ſyllaba vnũ ⁊ ſemis: ſed in carmine ſemper vnum aut duo. Pedes autem quinq; aut ſex Qui ſic colliguntur: aut due ſunt ſyllabe aut tres in pede aut interdũ quatuor breues vt in proceleumatico. Si due aut ambe ſunt breues. et ſic non perficit pedem in certis verſibus. quia non eſſent niſi duo tpa: ſed in antiquis fit pyrrichius vt deꝰ aut ambe longe: ⁊ eſt ſpondeus: vt currũt: aut prior tñ longa: et eſt trocheꝰ. vt arma. aut poſterior tantũ lõga ⁊ eſt iãbus: vt amãt Si tres ſyllabe: aut igitur tres longe: faciunt ⁊ plus q̃ pedem qꝛ ſex tpa cum pede trito non ſint plura quatuor: aut tres breues. ⁊ dicitur tribrachus: vt legere aut due longe ⁊ vna breuis: et ſic faciunt pluſq̃ pedem quia quinq; tempora aut vna tantũ longa: vel ergo prima: ⁊ eſt dactylus. vt currere aut vltima: ⁊ eſt anapeſtus: vt repetunt. aut media: ⁊ ſic eſt amphibrachus: vt amare: ſed eo raro metimur vulgata carmina: eo q; ex breui ⁊ longa dicimus iambum confici. *Syllabe breues. Et longe quot tpa habeant.*

¶ De pedum vſu.

¶ Ex his in hexametris ⁊ aſclepiadeis vtimur proprie. dumtaxat duobus dactylo. ⁊ ſpondeo: ⁊ licenter proceleumatico. In pentametris elegiacis totidem: ⁊ ſi aliter metiri etiã voluerimus anapeſto: vt ſuis locis dicam. In pentametris ſaphicis tribus. Trocheo/ſpondeo/ ⁊ dactylo. vide paulo inferius pedum ſedes

¶ De ſyllabarum quantitate: regule generales ad dimẽſionem carminum conducentes.

Prima rl'a

Quãtitas inest ſoli vocali: cognoſciturq; per regulã de ipſa vocali ſi ſola ſit aut vltima: aut per literas cũ ea: aut poſtea in eodẽ verſu poſitas *Secunda.*
¶ Vocales ſoleꝰ ⁊ monoſyllabe ꝓducũtur: vt a/e/i/o/u/da/mna/de/p̃/di/ſi/ni/ſto/ſlo/ꝓ/p̃ter/q; ꝓ ⁊. ve. pvl. ne ꝓ an. re autem nõ ponitur in fine *Tertia*
¶ Vocalis cũ vocali. i. diphthongus producitur: vt aer/heu/veh/foenum vbiq; niſi in latinis ſequatur vocalis: vt preco: preuſtus: vehemens ⁊c. *Quarta*
¶ Vocalis ante vocalẽ corripitur fere latinis: vt deꝰ meꝰ: preter e inter duo i quinte: ⁊ fio dum nõ ſequitur r. ⁊ gtĩi in ius qui cõis eſt preter alius ſemper longum ⁊ alterius correptum. In grecis fere producitur: vt aer: dius troes. *Quinta.*
¶ Vocalis ante duas conſonantes ſaltem dum altera ponitur in eadẽ ſyllaba: aut vnam duplicem in eadem dictione poſitam: eſt longa poſitione: vt currunt aiunt.
¶ Duplices ſunt x ⁊ z. ⁊ i inter duas vocales poſita ante cõpoſitionẽ. ita vt cuz vtraq; ſonet et cũ ſequenti ſyllabam faciat: vt aio. Dico ante cõpoſitionẽ quia in bijugus eſt ſimplex conſonans. addo ita ⁊c. quia i tenuis vocalis eſt.
¶ Si tamen ſyllaba ſit naturaliter breuis (vt accẽtu noſcitur) ⁊ ſequantur muta et liquida fit cõis: vt cathedra p̃tris: nõ m̃tris: qꝛ mater noſcitur longa dicendo commater.
¶ A vocalis finalis in omni caſu corripitur p̃terq̃ in monoſyllabis: ⁊ in abltõ aut vctõ a ntõ. in as longũ finito: vt enea palla a pallas antis. non pallas palladis. q; ducitur in omnibus non caſualibus: exceptis ita: puta non verbo. ⁊ quia: ⁊ poſtea et ante ea: ſed tunc diuiſa putem: ⁊ ea accuſatiui caſus.
¶ E finalis producitur in omni caſu preterq̃ in vocatiuo ſecunde: et caſibus tertie Corripitur in omni verbo niſi ſit ſcd'e perſone: nũeri ſingularis: imparatiui modi: ⁊ cõiugationis ſecũde: in omni aduerbio: preterq̃ in fere ⁊ ferme ⁊ ſuperlatiuis ⁊ a comparatiuis ſecunde deductis: ſimiliter in prepoſitionibus ⁊ coniunctionibus.
¶ I finalis in oĩ caſu producitur preterq̃ in caſibus grecanicis tertie: ⁊ in mihi: tibi: ſibi: in quibus cõmunis eſt. In aliis fere producitur: preterq̃ in niſi/vbi. ibi/vti quaſi/ ⁊ ſimilibus in quibus communis eſt.
¶ O finalis in omni caſu producitur preterq̃ in nominatiuis latinis ⁊ in gerũdijs in quibus cõmunis eſt. In monoſyllabis eſt lõga: in aliis niſi fit o mega cõmunis
¶ U finalis vbiq; producitur: vt hoc ⁊ ab hoc cornu/noctu/diu. de conſonantibus erunt in vltimis regule.

In verſificatoꝛiam ar tem Joannis Deſpauterij

¶ De vocalibus ante conſonantes regule generales:

A Solum trabit l quodq; ⁊ diſſyllaba manas
E diſſyllaba d.ſimul l tardant:ſed ⁊ ns.
Tq; vel u conſo.cetera coꝛripiunt
J tardant d.vel l.n ⁊ s ceu conſonitans u
M vel r.in diſſyll.cetera coꝛripiunt.
O Bogomoſo diſſyllaba d modo tardant:
U rapiunt b.l.p.polyſſyllaba t.neq; ſolum u.

¶ A in pꝛimis coꝛripitur ante omnes conſonãtes ſimplicis in pꝛimis pꝛeterq̃ ante l.⁊ pꝛeter diſſyllaba ante m.n.s. ¶ E coꝛripit̃ ante omnes conſoantes: ſimplices in pꝛimis:pt.r diſſyllaba d.⁊ l.⁊ pꝛeterq̃ aſi n.s.t.⁊ u.cõſonãtes. ¶ J quoq; coꝛripitur.pꝛeterq̃ ante d.l.n.s.⁊ u.conſonantem ⁊ pꝛeter diſſyllaba in.m.⁊.r. ¶ O coꝛripitur niſi ante b.g.m.s.⁊ diſſyllaba ante d. ¶ U vero pꝛoducitur niſi ante.b.l.p.ꝛet polyſyllaba in t.⁊ ante u.cum alia litera:vt pluuia.nam ſi ſola ſit pꝛoducitur vt vna.

¶ De medijs.

A Tardant g.vel u:medij:ſed cetera curtant.
E.c.d.tardant.l.m.n.t.vel u.mihi ſola.
J niſi ſit ſuper u.vel q.poſſit bꝛeuiari.
O medio tardant.s.t.ſed cetera curtant
U curtant b.vel.f.l.p.ceu conſonitans u.
Dum ſubſunt medijs cetera longa dabis.
Exipienda ſue ponentur in oꝛdine noꝛme.
Nunc ſatis eſt pꝛimam ſignificaſſe viam.

¶ A in medijs pꝛoducitur ante g.⁊ u.cõſonantem:ante ceteras coꝛripitur.
¶ E pꝛoducitur in medijs ante c.d.l m.n.t.u.conſonantẽ:ante ceteras coꝛripitur.
¶ J coꝛripitur in medijs ante omnes pꝛeterq̃ ante q.⁊ u
¶ O pꝛoducitur in medijs ante s.⁊ t ante ceteras coꝛripitur.
¶ U coꝛripitur ante b f.l.p.⁊.u.conſonantem:ante ceteras pꝛoducitur .De hac autem re plenioꝛ cognitio dabitur in ſequenti ope re cum exceptionibus quas hic non ponimus:quia pꝛepoſuimus ſolũ dare communes regulas quibus cognitis poſſet nouitius diſcipul⁹ verſificatoꝛie artis ſcãdere, ⁊ dimetiri per pedes:diuulgatioꝛa carminum genera ad quem rem pꝛodeſt quoq; noſſe ea que iam dicemus.

¶ De ellipſi ⁊ Synalephe.

Ellipſis necat m perimit Synalepha vocalem.
Neutra figura frequens niſi pꝛo grauitate placebit.

*M in fine dictionis abſumit̃ ſequẽte vocali.

¶ Quod dixi tñ duas aut tres ſyllabas eſſe in pede vulgati carminis: intelligo de ſyllabis manẽtib⁹ ⁊ nõ abſumẽdis dum pedes diſtinguũt̃. Nã quociẽſq; poſt m.in fine dictiõis ſequit̃.in eodẽ verſu vocalis in pꝛincipio alterius dictionis:tunc m.cum ſua vocali abſumit̃ p ellipſim.vt magnanimũ cacidã ⁊c.ſcãdit̃ ſic Magnani.dactylus:mcaci dactylus ⁊c.Non tamen ſic pꝛonunciabo carmen:ſed quaſi pꝛo vno pede dicã continue magnanimũ ⁊c.Jtem quoties poſt vocalem in fine dictiõis ſequit̃ in eodem verſu vocalis in pꝛincipio alterius dictionis:tunc pꝛecedens vocalis quantum ad metrũ abſumit̃.Ut in Buc.Phillida amo ante alias nã me diſcedere fleuit.

ſcanditur ſic. Phillida:dactylus:mentali:dactylus:as nam:ſpondeus ⁊c. Cauſam abſumptionis volunt quidem ꝙ omnis vocalis profert̃ cum aliquanta apertione oris:m verum cuȝ occluſiõe. ne ergo ſubito claudere et aperire cogeremur: vetituȝ ne poſt m ponatur vocalis:niſi que aſſumeret m:cũ vocali. Et quia omnis vocalis os operit nimius eſſet hiatus ſi plures vocales ponerentur continue. Interdum tamen poete non abſumunt:ſed licenter:de quo ſuo loco videbitur.

*Cã cur m vocali ſequente abſumitur

Pedum ſedes in hexametro.

In hexametro:vt nomẽ indicat:ſex ſunt mẽſure:eo ꝙ ſunt ſex pedũ ſedes:ſinguli aũt pedes heroici carminis metrũ faciũt:ſicut iambici car. bini. vt alibi videbit̃. Sunt aũt tñ duo pedes proprij dactylus ⁊ ſpõdeus. Nam in vltima ſede:q꞉ ſyllaba cõis vltima ſemp erit:trocheus dicet̃ ſpõdeus:⁊ in tertia ſede ſi ꝓpter ceſurã reperiat̃ iamb⁹ dicet̃ ſpondeus:vt Oĩa vincit amor:⁊ nos cedamus amori. Si tribracus:cenſebit̃ dactylus. His aũt pedibus duo loci ſunt proprij:quintus dactylo: niſi fiat ſpõdaicus q̃ dactilũ in quarto hȝ:ſpõdeũ in quinto:⁊ ſextus ſpõdeo niſi fiat dactylic⁹ hypermeter. i. in quo ſupra iuſtã menſurã ſupeſt ſyllaba:q̃ ſepe p vocaleȝ ſequentẽ abſumit̃ apud Maronẽ. Aliter aũt vocales in diuerſis verſibus nõ agũt in ſe mutuo:cauſa eſt mora:q̃ ſit inter duos ꝟſus. Unde ⁊ verſus dictus ꝙ ꝟſus ſit lector a fine vni⁹ ad principiũ alteri⁹. Reliqui quatuor loci ſunt cões:ita vt poſſint eſſe quatuor cõtinui dactyli:aut quatuor ſpõdei:aut tres dactyli ⁊ vn⁹ ſpõde⁹:aut tres ſpõdei ⁊ vn⁹ dactylus:iſq; in primo aut ſecũdo aut tertio:aut quarto loco poſitus:aut contra:aut duo dactyli ⁊ totidẽ ſpõdei:qualicũq; poſiti. Sed frequẽter et concinne eſt primus dactylus:et quartus ſpõdeus. Canori etiã ſunt duo aut tres continui dactyli:ſed ſic poſiti:vt ſecũdus aut tertius pes nõ terminet partem orationis:duriſſimus aũt eſſet verſus in quo ſcõs ſit ſpõdeus partẽ orõnis terminans vt ſi ſic dicas. Fallere q̃rit femina duplex nõ bene cautos. Accipiet igitur puer q̃nq; vltimas ſyllabas ⁊ dicet ꝙ earũ tres faciũt dactylũ:et relinque due ſpõdeũ deinde diuidet reliquũ in quatuor pedes iuxtã regulas poſitas:vt Arma viruq; cano troie q̃ prim⁹ ab oris. Primo accipiet prim⁹ ab dactylũ ⁊ oris ſpõdeũ. deinde diuidet ſic Arma vi. dactylus. rũq; ca. dactyl⁹:no tro. ſpõde⁹. ie q̃ ſpõde⁹. Si q̃ras quõ ſciet ꝙ arma nõ ſit ſpõdeus:q꞉ per regulã de a caſuali ſcit ꝙ ma corripit̃. ⁊ ita eẽt troche⁹ q̃ pes nõ eſt in heroico hexametro. Silr̃ ſciet rũq; nõ eſſe ſpõdeũ:q꞉ dictũ eſt ꝙ q; ꝑ et corripit̃. Et silr̃ de reliquis dicet. Põt etiã p dictas rl̃as incipere a capite ꝟſus Et ſi vult cõponere carmẽ:faciet fere vt pma tertij pedis ſit vltima dictionis. Sed de decoro carminũ alibi prolixius dicendum eſt:⁊ proxime nonnihil dicemus.

*Qui pedes heroico verſui conueniant

* Uerſus vnde dict⁹

In pentametro elegiaco

In pentametro elegiaco ſunt quinq;:⁊ ſi volumus ijdem pedes. Nam primi duo pedes ſunt olno ijdem cũ hexametri duobus pedib⁹:⁊ deinde ſeruabit̃ vna ſyllaba longa per ſe:poſt quẽ ponent̃ duo dactyli ⁊ ſyllaba q̃ cum priore ſyllaba faciet ſpõdeum. Aut poſt duos priores pedes ſequet̃ ſemp ſpõde⁹ cum duob⁹ anapeſtis ſic Oĩa dat dñs nec ꝑ tenet ipſe min⁹. ſcandit̃ priori modo ſic. Omnia:dactylus. dat domi:dactylus:nus eſt ſyllaba abũdans. nec tenet. dactylus:ipſe mi:dactylus nus et nus eſt ſpõde⁹ poſteriori ſic. Oĩa dactylus. dat domi:dactylus:nus nec:ſpõdeus tenet. i. anapeſtus. pſe minus:annapeſtus:eo ꝙ vltima eſt communis.

* Pentametrũ elegiacũ duob⁹ modis metiri poſſumus

In pentametro ſaphico.

In pentametro ſaphico eſt trocheus ſpondeus dactylus trocheus: aut ſpõde⁹ duo trochei:q꞉ vltima eſt communis:vt in hymno. vt que trocheus:antla. ſpõdeus xis reſo. dactylus:nare:trocheus fibris ſpondeus

In aſclepiadeo.

In aſclepiadeo ſunt quatuor pedes cum ſyllaba:in medio ſunt eñi ſpõde⁹ ⁊ dactylus cum ſyllaba, ⁊ duo dactyli quib⁹ ſi addat̃ ſyllaba erit elegiacus:vt Mecoenas atauis edite regibus. ſcanditur ſic. Mecoe. ſpõdeus. nas ata. dactylus. uis ſyllaba abundans edite dactylus. regibus dactylus ⁊c.

De practica.

Pro practice auteȝ ratione pauca admonuero. Prima vt facturus poema argumentum ſeu materiam iuxta vires ſuas deligat:non enim natus ad elegiacuȝ carmen tractabit heroicã ferraginẽ. Nã qualitas carminis debet quadrare cuȝ argu=

mente. Secundo vt delecta portētur re eam totam animo concipiat priuſq̄ ſcribe re incipiat. Tertio vt excogitatum debite diſponat: nam nō omnia quo: geſta ſunt ordine poete dictanda veniunt. Quarto vt quibus carmen ſuum ditetat ꝙ exornet preparata habeat multo ante verba ⁊ res: ita vt quecunq; legerit apta carmini ſi gnauerit ⁊ quaſi ad manum habuerit: indicio aut repertorio aliquo. Quinto. vt loca ad ſcribendum querat: apta ⁊ ſunt ſecreta ⁊ occluſa. Sexto vt tempora mollia: vt ſunt poſt ſoporem matutina fere. quocirca ceratos habebant olim parietes et ſtylū quo ſcribebant que nocturnu occurrebant priuſq̄ elaberentur memoria. Septimo, vt animum habeat ſerenum ⁊ curis alienis vacuum: ⁊ ex lectione alicuius poete cul toris ad conſimilem cantum prouocatum. Octauo ne ſit preceps in componendo. Nono vt ſit diligens in caſtigando adhibito etiam iudicio bonorum. Et, decimo vt ſit tardus in edendo. iuxta illud Horatij. Nonumq; prematur in annum

* Que debeat aduertere q̄ carmē vlt conficere.

❡ De decem vitijs in carmine faciendo vitandis.

BArbara nulla inerit vox aut incogrua metro.
Nulla redundabit: nulla integritate carebit.
Nil tranſponetur: nil confundet male ſenſum.
Nec rapies longam: nec produces breuiandam.
Nec poſt vocalem. nec poſt m verſu in eodem
Partibus at varijs vocalis rite ſequetur
Syllaba ni pereat precedens: vt modo dixi
Nec ſuccuſſantes: nec panes molle crepantes
Nec paucis numeris tibi multa licere putabis
Nec tibi propones niſi ſummos quoſq; imitandos.

❡ Ultimo loco monendi ſunt pueri: vt in conficiendis verſiculis: vitent decem vulgata vitia. Primo ne barbarum aut incongruum quicq̄ admiſceant: vt ſunt bladum: guerra: miſerere nobis: decem milia viri: q̄ꝙ contra receptum eſt viri decem milia ⁊c. Secundo ne quid redundans aut deficiens ſit: vt qui quoq; aut alias particulas propter metrum duntaxat ingerunt. Qui pedum nimis aut non ſatis ponunt: qui ſenſum non explent aut fruſtra repetunt. Tertio ne quid male tranſponatur. Quarto ne ſenſum confundat: vt has res o luci ad te ſcriptas miſimus acli. dico male: quia qui de ſitu non vulgato in oratione precipiūtur ſeruanda poſſunt: in carmine quoq; ſeruari: in quo etiam hypallage interdum locus eſt. Uerum vbi ſenſum facit obſcurum mala eſt compoſitio: vt dico te Eacida Romanos vincere poſſe. qui verſus fingitur falſo pyrrho ab oraculo: dictus aſt tamen actus exemplo Quinto. ſyllabarum quantitas non violabitur. Sexto. nec poſt m nec poſt vocalem ponetur in eodem verſu dictio incepta a vocali niſi fiat ellipſis aut ſynalepha. Pe nis Maro ſepe, corripuiſſe precedentem vocalem contentus reperiatur vt et longū formoſe vale: vale inquit iola. Imponere pelio offam. Littus hyla/hyla omne ſonaret: vbi in priore h litere officio fungitur. Septimo nō ponet ſuccuſſantes literas/ſyllabas/aut pedes. Non enim erit frequens eadem litera vt in illo verſu. O tite tute tati tibi tanta tyranne tuliſti. nec ſyllabe nec pedes duriter poniti: vt in ſecundo loco partem orationis terminantes. Octauo ne quid ſit affectate nimis turgide aut molliter ſonans: vt Tauia mimalloneis implerunt cornua bombis. et Sentis periura gentis. Et O fortunatam natam me conſule romam. talis enim cō ſonoritas vitioſa eſt. Nono vitabitur in paruo poemate magna licentia. Et decimo cauebit puer non probati auctoris verſiculos imitetur. Sicut enim nihil vtilius eſt ad conficienda carmina ꝙ habere ad manum multa probatorum auctorum

* Aſpiratio litere officio interdū fungitur.

exempla: ita nihil permitioſius ꝙ incertos aut non probatos ſequi: vt verſiculū ꝙ
his arte nates tamen apparent tibi nates. Et eos qui ſecundam corripiunt in ec-
cleſia. eremus Brauium: darius: ſathanas ⁊c. aut qui Jeſus pro pyrrichio ponūt
cum ſit bacchius aut ſaltem ſi vo in us mutes amphibrachus. aut qui maria et
Lucia ſecunda producta enunciant. Sed finem facio. Si preceptores hec diligēter
declarabunt: multum iuuerint tyrones

¶ Et hec pro Iſagoge ſatis ſint.

¶ Verſificatorie Deſpauteriane in quinq; libros diuiſe Farrago.

¶ In prefatione plurima de lingua latina: vt pote de eius infantia: virili etate ſe-
necta morte: et inſtauratione tractantur: ⁊ de Seruij ac aliorum errato qui ꝓprius
nomina ad placitum cenſent ponenda.

¶ Libro primo contenta.

Carminis. Metri. Verſus definitio
Pedes metrici: ⁊ tempora.
Hexametrum ⁊ eius pedes legitimi ⁊ nothi
Ceſure carminum.
Pentametrum ⁊ eius decorum
Aſclepiadeum Saphicum Phaleutium
Ellipſis Synalepha vitia carminis
Vocalis ante vocalem O ⁊ heu. Synereſis. Diereſis.
I in principio propriorum.

¶ Secundo libro continentur.

Regule quantitatum generales.
De poſitione. Liqueſcentia. Diphthongis. Vocalis ante vocalem.
De deriuatiuis. de compoſitione. de prepoſitionibus monoſyllabis
I et o in priore parte componente.
De preteritis diſſyllabis ⁊ geminatis
De ſupino diſſyllabo: ⁊ a vi deducto.
De incrementis verborum ⁊ nominum.

¶ Tertij libri farrago

¶ De primis ſyllabis regule ſpeciales ſerie literaria hoc eſt vocales a/e/i/o/u/
quante ſint ante conſonantes: in primis ſyllabis.
Vocalium ante conſonates in medijs ſyllabis quantitas ſerie literaria.
Vocalium tam ſolarum ꝙ conſonantibus coniunctarū in vltima ſyllaba quātitas

¶ Quarto libro contenta

Accentum regule. Clauſularum item ⁊ punctorum indicia

¶ Quinto libro contenta.

Centimetrum Seruij.
Metrorum varia genera: varieq; connexiones
Recriminatio in aduerſarium.

¶ Hec generatim. Speciatim autem
te ſeries diriget literaria.

¶ Index alphabeticus in artem verſificatoriam Joannis Deſpauterij incipit

¶ De litera A.

A Certo pede xcix.
A carminis gñe eodem
A frequentiori pede eodem
A in nõ greco lxxxix
A maria xcix
A pedum numero eodem
A perfectione vel effectu folio xcix
A ſyllabarũ numero eodem
A verſuum numero xcix
A vitio pedum eodem
Abax .xxix
Ab xcj
Ab authoribus xcix
Ab redeundi numero eodẽ
Abadir lxvj
Abdenago lxvij
Abeſalon eodem
Abidos lxxviij
Abyla lxxix
abimelech lxxj
abrotanum lxxxvij
abſtemius lxij
academia xxx.et.lxxij
acanthis xxx
accuſatiuus n n xciij
acenethus lxxv
acer xxx
atcrſecomes xx
achaia xiiij
achar xxxj
achelous xxij.et.lxxj
achemenea lxxij
achemenides lxxiij
acheron eodem
achilus lxxxix
achoreus lxxxvj
acidalus lxxiij
Acidia xxx.et.lxviij
acilius xxix
acina is lxxxj
acipenſer xxx
aconitum xxxiiij.et.lxxxv
acoris xcj
acragas lxvij.
acrota lxxxvij
acteon xvij
adam xxxj
additio vel remotio metrica folio xxxiij
additio xxiij
adicio eodem
Adon xxxj
adonicum cj
adremon lxxij
aduerbia in e xc
Adoleſcens lxxxvij
adulor eodem
ae et oe proferuntur xij
ae interdum diuiditur interpoſita aſpiratione xiij
ae xv.
aeas eodem
aeacus eodem
aedes cum ſuis xxxix
aedon lxiiij
aeeta xvj
aeetes xciiij
aegea xl
aegeon xvij
aege xl
aeger eodem
aegeus eodem
aegeon eodem
aegi eodem
aegiala xix
aegiale et cetera ex aegeos folio xl
aegialeus eodem
aegina xl
aegion eodem
aegiroeſſa eodẽ
aenigde eodẽ
aegiſus xl
aegyptus eodem
aegle eodẽ
aegloga eodem
aelia xlj
aelianus eodem
aelius eodem
aello xliij
aelurus xlj.
aemilia xlij
aemilius eodẽ
aemon eodẽ
aemonia eodem
aemulus eodem
aenaria lxviij
aenea xliij
aeneade xv
aeneas xv.et.xliij.
aeneis xvj
aeneus xliij
aeni eodem
aenigma eodem
aenos eodem.
Aenus xliij.
aeolus xvij
aeon eodẽ
aepia xliij
aepy eodem
aepitus xliij
aepolis eodem
aequana eodẽ
aeque xc
aequicolus xliiij
aequus cum ſuis eodẽ
aer xiiij.et.xciij
aereus et cetera ab es xlv
aerugo eodem
aerumna eodem
aeſacus xlvj
aeſagius eodẽ
aeſculapius etc. xlvj
aeſculus eodem
aeſepus lxxij.
aeſymnus xlvj
aeſyrmus eodem
aeſquilie eodem
aetas xlvij
aethalia eodem
aether eodem
aethia eodem
aethiopa xlvij
aethon eodẽ
aethio cum ſuis lvij
aetna eodem
aetolia eodem
aetolus lxxiij
aeua eodem
aeuum xlviij
agalma xxxij
agapitus lxxxiij
agaſo lxviij
agea xv.et.xxxij
ageladas lxvj.et.lxxj
agenius xxj
aginor lxxxj
agis xxiij
aglaodos lxiij
agoge lxvij.
agora eodem
agria eodem
aheneus xiij
ahenus eodem
ais xcv
alabia xix
alibi nouanus lxxxj
alounea xv
alcaicum cvj
alcaicum coriambicum folio cj.

alcaicum dactylicum ci
alcamenes lxxiij
alcidea lxxviij
alcimede lxx
alcimedon ⁊ alia in medon. ;
folio lxx
alcimeon xvij
alcinous lxxxi
alcyone lxxxv
alcinanium cij.⁊.xiij
alcmanium dactylicum cij
alea xxxij
alebes lxx
alecto xxxij
aledius eodem
alemania lxiij
alemonius lxxxi
ales lxxxij
alexander defensus cvi
alexandri errata in synalepha
et ellipsi viii
alexandria xix
alibides lxxviij
alleluia lxxi
alia xxxij
allium eodem
allophylus lxxx
alimenus eodem
alimon eodem
alioqui lxxxvi
aliphe xxxij.⁊.lxxij
alithyri lxxxiij
aloeus xxi
alphesibea xvi.
alpheus xvij
alternus xiij
alucaria ix
alueus eodem
amabo lxvi
amaraciorus lxxi
amaracus lxvij
amarus lxxv
amasis lxix
ambenus lxxiij
ambitus xxij
ambrosius lxxxvij
ambrosia lxxxvi
ambrosius eodem
ambubale lxxxviij
ambulacrum xxij
amentum xxxiij
amethystus lxxv.
amethysus lxxxij
amianus xxxiij
amicus lxxvij
amicus viri proprium eodem.

amimone lxxx
amithone lxxxiij
amoebus lxx
amo xxxiij
ampelius lxxi
ampelus eodem
amphigenia xxix.⁊.lxxij.
amphisa lxxxij
amphitrion xxij
amphitrite lxxxiij
amphrisus lxxxij
amulius lxxxvij
ana xxxiij
anachorite eodem
anacreontion cij
anacreontii dimetri cv
anacreontii dimetrum. lxxxiij
anas xxviij.⁊.xxxiij
anapes xv
anapestica c
anapesticum cij
anapesticum parthemiacum fo-
lio eodem
anapus lxviij
anathema lxxij
anacarete lxxv
anchaces lxvi
anchemolus lxxii
anchises lxxxiij
andreas xv
androgeos xcv
andromede lxx
angaria ix
angelicum stesichorium ciij
angelus xxi
anemos lxxij
anneus xviij
animoria xix
annius xviij
annulus xxxiij
anipe xxxiij
anitia lxxxiij.
authores lxxxvi
anticus lxxvij
antidotum lxxxvij
antiochia xix
antipestica c.
antiphates lxix
antiphona lxxv
antrophos lxxxvi
anubis lxxxvij
anus xxxiij
aonia xiij
ampage lvij
apenninus lxiiij.
apher xxxiij

aphrodite lxxxij
aprenitum lxxxv
apicius lxxv
apidanus xxxiiij
apyrinum lxxxiij
apine lxxx
aplustre xxxiiij
apocinnus lxxiij.⁊.xxxiiij
apollodorus lxxxvi
apollinus lxxxv
apenus eodem
apulia xxxiiij
apulus eodem
apucari lxxvij
apricus eodem
aptoton ⁊c. lxxxvij
apulia xxxiiij.⁊ lxxxvij
aquitania lxxxij
ara xxxv
arabia xxiiij
araneus lxviij
aratrum xxij.⁊.lxx
aratrum ariga correptum et a
Sidonio et Petrarcha xxij
arateon xxij.⁊ lxix
aratus lxx
arbutus lxxix
archas xciij
arcesius lxxiij
archelaus xiiij
archemoras lxij
archetypus lxxv
archetius lxxxi
archilochium ciij
archilochium dactylicum
folio ci.⁊.ciiij.
archilochium dactylicum tetra-
metrum ci
archilochium acatalecticum fo-
lio ciiij
archimagirus lxxxiij
archimedes lxxx
archipotes ⁊c. lxxxvij
architas vel a. lxxxiij
architectus eodem
architriclinus lxxxi
ardea xv. ardelio liij
arelas lxxi
arene xxxv
areo ares eodem
aretalogus lxvij.⁊lxxv
arete xxxv.⁊.lxxv
arethusa lxxiij
argia xix
ariasmenus xxxvij
arimmum lxxx

Ariſtocratia xix
Ariſtoteles lxxi
arius xxi
armenia lxxiij
arrabia xxxiij
arretium xxi.
arrius eodem
arſinoe lxxxi.z.lxxxv
artemis lxxij
arteria lxxiiij
artocrea xv
arunci xxxv
aruncus eodem
aruus eodem
arupinus lxxxviij
as in vltimis xciij
as in actō tertie eodem
as adis xciiij
as pro atis xcvi
aſcalon lxvij
aſcheros lxxv
aſclepiadeum ci.z.ciij
aſchetos lxxv
aſecech l xxiij
aſia xxxvi
aſiaticus eodem
aſilas lxxix
aſili eodem
aſilum eodem
aſilus eodem
aſis xxxvi
aſinus eodem
aſina lxxx
aſopus xxxi
aſſeuero lxxiiij
aſt xi.z.cvij
aſtercona xix
aſtidamis xv
aſtipalea xij.
aſtraea xv
atabulus lxvi
atax xxix
ater xxxviij
atella eodem
atos xcv
atilius xxix.
atina xxxvij
atinax xxxvi
atis xxxvij
atrax xxix
atracheas xv
atriam xxxvij
atrozaus lxxxvij
a.. gen xxxvi
atregie eodem
au diphthongus xij
auarus lxviij
auclis lxxi
aufilena lxxix
aufilenus eodem
auidienus xxxvij
aulea xv
auraricus xviij
auriga lxxix
aurium iudicium viij
aurora lxxxvi
auſonius i
autonoe lxxxv
autumo lxxxviij
auxurus eodez.
axenus xlij
axiona lxxxv
axones xxvij

¶De litera.B.

Bacchius xxi
Bagogus lxxxiiij
Baiulo xi
Balanus lxvij
Balatara xxxvij
Balcares xx
Balena xxxij
Baliſta eodez
Ballonoti lxxxvij
Barbarorū accētus xcviij
Bamura xxxiij
Barabbas lxvi
Bareas xv
Baris xxxv.
Barine eodem
Barium eodem
Baſis eodem
Bates lxix.
Baſium xxxvi
Bathania lxx.
Belua lxi
Benacus xliij.z.lxvi
Berecyntus lxx
Berenice lxxiiij.z.lxxvij
Berenicis lxxvij
Beryllus xliij
Berytus eodem
Betulium xlvij
Bybliopola lxxxviij
Bybliopilium xxi
Biſon lv
Bytynia lvi
Bithynus eodem
Bituriges lxxxviij
bitus lvi
bizer xxvij
Bandusia lxxxviij.
Blanduſium lxxxviij
blatero xxxvi
blatio eodem
blatra eodez
blene xlv
bleſus xlij
boebe xxxviij
boebis eodez
boebius eodem
boeorix xvij
boeotia eodem
boetius emaculatus 'cvij
bola lviij
bolanus eodez
boletus lix
bonifacius lvi
boreas xv
boreus xviij
boriſthenes lxxiij
botrodum lxxxiiij
bractea xv
brachioniſter xxvij
brauium xxi
brephotrophium eodem
breuis xlviij
britānia lvi
britones xxvi
britomartis eodem
bromia lix
bromius eodem
bronius eodem
broteas xv.z.lxij.
brutij lxv
buccina lxxx
bullatius lxix
bulle lxviij
bulle in compoſitis lxxxviij
bulimeon xiij
buſiris lxxxij
buteo lxv
butyrum lxxxvij

¶De litera.C.

C In vltimis xci
Cabeſus lxiiij
Cababo xxxi
Cacabus xxvi
Cacoctes xciiij
Cacus xxxi
Caduceator. eodem
Caduceum eodem
Caducifer eodez
Caduſij lxxviij
Caeps xliiij
Caepi eodem
Cainus lxxvij
Caiphas lxviij.z.lxxx

Tabula Alphabetica

Calus	xiij.	Cartilago	lxvij	cephenus	xliij
Calatia	xxiij	carus	xxxv	cepheus	codez
Calceamen	lxvij.	caſa	eodem	cephiſus	xliij.et.lxxxij
Calcx	xxxij	caſcus	xxxvj	ceps	xliiij
Calidon	lxxviij.	caſius	eodem	cepus	xliij
Calido	xxxij.et.lxxix.	caſſidorus	xixvj	cera cum ſuis	xl
Caliſto	xxxij	caſtigo	lxxix	ceraphus	xliiij.et.lxix
Calo	eodem	caſtor	xxviij	cereyon	xx
Calpe	xc	caſtritius	lxxxiij	cereyra	lxxxij
Calipetianus	lxxvj	catachreſis	lxxiiij	cercops	xxix
Cambiſes	lxxxij	catamithus	lxxxiij	cere	xlv
Camecyſſos	lxx	cathedra	lxx	ceremonie	eodem
Camers	xxxiij	cathena	xxxvj	ceres	xciij
Caminus	lxxxj	catillus	xxxvij	ceretheis	xlv
Camurus	lxxxviij	catine	lxxx	cerethes	eodem
Canalis	lxvij	catinum	lxxxj	ceretum	xliiij
Candax	xxix	catus	xxxvj	cerinthe	xlv
Candelabrum	lxij	cattrus	codez	Cemere et Decemere	foz
Canicula	lxxvij	caue	xc	lio	vij
Canidia	xxxiiij	cauteria	lxxiiij	cernitus	lxxxiiij
Canis	xxxiij	cea	xo	ceruical	xxxvij
Canius	xxxiiij	cebes	xxxviij	ceruleus	xlv
Cannabis	eodem	cecias	codez	ceruſa	xliiij
Cano	xxxiij	cecilia	eodem	ceaus	lxvj
Canobus	xxxiiij	cecilius	xxxviij	ceſitum	codez
Canon	xxxiij	cecinos	eodem	Ceſtrum	codez
Canopeum	lxxxvj	cecinum	eodem	ceſura quid ſit	v
Canopus	codē.	cecubi	codez	cete	xc
Camelea	xv	ceculus	xxxviij	ceteri	xl viij
Camuſium	lxxxviij	cecus	eodem	cethegus	xlvij.et lxxj
Capetus	lxxvj	cedes	xxiij	cetra	xlvij
Capharcus	lxix	cedicus	eodem	cetus	eodem
Caphamaum	xiiij	ceditius	eodem	chaletus	lxxvj
Capitolium	lxxxiiij	cedo	eodem	chamelea	lxxviij
Capo	xxxiiij	cedrus	eodem	camemelum	lxxij
Cappadox	xxix	ceix	xvj	character	xxviij
Capraſius	lxix.	celidon	lxx	charis	xxxv
Caprificus	lxivij	celeneus	lxxiij	charus	eodem
Caramialus	lxvij	celer	xl	chaos	xiiij
Carcheſium	lxxiiij	celinus	lxxxj	chelidon	lxxviij
Cares	xxiv	celius	xlj	chelidonia	eodem
Carcſus	lxiiij	celo	eodem	chelis	xl
Carex	xxxv	celox	xl	chenix	xliij
Caria	eodem	Celſus	xlj	cherea	xlv
Carica	eodem	celtiber	xxvj	cherebulus	eodem
Carinas	eodem	celum	xlj	chere	codē.
Cariſianus	lxxxij	cene	xliij	cherinthus	xliiij
Cariſianus	codē	ceneus	eodem	chero cum ſuis	xlv
Carmen dicitur verſus	liij	cenomani	lxxxv	cheropolum	eodem
Carmentium	xxj.et lxxiiij	cenos	xliij	cheruſci	eodem
Carmenon	lxxiij	cenos cum ſuis	eodem	chimera	lj
Carminis definitio	iij	centuria	lxxxviij	chimerinos	eodem
Carminum nomina	xcix	centurupe	eodem	chioneachion.i.nix.	lxxxv
Carneades	xv.et.lxvj	cenum	ixliij	chios	xxj
Carolus	xxxv	cepe et cepa	xliiij	chiragra	lv.et.lxvij
Carthea	xv.	cephalenia	lxvij	chirographon.	lv

Chironomon	liiij.	Cypirus	lxxij.	coebus	xxxix.
Chirurgus	lv	Cypſelus	lxxxj	Coelia	xlj
Chius	xxj	Cyriacus	lv	coeli ſyrla	eodem
Chlamys	xxxiij	Cyrene	eodem	coeliſtona	eodem
Chlena	xliij	Cyrinius	eodem	coelitus	eodem
Chocrades	xlvj.	Ciris	liij	coelum	eodem
Chocrillus	eodē	Cyros	lv	coemeterium	xlij.
Choerillis	eodem	Ciſium	eodem	coenum	xlij
Choliambus	xlvj	Cythea	xvj	coete	xlviij
Chorea	xv.	Cytherea	lxxiiij	coetus	xlvij
Choreus	lx	Cythere	eodez	cocus	xvij
Choriambica	c.	Cythorus	lxxxvj	Cogiſantra	lviij.ꝛ.lxxxij
Choriambica plura	cij	Citrum	xxxv	coleno	lviij
Coriambicum ariſtophanum		Clades	xxxj	coliphium	lix.ꝛ.lxxxij
monometrum	ciiij	Clandeſtinus	lxxxj	collirium	lxxxij
Cryſendetum	lxxvj	Claranus	xxxv	colis	lix
Chryſoloras	lxxxvj	Claris	eodem	colocaſia	lxix
Chromis	;lix	Clarus	eodem	colocolas	lix
Chromion	xx.ꝛ.xxvij	Clathrum	xxxvij	colon	xciij
Chromius	lix	Claudianus	j	colos	lix
Chromus	eodem	Clauicula	lxxvij	colum	eodez
Cyane	xix	Clauis	xxxviij	columela	lxxxviij
Cyance	eodem	Clazomene	lxxiij	columen	eodē
Cyanen	eodem	cleades	xv	coma	lix
Cybelle	lxxj	cleantes	eodem	comagenus	lxvij
Cibelle	eodem	clearchus	eodem	comes	lix
Cybellus	eodem	clemens	xlij.ꝛ.lxxij	comeſſor	eodem
Cyborium	lxxxvj	cleobolus	lxxxiiij	cometes	eodem
Cicada	lxvj	cleobulus	lxxxvij	cominus	lxxxj
Cicatrix	lxix	cleophas	lxxxvj	comitium	xxiij
Cice	xlviij	cleros	xliiij	comma	xcviij
Ciclops	xxix	cletabeni	xlvij	como	lix
Ciden	xix	cliciades	xlviij	compoſitorum accentus	
Cidonius	eodez	climater	xxviij	folio	xcvij
Cignus	xij	climene	lxxiij	concuſio	cvj
Cylleneus	xviij	climeneus	eodem	conchilium	lxxix
Cyllenius	eodez	clio	xx	compilo	eodem
Cilicia	l	cliſter	xxviij	confuto	lxxxviij
Cylidos	eodem	clitella	lvj	connubium	lvij
Cylindrus	eodem	clitis	lv	conon	lx
Cilium	eodem	cliton	lvj	conopeum	xxix
Cil	xxix.ꝛ.l.	clitorius	eodez	conops	eodem
Ciminum	ſlxxxj	clitumnus	eodez	contagium	lxvij
Ciminus	eodem	cloaca	lxv	contamino	eodem
Cymopech	liij	Colax	xxix	contra	lxxxix
Cymodorus	eodez	clodoueus	lviij.	contumax	xxviij
Cymolus	lxxxiiij	clodius	eodem	contumelia	eodem
Cymethoe	lij	Clomus	lij.	contudo	xxv
Cynaegyrus	lxxj	Cleche	xcj	conuitium	lxxvij
Cynamomum	lij	cnippus	xlix	cophinus	lx
Cynapes	lxviij	Cohilum	lxxix	cor	xciij
Cyneres	lxxvj	cocalus	lvij	coralium	lx
Cinamum	liij	cocces	eodez	coram	eodem
Cinnips	lij	cochalca	lxvij	corbite	lxxxiij
Cynoſura	lxxxij	Cocytus	lvij.ꝛ.lxxxiij	corcyra	lxxxij.
Cyperus	liij.ꝛ.lxxxiij	Coctonium	lxxxv.	coticus	lx.ꝛ.lxxxvij

Corita	fo.lx	Cui	x.⁊.cx	Deidamis	xix.
Corytus	lx.⁊.lxxxiij	Culeus	l.	Dein cum ſuis	x.
Coroebus	lxx	Culus	lxiiij.	Deiopeia	xix.
Coronia	xix	Cum	xcvij	Deiotarus	lxxxvij
Coronides	lxxvij	Cume	lxiij	Delecto	xlj
Corus	lj.	Cuneus	eodem.	Delibutus	xl
Coſe	lxj	Cunicula	lxxvij	Deliro	liiij
Coſira	lxj. ⁊lxxxij	Cuniculus	lxiiij.⁊.lxxvij	Delirus	liiij.⁊.lxxxij
Cote	lxij	Cupa	lxiij	Delubrum	xlj
Cotilus	eodem	Cupennius	eodem.	Demo	xlij
Cous	xxij	Cur	xciij.	Democedes	lxx
Coxendix	xcix	Curatius	lxix.	Demon	xlij
Crabro	xxx.	Cures	lxiiij	Demo, cum ſuis	codē.
Cragus	xxxij	Curetes	eodem	Demoſthenes	eodem
Crapula	xxxiiij	Curetis	eodem	Demum	eodem
Crater	xxvij.⁊.xciij.	Curuis	lxiij	Denarius	lxviij
Cratera	lxxiiij	Curulis	eodem	Decis	xvj.⁊.xxij
Crates	xl	Cuſtodio	lxxxiiij.	Depilo	lxxix
Craterus	eodem	Cuticula	lxxvij	Deriuatiua in.anus anius a=	
Craticula	lxxvij	Cutis	lxxv.	neus ⁊ anis	lxviij
Crathis	xxxvij	De litera D.		Deſtinatus	lxxxj
Cratinus	codē	Et T. in vltimis	xcij	Deſtino	eodem
Cratis	eodem	Daca	xxxj.	Detor	codeȝ
Creymon	xxvij	Dactylica	fo.c.	Dis	xix
Crema	xlij	Dactylicum	cj.	Diadumenus	lxxiij
Cremaſter	xxviij.	Dactylycum dimetrum hyper		Diana	xix
Crementum	xlij	catalecticum	ciij	Diaonca	xvj
Crenis	xxviij	Dacus	xxxj.	Diapiganon	lxxix
Crepida	xliij.⁊.lxxviij.	Dada	eodem	Diaſtema	lxxij
Creſſea	xv	Dalida	xxxij	Dicea	xvj
Creta	xlvij	Damaſithon	lxxxiiij.	Dicearcha	eodem
Creuſa	xvij	Dametas	eodem	Dicearheus	codē
Criniſus	xxxij	Danae.	xiiij	Dico	xlviij
Criſis	lvj.	Danaus	eodem	Dicolon	lxxxiiij
Cryſtallinus	lxxxj.	Danubius	xxxiiij	Dictanum	lxvij
Criton	lvj	Danus	xxxiij	Dicterion	lxxiiij
Criticus	eodem	Darceus	lxxvj.	Didimaon	fo.l
Crocinus	lxxxj	Darius	xxj	Didyme	xlix
Crocodilus	lxxix.	Dariuus tertie	xc	Didymeus	eodem
Crocſins	xlvj	Dauid	xxxvij	Didymi	eodem
Crotalum	lxij	Dauides	lxxviij	Didimus	codeȝ
Crotiorus	codeȝ.	Dauus	xxxvij	Die	xc
Croton	eodem	Debe	xxxviij	Digentia	fo.l
Crotopus	lxij.⁊.lxxxvj.	Debeo	eodem	Dij ⁊ dijs	x
Crotus	lxij.	Debellis	eodem	Dimas	lj
Cruſtum	cvij	Decimus ⁊c.	lxxxviij	Dindymus	fo.l
Cruſtumeri	lxxxvij.	Dedaleus	xvij.	Diodorus	lxxxvj
Cruſtumerum	eodem	Dedalion	xxxix	Dioceſis	lxx.⁊.lxxiiij
Cruſtunium	eodem	Dedalyon	xc	Diogenes	xx.⁊ lxxiij
Cteſiphon	xlvj	Dedalius	xvij	Dionyſeus	lxxxij
Cuculus	lxxxvij	Dedalus	xxxj.	Diores	lxxxvj
Cucullus	eodem	Dederunt	xxvj.	Dios	xx
Cucuma	lxxxviij	Deeſt deerat	x	Diphilus	liij
Cucumis	codē.	Defructum	lxxxix	Diphthongus	xij
Cucurio	lxiij	De hinc	x	Dis ditis	xxviij
Cudo	eodem	Deianira	lxxxij.	Diſphylus	liij.

Diſtinctio vel differẽtia. xxvj
Dityrambus lvj
Dito eodez.
Dius a.um. xix
Diuiſionẽ dictionis cũ verſus nõ admitti ij
Dius a.um. xxj
Diutinus lxxxj
Diuturnus lxxxix
Doce ꝛ ſimilia xx
Dochrium xxj
Dochimus lvij
Documentum lxxxviij
Dodona lviij
Dodoneus xviij
Dodonius eodem
Dolon lviij.
Dominus lix.
Domitianus eodem
Domitius eodem
Domnus lx
Domo lix
Domus eodem
Donace lx
Donyſa lx.ꝛ.lxxxij
Donus lx
Dores lxj
Dorion eodem
Doris eodem
Doriſcus eodem
Dormis xcv
Doron lxj.ꝛ.lxxxvi
Dorotheus xvij
Dorus lxj
Doſius eodem
Dropax xxix.ꝛ.lx
Droinus lix
Duco lxiij
Ducenti eodez.
Dulia lxiij.ꝛ.xix
Dulichium eodm
Dulius lxxiij
Dulos lxxxvij.
Ducarius lxiij
Duraton lxv
Durius eodem

¶De litera.E.

E In vetis ꝛ ablatiuis tertie folio lxxxix
E plurale xc
E in vltimis. lxxxix
Eadem ix
Earinus lxxxj.

Eboſita xxxviij.ꝛ.lxxxiij
Ebrius lxxxviij
Ebur eodem
Ebuſus lxxxviij
Eccleſia lxxiiij
Ecloga xl
Echeneis lxxij
Echinus lxxxj
Echeſ xxxviij
Edon xxvij
Edonis eodem
Edonius eodem
Edonus xxvij.ꝛ.xxxix
Educo lxiij
Ection xvj
Eſula xxxix
Egates eodem
Egnatius lxxix
Ego xcj
E diphthongus in fine ſcribitur xiij
E· datiuus ab is eodez
Elea xvj
Electra xliiij
Electrum codẽ
Elemoſyna lxxij
Elegans xlj
Elegia xix
Elegiacũ carmen vj.ꝛ.cj
Elegidiuz lxxviij
Eleleus lxxj
Elementum lxxij
Eleuchia xix
Elicius xlj
Eliſa lxxxij
Eliſeus eodem
Elyſium xlj
Elix xxix
Emation xx
Embucus lxxvij.
Emerunt xxvj
Emi xxx
Emoda lxxxiiij
Emodus lxxxviij
Emolumentum lxxxiiij
Empedocles lxx
Emnis xcij
En ꝛ an acti longi eodez
Endymion xx
Energia xix
Eneſimus xlij
Enim eodez
Enyo xx.ꝛ.xlij
Enipes xlij
Eniſpe eodem
Entelechia xix

Entheus xvij
Eodem ix
Eoſdem eodem
Eos eous xvj
Ephebeia xliij
Ephebus eodem
Ephemeris vel ephimeris folio lxxx
Epheſis xliij
Ephitus xliiij
Epi xiiij
Epicureus xviij
Epicurius eodez
Epimone lxxxv
Epiphania xix
Epichedium xxxix
Epirus eſt regio lxxj
Epiſynalepha ix
Epithydes xliiij
Epithyma lxxx
Epytus viri nomen eodem
Epodos lxxxiiij
Epops xliij
Equicolus xliij
Equiria lxxxij
Eremus lxxij
Eretum xliij
Ergo xcj.
Eribea xvj.
Erichthonius lxxxv.
Eridanus xliij
Erier eris xxvij
Erigdupus lxxxviij
Erigone xliij
Erimanthus lxxix
Eriphyle lxxx
Eritus lxxxiij
Erix xxix.ꝛ.xliiij
Erodio lxxxiij
Erodius eodez
Erotion ꝛ erotium xcij.
Eruca xlv
Es verbum xciij
Es neutri generis eodem
Es breue tertie eodem
Es pluralis eodem
Eſau xiij
Eſſeſtum lxx
Etelis lxxj
Eteretis lxxvj
Ethalion ixx
Ethedus xlvij
Ethemon eodem
Etheocles eodem
Etheſie lxxiij
Ethos xlvij

Ethneon xlvj.
Etiam xlvij.
Eu diphthongus in principio ſcribitur xij
Euboea xvj
Euchelaus lxxj
Euchelie eodez
Euganeus xvij
Eugenia xix
Eugenius xxj.z.lxxxiij
Eumenia xix
Eumenis lxxiij
Eumenius eodez
Euoluo x
Euphemia lxxij
Euphonia xix
Euphroſyne lxxx.z.lxxxvij
Eurymene lxxiiij
Eurymone lxxxv
Euripides lxxviij
Euripus lxxxij
Eurition xx
Europa lxxxvj
Europs lxxix
Euſebia xix
Eutelie lxxj
Eutrapelus eodez.
Euneus viij
Euſinus xlij
Ex obliquis correptis deriuatiua lxxxv
Exedra lxx
Exodium lxxxiiij
Exos xcv
Expergeſacio lxxj
Expillo lxxix
Exquilie xlvj
Extraneum lxviij
Exundantia metri gratia viij
Ezechias lxx

De litera. F.

Abella xxx
Fabellum eodē.
Fabrateria lxix
Fabiteria xxx
Fabula eodem
Fac xcij
Facundia xxxj
Facundus eodē
Fadus eodem
Fagineus xvij
Faginus eodem
Fale xxxij
Fame xc
Fames xxxiij
Far xciij
Farreus xxvij
Faſtidio lxxviij
Faſtigium lxxix
Faſtigio eodem
Fatum xxxvij
Far xxix
Febris xxxviij
Febritio lxxvij
Febriculoſus eodem
Fecare xxxviij
Fecinie eodem
Feculentus eodem
Fecundus eodez
Fecutinus eodez
Felſina xxx
Femina eodem
Femur xlij
Feneſtra eodem
Feniculum xliij
Fenum cum ſuis eodem
Feralis xlv
Feretrius lxxvj
Feretrum eodem
Ferie xlv
Ferine xc
Ferion xx
Fex xxxviij
Fibula xlviij
Ficedula xlix.z.lxxj
Ficelie eodē
Ficus eodez
Fides fo.l.
Fidelis eodem
Fidius eodem
Filimacia eodem
Filimacius l.z.lxxj
Felix fo.l.
Fimus lj
Fiſcina lxxx
Flabrum xxx
Flauus xxxvij
Fligo fo.l
Florianus lx
Focale lvij.z.lxvij
Foedericus lxvij
Foedus xxxix
Femina eodem
Foenilia lxxx
Foenum xliij
Foetco xlviij
Foetus xlix
Folia lix
Formido lxxviij
Formic xxix
Fortuitus lxxxij
Fredericus lxxvij
Fregi xl
Frenum xliij
Freſis xlvj
Fretum xlvij
Fretus eodem
Frico xlviij
Frigidulus lxxviij
Frigus fo.l
Friſu lv
Fritulus lvj
Fruges lxiij
Frugi eodem
Fruſino xlv.z.lxxj
Fruſtra lxxxix
Frutex lxv
Frucinus lxxxj
Fulgini eodem
Fulix lxiij
Fur xciij
Furo lxv
Fuſcinus lxxxj
Futilis lxv
Futio eodem

De litera. G.

Abaon. xiiij
Gades xxxj
Gadilon eodem
Gadir eodem
Galerita lxxxiij
Galerus lxxiiij
Galeſus eodē
Galilea xvj.al.xxx.
Galliambicum cij
Gallicinus lxxxj
Gallita lxxxiij
Gallus fo.j.
Ganea xxxiiij
Ganeo eodez
Gancum eodem
Gauſus xxxvij
Gauſapina lxxx
Gea xvj
Gedeon xvij.z.xxxix
Gedippa xxxix
Gela xl
Gelaſianus lxix
Gelaſinus eodem
Gelu xl. Genos lxxiij
Genoſus lxxxvij.
Geographus xvij
Geolophus lxxxiiij
Geomantia xvij.
Geometria eodem
Geometra. eodem
Geon. eodem

Georgi. xvij.
Georgica eodem
Georgia eodem
Georgius eodem
Gepida xliiij
Geriones xlv
Gerundia xcj
Geſa xlvj
Geſominus lxxxj
Geta xlvij
Getulia eodem
Gibbus xlviij
Gyceps fo.l
Gilipus lv
Gilium eodem
Gymnaſium lxix
Gyneccia lxx
Ginecium xxj.ꝛ.lxx
Ginta lxxxix
Ginus lij
Glacila xxxj
Glacito eodē
Gladis eodem
Glarea xxxv
Gleba xxxviij
Gliconici tres cv
Gliconici quatuor eodem
Glyconicum aſclepiadeo preponitur ciij
Glyconium vel glyconycū cj
Glis xciiij
Globus lix
Glubo lxij
Glutio lxv
Gnarus xxxv
Gnatia xxxvij
Gnauus eodem
Godofridus lxxxviij
Goni in compoſitis lxxxv
Gonos ix
Gothus lxij
Grabatus lxix
Graculus xxxj
Gradiuus eodem
Grammaticorum authoritas folio ij
Graphnim xxj
Greciſſantes nimium .ij
Grecorum accentus xcvij
Grecum in o xcj
Grecus xxxviij
Gregorius xxxix
Gryps xxviij
Grypus liij
Guido fo.l
Gutius lxv.

De litera. H.

Aſpiratio tñ ix.
Habraham xiiij
Hadria xxxj
Halcyone lxxxv
Haleſinus lxxv
Haleſus eodem
Halys xxxij
Halo eodē
Halter xxviij.ꝛ.xxij
Hamus xxxiij
Hannibalis xxvij
Harmonia xvij
Haſbyte lxxxiij
Hebe xxxviij
Hebemus lxxiij
Hebraicorum accentus folio xcviij
Hebrinus lxxxj
Hebudes xxxviij
Hedymeles xxxix.ꝛ.lxxj
Hedus xxxix
Hegalcos eodem
Helena lxxiij
Helenus eodē
Helias xviij.ꝛ.xlj
Helidorus lxxxvj
Helios xlj
Heliſos xli.ꝛ.x
Helix xl
Helops eodem
Helos eodem
Heluctij lxxvj
Hema cum ſuis xlij
Hemorrhois eodem
Hemus eodem
Heos heous xvj
Hepar xliiij
Hera cum ſuis xlv
Heracleus xviij
Heraclitus lxxxiij
Herba xlvj
Herbeſos lxxv
Herculeus xix
Hereu cum ſuis xlvj
Heres eodem
Hereſis eodem
Herios xx
Heripile xlvj
Hermaphroditus lxxxiiij
Hermenia xix
Herminius lxxxj
Hermiona xx
Hermione lxxxv
Herodes lxxxiiij
Herodotus lxxxvij
Heroici decorum breuiter perſtrictum fo.v
Heroicum cj
Herpeta lxxvj.
Heſione lxxxv
Hetruria xlvij
Hexaclinos lxxxj.
Hyacynthus xxxj.
Hiarbita lxxxiij
Hybernus xlviij
Hic aduerbium xcj
Hicetaon lxxvj
Hydaſpes fo.l
Hydor eodem
Hydrops xix
Hicra lxxiiij.
Hierodoli ꝛ ſimilia lxxxvij
Hilactor fo.lj
Hylarion xx
Hylaris lj
Hylarius lxvij
Hylarodus lxxxiiij
Hylas fo.lj
Hyle eodem
Hylea xvj
Hylonome lxxxv
Hylum xxij
Hymen lj.ꝛ.xciij.
Hymera liij
Hynulus eodem
Hypata lxix
Hypatens liij
Hypepa lxxiij
Hyperdulia xix
Hyperia eodē
Hipermetri qui dicuntur viij
Hipetaon lxxvj
Hypocauſta liij
Hypocrita eodē
Hyppaco lxvj
Hippocrates ꝛ a cratros alia folio lxix
Hyppodamia xix
Hippomenes lxxiij
Hipponas xxj.ꝛ.lxx
Hipponax lxxxv
Hiroeades xvj
Hyſopus lv.ꝛ.lxxxxj
Hiſtrix xxix
Hoc pronomen xcj
Hodoeporicum lxxiij
Hoetichius xlviij
Hocthyni eodem
Homerus lix.
Homilia eodem

Homo lx
Homoeomeria xxxiij
Homolaides lix
Homole eodem
Homonea xvj
Homo cum ſuis lix
Hora. lxj
Horatius lxix
Hormius xxj
Horops lx
Horoſcopus eodez
Horus eodem.
Huber cum ſuis lxij
Huic ix
Humus lxiiij

De litera. I

I Et u vbi vocales et vbi conſonãtes ſunt. x
Jacobus eodẽ
Jader lxvj
Jadra eodẽ
Jalyſij lxvij
Jam x
Jambica xcix
Jambicũ anacreontium cij
Jambicũ dimetrum eodem
Jambicum ſeptemnariũ eodẽ
Jambicũ trimetrum eodem
Jambicum trimetrum archilochium ciiij
Jambus xj.
Janocius lxxxiiij
Japetides xix et lxxvj
Japetus lxxv.
Japis cum ſlatino in tertia ſyllaba ventus lxviij
Japix cũ y greco in tertia ſyllaba filius dedalij eodem
Jaſius x et xix
Jaſon eodez
Jaſpis x et lxviij
Jazix x.
Iber xxvj et xciiij
Ibicus lxviij
Ibidem xxv
Ibis xlviij.
Icaria xlix
Icarus eodem
Icelos lxxij
Ichmenon xij
Ico xlix.
Icon eodem
Ichthyopolium. xx
Ichthiotrophium eodem
Idaſmenus lxxij
Idea xv. Ide l.
Ideo l
Idolatria xix
Idolon lxxxiiij
Idolothytus lxxxiiij
Idomenea xv
Idomeneus lxxiij
Idoneus l
Idume eodem
Idus eodem
Ieſus lxxv
Ignoſco xij
Iij ijs ij ijſdem x
Ilaira lxxxij
Ilaris l
Ile lxxix
Ilerda lj
Ilertes eodez
Ili in vocatiuis lxxix
Ilone lxxxv
Iloneus eodem
Ilis lxxix
Iluſſus lj
Ilithyia xix et lxxxij
Illicillus xxviij
Imber xciij
Impeditotas xxv.
Inicus lxxvj
in ido lxxxviij
In el nomina xiiij
in igo lxxix
In imen et in mentum folio lxxx
in ina vel in ine lxxxix
In inus in deriuatiuis folio lxxj
in itim lxxxiij
in itus eodem
in ulis lxxxviij
Inarine cvij
inciſo lxxx
Induperator xiiij
initium xxij
inopus lxxxvj
Inquies xcvj
Inſuber lxxxvij
Interiectionum accentus folio xcviij
Interrogatio xcvj
Inuidia x
Inuitare lxxviij
Inuitus eodem
In ila lij
Inuolucrum xij
Iuuus iij
Io xx
Ioannes xxj
Iob xx
Iocundus vij.
Ion lxx
Ionia eodem
Ionica a maiore eodem.
Ionica a minore eodez
Ionicum a maiore cij
iones xx
Ionum xix et lxxxv
Ionos xx
iopas lxxxvj
Iota lxij
ioſeph x
Ioſephus lxxiij
iphianiſſa liij
iophias eodem
Iphiclus eodem
Iphigenia liij et lxxiij
iphilus liij
Iphinous eodem
iphione eodem
Iphis. liij
Iphitus eodem
iracundus lxvj
Irenia lv
irrito lxxxiij
Irrumo lxxxviij
is in vltimis xciiij
Is ſingulare locum eodem
is ſecunde perſone xcv
Iſalces lv.
iſara eodez
iſauri eodez
iſaurus eodez.
iſaurum eodem
Iſetus eodem
Iſidius lv et lxxviij
iſidorus lxxxvij
Iſocrate lx
iſrael lxiiij. Italia lvj
italus eodem
Iter lxx
ithyphalicum dactylicum folio cij
Ithome lxxxv
ithomus eodez
Iturci lxxxviij
iubar lxij
Iubilo eodem
iubilum eodem
iudea c et xvj
Iugis lxiij
Iulianus eodem
Iulius. x et lxiiij

Julus xj.⁊ lxxxvij.
Junicus lxxvij
Juturna lxv
Juuenis lxxxiiij
Juuerna lv
Juui xxv

¶ De litera L.

In vltimis xcj
Labes xxx
Labiens eodē
Labicum lxxvij
Labo bas xxxv
Labor eodem
Lacedemone lxxj
Ladon. xxxj
Laertes xiiij
Laganum xxxij
Lagois xxij
Lagoon xxxij
Lagopus xxiij
Lagunculus eodē
Lagus eodem
Laides lxxviij
Lairus lxxxij
Lais lxiiij
Lalades eodem
Lalage lxvij
Laletania xxxiij
Laliſio eodem
Lamentum eodē
Lamina xxxiij.⁊.lxxx
Lampetie lxxvj
Lamphia xxix.⁊.xxj
Lemus xxxiij
Langia xix
Lanuuium xxxiiij
Laodamia xix
Laodocus xiiij.⁊.lx xxiiij
Lepatas xxxiiij
Lapathes lxiiij
Lar xciij.
Larides lxxxv.⁊.lxxxij
Larina xxxv
Larinates eodem
Lariſa xxxv
Lariſſa eodem
Larius eodem
Larix xxix
Laronia xxxv
Laronius eodem
Laruales eodem
Larunda eodem
Larus eodem
Lacerpicium xxxvj
Latona. xxxvij
Latous xxj
Latria xix
Latrocinor lxxij
Latus xxxvij
Lauacrum xxij
Laudace lxvj
Lauinia xxxvij
Lauinium eodem
Laurentius ij
Lea xv
Leander eodē
Learchus eodem
Lebadia xx
Lebedus lxxj
Lacania xxxviij
Lecythus xxxviij.⁊ lxxxij
Lectica xxvij
Ledo xxxix
Leena xvj
Legitimus xl
Lego eodē
Lelaps xlj
Lelex xl
Lella xlj
Lelius eodē
Lemargia xx.⁊ xlij
Lemures lxxxviij
Lemuria eodē
Leneus xliij
Lenocinium lxxxiij
Leſtrigone xlvj.⁊.lxxix
Lethea xvj
Letus xlvij.
Leucate lxix
Leuconia lxxxv
Leuco petra lxxxvj
Leuis xlviij
Leuus eodē
Libanus eodē
Libella eodem
Liber eodem
Libethra eodē
Libethrus eodē
Lybia xlviij
Libo eodē
Libra eodem
Libri falſo inſcripti ij
Liburnum xlviij
Libum eodem
Licabeſos lxxv
Licentia poetica viij
Lychas xlix
Lichen. eodem
Licheus eodē
Licianus eodem
Lycinus lxxxj
Lycium xj.⁊.xlix
Lycius xxj
Lycoras lxxxvj
Lycoreus eodem
Licorias eodem
Lycorus eodem
Lygia xx
Liguria lxxxviij
Ligurinus eodem
Ligurio eodem
Lilea lj
Lileus eodem
Lilybeum eodem
Limone eodem
Lingue latine infantia j
Lingue latine ſenectus j
Lingue latine mors j
Lingue latine inſtauratio per neotericos eodem
Linio lij
Lino eodē
Lynter xciij
Lippus ij
Liquefacio lxxij
Linquens liij
Liqueſco eodem
Liquetius eodem
Liqui xxv
Liquidus liiij
Liquor eodem
Lira liiij
Lyra eodē
Lyri eodem
Liris eodem
Lynceus ij.x.xv
Lyriſtes. xc.⁊.xciij
Lyriope lv
Lyſias eodem
Litania xx
Lithorus lvj
Lithoſtratos lxxxiij
Litigo vj
Littus eodem
Liuinus lvij
Liuius eodem
Locuſta lvij
Loedora xxj
Locmius xliij
Loctum xlviij
Logos lviij.
Longarem lxix.
Lorica lxxvij
Lotium lxij
Loto eodē
Lubricus eodem
Lucretes lxiij

Lucerna lxiij Manius xxxiiij melas xl.
Lucetius lxxvj mantele lxxij melchisedech lxxj
Lucia xiij Mantia xx meleager xv
Lucilius lxxix manus xxxiij melea xc. metes xv
Lucoſia lxxxvij Mapalis lxvij melibea xvj
Lucretia lxiij marcellianum lxxj melitea eodez
Lucretilis eodem marca xvj melius xl
Lucretius eodez. margarita lxix melodes lxxxiiij
Lucrinus eodem marges xvj melos xl
Lucrum eodem maria xiij melpomene lxxiij
Lucomo lxiij.& lxxxviij marica lxxvij memnus viri proprium xlij
Ludouicus lxiij maris xxxv memphis xciiij
Lumbricus lxxviij Maroneus xviij menander xlij
Lupatum lxx maronianus eodem menalina eodez
Luſcinia lxxx. marpeſus lxxv. medico lxxvij
Luſitania lxxxiij marſupium lxxxiij medicus eodem
Lutarius xx maſſagete lxvij mendoſi libri ij
Luter xxviij maſſagetes lxxvj menecrates & ſimilia xlij
Lutum lxv maſſaniſſa xxxv. meneceus eodem
Luthum eodem. maſilianus lxxx menelaus lxxij
¶ De litera. M. maſilus xxxvj meneleus eodē
M Non Interempta fo maſilia lxxx meneces xlij
lio vij maſtix xxix meneſis lxxv
Maccabeus xviij maſſurius lxxxviij meneſtheus eodem
Macedon lxxj matella xxxvj menia xliij
Macer poeta fo.ij mathematicus xxxvij menocceus lxx
macero xxix Matheſis lxxxv menoccius xlij
Maccetes lxxvj mathon xxxvj meō xvij.
macezer xxxj matieni xxxvij meonie eodem
machina eodem matineſſa lxxxj meonides eodem
macri errata lxxix matinus xxxvij meons eodem
macrobius lxxxiiij matricida xxv.& lxxvj mephiti lxxxiij
madeo xxxj matrimus lxxx mera xliiij
magalia xxxj.& lxvij matrona lxxxv meracus lxvj
magiste lxxvj matheum cibus quidā. xvij merco xlvj
Magia xx matheus xviij.& xxxvj meretrix lxxv
magneſia lxxv matula xxxvij meridies xxv.& lxxviij
mago xxxij maricus lxxvij. meriones xlv.& lxxxvj
malea xv Mauſoleum lxxxiiij meſapus lxviij
male xc. mauſolus eodem meſembriaci xlvj
maleſius lxxv Meander xiiij meſolus eodem
malobotrum xxxiij meandrum eodem meſſala lxvij
malus xlxij. mecoenas xxxviij meſthus xl ij
mamercus xxxiij medea xxxix meta eodez
mamertinus eodem media eodez matabus eodem
memerianus eodem medica eodem metallum eodem
menurius eodez Mediaſtinus lxxxj matonos eodem
mamurra lxxxviij mediolanum lxxxiij metaurus eodem
mamurus eodem medoaci xxxix metellus eodem
mandonius lxxxv medon eodem meteorus lxxxvj
mādragora lxvij Megaleſia lxxv metecrei xlvij
manes xxxiij. megara lxxxiij methone eodem
manctus xxxv megarus lxix metyllus eodez
manilias xxxiij.&.lxxxiij. mola xc. Meto eodez
manilini eodez melanchion xx meton eodem
manipulus lxxxij melanthia eodem metopon xliij.&.xxxvj

Metro cum ſuis	xlvij	moetus	xlviij.	Neapolis	lxviij
Metrum quid ſit	iiij	moyſes	lxxxiij.	Nebrides	lxxxiiij
Metuo	lxvij	moles	lix	Nebrophonos	lxxxv.
Mica	xxix	moly	lix.ꝛ.xcj.	Neceſſitas poetica	iiij.
Micaleſos	lxxv	monas cum ſuis	lx	Necromancia	xx
Michael	xiiij	moneſes	lxxv	Nedymnus	xxxix
michilus	xlix	moneſus	eodez	Neera	xv
micone velios	lxxxv	monichus	lx	Neſarius	lxvij
midas	l	monodia	lxvj	Neipe	xvj
migro	eodez.	monocchus	cvij	Neme	xlj
mileſius	lxxvj	monoecchus	lxx	Nemea	xv.
Miletus	lj	monoſyllaba	xc.	Nemeia	lxxvj
milium	eodem	monumentum	lxxxj	Neobole	lxxxxiiij
milio	eodem	morinus	xxxj	Neoptolemus	lxxj
milus	lxiij.	morio	lx	Nephele	lxxij
mimalion	iij	morus	eodem	Nereis	xvj
mimas	lj	moſa	lxj	Nereus	xlv
mina	liij.	moſas	eodem	Neris	eodem
mindenos	lxxv	moſini	eodē.	Nerio	eodem
mincus	liij.	mulciber	xcvj	Neritos	eodem
minoidi	xc	mulier	xxviij	Neroneus	xlviij
minos	xliij	muneſis	lxxv	Neronianus	eodem
minotaurus	eodez.	muria	lxv	Neſcis	xcv
minutius	lxxxix	muridus	eodem	Neſide	lxxviij
mirca	lxxvij	mutina	lxxx	Neuus	xlviij
mirinus	lxxxj.	murinus	lxv	Nice cum ſuis.	xlv
miritenes	lxxiij.	muſtace	lxvj	Niciterium	xliij.ꝛ.lxxiiij
miriones	lv	muto	lxv	Nicerotes	lxxiiij
mirobalanum	lxviij	mutius	eodem	Niciterium	lxxxiij.
miron	liij	mutuo	eodē	Nicolaus	xiiij
miror	eodem	¶De litera. N		Nicomedia	xx
miros	lxxxiiij	N Inultimis	xcij	Nyctimenes	lxxiij
miſcuerunt	xxvj	Naaſon	lxix	Nihilum	xxiij
miſer	lv	Nabatheus	eodem	Nimis	lj
miſitius	lxxxiij	Nabis	xxx.	Ninive	lxxxiij
miſſumenos	lxxiij	Naias	x.	Ninos	liij
myſterium	lxxiiij	Nais	xiiij	Nutus	eodem
mytos	lxxxiij	Nance	xvj	Niphates	liij
mithridates	lvj	Nar	xciij	Niphe	eodem
mitylene	lvj.ꝛ.xc.	Narea	xxxv	Nircus	liiij
mitylo	lv	Naritia	eodē	Niſantes	lv
mitio	eodem	Naritius	eodez	Niſea	xvj
mitra	eodē.	Naris	xxix	Niſce	eodem
mnaſillus	xxxv	Naſica	xxxvj.ꝛ.lxx.	Niſi	lv ꝛ.xc.
mnemoſyne	xlj	Naſicus	xxxvj	Niſyrus	lxxxij.
mhemoſyon	xlij	Naſidianus	eodez	Nitella	lvj
mneſtes	xj	Naſidienus	eodem	Nitor	eodem
mneſteus	xlij	Naſidius	eodem.	Noe	xxj
modo	lvij	Naterna	xxxvij	Noegetum	xl.
modus	eodem	Nates	xxxvj	Nola	lix
moechia	xx	Natrix	xxix	Nolo	eodem
moechus	xxxix	natura	xxxvij	Nomas	lix
merendos	xlvj	Naufragium	lxvj	Nomina hebrea in as.	
moeris	eodē	Nauſicas	xiij.	folio	xviij
moerichus	eodē	Ne	xvij	Nola aſpa poete mutent	iij
moeſta	eodem	Nealces	xv	Nomina in ion	xx

Nomina in e prime ꝛ q̃nte folio xc.
Nonacria lx.
None eodem
Nonius eodem
Nonus eodem
Noricum lxj.
Noris eodem
Neteſco lxij.
Notifico eodem
Noualis cxj.
Nouicius lxxvij.
Nouitius lxxxviij.
Nuceria lxiij.
Numarius lxiiij.ꝛ.lvj
Numella lxiij
Numen eodem
Numeri liij.ꝛ.lxxj.
Numicius lxxvij.
Numiſma lxiij.
Nundine lxxx.
Nurus lxv.
Nutrio eodem
Nutris xcv
Nutrius lxxxiij.

De litera. O

O In vltimis xc.
Oarion xxj.
Obeliſcus lvij.
Obelus lvij.ꝛ.lxx.
Ober lvij.
Obicio xxvj.
Obijcio eodem
Oblinio lxxx.
Obliqui ab eus xv.
Obolus lvij.
Obſonium lxxxvj.
Obſonor eodem
Oſtretrix lxxvj.
Oſtipus lxxx.
Oceanus xv.
Ocha pro aucha lviij.
Ochemius eodem
Ocheus eodem
Ochus eodem
Ocyalus eodem
Ocinium eodem
Ocionor lxxxiij.
Ocior lvij.
Ocyore eodem
Ocyron lviij.
Ocyum lvij.
Ocriſia lxxxij.
Octoginta lxxxiiij.
Locus in proprijs lxxxviij.
Odites lxxxiiij.
Odor lvij.
Oe diphthongus in fine non ſcribitur fo.xij.
Oebades lxviij.
Oebalus eodem
Oebaris eodem
Oebaſius eodem.
Oechalia xxxj.
Oeci eodem
Oeclio lxxvj.
Oecinyres xxxix.
Oeconomus eodem
Oecos xxxix.
Oecumenicus eodem
Oedipus xxxix.
Oeneus xliij.
Oenochonum eodem
Oenomas xiiij ꝛ.xliij.
Oenone xliiij.
Oenopium eodem
Oenopes eodem
Oenops eodem
Oenotria eodem
Oeſipum xlvj.
Oeſtros eodem
Oeſtrus eodem
Oeta xlvij.
Oetoſyros eodem
Oetus eodem
Ohe interiectio xiij.
Oiclus xxi.
Oileus lxxx.
Olea llx
Olearos eodem
Olenos lxxx.
Olenus vel os llx.
Olenus viri proprium lxxij.
Omaſum lx
Omitto eodem
Omne proprium fuit appellatiuum fo.ij.
Omphale xlvij.
On ſecunde xcij.
On tertie xciij.
On genitiui pluralis codez
Oneſimus lxxv.
Onites lxxxj.
Onix xxix.
Onocrotalus lxxxvij.
Onomatopeia xvj.
Opacus xlvj.
Opeſos lxxv.
Ophias xx.
Ophites lxxxij.
Opilio lx.
Opimius ilxxx
Opimus eodem
Opis lx.
Opoclope eodem
Oporinos lxxxvj.
Opilare lxxix.
Ora lxxxix.ꝛ.cvj.
Orata lxj.
Orbaſius lxix.
Orchomenus lxxiij.
Oreasi xv.
Orete lxxvj.
Orbaſus eodem
Oricos lxj.
Origanum lx.j.ꝛ.lxxix
Origenes lxxiij.
Orion lxj.
Orite eodom
Orithya xx.ꝛ.lxxxiij.
Orithius xxj.ꝛ.lxj.
Orithos lxj.
Ormenis. lxxiij
Oro lxj. Orodes lxxxiiij.
Oremedon lxj.
Orius viri proprium xj.
Orphanotrophium eodem
Orpheus xvij.
Os in vltimis xcv.
Os in genitiuo eodem
os oſſis eodem
os ſecunde eodez
oſinius lxj.
oſiris lxj.ꝛ.lxxxij.
oſius lxj.
otacilius lxvj.
otium lxij.
ozimum lvj.

De litera. P.

P Achinus xxxj.
et lxxx.
Pacoris xxxj.
Pactolus lxxxiiij
Pactumeius fo. lio lxxxviij.
Paeſtum xlvj Pagaſa xxx
Pagina lxxx.
Palladi xc.
Palan xxij.
Palatium xxxiij.
Palatus lxx.
Paleologus lvij.
Pales xxxij
Palicus lxxvij.

Palilia	xxxij.	Patrimus	lxxix.	Periſcelis	lxxix
palinodia.	lxxxiiij.	patrocinium	lxxxiiij.	pernix	xxix.
Pallium	xxxij.	Pana	lxxxj.	Perolitis	lxxxvij.
palpetus	lxxvj.	pano	xxxvij.	perrhebe	lxx.
Palphurius	lxxxviij.	Pean	fo.xvj.	Perrhebus	eodem
pamphila	lxxx.	peculium	lxxxviij.	perſevero	lxxxiij.
Pamplinus	lxxxiij.	Pedagogus	xxx.⁊.lvj.	Peruſinus	lxxxviij.
pancreius	lxxv.	pedaginum	xxxix.	Pes	fo.xciiij.
Panax	xxxiij.⁊ xxxix.	Pederaſtes	eodem	petacius	lxvj.
panchala	xiij.	pedia	xx.⁊.xxxix.	Petalus	xliij.
Pandochium	xxj	Pediacia vel padiatia	fo	Petit	fo.xc.
pandoroſus	lxxxvij.	lio	lxvj.⁊.lxx.	petiturus	xxv.
Pannonia	lxxxv.	pedico	xxxix.	Petrea	xvj.
panos	xxxij.	Pediculi	eodem	Petus	xlvij.
Paniagia	lxvij.	pediculus	lxxvij.	peucedanum	lxxj.
paniher	xxviij.	Pedo	xxxix.	Peucetius	lxxvj.
Panthera	lxxiiij.	pedor	eodem	phaleucium	xc.
papa	xxxiij.	Pedotribes	eodem	Phacocomes	xliij.
Papas	eodem	pedum	xxxix.	phaeſtum	xlvj.
pape	eodem	Pegaſeus	xviij.	Phaeſtus	eodem
Paphagones	xxxiiij.⁊.lxvij.	pegaſeius	eodem	phaeton	xij.⁊ lxxvj.
papianilla	xxxiiij.	Pegaſus	fo.xl.	Phaetonteus	xviij.
Papilio	eodem	Pegi	eodem	phaetontius	eodem
papilius	eodem	Pegma	eodem	Phaetuſa	lxvj.
Papinius	eodem	pelamis	fo.xl.	Phaon	fo.xiij.
papyrianus	lxxxij.	Pelates	lxix.	pharaon	eodem
Papirus	eodem	peletronium	lxxxv.	Pharis	xxxv.
papius	xxxiiij.	Pelias	fo.xl.	pharmacopole	lxxxiiij.
Par cum ſuis compoſitis	xiij.	pelignum	eodem	Pharnax	xxix.
paracletus	xxv.	Pelion	eodem	pharſolos	lxvij.
Paraclitus	lxx.⁊.xxvij.	peloris	lxxxvj.	Pharus	xxxv.
paradiſus	lxxxij.	Pelorus	eodem	phaſides	lxxviij.
Paralyticus	lxxxij.	peluſium	fo.xlj.	Phaſilis	lxxx.
pareas	fo.xv.	Pena	xliij.	pheacia	lxvj.
Parentheſis	xcviij.	penates	fo.xliij.	Phear	fo.xvj.
parco	xxxv.	Pene	xliij.	phecaſius	xxxviij.
Paonium	lxxxiiij.⁊.lxxxv	penes	xlij.⁊.xciij.	Phedon	xxxix.
parmeno	lxxiij.	Penelope	lxxij.	phedromus	eodem
Parnaſſeus	xviij.	penetro	xlij.⁊.lxxvj.	Phedros	eodem
parnaſſius	eodem	Penitus	xlij.	phemius	xlij.
Parnaſus	lxix.	pentameter	fo.vj.	Pheneum	eodem
paroetia	lxx.	Pentametri decorum	eodem	phenici	fo.xliij.
Paroecus	eodem	pentimimeris	lxxx.	phenicopterus	eodem
parricida	xxv.	Penu	fo.xliij.	Phenix	eodem
Parthenos	lxxij.	penula	lxiij.	Phere	eodem
participium in fine verſus	fo	Penuria	eodem	pherecydes	lxxviij.
lio	viij.	penus	eodem	Pherecles	lxx.
Paſcaſius	lxxix.	Peon	xvij.	pherecrates	lxix.
paſiphae	xliij.⁊.xxxvj.	peonia	eodem	pherecracium	ciij.⁊.ciiij.
Paſiphilus	xxxvj.	Pepon	lxxxv.	Pheres	xliiij.
paſithea	eodem	perdelirus	fo.liiij.	phericux	lxxvij.
Paſtinacha	lxvj.	Pergea	xvij.	Phidias	xlix.
parautum	lxx.	peridia	fo.xxj.	philamon	lxvij.
Patefacio	lxxj.	Periclimenus	lxxij.	Phylace	fo.liiij.
ματηρ ματερ ⁊c.	xxviij.	periculum	lxxvij.	philax	eodem
Patina	lxxx.	Perithermenias	fo.xix.	Phile	fo.lj.

Tabula alphabetica

Philetas fo.lj. Pirata lv. Polydamas lviij
Phyletus eodez Pyramus eodez. polysitos lxxxiij.
Philogis lviij. Pireicus pictor lvj. Polymnius eodem.
Philogius eodem Pirene cum i latino lv Polymneia xij.
Phillid xc. Pyrene cum y greco eodem Polymnia xx.
Phyliria fo.lj. Pyreneus liiij. polynices lxxvij.
Philyre eodez pyretrum lxxxvj. polypus lviij.
Philocteres eodem Pyreus lv. Polites lxxviij.
Philos cum suis eodem Pyrites eodem. Polium. xxj.
Philosophia lj.&xxix. Pirithous eodem Pomerij xxv.
Philosophus eodem. Pirois xxij. Pompeius xliij.
Phileter xxviij. Piroma lv. Popanum lxj.
Phisis v piropus. lxxxvj. popea lx.
Phlegeton lxxvj. Pyrous xxij. Popeanum eodez
Phlegens ix. pisaurus lx. poples ix.
Phlias xx. pisidae eodem populus eodem
Phoboetor lvij. pistacium. lxvj. prosena lxxiij.
Phoca lviij. Pythagoras lvij.&lxvij. Portulaca lxvj.
Phocens eodez pytheleon lxvj porcis xcv.
Phocion eodem Pithenor eodem Posidei populi lxxviij.
Phocio & similia eodez pitheus eodem posides spadonis nomen fo
Phocus eodez Pythias eodem lio lxxviij.
Phoebus xxxviij pitylisma eodem possessiua in eius & in ius fo
Phoedorus xxxix pythius lio
Phoemone xlij. python eodem xvij.
Phoenicopterus lxx. pituita eodem possessiua in eius xvj.
Phonascus lxxxv. piaga lvj.&lxxij. possessiua in ous xxij.
Phonos in compositis eodem plagiarius xxxj. postea lxxxix.
Photis lxij. plagium eodez postridie lxxiij.
Phrenesis xliij.&lxxv. planus eodem posthumus lxxxviij.
Phrygium fo.l. platea xxxiiij. potitus lxxxij.
Phrygius eodem platee xv.&xxvij poto. xxij.
Phronea xvj. plato xv.&xvj. prason xxxv.
Phthia xx. plebes xxxvj. pranus xxxviij.
Phthiriasis xlv. pleias xxxviij. praxiteles lxxj.
Phthisis eodem plynius xx. presyllaba xiij.
Pica xlix plisthenes lij. precor xliij.&xxix
Picentum eodem ploremus lxxiij. predico lxxvij.
Picus eodem plias lxxij. prefoco xlvij.
Pierus xviij. plutarchus eodem prepositionum & coniunctionum
lxv accentus xcvj
Piga fo.l. plurimos latinorum libros got peputium lxxxiij.
Pigargus eodem thi exusserunt
Pila fo.j. poculum fo.j. Prester xxviij.
Pilades eodem podagra lviij. prestolor xxxiiij.
Pilatus lj.&lxv. podalirius lxvij. priamides xx.
Pyrene eodem poderis lxxxij priapus lxxviij.
Pyros eodem poeas lxxiiij. pridie lxxxviij.
Pilus eodem poecile xvj. prene xx.
Pynarus lij. poemenia xxxix. prymnesion xxj.
Pindarus lxxv. poesis lxxiij. procella xxiiij.
Pipillo liiij. poete antiquissimi lxxv. procello eodez
Pipo eodez poete rudiori seculo folio.j. protio eodem
Pyra liiij. lio nati.fo procyon viij.
Pyralis fo.lv. polemius eodez. procnessos xij.
Pyramis eodem polemon lxxij. proco xxiij
polemos eodem procopus lviij.
lxxij. procuro xxiiij.

Proetus xlviij.
Prciano as. xxiiij.
Profanus codeꝫ
Profari eodem
Profecto xxiiij
Profeſſio eodem
Profeſtum xxiiij.
Proficiſcor eodem.
Profiteor xxiiij.
Proluo eodem
Profugio eodem.
Profugium eodem.
Profugus codeꝫ
Profundo xxiiij.
Profundus. xxiiij.
Progne. xij.
Proin ꝛ proinde x.
Proles xlvi.
Proletari codeꝫ
Prolixus eodem
Prometeus lix.ꝛ.xxiiij.
Promulus lix
Pronepos xiiij.
Propago nomen eodem
Propago verbum eodem
Propello xiiij.
Propino eodem
Propontis xxiiij
Propria fere producuntur.folio. lxxiiij.ꝛ.lxxx.
Propria non poni ad placitũ. folio ij
Propria producuntur lxviij.
Proſa lxi.
Proſerida eodem
Proſerpina lxi.ꝛ.lxxx.
Proſeucha lxi.
Proſymna eodem
Proſopon eodem
Proſopos lxxxvj.
Proterius xxiiij.ꝛ. lxij.
Proteus lvij.
Proteſilaus xiiij.
Protogenes lxij.
Prototomi eodem
Proxeneta lij.
Pſalterium lxviij.
Pſilozum fo.l.
Pſophis xxviij.
Pterelas lxij.
Ptiſanna lvj.
Ptolomeus lxxij.
Pubes xlij.
Pudet lxiij.
Pudicus lxxij.
Pugillaris lxiij.
Pugio codeꝫ.
Pulex lxiiij.
Polydamas lviij
Pulipus viij.ꝛ.lxiiij
Pulus lxxiiij
Pumilo vel io. ꝛ. pumilus. folio lxiiij
Pupa eodem
Pupilla eodem
Pupillus eodem
Pupula lxxiiij.
Pupus eodem
Purpura lxxxviij.
Puſillus lxv.
Puteo eodem
Puteus lxv.
Puto eodem
Putrix codeꝫ
Putror eodem

De litera.Q.

Quadi populi xxxj.
Quadraginta folio lvj
Quadrige lxxix.
Quadrimus lxxx
Quadro xxxj.
Quales xxxiiij.
Quaſi xxxv.ꝛ.xc.
Quatenus xxxvij.
Quatinus eodem
Quatuor cij.
Que xc.
Quercus l.
Quero eodem
Queſo eodem
Queſiui codeꝫ
Quiris liiij.
Quotidie xxv.ꝛ.cvij.
Quomodo xcj.

De litera.R.

In vltimis. folio xcvij.
Rabirius lxxx.
Racipalis folio. xxxj.ꝛ.lxx.
Rapum xxxiij.
Rareſacio lxxx.
Rarus xxxv.
Rauidus xxxvij.
Rauila eodem.
Rauus eodem
Recido. xxiiij.
Reduco codeꝫ.
Redimiculum lxxviij
Reditus xxiij.
Referunt eodem
Reficit eodem
Refuto lxxxviij.
Regula. xl.
Regulus eodem.
Rei xij.
Reiicio xxij.
Rellatus codeꝫ
Remex xlij.
Remi eodem
Remigius eodem
Remus eodem
Repens xiiij.
Reperit xxij.
Reperij codeꝫ
Reperiens eodem
Repo xliiij.
Reppuli xxiiij.
Repuli eodem
Rete lvij.
Retro eodem.
Rettuli xxiiij.
Retuli eodem.
Rhanis nympha xxxiiij.
Rhea xv.
Rhebas xxxviij.
Rhebus codē
Rheda xxxix.
Rhegium xlj
Rhemus xlij.
Rhetorica xx
Rhidium l.
Rhipei liij.
Ripheus vij.
Rhedus lviij.
Rhoecus xlviij.
Rhoetus eodem
Rhomphea xv.
Ricimer xxvij.
Rimus ꝛ ritis in i cõiunctiuo folio xxvj.
Ripa liij
Riſamori lxxxvj.
Robertus xlij.
Rogo lvij
Rogus eodem.
Roinechion lxx.
Romulus a.um xiiij.
Roſa lxj.
Rubeo lxij.
Rubi eodem
Rubigo codeꝫ
Rubrica xxij.ꝛ.lxxviij.
Rudens lxiij.
Rudie eodem

Rudinus eodem
Rudius eodem
Rudo eodem
Ruſe eodem
Rugio eodez
Rumex lxxiiij
Rupilus eodez
Ruſpina lxxx
Rutilus lxv.ꝛ.lxxx.

¶De litera .S.

S Interempta vij
Sabbatum xxx.
Sabbatius eodem
Sabinus xxx
Sabura xxx.ꝛ.lxxxviij
Sabus xxx
ſacrificium xxiiij
ſaga xxxij
Sagina lxxx
ſais xiiij
ſalamis lxviij
ſalentium xxxviij
ſalix xxix
ſalpiga lxxix
ſaluber lxxxvij
Salum xxxij
ſalluſtius xxxiij
ſamaria xxxiij
ſame eodem
ſamos eodez
ſampiacum lxvij
ſandalum eodem
ſaperda xxxiiij
ſapis eodem
ſapo eodem
ſaphirus lxxxij
ſaphicum cj
ſaphicum hendecaſyllabum fo
lio ciij
ſaphicum coriambicum. fo
lio cij.
ſappho xcj.
ſarcina lxxx.
ſardanapalus lxvij
ſardinia lxxxj
ſardonix xxx
ſarracum lxj
ſarcina lxxx
ſaticulus lxxviij
ſatira lxxxviij
ſaturea eodē
ſaturius xxxij
ſaturnus eodem
ſaturo lxxxviij
ſaio xxxvij
Saxones xxvij
ſcabidus xxx
ſcaee xvj
ſcalena xxxiiij
ſcanſio quid ſit vij
ſcaphion xxj
ſcatina lxxxj
ſcatinus xxxviij
ſcaturio lxxxviij
ſcazon vel iambicum hippona
ctium cij
ſcelus xl
ſcena cum ſuis xliij
ſcenus xlviij
ſchedra xxxix
ſchenos cum ſuis xvij
ſchenus eodem
ſcilicet l.
ſcyllaceum lj
ſcyphus lij
ſcio liij
ſcythia lvj
ſcython lvij
ſcythonia eodem
ſcithor eodem
ſcopas lx
ſcopulus eodem
ſcopus eodē.
ſcoria lx
ſcribilita viij.ꝛ.xxxiij
ſcribo lxviij
ſcribonius eodem
ſcrupulum lxiiij
ſcrupulus eodē
ſcrupus eodem
ſebetus xxxviij
ſecius eodem
ſeculum eodez
ſedentani xxxix
ſeditio eodem
ſedo eodem
ſedulus xxxix
ſelibra xl.
ſemele lxxij
ſemen xlij
ſemi eodem
ſemianimus:ꝛ ſimilis x
ſemiramis lxxxij.
ſemiſopitus lx
ſene xlij
ſeneca lxx
ſenecio eodem
ſenia xlij
ſenio eodem
ſenus eodem
ſepelio lxxij.
Sephora xliij
ſepis eodem
ſepias eodez
ſepio xliiij
ſepum eodez
ſequans eodem
ſer. xxvij
ſera xlv
ſeranus eodē.
ſerapis lxviij
ſerapion eodem
ſeria xlv.
ſeriphos lxxxij
ſerius a.um. xlv
ſerius nomen fluuij. xlv
ſertorius lxxxvj
ſeruilius lxxx
ſeruij laus ij
ſeruij erratum eodem
ſerum xlv
ſerus eodem
ſeſtoris xlv
ſeuerus xliij.ꝛ.lxxiiij
ſeuius xlviij
ſextilius viri nomen fo
lio lxxx
ſibilus xlix
ſibina lxxx
ſica xlix
ſicania eodem
ſiccelis xlix.ꝛ.lxxij
ſicha xlix
ſicheus ij.ꝛ.xlix
ſicilis xlix
ſiciliquus eodem
ſicyon xx
ſicomorus lxxxvj
ſiconius xlij
ſecubi eodez
ſiculus eodē
ſicut eodem
ſidicini l.
ſidon xxvij
ſidonis eodē
ſionius eodem
ſidonius in multis erat vfo
lio j
ſigerius l
ſigeum eodez
ſignum xij
ſyla j
ſilenus eodem
ſiligo lxxix
ſiliqua lxxxij
ſylogyſmus lxxiiij
ſylo. l.

Siloa	lxxxj.	Sophia	xviij.	Stilpnus	lxj.
Symbricum	lxxxij	Sophiſte veſanie	iij	ſtoicus	xxxij
Simethcus	liij	Sophopichion	lxxxviij	ſtola	lviij
ſimia	eodem	Sopiculoſus	lxxviij	ſtomachus	lix
ſmilax	xxix	Sophronius	lix	ſtorax	xxix
ſimilis	liij.	ſophroſyna	lxxx	ſtrabo	xxx
ſimilus	eodez	ſophroſyne	lxxvij.	ſtrena	xlij
ſimo	l.	ſopio	lx	ſtrenuus	eodem
ſimon	xxvij.et.lj	ſora	lxj	ſtiges	xciij
ſimphonia	xix	ſoracte	eodez	ſtruma	lxiiij
ſympoſium	lxxxij	ſorite	eodem	ſtruthius.	lxv
ſympoſtes	lxxxvij	ſoſia	l.j	ſtudeo	xiij
ſimul	lj	ſocius	eodem	ſtupa	lxiiij
ſimulachrum	xxij	ſotades	lxj	ſuaſi	x
ſynalepha	lxxiiij	ſoter	xxviij.et.xliij	ſuaue	eodem
ſinapi	lxxviij	ſoteria	lxj.et.lxxiiij	ſuauis	xxxvij
ſinas	liij	ſotes	xliij	ſuber	lxij
ſyneresis	v.	ſpado	xxxj	ſubucula	lxij
ſyneresis in poſſeſſionis in eus		ſpelcum	xlj	ſubula	eodem
folio	ix	Spelunca	eodem	ſulo	lxiij
ſynhedra	lxx	ſpercheſiades	lxxv	ſuccerda	eodez
ſynoeceſis	lxxv	ſperchius	xxj	ſudes	eodem
ſinope	lxxxvj	Spica	xlix.	ſuctus	x
ſinopeus	eodem	ſpicum	eodem	ſucinus	eodem
ſinopis	eodem	ſpiculum	eodem	ſuffectus	lxx
ſyntheresis	lxxv	ſpicus	eodem	ſuffoco	lvij
ſinum	liij	ſpio	xj	ſuffragium	lxvij
ſiope	xxxvj	ſplenium	xliij	ſuffragor	eodez
ſipharium	liij	ſpoletum	lix	ſuſanna	lxv
ſipho	eodem	ſpurius	lxv	ſuſurrus	codē.
ſiphunculus	eodem	ſqualeo	xxxiiij		
ſymplegas	lxxj	ſtantyra	lxxxij		
ſipus	liij	ſtater	xviij	¶ De litera. T.	
ſiquidem	eodem	ſtatera	lxxiiij		
ſyruſe	lxvj	ſtatim	xxxvij	TAbe	lxxxix
ſyracuſius	lxxxvij	ſtatina	lxxx.	Tabes	xxx
ſirius	lv	ſtatienus	lxxxj	Tabraca	eodez
ſyrus	liiij	ſtatius	xxxvij	Tabum	eodem
ſiſer	lvj	ſtaturus	xxv	Taygete	xiiij
ſiſymbrium	eodem	ſtechas	xxxviij	Taygetus	liij.et.lxxv
ſithon	lvij	ſtelis	xl	Talea	xxxiiij
ſiticula	lxxviij	ſtenobea	xvj	Talos	xxiij
ſiticuloſus	eodez.	ſtenos	lxxij	Tamen	xxxiiij
ſelege	xl	ſtertinius	lxxxj	Tarquinius	lxxj
ſmaragdus	xxxv	ſteterunt	xxv	Tauromitanus	lxxxj
ſmaradmus	lxxxj	ſtenelus	lxxij	Tecmeſſa	lxxij
ſobatus	lvij	ſtimele	lxxxviij	Teda	xxxix
ſoboles	eodem	ſtymphalus	l.vij	Tedia	codez.
ſocraticum	xx	ſtypa	liij	Tegea	xvj
ſolemnus	lxxij	ſtipelus	lxxij	Tegeticula	lxxviij
ſolemnis	lix	ſtipendium	liij	Tegula	xl
ſylers	eodem	ſtipes	eodem	Teleboas	xij
ſoloeciſmus	lxx	ſtypo	codez	Telebox	eodem
ſolet	lix	ſtyrax	liiij	Tebous	codez
ſoluit	x	ſtyras	xxix	Telecoon	xlj.et.lxx.
ſolus	lix	ſtyus	lv	Telegonus	fo.xlj
ſolox	xl.	ſtlata	xxxvij	Telemachus	xlj.et.lxxij

Tele xlī.r.lxxii thile l tmolus mons Cicilie fo
Telephus xii thimele lxxii lio lix
Telon l thimiama lxiii toga lviii
Tementum xlii thimum lxi tolostobogi lxxxiiii
Tempe xc thyrsagetes lxxii tomaculum lix
Tena xiii thita lxii tomentum eodem
Tenarum eodem thome cum suis lix tomi lix
Tenarus eodez thorax lxi tomyris eodem
Tenedus lxxi thrace xxxi tomos eodem
Tente xliiii thracim eodem tomus eodem
Tenuior apud Papinium fo thraicius xliii tophus lx
lio cvii thrasibulus lxxxvii torantius lxi
Tenuis x.r.xcvii thrasimachus xxxvi torcular lxxxviii
Tentyra lxxxii thrasius codē torini lxxxi
Tepefacio lxxi thrasus xxxvi totus lxvi
Terapneus xii thucidides lxxviii trabes xv
Tereus xlv thuris lxv trabigilus xxx
Terruerunt xxvi thiara lxix tragula xxxii
Teter xlvii tybarni xlviii transpositio xcvi
Tethy xc tyberius xlviii.r.lxxiiii trebatius lxx
Tethyi eodem tibia xlviii trebia xxxviii
Tethis xlvii tibicen xxv trebula eodem
Terra cum suis eodem tybur xlviii tribulum xlviii
Tetragonus lxxxv tyburnus eodem trita xlix
Tetricus xlvii ticinus xlix.r.lxxxi tricora lxxxvi
Tetrinio eodem ticinum xlix tricies xlix
Thais xiiii tilia l triceni eodez
Thalia xx timagenes lii triclinium lxxxi
Thales xxxii timeus eodem trieteris lxxiiii.r.lxxvi
Thamos xxxiii tmolus xi trigonus lxxxv
Thasos xxxv timotheus xvii.r.lii triginta i
Theano xv tinarus lii triochala lxxxiiii
Theanum eodem tinea eodem triphylis lxxx
Theca xxxviii tines eodez triptolemus lxxii
Thelaira lxxxii tineas eodem triquetra lxxvi
Theletusa lxxvi tiphata liii trigesta lxxi
Theodamas xxi tiphis eodem triuicus lvii.r.lxxviii
Theodoricus lxxvii typhoeus xviii troas xxi
Theodorus xvii.r.lxxxviii tiphoeus r tiphoius fo trochaica ci
Theodosius lxxxvii lio liii trochaicum archilochium fo
Thephilus lxxxvi typhon eodem lio cii
Theophorus codē tyre liiii troezen xlviii
Theoresis lxxv tyras eodem troia xxii
Thera xlv tyres eodem troiades lxvi
Theridamas eodem tyriades lv troilus xxii
thermodon lxxxiiii tyrocinium lxxxiiii trophum xxi
thero xlv tyros lviii tropis lx
theron eodem tisiphone l.xxv trucido lxxii
thersites lxxxiii titan lvii trudes eodem
thesis xlv titaresus lxxv trudites codē
tessalonica lxxvii tithonus lvii trutina lxxx
thetis xlvii titillo r titirus lvii tuber lxiii
thetys eodem titinnius lxxxi tudex eodem
theton lxxv titius lxxxiii tugurium lxxxvi
thumesus eodem tlepolemus xliii tule lxiii
thais xx tmolus xi tulerunt xxvi

Tumet xci
Tunica lxiiii
Tutius lxv
Tutemet xci
Tuſcia lxv
Tuticanus codē
Tutius eodem

¶De litera. V.

Liquidum x
U et b in vltimis folio xci
Uaccinium xxxi
Uacia codē
Uacienus eodem
Uaciſio eodem
vagedruſa lxxi
vageſus lxxv
vagina xxii
vagio eodem
Uaicus lxxviii
valacſ lxvi
vale xc
valerius lxxxiii
Ualerus eodem
valetūdo lxxxiii
valitudo eodem
varicus xix
varix xxix. et xxxv
vardius vi
Uaſillum xxii
vates xxxvii
vaticanus lxxviii
Uatineſſa xxxvii
vbicunque xxv
vbique codē
Ue xcvii
vechires lxxxvii
vecores xxviii
vectidius lxxix
Uectigal eodem
vegetius lxxvi
vehemens lxxxii
velabrum xli
velim xl
veliternus lxxx
velut xl
vena xliii
veneficus lxxi
veneo xli
venetus lxxxvi
venilia lxix
venor xlii
venſica lxxviii
venecula xlii
venſinus xxxviii
vepicus lxviii
vepres xliii
verecundus lxx
veredus xliiii
vergili in vocatiuo xcvi
verona xliiii
veſagus xlvi
veſeris eodem
veſevus eodem
veſtigus lxxix
veſulus xlvi
veſuuius eodem
vibex xxxix et xlviii
vibidius xlviii
vibius codē
viburnum codez
vicinus xlix
vicus codez
viden' et ſimilis xcii
video l
viduus eodem
victus lxxvi
viginti l
vindelici lxxii
vindemia eodem
vindemiator eodem
viridaſius xlix
vis xciiii
viſellius lvi
viſurgis eodem
vitelliani eodem
vitellus eodem
vitellius eodem
vitia carminum vii
viticula lxxviii
vitium lvi
vitrum eodem
vitulus eodem
vligo lxiii
vlius eodem
vltra lxxxix
vmbiculus lxxviii
vnedo lxxi
vocatiuus tertie xc.
vogeſus lviii
volucris lxxxvii
volup xci
voluſius lxxviii
voluſus eodem
volux lxxix
vomanus lix
vomica eodem
vomo eodem
voraptus lxi
votiens lxii
vpilio xix. et lxiii
vpupa lxiiii
vrania xix
vranie eodem
vrio lxxxviii
vſtica lxxviii
vter lxv
vtor eodem
vulturius lxxxiii

¶De litera. X.

Anto xci
Xenium lxii
Xenodochium xxi
Xenos xlii
Xerampeline lxxii
Xeros cum ſuis xlv

¶De litera y

y i diphthongus in paucis invenitur xiii

¶De litera. Z.

Zacharias xxxi
zaltes xlix
zama ii
zebede' folio xxxviii
zenon lxiii
zetus lviii
zodiach codez
zodiaria lxix
zoilus xxii

¶Finis tabule Artis verſificatorie Joannis Deſpauterij.

¶ Joan. Deſpauterii Ninivite in artē verſificatoriã Prefatio

¶ Joannes Deſpauterius Ninivita Beorgio Holoino nobiliſſimo heroi ⁊ vtricun=
q3 doctiſſimo dño Haloini ⁊ Comminῇ ſuo mecoenati humaniſſimo. S. P. D.

Artē verſificatoriã (quã ſtichologiã greci vocant) literature p
tem: vt difficilimam ita longe precellētiſſimã ⁊ po tis in pri
mis neceſſariã: tuo nomini cõſecrare nobiliſſime dñe auſus ſũ
vtinã eiuſmodi vt vel tuis in nos meritis vel meo erga te ſtu=
dio reſpõdeat. Novi ego delicatiſſimũ tuũ palatũ: novi a=
cerrimã cẽſurã cui nihil nõ exactiſſimũ placeat. vellē equidē
celſitudini tue meliora deuouere: quod quũ nõ poſſim ferens=
da puto mecoenati meo qualiacũq3 munuſcula. Nã (vt Pli=
nius ait) ⁊ dijs lacte ruſtici: multeq3 gētes ſupplicãt: ⁊ mola tã Plinius.
tũ ſalſa litãt q̃ nõ habent thura. Dabis igit' (vt ſpero) audacie noſtre veniã nē peſo
les meas eſſe aliq̃d putare nugas. nõ adeo ſum mihi Suffen⁹: vt neſciã artē meã
eſſe imperfectã: tamē audēdũ eſt q2 nr̃a precepta (vt Columelle verbis vtar) non cõ
ſummare ſcientiã: ſed adiuuare promittunt. Nã (vt idem ait ⁊ me plurimũ conſo
latur) in omni genere ſcientie: ⁊ ſummis admiratio veneratioq3: ⁊ inferioribus me
rita laus contingit erũt fortaſſis nõnulli ſophiſte vel poetaſtri: pſeudographi phi
filogi. legulei ſacrificuli. ⁊ ſophi plani ⁊ tenebriones: qui cauillabuntur hanc artem
tenuiorem eſſe q̃ que tanto viro dedicari debuerit. Uerum. hi tuo iudicio vehemē=
ter errant vt qui ſcias ipſos orbis dominatores hanc artem vt excellentiſſimã ſum
mopere excoluiſſe. Auguſtũ dico ⁊ germanicũ ⁊ alios multos. Itaq3 ex oĩbus ferme
veterum libris conatus ſum aliquid in mediũ afferre: vt iuuarem pro meis viribus
linguam latinam inſtaurare. in qua re quicquid profeci tuũ eſt: ex quo plus didi=
ci q̃ ex alio quouis preceptore. abeſt dicto aſſentatio. id novit deus. Tu mihi ari=
ſtarchus: tu Boetius: tu Quintilius: quod quum e multis literis tuis lacteo le
pore pfluentibus tum ex his quas hoc anno pridie iduũ ianuarium ad nos dedi
ſti liquet clariſſime: ſic eñi ſcribis. Adſit nobis delitiarum lingue latine zelus ⁊ aui
ditas. ſit inter nos elegantie maioris honeſta diſceptatio: maneatq3 in ſcriniis no=
ſtris nõ patiar etẽñi ſcripta mea in vulgus pdire priuſq̃ priſcos authores ad vn
guē plegeri3: nec forte in errorē incidã. Si hoc fecerimus miraberis quãtũ fructũ
inde concipiemus hunc in modũ et in aliis epiſtolis me frequēter monuiſti: ne edi=
tionē meã precipitarē ⁊ hoc auriculis meis ſubinde inſtillaſti. neſcit vox miſſa re=
uerti. ⁊ nõnũq̃ territaſti Uergiliano exemplo: q̃ eneida teſtamento cremari iuſſit q2
eam non caſtigauerat. Quo factum eſt: vt preter eos quos antea perlegeram poe=
tas (qui fuerant admodum pauci ⁊ neoterici plures q̃ veteres) dederit mihi perle
gendos nobilitas tua Lucretium ⁊ (quem antea cum Horatio. Ouidio. Martiale.
Iuuenale. Perſio. perlegerã) Uergilium: preterea Manilium Germanicum. Ruf=
fum. Ciceronem in Arato. Catullum. Tibullum. Propertium. Senecam in trage=
diis. Ualerium flaccum. Statium. Papinium. Auſonium. Claudianum. Sidoniũ.
Appolinarem. Collumellam. Palladium. Tum etiã grammaticos ⁊ alios ſcripto
res plurimos. E quibus vehementer emendaui ⁊ auxi artem meam coactus mul=
tos taxare p communi vtilitate: qui maximo in precio habentur. q2 licet doctiſſimi
fuerint tamen nõ potuere inter tot barbarici milites nihil vitiũ cõtrahere. Ideo ne
quem iniuſte culpaſſe puter: libet altius repetere quãta ſit inter poetas antiquos ⁊
neotericos differētia. vt more boni agricole: ſerere ingenuum (volentis agrum li=
berem arua prius fruticibus: falſe rubos filicemq3 reſecem: vt ſciam⁹ inter poetas
quos imitari ⁊ quos vitare deceat. Neq3 eñi oĩbus paſſim credere debemus: ſed il=
lis duntaxat qui floruerunt inter ducentos circiter quinquaginta annos ab ortu
Ciceronis ad Antonium pium: hoc eſt ante chriſtianum natalem annis centum ad
centeſimũ quinquageſimũ: ex quo ſalutē chriſtianã numeramus. Nam ⁊ latin⁹ ſer Lingue la
mo quēadmodũ ⁊ cetera mortalia aliquãdo incepit: habuitq3 ſuã infantiã: in qua tine infan
vix quicq̃ effari potuit. ſic locuti ſunt (Aborigenes primũ cũ faunis vatibuſq3: ſic tia
deinceps latini et albani. ſic carmia ſaliaria ꝯpoſita ſuis ſacerdotiis tãdē parũ in= Poete an
tellecta. vt Quintilian⁹ teſtat'. Non adeo longe poſt hoc ſeq3 poete fuere. Liui⁹ An= tiquiſſimi.
dronicus, Enni⁹, Plautus, Neuius, Pacuuius, Cecilius, Acti⁹, Terentius, Luci
lius, Turpilius, Mari⁹, Afrani⁹, Profenni⁹, Attilius, Trabeas, Aqlius imbres

Nonius et plures: quorū exceptis paucis opera interciderūt: ideo authoritatē horum rāto minꝰ: poſt hos qui ſequunt linguā latinā mirū in modū locupletarunt quos oīno imitandos dicimus, vt ſunt illi quos a me diligēter perlectos ſupra memoraui: pręter Auſoniū Gallū et Sidoniū Appollinarē qui longo tēpore poſt reliquos ſat morati a ſuperioribus defecerūt: vt hoc opus plegenti patebit Claudianū. ꝛ ſi eodē ſeculo fuiſſe cōſtet multo tamen minꝰ a veterū inſtitutis aberraſſe cōperimus.

Auſonius Gallus claudianꝰ

Lingue latine ſenectus.

Itaq poſt Adrianū imperatorē cepit indies latinus, ſermo maiorem in modum languere ꝛ quodā quaſi ſenio contabeſcere: irrūpētibus in Italiam barbaris quod nimis factū eſt: ſub aductu gothorū in Italiā regūq Lōgobardorū: ad fatalem illā totius generis hūani peſtē Mahumetē: quę cū oībus ingenuis ꝛ bonis artibus ſermonē quoq latinū intercepit qua etate pauci ad modū fuere poete et illi quidā ſuperioribus lōge indoctiores: Rufus/ Feſtus/ Alphius/ auitus/ Calphurnius ſiculus/ Terētianꝰ/ Claudianꝰ/ Auſoniꝰ/ Iuuēcꝰ/ prudētiꝰ/ Fortūatꝰ/ Serenus Boetius/ Proſp/ Sidoniꝰ/ Priſcianꝰ/ Lactātius: et multi alij ſcriptores quibus (quātū ad latinitatē attinet) catenꝰ fides hēda eſt quatenꝰ ea q nobis aſſerūt: veterū authoritate pbari queūt. Nā vt de reliquis interim paululū taceā. de Sidonio Hermolai barbari iudiciū in li. vi. Pliniū. c. xxvi. nequaq ſilebo: ſic autē inquit. Sidonius

Poete rudiori ſeculo nati

Appollinaris: legēdꝰ totꝰ: pbādꝰ nō totꝰ. Nā cteſiphō ꝯtra artē corripuit. Joānes quoq: ꝛ heraclitꝰ ꝛ diaſtematū alia cōpluſcula ꝯtra artē: vl' corripuit. vl' pduxit: vt paraclytus ꝛ ſyllogiſmꝰ ꝛc. q cūcta ſuis locis declarabo. Eo aūt res tādē deuenit vt reiectis doctiſſimorū monumētis ꝛ omni elegātia pſcripta. Gothi cū reliqs barbaris oēs Romanoꝝ ordinē puerterint: ꝛ barbaries totꝰ orbis fętidiſſima regina latinitatē penitꝰ peſſundederit Quo circo cuiniſſe hariolari lz: q̄ gothi plurimos latinorum libros exuſſiſſe dñr ꝛ Romani pncipes: tū oēs gothi: vādali vel alij barbari fuerūt.

Sidonius in multis errat

Itaq in nullo honore fuerūt poete apud pncipes ꝛ reges vt q ab illis non intelligebant. ideo delectare minime potuerunt. Chriſtiani aūt pōtifices: abbates: cardinales: ꝛ cetera eccl'ie columina: poeticē vt diaboli pabulū im ſpernere ceperūt immerito tn̄ vt pulcherrime in Apologetico ſuo oſtēdit diuinꝰ poeta Baptiſta Mantuanꝰ. Ita quū nulla poetis laus honoſq fieret: poete nulli fuerūt: ſiqdē veriſſimum illud verbū honos alit artes. Et qd Martia. ait: Sint mecoenates nō deerūt flacce marones.

✱ Plimos latinorū libros gothi exuſſerūt

Ergo reiectis ethnicorū libris ſine qbus latinitas cōſiſtere nequit: cōſequēs fuit latinitatē neceſſario interire. Quapropter barbari ipi Vergilianā poeſim faſtidiētes nouā pſificandi artē excogitauerūt: veterū obſeruationes in quātitatibꝰ nec ſciētes nec ſcire cupiētes. Hmōi itaq verſus optimos iudicabāt. Ethiopū terra etiā feruida torruit eſtas. Quietiā Rithmos (vt ipſi dicūt excogitarūt) veluti Pāge lingua glorioſi corporis myſteriū ſanguiniſq pcioſi quē in mūdi preciū. pncipiū tn̄ ꝟſus ē nō qſqs cōpoſuit cū delectatū eſſe ꝯſtat hermoniā hymni pulcherrimi de xpo. non hiſi a doctiſſimo poeta ꝯpoſiti: in quo vbiq magna cū elegātia carminis rō cuſtodit pulcherrime.

Lingue latine mors

Pāge lingua glorioſi pliuꝫ certamis. i. docti hoīes neſciētes eē carmē: putarūt ex qtuordecim ſyllabis: quarū ſeptima ꝑpetuo eſſet longa: ꝛ duodecima breuis cuiuſmodi harmoniā reſultare nullis pedibꝰ obſeruatis. Tāta eſt poeſcos ſuauitas vt etiā ſui ignaros miriū in modū oblectet. Multa poſſem in hūc modū illiꝰ ſeculi anilia afferre: quo natꝰ eſt Alexāder gallꝰ: cuius opus doctrinale inſcribit: circiter annū dñi milleſimū ducēteſimū: quo tpe barbaries toto mūdo dñabat: vſq ad tpa Frāciſci petrarche. Qui nō ſine dīno numine circiter annū dñi. M. ccc.xl. barbariei bellū indixit ſugiētesq muſas reuocans. eloquētie ſtudia vehemēter excitauit: poſt hūc cepit lingua latina mirū in modū inſtaurari. a Leonardo Aretino Guarino veroneſi Franciſco Philelpho: maxime aūt Laurētio Valla. Joāne tortellio Enea Syluio Domitio calderino. Galeoto. Georgio merula. Georgio Valla. Hermolao barbaro Pico mirādulano. Angelo Politiano. Philippo beroaldo. Petro crinito. Joāne baptiſta pio ꝛ q ante fuerūt Nicolao perotto. Sulpitio. Neſtore alijſq innūeris: nec itali ſolū hanc rē curarūt. Nam Aeliꝰ Antoniꝰ Hiſpanus. Eraſmus hollandus Rodulphus agricola Friſiꝰ. Jacobus Faber Gallus: ꝛ Jodocus Badius Flāder ꝛ alij plurimi diligētiſſime laborarūt in inſtaurandis veteribus lingue latine theſauris.

✱ Poeſcos ſuauitas

Lingue latine inſtauratio pneotericos

Ceteꝝ hi oēs (qd bona oīm pace dixerim) inter barbariei milites ꝯuerſati ne quierūt barbariē penitꝰ extinguere: qn̄ ꝯtagioſo illiꝰ veneno afflati. tā in pſa q̄ in carmīe peccarūt alijs alij aut magis aut minꝰ put diligētiꝰ aut indiligētiꝰ veteꝝ monumēta pſcrutati ſūt. Neotericos itaq doctiſſimos: quoꝝ ne calceamēta qdē ſolue

re dignus ſuz ammaduerti ſepiculen veterũ inſtitutis,nõ rõne aliqua:nõ ex indu
ſtria:ſed ex ignorãtia defeciſſe:qꝛ ſi quis dictũ hoc vel rideat vel miretur:ille perle= Mendoſi
ctis his libellis nr̃is cogetur mecũ ſentire:⁊ tandẽ agnoſcet:qd ſibi velit Horatia= libri
nũ illud. Tu nihil in magno doctus deprehendis Homero. Decepti ſunt aũt Neo
terici librorũ mẽdis librorũ falſis titulis:nimia grecitate Grammaticorũ peruerſis re
gulis que oĩa olim ita fuerũt pura:ita integra:vt veterib⁹ nulla fuerit errãdi occa=
ſio. Decepti ſunt inq̃ mendoſis libris,nã librariorũ incuria:aut ex nimia vetuſtate
corroſis lr̃is innũeri irrepſerũt errores:alijs alia in locũ lr̃arũ vel dictionũ perdita= Libri fal=
rũ aut male ſcriptarũ ſufficiẽtib⁹:alijs parũ doctis mẽdas aladuertẽtib⁹. Hic emer ſo iſcripti
ſere tot in Pliniũ:in Plautũ:in alios authores,annotatiões. Calderini/ Beroaldi/
Politiani/ Sebelici:aliorũq̃:hinc altercationes grãmaticorũ infinite:adeo vt ne=
ſcias quo teneas nodo mutãtẽ ꝓtea vult⁹. Multa ,ergo ſunt in poetis mẽdoſa p.q̃
parũ docti errores ſuos defendere conanť:quorum nõnulla ſuis locis manifeſtabo
Secũdo plurimũ decepti imprudẽtcis ⁊ interim nõ aſpernãde doctrine viros falſa li
brorum inſcriptio ſeu falſi libro tituli q̃s ſubditit;os libros vocamus. verbi gratia.
Ouidiana authoritas iure ꝓ regula habeť:ideo ſemidocti neſciẽtes etritico ſepa falſo aſcri
rare loliũ fidẽ habuerũt opuſculis de pulice:de tribus puellis.de amore pãphili:de pta ouidio
philomela:de vetula:de ſopno:de cuculo:de limace:de ludo latrunculoꝝ:de nũcio opuſcula
ſagaci:q̃ hec Ouidij opuſcula vulgo ferebanť:q̃bus ab Ouidiana vena nihil ma
gis alienũ excogitare queas:neq̃ eñ ſunt (vt Aldus inquit) Ouidio vel puero di= Macer
gna. Miror ꝑfecto quonã modo inept⁹ ille vetul⁹: de lepta vetula ſcribẽs ſepiſſime Greciſſan
voluit credi op⁹ ſuũ eſſe ouidij:q̃ vt fidẽ faceret dicebat ſe pri⁹ ceciniſſe:I noua corpa tes numiũ.
mutatas formas. Conabať nimirũ ſerpẽtes auib⁹ geminare ⁊ tygribus hagnos.i.
ſuã barbariẽ cõnectere Ouidiane fluẽti ſuauiter elegãtie. ſiquidem nemo fuit vniq̃
poetaſter vetulo illo maleſano indoctior:q̃ñ innũera ſunt eius nebulonis impudẽ
tiſſimi errata:vt liquet illũ lectitãti. Euidẽs ſignũ eſt holes illius ſeculi fuiſſe indo
ctiſſimos q̃ nõ perceperint eiuſmodi aniles nugas nõ eſſe Ouidij. Dionyſiũ quo Laurẽti⁹
q̃ nõ Priſcian⁹ trãſtulit:ſed Fanni⁹ vt ait Hermola⁹ in .vj. Pliniũ ca.xxviij. Uergi Lippius
lio quoq̃ iã nõnulla opuſcula putãtur falſo aſcribi. vt etna:roſe:ciris:pria pea: quã Grãmatis
Ouidij eſſe docet Politian⁹ ca.lix. miſcel. Qui macrũ quẽdã poetã ſui ſeculi multa corum au=
laude ꝓſequiť cuius nulli libri extant. quare errãt qui in arte verſificatoria vtunť thoritas
teſtimonio. Macri de viribus herba canẽtis:nõ poete quidẽ: ſed nec verſificatores
ſatis idonei:quẽ rudiori ſeculo fuiſſe ex eo conſtat:q̃ Pliniũ teſtimonio perſepe vti=
tur. ¶ Tertio nimia grecitate plurimi in errorem ducti ſunt:qđ vitium nõ iam pri
mũ notatũ eſt:quũ ipſe etiã Horatius derideat eos qui nimis greca latinis immi=
ſcẽt:nã pleriq̃ amore grece lingue latina negligũt ſũtq̃ admodũ iactabundi et vl=
tra modũ laudatores ſui nihil putant ſibi nõ licere grecitate freti. Neq̃ meminerũt
Martialis dicẽtis. Nobis nõ licet eſſe tã diſertis. videndum eſt quid latinis placuit
nõ quid grecis. Nõ eo id dico q̃ grece lingue ſtudere:malũ putẽ ꝫ: dũ id ita fiat ne
latine lingue idiomata violem⁹. Ceterũ ne iniuria dicar greculis infenſus leganť
Oppiani poete veteris libri per Laurentiũ lippiũ tralati ⁊ nõ ſolũ lippũ ſed plane
cecum in multis putabis:cuius exempla cũ nõ ſint imitanda expunxi. Quarto de= Seruij
cepti ſunt Neoterici grammaticorũ peruerſis regulis. Grãmatici namq̃ authori= laus
tas per ſe nulla eſt quũ ex ſola doctiſſimorũ oratorũ:hiſtoricorũ: poetarũ ⁊ aliorũ Seruij er=
idoneorũ ſcriptorũ obſeruatione cõſtet certam eſſe veram grãmaticã. Multa dicen= ratum.
da forent ſi grãmatiſtarũ ineptias refellere vellẽ:ſed nulla eſt gloria preterire aſel= Siche us
los:ideo:nũc animus eſt vnicũ grãmaticorũ pncipis erratum cũ primis inſigne per Propa nõ
ſequi.is autem eſt ſeruius quẽ merito plurimi facis. Sed (vt Quintilian⁹ author poni ad
eſt) null⁹ eſt tam cõſummate ſciẽtie vt nihil aliq̃ñ errauerit. Is igiť in illud.j.enei placitum
dos. Huic cõiunx. Sicheus erat Sicheus (inquit) primam natura corripit:ſed hic Diuiſionẽ
ectaſim facit:licẽtia que in proprijs noibus eſt vbi licet in quauis parte ſyllabe mu dictionis
tare naturã idẽ euenit in appellatiuis ſi a proprijs ſunt: vt Sicanio pretenta ſinu. cauſa vere
hec ille quibus in errorẽ traxit fere quotquot poſt eum fuerunt. Franciſcũ Nigrũ ſus nõ ad
Robertũ guaginũ. Georgiũ Uallã. Nicolaũ Ferettũ alioſq̃ cęteros. Et eo res de= mitti.
uenit vt etiã diphthongos paſſim corripuerint in proprijs vt. Lelius Clementia.
Propria certe non magis ad placitũ ponẽda eſſe q̃ appellatiua cõtra Seruianam
doctrinã ſatis docẽt Ouidius ⁊ Martialis. Ouidius quidẽ in li.iiij. de põto vbi cõ=
queriť hoc nomẽ Tuticanus nõ poſſe elegiã ingredi qꝛ habet breuẽ inter duas lon

gas qđ nō pōt heroicum aut Elegiacum ingredi niſi breuē ꝓducēdo aut longā cor ripiēdo:aut dictionē diuidēdo:ita vt tuti ſit finis verſus:can⁹ alterius principium quorum nihil licere Ouidius docet:licet id fecerint bis aut ter in ſaphicis. Catull⁹ et Horatius.tu Ouidio auſcultes:ita lib.iiij.de ponto canenti.

Quo minus in noſtris ponaris amice libellis
Nominis efficitur conditione tui.
Aſt ego non alium:prius hoc dignarer honore:
Eſt aliquis noſtrum ſi modo carmen honor
Lex pedis officio fortunaq; nominis obſtat:
Quaq; meos adeas eſt via nulla modos
Nam pudet in geminos ita nomen ſcindere verſu
Deſignat vt prior hoc incipiatq; minor.
Et pudeat ſi te qua ſyllaba parte moretur
Arctius appellem:Tuticanumq; vocem.
Et potes in verſum tuticani more venire
Fiat vt e lōga ſyllaba prima breuis.
Aut vt ducatur que nunc correptius exit
Et ſit porrecta longa ſecunda mora
His ego ſi vitijs auſim corrumpere nomen
Ridear:et merito pectus habere neger.

Noia ꝓpria nō eē ācipitia aſſeuerat

¶ Secūdo ꝓpria nō poni ad placitū liquet ex Martia.lib.ix.vbi mirū in modus cōq̄rit dulciſſimū nomē.Earin⁹:nō poſſe adire carmē Phaleuciū q2 oēs ſyllabe illius nois ſunt breues:ergo nec ſpōdeū nec dactylū nec trocheū ꝯſtituere pōt.;Sȝ cur ſe excuſat⁹ Martialis: quū id nomē Earin⁹ optime ingredi poſſet ſcazonta?Ego ꝓfecto Martialē ob id ſolū hec ſcripſiſſe ſuſpicor:vt retūderet quorūdā poetaſtrorū impudētiā q̄ more grecorū ꝓpriorū q̄titates cōfundebāt:ꝛ id q̄dē ineptiſſime q2 multo licēti⁹ greci ſcribunt q̄ latini:qđ oſtēdit Martialis dicēs.Nobis nō licet eē tā diſertis.itaq; Seruiū nimio grece lingue amore deceptū puto.nā iniquū fuit ꝓpter pauca exēpla(id qđ grāmaticorū pueritas ſepe facit)rl̄am ꝯſtituere.ſiq̄dē licet Siche⁹ et pauca alia tā appellatiua q̄ ꝓpria:quaſdā ſyllabas ācipites hn̄t vt cognoſcet hoc opus nr̄m diligēter plegēs:nūq̄d ꝓpter hoc variabim⁹ primā in his dictiōib⁹ Juli⁹/Scipio/Naſo/Horati⁹/Athene/Ariſtoteles/Marius ꝛc. Abſit obſecro per deū immortalē hec ipudētia:ꝛ(vt vere dixerim ſt)oliditas.Nūc audiam⁹ Martialē

Nomen cum violis roſiſq; natum.Quo pars optima nuncupatur anni.
Hyblam quod ſapit atticoſq; flores:Quod nidos olet alitis ſuperbe.
Nomen nectare dulcius beato:Quo mallet cybeles puer vocari.
Et qui pocula temperat tonanti:Et quod parrhaſia ſones in aula.
Reſpondent veneres cupidineſq;:Nomen nobile: molle:delicatum.
Verſu dicere non rudi volebam:Sed tu ſyllaba contumax repugnas.
Dicunt earinon tamen poete.Sed greci:quibus eſt nihil negatum.
Et quos ares ares decet ſonare.Nobis non licet eſſe tam diſertis
Qui muſas colimus ſeueriores.

Oē ꝓpriū fuit appellatiuū aut ex appellatiuo

¶ Earinus interpretal̄ vern⁹ ab ear.i.ver corripit nomē hoc oēs ſyllabas q; ſi poſſent ad placitū poni inaniter diceret Martialis ſyllabā eſſe cōtumacē.Greci th̄ auſi ſūt dēonomīā ꝓducere.vt in artes porē variare.Nā Homer⁹ ita:Aſuȝ lehoſuit teſte Calderino Ares ares ꝛc.vbi prim⁹ pes eſt dactylus.Ares.i.mars id nobis nō licet latinis q2 muſas colim⁹ ſeueriores.i.min⁹ in licētiā ruim⁹ q̄ greci q̄b⁹ nihil ē negatū miror an ſint vlli tā obſtinate in Seruij opinionē iurātes:vt adhuc Seruio adherere malit q̄ Ouidio ꝛ Martiali.Valeāt igitur quoꝝ hi ſunt v̄ſiculi.Cōdidit athenas adimit noie pallas.Licaon arcas diuinas ꝓuocat iras. Tu th̄ horati doctor pal⁹ abbreuiaſti.Ouidi⁹ vates peligni ruris alūn⁹.Ouid.Notus feritate Lycaō propri⁹.Magnū iter ad doctas ꝓficiſci cogor athenas.Horat.lib.iiij.car. Ode.vi. Vatis Horati.Adonicū carmē ē.Oui.Detinuit nr̄as nūeros Horati⁹ aures. Verg.in Culice.h̄ Fabij deciiq; h̄ ē Horatia v̄t⁹.ne omittas ꝯiūnctionē.ꝛ Perottus credit Horati⁹ a v̄bo.oro deriuari:ſȝ quū hoc nomē ꝛ aſpiret ꝛ corripiat:nō aſſētior Peroto.Mart.li.j.In nomētanis Ouid.qđ naſcit agris ꝓ Ouidū.Sȝ quūt ꝓpria pl⁹ p̄uilegij herēt appellatiuis:quū oē ꝓpriū nomē fuerit aliq̄n appellatiuū vl̄ ex appellatiuis deriuatū:vt felix:ruſtic⁹ ſtephan⁹/Hercules/Hector/Hermes/Adā/Abel

Cain: Habraham.lege ſyluā vel Hieronymi.primū librū Quintiliani de inſtitutione oratoria: ꝛ libros faſtorū Ouidij.ꝛ primū librū ep̄laꝝ Leonardi aretini.ſic a dn̄s diucus.ab Hadria hadrianus.a domit⁹ domiti⁹ ꝛ hic domitian⁹.a iuli⁹ iulianus a dntus dntinus.valeri⁹ valerian⁹.Mar.lib.x.Ne viuā niſi te domiti pmitte libenter.idem lib.j.a Ualeriano pollio petes dnto.ſcazon eſt. Obijciet fortaſſe aliqs poeticā neceſſitatē veluti Italia pm̄ā natural'r corripit teſtimoniū olm grammaticoꝝ. Uerg.tñ pm̄ā pducit:qꝛ aliter heroicū carmē adire neqbat.Quid igit faciā (inqs) ſi diui Nicolai aut iuliani hiſtoriā ꝯtexere tulerit anim⁹ q̄ noie appellabo: ſic nec nicolaū nec iulianū dicere lz:ꝛ quur in magno ope nō licebit mihi quod Uergilio? Scim⁹ ꝑfecto Uergiliū ꝛ alios neceſſitate q̄dā pduxiſſe q̄dā aut corripuiſſe. verū ea pauca ſūt nec citra veteꝝ authoritatē.nā; italya pm̄ā pducit etiam apud Enniū ꝛ Lucre.pluresqꝫ ante Uer. Itaqꝫ inuētis recte vtemur: noua nō ſine maxia neceſſitate fingem⁹ neqꝫ vnqꝫ niſi in opere maximo:eaqꝫ erūt paucíſſima: immo nulla: donec tā extra inuidie aleā fuerimus. Quocirca intolerabiles puto eos: q̄ in modico ope abutunt oī licētia: quū in hac re nullo mō laxāde ſint habene. Igit ſi occurrat nomē ꝟſui ꝯtrariū vt Nicola⁹ Julian⁹ tuticani ꝛc.imitabor Martialē q̄ circuitione vſus eſt dicens in eodem lib. Illa puer tāto dn̄o gratiſſim⁹ aula. Nole q̄ ſignet tpa ꝟna ſuo.i. Earin⁹.qd interpretat ꝟnus. Sic Ouid.quoqꝫ ꝑm ſcribēs ad Tuticanū Poſſum⁹ preterea etiā a latinis (ſi is caſus emergat) patronymica formare a pr̄e: a m̄re: a p̄tria: vt docemur quum ex Uergilio tū ex Ouidio in metā. Licet etiā pauc ſ verſiculis innuere ſyllabā eſſe ꝯtumacē vt Horati⁹ fecit.lib.j.ſa.v. Quatuor hic rapimur viginti ꝛ milia thedis Māſuri oppidulo qd ꝟſu dicere nō eſt. Signis ꝑficile eſt.nomē oppiduli: alij dicūt eſſe equotutiū: alij equūtutiū: alij Entractiū. q ſi ꝑpria vbiū ponerent ad placitū lutilis ꝛ vana eſſet Horatij excuſatio. Preterea poſſumus vti cōſilio Seruij dicentis in illud.j.Enei. Huic coniunx Sicheus erat quoties poeta aſpera inuenit noia vel metro nō ꝯſtātia: aut mutat ea de his aliquid mutilat. Nā Sicheus ſicharbas dictus eſt Belus Didus pater dictus eſt metres carthago a cartha lectū in hiſtoria Penoꝝ.ſic Philelphus nicoleos ꝑ nicolaus dixit. Ceteꝝ caute id faciēdū: ne hec mutilatio carmina noſtra mutilet. De barbaris cū Diomede Priſcianus ait: in peregrinis ꝛ barbaris nullos certos eſſe accentus ideo (vt ait Priſcian⁹) vt neceſſariū videbit: i metro locabunt. Ego puto regulas latinas ꝗtum poſſumus eſſe ſeruādas: ſi tñ alia ſint vt quātitas minime ꝯſtiterit qꝛ barbara aut e barbarꝭ deducta nec ab aliquo egregio poeta in carmē deducta fuerint licebit (vt opinor) ꝑ volūtate nr̄a carminib⁹ ea optare ſꝫ optimū fuerit teſtibus Joſepho in primo hebraicarū antiquitatū.ꝛ Priſciano lib.v.de octo partibus orationis extēſione vnius ſyllabe faciſacere latina aut greca: vt Eſromus adam⁹: ꝛc. Hec ſunt illuſtriſſime dn̄e que ꝑnotanda iudicaui: q in his etiam maximos viros hallucinatos eſſe cognoui: que ſi nobilitati tue probabūtur ſat habeo. Uale dulciſſime domine/o ꝛ preſidium ꝛ dulce decus meum. Bergis apud diuum Guinnocū feſto diui micaſij. Anno domini.M.ccccc x.

Neceſſitas poetica

* In modico opere fugiēda licētia.

* Nola aſpera poete mutant.

¶ Joannes Deſpauterius Niniuita Joāni Laurētio Haſebroucano muſico nobili atqꝫ ingenuarū artiū profeſſori perdocto ꝛ ſuo amico primario. S.P.D.

Primū artis verſificatorie nr̄e librū tibi mi Joānes Laurentī meorū amicorū prime ob maxima tua mihi collata beneficia nūcupo: eo quidē animo vt iam totis virib⁹ cōtra emulos blaterones defendas vnacū amico cōmuni Euſtachio ſcoto homine illo facile doctiſſimo: cui vel nocte intēpeſta patent muſarū ianue. Clamāt indocti hoīes.rem me indignā feciſſe q repudiato Alexādri Galli doctrinali voluerim ſenē illū de ponte (vt aiūt) deijcere. Uociferantur me eſſe nouitatis fatue excogitatorem: vt qui contra eccleſie vſum plurima peruerſiſſime doceam. Decani: canonici: officiales: epiſcopi: ita canūt ꝛ legunt (inquiunt iſti) vt Alexander precepit ꝛ audes ꝑfiteri te his doctiorē. Qui hec in me obducto ſupercilio clamitāt: indoctiſſimi ſunt. Nempe in quēcūqꝫ authorem veterē inciderint non magis intelligūt q̄ rudimētarius puer. Uerg. volunt iuriſconſulti dici ꝛ necdū ſci

rent digeſtorū ꝑemiū grāmatice declarare. Poetas vituperāt: ⁊ ignorāt Homerū ab Juſtiniano oīs virtutis ⁊ ſciētie parentē appellari. Peripateticos ſe vocāt ⁊ qđ nomē id ſibi velit penit⁹ neſciūt. Ariſto. putāt ſe ſophiſte iſti veſani doctores q̄ longius abſunt ab Ariſto. q̄ a philomel. paſſeres. hi ſolis nugis incūbūt: ille et rhetoricā ⁊ poeticē nō mō cognouit ſed etiā de vtraq̄ libros elegātiſſime cōpoſuit. Phi. ⁊ oe. acutiores videri volūt: ⁊ ſexagenarij ꝓmū illi⁹ carmē ſine ꝯmentariis declarare nequeūt reliq̄ niſi vt carmia ſcripta forēt: carmia eſſe neſcirent. His ſi placere vł lē: gloſſā notabilē in Alexā. aut greciſmū aut facetū legerē: ſic haberent ſil'es labra lactucas. notū eſt aſinos ſtramina malle q̄ aurū. Uerum. non tanti eſt nebulonibus placere vt a muſis ad barbariē veliʒ vnq̄ deficere. Ualeāt itaq̄ cū ſua licētia vitiligatores: reꝓhēdāt ſcripta mea: vt libet: nō pili facio dū intelligā me doctis placere. Oratū te veliʒ dulciſſime Joannes Laurēti vt librū hūc hilari vultu ſuſcipias in quo ⁊ aliīs a doctis iuſte quicq̄ reꝓhendi videris: id ne me celes: et illis pro me grās agito ſiq̄dē id cādide fecerint: et rogato erratis meis ignoſcāt: neq̄ eñ me pigebit (vt Priſci. ꝟbis vtar) dū viuo ⁊ hec q̄cunq̄ ſcripſero vel mea diligētia: vł amicorū monitu: vel inuidorū vituperatione (ſi iuſta fuerit) emendare. Uale amiciſſime Laurenti. Ex Bergis. xvij. Calendas Januarias. Anno. M. cccccx.

Carminis. ⁊ metri ſeu verſus definitio.

Carmen

CArmē eſt ordo ſtrictiori pedū lege coercita ⁊ ornatiſſimū dicēdi genus. Hec eſt definitio quā dat Mātua. i apologetico ſuo. Carmē ꝓpe đr totū poema: vt tota elegia: totū epigrāma: ⁊ q̄ ſēſus eſt pfect⁹: ⁊ aliqñ vnic⁹ ē ꝟſus. Uir. iij. eñ. Rē carmine ſigno ſubiūgit. Aeneas hec de Danais victorib⁹ arma. ſub andiēdū eſt ꝟbum poſuit. Inuenies. carmē ꝓ ꝟſu vbi ſēſus eſt īpfect⁹ apđ grāmaticos: đr aūt carmē a canēdo q̄ſi canimē: q2 cātib⁹ eſt aptū: hic ⁊ cāticū ⁊ oda carmē đr. Authore tñ Ceſare q̄ bñ legit carmia: bñ cātat: q̄ ꝟo bñ cātat male legit: neq̄ eñ lenocinio vocis: ſʒ grauitate q̄dā ꝓnūciāda ſūt: ꝑſertiʒ carmia heroica: carmē cremonē. male dixit a carmēte nomē accepiſſe q2 lōgo tpe añ carmētē carmia fuerūt vt guagui. ait: ſʒ hec rō eſt ad mōdū frigida. etēñ lʒ carmis vſ⁹ lōge añ fatidicā mulierē ꝓceſſerit: tñ añ potuit ꝟſus ⁊ poema vocari ⁊ nouū a muliere nomē ſumere: vt de oppidis ⁊ mōtib⁹ ſepiſſime factū legim⁹. Oui. j. fa. Nicoſtratē euādri mř ema carmie carmētē dictā ſcribit his ꝟbis. Ipa mone q̄ hēs carmie dictū. Carmlatores ꝓ ꝟſificatorib⁹. Joā. bap. pi⁹ idētidē vſurpat. Carmē alio noie vſ⁹ đr: q2 vno ꝟſu finito ad ꝓncipiū alteri⁹ ꝟſus reuertimur. aut q2 tādiu ꝟti dʒ q̄ ad recte ꝯſtituat. hinc exijt Ho. illđ Sepe ſtylū ꝟtas iterꝝ q̄ digna legi ſūt ſcriptur⁹: neq̄ te vt mireř turba labores. vñ ait i arte Carmen reꝓhēdite qđ nō mľta dies ⁊ mľta litura coercuit atq̄ pfectū decies non caſtigauit ad vnguē. iđ dixit ſe Uer. ꝟſus facere vti fetū effingit vrſus. Uerſ⁹ ꝓ ꝟſib⁹ ſumiř figurate vt miles ꝓ militib⁹. Catul ad Flauiū. Uolo te ac tuos amores ad celū lepido vocare ꝟſu Greco noie ꝟſus appellař metrū: q2 certis mēſuris dimēſuʒ eſt. metrum .i. mēſura. Diome. Metrū eſt pedū iūctura nūero modoq̄ finita. id nomē apđ grāmaticos oēs in frequētiſſimo vſu eſt apđ alios ſcriptores prato luētū. iđ Hubertin⁹ cleric⁹ in epi. Cice. ad Lētu. lib. j. dicit hoc nomen ſicubi legař cā declarationis locari. verū ego tā ſepe hoc nomen offendi: vt nō penit⁹ refugiēdū putē Quin. lib. j. de inſtitu. ora. poetas metri neceſſitas excuſat. Macro. de ſopno Scipi libr. j. Metra canoris verſib⁹ adhibeanř. pli. iunior ad pōtiū ſuū Probauerūt inde plura metra. Gel. lib. iiij. c. xvij. Et metrū eē integrū pōt. Mar. lib. iiij. epig. Quū ſis iprobior maſſiliane. q̄ q̄ ꝯpoſitos metro Tibul. i. Stelle recitat domo libellos. i. mēſura ⁊ ꝯpoſitione Tibul. amatorios. ſ. quales fecit Tibul. colu. li. uij. c. x. Exceptis q̄ retulim⁹ metris ver. ſic Ter. Rufin⁹ ⁊ ceteri grāmati. i mag' tñ poeticū eſt carmē ꝟſ⁹ cāt⁹ ⁊c. Itē modi ⁊ nūeri. ſʒ fere pl'r ꝓ ꝟſib⁹: q2 metrū ē pedū iūctura nūero. mōq̄ finita. Uer. Nūeros memini ſi verba tenerē. Oui. Quaq̄ meos ad eas ē via nulla modos. Nūeri preterea (q̄s rhithmos greci dicūt) ſūt ceterorꝝ pedū obſuatio apđ oratores ac alios elegātes ſcriptores ꝑſertim in finibus clauſularū. Cetere orōnes ſolute dñr: ⁊ ꝓ ſe: q2 metri lege prorſus ſolute libere ⁊ ſpacioſe prorūunt: vt eſt quotidianus ſermo.

De pedibus

Pes eſt metrica ſyllabarū ꝯſtitutio. vt de⁹ vnica ſyllaba pes eſſe neq̄t nec plures q̄ ſex. Dicti ſūt pedes q2 quēadmodū pedib⁹ ambulam⁹ ita ⁊ ꝟſus q̄buſdam quaſi pedib⁹ incidere videntur. ad quod videř reſpexiſſe Uerg. j. geor. dicens. Ferte

ſimul faunicꝫ pedē. Dryadeſcꝫ puelle. vl' dicūt pedes q illis eo modo ꝟſus metimur quo nos pedib⁹ ſpatia. Pedes ſimplices ſunt duodecim. Diſſyllabi qdē q̄tuor. Triſſyllabi octo: reliq̄ ꝯpoſiti ſunt: ſꝫ nō oēs nobis in hoc libro neceſſarij ſunt: iō multos omittemus ad alia ꝑꝑerātes ab alijs non ſine magna neotericoꝝ iactura omiſſa. Qui plures pedes videre cupit: legat grāmaticā Frāciſci nigri. aut nicolai Feretti.

℄ Diſſyllabi pedes.

℄ Spōde⁹ ex duab⁹ lōgis: vt dotes a ſpōde. i. libamentū ⁊ ſacrificiū q ſacrificātes eo frequenter vtebant. Iō etiā pōtifici⁹ dr: ⁊ pes ſtabilis q cū magna grauitate ꝓnūciat. ℄ Pyrrichi⁹ ex duab⁹ breuib⁹: vt deus a pyrricha ſaltatione quā pyrrh⁹ p̄m⁹ in creta inſtituit. vt li. vij. ſcribit Strabo leuiter ꝓnunciat: iō ſaltationi aptiſſimus alijs a cōcitatiōe quadā ignea qua mouet hūc pedē dictū volūt Dicit etiā periāb⁹

℄ Troche⁹ ex lōga ⁊ breui: vt panis. a trechin. i. a currendo vel trocho. i. rota q in verſu rotatim ac volubiliter fluit. dicitur etiam rutilus ⁊ choreus.

℄ Iābus ex breui ⁊ longa: vt doces. ab iābizin. i. a maledicēdo. Eſt eñ pes verſibus maledictis aptiſſimus. Alij ab iambe puella deducunt. appellatur quoqꝫ daunius et gradarius.

℄ Pedes triſſyllabi.

℄ Moloſſus ex trib⁹ lōgis: vt mecenas: cui⁹ modulatiōe ad bellū ꝓcedētes moloſſi epirote dicūtur vſi. hinc moloſſum appellari grāmatici aſſerūt. Hippi dr q cāſtri pugne ꝯuenie bat hippos eñ equ⁹ eſt. Vocat quoqꝫ vt niger ait Vertūn⁹ ⁊ extēſ: pes ⁊ cantus. ℄ Tribrach⁹ ex tribus breuibus: vt dñs: a tris. i. tres ⁊ brachys. i. breuis. * Pedes triſſyllabi octo.

℄ Dactylus ex longa ⁊ duab⁹ breuib⁹: vt ſcribite. a dactylus. i. digitis: vel a dactylis crete populis q hoc pede plurimū vſi dicūtur. Dicitur etiā politicus ⁊ heroicus.

℄ Anapeſt⁹ ex duab⁹ breuibus ⁊ lōga: vt pietas ab anapi. i. repercutiēdo: q ſono reciproco recurrendo dactylum repercutit: ob eā rem antydactylus appellatus.

℄ Bacchius ex breui ⁊ duabus longis: vt honeſtas: ſic dictus q in bacchi laudib⁹ eo vtebātur: producit autē hoc nomen penultimā Rufinus. At finis bacchius erit breuis vltima claudet. Idem principium bacchius erit: concludet iambus: appellatur quoqꝫ Oenotrius/Tripudius ⁊ ſaltans.

℄ Antibachius ſiue pallimbacchius eſt pes bacchio contrarius ex duabus lōgis et tertia breui: vt audite: ab anti. i. contra ⁊ palin. i. rurſus vel contra. dicitur quoqꝫ latinus: ſaturnius. pro ponticus: ⁊ theſſaleus.

℄ Amphimacer vel amphimacrus: vtrūqꝫ recte dr teſte Neſtore pes eſt conſtans breui inter duas longas: vt trinitas/charitas. lr̄e ab amphi. i. circū: ⁊ macros. i. longus quia breuē circa lōgas habet: dr etiā Creticus: q cretes ſaltando eius rhythmica cōpoſitione vtebantur. Amphibrachus fit ex longa inter duas breues: et venit ab amphi. i. circum et brachis. i. breuis: quia circum breues eſt longa. dicitur etiam Scolus: quia ſcolio que erat cythare ſpecies conueniebat.

℄ Reliqui pedes.

℄ Reliq̄ pedes cōpoſiti ſunt ex ſimplicib⁹. Diſpōde⁹ ex ſpōdeis duob⁹: vt mecenates. ℄ Proceleumaticus ex duobus pyrrichijs: vt ariete. a ꝓceleum dr. i. exortari et ſuadere: q ij q ſe ad aliqđ opus faciendū: ad molē impellēdā vel attollēdā hortantur: frequēter ob nimiā celeritatē hoc pede vtuntur hinc celeuma eſt nauticus clamor quo ꝓreta. i. cuſtos ⁊ gubernator in nauis ꝓra remiges hortat. Mart. Lētos tingitis ad celeuma remos. Hiero. ad heliodorū Qm̄ e ſcopulis enauigauit oro iam epilogi celeuma cantandū eſt in Tricremis. Celeuma quaſi caleantiū concinetur aduerſus oēs habitatores terre. ℄ Dichoreus ex duobus choreis. i. trocheis: vt cātilena. Trocheus autem vocatur choreus: quia choris aptiſſimus eſt.

℄ Choriāb⁹ ex choreo ⁊ iābo: vt nobilitas. Huic ꝯtrarius eſt antipaſtus: vt legebam⁹

℄ Peon ſyllabis quatuor ꝯſtat: quaꝝ vnica ſemꝑ lōga eſt vel prima: ⁊ peon primus dr: vt multiuolus vel ſcđa. ⁊ peon ſcđs appellat: vt colonia: vel tertia ⁊ peon terti⁹ vocat: vt veniatis: vel quarta ⁊ peon quartus dr: vt celeritas. Dicitur peon a peōe inuentore: aut q laudes Apollinis hoc pede cantabantur qui pean dicitur.

℄ Epitrit⁹ ſilr q̄druplr ē: hic ſꝑ vnicā hꝫ breuē: vl' p̄mā ⁊ epitrit⁹ prim⁹ dr vt amauerūt vel ſcđa ⁊ epitrit⁹ ſcđs eſt: vt cātilene: vel tertiā ⁊ epitrit⁹ terti⁹ eſt: vt diſcordie: vl' q̄rtā ⁊ epitrit⁹ q̄rt⁹ dr: veluti audiuiſtis. dicit (vt Sulpiti⁹ ait) ab epi. i. ſupra et tris ſemꝑ eñ in his pedib⁹ vna trib⁹ alijs diſcrepat. dr etiā hippius primus ⁊c. Ionicique re dicti

℄ Ionicus a maiori ex ſpōdeo ⁊ pyrrichio: vt preconiū ionicus a minori ex pirrhichio ⁊ ſpōdeo. vt Diomedes ꝓcerſe habet in multis libris ꝯtrario modo. Dicti ſunt

Ionici qꝛ Iones populi in carminibꝰ eo pede vtebãt. Pedes pẽtaſyllabos ⁊ hexaſyllabos quiſquis ſcire aucet: aliunde petat: attuli plures ꝙ̃ is in libꝛis egeam

Tempus.

* Sola vocali ꝓprie ꝙ̃ta dicit.

Tempus eſt debita ꝓlatiõis menſura. Syllaba breuis vnicũ habet tp̃s: lõga vero duo tp̃a cõtinet: qꝛ tñ tp̃is ꝯſumit in vniꝰ longe ꝙ̃tũ in duaꝝ breuium prolatione. Sunt qui dicant natura longã habere tria tẽpora vt deꝰ. Sola vocalis ꝓprie quãta: dꝛ ſyllaba ꝓ gratia vocalis. Pedes coꝛũdẽ tẽpoꝝ ꝓ ſeinuicẽ interim locant̃ pꝛeſertim in comedijs: quales ſunt ſpondeꝰ/dactylus/anapeſtus/amphibꝛachus/procleumaticus: ⁊ dꝛ reſolutio: qꝛ pes in pedẽ per tp̃a reſoluit̃. De propoꝛtione ⁊ alijs nõ inutilibus ſed nec mltum neceſſarijs videte ſi vultis vel nigrum vel alium: nobis hec ſufficiunt.

Hexametrum carmen: eiuſq̃ compoſitio.

* Hexametrũ heroicum dꝛ.

Hexametrum ſenis carmen pedibus ſit: ⁊ vſq̃
Dactylus eſt quintus: ſextam ſibi vult regionem
Spondeus: reliquiſq̃ locis ſit vterlibet boꝛum.

Carmen hexametrum ſex pedibus conſtat: nũero quidẽ ſex: genere vero duobus tñ ſpõdeo ⁊ dactylo. quintus locus dactylũ ſibi perpetuũ vendicat: ſextus vero ſpondeum: reliqui hunc velillũ vt volumꝰ. Exempla ſunt ex Vergilio. Panditur interea domꝰ oĩpotentis olympi. Luctantes ventos tempeſtateſq̃ ſonoras. Muſa mihi cauſas memoꝛa: quo numine leſo. Silueſtrẽ tenui muſaꝫ meditaris auena. Scãde .i. pedes diſtingue ſic. Pãditur: intere: a domus: omnipo: tentis o: lympi. ⁊c. Hexa .i. ſex metron .i. menſura qꝛ ſex pedũ ictibus ipſum metimur. Hoc gñe ſcribimꝰ heroũ: regũ: ⁊ principũ geſta cũ laude: ſed longe ſublimioꝛi ſtylo ꝙ̃ res ruſticoꝛũ: paſtoꝛũ: aut ſatyrice hoim vitia ⁊c. Unde heroicũ dicitur quum heroũ geſta eo genere deſcribũtur. Quũ alie res hexametris exarãtur: licet ijdem maneãt pedes: heroicũ ꝓprie nõ dicetur. Pythiũ appellatur: quia Pythij Appollinis oꝛacula hexametris dabantur. Homericũ ab homero nuncupatur: qꝛ res geſte regumq̃ ducumq̃ ⁊ triſtia bella. Quo ſcribi debent nũero; mõſtrauit Homerus Hexameter verſus latine ſenarius nominatur. epos etiam hoc genus vocatur. ſed videamus qui nam pedes licenter admitti inueniantur

Pedes nothi ſiue illegitimi in hexametro.

Hec te legitime docui: nam ſepe poete
Ipſa minus ſeruant: tu quanta licentia cautus
Eſt permiſſa vide: nequando turpiter erres.
Nanq̃ rei grauitas quinta in regione locauit
Spondeum veluti magnum Iouis incrementum.
Datq̃ pedes alios Maro. Tu puer elige legem.

* Dactylꝰ interdum in ſexto loco ponitur

Heroici verſus pedes legitimi .i. ex carminis lege debiti ſunt dactylꝰ et ſpondeꝰ admittunt̃ tñ nothi .i. illegitimi per poeticã licentiã: quã caueb is qꝛ rara occurrit: nec niſi in magnis operibus eoꝛũ poetaꝝ qui extra oẽm inuidie aleam poſiti ſunt poete itaq̃ in q̃nta regione ſepe ſpõdeũ locãt vbi rei grauitas: ⁊ maieſtas ſignificatur: aut meroꝛ et languoꝛ tamen id raro eſt faciẽdum. Uerg. Chara deum ſoboles magnũ iouis incrementũ Idem coꝛnua velatarũ obuertimꝰ antemnarũ. Idem. Tunc ille Aeneas quem dardanio Anchiſe. Et libꝛo .ij. cñ. Armatũq̃ʒ auro circunſpicit oꝛiona. Et iterum .ij. eñ. de Simone maximã triſtitiam languoꝛẽq̃ ſimulante. Conſtitit abſq̃ oculis Phꝛigia agmina circumſpexit: vbi etiam bis vſus eſt ſynalepha vt viuacius: vt langoꝛ ille repꝛeſentaretur. Similia in Lucretio/ Ouidio: ceteriſq̃ reperies: ſed ferme dactylus tunc quartum locum ſibi vendicat. Addam vnum ex

ꝓpertiũ lib. ij. Sunt apud inferos tot milia formoſarum. Pulchra ſit in ſuperis ſcȝ vna locis rariſſime ſunt ſex ſpõdei. Ennius (vt eſt apud Crinitiuȝ li.xxij.cap.vij.) Ciues romani tũc facti ſunt cãpani hi verſus ſpõdaici dicuntur. Qñq; ſexto loco eſt dactylus ſed vix niſi hypermeter locũ habeat. Verg. At tuba terribilẽ ſonitum procul excitat horrida: ob eã rem tales verſus dactylici appellant. ¶ Reperiũtur alij pedes in diuerſis locis hexametri: qui ſunt iãbus anapeſtus. ꝓceleumatic⁹ niſi ceſure licẽtiã eſſe velis. Tu licentiã caue bis niſi iã totus ſis: quanti hi apud quos ea licẽtia reperitur: ⁊ tũ ita caute ⁊ ita parce licẽtia vteris vt veteres. Afferã e diuerſis authoribus nonnullos verſus in quibus nothi pedes ſunt id autem preceptor mediocriter doctus facile declarabit. ex Vergilio. hos verſus annotaui.

¶ Liminaq; laurusq; dei: totusq; moueri.
Dona de hinc auro grauia: ſectoq; elephanto.
Muneribus tibi pampineo grauidus autumno
Floret ager. ¶ Verſus etiam ſpondaicus eſt.
Mortem contemnunt laudato vulnere gete.
Fluuiorũ rex Eridanus camposq; per omnes
Addidit ⁊ nate turniq; canit hymeneos.
Tenuia nec lane per celum vellera ferri.
Tityre paſcentes a flumine reice capellas.
Genua labant: vaſtos quatit eger anhelitus artus

¶ Inuenio ſimilia apud alios. Sil. lib. vj.

Cetera ſinuatis glomerant ſub pectore gyris. Et lib. vij.
Ducit ſinuato captiuum ad littora lino. Lucre. lib. iiij.
Aciebus binis quoniam res conſit vtraq;. Sil. lib. j.
Genua labat: feſſiq; humeri geſtamina laxant. Et lib. iiij.
Tenuia vix ſummo veſtigia puluere laxant. Colu. lib. xj.
Talis humus vel parietibus vel ſepibus hirtis

Claudatur. ¶ Notabis autẽ documentum Seruianũ in illud Ver. j. geor. Tenuia nec lane per celuȝ vellera ferri vbi ait Seruius ꝓceleumaticus ꝓ dactylo: quã reȝ quotieſcunq; facit Verg. Seruat locum Syneresi vt in. ij. ene. Sectaq; intexerunt abiete coſtas. In eodem. Labat ariete crebro. Et iterũ in eodẽ. herent parietib⁹ ſcale Syneresis eſt duaruȝ ſyllabarũ in vnam propter verſum cõtractio ſic tenuia fit dactylus ſic ariete: quaſi u vel i vocalis fiat cõſonans. ſic in Sillio excuſari poſſunt ſinuato ⁊ ſinuatis ⁊ id manifeſtum eſt apud Propertium libro. iij. Induit abiegne ſyncreſis cornus falſa boui.

¶ Ultima verſus anceps.

Ultima cuiuſq; eſt communis ſyllaba verſus:
Ne credas eſſe in ſexta regione trocheum

¶ Ultima ſyllaba cuiuſcũq; verſus eſt anceps. i. cõis ſiue ad placitũ: vñ ait Rufin⁹ At finis Bachius erit: breuis v'tia claudet. Lõga ſit an ne breuis nullũ diſcrimen habetur. Idẽ docẽt Quint. ⁊ Cice. ⁊ nos ſepe oſtẽdimus. ideo lȝ vltia hexametri videatur breuis nõ eſt trocheus. Verg. Si quis habet nũmos veniẽs: exibit inanis.

Pentemimerim cum alijs ceſuris.

Per pentemimerim breuis eſt producta licenter

¶ Pẽtemimeris eſt vbi poſt duos pedes manet ſyllaba partẽ orõnis finiẽs veluti Oia vincit amor hic poſt duos pedes oia vincit a: manet ſyllaba mor finiẽs hanc orõnis ptẽ amor. Cuiuſmodi ſyllaba inuenit licẽter ꝓduci ſi naturaliter ſit breuis ne dicat tertio loco eſſe iãb⁹ quẽ nõ recipit heroicum teſte Quint. in li. j. de inſti. ora. Ver. in buc. Oia vincit amor: ⁊ nos cedamus amori. Et alibi. At tibi tymbre caput Euãdri⁹ abſtulit enſis. Hac licẽtia parce vtendum eſt. nã Serui. in illũ. v. eñ. Cede deo dixitq; ⁊ prelia voce diremit. Quẽ inquit vacat metri cauſa ⁊ maluit periſſologiam facere ꝙ vti cõmuni ſyllaba: q̃ frequẽs vitioſa eſt: hinc Terẽtianus. nec tanta in metris venia cõcedit vti: hec Serui⁹. Errauit igit Alexãder cũ multis alijs nimis ſepe hac licẽtia abuſus. Min⁹ aũt vituperãda eſt: vbi ſyllaba i cõſonãtẽ deſinit ꝙ vbi in vocalẽ. Verg. ij. enei. Noſtrorũ obruimur: oriturq; miſerrima cedes non eſt: (vt male putat Alexander) tribrachys ſed dactylus. Iuue. ſat. j. Et latum media

* Heroicũ carmẽ non recipit iãbum

ſulcũ deducit arena ponit exẽplũ hoc Frãciſcꝰ niger: cui in Juuenalẽ cũ Calderi no aſtipulaẗ Badius. Mãcinellꝰ vero dicit abl[illegible]: ⁊ in antiquiſſimo libro ꝓ gloſſu la ꝗ appoſitũ eſſe Apud Uerg. iij. ene. eiuſmodi ſyllaba ꝓpter heptemimerim pro

Ceſura.

duciẗ in vocalẽ deſinẽs poſt treis pedes. Dona dehinc auro grauia ſectoqꝫ elephã to imperat ad naues ferri. Seruiꝰ ait grauia finalitatis grã ꝓduciẗ ſed ſatis aſpe re nã in nullã deſinit cõſonantẽ vt oĩa vincit amor ⁊c. Nũc vt oĩa recte cognoſcanẗ

* Ceſurarum ſpẽs.

videamꝰ ꝗd ſit ceſura: ⁊ ꝗ illius ſpẽs. ❡ Ceſura eſt ſectio partẽ orõnis finiẽs: ꝑcuſ ſioniſqꝫ decorã reddẽs ictũ: vt oĩa vincit amor: vbi ſyllaba breuis (qꝛ ꝓpter ceſuram neceſſario ꝗeſcimꝰ) vnũ tpᷤ lucrifacit ⁊ ꝓlõga habeẗ vt iã dictũ eſt Ceſure etiam ar ticuli dicunẗ ⁊ grece comata. Ceſurarũ ſpẽs he ſunt. Pẽtemimeris. Hemipentemi meris. Trochaica tertia. Trochaica quarta. Heptemimeris. ſpondaica. buccolica. De prima ſat dictũ eſt. Pẽtemimeris dr̃ latine ſemiꝗnaria a pẽte. i. quinqꝫ ⁊ hemi. i. ſemi. extrita aſpiratiõe vt in philippꝰ ⁊ argyripꝰ ⁊ meri diuiſio ꝗſi diuiſio ſemiꝗna ria. Nã duo pedes ⁊ ſemipes ꝗ vna ſyllaba cõſtat faciũt dimidiũ ꝗnqꝫ pedũ. Si ꝗs tñ velit ꝑ aſpirationẽ: eo nõ ꝑ is in fine pẽtemimeres non pẽtemimeris ſcribere cuꝫ Aldo: minime reclamauero videro ipſe aliꝗñ Aldum. ❡ Hemipentemimeris quaſi dimidiũ pẽtemimeris: eſt quũ poſt pedẽ primũ manet ſyllaba partẽ orõnis finiens ratione cuius breuis nõnunꝗꝫ ꝓduciẗ. Luc. li. ij. Dum ſanguis inerat dum vix ma terna peregit. Juuena. Quis neſcit aut quis non videt vulnera pali ſic plura licet aliter poſſumꝰ ꝗdã excuſare. vt alibi videbimꝰ. Trochaica tertia ceſura (ſi parce mi ſceaẗ) oppido ꝗꝫ iucũda ẽ vbi poſt duos pedes manet trocheꝰ partẽ orõnis finiens Uer. Non oẽs arbuſta iuuãt humileſqꝫ nurice. ❡ Trochaica quarta eſt vbi idem fit poſt tres pedes exẽpl ũ facile inuenies. ❡ Heptemimeris eſt vbi poſt tres pedes manet ſyllaba partẽ orationis finiẽs. Uer. Quo vitã dedit eternaꝫ cur mortis adẽ pta eſt Conditio? Latine ſemiſeptenaria diuiſio diciẗ. ab hepta. i. ſeptẽ: hemi. i. ſe mi ⁊ meri. i. diuiſio. Jn dicto exẽplo eſt trochaica ſecunda: vbi poſt primum pedem manet trocheus partem orationis finiens qꝺ vbi cõtingit nõ mucnuſte ſolno abeſt trochaica tertia cũ pẽtemimeri vt in hoc ipſo exẽplo. Alioqui ſi trochaica tertia ab ſit aut pentemimeris carmẽ claudicaret: ⁊ quaſi podagra affici videbit inuenies ta men carmina apud doctiſſimos: vbi pẽtemimeris atqꝫ omnis trochaica abeſt: ali quando etiaꝫ vbi nulla ceſura eſt. ſed hec que rara ſunt eſtimãtur in pulcherrimo corpore nõ dedecentes neuuli: quos tamẽ vt poſſimus maxime vitabimus: quia de hac re Terentianus teſte Seruio dixit. Rarum cõcedam: fieri nõ poſſe negabo. Ho ratius in libro ſecundo ſermo. Ut te Naſidieni iuuit cena beati. Sine vlla ceſura verſus eſt. Duri ſunt hi verſus eiuſdem: qꝛ heptemimeriꝫ tantũ obtinẽt. Nec facun dia deſeret hũc nec lucidus ordo. Si defendere delictũ ꝗꝫ vertere malles. Uerg. Sic amor oẽs vnꝰ habet: decernere ferro. Jdẽ. Eſto nũc ſol teſtis ⁊ hec tibi terra precan ti Jdem. Addaꝫ cerea pruna ⁊ honos erit huc quoqꝫ pomo. Scda pes rariſſime eſt niſi dure admodũ integra dicti. Elegãs eſt vbi nullus pes eſt integra dictio, vt iu ſtitiaqꝫ dedit gentes frenare ſuperbas. Jtaqꝫ ex eiſdẽ verbis alius ruſticum carmen efficit: alius elegãs aut nõ inuenuſtũ: vt Hos preceptor nobis verſus diſcere iuſſit Hos nobis verſus preceptor dicere iuſſit. ❡ Spondaica eſt vbi quartus pes ſpon deus finiens orationis partem. Ut Albaniqꝫ patres atqꝫ alte menia rome. ❡ Buc

* Elegãs eſt carmen ſi nullus pes ſit inte gra dictio Heroici decorũ breuiter perſtrincte.

colica: vbi quartus pes dactylus eſt partẽ orationis finiẽs. vt Nos patrie fines: et dulcia linquimꝰ arua: ⁊ tñ de ceſuris Caueas autẽ licẽtia de qua locuti ſumꝰ. Uer gilius. xij. eñ. Cõgredior fer ſacra pater ⁊ cõcipe fedus. Jdẽ lib. xi. eiuſdẽ. Oratis eq dem ⁊ viuis cõcedere vellẽ. Quod Uer dixit. Addam cerea pruna ⁊ honos erit huic quoqꝫ pomo voluit durũ eſſe nõ ob id ſolum ꝙ abeſt trochaica vel pẽtemimeris: ve rum etiã qꝛ quintus pes in diſſyllabũ durius erit. Ceterũ nullo modo rectius dul ce ab amaro dignoſces ⁊ ſeparabis ꝗꝫ poetas optimos quotidie relegendo. Ne ex Primer tñ hũc laborẽ refugiſſe: vt breuiſſime potero: heroici decorũ perſtringaꝫ. Jn ſubitanea re inſurgũt canore quinqꝫ dactyli cõtinui veluti. Pandiẗ interea domus olpotentis olympi. De ſpõdaicis dictũ eſt ⁊ de ceſuris. ❡ Heroica maieſtas in pri mis diligit pluriũ in ſe verſuũ implicationẽ quã cathenam appellant. Jta vt ante tres aut quatuor verſus raro ſenſus perficiatur. Tale eſt principiũ tertij eneidos Poſtquam res Aſie Priamiqꝫ euertere gentem. Jmmeritam viſum ſuperis ceci ditqꝫ ſuperbum ilium ⁊ omnis humo fumat neptunia troia. Diuerſa exilia ⁊ de ſertas querere terras Augurijs agimur diuum. ❡ Nonnunꝗꝫ tñ pulcherrimũ ſue

rit egregiā aliquā ſentētiaꝫ vnico verſu ꝯcludere:veluti Tāte mollis erat. Romanā condere gentē.⁊ tātū eui mutare valet longeus vetuſtas. ¶ Venuſtū ⁊ momentoſum eſt repetere aliq̄ dictionē in hunc modū(verū ſemꝑ meminerim⁹ nihil eſſe odioſi⁹ affectatione) Sequitur pulcherrimus aſtur. Aſtur equo:fidēs Ardētia lumina fruſtra. Lumina nam teneras arcebāt vincula palmas. Sic Perſius. Tum vetule auriculis alienis collegis eſcas? Auriculis quib⁹ ⁊ dicas cute pedib⁹ olhe ¶ Neq̄ indecoꝝ eſt illud ſi parce fiat. Multa ſuꝑ priamo rogitās:ſuꝑ hectore multa. ¶ Quid illud nōne vehementiſſimū. Tu ſpes nūc vna ſenecte. Tu requies miſere:decus imperiūq̄ latini Te penes.ſic. Tu mihi quodcūq̄ hoc regni:tu ſceptra Iouemqꝫ. Cōcilias tu das epulis accūbere diuum. Magnā ꝑfecto vehemētiā habet cū gratia vbi opus fuerit huiuſmodi repetitio. Polytiſſimū cenſet heroicum qđ in principio habet ſpondeū non finientē orationis partē ſequētibus duobus dactilis in hunc modū, Me feciſſe videt ſua nūc promiſſa repoſci. ¶ Deſinit pulchre in triſſyllabam nec male in diſſyllabam:durius aūt in tetraſyllabam pentaſyllabamqꝫ dictionē duriſſime vero in monoſſyllabam niſi enclctica ſit:aut animalis nomen aut niſi monoſſyllaba precedat vt procumbit humi bos ⁊c. Obſeruationes non ſemꝑ reperies:nempe ex induſtria grauiſſimi poete negligentiores interim videri volunt neq̄ eniꝫ vnus aut alter neuus dedecet corpus egregiū. Longe plura reliqui grammatici afferunt nobis hec paucula ſufficiunt.reliqua ex ipſis poetis multo copioſiusq̄ ex grammaticis percipienda:miſſa facimus.

*Heroicū carmen perraro in monoſyllabā deſinit dictionem

¶ Pentametrum carmen.

Pentametrum vult quinq̄ pedes:pes tertius eſto:
Semper ſpondeus:quartus quintuſq̄ anapeſtus.
In reliquis ſpondeus erit vel dactylus:vt vis.

¶ Pentameter verſus conſtāt quinqꝫ pedibus:quoꝝ tertius ſemper ſponde⁹ eſt: quartus et quintus anapeſti:reliqui ſpōdei aut dactyli.vel hi mixti vt vis. ſemper aūt aſſit pentemimeris. Mart. Olbus inuideas liuide nemo tibi. Scande Omnibus:dactylus.inuide.dacty.as li.ſpōdeus.u ide ne.anap.mo tibi.anap. Nunq̄ tertio loco eſt iābus q: per ceſurā fit ſpōdeus licet id cauēduꝫ ſit:vt dixi. Ouid. Arte leuis currus:arte regendus amor. Nec vltimo loco aliq̄ eſt tribrachus:quia vltima cuiuſqꝫ eſt cōmunis ſyllaba verſus hūc ſcandēdi modū: video veteribus placuiſſe Quintilianus lib.ix.de ꝯpoſitione. Optime eſt fini iunctus anapeſtus.vt qui ſi pentametri finis. Ouid.in lib.iij.de pōto ad Cupedinē ait. Tu mihi dictaſti iuuenilia carmina primum. Appoſui ſenis te duce quinqꝫ pedes. Sido.in prefatione de laudibus Narbonis. Miſiſti mihi multiplex poema. Doctum:nobile:forte:delicatū. Ibant hexametri ſuperbiētes. Et veſtigia iūcta ſed minora Per quinos elegi pedes ferebant. Aliter ſcandunt Suagin⁹/Verulanus/Nebriſſenſis:nec damno:quia idem genus ſepe diuerſo modo metiri poſſumus:neqꝫ authore carent:quia in centimetro Seruius ait. Elegiacum conſtat pētemimeri:prima heroica:ſecunda dactylica vt eſt hoc. Meret diffuſis flens elegia comis. Elegiacuꝫ.i.verſus pentameter:cōſtat pentemimeri:heroica.i.duobus dactylis vel duobus ſpondeis vel ſpondeo ⁊ dactylo.aut cōtra ⁊ ſyllaba partē orationis terminātc que longa eſt:vel poſitione vel ſua natura vel ceſure licentia.hinc ſequitur pentemimeris dactylica id eſt duo dactyli ⁊ ſyllaba. Et ſi dicas pētameter dicit a pente.i.quinqꝫ ⁊ metron.i.menſura.ergo habet quinqꝫ menſuras ſeu pedes dicūt duas illas ſyllabas ceſuraꝝ qua ſi vnus pes ſit:facere menſuraꝫ quintā. Inuenies tñ pentametrū ſine ceſura heroica:ſed admodū dure:quare nō imitari vellē modo Catullus ad Ianuaꝫ. Speraret nec linguam eſſe nec auriculā. Idem ad Melliū. Muneraqꝫ ⁊ muſarū hinc petis ⁊ veneris. Ibidē. Qua veniens vna atqꝫ altera rurſus hyems Ibidem. Troia viruꝫ et virtutum omnium acerba cinis. Idem ad amicū. Illā affligit odore ipſe perit podagra. Idem ad ingratā:quā modo qui me vnum atqꝫ vnicū amicum habuit ⁊ ad Leſbiā. Nec deſiſtere amare ola ſi facias. Ex his liquet Catullū in hoc gñe fuiſſe interim duriuſculū. ¶ Deſinit pentametrū venuſtiſſime in dictionē diſſyllabam.nec male in tetraſſyllabā pēteſyllabāqꝫ interiꝫ etiā in hexaſyllabā. Durię aūt i triſſyl

*Pentametrū ſine ceſura interdū inuenitur.

Pentametri decorū

deo dactylo: et ſyllaba longa: que ratione ceſure interim naturaliter breuis producitur. Caue imiteris: hinc ſequuntur dactyli duo ſic. Feſtū/nunc/cele/bre/magnaq;/gau/dia. et profecto ſine pentemimeri claudicat hoc carminis genus. Nomen capit ab Aſclepiade inuentore vel aſclepiadeis frequenter vſo. Scribit ad precipuos viros. Hor. ad Mecenatē. Mecenas attauis edite regibus. Ibidē. Terrarum dños euehit ad deos: hic vltimus pes pyrrichius eſt aut dactylus: licet vltima ſyllaba natura producatur. Cice. in orat. Poſtrema ſyllaba breuis an longa ſit: ne in verſu quidē refert. Dicitur hoc carmen choriambicum a pedis dñio: quibus iungatur poſt videbimus

Saphicum carmen.

Quinq; pedes Saphus carmen capit eſſe trocheus
Vult primus: quartuſq; et quintus: tertius autem
Dactylus: ipſe locum ſumes ſpondee ſecundum.
Hoc carmen poſt treis verſus ſibi iungit adonis
Metrum quod ſic fit: ſpondeum dactylus anteit.

Verſus ſaphicus conſtat trocheo/ ſpondeo/ dactylo/ duobus trocheis/ veluti. Ut queant laxis reſonare fibris. ſcande. Ut queant la/xis/reſo/nare/fibris. hic fibris: trocheus eſt per regulā: Ultima cuiuſq; eſt cōmunis ſyllaba verſus. Nomen habet a Sappho puella primū hoc genere apud grecos vſa. Hoc carmen citra pentemimerim duriuſculū eſt et pene claudum: id tamen elegantiſſimi authores non ſemper refugerunt. Horatius. Mercuri facunde nepos atlantis. Idē. Quē virum aut heroa lyra; vel lacri etc. Tu caueb[is] quantū potes: verum memineris pulchrū corpus nō dedecere vnum aut alterum neuulū. Huic carmini poſt treis verſus addes vnicum verſum Adoniū ſiue adonicū: ſic dictum ab adone puero: vel ab adone inuentore qui conſtat dactylo et ſpondeo: hinc fit regreſſio ad Saphicos ſcribimus hoc genere deorum laudes: amores quoq; et alia multa. Horatius ad fuſcum

* Adonicū vñ; hoc carminis genus dicatus

Integer vite ſceleriſq; purus.
Non eget mauri iaculis nec arcu
Nec venenatis grauida ſagittis — Fuſce pharetra

In adonico fere ſemper ſenſus concluditur. id tamen Horatius aliiq; non ſemper obſeruant. Horatius lib. ij. carmi. ad Groſphum. Te greges centum ſiculeq; circum. Mugiunt vacce: tibi tollit hinnitum. Apta quadrigis equa: te bis aphro Murice tincte veſtiunt lane: mihi parua rura etc.

Phaleucium carmen.

Quum facies carmen quod compoſuiſſe phaleucus
Dicitur in prima ſpondeus erit erigione:
Dactylus inde datur: triplicem cui iunge trocheum

Phaleutius verſus conſtat ſpōdeo: dactylo: et tribus trocheis: qui ſine pentemimeri mancus eſt licet aliter interim licenter reperies veluti apud Catullum. Nec ſeſe a gremio illius mouebat. ſic alibi ſepius id; tu cauebis: qz Auſonius ait. Iſtos compoſuit phaleucus olim. Qui pentemimerim tenent priorē. Scande. Iſtos ſpondeus. cōpoſu/dactylus: it pha/leuc°/olim. tres ſunt trochei. Catul. Paſſer delitie mee puelle. hic vltima corripitur: quia vltima verſus eſt cōmunis plura videbis in. v. lib. Nomen accepit a phaleuco inuentore: qui etiam phaleucus dicitur a Terentiano dicēte. Hoc ceteri metro cantaſſe phaleucius hymnos. Dicitur: hinc metrū dicere phaleucion iſtud. Dicuntur Phaleucij verſus hendecaſyllabi: qz ſine ſynalepha et ellipſi vndecim ſyllabarum ſunt: ſcribimus hoc genere epigrammata etc. nunc qz de ſynalepha et ellipſi ſepe meminimus: nec ſine eis verſus plerunq; metiri poſſumus tempus eſt de his quanta poſſumus maxima diligentia diſſerendi.

* Phaleucij hendecaſyllaba ibi dicuntur.

Elipſis et ſynalepha

M. necat ellipſis: ceu vocalem Synalepha:

Dictio dum ſequitur que a vocali incipiatur.

¶ Ellipſis eſt m litere cũ ſua vocali detractio abſumptio: vel interẽptio: quotiẽs di
ctio aliq̃ in lr̃a m deſinit: et dictio ſequẽs a vocali ſumit exordiũ vt i hoc epitaphio
Uirginij Ruſi. diſticho apd̃ Pliniũ lib. vij. epi. ad Ruſonẽ. Hic ſitus eſt Rufus pul-
ſo, q vindice quondã. Imperiũ aſſeruit: nõ ſibi ſed patrie. ſcãde. imperiũ: aſſeru ⁊c.
Perſi. in. ij. ſaty. Imbello expungẽ: nãq̃ eſt ſcabioſus ⁊ acri Bile tumet. Sic lege nõ
nã vt fecit Scoz. Ual. Placẽt li iij. c. xxxvj. ⁊ apd̃ Iuue. ſat. ix. Uiuẽdũ recte quũ ꝓpt
plurima: tũ de his ꝑcipue cauſis. ita hñt emẽdatiores libri nõ: tũ his vt in hũc poe-
taz notauit doctiſſim⁹ vir Badi⁹: Etenĩ vetuſtiſſimi tñ ⁊ nimiũ illorũ amatorem
nõ interimebãt. Enni⁹. Inſignita fere: tũ milia militũ octo ducit delectos: bellũ to-
lerare potẽtes. ſic Priſc. ſic hz geoz. Ual. li. xxiij aliij tñ forẽt ꝓ fore: alij duo milia hũt
ſed hec lectio videt̃ aptioz: difficile eſt certe in poetis q̃ inciderũt verã lectionẽ
hariolari. Lucre. lib. j. quãtũ corporũ in plũbo eſt tãtũdẽ põdere par eſt: ſic idẽ ſepi⁹

M. non interempta | qd̃ mirãdũ nõ eſt: qz iã exoletũ: nã qd̃ Auſoni⁹ ait. poſt m inciſum eſt puto ſic non
tota videt̃. excuſat̃: qz m hic nuda lr̃a eſt nulli vocali annexa Scoz. Ual. li. xxxviij
ca. xxxvj. putat Catullũ nõ interemiſſe m in ſoſpitẽ quũ dixit ad argonauti. Soſpitẽ
ereptũ ſe oſtẽdit viſere portũ. Ceterũ emẽdatiores libri hñt ꝯiunctionẽ ſenſui ſatis
neceſſariã Soſpitẽ ⁊ ereptũ ⁊c. Ut aũt in hac re veteres nõ ſecuti ſunt Uerg. ⁊ Oui.
cũ ceteris iunioribus. ita nec in eo q̃ veteres s lr̃am interemerũt: niſi forte rariſſime
nos vero s. nũq̃ abſumemus. Lucil. lib. j. ſat. Quã neq̃ Lucanis oriũdi montibus
apri. Sueui⁹ apud Macrobi. iij. ſat. Diſſeruere nouos fruct⁹ mortalib⁹ dantes. Ca
tull⁹ in vltimo operis ſui verſu. Affixus nr̃is tu dabis ſuppliciũ. Lucre. li. j. Nã fie
rẽt iuuenes ſubito ex infantib⁹ paruis: ſic alibi ſepiſſime vt apd̃ vetuſtiores oẽs: qd̃
vt durũ poſteritas repudiauit niſi in paucis. Hora. Regis opus ſterliſq̃ diu pal⁹
aptaq̃ remis. Manili⁹. li. ij. Taurũ cytherea tuet̃. Formoſos phœb⁹ geminos: cille
ni⁹ cãcrũ. Cice. in arat. Puluerulẽt⁹ vti de terra lapſus repẽte. Scãde mõtibu: mor
talib u. ⁊c. Aliq̃n inuenit̃ cũ ſua vocali interimi. Uer. hinc hãmone ſat⁹ ⁊ rapta ga-
ramãtide nympha: niſi mẽdoſe legat̃ ꝓ rapta ⁊ garamãtide nympha. Martialis.

S interẽpta | Sardonychas: ſmaragdos: adamãtas: iaſpidas vno. Sunt tñ q̃ velint ſecũdã corri
pi in ſmaragdos: qz interdũ d liqueſcit vt aiunt. Iuue. Diſpoſitis ꝑdiues hamis ⁊c.
Uerg. Aut ouiũ fet⁹ aut vrẽtes culta capellas. Scande. Aut ouiũ fetaut. Uidi tñ li
bros in qb⁹ erat aut fet⁹ ouiũ. Idẽ lib. xij. Inter ſe coiſſe viros ⁊ decernere ferro ſcã-
de. viret. ita multi legerũt q̃s ſequit̃ cũ Priſci. Sulpiti⁹ ſz in nũc ait Ser. Uera ⁊ an
tiq̃ lectio eſt cernere nã Uer. imitat⁹ eſt Enniũ apd̃ quẽ cernere ꝓ decernere capitur
quũ dicit Olli cernebant magnis de reb⁹ agẽtes. Idẽ. Ferro nõ auro vitã cernam⁹
vterq̃. hec Serui⁹. In eadẽ eſt opinione Senc. in epi. lviij. legẽs cernere nõ decerne
re: vtiq̃ ſuffragat̃ Politian⁹. quib⁹ libẽter aſſẽtior qz cernere pro decernere etiã

Cernere | decernere. | apud Cãtullũ eſt. Certe ego te in medio verſantẽ turbine leti. Eripui et potius ger
manũ amittere creaui: q̃ tibi fallaci ſuꝑmo in tpe deeſſem. Plau. in argumento am
phitrionis. Pro patria amphitrio dũ cernit ꝓ hoſtibus habitu Mercuri⁹ ei ſubſer
uit ſoſie hic cernit ꝓ decernit ⁊ certa ſumitur. Cato Succeſſus indignos noli tu fer
re moleſte. Scãde. ſucceſſin dignos. Idẽ. Quod noſti factũ nõ recte noli ſilere. Scan
de. noli ilere vbi s. in principio dictionis abĩcitur. qd̃ apud veteres nuſq̃ notaui:
ideo. Mancinellus vtrũq̃ mendoſum putat ſic reſtituens. Succeſſuz indignuz noli
ſufferre moleſte. Quod noſti factũ nõ recte nõ ſileatur. Ellipſis cũ i: in ſcda ſyllaba
vel cũ e ellipſis interpretat̃ detractio ex ec. ⁊ lipo vel lepo. i. deſero deficio: linquo di
citur etiam ecthlipſis vel ecthlepſis cum e. exili et th aſpirato. i. expreſſio vel eliſio:

Scanſio | ecthlibo i exprimo elido excudo. Scanſio (qz de ea ſepe loquimur) eſt legitima me
tri in ſingulos pedes diſtinctio ſic dicta qz per pedes veluti ſcalarum gradus ſcan
dentes incedimus. ita dicunt Diomedes / Priſcianus ⁊ oẽs deniq̃ grãmatici ne diſ
cas cum indoctis ſcandalizare: ſed tempus eſt vt de ſynalepha dicamus.

¶ Synalepha

Synalepha. | ¶ Synalepha eſt vocalis detractio quoties in eam dictio deſinit et ſequẽs ab ea
inchoatur: vt: Sera nimis vita eſt craſtina viue hodie. Scande. ſera ni/mis/vi/teſt
craſtina vi/vodie. Dicitur a ſyn. i. con. ⁊ lephe. i. preſſio: hoc eſt vocaliũ cõpreſſio q̃ ſi
verſus finiat̃ m m vel in vocalẽ: ſi ſequẽs a vocali incipiatur: nulla erit ellipſis aut
ſynalepha preterq̃ in paucis verſibus qui hypermetri dicunt̃: vbi verſu finite ma-
net ſyllaba in m vel in vocalem deſinẽs: que a principio alterius verſus abſumitur

Verg.ene.x. Sternitur infelix alieno vulnere celūq; Aſpicit: ⁊ dulces moriens remi
niſcit argos.primi verſus:pes ſextus eſt celum hinc manet ſyllabaq; in vocalē de
ſinēs.quā principiū ſequētis verſus abſumit:nam ſcandit quaſpicit ⁊c.ita dicesde
ſimilibus.⁊ hi verſus liciti ſunt cuilibet dūmodo parciſſime adhibeant:quales hic
paucos ſubiecimus. Verg.in.ix. Omnia longeno ſimilis vultūq; colorēq; Et crines
albos. Iuue.ſaty.vj. Nupta cenatori comitata eſt. Hippia Ludiū ad pharō:ita leſ
go enim ⁊ adio non cum Mancinello ludū pludiū. Verg.ij.geor. Inſerit vero ex fe
tu nucis arbutus horrida ⁊ ſteriles platani. Et geor j. Aut dulcis muſti Vulcano
dequoquit humorem.⁊ folijs vndaz. Hypermeter igit verſus: eſt ꝗ poſt debitos ſibi
pedes habet ſyllabā a principio ſequētis v̄ſus abſumēdā:diciturq; ab hyper.i.ſu
per:⁊ metron.i.menſura q̄ vltra ſuā menſurā ſyllabā continet:quaz (vt dixi) neceſ
ſe eſt in m vel vocalē deſinere ſequēti verſu a vocali incepto:niſi fiat ſyneresis. hec
dixit Seruius in illud. Verg.eñ.j. Quibus orbis in orꝫ iactemur doceas ignari ho
minūq; locorūq; erramus. Diomedes quoq; ſic ait. Obſeruat aūt in Heroico ver
ſu nō vltimus pes ſit triſſyllabus:exceptis pauculis verſibus ꝗ hypermetri dicunt
quorū abūdātiam excipiunt hij v̄ſus ꝗ ſequunt a ſynalepha rōne rithmica facta
eo q̄ factuz vitiū quod erat in fine verſus cōtinuatio ſequētis emendat neq; ſoluz
contingit id hexametris:ſed etiā ſophicis ⁊ pluribus.nūq̄ tñ id vidi in pentame
tris. Hor.iiij.car.in.ij.Ode. Plorat ⁊ vires animūq; moreſq; Aureos educit in aſtra
nigroq; Inuidet orco. Hic duo ſunt hypermetri. Caue ne coniunctioneſq; ſuperflue
vtaris. ¶ Sed queret hic quiſpiā:nonne hoc excuſat poetica licentia? Nam poete
plerumq; aliqd p ſuplemēto v̄ſus addidiſſe ꝯperiunt. Verg j.eñ. Multum ille ⁊ ter
ris iactatus ⁊ alto. Ille teſte Seruio vacat poſitu vt ſtet v̄ſus. In eodē li. Multa q̄z
⁊ bello paſſus. Hic ait Seruius. Duas coniunctiones ſeparatas naturaliter nō cō
iungimus niſi metri neceſſitate:ergo vna vacat.ſimilia ſepe notat Seruius. Sed
ſi caute reſpexerimus vix reperiemus quicq̄ in Vergilio penitus ſuperuacaneuz
Vitabimus itaq; ſuperfluas ꝯiunctiones: ⁊ queuis inania v̄ba parūq; ad rem per
tinentia polyſyntheto ⁊ aſyntheto ſi res expoſtulat recte vtemur:ſ; polyſyntheto
rarius. Ver. Panaq; ſyluanūq; ſenē nymphaſq; ſorores. Obſeruādū quoq; eſt Ser
uij documētuz in illud eñ.j. Ui ſuperꝝ ſeue memorē Iunonis ob irā hic ait Seruiꝰ
Inueniēs ſepe p actiuis paſſiua poſita vt pictis bellant amazones armis:aut con
tra vt populatq; ingentē farris aceruū. Hec variatio vel potius ꝯtrarietas rapit et
in alijs ptibus orōnis vt ſit nomē p aduerbio:vt hoc tūc olpotens celo deſcēdit ab
alto p huc.ſic in pticipio:vt et qua vectus abas.i.qua vehebat ⁊ in nole vt hic me
morem non que meminerit ſed que in memoria erat. hec nos imitamur ſ; noua ad
illoꝝ exēpla nō formamꝰ Hec Seruiꝰ:q̄ ſunt valde ꝯtra eos qui maiori licētia ab
utunt in libello q̄ Ver.in tota ene. Non ſum adeo obtuſus vt neſciā poetas multa
licenter dixiſſe veluti Vulcanuz p igne/ Venerē p amore/abietē p tabellis pocu
la Acheloia p quibuſuis aqs:raucuz clamat p rauce ps.ſecāt p ſecat:vos o Cal
liope aſpirate.p tu Calliope teſte Seruio.de hoc tñ in ſyntaxi diximus ⁊ ipſa ſpnc
ſte:q̄ intelligit illius appellatiuuz cybelle p cybele:⁊ id genus alia q̄ plīma quo
ruz q̄dā nunc veneri dñr. Nō tñ ſ; vſq; adeo licentiā protendi:quaſi liberum ſit cui
q̄z ſcriptori relictis grāmatice p̄ceptis oīa p voto confundere. Etenī (vt ex pulchro
Seruij p̄cepto dicimus) in licētia magis inuētis q̄ inueniendis vtimur. Ex dictis
liquet multo liberiorē eſſe in loquendo poetaz q̄ oratorē aut hiſtoricum.qd oſtēdit
Quintilianus in lib.j.inſtitu.oratoria. Authoritas ab oratoribꝰ vel hiſtoricis peti
ſolet Nam poetas metri neceſſitas excuſat. Hec Fabius Quidā m grammaticorū
contēptores volunt oīa ſibi licere:oīa iudicio aurium ⁊ cenſiculātes ex authoritate
Gellij. Ue ꝑ hi vehementer errāt:nam ſolis doctis auribus mos gerundus eſt. Do
cte aures ſine notitia grāmatice nulle ſunt. Scribēdi recte ſapere eſt ⁊ p̄ncipiū ⁊ fōs
An nō credis Cherilū aures ſuas ꝯſuluiſſe?cōſuluit certe:ſ; indocte erāt. Quicqd
doctis auribus placet bonum eſt.ſed id querēdum eſt an olim aures docte ſunt vete
rum auribus m̄lta placuerunt ꝗ Vergilij auribus diſplicere:niſi admodum pec in
paucis ſont (inqt Martial) qui attoniti legunt terrai frugiferai Actiꝰ ⁊ ꝗcqd Pacu
uiuſq; vomunt. Si p cuiuſq; auriū iudicio cōficiēda ſit oratio infinitus erit ſcri
bēdi modꝰ. Errāt itaq; hōies.neq; eñ voluit Gellius etat pbus apd Gelliū ⁊ oīa p
auriū iudicio moderāda (vt iſti moderari volunt:ꝗ ignauiā ſuaz excuſent) ſed dixit: ſi diuerſe ſint voculeſ ſynonyme interrogabimus autē.quo quid loco magis lo.

*Hypermeter verſus vñ dictus

Exundantia metri gratia

*Verba actiua iter dū p paſſiuis ponuntur

Licentia poetica.

Auriū iudicium.

Uitia carminum

* Metaciſmus vitandus.

* Labdaciſmus Jotaciſm⁹ Polyſigma.

* Leonini verſus vitãdi iter duz tñ his poete vtũt Uer. Laomedõteę ſẽtia periurnca gẽtis.

* Participiũ in fine verſus.

* Alexandri erratũ in ſynalepha et ellipſi.

cari deceat. veluti an rectius treis partes an tres partes dicemus ⁊c. Multa pfecto vitanda ſunt in carmine que in pſa: vt ſermonis ambiguitas: ⁊ inepta adiectiua ſubſtãtiuo: nois a cognomine. recti a verbo: dictiõis regentis a recta declarãtis declarãte traiecto. Earundẽ literarũ: vel ſyllabarum preſertim longaꝝ dura ꝯcuſſio veluti has res o luci ad te ſcriptas miſim⁹ acli. Carmina mãca canis. O fortũtã natã me cõſule Romã Caſus caſſãdra canebat: Exiret mẽtes fraterna ograta malis. O tite tute tati tibi tanta tyrãne tuliſti. Ubi in crebra eſt metaciſm⁹ dr. vbi labdaciſm⁹: vbi i. Jotaciſm⁹. vbi vero s. polyſigma. Exẽpla Mihi male maximã miſeri ĩ mltiplicaſti. Sol Lunaq́ꝫ luce lucẽt alba leui lactea: Junio iuno iouis iure iraſcitur. Soſias in ſolatio ſolcas ſarciebat ſuas. Eſt tamẽ vbi ſibilo opus eſt veluti ſale ſaxa ſonabant. Jdẽ poeta artificioſe r literã frequẽtẽ poſuit: vt ſtridorez exprimeret: vt de Orontis naui tẽpeſtate obrupta. Torquet agens circũ ⁊ rapid⁹ vorat equore vortex. Jdẽ. At tuba terribili ſonitu ꝓcul ere canoro. Increpuit. vbi impetu ⁊ vehemẽtia maiorẽ ſignificãs vſus eſt creberrime dactylo. vt alibi. Quadrupedem te putrẽ ſonitu quatit vngula campũ. in. ij. enei. Cõuellim⁹ altis Sedibus ĩpulimuſq́ꝫ ea lapſa recẽte ruinã. Cũ ſonitu trahit: ⁊. Danaũ ſup agmina late Incidit. Uitabis itaq́ꝫ Pleonaſmũ/periſſologiã/macrologiã/amphibologiã/tãtologiã/cacophaton ⁊c. licet poete nõ ſemper vitauerint in magnis operibus. Jtez verſus leoninos: vt Ethiopũ terras iã feruida torruit eſtas frequẽter vitabim⁹: interim tñ nõ inuenuſte interſerant. Uer. J nũc ⁊ ꝟbis virtutẽ illude ſupbis. ſic apud oẽs alios parce inſperſos cernes. Hec igit iam dicta vitia fugiẽda ſunt: nõ tñ adeo quin interdum afferãt elegantiã ⁊ iũcũditatẽ carmini. Nam (vt Diomedes ait) plerũq́ꝫ etiaz nimie artis oꝛnatio fugienda eſt: ⁊ interponẽda ſimplicitas rudis: atq́ꝫ imperite dictionis: non ꝓpter hoc ſolũ ꝙ in oĩbus rebus nimiũ lenocinĩũ odio dignũ eſt: ſꝫ ꝙ plerunq́ꝫ acribus ſenſibus maior iucũditas ſi naturaliter ꝓferat. Semp euphonie inuigilandũ eſt q (vt idẽ authoꝛ inquit) euphonia in dictionibus pl⁹ interdũ valet ꝙ̃ analogia vel regula ꝑceptoꝛũ. Serui⁹ in illõ Enei. ij. Pꝛogredioꝛ ꝑtu claſſes ⁊ littoꝛa linquẽs ait: finitus eſt verſus ꝑticipio: qd raro fit apud latinos: apd grecos eſt vitioſiſſimuz hoc ꝑceptũ Seruij nullo modo veꝝ eſt. Uerg. Herbas contundit olentes. ⁊ ſumma papauera carpens: ſyluaq́ꝫ ſequẽtes. Suaue rubenti: iamq́ꝫ videnti: vidi cũ matre legentẽ. Sub nocte canentẽ: rupe iacẽtẽ Et grandia lilia quaſſans. Cui prima fremẽtẽ. Jã brachia cõtrahit ardẽs: glebaſq́ꝫ iacẽtes. Syluãq́ꝫ ſonãtẽ: lapideq́ꝫ reuertens: retinacula tendẽs. ſic idẽ alibi perſepe. ſic Catullus. Ouid. Pꝛop. Hoꝛa. Ceteri q́ꝫ plus millies. ideo Seruiũ hec dixiſſe vehementer miroꝛ. Ridiculus nimia eſt in multis Alexãder: vtin. xij. lib. ſiue (vt Alexandrinis placet) capitulo vbi fatue ſic ꝑcepit de ſynalepha ⁊ ellipſi. Uiles ſunt iſte pre cũctis ⁊ remouẽde. Etẽim licet he figure videri poſſunt durioꝛes: tamen vbi aut lãguoꝛem indicamus: aut rem tardioꝛẽ vel magnam: plurimũ venuſtatis afferũt. Uerg. Monſtrum hoꝛrẽdũ infoꝛme ingens lumẽ ademptũ. non potuit meli⁹ Polyphemi mõſtruoſitas pictura indicari ꝙ̃ hoc verſu idẽ. Necdũ etiã irarũ cauſe ſeuiq́ꝫ doloꝛes exciderãt. Magnã igitur grãm hꝫ hec colliſio vbi hiatu ⁊ magnifica ꝓlatione opus eſt. Siquidẽ (vt Cicero ait) dꝫ ille tanq́ꝫ hiatus ⁊ cõcurſus vocaliũ molle quiddã ⁊ qd indicet gratiã negligentiã de re hominis magis ꝙ̃ de verbis laboꝛãtis. ¶ Ellipſis ⁊ ſynalepha. durioꝛes ſunt in pꝛincipio verſus a monoſyllaba incepti: ſed poete non ſemper refugerũt Tu ſtudebis vitare quantum potes. Catul. Qui ipſe ſui nati minxerit in gremium Hoꝛa. Nã ferula cedas meritũ maioꝛa ſubire verbera non vereoꝛ. Martian⁹. Capella. Que iſtoꝛũ laudes, pꝛotulit harmonia. Jdem apud alios quoq́ꝫ: ſed parce inuenies. ideo rariſſime imitare: monoſyllabe namq́ꝫ interemptio nunq́ꝫ bene ſonat. Jtẽ duriuſcula putatur colliſio in quinto pede hexametri: ⁊ in anapeſti ſpentametri preſertim ſi ſit ellipſis: poete tamen non ſemper obſeruant. Juuen. Loripedem rectus derideat. Aethiopem albus. Sic alij quoqꝫ. Tu cauto niſi forſitan rariſſime q (vt ſepe dixi) neuulus eleganti coꝛpoꝛi non turpis eſt.

¶ Uocalis non aſſumpta: ſed coꝛrepta tantum.

Non perimens longam: raro breuiare poeta
Conſueuit: veluti ſunt inſule oꝛe canende.

¶ Vocalis ante vocalem non ſemp abſumit̃:ſʒ aliq̃n ſolũ corripit̃.qḋ notandũ magis q̃ imitãdũ cenſeo.Verg.in buc.Et longũ formoſe vale vale inquit iola Idem.Credimus an qui amant ipſi ſibi ſopnia fingunt.Et alibi.Victor apud rapidum ſi moēta ſub ilio alto.Priſcia.in perihegeſi.Nunc magno nobis ſunt inſule ore canēde.Verg.Inſule ionio in magno quas dira celeno.Idem Clamarent vt litus hyla hyla omne ſonaret.ſic plura inuenies tam parce in tanto opere imitanda.

¶ Vocalis ante vocalem immutata.

Id mirare magis vocalem nil variatam:
Interdum cernes:velut ionio immenſo.

¶ Aliq̃n vocalis manet inuariata.ſed id quoq; notandũ magis eſt q̃ imitandum Ouid.lib.iiij.Iactaris quos cernis in Ionio immēſo:*v̄ſus eſt ſpõdaicus.Vergi.in buc.Et ſuccus pecori ꝛ lac ſubducit̃ hagnis.aliʝ tamē legunt.Et pecori ſuccus ꝛc.Mart.lib.xj.Clamãt ecce mei io ſaturnalia verſus.Ver.iiij.ene.Lamẽtis gemituq; et femineo hululatu tecta fremunt.Sedul Credite iam miſeri aduenient dn̄s Verg.Amphiõ dirceus in acteo Aracyntho.ſil'ia apud Ouiḋ.in me.multa leges.Verg.j.ene.Poſt habita coluiſſe ſamo hic illiꝰ arma.Mar.li.ij.Põtifice cũ lycino hic q̃ʒ magnus homo eſt.Iu.ſa.ij.Si fur diſpliceat verri homicida miloni.Ver.Clamarẽt vt lyttus hyla hyla oē ſonaret.notũ eſt hec ſilr̃ poſſe defẽdi vt ſupiora in q̇bus tñ grãmatici voluerunt h̨ aſpirationē ꝯſonãtis vim obtinere:vt apḋ Ver.ix.ẽn.Terga fatigamus haſta nec tarda ſenectꝰ ꝛ li.vij.Feruida pinũ ſuſtinet:ac nate turniq; canit hymeneos.ꝛ li.x.Graius homo infectos linquẽs ꝓfugꝰ hymeneos.Verũ hoc facile ſoluunt̃.q2 in omnibus ceſura eſt:cuiꝰ licentia in ſ.l'ibus locis breuis ponit̃ apḋ Verg.Grauia ſectoq; elephãto:grauidus autũno.Oia vincit amor H igit̃ tñ aſpiratio eſt.Hor.Quo me cũq; repit tẽpeſtas deferor hoſpes.vtut eſt,notãda ſũt nõ imitanda exẽpla:vbi vocalis añ vocalē aut aſpirationē nõ abſumit̃:niſi tam pce in tãto ope:vt ea q̃ nũc ſubiʝciã vbi vocalis correpta naturaliter nõ adimit̃.Vergil'.j.ẽn.Et vera inceſſu patuit dea:illi vbi matrē.Catu. Saltum laudemus dũmodo ipſe egeat.Emendatiores libri hñt dũ tñ ipſe egeat.Verg.ẽn.ix.Rũpe moras oēs turbataq; arripe caſtra.Hec tria teſtimonia adducit Mancinellus cui in vltimo aſtipulatur Nicolaus Ferettus reprehẽdẽs eos q̃ legũt Rũpe moras oēs:ꝛ turbata arripe caſtra:q2 ignorãt (inquit) illud a Seruio dictũ in.ij.eneiḋ.vitioſuʒ eſſe ceſuraʒ cadere in ſynalephã.Etiã ignorantq; cõiũctionē cõem eſſe tam ſequẽte cõſonãte q̃ vocali vt ait Seruius in.iij.ene.Liminaq; lauruſq; dei.Ouid.Et bis io arhetuſa io arethuſa vocauit Claudianus.Tum vaga humorum grauitas ꝛc.

*Hic aſpiratio vis cõſonãtis interdum obtinet h aſpiratio.

*Coniũctio encleticaq; indifferēs eſt

¶ O et heu.

Heu:O non perimes:at o interdum breuiabis.

¶ Vbicũq; vocales integre ſunt dictiões:nunq̃ mutant̃ añꝰ vocalē:teſte Sulpitio vt i e.ꝛc.Ego tñ teſtimoniũ inueni de o aduerbio ꝛ interiectione ꝙ ferme ꝓducit̃ vbi eſt vocandi aduerbium:interdũ corripit̃.Heu quoq; non interimit̃ ſed ſemp ꝓducitur.Tibul.lib.ij.O ego ne poſſem tales ſentire dolores.Ouiḋ.in epi.Penelopes.O vtinã tũc cuʒ Lacedemonia claſſe periſſet Obrutus inſanis eſſet adulter aq̃s.Ver.in buc.Te Coridon o Alexi trahit ſua queq; voluptas.Propti°.lib ij.Tu quoq; o eurition vino centaure periſti.Ouiḋ.faſt.iij.Heu vbi pacta fides:vbi q̃ iurare ſolebas.Papi.v.theb.Heu vbi nunc furie.Idcʒ licere puto in hei ꝛ ah.ſi opus fuerit.

¶ Vocalis ante vocalem in eadem dictione aſſumpta.

Vocalem perimunt plerũq; in nomine eodem.
Sic Maro docte refers: Aluearia; vimine texta.

Epiſynalephã.

¶ Synalepha fit nõnũq̃ in eadē dictiõe.Oui.Notꝰ amor Phedre nota eſt iniuria Theſei.ſed tunc ſynereſis potiꝰ dr̃ ſiue epiſynalepha.que eſt ꝯglutinatio duarum ſyllabarũ in vnã facta vt pãthus ꝓ pãthous.epiſynapto.i.cõiũgo.Sinereſis.i.cõplexio vel contractio a ſyn.i.con.qḋ cõiũctionē indicat.ꝛ hereſis diuiſio quaſi diuiſoruʒ ꝯiũctio:vt alcinus pro alcinous:bini pro biuni:ſyzeno.i.contraho vel coniungo hereſis aſpirat̃ qḋ indicat aphereſis ideo quidaʒ ſynthereſis dihereſis ꝛc.aſpi

rant. Ego puto ſine aſpiratione recte ſcribi ſyneresis: vt Phillipus. ¶ Syneresis
ſyneresis. eſt duarum vocalium in vnam contractio naturaliter diuiſarũ: vt theſei phaeton
*Typho terco aureus triſſyllaba ſunt aliqñ tamẽ metri cauſa: vt diſſyllaba proferunt. Pro-
eus in eus per. lib. iij. O centum equoꝛee Nereo genitoꝛe puelle. Uergi. in buco. Nec tm̃ rhodo
diphthon pe miratꝛ Iſmarus oꝛphea. Quãtũ omnis mundus gaudet cantare, ſileno. Sido
gõ deſinit. in epithal. Pole. Hic rotat excuſſum: vibrans in ſydera pindũ Encheladus, rapi-
do ſit miſſilis oſſa thipoeo Poꝛphiriõ ⁊c. Oui. in. vj. met. Degñas ſcelus eſt pietas
in cõiuge terco. Nec moꝛa traxit ityn. In his oĩbus fit ſyneresis vt relidis obliquis
nominũ in eus per eu diphthongõ: vt autẽ hec ſyneresis nõ eſt paſſim admittẽda
ita nec penitus refugienda: ſed verſibus parce inſerenda: quãdoquidẽ nemo poe-
ſyneresis taruꝫ eam contẽpſerit. ¶ Quod autẽ ſyneresis fuerit in dtõ typoeo ſatis liquet: quia
inj poſſeſſi- ti phoeus in eus deſinit per eu diphthongõ: vt oꝛpheus non in aeus typhaeus per
uis in, eus ae diphthõgõ: vt Matheus quẽadmodũ recte docet cõtra toꝛtel. Neſtoꝛ nouarien
ſis: qꝛ ſolũ nomẽ in eus ꝑ vnicã ſyllabã: habet in actõ ſing. ſcõe decli. vt theſea: oꝛ-
phea: perſea: ⁊c. eſt itaqꝫ typhoeus triſſyllabũ: ſcõa ſyllaba eſt pho. tertia eus: qꝺ li-
quet qꝛ actũs eius in a eſt tetraſſyllabꝰ. Oui. v. met. Aethereas auſum ſperare ty-
phoea ſedes. Ibidẽ. Emiſſumqꝫ ima de ſede typhoea terre. Celitibꝰ feciſſe metum: ⁊
paulopoſt. Huc quoqꝫ terrigenam veniſſe typhoea narrat. Ergo apud Uer. j. geoꝛ.
Ceumqꝫ iapetũqꝫ creat ſenũ typhoea. ⁊ coniuratos. hypermeter eſt: qꝛ vocalis ſeqᷓ-
tur apud Ouidiũ ſcõo lib. iij. Nec quo centimanum deieceꝛat igne typhoea. Nunc a-
matur eo: nimium feritatis in illo eſt. ſyneresis eſt. qꝛ ſequẽs verſus a cõſonante in
choatur vt apud Uerg. in nõle oĩa. in. vj. eñ. Bis patrie cecidere manus: quin proti-
nus oĩa perlegerẽt oculis. Hec vera ⁊ antiqua lectio eſt teſte in hunc locũ Badio
Petrus crinitus. li. xxij. c. vij. dicit eſſe verũ dactylicũ. qꝛ (vt ait ſextꝰ) pes eſt dacty.
¶ Scõo fit ſyneresis in poſſeſſiuis in eus. Oui. xij. met. Barba erat incipiẽs: barbe
coloꝛ aureus: aureaqꝫ. Ex humeris medios coma dependebat in armos. vbi etiam
hypermeter eſt. ⁊ ſcanditꝛ aureus aura. Quex hũeris ⁊c. Uer. Ferreiqꝫ eumenidũ
thalami ⁊ diſcoꝛdia demens. Petrarcha lib. vj. aphꝛice. Dum ſubterraneo tremuit
pia Roma tumultu. Uerg. j. ene. Atria dependent lychni laquearibꝰ aureis: ſic plũ-
beus ⁊ ſimilia inuenies. Fit idem in nõnullis alijs. Uerg. iiij. geoꝛ. Seu lento fuerit
Aluearia. Aluearia vimine texta. Tibullus lib. ij. Rure leuis verno floꝛes apis ingerit alueo
Alueus Compleat vt dulci ſedula melle fauos. hic eſt apis pꝛo apes Claudia. theodoſius
theodoſiꝰ. priuatus adhuc. Lactãtius. Duodecies vndis irrigat omne nemus. Uerg. Fixerit
aeripidẽ cerua. non poteſt eſſe ꝓ eclcuniaticus contra multos quia aer. pꝛima ꝫ pro-
ducit. Aeripes. i. leuis quaſi aeris pedibus. Dicitur quoqꝫ ab eo aeripes. i. ereos pe-
des habens: ſic volunt ſumi ab Ouidio in epi. Narrat ⁊ aeripedes Martis, araſſe
boues. Marcus Manilius libꝛo. ij. Duodecatemoꝛiũ conſtat biſenaqꝫ cuncta. hec
parciſſime imitabimur: ⁊ tum carmen etiã exoꝛnabunt, vt iqꝺ nũc ſubijcio. Proper.
Eoſdem. in lib. iiij. Eoſdẽ habuit, ſecũ quibus eſt elata capillos. Eoſdeꝫ oculos lateri veſtis
aduſta fuit. mendoſi codices hñt hoſdẽ. hoc nõ cõſiderãtes. Toꝛtellius Sulpitius:
Eodem ⁊ multi alij ſcõa in ablis eodem ⁊ eadẽ dixerunt aliqñ coꝛripi Mecum eſt Geoꝛ.
Eadem Ual. lib. xxviij. c. xi. ſed dictos verſus Propertij (e quibus opinio noſtra oĩno proba-
tur) Geoꝛ. nõ ponit meum eſt hoc vt alia plurima Uerg. in buc. Uno eodẽqꝫ igni ſic
noſtro daphnis amoꝛe. Idem ene. xij. Uno eodemqꝫ tulit partu: paribuſqꝫ reuinxit
Serpentem ſpiris. ⁊ alibi. Una eadẽqꝫ via: ſanguiſqꝫ animuſqꝫ ſequuntꝛ. Pꝛoptius
lib. 4. Hoc eodem ferro ſtillet vterqꝫ cruoꝛ. Idẽ lib. iij. Hac eadẽ rurſus lygdame cur-
re via. Calphurnius egloga. iiij. Rupe ſub hac eadẽ quã pꝛima pinus obumbꝛat.
Cato. Non eodem curſu reſpondẽt vltima pꝛimis. Hos authoꝛes poterimus parce
imitari: quia parce vſi ſunt: vt quod diximus alibi de tenuis. Lucre. Mittunt effigi-
Tenuis. es quoqꝫ debent mittere tenuis. Idem tenuis eñ mens eſt ⁊ miſſe mobilis ipſa.

¶ Syneresis nulli vitanda.

Omnibus iſta licent: huic cui di dijs quoqꝫ de hinc dein.
Proin deeſt ſemianimis pꝛout deoꝛſum pꝛebendere ſeoꝛſum.
Huic. Sic ij ſic ijſdem. Quidam diuiſa leguntur.

¶ Uergilius. Huic coniunx ſicheus. erat in huic ⁊ in cui i eſt cõſonãs teſtibus Sul-
pitio, ⁊ Nebꝛiſſenſi ex Priſcia. huic interdum diſſyllabũ eſt. Sido. in. iij. panegyrico

Aſſurrexit huic: coxit quot torridus auſter. Pius baptiſta in hunc locū ait diſpeci q̄ſq; bipertileq; vocem fieri huic. Priſci. author eſt Papiniano teſtimonio. Serus huic voto videat dare thura nepotes ⁊c. Ruſus feſt⁹. Finis huic gades ſeptenaq; gurgite vaſto. Uerg. Cui pendere ſua patereris in arbore poma. ſic cōpoſita. Ouidi⁹. iiij. triſti. Cur quoties alieni charte ſua vincula dempſi. Horat. Non cuius hol cōtingit adire. Corinthū. diuiditur interdū. Albinus. ille cui ternis capitolia celſa triumphis. Manilius. lib. iiij. Sic erit ⁊ ſedes fugiēda: petēda cuiq;. Oui. ix. meth. Dū, melius: dij nēpe ſuas habuere ſorores. Uergi. Dijs aliter viſum. in proſa ſunt diſſyllaba ex ſingulari dius vnde eſt mediuſſidius. nam ſyncreſis ꝓpter carmen ſolum inuenta eſt: nec extra carmē due vocales in vnam ſyllabā contrahunt: niſi per diphthongō: que in dij ⁊ dijs nulla eſt aliud eſt de bini: bige. q2 hic vocales quedā penitus extricte ſunt: q̄ vti nō ꝓferūtur: ita nec ſcribūtur. Neq; ſimile eſt de huic et cui: in quibus proprie ſyncreſis non eſt ſed naturaliter monoſyllaba ſunt: vt datiuus ei: in quibus i cōſonans eſt: vt in huius cuius eius. Et tñ ad differētiā interiectionis (vt Priſcianus ait) ſepe eſt diſſyllabū. Catullus de Aemelio. Nō (ita me dij ament) quicq̄ differre putaui. hic di rect⁹ eſt diſſyllabū. Secūdo i: interēpto: dei et deis ſm̄ rectā declinationē ſepe leguntur: vt in declinationibus declaram⁹. Iuue. ſatyra. xv. De hinc clamore pari cōcurritur ⁊ vice teli Seuit nuda man⁹: ſepiſſime diſſyllabū eſt ⁊c. Sil. lib. vj. Dira dehinc in bella ruit. ⁊ lib. x. Fama dehinc gliſcente ſono iam ſydera adibat: ſic leges in Papi. Uer. Horat. Auieno ceteriſq;. ¶ Dein cum ſuis deinde deinceps. Uerg. Experiar tu deinde iubeto certet amyntas. Horatius. Redde age que deinceps reſiſti. ¶ Proin vnde proinde. Uergilius. Proinde tona cloquio. Deeſt: ſic deerā dees deero deeſſem deeſſe. Sil. libro. vj. Nec cernere deerat fruſtra femine cum querētia lumina celum. Mart. libr. viij. Sint mecenates nō deerunt flacce marones. Luc. lib. iiij. Nō deeſt ꝓlato ieiunus venditor auro. Idē Quiq; fluat multo nō deerit corpe ſanguis. Sic Uerg. Oui. Ceteriq;. Semianimis ſemihō ſemiūcia ſemiermis ⁊c. in quibuſdā in e ſcribit quidē: nā ſemiuncia ſepius lego q̄ ſemiuncia. Uer. Semihois caci facies quā dira tegebat. Oui. Frigidior glacie ſemianimiſq; fui. Idē. Semiuſtāq; facē vigilata nocte viator. Sil. xij. Semiermeq; manū ſternēda obiecerat hoſti ſic ſil'ia inuenies plurima. Prout apd Hora. legi quoad: vt ſcādat prut quad. ſic meipſum tripm anteit preit. Deorſum, ſeorſum in Lucre. ſunt frequētia: in alijs nō inueni: apud eundē deerro deerras: verbūz prime ſimiliter per ſinereſim ꝓfertur. Huic interiectio monoſyl. teſte Nicolao Ferretto. ¶ Prehēdo tam notum eſt vt extrita diphthongo prendo ſcribatur. Ii/ijs/ijdē ijſdē plr declinata. Uerg. Idē venturos tollemus in aſtra nepotes. fecit id in femineo gñe. Philel. in quarta quarte. Neſcis quibus eae flagrantis ardent beſtiole flāmis. Oīa iam dicta preter huic: cui in proſa vocalibus diuiſis ꝓferūtur et in carmine ſi opus fuerit: q̄cquid Alexandrini ⁊ alij quidā garriunt. hec eſt mea opinio. ratio mea iam ſatis liquet vbi de dij ⁊ dijs loquimur.

Cui.
Dij diis
* Syncreſis ꝓpter ſolū carmen eſt inuēta.
Dehinc
Dein cum ſuis
Proin proinde.
Deeſt deerat ⁊c
Semianimis ⁊ ſil'ia
* Cōmoda nature nullo tibi tempore deerunt.
Prout.
Quoad
Ii ijdem ijſdem.
Eae.

¶ Diereſis.

Scandere ſi bene vis: tu noſce diereſim apte.

Ex vna per quam duplex fit ſillaba ſemper.

Sic ſylue vates lyricus triſſyllabū effert.

¶ Diereſis eſt vnius ſyllabe in duas diuiſio: vt ſylue diſſyllabū eſt: ſed vates Lyricus Horati⁹ ꝑ tres ſyllabas ſi lue dixit: iō notitiā huius figure ad ſcāſionē neceſſaria eſt. Diereſis. i. diuiſio: diero. i. diuido. Nūc videam⁹ in quib⁹ dictiōibus ſepi⁹ eſt diereſis. Ergo i ⁊ u prepoſite in eadē ſyllaba reliquis vocalibus vel etiā ſibi: ꝯſonātes efficiunt: nec vocaliū viz retinēt: iō diphthongō nō efficiūt vt ianua: ieiun⁹ traijcio: iocus: iuppiter: vanus: venus: vinū: vouco: vult: Interdū tñ per diereſiz vocales efficiūtur oīno licēter nuſq̄ niſi parciſſime in tanto opere ad imitandū eſt. Plautus in ꝓlogo aſinarie. Hoc agite ſultis ſpectatores nūc iam. verſus eſt iābic⁹ trimeter in quo iam diſſyllabū eſt. quod apud alios nuſq̄ inueni. Uer. iā noua ꝓgenies ⁊c. Terētius in andria. Sine inuidia laudē inuenias ⁊ amicos pares. Hic inuidia pētaſſyllabū eſt: vt libro primo dicit Priſcianus. Hora. in epodo. Niueſq; deducunt iouem: nunc mare: nunc ſylue: hic teſte eodem ſylue triſſyllabuz eſt uamq; dimetrum

I ⁊ u vbi vocales vbi conſonātes ſunt
Iam.
Inuidia.

iambicū ⁊ cōiūctū pēteminerí heroice qđ aliter ſtatere nō pōt niſi ſylue triſſyllabū accipiat. Solui (vt idē author notauit) triſſyllabū eſt in hoc phaleucio catulli ad paſſerē. Q̄ zona ſoluit diu ligatam. ſubiungā ipſe plura. huius rei teſtimonia vbi u cōſonās fit vocalis. Oui. Nūc quoq̧ te ſaluo perſoluēda mihi. Catullus de coma berenices. Cōdita quin veri pectoris euoluā. Oui. in epi. Debuerāt fuſos euoluiſſe ſuos. ¶ Hec de ſoluo ⁊ voluo ſunt admodū frequētia Catullo/Tibullo/Propertio Ouidio: ideo nō ꝓhibuero ſi pce admiſeris. Secūdo u. poſt g ⁊ s: q̄ſq̧ ⁊ poſt q. ſemper liq̄ſcit. i. nec vocalis nec cōſonās haberi pōt nec penitus nulla lr̄a: neq̧ eñ ꝓfertur vt vocalis nec penitus ſupprimit: ſed quaſi lāguidiori quodā ſono raptim ꝓnūciatur: vt lāguor/lingua aqua/ſuadeo/ſuauis. U in aqua vocalis proprie nō eſt quia diſſyllabū nomē eſt: ergo u: ⁊ a: in eadē ſyllaba locant nō per ſyneresim: non per diphthōgon: nō eſt igit vocalis: neq̧ cōſonās eſt: q2 prior in aqua ꝓduceret. In quibuſdā locis habet dieresis. Uerg. de liuore. Nō lux nō cib⁹ eſt ſuauis illi. ꝓhal. eſt. Stat. i. theb. Immo agite ⁊ poſitis quas nos inopina ſuaſit. Uerg. in hortulo. Holus ſuaue multiplex herbe genus. Iāb. tri. Hora. viij. ſaty. lib. i. Quū mihi nō tantū fureſq̧ fereq̧ ſuete. Luc. ij. Fundat ab extremo flauos aquilone ſueuos.

*Sylue ꝑ tres ſyllabas frequētiſſime a poetis ꝓfertur. Solui. Euoluo. U liquidū. Suaue. Suetus.

¶ I vocalis vbi male putatur eſſe conſonans

Nominibus grecis non conſonat i vel hebreis
Quapropter dices iacobus: iambus: iaſpis.
Profer iulus: iaſpis: Joannes: et Jeſſe:
Suaueq̧ ab indoctis laniatum nomen Jeſus.

Jeſus.

¶ I litera neq̧ in grecis neq̧ in hebreis: vnq̄ eſt cōſonās: vt docet Seor. Ual. placētin⁹ lib. xxxviij. ca. xxx. idē docet Acli⁹ Antoni⁹ Nebriſſenſis in quo per indoctos decepti ſunt Sulpi. ⁊ Niger in nōie Jeſus: de quo Niger ait. E ante p. vt Ieſus, preter Jeſus: vbi niger dupliciter peccat. q2 Ieſ⁹ ſeptū eſt exēplū: ſiquidē ꝑ ae ⁊ i p h e t on gon ſcribit: vt Jeſus indoctiſſime deuit: nec excepit niger plura igit lz niger multa nō inepte docuit de accētibus: de gñib⁹ carminū: de poematis: tñ in quātitatum regulis ne pili q̄dē faciēdus eſt: ſz ꝑgam⁹. Ex hac doctrina patet erraſſe Petrū Rigā in geneſi. De quo ꝯcepit virgo btā Jeſum. ⁊ Alexādrū. Dat ieſus iu quarto. Iābo vel nulla vel ſaltē tertia det. Et cuſpis iaſpis ⁊c. Filius alphe Jacobiq̧ Maria q̄ſcūt ⁊c. in q̄b⁹ rigā authorē hz pardo maculoſiorē Arator ieſus pōre ꝓducta ſp diſſyllabū facit. Prudētius fere extrita e litera ieſus videt dixiſſe: at neutri⁹ licētiā imitari velim. Sedu. lib. iiij. Preceptor miſerere potes namq̧ oīa ieſu. neſcimus an diſſyllabū ſit an triſſyllabū. Silr̄ peccāt q̄ ꝑ vnicā ſyllabā iob dicūt: aut ꝑ duas Jaſon: Jeſſe: Joſeph: iacob: ionas ⁊c. Afferā de plurib⁹ teſtimonia. Oui. vij. met. Pelle moras tibi ſe ſemꝑ debebit Jaſon. Hora. in arte. Syllaba lōga breui ſubiecta, vocat iamb⁹. Baptiſta. Mā. Multa ſinus ⁊ colla vires ornabit iaſpis. Hora. in epo. Ode. iij. Perūxit hoc Jaſonē iābic⁹ dimeter. Sido. epi. ix. Ferox iambus ⁊ trocheus hactenꝰ iābicus trimeter. In eodē lib. Rarus iābo. verſus e ſt adonicus. Marti. lib. ix. Et p̄ciū magnis fecit iaſpidibus. Claudian⁹ ad Jacobū magiſtrū equitū. Per cineres Pauli: ꝑ cani limina Petri. Ne laceres ſus dux iacobe meos. valeat igit riga pl̄imoꝝ erroꝝ fons in Luca. dicēs Alpphei iacob⁹ Thade⁹ bartholome⁹ iuuēc⁹ Egyptū cū matre ſimul trāſportat ioſeph. Uer. i. eñ. Julius a magno demiſſum nomē iulo. vbi notabis i: vocalē primitiui iulius eſſe verſaz in deriuatiuo iulius in cōſonātē, q̄n etiā ipſe Hora. iulus diſſyllabū ꝓtulit ꝑ ſyneresim in lib. iiij. car. Ode. ij. Pindarū quiſq̧ ſtudet emulari iure ceratis ope dedalea. Nitit pennis vitreo daturus nōia pōto Tres ſaphici ſunt cū adonico. idē. cōtingit in iudea ⁊ iudeus: q2 iudas vñ hec formant: hebreū eſt: ergo triſſyllabū vt Acli⁹ Nebriſſenſis docuit. Luc. incerti iudea dei. Hora. Uin tu iudeis oppedere. Idē fecit Oui. i nōie iazix nōie populi: in. ij. libr. triſti iazyges ⁊ Colchi metereaq̧ turba geteq̧. Danubij medijs vix ꝓhibentur aq̄s. vbi indocti per klaiges legerūt. Ualeri⁹ flacc⁹ lib. vj. Increpat ſtricto ſic. vrget iazigas enſe. hic i: vocalis eſt. notauit hanc rem in. iiij. Plinij Hermolaus barbarus. Idem fit interdum in nōie naias. Nō damnarē itaq̧ prudētiuz vel.

*Ouidi⁹ Jaſon dixit. Multaq̧ perpeſſi claro ſub iaſone tandem cōtingerā trapidas ii phaſidos vndas. Jaſō. iambus. iaſpis. iacobus. ioſeph. iulus. iulius. iudea. iazyx. Naias.

Iuuēcū:niſi ſemꝑ licenter ꝓtuliſſent Jeſus.Nā inuētis parce vtendū eſt ſi ria fingere vix in maximo ope:niſi parciſſime lz:id cognoſces ſi veterū monumēta diligēter excuſſeris:iapix:iapis iapet⁹ ⁊ alia q̄dā in mediis ſyllabis viſunť:aut in vocali añ vocalē. Iuuēc⁹.Dixit.Joānes cui talia reddit Jeſus.¶ Hec ſunt mi Joānes Laurēti q̄ tibi dicata volum⁹ ob veterē nr̄am amicitiā:neq̄ eni opinor Pyladē vehemētius amaſſe Oreſtē aut ꝗ̄ ꝗ̄:ego te ⁊ tu me amas.Fungere nūc igiť amici officio hoc eſt totis viribus libellos nr̄os defendito ab illiteratis canib⁹. Ego ſcd̄m librū aggredior aſpiret ceptis:Nata cui felix (vt Iuuēc⁹ ait) pr̄ia eſt ⁊ nomē Jeſ⁹

¶ Finis libri primi

Joannis Deſpauterij Artis verſificatorie Liber Secundus:generaleis quātitatum regulas cōtinens.

¶ Joannes Deſpauterius Niniuita Joanni Neuio Hondiſcotano Theologo eloquētiſſimo:⁊ apud Louanios Lilianorū moderatori prudentiſſimo: et ſuo preceptori oppido q̄ venerando S. P. D.

SEcundū artis verſificatorie noſtre libellū celſitudini tue nō verituſ ſum dedicare preceptor mi diſertiſſime ꝙ te:quē parētis loco ſemꝑ habuerim nec vnq̄ minoris fecerim q̄ appollinarē ſuū ⁊ elli⁹ oratorio ⁊ poetico ſtudio ſucceſſiuis tēporibus vehemēter eblectari certo ſciā. Neq̄ eñ more aliorū theologoꝝ paucis tui ſil'ibus exceptis grāmaticā vt tenuem cauillaris:ex cuius ignoratione in quauis doctrina multa erroꝝ milia irrepſerūt. Plurimi ſane ſophiſte et grāmatici gloſſulas pulchre callēt.Qui diui Hieronymi ⁊ Auguſtini et Sidonij ſcripta:aut alioꝝ veteꝝ theologoꝝ rite noſcāt paucos reperiri tuo facile teſtimonio ꝓuincā. Felix ꝑfecto es ꝓceptor optime: ꝙ lr̄aturā politiorē ſemꝑ amaueris:q̄ facit vt veteꝝ ⁊ neotericoꝝ monumēta iurta intelligas.Talis nāq̄ ph̄s es qualē vult architectū ſuū eſſe Victruui⁹:hoc eſt theologus ſummus:nullius artis expers.Talis quoq̄ eſt theologus ⁊ vere ph̄s ꝓceptor me⁹ venerabilis Joannes Racſhonē:talis ac tātus quātū fuiſſe Taurū ph̄m predicat Gellius:imo maior:q2 theologus excellētiſſimus cuius meminero dū ſpūs hos reget artus.Ad te redeo doctiſſime Neui orās te (quē artis noſtre doctiſſimū eſſe ſcio) vt que videbis recte a nobis reprehenſa defendas contra imperiti vulgi abuſum. Plurima nāq̄ aliter imperita multitudo:atq̄ ego cū doctis profert:quare nō ignorans me vehementer ab imperitis vituperatū iri:huiuſce libelli defenſorem cōſtitui Obſecro ne eſſe recuſes.Id ſi impetro omneis theonū ⁊ dentes ⁊ naſos facile contēnā.Vale cum doctiſſimis viris ⁊ amicis noſtris Jodoco Leto et Martino Dorpio Ex Bergis.x.Calendas Januarias.Anno domini.M.ccccc.x.

¶ Quantitatis ſyllabarie regularum generalium

¶ Prima de poſitione.

Um poſtponuntur vocali conſona bina:
Aut duplex:longa eſt poſitu q̄ ſi duo ſubſint
Finali raro poſitu producitur illa.

¶ Vocalis naturaliter breuis quā due cōſonantes continuo ſequunť:ita vt vna cōſonantiū in ea⁊ē dictione cū vocali ponať aut quā in eadē dictione ſequiť duplex ꝗ/x/⁊/z/vel i ꝯſonās ꝓduciť ea vocalis poſitione ſiue poſitu ꝯſonantiū vel duplicis ꝙ ſi vocalis ſit vltima dictionis lr̄a:⁊ in ꝑncipio ſequētis dictionis ſequanť due cōſonātes rariſſime ꝓduciť poſitione.Cōſonans bis poſita ꝓ duabus habeť vt ꝑma in annus ꝓduciť poſitione i.lr bis vbi conſonās ſequiť:vt bis venit ad mulctrā:ſic rex:gaza:aio:ſed iam latius ſingula declarabo.Dixi igiť vocalis quia omnis ſyllaba gratia vocalis q̄ta diciť.Dixi naturaliter breuis q2 ſi naturaliter producatur nō opus fuerit ad poſitionē confugere:vt vocalis in eſt ⁊ aſt naturaliter corripitur vt liquet ex es ⁊ at.Aſt certe poeticū eſt:vt vix recipiť niſi ſequente vocali.Ver.Aſt ego que diuū incedo regina.Perſi.ſi dixit.Aſt vocat officiū.Dixi ita vt vna cōſonā

³et x poſi- tium ⁊c.q2 nõ oportet vtraq; in eadẽ ſyllaba locari.vbi grã. a in at corripiť eadẽ ſi
tu faciũt ſe conſonãs in principio ſequentis dictionis ponať:producet. Uer. At regina graui.
quentẽ vo Dixit aut quã in eadẽ dictione ſequiť duplex:hoc eſt x z i cõſonãs Tũc eñ vocalis
calẽ ꝓduci poſitione ꝓduciť. Uer. Arma virũ tabuleq; ⁊ Troia gaza ꝑ vndas. Produc igiť na
zara elcazar azim⁹:lz id ꝯpoſitũ eſt:teſtis eſt Mãcinel. ¶ J.duplex eſt inter duas vo
cales.vt aio baiulo baiulus. Sedul. Uenter puelle baiulat ſecreta que nõ nouerat.
duo ſunt iambici dimetri:vt illud Clauſtruz marie baiulat.ſic recte Riga inde viris
fetis. Baiulat ille crucẽ. Incept⁹ igiť eſt vſiculus Clotũ colo baiulat: lacheſis nete a
✱Nebriſ. tropos occat. De hoc vſu aliqd vi .ebis in lrã o in vlti.ſyllaba iulo onuſero. Ubi
hoc eſt Ju ꝑcedẽs vocalis ꝑ cõpoſitionẽ adu .nit corripiť vt biiugus triiug⁹ qdriiugus.reiicio
ue.carmen tñ variať vt patebit. Dixi poſtremũ q̃ ſi vocalis ſit vltima dictiõis lrã:⁊ i ꝑncipio
citat occul ſequẽtis dictionis ſequanť due ꝯſonãtes rariſſime ꝓduceť poſitione:adeo vt vix ea
ta ſpolia ⁊ poſitio ſit admittẽda niſi parciſſime in maximo opẽ. Expt⁹ loquor ꝑlegi eñ oẽs
cũ depoſi- f.re poetas vix ſepties octies eiuſmodi poſitionẽ reperire potui:⁊ id qdẽ in eis fere
tione agit. me locis vbi aut dubia fuit lectio aut ceſure licẽtia eſſe potuit. Sil.ix. Immane ſtri-
dẽs agiť crebroq; coacta Uulnere bellatrix ꝓperos fert belua greſſus. Juue.ſa.viij
Occulta ſpolia ⁊ plures de pace triũphos. ʷpoſitus eſt: teſte Mãci.interꝑte. Idez.
ſal.vlť. Curabitis vt ſit vindicta grauior q̃ iniuria:dignũ erit ergo. Idẽ.ſat .vi. De
diſq; in naribus ingẽs Gibb⁹ ⁊ acre malũ ſepe ſtillãtis ocelli. ſz alij libri hñt ſp qꝺ
vr̃ ſenſui auidiſſime carpẽtis recti⁹ cõuenire. Sũt q credãt vltimã in hiſtoria natu-
raliter breuẽ poſitu ꝓduci apꝺ Juue.dicẽtẽ hiſtoria ſpeculũ ⁊c. At fallunť hoies q2
hiſtoria in eo loco ablũs eſt:qꝺ pz ꝑ adiectiuũ eius recẽti.ait aũt Juue.ſat.ij. Res
memorãda nouis annalibus atq; recẽti Hiſtoria ſpeculũ ciuilis ſarcina belli. Alij
fallunť in illo eiuſdẽ poete ſat.iij. Miſere cognoſce ꝓemia rixe.vbi lepte legũt ꝑmia
quũ legendũ ſit ꝓemia nõ ꝑmia.vt Mãci.docet. Uenerabilis beda affert ex Sedu.
(vt Suaginus ait) Adueniat regnũ iaz iãq; ſ.illꝺ.at imꝑſſio quã vidi hz adueniat
Tmolus regnũ celeſte videlicet illud Adducit Neſtor ex.vj.met. Ouidij. Deſeruere ſui nym
Tymolus phe vineta tmoli vſus eſt ſpõdaicus vt Neſtor ait ⁊ ꝓducitur vltima in vineta po-
ſitione q2 ſequunť tm. Nã tmolus diſſyllabũ eſt:nec vſq; legiť tymolus triſſyllabuz
contra Tortelliũ q dixerat in Ouidio tymoli legendũ vt vſus ſtaret in quo videtur
Tortellius errorẽ Alexandrinũ ſequi. Ouiꝺ.x.met. Judice tmolo certamẽ venit ad
impar. Uer. Hunc montẽ tmolũ appellat dicẽs in geor. Tmolus aſſurgit qbus ⁊rex
ipſe phane⁹. Sũt tñ poſt Neſtorẽ viri doctiſſimi qs potius ſequar:q aſſerãt verum
q; dici tmolus ⁊ tymolus:⁊ i Ouidio tymoli legi:vt Rapha.regi⁹:⁊ Geor. Ual.pla
centi.li.xxxviij.ca.x. Is per pliniũ ꝓbat q dicit veteres dixiſſe tymolũ. Idẽ aſſerit
Hermolaus barba in lib.pli.xxxiij.c.viij. Q2 vtrũq; teſtať dici teſte Stephano et
tymoli nõ tmoli haberi in Ouiꝺ.ꝯtra Neſto. ¶ Aelius Antonius Nebriſſenſis vir
doctiſſimus adducit teſtimonium Catuli dicẽtis. Dulce mnemoſinon mei ſodalis
Phal vſus eſt in quo putat e in dulce ꝓduci poſitione:vex infirma eſt hec Aeliũ ꝓ
batio.q2 Catullus nõ mõ iãbicũ huic carmini in primo loco dedit ſed etiã trocheũ
Catul.de acine. Iſta turpiculo puella naſo. Et negat mihi veſtra redditurã. Perſe
quamur eam ⁊ reflagitem⁹ Mecha putida redde codicillos. Redde putida mecha
codicillos. Quinq; ſunt hendecaſyllabi in eodẽ epigrãmate.idẽ ad Licinũ. Semi
mortua lectulo iacebãt.phal.eſt.vbi prim⁹ pes eſt troche⁹.nã ſemi vltimã corripit
Oui.li.ij.met. Se miſer interea diuine ſtirpis alũno Letus erat. ¶ Macrobi⁹ dicit
Mneſthe⁹ vltimã in ablrõ fratre ꝓduci in hoc ſpõdaico. Uerg.li.ix. Nec lycio genitore minor
mneſthea. nec fratre mneſtheo.vbi etiã ſyncreſis eſt. M.eñ apud greco vim mute obtinet.
Uerg.ene.iiij. Mneſthea ſergeſtũq; vocat fortẽq; cloantũ. Serui⁹. Macrobio haud
indoctior legit mneſtheo grã vſus.ſic alij quoq;. Stat.vj.the. Diſcus nec dubia iũ-
ctaue mneſthea victũ Tranſabijt meta.ſic ibidẽ Mneſthe⁹ ſepe. E quibus facile in-
telligere poſſumus rariſſimã eſſe poſitionẽ ⁊ vix admittẽdã ſi dictio in vocalez deſi-
nat ⁊ ſequẽs duab⁹ ꝯſonãtib⁹ inchoeť.nã ſi a duplici:perpetuũ corripieť. Luc Ta-
lẽ fama canit tumidũ ſup equora Xerxẽ. Uer. Iaz medio apparet fluctu nemoroſa
zacynthos. Etenim vbi poſitio videbiť eſſe aut ꝯiũctio forſan erit perperaz ſubtracta
aut ceſura locũ habebit.nã qꝺ Nebriſſenſis cũ Sulpitio affert ex Uer. Tribulaq;
traheeq; ⁊ iniquo põdere raſtri:nulloq; modo ꝓbat hãc poſitionẽ q2 q; ſili loco apꝺ
Uer.ꝓduciť vbi poſitio nullo mõ locũ habet:vt.iij.ene. Liminaq; lauruſq; dei. vbi
Seruius ait breuis ꝑ lõga poſita eſt.defendiť aũt vel q2 monoſyllaba ad artẽ nom

pertinent:vel ꝑticula q̄ ſin ſubſtātiā non hʒ mēbrū putaꝛ ſupioris oꝛonis:hec Seruius quibus quid velit nō ſatis intelligo:q2 monoſyllaba nō minus ad artē pertinere videnꝛ ꝙ poliſyllaba vt a.ab de e ɩc.Et membrū) eſſe ſupiori oꝛonis nihil confert ad ꝓductionē.Ideoq; puto ꝓduci ſolū ceſure cauſa (vt ante dixi) Vergil'.alibi Drymoq; xantoq; Ligeaq; phylodoceq;.Idē.Euriq; zephiriq; tumēt.Oui. Sideraq; ventiq; nocent.Idē Sarculaq; raſtriq; graues.Recti⁹ igiꝛ corripiemus finalē vocalē.Sido.Dulcia mnemoſine demirās carmina Sapph⁹.Ouid.piſcoſamq; gnidō grauidāq; amathūta metallis.Hora.Linq̄m⁹ inſani ridentis ꝑmia ſcribe.Idem.Ignoſcēt ſi q̄d peccauero ſtultus amici.Luca.terga ſedēt crebro maculis diſtincta ſmaragdo.huius rei exēpla facile multa inuenies in quib⁹ tn̄ vel s abſumi:vel liq̄daꝫ locū habere teſtanꝛ Diomedes ɩ Priſcian⁹ ſm̄ quos male eſſent ꝟſus Hectorea deuicit certamine Phthi⁹ Achilles. Feda pthiſis putri torq̄t mea viſcera.ab e. Nō pretermittā doctiſſimi capelle opinionē de poſitu.in.iij.libro ſic dicētis .Proximi ſermonis cōſonātes nihil precedentem adiuuent:licet vergilius refragetur dicens.Arma virumq; cano troie.Et item.Fonteſq; fluuioſq; voco. * Opinio Capelle de poſitu.

Regula ſecunda de liqueſcentia.

Cum muta liquidam ſcribens in ſyllaba eadem:
Ancipitem ponas vocalem que breuis eſſet.
Hanc tamen in proſa ſemper breuiare iubemus.
Sunt l ɩ r liquide:que is raro iungimus n m.

Qn̄ vocalē natura breuē ſequunꝛ muta ɩ liq̄da eadē cū ſequēte vocali ꝯſtituētes ſyllabā:ita tn̄ vt ꝓcedēs vocalis in eadē dictiōe,ponaꝛ:ipſa eſt anceps in ꝟſu:in ꝓſa ꝟo ſp̄ correpta.mute ſūt b c d f g k p q t.liq̄de l ɩ r:aliq̄n n m. Oui.xiij.met.Et primo ſil'is volucri mox vera volucris.Verg.Albaniq; p̄res.Oui.iiij.Tp̄s atla veniet tua quo ſpoliabiꝛ arbor.idē.Id metuēs ſolidis pomaria clauſerat atlas Mōtibus. Claudi.in.vj.ꝯſulatu Honorij.Texerat vrbē tarquinio mirāte cocles.Verg.ij.geor. Ingredior ſctōs auſus recludere fontes.Sil.libro.j.Fas aperire mihi:ſuperūq; recludere mētes.De n ɩ m rariora ſunt exēpla:vt arythmos.i.nūerus:ɩ tegnō.i.fili⁹ apd̄ Euripidē corripiunꝛ teſte Priſc.lib.j.Mart.in vltio epigrāmate lib.ix.Que nouata ſil'eos genuit tibi Leda miniſtros.Que capta ē alto nupta lacena cygno.Sunt tn̄ q̄ habeāt Que capta eſt cygno nupta lacena alto.vt apd̄.Horat.manifeſte corripitur in quarto car.ode.iij.Donatura cygni ſi libeat ſonuꝫ.Aſcle.eſt.Auſonius ad Paulinū.Lōgeue tn̄ ſuoꝛerani⁹ honore ſenecte.Quid refert cornix nō iō ſit cygnū Vale.Flac.li.iij Veloq; procneſſum.eſt finis metri.Procneſſos iſule nomē eſt. Sūt q̄ dicāt ſignū ꝑmā ſil'r corripere apd̄ Lucre.Nil.tn̄ eſſe ſigni mixtas potuiſſe creari Oui.vj.meta.Ad mādata ꝓgnes ɩ agit ſua vota ſub illa.ſic habēt nōnulli libri.alij ꝟo mādata ad ꝓgnes ɩc.Mart.li.vij. Delectat mariū ſi ꝑnicioſius Ichneumon.ſignificat ichneumō beluā quādā Egypti.Sil.lib.viij.Ecce inter primos terapneo a ſanguine clauſi.Idē lib xiiij.Nōnunq; affirmat terapneis ilion armis Ceſſurū:Paris ad Helenaꝫ.Rure terapneo nata puella phryge.Terapne⁹ a.ū.a Terapne ea p̄ria Helene ſcribiꝛ ſine aſpiratiōe cū p ante n:non therane nec teramne teſte Bergomate.Hora.li.ij.car.Ode.iiij.Mouit aiacē telamone natū Forma captiue dn̄m tecmeſſe duo ſunt ſaphici.Ouid.iij.de arte.Odimus ɩ meſtas:tecmeſſam diligat aiax.Tecmeſſa mulieris ꝓpriū eſt:in quo m liquida eſt Notauit idem Georg. Valla Placēti.lib.xxxviij.ca.x.Errauit igitur Tardiuus credēs cōtra Priſcianum m nunq̄ liqueſcere.Idem lib.j.car.ode.j.Si neq; tibias Euterpe cohibet nec polymneia Leſboum refugit tendere barbyton hypoſt.j.Si neq; tibias ſequuntur duo aſclepi Ouid faſt.j.Diſſenſere dee quartū polymneia cepit prima.Verg.in ciri.Nam verū fateamur:amat polymneia verum hic n liqueſcit m mute viꝫ obtinet:vt macrobio diximus.Ouidi.viij.met.Debui illius miſereri ɩ ignoſcere nobis.ſic habent om̄es libri quos vidi.Certe veteres ignoſco ꝓ noſco dicebāt vt gnatus ꝓ natus ɩc.Nunc igitur:vt hanc rem.paucis finiā l ɩ r ſine dubio liquide ſunt m vero ɩ n liqueſcūt in paucis q̄ authoritate cōſtat nā nō inuenies vti minime auderā. Queadmodum s litera.apud Enniū liq̄ſcit in ꝟbo aſto in hoc verſu apud Varronē libr.iij.de lingua

Margin notes: Cocles · Cygnus · Procneſſos. · Signum · Progne · Ichneumon. · terapne⁹ · Tecmeſſa. · Polymneia. · Ignoſco. · Aſto.

latina. Subulo finitimas ꝓpter aſtabat aquas. id in alijs imitari non auderem in aſcendo reſto: ſed nec ipſam aſto ſatis auſim corripere. S quemadmodum aſſinitur ſatis dictū eſt. Priſcianus vult etiam perimi apud Uer. in. xj. Ponite ſpes ſibi quiſque ſed hec, quam anguſta videtis: de hec in precedente lectione ample diximus. ¶ Dixi notanter in regula vocalem natura breuem. nā que ſine poſitione producitur: nulla liqueſcentia pōt corripi: vt prima in matrimoniū ſic ſcḋa in aratrū lauacrum: et tertia in ſingularū inuolucrum contra Tibergam. Dixi eadē cum ſequente vocali conſtituentes ſyllabā ꝛc. alioqui liqueſcentia locū nō haberet: vt abnuo obruo ꝛc. Sunt qui dicant d liqueſcere. in ſmaragdus: propter illud Martialis li. v. Sardonichas ſmaragdos adamātas iaſpidas vno Portat in articulo Stella ſeuere meus. Calderinus tamen ait hic S: perimi veterum more.

* Sidoni⁹ tū q̄ dam: lo co aratrum ſcḋa corre pta dixiſſe videt̄ de q̄ dictiōe ita cultiſſim⁹ Sulpiti⁹ i Neſtorem vis aratrū Neſtor: nō vis: quodi gnus, ara trū eē ara tor q̄ vis ve rus arator eris.

¶ Regula tertia, de diphthongis.

Diphthongon produc in grecis atque latinis.
In grecis ſemper: verum ſubeunte latina
Uocali breuio: veluti preit atque preuſtus.

¶ Oīs diphthongus naturaliter ꝑducitur tā in grecis q̄ in latinis vt muſe cena audio: euge. In grecis quidē etiam ſubeūte vocali. vt eacus Euander Oeagrus. In latinis vero tn̄ corripitur ſepius: vt preeſſe: preuro: prehēdo zola a pre cōpoſita ſequēte vocali. Prehēdo exēplū datur a Geor. Ualla lib. xxxviij. ca. xj. a Oui. li. vij. met. Cōcipit interea validos ectaes ignes Uerg. Gurgite iā medio portās oeagri⁹ hebre⁹. Idem eneid. vij. Stipitib⁹ duris agit ſudibuſve preuſtis. Ouid. xij. meta. Raptaturque comis per vim noua nupta ꝑhenſis. Cice. in ara. Nā quorum ſtirpis tellus amplexa prehēdit. De illis inſule ionio in magno ꝛc. dictū eſt. ¶ Diphthongus eſt duarū vocaliū vim ſuā retinētiū i eadē ſyllaba ꝯplexio. Dico vocaliū ꝓpter i et u cōſonantes: vt iuuo voco. ¶ Subdo vi ſuā retinētiū: ꝓpter u liq̄dū vt lingua aqua ſuadeo. ¶ Addo: in eadē ſyllaba: ꝓpter Phaetō: qḋ tetraſſyllabū eſſe, teſtatur Quinti. li. i. inſtitu. orat. dicēs apḋ Uarronē in hoc ꝟſu. Quā te flagrāti deiectū fulmine Phaetō vitium eſſe: qḋ greci ſyneresim vocāt: nā ſi eſſet ꝓſa orō eaſdē lr̄as enūciare verēs ſyllabis liceret. Male igit̄ dixit Tortellius, Phoetō ſcribi p oe diphthōgō. Mart. li. v. Audaci queſt⁹ de phaetōte pater. Hora. iiij. carmi. ode. xj. Terret ambuſt⁹ phaetō auaras ſaphi eſt venit a pheno. i. luceo. Diphthōgus, dr̄ duarum vocaliū ſonus: a dis bis et phthōgos ſonus latini g ante g. in n vertūt et dicūt phthongos: vt angelus ꝑ aggelos. ¶ Sūt aūt diphthōgi q̄bus latini vtunt̄ ae: oe: au: et eu: et in paucis ei atque in paucissimis yi: de ceteris grecorū diphthōgi q̄bus nō vtimur nihil dicā. ¶ Au et eu vt ſcribunt̄ ita ꝓferuntur: ſic ae et oe. in quibus tn̄ e magis auditur: a et o obſcurius. Ei et yi ꝓferunt̄ pene per i longū: ſed ignauia et ignorātia holm fecit vt vix q̄ſque recte ſciat diphthōgos ꝓnūciare: ita ſoni illarū iam oblita rati ſunt: neque em̄ eodē modo ꝓnūciādum eſt cedo, cuius ptm̄ ceſſi: et cedo cuius ptm̄ cecidi. neque itē eodē mōes nomē vt es verbū: neque rurſum felix et felis: aut femina vti femur. nā quid vtilitatis haberent ſi nō ꝓferētur: nec em̄ ideo diphthōgi inuēte ſunt: vt per eas lōge ſyllabe a breuibus noſcantur: q2 ſedes ſedo ceſſi: pedo et alia innūera ꝑducunt̄ ſine diphthōgis. debēt igit̄ et ſcribi et ꝓferri: vt Nebriſſenſis multis docet: et Geor. Ualla lib. xxxj. dicit ambas vocales in diphthongis habere vocē retuſam: et ſenſit id Guarinus dicens. ae et oe: fortius vegetiuſque ꝓferri debere. Marti. lib. xj. in Lupum iocatur: qui Martiali prediū dederat ſed adeo exiguū vt prandium maluiſſet. vnde poſt multa dixit Erraſti Lupe litera: ſed vna. Nam quo tempore prediū dediſti: mallem tu mihi prandiū dediſſes. Prediū vna litera mutata fit prandiū ponēdo ſ/n/o e ergo in praedium teſte Martiale eſt a litera. ¶ Aut licenter dierēſim in nonnullis patitur. Catul. Uerboſa gaudet Uenus loquela pical eſt. vt hoc eiuſdē. Si linguam clauſo tenes in ore. In fine hec diphthōgus nuſq̄ eſt niſi in laus et fraus: nam Emaus caſtelli nomen triſſyllabum eſt: vt recte docet Hermannus Torrentinus. ¶ Eu in principio ſcribitur. vt euander euangelus: proprium viri: euangelium: ab eu id eſt bonum: et angelus. i. nūcius. qḋ inepti ſcribunt, euangeliū euentus euerō euiā euā. Sunt greciſantes qui volunt hec eſſe ꝑ u quaſi ſcriberet̄ eſander eſangeliū ꝛc.

Diphthō gus

Phaeton

Diphthō gus, vn̄ di catur. Di phthōgi q̄b⁹ vtunt̄ latini. q̄t et que ſint.

Ae et oe ꝓ feruntur.

An.

Eu.

¶ Reperit in fine vt heu. Itē. perſeꝰ orpheꝰ ⁊c. q̄ ꝓpria ſūt olā: ⁊ in ipſis diphthō
gus diuidit aliq̄n e correpta: vt orpheus: aliq̄n e ꝓducta vt gryneus. Oui. xij. met.
Cūq; ſuis grineus immanē ſuſtulit aram ignibus. Ibidē de eodē. Figit hinc dupli
ci gryneus lumina ramo. Eruiturq; oculos vbi autē eus per diphthongō: vbi eus
per duas ſyllabas legi debet: diligēti poetarū lectiōe diſcēdum eſt. ¶ Eu dieresim ✱ Heu
patitur in heu vt dicit Seruius in hunc verſum Vergilij. Heu q̄ pingui macer eſt
mihi taurus in aruo. vbi tn̄ alij legūt heheu. alij heuheu. ¶ Oe in fine non ſcribit
ideo beroe triſſyllabū eſt. excipitur euoe. ¶ Ei in fine eſt: vtj hei: ⁊ apud veteres ſcri Oe.
bebatur ꝓ i lōgo in dtis ⁊ ablatis. vt vicis fucis ⁊c. id Tortelli. notauit in marmoribꝰ
⁊ numiſmatis. Et in actis plꝰibus tertie decli. vbi gtūs in ium deſinit: vt pteis treis
id video a doctiſſimis adhuc hodie obſeruari ideo ⁊ ipſe id diligenter cuſtodio.
¶ Yi in paucis vtimur: vt harpyia/ lithyia. ea ponā in i aſia. ¶ Ae diuidit inter-
dū interpoſita aſpiratione: vt placet Gellio: vt aenus: ab aes: alij enꝰ ⁊ ahenꝰ. Ver. Yi.
Et luce choruſcus ahena. Oui. j. meta. Tertia poſt illā ſucceſſit ahena ꝓles. Hora. Ae.
in epi. Si recte facies hic murꝰ ahenꝰ eſto. ¶ Apud veteres mutabat in ai iaz id Ahenus
exoleuit: vt aquai: nepai: aulai. ⁊c. Lucret. li. j. Ignorat eīn q̄ ſit natura animai. Si Aheneus
due vocales per ſinereſiz coeant non eſt diphthōgus. vt phaetō: aureus. docet hoc ✱ Vergil.
Lācilotus. ¶ Eſſem his cōtentꝰ: niſi indoctiſſimi homies diphthongos adeo negle Aulai in
xiſſent: vt etiā rariſſimꝰ ſit ex elegantioris literature ſtudioſis: qui has inuiolatas medio liba
obſeruet: ideo q; q̄ hec res magis ad ortographiā pertineat: opere precium putaui bantq; pocu
eas tradere in his libris: q: cōtraria iuxta poſita magis eluceſcunt. Etenī quiꝰ an la bacchi
te me ſcripſerūt fere oēs diphthōgata non diphthōgatis annumerauerūt. Igitur
omiſſis au ⁊ eu in quibus rarius peccatur: ſolum de ae ⁊ oe dicimus ponētes que
ante vocales ſunt ſuo ordine poſt regulas de e ante vocales. Que vero ante conſo-
nantes ſunt ponentur ſuo ordine poſt regulas de e ante conſonantes in tertio libro
tam in medijs q̄ in primis Nunc due tn̄ regule gnāles declarande ſunt.

¶ De ae regule generales due

Pre

¶ Prima. Pre ſyllaba vbicūq; in latinis reperit: etiā ſi occulta ſit compoſitio ae di
phthongo notabit: vt praeſes edis eda. predo ꝑdor. preco prelū a ꝑluēdo. vt notauit
Tortel. preſto preſtolor. Tolluntur pauca q̄ nō ideo corripiunt q: vocalem ante vo
calem habeant, vt preces precor preciū premo, Unde preſſus preſſi: interpretor pre
cie. vue. Vergi. purpuree: precie ⁊c dicunt deriuari a precoquis: quia cito mature Precox
ſcunt. precox tamen diphthongon habet Calphurnius in. ij. Egloga. Incita ꝑcoci
bus ſubrepere perſica prunis. ¶ Unicum eſt grecum proetas viri propriū habēs
oe diphthongō in ſillaba proe. presbyter grecum diphthongo caret.

¶ Poſterior regula: Gtūs ⁊ dtūs ſingulares. Ntūs ⁊ vctūs plu
rales ae dipthōgo annotantur vt muſae illae venerandae. ſic lecturae ipſae iſtae
quae hae eae. Quibus addes quae nomen, etiaz ſingularis numeri: hec cuiuſcūq;
numeri. ⁊ ape interiectionē: vt vehj dolentis aut malum minantis dictionē. Ne pro Ne.
certe ⁊ vtiq; aſſeuerandi aduerbium. ſic quedam quenam iſthec ⁊c.

¶ Regula quarta de vocali ante vocalem.

Vocalis breuis ante aliam manet vſq; latinis.

¶ Vocalis ante vocalem in latinis corripitur: vt Marius Maria Lucius Lucia li Maria.
braria controuerſia vicaria caduceus abigeus copia cornucopie lectoria ⁊ alia plu
rima in quibus imperitū vulgus turpiſſime peccat. Claudianus ad Chriſtum ſal-
uatorē. Queq; vtero incluſuz marie mox numine viſo Virginei timuere ſinꝰ. Pru-
dē. in pſycomachia. Nec mea poſt mariā potis es preſtringere iura. Cidoni. in Eu
chariſti. Veni nūc ſpūs oro ꝑōtificē dicture tuiſ q̄ pectora priſce. Intraſti Marie.
Iuuēcꝰ. Tūc maiora dehinc idē mādata miniſter. Detulit ad Marie demiſſus ꝟgi
nis aures. q̄ ſi q̄s dicat Maria debere produci: q: hebreū eſt: ille nugas egerit q: nō
oē hebreū penultimā ꝓducit. Sedul Quis fuit ille nitor Marie quū Chriſtus ab
aruo ꝓceſſit ſplēdore; nouo. Alibi idē author mariā ſemꝑ ꝓduxit in quo eū nō ſeq̄
mur nec alios quotquot ꝓduxerūt hoc nomē cōtra grecos ⁊ latinos. Sido lib. epiſ.
viij. Priſco Lucia quē dat e ſenatu ꝟſus eſt phalcuciꝰ. Annuit cornuit. Ver. x. An
nuit ⁊ totū nutu tremefecit olympū. Enniꝰ tn̄ ꝓducit teſte Nicolao Ferretto dicens Lucia.
in. v. Annalū. Annuit ſeſe mecū decernere ferro: Tu caue Enniū primus imiteris.

¶ Quinque exceptiones.

Ni capit r fio produc: et nomina quinte.
E ſeruant longum ſi preſit: i ceu ſpeciei.
Anceps ius erit patrio: dic ſemper alius.
Alterius breuio tantum commune fit obe:
Caius et Cai produc: conformia iunge.

¶ Exceptiones ſunt quinque.

¶ Prima exceptio. Fio producitur vbicunque abeſt r: vt fiebaz fiā:
* Iuuen. Nā tuꝰ en dimidia di lecte fiet adulter. vbi vero adeſt: r corripit: vt fieri fierē. Hora. ij. car. Ode. viij. Dente ſi nigro fieres v el
vno turpior; vngue. ſap. cū ado. Marti. li. vij. Quo poſſet fieri modo ſeuere. phal. eſt.
¶ Suffio infio corripiūtur: qr a fio lōge diſſidēt. Defio aūt et confio. producunt vbi
r abeſt. hinc defioculus. i. vnoculus: cui oculꝰ deſit. Martia. xij. Hinc defioculꝰ et in
de lippus. phal. eſt vltima in defioculus ceſure licētia producitur.

¶ Secūda exceptio. Noia quinte declinatiōis pducunt e ante i
in gtis datiſque: ſi pcedat a i ſicut ſpeciei: ſecꝰ corripiūt; vt fidei: rei: q tn Lucretiꝰ pdu
Rei. cit niſi mēdoſus ſit liber. Tu qd nemo hactenꝰ auſꝰ eſt imitari ne ſeqris: ait aūt Lu
cre lib. 4. Preterea rei q corpa mittere poſſet. Et lib. ij. Cuiuſuis memorer rei ſimula
Ei. chrū et imago. Idē pducit vocalē añ vocalē in dtō ei ab eis: forte qr veteres (vt, Ci
cero meminit) duplici ij: ſcripſerunt pōpeij eij aijt qd exoleuit: qr ait ſemp corripit
ſiſr ei. Iuue. Ire. viā pgā et eidē incūbere ſecte. ait aūt Lucre lib. vj. ſeꝫ et fluuiꝰ q vi
ſus maximꝰ ei. Sulpitius legit ei monoſyllabū ſic maximꝰ ei eſt. Priſcianꝰ quoque
ait ei dtm natura eſſe monoſyllabum: ſed dieresim pati, ne videatur eſſe interiectio
id probari potes per Catullā ad Quintium. Eripere ei noli multo quod carius illi
Eſt oculis. Lucre. lib. vj. Et manibus nitidum teneris opus effluit ei.

¶ Tertia exceptio. Pronoia ſcde declinatiōis et noia habētia
ſecūdā declinationē; pnoim variāt i ante us vt vniꝰ illiꝰ: q in pſa tn producuntur.
Alius, in gtō tn pducit. Alterius ſolum corripit. Mataratiꝰ dicit ſoliꝰ etiam tn p
Alterius ducī. Terentianus grāmaticus auſus eſt vlterius pcedere (vt Priſcianus notauit)
in hoc trochaio. Seſcuplos vel vnā vincet alterius ſingulū ſeptē ſunt pedes et ſyl
laba ſextus pes ſpondeus eſt quia iambus eſſe nequit. ne imiteris.

¶ Quarta exceptio. Obe iteriectio exclamātis et ſatiati: variat
perſiꝰ. Auriculis quibꝰ et dicas cute pdit' ohe. Marti. in fine quarti libri. Ohe iā
Ohe. ſatis eſt ohe libelle. Phale. eſt. Sunt qui idem poſſe fieri in vaha et aha autumant.

¶ Quīta exceptio. Pōpei Cai ſtai vultei ſimileſque, vcti pducun
tur et vbicunque i cōſonās in vocalē vertit: vt fit in Caius triſyllabo etc. Marti. li. ij.
Caius Qd peto da Cai nō peto cōſiliū. Et alibi. Si donare vacas promittere nec dare Cai.
Pōpeius. Oui. iiij. de pōto. Accipe, Pompei deductū nomen ab illo Debitor eſt vite qui tibi
ſexte ſue Martia. lib. ix. ad condilum. Peruigil in pluma Caius eſſe iacet. ſepe in vo
catiuis i manet conſonans aut per ſynereſim profertur. Hora. Durus ait vultei ni
mis attentuſque videris.

¶ De vocali ante vocalem in grecis.

Martia.
* Acre nec vacuo pendētia mā ſolea.
Regula grecorum, multa eſt: quam proſa recludet.
¶ Grecoꝝ qdā pducūt vocalē añ vocalē: vt aer: latria, qdā corripiūt vt ſophia. Nō
poſſunt facile vna aliqua regula doceri, ideo regulas pro viribus collegimus.
Nauſicaa A ante vocalem in grecis et barbaris quibus latini vtuntur
A añ a corripit. vt Phraates viri ppriū. Nauſicaa alcinoi filia

Ponit hoc exemplū Nebriſſenſis. Mar. Si mihi Nauſicae patrios concederet hortos Alcinoos poſſem dicere malo meos. Baal variat̄ q2 primā p̄ducit Prudentius ad Sedul. Tūc coluere Baal: nūc elegere Barabbā. ¶ Habrahā inuenio variari. Habrahā
Sido. lib. epiſto. vij. Habrahā ſetis merito ſocianda patronis. Arator lib. ij. Deus inquit habraham. eſt finis verſus. Prudentius corripit aliquando.

A ante e corripit̄. vt Phaetō: velut in regula diphthongorū p- Aello.
bauimus. Aello canis nomen deriuatū ab aella. i. impetus: turbo p̄cella. Oui. iiij. Danae.
meta. Et curſu fortis aello. Eſt etiā harpyie nomen. in eodē li. Exterruit ales aello Donae. Perſei mater. Horat. iij. ca. ode. xvj. Incluſam Danaen turris ahena. aſcle. eſt. Paſiphe Minois vxor. Prop. li. ij. Vobiſcū eſt Jope: vobiſcū candida Tyro. Vo Paſiphae
biſcū Europe nec p̄ba. Paſiphae. ¶ Aedon auis eſt lucinia ſiue philomena non (vt Aeon.
quidā ſopniāt) muſici nomen apud Uerg. de cantu ſirenū vbi de pluribus auibus fit mētio: licet forte metaphoricos muſicū aliquē intellexerit. ait aūt. Uer. Quodq; leues calami q̄d ſuauis cātat aedon. Q̄d lyra q̄d cythare. q̄d moribūdus olor. Seneca in aga. Ramo cātat triſtis aedonis. hſus eſt anapeſticus dimeter. Habet hic ſpondeos duos ꝛ dactylos duos: nō ſine anapeſto ſepe anapeſticus dr̄. vt in libr. v. docebo. Calphur. eglo. vj. Si vincat candida cornix. Uocalē ſuperet ſi turpis aedona bubo. Aliqui libri hn̄t turpior: ꝛ ita ſinereſim pateret̄: vt apud Se. in Octauia. Redderet aedon cuius pēnas. eſt anapeſticus dimeter ex dactylo ꝛ tribus ſpōdeis. Aer.
¶ Exceptio. Aer Luca lib. j. Aer ꝛ lōgi voluēt titana labores. Lucre. lib. iiij. p. ſyne * Marti.
reſiȝ p̄tulit dicens. Expirāt aereȝ panaces abſynthia terra. hūc imitatus eſt. Sino. aere nec
in epital. Polemij dicens. Hūc aerem pariterq; deos. ſic autumat ortos. Idem fecit vacuo pen
in deriuatiuo ſeu compoſito Uer. dicēs. Fixerit aeripedeȝ ceruā. vt multi male pu dētia mau
tarunt eſſe p̄celeumaticū: ſed hec ſynereſis preſertiȝ in primitiuo eſt admodū dura ſolea.
nec facile imitanda: vi neq; illa in eodem epithalamio. Sidonij. Materiaȝ cūctis creaturis aera credens nec illa eiuſdem in eucharistico ad Fauſtū ep̄m. Seu te cōſpicui gradibus venerabilis aere cōcionaturū plebs ſedula circūſiſtit; ſecund⁹ verſus eſt ſpondaicus. Aerope apud. Ouid. teſte Calepino.
¶ Laetes. Ulyſſis pater. Ouid. xiij. meta. Nam mihi Laertes pater eſt: arceſi⁹ il- Laertes.
li. ſic Laertes. vrbs Cilicie. Hora. ij. ſer. O Laerciade ꝛc. ¶ Michael p̄priū angeli Michael.
et hoīs. Ualerius Flaccus in lib. vj. argonau. hic odoratus fragrāti crine michael vbi michael nomen eſt vnus caſpiadarū qui dicunt̄ eſſe iudei. Anto. Mancinellus Augur Romulidas inter celebrāde michael. Idem docet Antonius Nebriſſenſis dicendum eſſe de ceteris in ael p̄pter authoritatem Flacci: vt Raphael / Iſrael ꝛc. In'el noīa
Sedulius lib. iij. Quia nō dormitat in euū. Qui regit Iſrael neq; prorſus dormiet Iſrael.
vnū in eodem libro. Sed domus Iſrael quia necdū noīe gentes auferat. Fortunatus. Iſraeliticos iuſſit adeſſe viros. Sed hic errauit in ſyllaba li: quam male corripuit. Idem. Iſrael reliquos floreat ante genus. Hunc poetā ne vt vilem aliquē contemnas. Fuit em̄ ante tēpus beati Hieronymi. vt ex Petro Crinito diſces. Prudentius in Pſycomahia. Nō aliter cecinit reſpectās victor hiātē Iſrael rabieȝ ꝛc. Ara Uenātius Honorius
tor ſemper ſynereſi vſus eſt: vt Iſrael dicta tenet: imiteris rariſſime. Iuuentus ſic Iſrael.
etiam ponit: vt in hoc ſpondaico. Tum primum iuſto concurrit nathanaeli. Idem. Iſraelitarū cumulate gloria gentis. Sido. quoq; in eucharistico. Rapiēs quū tympana ſiccus Iſrael appenſi per concaua gurgitis iret Aggerib⁹ vallatus aque. In Michael
codē. Nec ſecus intremui q̄ ſi me forte rebecce Iſrael aut Samuel crinit⁹ duceret Anne. Per hec deceptus eſt Philelphus in nona ſeptime dicens. Petrutius Michael Romane gloria. Ene. Et meus iſte Sinus. Et Deſiderius Eraſmus in his ſapphicis. Porro tu primas tibi vendicato carminis partes Michael beate p̄xime primus Raphael canere. ſic plures doctiſſimi viri: qui nimime reſpuiſſent authoritatem elegantiſſimi Ualerij Flacci ſi animaduertiſſent.

A an̄ i corripit̄. vt Naim vrbs in Sedulio. Thebais. Phocais

¶ Naidus viri punici nomen in. j. li. Sillij. Judaicus apud Iuuenalē ꝛ alios. Caſker cum y greco. nā in his libris vbicūq; dico corripi vel produci: intellige tam de i latino q̄ de y greco. I latinū dicimus: q2 in latino y non vtimur. Sais propriū no Sais.
men Mineruc ꝛ cuiuſdā vrbis: cuius incole Saite dicunt̄. Propti us lib. ij. Mercurioq; Sais fertur bebeidos vndis Uirgineum primo compoſuiſſe latus.

Exceptio. Achaia regio grecie. vnde achaicus et achaias idis. et acheus. & achiuus. Paris ad Helenā. Ah quoties dicess ꝙ paup Achaia nra eſt. Oui. v. meta. Pars ego nympharū que ſunt in achaide dixit. Producunt quoq veteres genitiui et datiui in ai ſiue latini ſiue greci. vt animai/aulai/terrai/frugiferai &c. Homolaides. vide meneceus E ante n. Cain a Chriſtianis variatur.

Lais. ¶ Lais idis. mulieris propriū. Propertius. Nō ita complebāt ephyree laidos edes. Laicus ſimiliter producitur: qꝛ a laos. i. populus. & Laius viri propriū: quod aliqñ diſſyllabum inuenitur. Mnais teſte Sgnatio.

Nais. ¶ Nais idis. fluminis nympha que etiam nata dr̃. Verg. Candida nais hexametri huius eſt quoq fluuij nomen: qui e tauro naſcens in pontum mergitur.

panchaia; ¶ Panchaia regio Arabie. Ver. li. ij. ge. Totaq thuriferis pāchaia pinguis arenis

Taygetus. Taigete. ¶ Taygetus cum y greco mōtis nomen. Luca. lib. iiij. Gelidiq inculta iuuentus: Taigeti Taigete es. vel Taygeta te cum y greco. Agenoris filia: & vna pleiadum. Ouid. lib. iiij. faſto. Maiam & electrā Taygetāq Joui.

Thais. ¶ Thais mulieris proprium. Mart. lib. iij. Thaida Quintus amat &c.

Thraici⁹. ¶ Thraicius a Thraicia. Boeti⁹ lib. iij. Ode xij. Vates Thraicius gemens. Verſus eſt gliconicus trimeter.

¶ A ante o producitur. vt aon: loacoon: amithaon: machaon: chaon: didymaon/imaon/parthaon/lycaon/laomedon. Ouid. in primo meta. Notus feritate Lycaon. Teſtimonia facile occurrent: q ſi ea multū deſideres ex Neſtore petito is abunde ſatiſfaciet.

* Vergil. Spchiuſ ꝙ & virginibus bacchata lacenis. ¶ Exceptio. Aglaodos canis nomen dictus ꝙ ſplēdidos dētes haberet: nam aglaos ſplendidus eſt: & odus dens. Ouid. iij. meta. Labros & aglaodos et acute vocis hylactor: hic forte nō inepte legeretur agriodos teſte Regio: q agreſti et feroci dente interpretari poteſt. agrios namq agreſtis feroxq dicitur.

* Vergil. aonas mō tes vt duxerit vna ſororum ¶ Aglarophon pictoris nomen.

Chaos ¶ Chaos omnium rerum confuſio. Ouid. j. meta. Quem dixere chaos.

Sabaon. ¶ Sabbaon. Sedulius libro primo. Sol ſtetit ad gabaon. Eſt vrbs iudee. Sanguinus producit.

Laodoc⁹ ¶ Laodocus viri proprium. Valerius Flaccus. lib. j. Nititur hinc talaus fratriſq Laodocus vrget Remo terga ſui. Laodoce tamen mulieris nomen producitur correpta ſecunda in epiſtola Erus ad Leandrum.

Pharaon ¶ Pharaō rex Egipti variatur: ſed doctior eſt a quo corripit ꝙ a quo producitur qd alios nō aiaduertiſſe vehementer miror. Arator libro. ij. Nec iam ſua iura Pharaon Egyptus tenet. In eodem. Quē vixerat ante Pharaon. Claudianus ad Jacobum magiſtrum equitum. Sic quicunq ferox gelidum tranſuerit iſtrum Mergatur volucres ſeu Pharaonis equi.

Phaon ¶ Phaon iuuenis a Sapho poetide impatienter amatus. Mar. lib. x. Durus Sulpitiam Phaon amaret. Phal eſt. Ouidius in epiſto. Saphus. Arua phaon celebrant diuerſa typoidos. Aetne. Jdeo non imitabor Eraſmum dicentem. Phaon e quorcas Venerem tranſuexeris vndas.

Aonia. ¶ Aonia pro hannonia Gallie regiōe corripit a Petrarcha in epi. lib. j. dicēte. Proxima. pulucreo ſtrepit omnis aonia cāpo. at aonia ab aon aonis: vnde aonides muſe: producitur. Ouid. Separat aonios acteis phocis ab aruis.

Archela⁹. Nicolaus Ouid. Ardet amore tui ſic & me nelaō amauit. protesila⁹. Eſau. capharnaum. Danaus Oenoma⁹

¶ A ante u producit: vt Amphiaraus: Archelaus: Quis guaginus corripit Nicolaus corripuit contra ineptulos quoſdam. Nā eiuſdē origis ſunt cum Menelaus: proteſilaus. dicūtur nāq a laos. i. populus. Ouid. in epi. Laodamie. Bella gerant alij proteſilaus amet. Jdem alibi. Redde parin nobis helenaz Menelaus habebit. Suaginus. Hic patrem illudit. dextrā mentitus eſau. Juuencus. Jnde Capharnaū gradiens peruenit ad oras. Sedulius li. iij. Jamq Capharnae ſynagogam intrauerat vrbis. nomen eſt vrbis iudee.

¶ Exceptio. Cranaus viri & populi nomen apud Strabonem. lib. ix. Danaus proprium viri. vnde grece dicuntur Danai. Verg. lib. ij. ene. Quicquid id eſt timeo Danaos et dona ferentes.

¶ Oenomaus Hippodamie pater. Papinius libro primo thebaidos. Jlle mauortius apte Oenomai.

¶ Talaus proprium viri. vide a ante o Laodocus.

¶ E ae atq; oe ante vocalem

Ante a pducit̃: vt Calliopea. Deiopea: Penelopea: Cytherea & multa alia que grece per ei diphthōgō ſcribuntur: aut per ita: quam in e longam plerũq; vertim⁹. Vergi. Orphi. Calliopea ſino formoſus Apollo. Dicimus etiam calliope penelope &c. ¶ Agea via in naui teſte Pōpeio: ſic dicta q̃ in ea maxime queq; res agi ſoleāt. Lucili⁹ Multa foro ponens ageaq; longa repletur. Contra primitiui naturam producit. pri mam ſiue ſit ab ago latino ſiue ab ago grego. i. duco. vnde eſt agoge quod primam corripere in mediis. A ante g pbabo contra plures. Pareas ſine aſpiratione teſte Omnibono in illud Lucani lib. ix. Et contẽtus iter cauda ſulcare pareas. i. ſerpen tis nomen eſt. Oreas adis. mōtis nympha. ab oros. i. mons. Vergi. enei. j. Hinc atq; hinc glomerantur Oreades: illa pharetrã fert humero. Errauit in hoc Petrarcha in. iij. Aph: ice. Oreades: fauniq; leues ſatyriq; frequẽtes plaudebant. Producit̃ centaurea panacea althea galathea &c. Ardea corripit̃: vt trabea contra indoctiſſi mos quoſdam aliter precipientes: ſunt enĩ latina. Verg. geor. j. Altam ſupra vola at ardea nubem. nomen auis: dicta q̃ ardea petat. Eſt etiam italie oppidum. Ouidi⁹ iij faſto. Cingitur interea romanis ardea ſignis. Iuue. ſaty. viij. Ancilla natus tra beam & diadema quirini Et faſces meruit regum.

* Vergil. Parce me tu cytherea manẽt i mora tu orum fata tibi ages

Pareas Oreas. Ardea Trabea

¶ Exceptiones tres.

¶ Prima. Acti in ea ab cus ſ. re e corripiunt. Oui. vj. met. Artificẽ medũs immittãt erca flãmis. Nõnũq; tñ pducit̃: qđ tñ in ſolis inuentis faciendum eſt. Ver. iij. ene. Idomenea ducẽ deſertaq; littora Crete. Idẽ ene. j. Ilionea petit dextra leuaq; ſere ſtũ hec variatio accidit teſte Seruio: q̃ greca lingua quintuplex eſt vt pote Aeo lica/ionica/dorica/attica/cõmunis. Nec corripit̃ ſo ñ e ante a i' actõ nois in cus ſ; etiam ante i & o & u. in ceteris obliquis q̃tum ego notare potui: vt tydei tydeos ty deũ. Hora. j. car. Ode. vj. Nec curſus duplices per mare Vlyſſei. Et ode. xxiiij. q̃ ſi thraicio blandius orpheo: verſus ſunt aſclepiadei: ergo in ntõ etiã dicimus Vlyſ ſeus achilleus. Sidon in ppenti. Calcat pyrithoũq;: theſeũq; phal eſt. Marti. Flec philomela nefas inceſti tereos & que muta puella fuit garrula fertur auis. Ouid. in ibin. Strymonie matres orpheon eſſe rate.

Obliqui ab cus. idomenea

¶ Scđa. thea. i. dea cor. vt dorothea/leucothea: declarabuntur in e ante us.

¶ Tertia. Aeneas viri ppriũ in actis aplicis cor. teſte Valla. in Matheũ. Aeneas vero viri troiani ppriũ pducit̃. Ver. Aeneas aſſum. hinc tñ eneades patronymicũ maſculini gñis inuenio ſemper corripi. Sunt autẽ eneade romani. Luc. li. j. Aenea dum genitrix hoim diuũq; voluptas. Alma ven⁹. Verg. Quos cõtra aeneade bello fecere pphanos. Sic alij oẽs nec inficior tñ poſſe pduci. Arator. Aeneas viri aplici nomẽ pducit: ſed in plibus precipue proprijs hallucinari videtur: ideo amplector Valle ſnia;. ¶ Albunea mõtis et fontis ppriũ hic ab aliquib⁹ excipit̃ nõ ſatis apte ſi Seruio credimus q̃ vult latinũ eſſe & nomẽ ab albo recipiſſe. Ver. eñ. vij. Lucoſq; ſub acta Conſulit albunea: nemorũ q̃ maxima ſacro fonte ſonat. ¶ Andreas licet Iuuẽcus & alij multi pduxerint vult Valla corripi in mattheũ. ¶ Artrocea & ſi qđ ſimile ſit. Perſi. Oleũ artroceaſq; popello largior an prohibes. Anthcas. Reate is. oppidi nomẽ arteate teſte Bebellio Balcares ppli Hiſpanie funde iaciende peritiſ ſimi a balim. i. iacio correptionis grã vno l extrito. vel a Balco Herculis comite ibi relicto. Silli⁹ lib. iij. Feruida bella ferens balcaris et alite plumbo. ¶ Barcas viri proprium in. iij. ſaty. Iuue. Boreas ventus. Ver. Hic tñ boree. Bractea. Ver. li. vj. eneid. Ilice ſic leni crepitabat bracthea vẽto. ¶ Broteas propriũ viri. Oui. v. meta. Hinc gemini fratres Broteaſq; & celeſtib⁹ hãmon. Carneades viri pprium. videbis in a an d. ¶ Cleãtes. Perſi⁹. Fruge Cleanthea &c. ¶ Cleadas viri ppriũ. Silii. libro vij. Sẽs cadmi cleadas. de vnico hic gẽs dr. ¶ Clearg⁹ vt cleãtes: & q̃cquid a cleos. ideſt gloria deriuat̃ vtrumq; eſt phi pprium. Chorea variatur licet grece per ei di pththõ. ſcribat̃. Properti. lib. ij. Protinus et nuda choreas imitabere ſura. Ver. vj. enei. Pars pedibus plaudũt choreas & carmina dicũt. Ouid. viij. meta. Immemo res noſtri feſtas ducere choreas. ¶ Cyanee videbis in ante a. Cochelea.

Aeneas Aeneade Albunea Andreas Artocrea. Balcares. Barcas. Boreas. Bractea. Broteas carneades Cleãthes. Cleadas. Cleargus Chorea.

¶ Cyneas viri nomen. Colutea herba: Crocea oppidum: quia per Epſilon ſcribun tur vt Cyneas viri nomen.

¶ Idea teſte Ualla in acta ap'lica corripit: licet neotericorũ pleriq; produxerint: qui
Idea. bus nimiſq; libẽter aſſentitur contra Uallam Calepinus. ſcribitur grece ειδεα e
Leander tenui ſiue breui in ſecũda ſyllaba. Leander ſiue leãdrus viri propriũ: ſunt qui dicant
variari ppter authoritatem Philelphi dicentis in ſexta hecatoſtica decadis none.
Mox appulſa fores nec cũ ceſſiſſe leãdro gaudeat ꝛc. verũ q2 Philelphus in pluri
bus a veterum inſtitutis defecit putamus hoc nomẽ tñ produci. Oui. iij. de arte.
Sepe tua poteras Leãdre carere puella. Tranabas alm noſſet vt illa tuum. Mart.
Quum peteret dulces audax Leandrus amores.
Learchus ¶ Learchus Inous filius. Stat. iij. The. Semianimen heu leto referens clamore
Lea learchum. Lea ſiue leena. Ouid. iiij. meta. Ut lea ſeua ſitim multa cõpeſcuit vnda.
Leena. Uerg. Torua leene lupum ſequitur.
Malea. ¶ Malea laconie pmõtoriũ variat: licet grece per ei diphthongõ ſcribat. Luc. lib.
*Ad va= vj. Et ratib' lõge flexũ donare malee. Idẽ: lib. ix. Dorida tunc maleãq; ꝛ apertã; te
da meãdri narũ vmbris. Papi. th. ij. Arripit extẽplo malee de valle reſurgẽs. Notũ iter ad the
cõcinitſal= bas. ¶ Meleager vel grus. viri nomen. Oui. viij. met. Quis meleagron haberet.
bus olor. ¶ Meleagra oppidi nomen addũt nõnulli. Midea vrbs ꝛ mulier variat: ſed produ
meleager. ctũ ae diphthongon capit teſte Uolaterano lib. ix. ¶ Nealces viri propriũ. Uergili.
Nealces x. enei. Deijcit atroniũ ſalius ſaliũq; Nealces Si, qd fiat a neos. i. nouus corripiat:
Neerea vt Neapolis nearchus. ¶ Neerea mulieris ppriũ. Uer. Ipſe neerã dũ fouet ¶ Ne
Nemea mea vel nemee es. vrbs ꝛ ſylua variatur. Uerg Et vaſtu; Nemee ſub rupe leonem
Mart. Non marathũ taurũ nemee frondoſa leonẽ. Sene. in Hercule etheo. Iuga.
ſpartes nemeq; ſonẽt. anapeſt. dimetrũ vbi producitur. Bebelius etiã poſſe produ
ci oſtendit. q2 grece ei diphthongon habet. Oceanus maris deus ꝛ ipſum mare: le=
ctum in neutro oceanũ. Eſt etiã viri propriũ Mart. Et quereris ſi te ſuſcitat.
Oceanus. ¶ Oceanus. Platea variatur licet grece ſcribatur per ei diphthongon Horat. libr.
Platea. ij. epi. Plures ſunt platee nihil vt meditãtib' obſtet. Catu. ad aurelium. Non dico a
populo nihil veremur iſtos qui in platea modo huc mõ illuc in re pterẽut ſua occu
Platee. pati. Phal. ſunt ſignificat aũt viã latiorẽ ꝛc. Ad platee oppidi Boetie propriũ cũ
Rhõpeia. ae diphthongo ſcribit teſtibus Tortellio ꝛ Guarino: ꝛ dicitur ſine ſingulari nũero
Rhea. platee arũ. vnde plateenſes populi. Papi. iij. theba. vigiles arſiſſe plateas. ꝛ Marti.
lib. iiij. Et ferro plateam ſuo ſonantẽ. phal. eſt. non de oppido Boeotie ſed celtiberie
loquitur: ideo ſine diphthongo ſcribatur. Uolateria. pro oppido Boetie
etiam platea ſingulariter dicit. Phea fluuius. Phagalea.
¶ Rhomphea licet grece per ei diphthongõ ſcribat: inuenit. Corripi. Ualeri' flac=
cus li. vj. Equaq; nec ferro breuior nec rõphea ligno. Baptiſta Mãtua. Quã geris
aduerſas feriat romphea cohortes. Eſt gladij ſpecies. ¶ Rhea ſaturni vxor. Papi.
Achil. primo. Sic ſub matre rhea pro matre Auẽtini pducitur. Uerg. vij. ene. Col=
Tegea. lis auẽtinis ſylua quem Rhea ſacerdos Furtiuũ partu ſub luminis edidit auras.
Theano. Sinea, ſuffrutex quia per ε pſilon.
Theanu;. ¶ Tegea vñ tegeus ꝛ tegeatic'. Papi. Nõ tegea: non ipſa deo vocat aliter felix. Cyl
Ae ante a. lene ꝛc. oppidi nomẽ eſt. ¶ Theano us. vt clio us. mulieris propriũ. Uer. x. ene. Quẽ
Aeacus. nocte Theano in lucẽ genitori amico dedit. Theanũ oppidi nomen in prima epi=
Aeas ſtola Horatij. Cras ferramẽta Theanũ tolletis fabri. ¶ Theatru; amphiteatrum
Aea Uerg. Alta theatri ꝛc. Thearus teſte bebellio. Thyrea vrbs.
Anapea. ¶ Ae añ a Aec' Pelei pater Achillis auus. vnde eacides eſt
Aſtrea peleus vel Achiles vel Pyrrhus ꝛc. ¶ Aeas aeãtis epiri fluui' ponit in ſ ante u:
aſtypalea. Sychi' Aea inſula iuxta phaſin fluuiũ nomẽ eſt diſſillabũ: ideo male dixit Geor=
Aulea. gius Ualla/placẽtin' aea p inſula habere ae ante ae: q2 verũ non eſt de pmitiuo
Athea ſed bñ de deriuatino aeus: vnde circe dr aea. Ualeri' Flacc' libr. vj. Illic iuratos
Cheas in ſe trahit aea, batarnas. Idẽ li. v. Debit' aeeis Dux Theſſal' appulit oris. Ana
Cea pea auis q̃dã. ¶ Aſtrea iuſtitia Aſtrei filia. ¶ Aſtypalea vna cycladum. Aſtypale
Camelea. eo. eſt in ea inſula vrbs. ¶ Aulea orũ velamina picturis inexta. Hor. Si plauſoris
Carthea eges aulea manẽtis ꝛ vſq; ſeſſuri ꝛc. Alio noĩe dicunt pipetaſmata ꝛ periſtroma
Creſſea ta. Artocheas ppriũ viri cũ ch aſpirato in tertia teſte Tortellio Aenea vrbs. Aea=
Cythea nus conditor eius. ¶ Cea inſula in mari egeo. a Ceo gigante dicta. teſtis eſt Tor=
tellius vide oe ante u coeus. Camelea herba teſte Guarino. ¶ Carthea vrbis pro=
prium. Creſſea regio Macedonie. Cythea vrbis nomen.

Dicea vrbis nomẽ. ¶ Diccarchus iuſtus princeps. diceos.i. iuſtus. archos.i. princeps. eſt philoſophi nomen. ¶ Diccarchia vrbis nomen. Quidam tamẽ ſcripſerũt cum ae diphthongo in penultima diccarchaea. Sido. Nãq; diccarchaea tranſlatus puluis arene.

¶ Elea vrbs Lucanie que etiam Helena dicebatur. zeno et Parmenides eleates fuerunt Erithrea inſula.

¶ Galilea Judee regio hinc galileus a. um. Gea.i. terra que etiam ge dicitur: vnde ſine diphthongo georgica & geometra: teſte Guarino & Tortellio.

¶ Hylea cum y greco. Scythie vrbs: teſte Tortellio. Hiſtiea vrbs.

¶ Judea. Luca libro.ij. Cappadoces mea ſigna timent & dedita ſacris incerti. Judea.dei. ¶ Lhetea mulieris propriũ. Lilea duarum vrbiũ nomen. Papi. theba.vij. Corinthiumq; nemus propellentemq; lileam.

¶ Meander vel meandrus Meonie fluuius. Ouid.ix.meta. Nõ ſecus ac liquidis Phrygius Meander in vndis. Eſt ita ſinuoſus flexibus vt ſepe credat ad fontem reuerti. Hinc obliquitates oẽs Meandros veteres appellarunt. Cicer. in Piſonem Scio quos tu Meandros q̃ſiuiſti. Eſt etiam picture genus quod Feſtus neutro genere. Meandrũ declinat a ſimilitudine Meãdri. Ver. Quam plurima circum purpura Meandro duplici melibea cucurrit. Meander etiam eſt Judee mons.

¶ Margea fons. Marea & melitea vrbes. Midea vide e ante a.

Dicea. dicearch. Dichearchaea. Elea. Galilea Gea Hilea. Judea Lethea Lilea. Meander. Meandrũ Margea Marea. Melitea.

¶ Nacee.i. fullones: quia olim a veteribus grecis oĩa fere opera e lana nacee dicebãtur. hoc dicit Neſtor. Nyſea vrbis nomen. Pitea frutex.

¶ Pean Appollo: & illius ac cuiuſq; dei laus. In parce precor Pean. & tu depone ſagittas. Verg.vi. Ene. veſcentes letumq; choro pena canẽtes. Nec h3 vt inepti docuerunt in gtõ peantis. ¶ Phear Corcyre ppl's: regio: ipſa pheacia eſt hinc pheacus a. um. & pheacius a. um Juue. ſa. xv. tam vacui capitis pplm pheacea putauit Propertius lib. iij. Nec meã phocas equãt pomaria ſyluas. Petrarcha primã ſyllabam indocte corripuit Eloga x. Phyax cum y greco corripitur. Ouid. iiij. de ponto. Nec vincet Cyclops ſeuum feritate Phyacem. ¶ Petrea nympe nomen. ¶ Pergea Diana a Perga oppido. ¶ Platee vide e ante a: Platea.

¶ Scaee illi quedam porte fuerunt. Perotrea vrbs. Volater. ix.

Nacee. Nyſea Pean. Phear Petrea Platee Scaee

¶ O e ante a. Alpheſiboea ppriũ mulieris. ab alpho.i. inuenio quaſi bouem inueniens. Eiuſdem originis ex ſeda parte bus.i. bos. Alpheſibeus melibeus. melibea etiam vrbis nomen. Eribea ppriũ mulieris. vt ſthenobea.

¶ Euboea vnde euboicus a. um.

¶ Dianoea figura quedam & mens ſiue intellectus.

¶ Hyrcedes cum y greco proprium viri. ¶ Homonoea propriũ mulieris interpretatur concordia: hoc videbis in o ante m: Addit Neſtor quod prepoſitũ opportuit Gonorrhea cum vnico n. & duplicato r interpretatur ſemẽ fluens: nam gonos ſemen eſt rhoe. fluxus: gonos etiam filius: vnde antigonus: chryſogonus. Metanoea: id eſt penitentia.

¶ Oeagrus pater Orphei: vnde oeagrius a. um. vt oeagrius emus.

¶ Pocas antis: pater philoctete: nec deſinit in an: vt quidã falſo docuerunt. hinc poeantius dicitur ipſe Philoctetes. Ouid. Pene docẽt totis aluit pocãtius annis

¶ Phronoea.i. ſapiẽtia: aut prudẽtia. ¶ Pholeas ppriũ viri. vide o ante c. Ochus.

Oe ante a. Alpheſiboea. Melibea Eribea Euboea. Stenobea dianobea Hyrcades Homonea Pocas Phronea.

Ante e corripitur: vt nemee es. niſi ſemel apud Senecã Non eſt autem bonum exemplũ leena. quod dat Nebuſſenſis: quia habet e ante ae diphthongon: nec bonũ exemplũ eſt eetion: in quo peccauit alius: quia producit e ante e: vt iamiam videbis.

¶ Exceptio Eetion Andromaches pater: qui apud Cilicie thebas imperauit. Ouidius. iiij. Faſtorum. Rhoetumq; capax ſigeaq; littora tranſit. Et tenedon veteres eetionis opes. Idem duodecimo metamorphoſeo. Eetioneas impleuit ſanguine thebas. Male quidam excipiunt aeea: & miſee: q2 propriũ habet diphthongon ante diphthongon ſi ſit deriuatiuum: vt diximus: ſecundum habet ae diphthongon ante e: Vidi eetion impreſſum cum ae diphthongo: ſed vitioſe (vt opinor) quia nec Tortellius: nec neſtor nec Guarinus, nec Placentinus precepit: & Calepinus in litera e ponit eetion.

E ante e. * Ouid. Hiſhelia iacet mo les nemea lacertis. Eetion.

¶ A ante e Aeta Colchorũ rex. Dicet quoq; Aetas ac pater
fuit medee. vnde ipſa eetias appellatur. Dictio eſt eeta triſſyllaba: vt docet Geor
gius valla. Medea Jaſoni. Accipit hoſpitio iuuenes eeta pelaſgos. Sed q2 greci
interdũ diphthongõ añ vocalẽ corripiũt: ideo (vt notauit diligẽtiſſimus grammati
cus Nicolaus Ferett⁹) p̃ma in eeta nõnũq; corripit: qđ rariſſime imitabimur. Hy
pſiphile Jaſoni Non hec eſonidee: ſ3 filia phaſis eete Aurea phryxee terga reuul
ſit ouis. Multi (inter quos eſt Volſcus eplar Ouidianarũ enarrator) legunt per o
oete: ſed male: vt ait Ferett⁹ Ego autẽ longe aliter ſentio legendũ: ſ3 eſſe phaſias
patronymicũ a phaſis: p medea: ⁊ eete diſſyllabũ nõ per ſuã naturã: ſed per ſyne
reſim: ſic filia phaſias eete. Na3 hãc ſyneresim idem nomen Alibi patitur: vt apud
eundẽ. vij. Meta. Diſſimileq3 animũ ſubiit pater eeta relict⁹. Verg. At alt⁹ in obi
tu Mecenatis. Viſcera diſiecti mutuauit ariet' agni. Aeetias ⁊ ſucciſoſſe perita ſu
is. Aliter Ouid. vij. meta. Cõcipit interea validos eetias ignes. ſic in Valerio Flac
co eeta eetis idis ⁊ eetius a um. Ubi ſyneresis eſt dictiones integre ſcribentur.

Nisee. ¶ Niſee cũ i in p̃ma vel neſee cum e in p̃ma ſyllaba teſte Neſtore. genitiuo nisees
nymphe nomẽ. Verg. Niſee ſpioq3 thaliaq3 cymodoceq3.

E ante i. Poſſeſſiua in eius. E Ante i producit vt deiopeia deiophobe deiophob⁹: dei
damia: deianira: theia: cybeleius: phoebeius priameius. pſeius et ſimi
lia poſſeſſiua: vbi diphthõg⁹ ſoluit: vt in elegeia calliopeia: teſtimonia
plurima citat Neſtor que vt inuentu facillima omitto paucis cõtẽtus

Aeneis. ad alia que ille nõ dixit properans. Auſoni⁹ in epigrãmatis, Vincas cumana3 tu
quoq3 deiphobẽ. Properti⁹. lib. iiij. Territa vicinas theia clamat aquas. Luca. Jn
mediis echineis aquis. Verg. ij. geor. Quid memorandã eque baccheia dona tulerũt
Et. iij. ene. O felix vna ante alias priameia virgo. Oui. lib. x. Hãc ſimul et legem rho
dopeius accipit Orpheus. Jbidem. Cybeleius athys.

¶ Exceptio. Aeneis variat. Papi in fine. xij. Thebaidos. Viue
precor nec tu diuinã eneida tenta. Oui. in. ij. triſtium. Et tñ ille tue felix eneidos au
thor. Cõtulit in tyrios arma virũq3 thoros. Jdẽ in. iiij. de põto. Aeneidos vati gran
de tuliſſet opus. Et in. ij. triſtiũ. Sumpſerit eneidem: genitrix vbi prima requiret.

Nereis. Aeneadum genitrix vnde fit alma. Venus. ¶ Nereis variat. Ouid. xj. met. Sed me
mor admiſſi nereida colligit orbem. ⁊ libr. xiij. Diſcedũt placidiſq3 natant nereides
vndis. Ver. v. ene. Nereidum phorciq3 chorus. Papi. ix. theba. Nereidũ miſerata
choros. Sidonius in burgo. Nereidũ chorus alme voce. Vocatiu⁹ eſt chorus Clau
dia. in prefatione ſcđa libro. cõtra Eutro. Sed vereor teneant ne te tritones in alto.
Laſciuas doctum fallere nereidas. Oui. xiiij. meta. Nerei te vereor tua fulmine ſe
uior ira eſt. Mar. in epigrãmate. xxvij Luſit nereidum docilis chorus equore toto

Neipe male putauit quidam. inuſitate corripi. Neipe eſt mulieris nomẽ. Valerius Flac.
Ae ante i. lib. vj. Jn labentis equi tandentẽ frena neipem. ¶ Pyreicus pictoris nomen vide i
Barcei ante ẏr. ¶ Ae ante i. Barcei populi nomen. vt Sabei/perſei/deruſei/chariãdei/chi
Ceyx. dnei/nipſei/thamanei que ſingulariter in e us deſinunt. licet quedam ſingulariter
Oe ante i. raro inueniantur. ſic & hipei: videbis hec in tortellio.
Onomatopoeia. ¶ Ceyx cum y greco altiones maritus.
¶ Oe añ i. Onomatopoeia. i. nois fictio: ⁊ balo: mugio: hinnio: ab onomatos .i. no
men: ⁊ pocio. i. fingo: pocia: fictio: pſopeia. i. pſone fictio. pſopon pſonã dicimus.

E ante o. E Ante o corripitur Male itaq; dicit in lib. Maccabeo
rum Petrus Riga Quem iam cleopatre leſerat intus amor.
¶ Exceptio. Deois idis. i. Proſerpina. Auſonius ad
theonem. Virgineas inter choreas deioida raptã Suſtulit emerſus ſti

Eos/eous gũs fornacibus horchus. Oui. xj. meta. Aureus vt Danaen e ſopida luſerit imber
Mnemoſynem paſtor: varius deoida ſerpens.

Heos/heo⁹ ¶ Eos. i. aurora: vnde eous productis prima ⁊ ſecũda. i. oriens ſiue orientalis gre
ce ſcribitur per ita: quam literam in e longam vertimus. dicimuſq3 adiectiue eous

Ethneon a. um Ad heos cu3 aſpiratione eſt lux ⁊ oriẽs. hinc heſper⁹ ⁊ heous. i. oriẽtalis. vtrũ
q3 eſt apud Propertiũ lib. ij. Siue illa3 heſperiis ſiue illã oſtẽdet heois. Vret ⁊ eoos
vret ⁊ heſperios. hinc liquet hec non ſignificatione differre ſ3 q̃titate. ¶ Ethneã

oppidi nomen vidi hic a quibuſdam exceptum.

¶ Gedeon vnus iudicũ Iſrael variatur Sidoⁿ in eucha. Inficienſqȝ dehinc non ta cito vellere terraȝ. Firmaſti gedeona tubis inſerte canorus Baptiſta Mantu. in .ij. Mariane. Velleraqȝ ⁊ ſiccos magni gedeonis imbres. nequirent li; i duo magis ad verſari. verum quũ videã vtrũqȝ ſepicule in ꝓprijs preſertim a veteribus deſicere: ⁊ inter Chriſtianos vterqȝ magnus eſt: neutrum refellendum putaui.

¶ Lageos vitis genus ⁊ herba quedam leporaria: a lagos .i. lepus. Ver. in .ij. geor. Et paſſo pſythia vtilior tenuiſqȝ lageos.

Gedeon. ✻ Sido. e Mãtua. a veterib⁹ ſe pe deficiũt

¶ Ae ante o. acteon viri propriũ. Ouid. lib. iij. met. Ac velut ab

ſentem certatim actcona clamant. Petrarcha vti in plurimis ⁊ hic errauit dicens in lib. .iij. epiſt. Aut indignantẽ acteoni ſpectare dianã. Aegeon gigas ꝙ etiã briareus triſſyllabũ dicitur. Sta. Audierat duros laxantẽ aegeona nexus. Oui. meta .ij. Aegeonaȝ ſuis immania terga lacertis Alcmeon phi nomen. Aeolus ventorũ rex. Aeola illius filia. Aeolia regia Aeolie inſule. Verg. Aeoliã venit ⁊c. Aeole namqȝ tibi ⁊c. Aeon grecũ nos euũ dicimus. Areos vel areus centauri nomen. in .xij. met. Geon .i. nilus Georgius nomẽ viri ꝓpriũ interpretaẽ colonus: a gea vel ge .i. terra: ⁊ ergon .i. opus. Eandẽ habent deriuationẽ. Georgi ppli quidã georgica ꝙ ad agri cultũ pertinẽt. Georgia terre op⁹ ſeu cultus Geomãtia ex terra diuinatio. Geometria ſciẽtia de terre menſuris: geometra vel geometres terre menſor: geographus qui de terre ambitu ſcribit: vt Dionyſius ⁊ Strabo. Tortellius ⁊ Guarinus volũt oĩa hec diphthongari ꝑter georgica ⁊ geometres: qꝛ id ſm nomen videẽ corripi. in .iij. ſaty. Iuue. Grãmaticus rhetor geometres pictor aliptes. hoꝝ opinionẽ refellit Neſtor: qꝛ hec apud grecos ſine dubio per ae diphthongon ſcribiẽ: ergo et ꝗ apud nos: quocirca in Iuuenale nõ debet legi geometres: ſȝ geometra ꝓductis prima ⁊ ſcdã correptis vero tertia ⁊ quarta. Georgius Valla Placẽtinus lib. xxxviij. ca. xj. dicit apud Iuue. geometres legi per ſyncreſin: id qđ apud Ouid. fieri in ceta docuimus ita cum ae diphthongo ſcribi geometres contra Tortelliũ: nec tñ ſcđam dicit ꝓduci ɔtra Neſtoreȝ: ſic deſẽdo Auſoniũ ad vrſulũ grãmaticũ. Vel quot iuncturas geometrica forma fauoꝝ. hec ſyncreſis parciſſime admittenda eſt. ¶ Sido. in li. .iij. epiſt. Tractator geometra muſicuſqȝ. phal eſt. vt in laudibus narbonis. Non huic cum geometricas ad artes: excuſant quidã. nam gaea vel gea cum diphthõgo aut ſine ea grece ſcribitur ideo dicunt Mantuanũ recte variaſſe Georgius.

Ae ante o. Acteon Aegeon Alcmeon. Alcolus Aeon. Areus. Geon. Georgius. Georgi. Georgica. geometria Geometra Geomãtia Geographus. Gea.

¶ Meotis idis palus ſcythica cuius piſces neotydes vel neotici dicunẽ. Iuue. ſaty xv. Tale quid excuſat meotide ſenior ira Aegyptus: ſic alij oẽs preter Ouidium ſemel tñ in .iij. lib. triſti. Tardior antiquis viſa meotis hyems. vbi diphthongõ licẽter corripit: teſte Neſtore id nos raro faciamus: nec ad huius exemplum alia corripiamus. Forſitan Ouid. fuit alia cauſa corripiendi ꝙ Neſtor ait. Meon propriũ viri. Meonia regio meonides vel meonus .i. Homerus. Perſius ſatyra .vj. meonides quintus pauone ex pythagoreo.

¶ Phaecomes propriũ centauri apud Ouidium lib. xij. meta. a phea ꝙ quod fuſcum ſignificat: quaſi fuſcam habens barbam. Paleologus apud Philelphum in prima decime viri nomen. Peon medicus ⁊ pes metricus: peonia herba ⁊ regio. peones populi cum ae diphthongo ſcribuntur: teſtibus Tortellio. Guarino. Neſtore. licet nonnulli voluerint per oe ſcribi poeon ⁊c.

Meotis ✻ Diphthongus in dictione meotis licẽter producta. Meon Meonie Meonides Phaecomes. Paleologᵉ Peon. Peonia.

Oe ant o. Boeotia regio a boeoto neptuni filio appellata aut bo

re Nicoſtrate vel boue. vel cadmi duce vt ait Ouidius lib. .iij. meta. menia fac condas Boeotiaqȝ illa vocato Inepte igitur dicit Philelphus. in ſeptima quarte. Tẽne ſinens quantũ ſue ore Boeotia geſſit ſcribiẽ rectiſſime cum oe diphthongo in prima ſyllaba licet vulgus Boetia ſcribat ⁊ Neſtor dicat oe habere in ſecunda ſyllaba: ⁊ Georgius Valla dicat trãſpoſitis ſyllabis Boetia dici vt ceyx diximus: greci vero cyex. teſtes mihi doctiſſimi viri Hermolaus Barbarus/⁊ Angelus politianus qui ſe ita inueniſſe in vetuſtiſſimis codicibus ſcribit ſic Raphael regius ⁊ Calepinus cũ multis alijs Boeorix: Cimbrorum rex a mario debellatus non ſine pluri mo Romanorum ſanguine.

Oe ante o Boeotia. Boeorix.

¶ Homoeoſis. homoeoteleuton homoeoptoton nomina figurarum.

¶ Homoeomeria .i. ſimilitudo partium de hoc dicam alibi.

¶ Oeos Attice populus.

Hõeoſis Homoeomeria.

Eante u alpheus.

E Ante u producitur: vt ſpōdeus pes metricus. Male⁹ ꝓprīū viri Alpheus ꝓprīū fluuīj: ab alpho .i. impetigo ſiue vitiligo: q2 eius aqua dr maculas tollere. Ouid. v. me. Quo ꝓperas Arethuſa ſuis Alpheus ab vndis ⁊c. Eſt etiā viri ꝓprīū ⁊ tñ ſcribit cū ae diphthōgo vt qdā volūt Baptiſta mātuā. Quatuor Alpheo iudā Simona iacobū

Creuſa

Dorothe⁹.

antheus

Theodor⁹

Timothe⁹

Enneus.

Eugane⁹

❡ Exceptio. Creuſa Enee vxor. Vir. Subit deſerta creuſa fuit Aſcanij mater. etiaȝ eſt vrbs quedā Culeus coleus Dorotheus viri ꝓprium a doron .i. domū ⁊ theos .i. deus: fit dorothea: ⁊ trāſpoſitis partib⁹ alia propria theodorus theodora. ſic timothe⁹ ⁊ theotim⁹: ſic enthe⁹ .i. deo plen⁹: ſic alia a theos .i. de⁹ vt leucothea: quaſi albea dea leucos albus eſt hec ola in quā corripiuntur contra in doctorū abuſum. Sta. j. Sil. Enthea lauro eſt finis ⁊ſus Mantuan⁹ de preſidētia oratoris ⁊ poete. Habēt entea pectora vates Idem in agone diue margarite. Dorotheū theodorā: Agapem quā miſia nuper ⁊c. Iuue. Lautorū pueros artem ſcindens theodori. Mar. lib. v. Miraris theodore magna cauſa eſt. phal. eſt. Fortunat⁹. Et cū timotheo viuere cura meo. Catullus vetus poeta: cui⁹ opa nō extāt: id apud Gelliū ait Aufugit mi anim⁹ credo vt ſolet ad theotimū. Oui. iiij. met. Leucothea ꝙ deū cum prē palemona dixit. ſic doſitheus ⁊ alia multa ꝗbus adde androgeus: nicolaus: demoleus: que in os recti⁹ efferunt. ⁊ ſimilia. Eune⁹ ꝓprīū viri: ⁊ ſi qd a neos .i. nouus deriuaret. Euganeus. a. um. ab euganeis montib⁹. Iuue. Euganea quantūuis mollior agna. Sic multa alia poſſeſſiua: vt hercule⁹: caucaſe⁹: tartare⁹: tenareus: ꝯcheus: ideus fili⁹ Alpharei: aliōq producit diph. Volater. xvj. Matteū

Matteum

Orpheus.

Pancreū.

zebedeus.

cibus quidam. vnde matteolicus .i. guloſus: ſed Merula legit cū y greco matryuȝ aut mattea ae. Sue. in caligu. multis venenatas mattheas miſit. Orpheus triſſillabum pro orphus diſſyllabo. Verg. in culice. Tantū non orpheus hebrum. Reſtantem tenuit ripis ſyluaſqȝ canendo. Pancreum ⁊ ſi quid eſt aliud a crea .i. caro. ꝑteleū vrbs ❡ zebedeus variat. Iuuencus Illi zebedeum genitorem in puppe relinquunt. Baptiſta Mantuanus. Tertia de natis zebedee duobus edidit.

❡ Ae ante u habet regulā gñalem. Omne ferme deriuatiuū in eus a greca dictione per ae diphthōgon ſcribit vt ex Priſci. collegim⁹: ⁊ ex frequētī poetaꝝ lectione aiaduertim⁹: vt a timo .i. honoro eſtimo: iudico: timeus ꝓprīū viri a ptolomeo .i. pugno ptolomeus ꝓprīū viri. Attici fine t polemo dicūt ab acta .i. littus acteus ab achaia: acheus .i. grecus. alij dicūt achēū fuiſſe ruthi filium: vñ dicta eſt achaia achei etiam dicunt achaici ⁊ achiui. acteus .i. littoralis etiam eſt viri ꝓprium. Agoras .i. forum: hinc agoreus .i. nundinarius. Creta regio. Creteus: ideus: mitylene mityleneus: thyſbe thyſbeus Cyrene cyreneus: phoebe ⁊ phoeb⁹ phoebe⁹. plurimū fiunt eiuſmodi poſſeſſiua a nolbus grecis in a vel in e. nec ſolū tamen ab his: adeo vt nullā hic videam certā regulā: nam verſibus obtemperaſſe poetas ex eo manifeſtū eſt: ꝙ nunc in aeus per ae diphthōgon: nunc in ius penultima correpta in plib⁹ feciſſe ꝯperiunt. vt a mauſol⁹ mauſole⁹: vñ mauſoleū ſepulchrum. iulus iuleus phryx phryxeus cleanthes cleantheus: orpheus orphaeus: pythagoras pythagoreus: amyntas amynteus: atlas atlāteus: cadmus cadmeus Sillius in primo. Gens cadmea ſuper regno certamina mouit. idē pigmalioneis quondam per cerula terris. a pigmalion. Contra ab Agamenō fit penultima breui agamemnonius. a rhoetuus rhoeteus: a lagus lageus: a laomedon laomedōteus ⁊ ſi opus fuerit laomedōtius: ab eliſa eliſeus: a pelops pelopeus a Dionyſi⁹ dionyſeus: a thoas thoantheus a gygas gygāteus: a polidamas pollidamāteus a polycletus: polycleteus: a phlegeton phlegetōteus. ſic alia innumera in Vergi. Ouidio. Sillio ⁊ alijs notaui. a cyclops cyclopius penultima breui ab elis eleus. a maurus mauruſius. ab acheron acheronteus ⁊ acheruſius. a Dedalus dedali⁹ penultima breui vel dedaleus per diphthōgon. Hora. Iule celeratis ope dedalea: ſapphicū eſt. idem Ode vltima libri ſcdi. iam dedala ocyor icaro. verſus eſt alcaicus dactylicus. Sillius libro. xiiij. Dedaliam repetēs penam qui fraude nefanda Dedalus a. um. Lucre. in. j. Tibi ſuauis dedala tellus ſubmittit flores. ſic taȝ in latinis ꝙ in grecis varia fiunt poſſeſſiua: vt a fagus faginus ⁊ fagineus. a populus populnus ⁊ popule⁹. a quercus quernus ⁊ querneus: quam nō dānareȝ: qui vtrū ꝙ dixerit ficulnus ⁊ ficulneus. Vergi. Et nobis idem alcimedum duo pocula fecit

Ae ante u poſſeſſiua in eus ⁊ in ius.

agoreus.

Cadmeus

Dedalius

Dedaleus

Dedalus mobilē vox.

Faginus.

Fagineus

ſagina.i.e. Ouí.liij.faſto. Bis ſua ſaginea tpa fronde tegit. Claudia. Populeo ſuſpirat populus ictu. Sic cerulus & ceruleus: a romul⁹ romule⁹: & romulus a uz. Ver. vij.enei. Nec romula. quondã Ullo ſe tm̃ tellus iactabit alumno. A phaetõ phetontius: & phaetonte⁹. Sil.lib.vij. Nunq̃ phaetõtius amnis. Sãguinea pontõ turbaſſet decolor vnda. Sat.theb.j. Et phaetontea mundũ ſqualere fauilla. Idem tertio dixit. Inacha tecta. quũ frequẽti⁹ legam⁹ machi⁹ a.um. A dodona dodone⁹ a.um. & Dodoni⁹. Ver.lib.iij.enei. Ingẽs argẽtũ dodoneoſq; lebetas. Claudia in primo de raptu proſerpine. Unde date fruges populis & glande relicta Ceſſerit inuentis dodonia quercus ariſtis. a Perſeus perſaeus & perſeius ſic multa alia formantur nam a bacch⁹ bacchae⁹ bachaei⁹ & bacchicus dr̃. a typhoe⁹. typhoeus: & typhoi⁹ Verg.j.enei. Nate patris ſummi qui tela t. phoia temnis. ab epicur⁹ epicure⁹ & epicurius. Oui.in priapeis. Ut credas epicurios citari. phal.eſt. Sido.in epithal.polemij. Aſt epicureos climigat vndiq; virtus. a Nero neroneus & neronianus. Papi. in Syl. (fas ſit cõponere magis parua) nerones nec qui modo lotus in vndas: hac iterum ſudere neget. a Maro quod Vergilij nomen eſt Maroneus & maronianus. Idẽ.in.iiij. Syl. Tenues ignauo pollice chordas pulſo: maroneiq; ſedens in margine tẽpli. Sumo aim & magni tumulis. a cãto magiſtri.i. (vt Domitius ait) ad tumulũ Vergi:ij qui erat in agro Neapolitiano: & poſſidebat a Sillio poeta. Idez in ij. Syl. Ante annos culicis maroniani phal. eſt. Pegaſeus pegaſeius a pegaſus Catul. ne ſi pegaſeo ferar volatu. phal.eſt. Perſius Cantare credas pegaſeium melos. Scazon eſt: A boreas boreus. a.uz. Ouiđ.in.iiij.triſti. Vita pcul. patria peragenda ſub are boreo eſt: ab arethuſa arethuſius: a Gortina gortinius penultima breui in Sillio legi: a meleager meleagreus: ab Euander euandrius. E quib⁹ facile intelligim⁹ nullã hic eſſe regulã: ſed ſolã poetarum obſeruationẽ. Item a Cyllene cyllenius & cylleneus. Marcus Manilius lib j. Tu princeps authorq; ſacri cyllenie tanti Rufus in Arato Cõſurgẽte freto cedit lyra cyllenea. a Parnaſſus parnaſius & pnaſeus. Idẽ in arato. O mihi nota aditi iam nun. ina parnaſſei. ſpõdaic⁹ eſt vt precedens. Ouiđ.v.ene. Templa ſtenebamus parnaſſia vidit euntes. Itẽ hercules facit herculeus vel herculi⁹ penultima correpta vt caucaſus caucaſe⁹: bactra bactreus: ixion ixoneus &c. Heracles vero heracle⁹ cũ ae diphthongo: quod idẽ eſt cum hercule⁹. Iuue.ſat.j. Hec ego nõ agitẽ: ſed quid magis heracleas aut Diomedes. hic Mancinell⁹ ait. Herculeus q: hercules latinũ eſt: heracleus: q: heracles grecum hanc rationẽ. Mancinelli eſſe admodum frigidã ex dictis ſatis loquere puramus. Nunc pauca ordine alphabetario ſubijciamus.

¶ Alce⁹ viri propriũ: vt q̃ ſequũt: alphe anthe⁹ ariſthe⁹ ance⁹ arie⁹ aſtre⁹ ſic aſtrea arideus areus athe⁹ aſe⁹ anneus quorũdã cognomẽ. Ut Anne⁹ Seneca. Marti. lib.viij. Annei faceret manus ſereni. phal eſt. ſic Terẽtian⁹ anne⁹ Seneca et Pomponius añ ſcbs. Inuenimus Annius pprĩũ viri penultima breui. Mart.li.vij. Pro meliis hz anni⁹ magros. phal.eſt. Acceſſeus naute deſidis nomẽ aphare⁹ viri nomẽ

¶ Bageus. Beus. Bartholomeus propria virorum.

¶ Cereum oppidi nomen. Ceneus viri nomen.

¶ Darideus proprium viri. Cetera iam nota ſunt. a dicte dicteus. a dirce dirceus Diceus. ideſt iuſtus. ¶ Eumeus proprium viri. Ennoſigeus ideſt neptunus; quia terram concutit. Enno concutio. Gean terram.

¶ Hebe⁹ pprĩũ viri. Hebre⁹.i.iudeus. Hyleus cẽtauri nomẽ. Piſteus viri, propriũ heſtia, oppidũ hymeneus nuptiarũ deus Hermitritheus febus ſpecies.

¶ Ide⁹ pprĩũ & appellatiuũ iudeus. Iſeus viri & fluuij nomẽ: idumeus: q: ab idumeideus corripitur pro filiois pharei. Volater.xvj.

¶ Lilybeum vrbs & promontoriũ. Liceus mons. Ledeus quia a Leda.

¶ Lyeus & leneus.i.bacchus a lenon.i.lacu teſte Seruio contra Donatum quis mentẽ leniendo deductum voluit. ſi quidẽ) vt Seruius ait (grecum eſt: iam nomen grecum non recipit latinam etymologiam.

¶ Maccabeus cũ dupplici cc & ae diphthongõ nomẽ barbarũ quo vocati ſunt illi viri fortiſſimi: apud ſacras literas nominatiſſimi hoc docet Calepinus.

¶ Manicheus heretici nomẽ. Mattheus dupplici tt apoſtoli nomen. Sedul.libr.j. Hoc matheus agens holem ſpũaliter implet. in hoc errauit Rigg: vt videbis in a ante t. Mauſoleum dictum eſt: muſeus poeta inſignis. menecheus cum ch aſpirato viri proprium: cuius Cicero meminit teſte Tortellio.

Romolus a.um | phaetõti⁹ | phaetõte⁹ | dodoneus | Tiphoe⁹ & typhoius | Epicure⁹ | Epicuri⁹ | Nerone⁹ | Neronianus. | Maronianus | pegaſeus | pegaſeius | Boreus | Cylleni⁹ | Cylleneus | parnaſſi⁹ | parnaſſe⁹ | Hercule⁹ | heracleus | alceus | anneus | annius. | * Ennoſigeus.i | hebreus | Leneus | maccabe⁹. | Matthe⁹ i.

Nazare⁹ Pangeus.

¶ Nazareus qꝛ deriuatiuū a naza: ¶ Niſcus locus inter medos .vbi equi naſcuntur pulcherrim⁹. ¶ Nabatheus a nabath: vñ regna nabathea. ¶ Pãgeus in ſingulari maſculinū.in plurali pãgea orū neutrū teſte Neſtore. ¶ Papeus.i.iuppiter apud Scythas. ¶ Padeus. ¶ Phraneus et multa poſſeſſiua vt phaereus phoebe⁹ ¶ Pireus cum i latino ꝓpriū viri. ¶ Pyreus cū y greco port⁹ Athenienſis: ꝛ oppidū. ¶ Phariſcus. plebeius a plebs ꝛ plura ſatis ex dictis nota. ¶ Pylcus ꝓprium viri. ¶ Pygmeus nanus. ¶ Philippeus a philippus: cuius rei teſtimoniū in hiſtoriis occurret. pãnopheus. Juppiter. Propyleū: veſtibulū. ¶ Saduceus. ¶ Scarabeus. Speleū. Sigeum: hec fere poſt patebūt. Tropheū ꝛ que iam patent thymbreus. Timeus trocheus. Jam ꝙ viri proprium eſt: tyrtheus.

Oe ante u. Cocus

¶ Oe ante u. Alpheſiboeus meliboeus. euboeus: ꝛ quecūqꝫ a b⁹ id eſt bos deriuationē habent: qꝛ grece ſcribuntur per oe diphthongon.

¶ Cocus gygas cum oe diphthōgo teſtib⁹ Tortellio. Guarino. Georgio Valla. ſic Coea inſula. Tortellius dicit etiam ſcribi per ae diphthongon. Neſtor negat oino vllam habere diphthongon. Ouid. met. vi. Quoqꝫ modo audetis genitam titanida Coeo. Latonā proferre mihi. Idem. in epi. Cingitur aegeo nomine coea mari.

I ante a.

¶ I ante vocaleis. Et primum ante a

I Ante a corripitur: vt Niaethus fluuij proprium cū i latino teſte Tortellio ſequente ae diphthongo. ¶ Sunt tamen. qui Nethus cum e prima ſyllaba ſcribant ꝛ intelligentur omnes regule tam de i tenui quod grecum dicunt ꝙ de i latino: vt hyades. media pro regione: ꝛ quecunqꝫ apud grecos ſcribuntur per iota. idest i correptum inter que ſunt omnia virorū propria in ias ex hebreis ſumpta: teſte doctiſſimo grãmatico Aelio Antonio Nebriſſenſi: cui vtiqꝫ cedo. Auſonius ad omnipotētem deū. Helyas ꝛ ſolido cum corpore preuius Aenoch. baptiſta Mantuanus. Helyas ardenti celum petijſſe volatu. Fauſtus ad Laurentium Carmelitā. Quibus Helyas olim raptus ab ardēti ſolido cum corpore curru indumēta dedit. Juuencus: zacharias vicibus cui templum cura tueri. Idem. Hic ab arimathia nomen geſtabat Joſeph Idem corripuit Hieremias: vt Mantuanus ezechias. ſed Juuencus: produxit Helyas: vt Mantuanus aliquando. Huiuſmodi noīa in ias Alexander cum venerabili Beda dicit ꝓduci. Nec mirū quia hi nō ex grecorū ſcriptura: nō ex veterū poetarū ſcriptis: ſed ex Prudentio / Sedulio / Petro Riga: ꝛ ex aliorum poetarū Chriſtianorum libris grãmaticam ſuam confirmarūt: qui ſepe errauerunt: vt patebit perlegenti hos libros: Arator ꝓducit: Mathias / Ananias / Helias / Sidoni⁹ Apollinaris l eucharistico: Helyas ꝓduxit: zacharias corripuit. Pruden⁹. Golias ꝛ ſilias producit. Nos hec oīa corripiamus: qꝛ per iota ſcribuntur: vt theologia / monarchia / ſymphonia / euphonia / orthographia / melodia: vt comoedia / gigantomachia: aſtronomia / geometria / ſymmetria. Agonia / athanaſia / ablepſia / anaſtaſis / categoria / chirurgia. diſenteria / dyſuria. mania / melancholia / euphemia / phãtaſia / euchariſtia: vt baptiſta qđ tñ Valla dixit ꝓduci: vſia / ſophia / philoſophia ꝯtra Priſcianū in accentibus. ſunt tñ qui illum librū negent eſſe Priſciani: vbi etiã vrania male đr ꝓduci. Mancinellus in figuris fatetur ſe nō obſeruaſſe quãtitatē: qꝛ nō potuit ſemꝑ: vt pueri carmen ediſcerent: id tamen veteres factitaſſe non comperio. Nos itaqꝫ cōtra vulgi abuſum hec omnia corripiamus: ꝛ quecunqꝫ eiuſdem ſunt deriuationis: ꝛ quecunqꝫ nō excipiemus: niſi contrarium veterū authoritate probetur: nam ijs libenter cedimus: vt qui talia excepiſſemus ſi animaduertiſſemus. Nunc de nōnullis teſtimonia veterum afferã: nam de omnibus nequeo. qꝛ nō oīa in greciſſa ſunt poetarum libros Lucretius li. ij. Harmoniã graij quã dicunt ꝙ faciat nos viuere cū ſenſu. Sic homilia. i. ſermocinatio: qđ teſte Neſtore cū i latino ſcribit in vtraqꝫ ſyllaba. Martia. lib. vj. Hic pius antiſtes ſophie ſua dona miniſtret. Idē. libro. j. Cum tibi ſit ſophie par fama ꝛ cura deorū. Vergilius in ciri. Florentis viridetis ſophie cōplectitur vmbras. Ibidē. Aeternū ſophie cōiunctū carmine nomen Auſonius de ternario nūero. Tres ſophie partes: tria punica bella trimeſtres Annorum celiqꝫ vices. Afranius apud Gelliū libro. xiij. cap. viij. Vſus me genuit mater peperit memoria. Sophiam vocant me graij. vos ſapientiam duo ſunt iambici Sophiam anapeſtus primus pes ſecūdi verſus. Valeat igitur Petrus Riga mul

Nola hebrea in ias Helyas.

* Alexander ꝛ Beda nō veterū poetarū teſtimonijs vtuntur

hermonia

Sophia.

* Petrus riga in dictione ſophia lapſ⁹ eſt.

totum erroꝝ pater dicẽs in geneſi. Cõſtruit eccl'iam vera ſophia. priſ: cuȝ hoc erra
uerũt Alexãder ⁊ Petrarcha cuȝ multis alijs. Nicolaꝰ Feret. dicit apud grecos ſo
phia ꝓduci: ꝫ Mar. corripiat apd latinos ⁊ phocylides apd grecos. Verꝝ ego Feret
to minime credo: niſi adducat aliqs poetas fide dignos: q̃ hoc nomẽ ꝓduxerũt: quũ
etiã grece per iota ſcribat᷑: vt rectiſſime Nebriſ. docuit: ita corripit᷑ phia: vt in hoc
iambico trimetro. Hoſpes reſiſte ⁊ phiam Dorſenni lege. Sene. dicit hũc verſum in
ſculptũ fuiſſe Dorſenni poete comici monumento: vt refert Petrꝰ crini. lib. j. de poe
tis latinis ca. xij. Ouid. j. faſt. Et prius antiquus decebat agonia ſmo. idem. ij. faſt.
Proxia cognati dixere chariſtia chari ſic galactia phlegetomia phlebs aut pleps
id eſt vena: ⁊ tomo incido Abſit ergo vt cũ Priſc. vel mãci. dicamꝰ barbariſmũ eſſe
ſi qs penultia breui phia dixerit: aut Urania vniꝰ nomẽ muſarũ nomẽ: q̃ Uranie ſe
piꝰ appellat᷑: nã qd ex Verg. in opuſculis affert᷑ admodũ debile eſt: quũ ibi etiã ſcda — Uranie
ꝯtra olm poetarũ vſum ꝓducat᷑: ⁊ ꝯtra ꝓmitiui naturã. Urania poli motꝰ ſcrutat᷑ ⁊ — * Põtanꝰ
aſtra. Emẽdãdus eſt hic locꝰ librarioꝝ incuria olim deprauatꝰ: ſic inquã reſtituẽdꝰ — vranie dic
eſt Uranieqꝫ poli mot' ſcrutat᷑ ⁊ aſtra. aut Uranie celi motꝰ ſcrutat᷑ ⁊ aſtra. Id prꝫ — muſa iouiſ
ex plurimis poetis. Claudianꝰ de cõſulatu Theodoſij. Uranie redimita comas. Oui — certiſſima
v. faſt. Excipit: vranie fecere ſilẽtia cũcte. Papi. viij. theb. Ipſa diu inſpectis lethũ ꝑ — proles: ine
dixerat aſtris. Uranie. cupit ille tñ pugnaſqꝫ viroſqꝫ. Uranie eſt etiã Helena ſtella — piũ ergo ⁊
nautis ſuo incẽdio mortifera: vt docet Lact. Sunt q̃ phia theologia ⁊ filia dicunt — hoc carmẽ
ꝓduci non rõne ſed vſu: qꝛ aures in his abhorrẽt correptionẽ: Pauia: papia: Aſtro- — vrania ca
nomia. Theologia: Matthias ⁊c. Hoc eſt collatrare canibꝰ: corrudere aſinis. Naȝ — nit celos ⁊
quorũ he ſũt taȝ delicate aures correptionẽ in his abhorrentes. Nimiꝝ aſinoꝝ lõ — ſydera tan
go abuſu iam olim deprauate qbꝰ optẽperare tam dedecet doctos ꝙ̃ philomelam — gens.
inepto cuculoꝝ cucuc oblectari. Hora. in arte. Ut gratas inter menſas ſymphonia — Sympho
diſcors. Idẽ interdũ tñ ⁊ vocẽ comedia tollit. Cur nõ ſic euphonia meloedia ꝓſoe — nia.
dia. Mar. Hanc norũt vnã ſecula naumachiã. Calepi. ſepe dicit penultimã corripi: — euphonia
vbi ꝓducit᷑ ⁊ contra: ideo niſi ꝓbauerit nulla eſt illi fides adhibẽda. Et tñ vbi i an — Amphige
te a producit᷑: vt ſi grece per η ita literã ſcribat᷑ quã in e longã ſepiꝰ vertimus: aut p — nia.
ei diphthongon. Inter que hec notaui. Amphigenia vrbis nomen. Papi. iiij. theb. — Aegialia
Quos fertilis amphigenia Aegialia vel aegialea vxor aegiale les. mulieris ꝓpriũ — Alexãdria
Priſcia. in perihege. Coniugis inceſte ꝑ fraudas aegialie. Alexãdria ⁊ alexandrea
ꝓducit᷑ vtrũqꝫ teſte Priſcia. li. j. Sũt q̃ dicant ea ꝙ̃ grece per ia ⁊ ea terminant᷑ ſub
ia corripi ſub ea vero ꝓduci. hi ſentiũt contra Priſcia. ⁊ Neſto. ideo eis nihil credo
niſi correptionis teſtimonia ex veteribus ꝓparant. Proper. li. iij. Noxia Alexandrea
doles aptiſſima tellus: ſed hic rectius adiectiuũ ẽ. per ae diphthõgõ ſcribẽdum ale-
xãdrea: nam vt ex dictis liquet ab alexãder alexãdreꝰ ita recte format᷑: vt ab me
leager meleagreus. a cadmꝰ cadmeꝰ ⁊c. Nonnulli hic alexãdrina legerũt. At ale-
xandrea ſiue alexãdria ſubſtãtiuũ eſt ſine dubio in li. iiij. car. Hora. ode. xiiij. Portus
alexãdria ſupplex hic penul. ꝓducit᷑ verſus eſt iambicꝰ dimeter hipercatalecticꝰ hñs
quatuor pedes ⁊ ſyllabã. portꝰ ſpõdeus eſt: qꝛ actũs plis. Alexiãbus xãdri: ſpondeus
qꝛ trocheꝰ hic nõ recipit᷑. a ſub: iambus. plex ſyllaba ſuperãs ſenſus eſt alexãdria
patefecit tibi auguſto portus ⁊ vacuã aulã. Antiochia vel antiochea: teſte Neſto
re. Alabia. i. innocentia: ſed rectius alabea ſcribit᷑: qꝛ ei in e vertit᷑: vt cytheria cy- — Antiochia
therea. hoc ait Calepi. aliqñ vertit᷑ in i longũ: vt elegeia elegia. Angaria teſte Ne- — Alabia.
briſſẽ. Animoria. Thebai. vi. apud Papi. aut cyrrã tauris animoriãqꝫ ſupinant — Angaria
Ariſtocratia. i. optimatiũ principatus ꝓducit᷑: qꝛ grece hȝ ei diphthongon. Argia — Animoria
mulieris ꝓpriũ. Papi. theba. ij. Ornatus argia gerit. ⁊c. Eſt qȝ fons ⁊ regio ⁊ ſemp — ariſtocra-
ꝓducit᷑. Aſtidamia vt hippodamia: nã ex ſecunda parte eadem eſt origo Angias — tia.
proprium viri teſte Tortellio. Anthia apud Lippium in Opiano. Academia re — Argia.
ctius corripit᷑: vide a ante c. Aethia mergus: alethia. i. veritas. Coronia nomen op — aſtydamia
pidi a Coro: teſte Lactãtio. Sta. vij. theb. Meſſe coroniã Baccho gliſanta colentes — Coronia.
Gliſas antis eſt oppidi nomen. Cyanae arũ. cũ y greco inſule in ponto. hinc adie- — Cyanee.
ctiuũ cyaneus a um. ⁊ cyanei mõtes. Luc. lib. ij. cyaneas tellꝰ emiſit in equora can — Cyaneus.
tes. frequẽs eſt in Ualerio Flac. Cyane es cũ y greco nympha ⁊ fons in quẽ illa cõ — Cyane.
uerſa variat᷑. Oui. in. ij de põto. Quaqꝫ ſuis cyanẽ miſcet anapus aqs. idem li.
met. ix. cognita cyane ꝑſtãti corpe nympha. ſic legit Neſtor: ꝫ nõnulli malint cya-
nee tetraſyllabũ. ſic in cyane corriperent᷑ ꝓma ⁊ ſcda: in cyanee cyanees ꝓma ꝓdu
ceret᷑ ⁊ ſignificat hoc nomẽ filiã meãdri ex qua miletus tulit byblia cũ canno huic

ſententie inherendã cenſeo. nam cyane. v. meta. ⁊ alibi ſemp̄ corripit̃ quantũ ſcis.
Dia Cyprogenia, ⁊ aphrogenia. i. venus Dia inſula. Oui. in. i. de arte Qua breuis equo
Deidamia reis dia ſeritur aquis Deidamia pyrrhi mater. Papi. achilleidos. i. Aeacidẽ furto
Dulia. iam nouerat vna latentẽ deidamia virũ. Dulia teſte Nebriſſen. i. ſeruit⁹ hois. Dia=
Diana. na variat̃ aliq̃ inter greca reijciũt: Macro. in. i. ſatur. vult eſſe latinũ: nobis quãtita
Deiopia tem rite docuiſſe abunde. eſt. Oui. iij. met. Ira pharetrate fert̃ ſatiata diane. Hora.
in car. ſeculari Phoebe ſyluarũq; potẽs Diana ſaphicũ eſt ibidẽ. Quindecim dia=
na p̄ces virorũ ſaph. eſt idem alibi. Infernis neq; enĩ tenebris diana pudicũ. Libe=
Elegia. rat hippolytũ. Uer. Exercet diana choreas. correptio. eſt longe frequẽtior. Deiopia:
✳ Idẽ cuz ſed frequẽtius dicim⁹ deiopeia. nymphe nomen eſt apud Vir. i. enei. Dianas fons
hoc mãci= in perihege. Elegia nunq̃ corripit̃ contra Bernardũ verõneſez interp̃tẽ. Tibulli
nell⁹ ſētit. pluresq;. Nam apud Ouid. male legũt (vt cõtra Tortelliũ ⁊ Domitiũ ſentio cum
Energia. Meſtore) flendus amor meus eſt: elegia flebile carmen. vbi dicunt penultimã cor
epiphania ripi p̄ductis contra olim veterũ cõſuetudinẽ prima ⁊ ſcd'a quas vt peruerſã ſaluẽt
Euſebia. opinionẽ dicũt variari: ⁊ alibi apd Ouid. eſſe p̄celeumaticũ. Inter quas vultu pe=
Elenchia tulans elegia vocat̃: vbi volũt p̄ma p̄ducta ceteras corripi. Uerissime p̄fecto aũt
Eumeniã modicũ errorẽ in principio eſſe maximũ in fine, ſiquidẽ penultimã p̄duci ex eo ma
Eumenia nifeſtũ eſt q' greci per ei diphthongon ſcribit̃. Mar. li. v. Differt opus nec te facũdi
entelechia ſcena Catulli. Detineat cultis aut elegia comis: ſic p̄ducit̃ apd Oui. vbi in p̄nũ eſt
Hermenia ad p̄celeumaticũ refugium Sta. i. Syl. Quas inter vultu petulans elegia propin=
Periher= quat. Aliq̃ tñ ei diph. t. õgus reſoluit̃ ſiue diuidit̃. ſic legendũ eſt apd. Oui. Flebi
menias. lis indignos elegeia ſolue capillos. Energia teſte Tortel. ⁊ eſt efficatia. ¶ Epipha
Hippoda nia. i. apparitio. grece ſcribit̃ per ei diphthongon. vt Euſebia: Et elantia. i. increpa
mia. tio Eumenia beniuolẽtia. Eugenia teſte Nebriſ. q2 ex ſcd'a parte eadẽ eſt deriuatio
Hipdulia. cum amphigenia ⁊ iphigenia. Entelechia apd Philelphũ in q̃rta q̃nte Entelechia
Hiperia. etiã tum ꝯueniẽtia quedã. Hermenia teſte Nebriſſen. Et eſt interp̃tatio. Hinc peri
Homoco= hermenias oſo ex p̄pone peri q̃ gtm̃ h3: ⁊ ſignificat de ⁊ gtõ hermenias: hoc ẽ de in
meria. terp̃tatione. Hyppodamia mulieris propriũ. Ouid. Uenit vt in phrygios hippoda
Iaſius. mia ſinus. Hyperdulia: q2 cõponitur a dulia. Hiperia. Ualerius Flaccus li. iiij. Fle
Iapetus. uit amimone: flerunt meſſeides vnde. Fleuit ⁊ effuſis reuocans hiperia lacertis.
Iapetides Homocomeria ſimilitudo partiũ. Lucretius lib. i. Nunc anaxagore ſcrutemur
Ilithia. Homocomeria Harpyia yi diphtongon h3. ¶ Iaſius qui etiã: Iaſion dicitur: a ce
rere vehemẽter dilectus. Ouid. ij. triſti. In venere anchiſes in lunã latmius heros
in cererem iaſius qui referatur erit. Idem i. meta. Queritur caneſcere mitem iaſio
nis ceres. vbi mendoſe legebatur: teſte Regio Aeſona flaua ceres. Iapetus titani
filius. Ouid. lib. i. meta. Quem ſatus iapeto miſtam fluuialibus vndis ⁊c. ſic iape=
tionides. i. prometheus vel deucalion: vti ſit iapetion penultima p̄ducta: p̄mitiuũ
Iapetides aũt viri p̄priũ corrip. Ouid. v. met. Tu quoq; iapetide nõ hos adhiben
dus ad vſus Ilithyia cũ yi diphthongo penultima eſt diane nomẽ q2 parturiẽ=
tib⁹ p̄eſt. vel ab ilaſcome. i. placo: vel ilaſco. i. deos benignos facio. Nõ placet aũt
q̃d Domiti⁹ ait in Cirin. ab hyle. i. ſylua ⁊ theadea: hoc eſt ſyluarũ dea q2 ſic ſcribe=
retur hylithea cuz y greco aſpirato in p̄ncipio vt hyle: ⁊ cum e in penultima vt leo
cothea q̃d inauditũ ẽ. Oui. ix met. vocabis Precpoſitã tinnidis parẽtib⁹ ilithiã. Uſus
eſt ſpõdaic⁹. Hora. in car. ſeclari. Lenis ilithia tuere matres. ſup. eſt. q̃re nõ dubito
Ironia. mẽdũ eſſe apd Uer. in. Ciri. Perdere leua p̄cor p flumina ſacra ilithye p diane. opu
Iphigenia ſculis Uergilij admonui ſepe nõ facile fidẽ habẽdam: quia plerũq; mendoſa ſunt:
Ironia teſte Tortellio q2 in prima ⁊ penultima cum ei diphthongo ſcribit̃ Iphi
genia mulieris p̄priũ Ouid. xij. meta. Flentib⁹ ante arã ſtetit iphigenia miniſtris.
laodamia. ¶ Gaſtrimargia penultima p̄ducta nimia ingluuies vt apud Ariſtotelẽ in ethicis
Gaſtrimargus guloſus. hoc dicit Capinus Et poſtij cũ Cũ bebilius. ¶ Laodamia
Langia mulieris p̄priũ: ſic quicq̃d eiuſdẽ deriuationis reperitur: Ouid. Hemonis hemo=
Lampia nio: Laodamia viro. ¶ Langia fons. Papi. iiij. theba. Hec quoq; ſecreta nutrix lan
Latria gia ſub vmbra. ¶ Lampia vrbs archadie a cãdore pluuiarũ dicta (vt ait Lactãti⁹)
Idolola= nam lãpon ſplẽdidũ eſt. idẽ in eodẽ. Cãdenſq; iugis lampia niuoſi. Latria. i. cul=
tria. tus Baptiſta in lib. iij. Cala. Eſt fidei caput eſt veri latria tonantis. grece ſcribitur
Teſte Nebriſſen. cũ ei diphthongo. hinc dictio pẽtaſyllaba idolatra. i. idoli cultor ⁊
hexaſyllaba idololatria idolorũ cultus nõ idolatra: nec idolatria: vt ineptum vul=
gus dicit. dicit hoc Ualla in Mattheũ. Calepinus vulgo interim concedit in q̃rer

nō habebit me riualē.Ligia ⁊ etiā ligea mulieris propriū.Mar.li.xij.Toto vertice quot gerit capillos.Annos ſi tot habet ligea trina.eſt phal.Eſt etiam nymphe proprium.¶ Litania cū i in prima ſyllaba melius ꝙ letania.i.ſupplicatio hinc litanus ſerui nomen in aſinaria plauti.potiꝰ ꝙ libanꝰ teſte Joāne Pio. ¶ Lādrianꝰ ꝓpriū viri apud Philel.in.ij.ſeptime.¶ Lemargia teſte Calepi.ingluuies. Lebadia vrbs Boetie Appollini ſacra.Legitur hoc nomē apd̄ Gelliū lib.xij.ca.v. Papi.vij.theb.Et valles lebadia tuas.quidā libri habēt,thebaida inepte ꝑfecto. ¶ Mātia.i.diuinatio cū ei diphthōgo teſte Tortellio.hinc aeromātia:pyromātia: geomātia:hydromātia:ſciemātia:necromātia:quā indocti nigremātiā:dicūt.Eſt enim necromātia:ex mortuorū cadaueribus diuinatio:necros.i.mortuus necroſis mortificatio.Magia.i.incantatio:cū ei diphthongo ſilr̄ ſcribit.Melanthia deucalionis ⁊ pyrrhe filia.Mochia teſte Neſtore.i.adulteriū.¶ Nicia vel nicea vrbs ⁊ nicomedia vel nicomedea teſtibꝰ Priſci.Et neſtore.Ophias gigas.Claudi.li.iij.de raptu.Proſerpine,.Hec arma minātis ſuſtinet hos onerat ramos exutꝰ ophias.¶ Orythia nymphe nomen cū y i diphthongo in penultima.Oui.in.vj.me.Dilectaqꝫ diu ca ruit deꝰ outhyia.verſus ſpōdaicus eſt.Pedia grece ſcribitur cū ei dipthongo teſte Neſtore:eſt aūt pedia eruditio inſtitutioqꝫ in bonas artes ⁊ caſtigatio:teſte Ualla in epiſtolā Pauli ad hebreos:vbi aīt diſciplinā inep.dici caſtigationem. Peripheria.i.circūferentia grece ei diphthōgō habet.Peridia mulieris ꝓpriū.Uer.xij.eñ.Nomē,Echioniū matriſqꝫ genus Peridie.Phlias ꝓpriū viri.in.i.Ualerij. Flacci.Plias adis.grece ſcribit̄ cū ei diphthongo:ſꝫ a latinis variat̄ aliqñ diphthongus diuiditur.At ꝓductio eſt lōge frequētiſſima. Uer.Arcturū pliadeſqꝫ hyades:gemi noſqꝫ triones Ouid.iiij.faſt.Pliades incipiant humeros releuare paternos.Uerg.i.geor.Pleiadeſqꝫ hyades claramqꝫ licaonis arcton.Oui.faſt.v.Hinc ſata Pleione cū celifero Atlante Jūgitur(vt fama eſt)pleiadeſqꝫ parit fuere ſeptem.Atlantis,⁊ pleiones filie in ſtellas ſeptē mutate.Priamides Priami filius aut nepos ꝯtra primitiui naturā ꝓducit̄.Uerg.Priamideqꝫ.Helenūqꝫ ⁊c.Oui.Hanc tibi priamides mitto Ledeaqꝫ ſalutē.¶ Phthia cū phth aſpiratis i eadē ſyllaba regio ⁊ vrbs Theſſalie:nuſꝙ legit̄ phithia ꝯtra Tortelliū Senc.in hecuba.Aptior phthie melioꝛqꝫ fetu ſaphicū eſt.Catul.Progenies phthie clara ſupueh⁊.Hinc phthius a.um et phthioticꝰ a.ū.⁊ phtheotis idis.dr̄ quoqꝫ plr̄ phthie arū.Dido aenee.Nō ego ſū phthiis magniſqꝫ oriunda: Mycenis.Catul.Deſerit̄ ſcyros linquūt phthiotica tēpe.Hora.lib.iiij.ode.vj.Phthiꝰ Achilles.Adonicū eſt.Polymnia variat̄ productio eſt melior.Prophetia.Rhetoria parte rhetorica eadē rōne producit̄.Seleucia vel ſeleucea.¶ Thalia vna muſarū ⁊ maris nympha.Mar.lib.ix. Frāge leneios calamos ⁊ ſcinde.thalia libellos.Thyias adis.cū yi diphthōgo teſte Feretto ſacrificula Bacchi.Uir.Thyias vbi audito ſtimulat Trietica Baccho.

Ligia. / Litania / lemargia / lebadia / Mentia / Necremātia / Magia / melāthia. / Mocchia / Nicia / Nicomedia. / Ophias / Outyia / Pedia / peridia / phlias / plias / pleias / pamides / phthia / * Phthius adiectiuū / phthie. / polymnis / Rhetoria. / Thalia. / Thyias

I ante e corripitur vt Hieron.

¶ Exceptio.Pierꝰ viri nomē ⁊ piera.vnde Pierides Ouid.v.met.Pierus has genuit pellicis diues in aruis. Uir. Pergite pierides. Priene Biātis patria rectiꝰ corripit̄ licet Sidoniꝰ variarit. hinc Prieneꝰ a.um. Sido.in.i.panegyrico. Priene Bia ꝙ plꝰ tibi turba maloꝛū eſt.Idē.in laudibꝰ narbōis.Et tu quez dederat bias priene.phal eſt.vbi priene primā corripit ⁊ recte quidē.nā greci corripiūt vt pꝫ ex verſibus quos pius Baptiſta in Sidoniū adducit quos ipſe latinitate donauit:e qbus vnꝰ eſt.Turba bis ꝯgenitus canit ampla priene malorū.Hic plꝰ male corripuit vlti.in priene:qd̄ non ex ignorantia ſed ex inaduertētia accidiſſe opinor.declinatur namqꝫ priene es.vt ſemele es.Priſcianus in perihegeſi. Inter mileſū currēs latamqꝫ prienem. Tu primam ſemper corripito.Gabriel variat̄ a chriſtianis.

I ante e / pierus / priene. / * Baptiſta pius lapſus eſt in dictione priene.

Ante i corripitur vt dijambus.

I ante i.

I ante o corripitur:vt Iole.

I ante o.

¶ Prima exceptio.Nomina in ion tertie declinatiōis ꝓducūt i añ o:vt ixiō oriō ariō echion hyperiō pand.ō amphiō oppiō oedipodion pro.oedipus.Uñ oedipodionides.iapetion pro iapetus:vnde iapetionides,methiō ethion ⁊ alia innumera.Neſtor plurima affert teſtimonia:nos pas

Nomina in ion.

ci contenti erimus. Sidonius in eucharistico. Nunc ſarmata nunc Hylariō ſ[illegible]
Hylarion finis eſt Statius. iiij. thebaidos. Comit equos ac inde iugo luctaꝛ arion: equi no-
Arion men eſt. Vergi. in Damone. Orpheus in ſyluis, inter delphinas ariō. hic citharedi
nomen eſt. Papi. lib. iiij theba. Flet pater & lacerum componit corpus Echion. Ho-
ratius. Perfidus ixion. Idem. Dictus & amphion. Valerius flaccus. lib. vj. Et geti-
cum Prionā ferit. Niūs eſt prion regis getici nomen.

Aſterion ¶ Tolluntur ab hac exceptione hec & fortaſſis plura: que his ad
āphitrion iicere fuerit cuiqʒ liberum.
carmeniō. ¶ Aſterion fluuij nomen apud Papi. theb. iiij. ¶ Amphitryon cū y greco in tertia
Cercyon ſyllaba. Hinc amphitryoniades. i. Hercules. Auſo. Amphitryoniaden pueruʒ &c.
Chromiō. ¶ Aegion vel Aegio in plauto.
Dedalion ¶ Carmenion vide e ante n. ¶ Cercyon onis cuʒ y greco viri propriū. Oui. vij. met.
Cercyonis letum vidit cerealis eleuſis. ¶ Chromion videbis in crementis.
Eection ¶ Dedalion viri propriū. Idem libro. xj. Quum ſe dedalion ſaxo miſiſſet ab alto.
Endymiō Deucalion. Dion viri nomen. Apuleius in prima oratione apologie. Qui inſanum
Emathiō. me animi redis amice Dion.
Eurition ¶ Ection viri proprium vide e ante e. ¶ Endimion viri propriū. in a ante m. in: pri-
Ethalion. mis. Emathion ver. ix. enei. Emathiona liger chorniciū ſternit aſilas.
Jon. ¶ Eurition centauri nomen qui etiam euritus dicitur teſtimonium eſt vbi de o in
melāchiō. terjectione locuti ſumus. ¶ Echalion nauta tyrrhenus in delpinum verſus. Oui.
Morion iij. met. E quibus Ethalion: te ſcʒ omnis in vno &c.
Mimaliō. ¶ Gerion qui etiam geryones: variatur a Claudi. melius corripitur.
Sicyon ¶ Jon viri proprium. Sta. iij. theb. Serditiona chromis. ita ponit neſtor.
Socratiō ¶ Jaſon vide i ante a. Maſcliō viri nomen in. v. Martialis.
Hippotiō ¶ Melāchion viri ꝓpriū. Mart. lib. x. Hec tādē ſita prurit in ſepulchro. Calua plo-
tia cū Melāchiōe. phal. ſunt Morion onis videbis in o añ r. ¶ Mimaliō in l añ m.
¶ Oarion. i. orion videbis in o añ r. ¶ Oenopiō videbis in oe diphthōgon ante n.
¶ Porphyrion gigātis nomen. Pygmalion viri proprium in primo eneidos.
¶ Sicyon cū y greco in ſcda ſyllaba vrbs apud Oui. in ibin. & Ju. ſat. iij. Socratiō
viri nomē corripiꝛ a Catulo. Adijce dictis. Cebrion & Hippotion apd Stra. Heme-
ridion & Electrion: vt Bebellius notat. Tōgilion in tertio. Mar. Philiſtion. in ſecū-
Clio. do eiuſdem. Sunt ꝓpria virorum. Sigalion Harpocrates apud Auſonium.

Diogenes ¶ Secunda exceptio Ariobarzanes teſte Bebelio.
Dios ¶ Clio vna muſarum. Oui. li. j. de arte. Non mihi ſunt viſe clio cliuſqʒ ſorores.
* Auſo. ¶ Diogenes philoſophi nomen. Auſo. in Epigrāmatis. Diogenes obijt non obijt:
effigiē rex ſed abiit diciꝛ ioue genitus: qꝛ dios Juppiter eſt: genes genitus: ideo contra naturā
croeſe tua ꝓduciꝛ ab Auſonio. qꝛ dios teſte Seruio corripiꝛ. vñ diuus dia dium. i. Diuin⁹ a. ū
ditiſſime. ꝓduciꝛ ꝯtra primitiui naturā. nos cum Auſo. primā in Diogenes audacter ꝓduce
regum vi mus. nec diuus. a. um. vnqʒ corripiem⁹: & (vt ſentio) ipm nomē dios interdū ꝓducere
dit apud poterim⁹ qꝛ ſub dio ꝓduciꝛ & ſignificat ſub celo ſub Joue. ita dicit Aſcanius in ofo
manes. nes Ciceronis. nec dicim⁹ ſub diuo: qḋ eſt cōtra imperitū vulg⁹. Ver. xj. en. Italides
Diuſa. uʒ quas ipſa decꝰ ſibi dia camilla delegit. Perſius. qd dia poemata narrēt. Lucre. li. ij.
diogenes Dux vite dia voluptas. Ver. iij. Geor. Ne mihi tum mollis ſub dio carpere ſopnos
Cinicus Neu dorſo libeat nemoris iacuiſſe p herbas Dioclides in etna. ¶ Enyo us. bello
Enyo na. Papi. xj. theba. Hoc ego mare habeat vulgatqʒ iactet Enyo.
hermiona ¶ Hermiona vrbs in mari egeo. Vergiꝛ. in ciri. Hinc ſinus hinc ſtatio contra patet
Hierios. Hermiona ¶ Hierios videbis in a ante n panos.
Job. ¶ Job ſanctiſſimi viri nomen diſſyllabū eſt contra indoctos. Prudentius in pſyco
Conium machia. Nā proxim⁹ Job Heſerat inuicte bella inter dura magiſter ¶ Joniō ma-
Jonia re qḋ. volūt ab io, dici Oui. Jactari quos cernis in ionio immēſo at ionia regio va-
Jones. riaꝛ vt iones & ionos viri nomen vñ ionia dicta eſt. Oui. vj. faſt. Nec latiū norat quā
Jonos. prebet Jon a diues. Luc. lib. vj. Prim⁹ Theſſalie rector telluris ionos. In formā ca-
Jo. lide pcuſſit pōdera maſſae. Jonos ſiꝛ poniꝛ apd Claudianū in li. ij. ꝯtra Eutropiū
Hora. ode. vj. lib iij. Motus doceri gaudet Jonico verſus eſt dactilicus alcaicus.
Manili⁹ producit & Oui. in arte Tutior eſt correptio. ¶ Jo ius Jnachi filia a ioue
in vaccam verſa variaꝛ licet productio ſit frequētior. Oui. j. met. Cōſtiterat quocūqʒ

loco ſpectabat adſio.idē.in epi.Hipermeſtre adlinū.Que tibi cauſa fuge eſt.quid io freta lōga perras.Nō poteris vult⁹ effugere ipſa tuos.Inachi quo ꝓperas ⁊c.idē inibin.Ethalō vt vita ſpoliauit iſidi⁹ hoſpes.Quēmeōr a ſacris nunc quoqꝫ pellit Iō Iſidi⁹ poſſeſſiuū ab iſis a ꝑmitiuo lōge diſcrepās.idē.ix.met.iſi paretoniū mareoticaqꝫ arua pharūqꝫ.Que colis ⁊c.io interiectio vel aduerbiū:apō Sil.ſemel ꝓducit aliꝫ corripiūt.Oui.Dicite io peā:⁊ bis dicite pean. ¶Spio nymphe nomen producit teſte Badio ⁊ Bebellio.Vergi.v.enei.Niſeeſpioqꝫ thaliaqꝫ cymodoceqꝫ Sūt tamē qui habeāt niſeeqꝫ ſpioqꝫ ⁊ vide polyſyntheto pulcherrime conuenire. ¶Thiodamas proprium viri apud Ouiō.in ibin.⁊ apud Papi.vij.theba.

Ante u corripitur:vt Julius Priameius:Dryude vl' dryudes :aut druide apud Lucanum. Thiodamas.

¶Exceptio Ariuspopulus.Luc.lib.iij.Subſtringe⁹ arimaſpe,comas hic fortis arius. At arrius ꝓpriū viri ⁊ Arria ꝓpriū mulier; gemino rr corripit.Catul.Chōmoda dicebat ſi qn̄ ꝯmoda vl'let dicere ⁊ hinſidias arrius inſidias.Sic arrius heretici nomen:lꝫ Valla in Mattheum cōtradicere videat.Sedulius.Hec eſt vera fides:hanc ſprcuit hꝭ ſalutem arrius infelix.Arator libr.j. Fuſa ruitarrius aluo.Mar.li.j.Caſta,ſuo gladiū quū traderet arria peto.Ageiuns:ideſt imberbis teſte Goudano. Arius. Arrius Agenius. bacchius.

¶Bacchus prometricus vn̄ pedes:at viri ꝓpriū corripit.Horat.ſat.vij.lib.j.Compoſitus melius cū Bitto Bacchius in ius.Brauiū vel brabiū ſcribit grece cū ei diphthōgo ideoqꝫ producit authore Valla in Mattheū ⁊ Neſtore invocali ante vocalē ⁊ eſt premiū victorie.Brabeuthe ſunt ſpectaculorꝫ iudices qui victorib⁹ in certamine exhibent premium ⁊ coronas.Crium arietis fons promontorium. Brauium Brabium. brabeuthe.

¶Chius a.um.poſſeſſiuū ꝯtra primitiui naturā ꝓducit.primitiuū eſt chios chū q̄ eſt inſula in mari egeo.Catul.Cōſulis ex chio ſoluite vincla cado.Luca. libr.viij. Quas aſine cautes:⁊ quas chios aſperat vndas. ¶Darius.Ouiō.in ibin.Vtqꝫ ne catorū Darij fraude ſcōi.Clau.in epiſt.ad Hadrianū.Dariū famulis manibus doluiſſe ꝑemptū.Fertur ⁊ ingēti ſolatus fors ſepulchro nomē eſt pſarū regis .Seruarunt hāc quātitatē recte Baptiſta ⁊ Fauſtus.Baptiſta in cōſolatione ſuper morte Colle.Quid genus eneadū:quid nigri regna darij Lapſa canā.Fauſt⁹ de Genuēſibus victis.Sic vbi facūdo pſuaſerat ore Darius.Ergo hallucinātt Sido.ad felicem dicens Et primum darij tumultuantes.phal.eſt verſus in quē dicit Baptiſta pius Italie decus.Darij.Oīs eruditorū ſchola conſono aſtipulatu ſecūda intenta ꝓfert quum prima ſit anceps ⁊ bitēporanea:vt ad nutū carminatorū probat id Pius per Ouiō.⁊ Claudianū:dicitqꝫ ſuppetere ſexcēta ad hanc rem exempla:que prudētē ſe preterire affirmat.Errat ſimiliter Sedu.li.j.dicēs. Nec minus ⁊ darij furuerunt iuſſa tyranni.⁊ petrarcha ad Enean Senenſem lib j.Aut Dariū tomyris ⁊c. errāt quotquot Sidoniū imitantur. Dius a.um.vide i ante o.Diogenes Fit a deriuatiuo dios.per duplex ij ideo ꝓducitur contra primitiuum dios.i.iuppiter. Chius Chios. Darius ✻Ita Pi⁹ in annotationib⁹ ſuꝑ Sidoniū. ✻Sedulius nō recte ſecūdā dictionis darius ſyllabam corripuit.

¶Eugenius viri ꝓpriū teſte Nebriſſenſi:qꝛ habet candē deriuationē cum Iphigenia.ſic eugenia:ideo errat Philelphus dicens in ſecūda quinte. Proluerit,meus Eugenius qō territat vnqꝫ. ¶Graphiū teſte Neſtore:qꝛ grece ſcribitur per ei diphthōgō.Latini tn̄ corripiūt:qꝛ aliqn̄ ſcribit per iota.Ouiō. Quid digitis opus eſt graphiū laſſare tenēdo:⁊ eſt ſtylus quod ſcribim⁹ graphiariū eſt graphorū theca. Martia.in apu.Hec tibi erunt armata ſuo graphiaria ferro.Gyneciū teſte Neſtore locus,ſecretior in edibus vbi ſole mulieres conuerſantur. Dius Eugeni⁹ Graphius Gyneciū.

¶Hormius fluuius muſis ſacer.Papi.vij.theb.Voſ eciā noſtris Eliconia turba venit is addere rebus opem:Tuqꝫ opim eſſe canoris.Et felix hormie vadis armatis alumnos Bellorum reſides.Idolium ideſt templum. Hormius.

¶Lycius cū y greco in prima ſyllaba.i.apollo:ſic dict⁹ a Lyco.i.lupo:qꝛ ſicut lupi pecora rapiūt:ita ſol humorē haurit radijs vl' a luce qꝛ veteres greci primam lucē ante ſolis ortum lycem vocabant:⁊ ea lux lycophos hodie dr̄.hec ⁊ multo plura. Macro.lib.j.ſatur.Papi.theb.x.Tēpla Lycie dabis ⁊ dita dona ſacratis poſtib⁹ nō nulli libri habēt cum ae diphthongo lycae. ¶At Lycius a.uꝫ.pro gēte Lycie ſine dubio corripit.Verg.j.ene.Vnam q̄ lycios fidūqꝫ vehebat Orontē.pro apolline corriperē lycius.producerē licens vt Epicurius ⁊ epicureus. Lycius

¶Lyciū vel lyceū cū y greco ,in prima fuit athenis Ariſtotelis ſchola vt platonis Lycium

academia fuit quoq lyciū. Cice. gymnaſiū: de quo ipſe ait. Inq academia vmbri
fera nitidoq Lycio Fuderūt claras fecūdi pectoris artes. male legit lyco. Murus
variatur a Terentiano: mant ū locus vaticinādi: alij manteū. ¶ Orius viri ꝓpriū.
Ouid. xij. met. Oppreſſitq duos broteā ꝛ orion. Orio mater erat mycale. hic orion
Orius. accuſatiuus eſt ꝛ orio dtūs ntō orius. Orithius videbis in primis o ante r.
Orithius ¶ Pādochiū vel hoſpitiū ꝓducit cū oībus eiuſdē deriuatiōibus: q̄r docheion
pādochiū. teſte Nebriſſenſi ſcribit grece ꝑ ei diphthongō pā totū eſt docheiū. i. receptaculū
Docheion ſic xenodochiū. i. peregrinorū hoſpitiū, xenos. i. hoſpes ꝛ pegrin⁹ ptochodochiū. i.
xenodo- mendicorū receptaculū: plura talia repies. ¶ Poliū. i. loc⁹ vbi aliquid vendit. vti
chium mur in compoſitis penul. ꝓduc teſte Nebriſſenſi: q̄r grece cū ei diphthongo ſcribit
Polium vt bybliopoliū vbi libri vēdunt: ichthyopoliū vbi piſces vēditant. ichthys. i. piſcis cū
Bybliopo i latino ſequētibus ch ꝛ th aſpiratis cū y greco polo. i. vendo. ſic oenopoliū. thermo
lium. polium pharmacopolium ꝛ ſimilia. ¶ Pryneſiū cū y greco funis nauticus teſte eod.
Ichthyopoliū Scaphiū teſte Neſtore q̄r grece ſcribit per ei diphthongō. aliq̄ñ etiā per ioto: ꝛ ſic
phryneſiū a latinis corripit. Mar. lib. xj. In ſcaphiū moeche Sardanapalle tue. Iuue. Et re
Scaphiū de poſitis ſchaphiū quū ſumitur artus. eſt matulla a ſimilitudine ſcaphe dicta de ſi
Sperchi⁹ gnificatiōe apd alios plura leges. Sperchius cū ch aſpirato theſſalie fluui⁹. Oui.
j. met. Populifer ſperchius ꝛ irrequiet⁹ Enipe⁹. Apidanuſq ſenex leniſq aphri
ſus et acas Trophium locus vbi aliquid educat vtimur eo nole in multis cōpoſitis
Trophiū penultima ſp longa: q̄r teſte Aelio Nebriſſenſi grece ſcribit ꝑ ei diphthōgo quā
Ichthio- in i longā vertimus: vt ictyotrophiū apd Colu. legi ꝑ piſcina vbi educūtur piſces.
trophium Trophe eſt educatio. Brephotrophiū eſt paruulorū hoſpitiū vbi infantes expoſi
Brepho tij aluntur. brephos infans eſt. Orphanotrophiū locus vbi alunt orphani eiuſdē
trophium compoſitionis plura leges ſi vocabularios diligenter excuſſeris. Heliotropius vi
Orphano detur mihi produci apud Priſcianū in periheſeſi. Hic lapis heliotropius qui no
trochium mine vero periſtrophium dictis iungendum ammonui.

O Ante a corripitur. vt Oages: Stoa. quod nunq̄ recte
O ante vo producitur: licet ſtoicus nullo modo corripiatur.
calem ¶ Exceptio. Joānes. quia grece ſcribitur per o mega
Joannes lr̄a perpetuū ꝓducitur: ꝛ ſcribit ſine aſpiratiōe. totū hoc dicit Hermo
laus barbarus in. vj. Pliniū. ca. xxvj. vbi reprehendit Sidoniū appolli
narem qui corripuit: oſtenditq Sido. plerūq grece lingue eſſe ignarū verſus Si
donij in eucharistico hic eſt. Qua nūc Helias: nūc te iubet ire Joānes. vbi baptiſta
pr⁹ ait. Joānes nō ſat ad poeticū examē q̄ppe ſcribētib⁹ ita grecis ἰωάννης nec obſ
ſtat Architrenū ſic eo hemiſtichio ꝓnūciaſſe: liber eſt non libra ioānes. hec prius
Oarion cū Sido. errauerūt Sedul. Arator/ Petrarcha/ Philel. Mancinel. Hymnograph⁹
ꝛ plures. ¶ Oarion q̄uis alij dicāt: aorion: videbit in o ante r.
¶ Siloa a chriſtianis variatur Arator ille iacebat iners: cui ꝓxima: mota ſiloa.
Siloa. Sedulius. lib. iiij. Uoce monentis Accepta dñi/ Siloam veniſſet ad vndam.
¶ Troas adiꝫ. Uerg. At procul in ſola ſecrete Troadis acta.

Troas.
O ante e. ¶ O ante e corripitur. vt Cloe mulieris proprium. Martialis
li. iij. Tota te poteram Cloe carere. phal. eſt.

¶ Exceptio. Aloeus gigantis nomen. Aloides Aloei filiusqui
Aloeus dam aſpirant. Luca lib. vj. amplius hanc prolem ſuperis immiſit Aloeus. Boetius
noe recte dici iprobauimus.
¶ Noe ab aratore variatur ſecūda ſemper producta. Sedulius. lib. j. Nunc bonus
Noe. Helie qui perfidus antea noe.
¶ Typhoeus ſatis patuit in ſyncreſi ꝛ hypermetris. Troes. Heroes ꝛ ſi que talia
Trophe⁹ ſunt cremento patent.
¶ O ante i corripi ur. v euboīs euboicus. vide Sebetus e ante
O ante i. b. epois ſimois pyrois hoc vltimū cū y greco in prima ſcribitur. ſolis equus eſt nec
Pyrois recte dicitur penultima longa: in quo multi hallucinant. Oui. ij. met. interea volu
cres pyrois eous ꝛ ethon Solis equi quartuſq phlegron hinnitibus auras Flam
miferis implent pedibuſq repagula pulſant. Ualerius Flaccus lib. v. Et formida

tem patrios pyroenta dolores. Colu. lib xj. Nec ſerius ardor Sic micat aut rutilus pyrois autore coruſco Heſperus. hic eſt lapilli nomen a colore ignito dicti: nec pōt hic legi Pyrous ſecūda extenta. Notētur obliqui minois/trois/ herois/thois ete longis deriuata Aloides/alois/ typhois/minoius/troicus/heroicus ꝛc. Valerius Flaccus lib. v. Non tibi aloide quibus hec fera murmura iactes. Deois. Lagois. Oiclus

¶ Exceptio. Deois: vide e ante o. Omois ancilla per ω mega.

¶ Lagois piſcis nomē. Hora. ſat. iiij. lib. ij. nec ſcarus aut poterit peregrina iuuare Lagois. eſt etiā auis cuius carnes leporinū guſtū pre ſe ferunt. Lagos. i. lepus. Oiclus viri nomen. vñ Oiclides. i. amphiaraus Oicli filius apud Ouid. in. iij. de arte. Pro centauro: Oiclus corripit̄. xij. meta. Phois aut phoicus auis per ω mega. ¶ Stoicus philoſophorum quorūdā appellatio: Stoicides vel ſtoicida eſt ſtoici emulator aut ſimulator potius. Perſi. Mēdoſe colligis inquit Stoicus hic aurē mordaci locus aceto. Iu. ſat. ij. Fugerūt trepidi vera: ac manifeſta canentē ſtoicide ¶ Troilus priami filius Verg. i. ene. Parte alia fugiens amiſſis Troilus armis. ¶ Troia adiectiuū eſt fere ſemper triſyllabū prima ſemper producta. Verg. ij. ene. Huc vndiqꝫ troia gaza. troie ſubſtātiuū diſſyllabū eſt apud latinos ꝛ priorē poſitione producit: rariſſime ſit triſyllabū ꝛ primā corripit. ¶ Zoilus homero maſtix: pinde quis doctorum reprehēſor: ꝛ aliorum virorum nomē. Martialis. zoilus egrotat: faciunt hanc ſtragula febrem. Stoicus Troilus Troia. Zoilus.

¶ O ante o corripitur. vt Laocoon.

¶ O ante u corripitur. vt alcinous. panthous. antinous ꝛc.

¶ Exceptio. Achelous dei ꝛ fluuij nomē. Oui. ix. meta. Dixit ꝛ vt vinceres alios acheloe diacōes. Pyrous cuiuſdā herois nomē vt dicit Neſtor pyrois ſit ſolis equus. vt dictū eſt. ¶ Producunt̄ oīa poſſeſſiua in ous: vt a latona latous ab argo argous. ab arctos arctous. a gela gelous. a myrtylus myrtous. ſic oīa ſilia Teſtimonia ſunt inuentu facillima. Hora. Lesboū refugit tendere barbitō. ab cle. eſt a Co inſula Cous a um. hec inſula ēt. Coos appellata eſt pōre breui. Oui. in ar. Si venerē Cous nūqꝫ pinxiſſet appelles. Pro inſula ho. Papin. hūc ipſe Coo plaudēte phyletas. Qui dicūt deriuatiuū cous variari carēt (vt opinor) teſtimonio Papin. ſyl. Latous vatē pr̄ ꝛ Semeleius euhā. Latous. i. Apollo. Euha. i. Bachus. idem li. i. the. Seruatoremqꝫ parentū. Latoum votis iterūqꝫ canamus. Inepte hñt hoc loco nonnulli libri latoidem: plura teſtimoīa ſi cupide deſideres legēdus eſt Neſtor. Achelous Pyrous Poſſeſſiua in ous. Cous Latous.

¶ V ante vocales corripitur ſemper: vt ſuus ſua.

¶ Regula quinta de deriuatiuis.

Deriuata patris ſeruabit dictio normam.
Conſona ſi patris maneat: docet iſtud aratrum.
Multa tamen tolles: poſt declarata vel ante. Aratrum. Aratron.

¶ Syllaba tāta eſt in deriuatiuo quāta fuit in ea primitiui parte. vñ immediate deriuabat̄: ſi cōſonās primitiui maneat in deriuatiuo. vt legi preteritū pōre producit: ergo etiā legerē legiſſe legiſſem legerim legero. qr a legi formāt̄: lego autē pōre corripit ergo ēt legebā legā legerē ꝛc. Diligentiſſime diſcāt pueri deriuatiōes verborū de quibus verſiculi ſunt. Preſ. verbi de ſe dat tpa q̄dā. Rē. ſſem/rim/ro/ſſe. Formabit cetera pñs itē a ſupino formāt̄ pncipia preteriti tpis ꝛ futuri in rus itē noīa in tio ꝛ tura ꝛ multa in us quarte declina. ꝛ alia plura qḋ diligenter cōſiderādū eſt propter natura natio natalis ꝛc. itē ſupinū aratū producit̄. ideo etiā qḋ ab illo fit aratrum nō poſitione tm̄. ſed ipſa natura. Neſtor dixit corripi qr grece ſcribitur a correpta aratrū dr. latini autē vt vult Neſtor o breue in a breue verterunt Neſtorē ob hāc rē Sulpitius deridet: ꝛ recte me hercule: qr aratrū a doctiſſimis ſemp producitur. ꝛ ab aratrū recte format̄. Eadē rōne producunt̄ tantū: licet cōſonās mutetur. inuolucrū/ſimulachrum/ ambulacrū lauacrū/ab inuolutū/ſimulatū. ambulatū/lauatū. teſtes mihi ſunt Badius / Lebelius. Ferettus: inter Italos magne authoritatis grammaticus ꝛ rhetor. Neſtor con ✕ Neſtor allucinat̄ in dictiōe aratrum. inuolucrū Simulacrum. Ambulacrum. Lauacrū.

Aratruȝ a riga corre ptū ⁊ a ſi-donio ⁊ pe trarcha.

firmat opinionē ſuam authoritate Petri Rige hols quantitatum negligentiſſimi Dicit aūt Riga in aurora. Noſtre carnis humū crucis hoc aratro quaſi ſignat. Ego video hoc nomē etiā a Sidonio corripi in laudib⁹ narbonis. Diuerſas arator vias cucurrit. Phal eſt Hunc ſecutus eſt Petrarcha in .vij. Aphrice dicens. Nunc aratrū antiquis inſultet menibus: omnes. Unus habet predas hoſtis: vtut eſt: opinor aratrum tantum produci: q hi in multis e rrauerunt vt ſepe oſtendo in his libris. ¶ Dixi in regula. Unde immediate deriuabaꝛ: que nāq a pteritis formanꝛ: regulā pteritorū ſeruāt. vt rupes a rupi: ſedes a ſedi. Que a preſenti ſunt: preſentis quantitatem obtinēt: vt ſedile a ſedeo. vocabulum a voco. At vocula voculatio ⁊ vociferor a vox vocis vt regina ⁊ regula a rex regis: legitimus a lex legis. Etymologie vel deriuationis diuinatio admodū difficilis eſt ideo in primis inſpicienda eſt rerū natura poſterius nāq a priori deriuari neceſſum eſt ideo ſedeo a ſedes deriuari volūt nō cōtra. ¶ Addidi ſi cōſonās pmitiui maneat: alioqui ad ſpeciales rl'as currendū eſt. Talia ſūt bim⁹/trim⁹/quadrim⁹: mobilis fomes iumentū prelū a premo quod vt Ferettus ait diphthongō vſu recipit: alij a preluo is deducūt. Secundum cum ae diphthongo a ſenex teſte Uarrone. Jucundus a iuuo. Jocundus nō dicit. Idem eſt vbi in primitiuo eſt vocalis ante vocalem: aut vbi poſitus fuit in primitiuo: ⁊ deſinit eſſe in deriuatiuo. Ideo a primitiuis recedūt ibo quibo numꝛ ſerium a ſeorſum ex riſus vt volūt titulus quater offella ⁊c. ¶ Ceterū multa cōtra pmitiuorꝫ regulas aut producunꝛ: aut corripiunꝛ quorꝫ nōnulla iā dicta ſunt: vt pamides: chi⁹ ⁊c. plura declarabūꝛ: vt regula: vitupo: toti⁹ ferie feralis. humor iugerū petus laterna rex regis: lex legis: vox vocis: viginti gradiu⁹. rapa vena ſicellis rem⁹ cunerius macero: iapetides ⁊ multa alia cōtra pmitiuorū naturā producunꝛ. Contra corripiunꝛ hec quorꝫ pmitiua producunꝛ: dicax a dico ſtabilis ſapor nato ſiquidē ariſta locium vitium lucerna lituus: q teſte feſto fit a lite. Seruius tn̄ vult grecum eſſe. Uaſilum a vas vaſis. Marbodeus in lapidario: teſte Neſtore. Que ſolis radijs in qua ſubiecta vaſillo. multa alia poſtea leges.

* Secūdū primaȝ diphthongō pducit cū a ſene deducatur.

* Deriuatiua correpta quorū pmitiua pducuntur.

Uaſilum

¶ Regula ſexta de compoſitione.

Simplicis obſeruant menſuram compoſitiuum:
Quamuis diphthongus vel vocalis varietur.
Hanc legem ſpernunt dicus a dico: innubus atq
Pronubus ambitus nihilum cum ſemiſopitus.
Peierat a iuro cum deierat agnitus ⁊ cog.
Connubium varias: ab itum comitia dicas.

* Notatu nō idignū de prepoſitionibus,

¶ Compoſitum ſequitur ſimplicis regulā ⁊ cōtra: etiā diphthongo aut vocali mutata: vbiq tn̄ obſeruande ſunt regule poſitionū ⁊ vocaliū ante vocaleȝ: vt ludo/colludo/ledo/illido/amicus/inimicus/tabeo/intabeo/taceo/reticeo/facio/reficio. ¶ Recurre ſemp ad triſſylla. ⁊ accētus quantitatem facile indicabit: vt reficis in tabes ⁊c. ¶ Per hāc regulā prepoſitiones in cōpoſitione quantitatē priorem ſeruant vt abeo: adamo ſubeo euoco deduco. Amoueo amitto auerto auius ⁊c. ab a que producunꝛ. Quintilianus tamen dicit componi ex ab ablatione b litere: vt omitto ex ob: aperio ex ad: que duo primam corripiunt: vt apella ⁊ apluſtre: q fiunt ex greca priuatiua pticula a. Uir. Sepe leui ſopnum ſuadebit inire ſuſurro. Ideo teſte Neſtore male dixit Riga in libris regum. Initiū fidei deſignant hoſtia porte. quamobrem non dubito eſſe vitium in carmine Uirglij de ludo. Initio furijs ego ſum tribus addita quarta. rectum eſſet principio. ¶ Ab hac regula demunꝛ: a dico nomina in dicus: cauſidicus maledicus. A nubo pronuba innuba. Connubium a Uirgilio variatur. Ambitus participiū ab ambio ambiui ambitū. Ouidi⁹ .j. meta. Juſſit ⁊ ambite circundare littora terre. Ambitus nomen ſemper corripitur. Claudian⁹ in iij. conſulatu Honorij. Luget auaritiee ſtygijs innexa cathenis. Cunq ſuo demens expellitur ambit⁹ auro. ¶ Nihilū. per. ſigni de nihilo nihil in nihilū nil poſſe reuerti. fit a ni. i. nō ⁊ hilū res nulli⁹ precij. vt pote fabe nigrū: qd pducitꝛ. Lucre

Initium

Ambitus.

Nihilum.

Hilum

lib.iij. Nil igit̃ mors eſt ad nos neq; pertinet ilum. Semiſopitus videbis in ſopio in o ante p. Cetera ſatis patent preter comitium quod a ſimul itando dictum volũt ⁊ pducit etiã primã cõtra multorũ ignorantiã. Sil.li.viij. Nãq; huic comitia cã pus iura atq; arma tulit de cãpo Martio loquit̃ vbi erũt comitia. orichalcum ab oros.i.mõs ⁊ ex quo fodit̃ nõ ab auro: ideo ſemper corripit̃ vt apd̃ Hora.in arte. Comitiuʒ orichalcũ.

Se et Di.

Se produc ⁊ di: preter dirimo atq; diſertus.

Se ⁊ di prepoſitiones latine inſeparabiles producunt̃: ſegrego: diduco. Corripiũtur tñ dirimo diſertus. Verg.v.ene. Et prelia voce diremit. Horat. Fecundi calices quem non fecere diſertũ. Securus producitur q2 ex prepoſitiõe fit: ſecuris corripit̃ q2 a verbo ſeco fit. Seuerus vndecũq; eſt corripitur vt equidem qd̃ Neſtor putat ab ego et quidem deriuari. Priſcianus primarium eſſe opinatur. vide e ante q. Digãma dilemma corripiuntur quia greca ſunt.

Re prepoſitio inſeparabilis

Eſt re breue. at refert a res producere debeo.
Reijcit ⁊ reicit. Nam que iacio tibi format:
J prius interdum tollunt vt corripiantur.
Addit vel demit metri grauitate poeta.

Re prepoſitio inſeparabilis corripitur: vt redeo reditus p annuo prouentu renuo ⁊c. Perſius in vlti ſaty. Pingitur an renuis ⁊c. Nunq; inueni renuo per duplex nn. quicqd aliqui dicãt. Oui.li.ij.de põto. Ad redit⁹ iam quiſq; ſuos amat ⁊ ſibi qd ſit Utile ſollicitis ſupputat articulis. Refert a res cõpoſitũ producitur alioqui corripitur: nec vnq; duplici ff refert ſcribat̃ cõtra Georgiũ Vallã. q2 melius opinamur a nõie res ⁊ verbo fert fieri refert qñ regit gtĩ ⁊ abltõs mea tua ſua noſtra veſtra de quo verbo ſatis a nobis in Syntaxi dictuʒ eſt. Reijcio a re ⁊ iacio pducitur poſitu: q2 in eo verbo ij duplex efficitur teſte Nebriſſenſi vbi auteʒ corripitur i cõſonãs abijcitur quod etiaʒ contingit in alijs cõpoſitis a iacio: vt adijcio vel adicio: abijcio vel abicio. ſubijcio: vel ſubicio. obijcio vel obicio. nã correptionẽ poſitio impediret niſi cõſonãs abijciatur. Ea obiectio in proſa barbariſmũ facit in carmine in his compoſitis a iacio omnibus licet: quicquid dicat Guaguinus ⁊ quidã alij qui nõ diligẽter ſatis poetas perlegerũt. Verg.in buc. Tityre paſcentes a flumine reice capellas hic corripitur. eſt autẽ in quinta regione proceleumaticus teſte Priſcia. qui per ſynereſin fit dactylus. Idẽ Geor.iij. Reijce ne maculis infuſcet vellera pullis. Idem enei.xj. Reijciunt parmas ⁊ equos ad menia vertunt. idem. His reiecti armis. Et eñ.v. Hec fatus duplicẽ ex humeris reiecit amictũ. Reiecit reiectũ nunq; corripiũtur quia in eis i cõſonãs duplex eſt nõ rõne ſed authoritate propter bijugus trijugus: quadrijugus: nec video cur non tam in reijcio quã reiecit ſit: ideo miror Seruium dixiſſe in illud.x.eneid. Sic ait atq; oculos rutulorũ reijcit ictus. ectaſin eſſe licet ſpe longa dici poſſet propter preteritũ reiecit quid his velit Seruius nõ ſatis intelligo quandoquidẽ tam bene in reijcit i cõſonãs eſt q; in ptõ reiecit. Statius theb.vj. Prouidus aſtu Et patria vigil arte lacon hos reijcit ictus. Lucre.lib.ij. videmus. Reijcere in terras naturam multaq; ceris. Ouid. de arte. Reijce ſuccinctos operoſo ſtamine fuſos. Papi.libro.iiij. theba. Tela manu reiicitq; canes in vulnus hiantes. Ouid. adijce Troiane ſuaſorem antenora pacis. Martialis lib.x. Si quid noſtris tuis adicit vexatio rebus. Si corripitur infinitiuus adici in principio ſeptimi thebaidos. Vergilius in moreto. Et ſummis ſpoliat corijs contemptaq; paſſim Spargit humi atq; abicit. Iuue.ſat.xv. Hunc abicit ſeua dignum veraq; charybdi Ouid.ij.de põto. Turpe putas abici q; ſit miſerãdus amicus. Luc.lib.viij. Cur obicis magno tumulũ maneſq; vagãtes. de Pompeio loquitur. Sil.lib.iiij. Arietat in primos obicitq; immania mẽbra. Arietat proceleumatic⁹ eſt aut per ſynereſin dactylus. Arietare eſt ariete pugnare. Papi.x.thebai. Pectoraq; inuiſis obicit fumantia

Margin notes: * Proceleumatic⁹ in quinta ſede in dictione reijce ectaſis — Adijcio Adicio — Obijcio Obicio. — Arietare.

muris. Silli⁹.lib.xiij.Jungere tuꝫ fata ⁊ ſubici iubet ocyus ignes.Papi. Achil.j.
Fata videre prior ſubicit gauiſus Ulyſſes.Luc.in.vij. Ipſe manu ſubicit gladios
Subijcio. a tela miniſtrat.Ne vereamur imitari que iam ſepe apud pbatiſſimos legim⁹.ꝙ
ſi in aliquo carminū genere opus eſſet tribracho idē putarē licere in tetraſſyllabis
abijcio ſubijcio ⁊c.quicqd dicāt nonnulli.Neſtor dicit quoſdā putare reicio qſi cor=
* Additio. ripi⸗ fieri ex ico.id Neſtori nō placet nec mihi quia ico pducit tantū.¶ Poete pro
vl'remotio tecto plerūq; metri gratia aliquid addūt aut demūt:id in proſa eſſet barbariſm⁹ ꝓ
metrica terꝙ̄ forte in paucis iam olim in proſa admiſſis.In his quecūq; ſunt magis inuen
tis vtemur ꝙ̄ excogitandis:tum id etiam caute videbimus.quenā rara ſunt ⁊ que
frequētia:nam raris raro vtendū eſt:frequēter vſurpata nō obhorrebim⁹. Frequē
tia quidē ſunt vincla ſecla tomacla pro vincula ⁊c.Alitū celituꝫ vbiq; recepta ſunt
alituū celituū nō aſpernēda:neq; religio reliqui licet relligio:relliquie frequētiora
ſunt neceſſitate.Rariora ſunt lamna ꝓ lamina:ſurpite:ſurpuerat pro ſurripite ⁊c.
Indupera ſic domni pro dñi:vide o ante n.Induperator pro imperator in carmine recte dices.
tor. Legi⸗ apud Lucretiū lib.iiij.quē imitatus eſt Juue.Indugredi indupedita indu=
manu induforo.Lucretio et antiquioribus relinquamus:q: Vergilio ⁊ ceteris qui
ſequuntur vt nimis dura diſplicuerunt:pro ingredi in manu ⁊c.Lucretius libro.j.
Uiamq; indugredi ſceleris.In eodem.Inter ſe nexus minus aut magis indupedi
ta ſic alibi ſepe.Hippona gemino pp eſt equoꝝ ſtabulorūq; dea ab hippos.i.equ⁹
Hippona vnde hippocrates ⁊c.Juuenalis tamen metri gratia vnū p abſtulit dicens. Saty=
ra.viij.Jurat ſolam hiponam ⁊ facies olidas ad preſepia pictas. ¶ Petrarcha au
ſus eſt vnum n auferre ab hānibali in ſexto Aphrice.Te quoties hanibal video ⁊c.
Refficit. Sic idem circa finem libri ſeptimi.Idem in.x.Aphrice geminat r in Terētio dicēs
Seruatore ſuo prior it Terrentius horū.ceterū quia in multis manifeſto errauit
Petrarcha nolo eum in his imitari quia nullū habēt authorē nec ipſe author ha=
beri debet:vt ſepe patebit in hoc opere.Lucretius refficit dixit pro reficit:qđ parciſ
Reccido ſime imitādū eſt:vt in lib.j.Belli fera munera mauors Armipotēs regit:in gremiūꝫ
qui ſepe tuū ſe Refficit.eterno deuictus vulnere amoris.Mauors quoq; poeticum
eſt nam in proſa Mars dicitur.Idē lib.j.Recidere inferiora magis ꝙ̄ corpora no=
ſtra.Ibidē.At neq; recidere ad nihilum res poſſe:neq; autē De nihilo teſtor.Idem
Redduco lib.v.Haud igitur ceſſat gigni de rebus ⁊ in res.Accidere aſſidue qm fluere omnia
conſtat.Propertius.Reccidi inq; ſuos menſa ſupina pedes. Pro recidere ⁊ recidit
id parce imitaberis.Lucr.lib.j.Redducit Uenus ⁊ reductū Dedala tellus. Idem
lib.vj.Nec poterāt vllam partem redducere eorū.Hora.Dij tibi dent capta claſſem
redducere Troia pro redducere id.parce imitandum eſt.Apud Lucretiū libro.iiij.
videtur:Referunt,corripi pro diſtat ſed opinor eſſe mendā nec quoq; modo imitan=
dum.vſq; a deo magni referunt ſtudiū atq; voluntas.Idem.lib.ij.id rurſum celi re=
latum templa receptant.Lucretius imitatus eſt Terentiū dicente in Phormione.
Rellatus. Quod ab illo allatum eſt id ſibi rellatū putet.vbi metri gratia l geminari vult Do=
natus.Id parce imitandum eſt:quia relatus vnico l frequentiſſimum eſt.Juue.di
xerit aſtrologus credenti a fonte relatum hammonis.¶ Hec oībus licent rettulit:⁊
retulit:repperit ⁊ reperit in preterito reppulli ⁊ repuli.Hora.in.j.epiſto.libr.ij Ret
Rettulit. tulit acceptos regale numiſma philippos.Catul.Si reditum retuliſſetis aut in tē
Retulit pore longo.Sed emendatiſſimi libri habent retuliſſe:vt ſit vetus preteritum a tol
Repperit. lo.Suenius antiquus poeta.Fera prelia bello in perſas retulere ſuo.Auſonius in
Reperit epig.Qui laqueū collo nectebat reperit aurum.Theſauriq; loco depoſuit laqueuꝫ
repperiēs At qui condiderat,poſtꝙ̄ non repperit aurum Aptauit collo quē reperit laqueum.
Reppuli Sedulius libro quinto geminauit p in participio repperiens:id nollē imitari. Di=
Repuli. cit autem.Repperiens regem ꝙ ſe rex dixerat eſſe obijcit.Ouidius in epiſt. Medee
Reditus a Queq; feros repulit doctis medicantibus ignes.Non valeo flammas effugere ipſa
redeo. meas.Claudi.in.iij.Conſul.Hono.Reuolutaq; tela .Uertit in authores ⁊ turbine
* Reddit⁹ repulit haſtas.Innuolo ſemper primā producit.Angelus politianus concedit ſe=
a reddo. noue corripuiſſe:quia in alijs verbis ſimilia fecerunt veteres.Tu producito ſemꝑ
Reddo tam in proſa ꝙ̄ in carmine ſemper d geminat nec ab eo fit redditus nomen
ſed a redeo reditus etiam pro annuo prouentu vt dictum eſt.

¶ Pro.

Eſt pro breue in grecis:pro longum rite latinis.

¶ Pro greca prepoſitio pro ante ſemper corripitur: vt prolepſis/ꝓlogus/propheta Prometheus/ꝓmethia cuꝫ ei, diphthongo in penultima apud grecos: ergo penultima producit/propontis/prophaſis/propolis/propola/propyleũ ⁊c. Oui. in j. meta. Inde promethides placidis Epimethida dictis mulcet. Idem in. iiij. de ponto. Miſit in has ſi quos longua propontis aquas. ſic ceteri pter Man liũ in li. quarto Equora ⁊ extremũ ꝓpontidos elphontũ. Idem ibidem. Illum etiam venerata colit vicina propontis. Propheta variari credemus vbi productionis teſtimoniũ ex probato poeta attulerint. Rufinus apud Priſcia. Agnouit metrum ſeruatqꝫ Terenti⁹ artem. Nam prologus trimetro, didicit cõponere, verſu Errauit in hoc vt in multis aliis Alanus dicens. Prologus in ſopnũ; murmur cuntis erat. Hunc male imitatur Sulpitius: Prohibeo corripit: qr vocalis eſt ante vocalẽ. Perſi⁹. Oleũ artocreaſqꝫ propello largiora prohibes. ¶ Pro latina prepoſitio producit. vt ꝓdo ꝓficio. Oui. Non profecturis littora bobus aras: ꝓpter aũt corripit. vnde ꝓper properus propinquus. item que ſimplicia ſunt ꝓbro ꝓbrũ ꝓpertius corripiunt: pleriqꝫ properti⁹ a ꝓ deducũt item primã corripit ꝓcul. vnde vel a ꝓ nõnulli deducũt eã q̃ correpta legim⁹. ⁊ tamẽ plurima ꝓducta videntur ſignificationẽ de ꝓcul aut porro habere: vt ꝓten⁹ proripio ⁊c. Verg. Quo nunc ſe proripit ille. hoc eſt procul rapit. Idem En ipſe capellas. Protenus eger ago: ideſt porro tenus quaſi longe a finibus teſte Seruio Pro igitur in cõpoſitis ſemp ꝓducitur in mere latinis: quancũqꝫ videatur ſignificantiã habere: exceptis paucis quoꝝ meminit Gellius lib. ij. Noctiuꝫ attica. ſed ipſe rem paucis tetigit quam longe clarius ſtudioſis aperiã: ⁊ plura q̃ ille adducam.

Prometh us.

Propõtis

Pro

Proptius

Protenus

¶ Pro correptum.

Corripias pronepos: profugat: profugit: proficiſcor.

Et procio peto ſignificans. cui iungo procello.

Atqꝫ propbana profeſſa profunda profeſta profari

Propino vario. procuro. iungo profundo.

Sic bene docte locas propello propago Lucreti.

¶ Ouid. xiij. meta. Eſſe Iouis pronepos. Idem. x. meta. Eſt neptunus auus pronepos ego regis aquarũ Perſius. Iam reliqua ex amitis patruelis nulla proneptis Nulla manet patrui. Errauit itaqꝫ Sidonius in epitala. Polemij dicens. Feliciter cuum. Ducite concordes: ſint natis. ſintqꝫ nepotes: Cernat ⁊ in ꝓauo ſibimet qd̃ ꝓnepos optet. Vbi etiã vltima contra totã vetuſtatẽ nimis licenter corripit. ¶ Profugo as. prime: apud Philelphũ in octaua ſeptime: ⁊ in quinta none. ¶ Profugio tertie. Valerius Flac. lib. xij. Contingat mihi deinde mori ſic fata ꝓfugit. hinc nomen profugius. Verg. j. ene. Italiã fato ꝓfugus lauinaqꝫ venit Littora. hinc quoqꝫ ꝓfugiũ qd̃ omnes ſyllabas corripit: quale nõ docte ſatis dixit Proper. vnũ ꝓfugiũ tutuꝫ eſt de⁹ ipſe timẽti. ſꝫ forſan ita mendoſe legitur ꝓ cõfugiuꝫ. ¶ Proficiſcor profectuſſum. Verg. viij. ene. Arcades his horis genus a pallante ꝓfectũ. Propert. lib. iij. Magnum iter ad doctas ꝓficiſci cogo: Athenas. ſic ceteri poete: nec vnqꝫ producit contra plurimos. tñ apud Propertiũ in fine ſecũdi libri non profecto a proficiſcor legitur: neqꝫ ſenſui congruit. ſed perfecto ⁊ ꝑficio. ⁊ ita hñt optime impreſſure: ⁊ ſenſus eſt optimus ſic Hec quoqꝫ ꝑfecto ludebat Iaſone Varro. i. Varro. cãtauit amores perfecto Iaſone. i. poſtq̃ perſcripſit geſta argonautaruꝫ nec apud Iuuenalem in emendatis codicibus legitur Sta. vj. profectura: ſed proceſſura: vt teſtatur etiã doctiſſimus Ferettus ſic. Proceſſura domo ſicula non mitior aula. ¶ Procio is. iui tum. penultima ſupini longa. i. pronoco primam producit. at procio is. iui. itum. penultima ſupini breui ⁊ prima ſimiliter correpta. i. peto. hinc procus proco: as. recipro co teſtis eſt cum Neſtore Calepinus. Procello is. verbum. Lucreti. lib. vj. Turbinis immanem vim prouomit. atqꝫ procellit. hinc procella. Verg. ene. j. Stridens aquilone procella. ¶ Profanus a quo profano as. verbum aut contra. vt unqꝫ a fanum. i. templum: hoc a fando vt Feſto placet quia pontifex in dedicatione templi certa verba prefari ſolet: alij grecum eſſe volunt. Verg. Procul o procul eſte profani i. irreligioſi ⁊ impij quaſi procul a fano. Ouid. Scilicet omne ſacrum mors impor-

Pronepos
*Sidoñ. nõ recte dictonis pronepos primam corripuit.

Profugo
Profugio
Profugus
Profugiũ.

proficiſcor

Procio

Proco
Procello
Procella.

Profanus
ꝓfano as.

proſiteor. tuua ꝓfanat. ¶ Profiteor eris. profeſſus ſum. Ouid. i. ij. de reme. Utilitas lateat
qđ nō ꝓfitebere fiet. Hora in arte Inceptis grauibus plerūq; ⁊ magna ꝓfeſſis era
profeſſio. rauit igit̄ teſte Neſtore Arator lib. ij. Paulū eſſe miniſtrū. Aeterni ſcitor e dei ꝓfeſ
profund⁹ ſio ſra Wēdaci de teſte ſonat. ¶ Profun d⁹. Uer. Celūq; ꝓfundū. ¶ Profeſtus. a. um
profeſtus Auſo. de ſtudio puerili Studiū puerile fatiſcit. Leta niſi auſteris variant feſta ꝓ
feſtis male capitur ab indoctis ꝓ pudic feſti. Luca in ix. Hoc ſatis eſt dixiſſe Ioue
profari. ſic ille ꝓfat/ variātur aūt ꝓpino/ ꝓcuro/ ꝓfūdo/ ꝓpello/ ꝓpago ac. ꝓbū. Mart. l. xij
propino. Hoc quoq; nō nihil eſt qđ ꝓpinabis in iſtis. Idē. lib. vj. Nemo ꝓpinabit calli doite
tibi. l. ꝓbibet a ꝓ. i. ante ⁊ pino bibo nō a greco hz originē. Tibulus. Ipſe ꝓcurani
ne poſſent ſeua nocere ſopnia. Sil. li. vj. Haud ſec⁹ ac ſtabulis ꝓcurās ocya paſtor
procuro. Uerg. ix. enei. Qđ ſupeſt l. ti bene geſtis corpa reb⁹. Procurate viri. Catullus Has
profundo poſtq; moeſto ꝓfudit pectore voces. Oui. in epi. canaces. Ipſa nihil preter lachry
mas pudibunda ꝓfudi. Correptio eſt longe frequētior. Lucre. lib. iiij. Eſt procul
a tergo q̄ ꝓpulſat atq; propellat hinc frequētatiuū ꝓpulſo as: vt in eodem lib. de
propello. echo Sex etiā aut ſeptē loca vidi reddere voces. Unā quā iaceres: ita colle col
propulſo. libus ipſis. Uerba ꝓpulſantes iterabāt dicta referri. Idē in eo. lib. Atq; aliū pre ſe
ꝓpellēs acra voluit. Ne vereatis puer venerabilis Lucretij authoritatē ample
cti. Idē. lib. j. Propagare genus poſſet vitāq; tueri. Ibidē. Nec rōe fluūt alia: ſtra
gēq; ꝓpagāt: ⁊ idē lib. v. Ut ꝓpagando poſſem ꝓducere ſecla. Et paulo poſt. Ut po
propago. tuiſſe ꝓpagādo ꝓducere plem: in his certe de eadē re loquit̄. eadēq; manet ſigni
ficātia. Ideo in vbo nō obſeruāda eſt ꝗtia quā in nole ꝓpago ponūt grāmatici di
propago cētes ꝓpago ꝓ vite producitur. Uerg. Flexos ꝓpaginis arcus ꝓ ꝓgenie corripitur
nomen. Idē. Si Romana potēs Itala ꝟtute propago ꝓ eodē dr ꝓpages is duo ſūt adhuc
profecto. corripienda ꝓfecto aduerbiū affirmādi quaſi ꝓ facto vt dicūt grāmatici: ⁊ ꝓteru⁹
proteru⁹. a ꝓterendo ergo corripit̄ vtrūq; cōtra primitiui naturā. Hora. in arte, ille pro fecto
eſt finis verſus. Ouid. Multa miſer timeo qꝛ feci multa ꝓterue. habere ſi lubet ver
ſiculum Sunt contra patrem correpta profecto proteruus.

¶ I ⁊ o in compoſitis.

Pars ſit componens: fini priori i vel o donat.

Sit breue: cunctipotens ⁊ Timotheus manifeſtant.

Quod ſi nomen ſemper manet i: producito ſemper.

Sacrificiū ¶ Habet hec regula partes duas: quaꝝ prior eſt Dictiones cōpoſite ſiue latine ſi
ue grece terminātes in i primā partem compoſitionis, breuiant i: vt bifidus: trifi
d⁹: ſeſquipes: ſeniuir: vitiſator: archigenes: anthithecon: ſacrifico: ſacrificiū. Enni⁹
Sic nos ille ſuos dijs ſacrificare puellos. Errauit ergo teſte Neſtore Arator dicēs
Forma ſacrificij perfecti priſca caniſtro. Tres panes offerre iubet. melius dixiſſet
Sacrifici forma ꝑ ſacrificij. ¶ Poſterior pars. Dictiones grece terminātes in o pri
mam partē ꝯpoſitionis breuiant illud o: vt Dorothea/ Samothracia/ Timotheus
Cymothoe/ Leucothea/ Prototomi/ zelotipus ⁊c. omnia ſunt inuentu facillima.
¶ Dixi in regula. ꝙ ſi non ſemper ⁊c. qꝛ ſi ex declinatione tātū ꝓueniret: ꝓducerent
vt tantidē/ tanticūq; quāticūq;/ cidem/ cuiq;/ quātilibet/ quātiuis. Iuue. Quanti
cunq; domus conſtet. Manil. lib. ij. Omne quidē ſignū ſub qualicūq; figura. Sicq;
ſiqua producunt qꝛ vix apparet ꝯpoſitio. Siquidē variat̄. vide i ante q. Idem pro
ducitur in maſculino. Scilicet ⁊ ilicet producūtur qꝛ finiunt a ſcire ⁊ ire per remo
tionem ſyllabe. Tolluntur ⁊ alia nonnulla his verſibus contenta.

Quot natum atq; dies recte variato. at ibidem

Et tibicen erit longum: cui iungis vbiq;:

Protrahit Auſonius matricidam grauitate.

Lagopus gelopus atq; theophila produc.

Cum leucopetra. geometra iungitur apte.

Quod medius facit atq; dies producito ſemper.

¶ A quot et dies fit quotidie et hinc quotidianus: et variari pōt vtrūq;: ſed quotidie apud ſolos neotericos repperi corripi. vt apud Man. in vita diui Georgij. video reliquos paꝝ caute de hac dictione ſcripſiſſe: q̃ ſepius primā corripit rariſſime aſſumptione t litere ꝑducit: vt apud Catul. ad Malliū. Ne nimium ſim⁹ ſtultoꝝ more moleſti Sepe etiā iuno maxima celicolū. Cōiugis in culpa flagrauit quotidiana. Noſcens oluoli plurima furta Iouis vbi notabis magis q̄ imitaberis pētametro verſu ſenſum nō perfici nec ſuſpēdi. Apud alios repperio p̄nia correpta: ſcđam ꝑduci Mar. lib. x. Leuis dropace tu quotidiano. lib. xj. Quo tu quo liber ocioſe tendis Cultus ſindone nō quotidiana. Sido. lib. viij. Hoc pnix habitu meū memēto. Orpheū viſere q̄ quotidiana Saxa et robora, corneaſq; fibias. Mollit dulciloq̄ canorus arte oēs phalcucij ſunt et orpheū p ſinerēſin eſt ſpōdeus. Mar. li. iiij. Quotidianā refice nauſeā nūmis. Scazon eſt. Iuue. ſat. v. Vel ſi qñ daſ custos affixus ibidē. Sic tota vetuſtas: q̄re imitari nollē Iuuencū dicētē. Oblatuſq; ibidē mox demonis horrida virtus. ibidē. iubet cūctis ibidē cōuiuia poni. Hora. in arte. Tibicē didicit prius extimuitq; magiſtrū. Scdu. lib. iij. Funereoſq; modos cātu lachrymāte gemebat. Tibicen: plāgorq; frequēs ꝯfuderat edes. mēdoſe legitur tibicines: qđ foret intolerabile. Cur autē magis ꝑducaſ tibicen: q̄ tubicen eſt hec ratio q: tubicē fit a tuba vbi a in i ſeruata q̄titate ꝟtitur. at, tibicē fit a tibia, ideo tibijcē dicēdū fuerat. iā verterūt duas breues i vnā lōgā: vt i bige trige quadrige auriga p aurijga: ab auras agēdo dictus. ¶ Vbiq; q̄ dicūt variari afferāt ex veteribus teſtimoniū: alioq̄ nugas egerint. Vbicunq; variatur. Claudia. in laudibus Stiliconis. occurſant vbicūq; velis Ouid. meta. viij. Seruor vbicunq; eſt: vni mea gaudia ſeruo. Auſo. metri grauitate producit matricida dicēs in monoſtichis Ceſaꝝ (q̄ an Auſonij ſint dubitat Baptiſta pius) Matricida nero ꝓpriū vim ꝯtulit enſis. Sido. in ij. panegyrico Matricida pius ſed ne ſpreuiſſe dolorē. pōt corripi vt parricida in tragedijs Senece et profecto nimis licenter hec ꝑducūtur: qñ nulli veteres heroicoꝝ aut elegiatorū ſcriptores auſi ſint hec producere: quare nō placet mihi licētia Aratoris dicētis parricida trahis. Patricida vocabulū a veterioribus paꝝ vſurpatū recte in hexametris et pētametris recipiꝫ. Parricida rr geminat. Hora. lib. iij. car. ode. xxix. Telegoni iuga parricide. Verſus eſt Alcmanius dactylicus tetrameter: vbi rectius pes neceſſario eſt trocheus. Lagopus et c. ſuis locis declarabunꝫ. Meridies quaſi medius dies ꝑduciꝫ. ſic verba meridio et meridior: idē factitādū in pridie et poſtridie. vide i añ d in medijs Catul. ad Ipſitilli. Iube ad te veniā meridiatū. phal. eſt. Mar. lib. iij. Inter tepētes poſt meridiez buxos. Sedet ambulat vt liber acribus curis. Scazōtes ſunt duo. ſic meridianus/pomeridianus. reliqua corripiunꝫ: vt olmodus/multimod⁹. in Lucretio ſepe lecta. Mar. lib. iij. Nō nautas puto vos ſed argonautas. Retro in cōpoſitione variatur: vt extra ꝯpoſitionē: ſic intro. Lucre. lib. iij. ſic animas introducerēt ſenſibus auctas. Ouid. iiij. met. Ipſe retrouerſus ſqualētia ꝓtulit ora. Cōtrouerſia corripitur a Sido. lib. viij. Declamatio controuerſiaꝝ. phal. eſt. Mart. lib. xij. Offenſus genitor trinoctiali Affecit domicenio clientem phal. eſt.

Marginal notes: Quotidie. — Quotidianus — Ibidem — Tibicen — Vbicūq; — matricida — patricida — Meridies

¶ Regula ſeptima de preteritis diſſyllabis.

Preteritiua tenent primam diſſyllaba longam.

Tolle bibit ſcidit atq; fidit tulit: ortaq; do ſto.

¶ Preterita diſſyllaba ꝑducūt priorē: vt, veni a philetico male correctū p̄mū recte dici vbi de duobus tm̄ loquimur in Syntaxi dictū eſt. Tollunꝫ ſex bibi et c. ſteti dedi Addit Neſtor linquo liquī: qđ vult variari: ſ; male, etenī in Verg. nō liquerat legiꝫ ſic Nāq; ſuā patria liquerat tellure ſepultā. ſed ſic/ Nāq; ſuā patria antiqua cinis ater habebat teſtis eſt Seruī⁹: cui recte aſtipulanꝫ Lauren. Valla, et Sulpiti⁹. Valerius Flac. lib. iiij. Si te ſceptra domū ſi te liqſſe parentē Sēſeris. mēdoſe legiꝫ reliquiſſe vt paulo añ. Dignior es et famis meis iam parta venenis: p dignior es iam fama: meis eſt parta venenis. emi ꝑduciꝫ p rꝫaz: et teſte Volſco. et alijs doctiſſimis apđ Oui. in epi. Didus: nō emi ptm̄ ſed p̄ns emo legiꝫ. Q̄ ſibi donaui ꝓfide litt⁹, emo, et ꝑfecto optim⁹ ſenſus eſt bñ inſpiciēti. Iuui ſep ꝑduciꝫ. Catul. p ſyncopā diuturnū culū iuerint metri gr̄a p iuuerint dixit de coma Berenices: nō ita me diui vera ge

Marginal notes: * Naſo. Sepe bibi ſuccos, q̄uis inuit amaros — Liqui. — Emi. — Iuui.

munt iuerint. Mar.lib.iij.vnguētum fateor bonū dediſti Conuiuis here: ſed nihil ſciſti vcteres ſcicidi dixere teſte priſcia. Rui corripit: q2 habet vocalē aū vocalem.

Rui.

ℂ Regula octaua de geminatis preteritis.

Corripiunt binas geminantia: ceu ciciderunt.

Tolle ceciderunt a cedo: a pedo pepedi.

*Naſo ℂ Preterita geminantia principiū primā ꝛ ſcd̄am ſyllabas corripiunt: niſi poſitio
Diſcite ſa impediat: vt tetigi: peperi: pepuli: tutudi. ℂ Dixi niſi impediat. ꝓpter ſpopōdi fefel
nari p quē li vbi prima tm̄ corripit vt in duobus exceptis Cecidi a cedo pepedi a pedo. Juue.
didiciſtis ſaty. iiij. Ebrius ac petulans qui nullū forte cecidit Dat poenas. Hora. Nam diplo
amare ſa ſonat q̄ꝫtum veſica pepedi. Compoſitū ſimplicis regulā imitatur. Ouid. v. triſti.
Contudi. Contudit ingeniū patientia longa malorū. Enniū imitari nō auſim (quia nemo ha
ctenus imitatus eſt) dicentem Ureſqꝫ valentes Contudit crudelis hyems.

ℂ Regula nona de ſupino diſſyllabo.

Cuncta ſupina tenent primam diſſyllaba longam.

Preter nata ſero cieo lino ſto ſino ſiſto

Do ruo cum queo eo reor. At ſtaturus atum dat.

Citum. ℂ Supina diſſyllaba ꝓducunt priorem ſyllabam: vt viſum luſū. Tollunt ſatum a
Situs. ſero: citum: a cieo: litum a lino: ſtatum a ſto ꝛ ſiſto: ſitum a ſino: datum a do: rutuꝫ a
Staturus ruo: hinc dirutum ꝛc. in ſimplici ruitum rectius dicimus: quitū a queo: itum ab eo: ſed ambitus ſatis eſt dictū: ratum a reor. Staturus ꝯtra ꝑmitiui naturā prima producit. Oui. v. met. Nec fruit ſopno vigilātibus excita curis. Sta. theb. iij. Atqꝫ hic ingēti cāpaneus, mauortis amore. Excitus ꝛ lōgā pridē indignātia pacē. Corda tumēs. hec a cieo ſunt. Citū a cio ꝓducit. Sil. lib. iiij. Accitas ꝓpere caſtris in ꝑlio cōſul Raptabat turbas ꝑmuſqꝫ ruebat in hoſtē. Luca. Stratriſqꝫ excita iuuēt⁹. Oui. in epi. cona ces. Oblitus o dn̄e cede libellus erit. idē. ij. met. Hic ſitus eſt phaeton currus auriga paterni. Idē. iiij. faſto. Hic ſtatuo in celo multos permāſit in annos a ſto ſtatum eſt. cōpoſita habēt itum: vt preſtitū inſtitū ꝛc. aliqñ tm̄ ꝓducta penul. habēt atum. vt conſtatum: hinc ꝯſtaturus ꝛc. ſed ipm̄, etiā ſtaturā cōtra primitiui naturā producitur: vt ſtator pro ioue apud Oui. qd̄ ꝓrudē. corripit. Luca. lib. ij. Hic acies ſtatura ducum: idem in. vj. Et ſtatura redit. Papi. vij. theb. Spes ne ob ſtatura pelagis. Ouid. j. faſt. Muſa q̄d a faſtis nō ſtata ſacra petis. Uale. Flac. li. ij. Noſtre ſtata dona ſalutis. Luc. lib. ix. His aſcripſit aquis quarū ſtata tempora flatus. hec a ſiſto. ſunt. Uerg. Nos abijce rati ꝛc. Teren. in Hecyra. Nā eſt ꝯpreſſa eſt nata forma in tenebris noſtro non quita eſt. Ouid. meta. j. Sed itum eſt in viſcera terre. de ambitus dictum eſt. Claudi. in lib. j. in Rufinū. Clientes fallit: ꝛ ambitos a principe vendit honores. Fuo is. fui, futū. vnde ſum fui ꝛ futurus hꝫ: olim corripiebat, p̄uerē ſupiui: qd̄ futurus oſdit. Hora. in arte. Utiliūqꝫ ſagax rerum ꝛ diuina futuri. ſic ꝓfuturus: qd̄ nimis licenter ꝓduxit niſi mendoſus (vt codex) Mantua in ꝯſolātione ſu
*profutu p morte Colle dicēs. Profutura cupit nocitura: ignara futuri: ſed ꝓ fectura forte le-
rus nimiū gendum eſt. Spuo ſputū ꝓducit. Sedul. nimis licenter dixit lib. v. hec ſputa, dn̄m
licenter a noſtram lauare figurā; ſed fortaſſis legendum eſt, Sputa, i. ec per dn̄m ꝛc.
Mātuano
ꝓducitur.

ℂ Regula decima.

Pre tum vocalem de vi reliquis dabo longam.

Expeditio ℂ Omne ſupinū nō dictū mutans ui ſyllabā in tum ꝓducit vocalē ante tum: vt expeditū peditū hinc nola expeditus a. um. Expeditio. Sido. li. viij. epi. Succigāt hedere expeditiones. phal. eſt. vt apd̄ eundē de laudib⁹ narbōis. Nā q̄s perf dis expe
Impedito ditionē. Aut victricia caſtra preteribit: ſic impedio iui. itum. a quo tm̄ frequētatiuū
ipeduas ſnipedito. video ſemel corripi apud Papi. ij. theb. Hos obit atqꝫ illos ferroqꝫ i micā
Dormito tia tela. Decutit impeditat nūcro: ſeqꝫ ipſa viciſſim Arma premunt: ſed forſitan im
Uagito. pediūt ſcriptū reliquerat. Hora. Quādoqꝫ bonus dormitat Homerus. Pap. iiij. ſyl. Cunqꝫ tibi vagitat tertius infans. at vbi in i mutat ſit, ꝯtra primitiui naturā, correptio vt clamatum clamito ſic eſum eſu eſurio ꝛc. Petiturus Claudia, corripit: ſed

In hoc nō puto eū imitādū eſſe: dixit aūt. in. iij. de raptu Proſerpine. Ipſm etiā peti petiturus.
tura Iouē. ſic Arator. Hinc hūana pbant celū petiturus oliue Progredit luſtrare
nemus. Produc quoqȝ ſolutū volutū: quis recte formētur: ꝛ potitū iratū qꝛ actiuū
foret potio iui itū. ꝛc. obliuiſcor oblitū pducitur licet nō recte formetur. Dicta nota
bis. Tonatio ꝛc. producunt a: qꝛ ex antiquo ſupino in atum ꝛc. pecto in preterito o-
lim pectiui habuiſſe dicitur hinc penultima longa pectitum: quod nunc non inue
nitur. habuit quoqȝ (vt opinor) pectiui ꝛ hinc penultima breui pectitum. Colu. lib.
xj. Verum vbi iam puro diſcrimine pectita tellus. Male dixit Riga in Luca. Par
titio quaſdam ſciſſuras ſciſmate gignit. In ceteris preſentis norma ſeruabitur ni-
ſi vocalis ante vocalem: aut poſitio: aut conſonantis mutato impediat quod addo
propter poſui: tetulit: renui: potui pectitus

Regula vndecima de Verborum crementis.

A in crementis.

A creſcens produc. niſi cremento Dare primo.

Crementū verbi eſt vbi excedit ſecunda perſona ſingularis nūe-
ri preſentis tēporis indicatiui modi actiue vocis: que ſi defuerit qua- ✶ Quid ſit
lis foret oſtēditur: vt amamus creſcit: qꝛ excedit hāc perſonā amas: crementū
oſcularis creſcit: qꝛ ſi ſecūda perſona actiui verbi foret. ipſa eſſet oſcu-
las Crementum dictio inuentu perrara. quia incrementū vſitatius dicimus Colu.
lib. vj. ca. viij. Seminarium crementū capere nequeūt. Notatur hec vox a Bero
aldo in margine. Vocalis in primo cremento eſt que erat ſecunde perſone vltima ✶ Incre-
reliquē in ſecundo cremento eſſe dicūtur. A igitur in omni cremento producitur mentū in
vt amamus legebamus. Excipitur in primo cremento do das dare: cum prime con frequētio-
iugationis compoſitis: vt venudabam peſſundabam. rius eſt ꝙ
crementum

E in crementis.

Ni ſubit r produc e ſemper quum ſubit r do

Cum ſocio terne breue preſens: protrahe reris.

Semper e corripitur pre ram rim ro beris adde.

In reliquis produc: quis ſteterūt Maro dicat.

E in vtroqȝ cremento producitur: vt amemus amaremus docem⁹ legebam niſi
poſtponatur r, nam tunc corripitur omne preſens tertie declinationis: vt legor eris Emerunt
legeremus legere: cum ſocio. i. ptō īperfecto coniunctiui modi. Re ante re vel ris miſcuerūt
pducitur: vt legeris. E ante ram rim ro. ſemper corripit: vt legeram legerim lege Steterunt
ro: ſic amauerā ꝛc. quieuerā. ſed quierā pducitur. qꝛ per ſyncopā eſt: vt deflerā ꝛc. Tulerunt.
Beris vel bere corripit: vt amaberis amabere. Ferā velim edā ero ꝛc. corripiunt Dederunt
primam ſyllabam qꝛ in regularibus nō foret cremētū. Cetera pducunt: vt ſteterunt Terruerūt
legerunt: qualia Verg. ꝛ plures licenter corripuerunt: nos nō imitabimur niſi tam
parce in tanto ope. Teren. in plogo eunuchi poſtqȝ ediles emerunt ꝛc. hic emerūt
corripitur teſte Diomede. Vergil. ij. geor. Miſcueruntqȝ herbas ꝛ non innoxia ver-
ba. Idē. aij. ene. Obſtupui: ſteterūtqȝ come ꝛ vox faucibus heſit. Idem in bucco. Ma
tri longa decem tulerūt faſtidia menſ. s. Hora. epiſto. iiij. Dij tibi diuitias dederunt
artemqȝ fruendi. Sil. lib. viij. Terruerūt pauidos accenſa ceraunia nautas. Sunt q
legant. in preterito plusqȝ perfecto ſteterant miſcuerāt ꝛc. quibus cū Diomede re
fragantur mille exemplaria.

I O ꝛ V in crementis.

I produc primo cremento: dum modo quarte

Eſt verbum. Debet ſemper producier iui:

Corripe preteritis imus vndiqȝ. venimus edit.

In coniunctiuo rimus ritiſqȝ licenter.

Inuenies: nolite velito velimus ⁊ itis.

Et ſimus ſitis produc. Erit breue non o.

¶ J in primo cremento verbi quarte cõiugationis ſemp ꝑducit. vt audimus audítis audite audirẽ ⁊c. ibã/ibo: ſcibã ſcibo: experibor: q̃ antiquis placebãt. Audiunt corripit: q: vocalis eſt ante vocalẽ. Item ptm̃ in iui ꝑducit vbiq; i ante ui vt petiui petiueram. ¶ Jmus in omni preterito corripitur. vt venimus audiuimus: niſi in preterito coniunctiui: vbi Seruius ⁊ Diomedes volunt rimus. ritis ꝑpetuum produci.

Rimus et ritis in cõiunctiuo.

Nebriſſenſis etiam vult futurum ꝑduci. Ego magis aſtipulor Georgio Valle placentino lib. xxxviij. cap. x vbi ait: hec licenter ꝑduci ꝑpter tot breues non in p̃terito ſolum ſed etiam in futuro ſi caute reſpexerimus. Quis Seruius dicat Uergilium corripuiſſe egerim⁹: q: aliter ſtare nõ poterat verſus. ait aũt Verg. vj. enei. Nãq; vt ſupremã falſa inter gaudia noctẽ egerimus noſti. Oui. iiij. de põto. Hec vbi dixeritis

Egerim⁹

ſeruet ſua dona rogate. Enni⁹. Nõ aurũ poſco nec mi preciũ dederitis. Oui. vj. me. Hauſt⁹ aque mihi nectar erit: vitãq; fatebor. Accepiſſe ſimul vitã dederitis in vndis. Idẽ priapeis. Utilis hec arã ſi dederitis erit. Et in .iiij. de põto. Quum gelidam tracẽ ⁊ opertũ nubib⁹ hemõ. Et maris ionij tranſieritis aquas. Ibidem. Copia nec vobis vllo ꝓhibẽte vidẽdi. Cõſulis vt limẽ cõtigeritis erit. Catullus ad Leſbiam Dein quum milia multa fecerimus. phal. eſt. poteris ſimilia nõ frequentia ſine affectatione producere. O in cremento producitur: vt amatote. U vero corripitur: vt volumus cetera nota ſunt.

¶ Regula duodecima de nominum crementis.

* Prima declinatio in ſingulari an ⁊ qñ creſcat.

Crementũ nominis: pronominis ⁊ participij ⁊ exceſſus obliqui in ſyllaba vel ſyllabis ſupra nõiatiuũ eiuſdem numeri: vt puer pueri. Qui quorũ. In cremẽto autẽ pluralia a e ⁊ o producuntur: vt horum harum rerum. i ⁊ u corripiũtur: vt artibus artub⁹. De cremẽto autem ſingulari licet Priſcian⁹ Alexãder Sulpitius ⁊ plures in declinationibus agũt malui hic eam rem tractare plene: ⁊ in declinationibus in gloſulis nudo ſermone ſine teſtimonijs admonere pro tenellulo puerulorum captu. Prima declinatio in ſingulari non creſcit: niſi pro ae dicatur ai: de quo ſatis dictum eſt: nec quarta niſi in datiuo vbi eſt vocalis ante vocalem: de quinta in vocali ante vocalem dictum eſt. Ergo a ſecunda auſpicabimur.

¶ Crementum ſecunde declinationis.

Iber: Celtiber:

Que ſequitur primam tantum produxit. iberi.

¶ In ſecunda declinatione vnicum ꝑducit penultimam genitiui iber iberi ⁊ eius cõpoſitũ celtiber celtiberi. nam. de tydei orphei ⁊c. de alius ⁊c. dictum eſt vt de aulai ⁊c. Marti. lib. vij. Ille meas gentes ⁊ celta rexit iberos. ibi diuiſit cõpoſitum ne corriperet: vt luca. in. iiij. Celte miſcentes nomen iberis. Silli. libro. iij. Uenere ⁊ celte ſociari nomen. Iberis. i. celtiberi: nomen: actũs eſt per ſynecdochen rectu s a ſociati. Martia. lib. j Uir celtiberis non tacende gentibus. iambicus trimeter eſt. male ergo corripuit Petrarcha in primo aphrice. Celtiberũq; animos quibus auxiliaribus arma ⁊c. pro certiberiorum cum Petrarcha errauit Guaguinus pluresque.

* Petrarcha non recte dictionẽ celtiberum corripuit:

¶ Tertie crementum A. et. O.

Dicatis. Onis ab o fer: inis breue: protrahis enis.

On ſi vertis in o menſus fit qui fuit ante.

Britones.

¶ A corripitur vt poema poematis. dilẽma atis argumẽtũ qð aduerſariũ vtrinq; capit lẽma inſcriptio. ¶ Ab o producũtur onis ⁊ enis: vt cato nis: anio anienis: ſed aniẽ quoq; dr. ¶ Inis ab o corripitur: vt virginis ⁊c. Si greca in on amittãt n ſeruãt in obliquis quantitatẽ quam habuerunt: vt Agamẽno enis. Frito onis: ſic brito ſaxo onis. macedo onis. vãgio onis. que corripiunt. Iuuena. xv. ſat. Qua nec terribiles cimbri nec britones vnq̃. ubritãni. Martia. lib. x. producit dicens. q̃ veteres brache

brītonis pauperis:ꝛ ꝗꝫ.i.britanni:teſte Calderino.Neſtoꝛ putauit ſaxo onis: etiam
ꝓduci allegans Luca.in.j.Et bituri longiſq leues ſaxones in armis.in qua re er=
rat Neſtoꝛ. qꝛ ſine s legendū eſt Axones : ſunt Gallie pp̄li accole axonis fluuij. te= Saxones
ſte Ceſare in cōmētarijs vt declarat Sulpitius diſertiſſimus Lucani interpres.Si Axones.
do.in.iij.Fuderit ꝛ ꝗꝫ ſcotū ꝛ cū ſaxone pictū. hoc vltimū etiā pp̄li nomē.eſt. Clau
dia.in.j.lib.ꝯtra Eutropiū.Non lōginq̄ docēt domito qꝺ ſaxone tethys mitioꝛ ꝛc. Vecto.
idem in ꝯſulatu honorij ꝛc.Maduerūt ſaxone fuſo.Orcades pp̄li ſunt Alemanie foꝛ
tiſſimi.Luca.Vangiones bathauiq truces quos aere recuruo Stridētes acuere tu
be.pp̄li nomē eſt.Cōtra ꝓducit vecto onis:etiam pp̄li nomē:ſed hec oīa recti⁹ in on
deſinūt quoꝝ quedā ꝓducunt.Luc.li.iiij.Vectoneſq leues ꝓfugiſq a gēte vetuſta
galloꝝ celte,miſcētes nomē iberis ꝓducit etiā picto vel picton pictonis pp̄li nomē. Picton

ℭ L

Dices balecis:nec ſpernes Melchiſedechis.

ℭ Baptiſta Mantuanus.pectoꝛe ſacrificij melchiſedechis erat Martialis.Hale=
cem:ſed quam protinus illa voret.

ℭ D

Dauid dauidis dices:bogudis bogud optat.

ℭ Iuuēcus.Edidit hic Mariam Dauidis oꝛigine Ioſeph.Nebꝛiſſenſis in declina
tionibus.Noſtri dixere Dauidis primā cōtra alioꝝ moꝛem corripitu producito.

ℭ L

Maſculeum dat alis:neutrum foꝛmatur ab alis.
Elis cum ſolis produc.reliquis bꝛeuiatis.

ℭ Al alis maſcu.ge.corripit penul. vt ſal ſalis hoc nomen apud veteres etiā neutrū Hannibal
fuit ꝛ nihilominus eandē corripuit. Verg.j.ene. Vela dabāt leti ꝛ ſpumas ſalis ere * Neutra
ruebant.Iuue.Expēde hannibalē ꝛc.ſic ceteri. Enni⁹ tn̄ ꝓduxit dicens.Que ꝓpter in al exceſ=
hannibal copias cōſiderāt. teſtis eſt apud Gel.lib.iiij.Valeri.ꝓbus grāmaticus ꝯ= tia.
ſtantiſſimus q̄ in hānibalijs haſdrubalis ꝛc.penultimā circūflexit:teſte Gel.Ceteꝝ Heliol.
Probus nūq̄ me habuerit riualē:neq eni adeo ſum antiquari⁹:vt qꝺ videā diſpli=
cuiſſe Maroni:ꝛ quę ſequūtur oībus:id amplexandū putem :q̄uis apud Enni.cen=
ties reperiatur. Neutra ꝓducūtur:vt capital capitalis apud Plau in men.ſic Da=
nielis Michaelis ꝛc. ꝛ ſolis:reliqua corripiuntur:vt vigilis conſulis:ſaulis a ſaul
apud Baptiſtam Mantuanum. Riga ꝓduxit:quē parūfacio. Tanaquil ilis.teſte
Placenti.lib.xxxj.capite.xix.Heliol heliolis ꝓpꝛium viri teſte Priſciano

ℭ N

On nimis incertum.en inis dat.cetera produc.

ℭ En inis corripit : vt nois.Cetera ꝓducūtur:vt pean anis. damen enis ſeben enis
viroꝝ ꝓpꝛia.delphin inis.ꝛc.hymen tamē videt hymenis penultima correpta fa= * Cert a
cere:qꝛ ſcōa ſyllaba corripit in hymene⁹:qꝺ ab hymen deriuat:ſed huius nominis regula da
hymen obliquos nōdum apud veteres reperi. ℭ De on nequeo dare certā regulā. ri non pōt
Nam multa ꝓducūtur plura corripiunt. Producunt ꝗdem in obliquis hec ꝛ plura de noībus
amydon/ancon/babylō/ cytereon /caulon/caulophon/chꝛomion / cydon / damon/ in on excū
daphnon/dolon/emathion/helicon/lacon/ladon/naſamon/platanon/pꝛophirion/ tibus.
peteon/ſampſon/ſinon/ſimon/ſicyon/ſalemon/qꝺ cum o in pꝛima ſolomon ſepiſſi=
me notaui impꝛeſſum.Triton trigon:hec preter ſimon notauit Neſtoꝛ olim teſtimo=
nia afferens:ad quem mitto his non contentum. Oui.vij. meta. Quodq ſuam ſecu
rus erat chꝛomiona colonus. Chꝛomion cum ch aſpirato ꝛ i latino vrbs eſt in Cy=
pꝛo ita dicit Neſtoꝛ:licet aliqui libꝛi creymona hn̄t.alij cremiona. Hora. Pythias
emūcto lucrata ſimone talentū.nam deſino ꝛ ſimon idē eſt iudiciū vti de agamenno
et on Teſtis mihi eſt in ſumma declinationum Antonius Mancinellus ſummus
grammaticus. Iuuencus.Ille ſimonis erat tectis quem lurida lepꝛa Virtute ipſi⁹
diffugerat. idem de Petro. Ales ꝓſequit cantu mentēq ſimonis.Circūſtant triſtē Solon.
verbis preſagia Chꝛiſti.Idem ſemel corripuit dicēs preſolidū ſimonem ꝛc. ſic For=
tunatus.nollem hac imitari. Solon producitur. Perſius.erumnoſiq ſolones apꝺ

quendam male corripitur in epitaphio ſeptem ſapientū: errant quidam dicētes pe
nultimam genitiui corripi: vbi vltima nominatiui corripit̄: nam a doctiſſimis vlti
ma nois tertie in on nuſq̄ corripitur: vt in vltimis doceo: itaq̄ hic nulla eſt regula.
Plurima corripiūtur vt cicon onis. ꝓpriū ⁊ appellatiuū palemon: ſic' philemon te
ſte Ualla in Mattheum canon/demon/cnomon/hiperion/amithaon/agamēnon/
eſon/ amphion ixion/memnon/peon/licaon/ſindon ⁊c. Ouid xj. meta. Ecce nurus
ciconū tecte lymphanta ferinis Pectora velleribus ⁊c. Quedā variātur vt aegeon
Sidon vide ae ante o. Sedcon vide e ante o. Orion videbis in primis ſyllabis. ¶ Sidon in
Sidonius primitiuo ꝓducitur: hinc tamen ſidonius variatur ⁊ ſidonis idis Sil. lib. vij. Uene
Sidonis. rat ad bellum tyria ſidone nepotum. Excitus prece vrbs eſt phoenicie. Verg. j. ene.
Atq̄ equidē teucrū memini ſidona venire. Sil. lib. viij. Sidonis in latia tect̄ idabat
naufraga terra. i. Anna didus ſoror. Verg. j. enei. Obſtupuit primo aſpectu ſidonia
Edon Dido. Idem in iiij. Sidoniam picto chlamydem circūdata limbo. Edon ſine aſpira
Edonus tione ⁊ diphthongo cōtra Gaſparinum ⁊ tortellium teſte Neſto. grece in prima ſyl
Edonis. laba. habet u ita quam nos in e longum vertere ſolemus: etiam edonus dicitur: e va
riatur in deriuatiuis: ipſuz primitiuū edon vel edonus ꝓducit̄. Propertius lib. j.
Nec minus aſſiduis edonis feſſa choreis. Sil. lib. iiij. Edonis vt pangea ſuper trie
teride motu. Luca. Edonis ogygio decurrit plena lyeo. Oui. Protin' in ſyluis ma
tres edoninae ols. Idem in. ij de remedio amoris. Ibat vt edonio referens trieteri-
ca baccho. Edon vel edonus mons eſt ſiue ꝓmontorium thracie. edonis idis. Bac-
Edonij chi ſacerdos Edonij populi Verg. xij. enei. Ac velut edoni boree quū ſpiritus alte
Inſonat aegeo. Edonis idis. etiam eſt vrbs aphrice egypto adiacens.

ER.

Aris produco neutris. Nectar iubar aufer.
Protrahe nar naris: furis: veris: ricimeris:
Byzer Ser ⁊ iber: inter grecum aethere dempto.
Demūtur Oris ab or produc. Cum neutris corripe greca.
Πατηρ: Arboris ⁊ memoris breuies: indictaq̄ cuncta.
Ματηρ

¶ Aris ab ar. neutri gñis ꝓducit̄: laquear aris ⁊c. tollunt̄ nectaris iubaris. Nota
in ar ꝓ pria fere ſunt punica; vt hamilcar aris geſtar aris. que ꝓbus apud Gelliū
voluit in obliq̄s penultimam producere: id poete nuſq̄ faciūt: nec tu facies ſi mihi
auſcultas. Far farris poſitu extendit̄. Perſius Farre litabo: hinc farrago ⁊ farreus
a, uz. quod tamē aliquādo abiectiōe r litere corripit̄. Mar. lib. xj. Huic piſtor fareas
facit placentas. phal. eſt hinc etiam farina vnico r ſemper corripit̄. Verg. pinguiſ-
q̄ farine producuntur que ſequūtur in litera. Nar naris fluuij nomen. pro naſi fo
Fareus ramine non nar ſed naris in nō dicitur. Fur furis: ver veris nota ſunt. Vergi. vere
nouo ⁊c. Ricimer eris. viri ꝓprium. Sido. in. j. parregyrico. Preterea inuictus Rici-
Aliḡfarine mer quem publica fata reſpiciunt. Ibidem. Foedera nulla. Cum Ricimere iacet
quem cur nimis oderit audi. ſic ibidem ſepius. Byzer eris cum y greco populus
ponti: dicitur quoq̄ buzer: ⁊ in ſecūda declinatione buzerus hinc byzericus portus
Ricimer Ualerius Flaccus lib. v. Byzereſq̄ vagi philetēq̄ a nomine dicta littora. Ser ſeris
Byzer. populus Scythie: dictus a ſera vrbe. apud quem ſunt arbores. lanigere vnde ſerica
Ser veſtimenta conficiuntur. Verg. Velleraq̄ vt foliis depectant tenuia ſeres. Sidoni
*Ser. in us in panegeryco maiorani Aſſyrius gemmas: ſer vellera: thura ſabeus. Ser etiā
ſingulari eſt ve miculus: vt in Pli. dicit Hermolaus: gtō ſeris ⁊c. Erier eris ⁊c. etiam produci
apū Sido tur teſte Placentino lib. xiij. cap. xix. Iberis tam pro hiſpano q̄ armenio. naz qui in
Erier eris Hiſpania ſunt ab aſie populis orundi putantur: ⁊ vtroꝛūq̄ regio iberia dicit̄. Lu-
Iber. ca. occurrat iberibus alter. i. aberis. Priſcianus in perhiegeſi. Quem iuxta terras ha
Greca. i. ter bitant orientis iberes Greca inter multa producunt penultimā: ne fallar ſi omnia
Brachoni dixero Ego hec ſolum colligere volui. Brachioniſter eris: armilla: teſte. Neſtore.
ſter. Crater eris poculum aut aliud vas amplum. Ver. Crateras magnos ſtatuūt ac vi
na coronāt. Ab actō fit nomē prime feminini generis: hec' cratera. quod Calepinus
male dixit eſſe maſculinū: vt crater: q2 in dictum Verg. verſuz ait Serui. Hic crater
Crater. grecum eſt: hec cratera latinum. Character eris. i. ſignū ⁊ dicendi ſtylus Characte-

riſmos.i.deſignatio cū ch aſpirato & t exili pducit̃ teſte Neſtore & aelio Antonio
Cremaſter eris.teſtibus eiſdem & eſt neruus a quo teſticulus dependet. Columel.. Character
vij.ca.xxiiij.author eſt.Climater eris teſte Nebriſſenſi hinc climatericus. Plinius Cremaſter
li.vij.Scāſili;annorū lege occidua quaſ climateras appellāt.multa dicit.in annota Climater.
tiōibus Beroaldus nihil aliud eſt ꝙ̄ piculū vite fortunaꝗ̄ hoīs ex aſtrorū lege hic
climatericum tps.clyſter cum y in obliquis penultimam pducit:q2 apud grecos vt
in ceteris productis u ita nō vertit̃ in e breuem vt fit in aer & ether teſtes mihi ſunt
Neſtor & Nebriſſenſis:ideo male dixit Macer. Appoſitus digitis aut intus clyſte= Cliſter,
re fuſus.inſtrumentum eſt quo medici aluum repugnant:a clyſin:abluere vulgus
ſuppoſitoriū vocat.Clyſmus ablutio eſt.docti etiam glādis ſpecie balanū dixere.
Tortellius etiam clyſteriū vocat.Halter eris.pducitur teſte Neſtore.Quidam ſine
aſpiratione alter ſcribunt:& in ntō etiam alteres ris.recte dici autumant.Martial. Haltes
in apo.Quid percunt ſtulto fortes haltere lacerti? Exercet melius vinea foſſa viros
pondus eſt quod in manibus accipitur ad ſaliēdū velocius.Luter producitur in o=
bliquis teſte Neſtore.vas eſt purgādis ſordibus deputatū.Panther eris teſte eodē
animal quoddam quaſi tota fera ther fera eſt.Panthera penultima lōga:etiam fe=
re nomen ſed diuerſe.ne lōge mittā vide Calepinū.Phyſeter eris :cum y greco pi= Luther
ſcis marin⁹ mirabili magnitudine.dicit̃ a phyſao.i.ſpiro vel ſufflo Auien⁹ in Ara Panther
to Delphinos virides & phiſeteres anhelos.Preſter ſerpentis genus alio nomine Phyſeter
dypſas dicitur.Eſt etiam ventus turbo vniuerſa amburens & proterens. Lucretius Preſter
lib.vj.preſteras grai quas ab re notitarunt.Ibidē.Et quaſi demiſſum celo preſte
ra imitetur.Statē ſtateris producitur teſte Nebriſſenſi:quod inde formatum nomē
ſtatera declarat cōtra Calepinum:& plures:vide in mediis e ante r.Soter ſoteris:
ideſt ſaluator & viri proprium producitur:teſte Nebriſſenſi.id verum eſt monſtrat Stater
hinc deductum nomen ſoteria vide in primis o ante t.Produc ous ab or:vt amoris Soter
ſed corripe neutra:vt marmoris:et greca vt caſtoris:hectoris:cum memoris arbo= * Greca in
ris.Vetuſtiſſimi ne loquerētur grecanice pduxerunt hectoris & ſimilia:id nec Ver= or, hectorē
gilio nec qui ſequūtur placet.ideo ſemper corripiemus cum omnibus non dictis vt olim pdu
mulieris:gutturis:martyris &c.Mart.lib.4.Amethyſtinaſꝗ̄ mulierū vocat veſtes cebatur
Scazon:cuius ſex ſunt pedes.quartus erum iambus eſt:nā ſpondeus eſſe nequit.
Priſc.in accētibus dicit pduci:ſed non pbat: & multi negāt libellū illum eſſe Priſ.
& Terē.quoꝗ̄ & Plauto ſemper deprehendimus correptionem:Phil.vt plures per Mulier
Priſcianū aut aliū deceptus:hoc nomē male pduxit.Manci. & plures per mēdo
ſos Lucretij libros decepti ſunt legētes mulieris vbi legendum eſt Nebriſſenſi te=
ſte:adiectiuū muliebris:vt lib.iiij.Siue virum ſoboles ſiue eſt muliebris origo ita
habet impreſſio quā ego vidi.docet idem Neſtor Nouarienſis. Ador oris patitur in
heteroclitis:obliquos eī variat.Lucar aris nomē in obliquis corripitur:lucar neu Caſtor
trum p precio qd ex lucro capitur:pducit̃ teſte Neſto.Caſtor corripitur etiā p ani=
mali qd fugatū ſe caſtrat.Caſtor grecū eſt latinā non recipiens etymologiā Iuue.
xij.ſat.Imitatus caſtra qui ſe Eunuchū ipſe facit cupiēs euadere damno.Teſticuli
atꝗ̄ ideo medicatum intelligit inguen.latine dicit̃ fiber.Compoſita ſimpliciū rēm
ſeruāt:q2 corripiūtur a decus & corpus qbus addes antiqua q̄dā a puer vt indecor: Indecor.
qui ntūs in vſu nō eſt:teſte Seruio.Ver.li.xj.Nō tn̄ indecorē tua te regina reliquit Rhetor.
Tricorpor marcipor publipor.i.marci puer &c.Rhetor corripitur q2 grecum eſt &c.

Ꞇ As.

Atis ab as produc :ab anas anatis breuiato.

Cetera corripies niſi vaſis dico vadis vas

Ꞇ Litera clara eſt.Anas anatis ſine dubio corripi vt recte docet Neſtor: Auienu⁸ Anas,
in arato.Lati pedēꝗ̄ anatē cernes excedere ponto.In hoc certe nō errauit.Macer
dicens.Anſeris aut anatis mixta pinguedine tauri.Sulpitius voluit produci alle
gans illud Marti.lib.iij.Et anatis habeas vropygiū macre.Scazon eſt Neſtor e=
undem verſum ad correptionem citat:ſic etiam Nebriſſenſis:ſed fallūtur oēs:quia
nec productio nec correptio ex hoc verſu deduci poteſt:nam primus pes et ana pe=
ſtus & trybrachus eſſe poteſt.De anapeſto Perſius.Hedere ſequaces:ipſe ſemipa
ganus de trybracho.Martia.in principio primi libri.An ideo tantum veneras vt
exires.Anas eſt auis & fluuius:& vetulorum morbus.

¶Es.

Es breuiat niſi cum locuples:merceſq; quieſq;.

* Grecaı etis genitiuuz mittē tis. Termes.

Sic heres.Grecum iungo:quod prebuit etis.

¶Es breuiat penultimam genitiui:vt miles itis.interpres:interp̄tis.ceres cereris deſes idis.producūtur vero locuples pletis.merces cedis.quies quietis. ſic inques inquietis.heres heredis.Et greca que habent in genitiuo etis.vt magnes etis.tapes lebes chremes ꝛc.Termes etiam pro vermiculo vt quidam volunt pro ramo olee notum eſt habere termitis vt miles itis.Omnia ſunt clara. Aes aeris: praes praedis diphthongo producuntur.

¶Is.

*Glis glitis ꝛ gliſſis gti rari inuentu. Dis ditis. Pſophis.

Is breuiat.Tolle glis gliris.Quodq; dat itis:

Et ſophis Chrenis Neſis:grecum quod in n fit.

¶In is corripiūt penul.gti:vt lapidis iſidis cineris:ſed pducit̄ glis gliris. glitis et gliſſis credo nō inueniri licet cuz Alexādro ea ponāt nō pbāt Neſtor Sulpitius Mancinellus.pducūt que habēt itis:vt dis ditis ſic samnis quiris lis. Uerg.patet atri ianua ditis.Ouid.teſte Nebriſſenſi corripuit dicēs.Et pulſata nigri ianua ceca ditis:ſz mēdoſuz puto p iouis:q2 nigri aut ſtygij vl' pfundi Jouis:p plutonis frequens eſt.tu igitur tn̄ pducito.¶Produc etiam pſophis idis.cum p ante ſ. nomē

Crenis Neſis

vrbis a pſophide erycis ſiccani filia.Ouidius.v.meta.Uſq; ſub orchomenon pſophidaq; cillenēq;.Papinianus.iiij.theb.Aephitios idem ardor agros pſophidaq; celſam vaſtat.eſt et pluriū vrbium nomen.¶Crenis idis.nymphe nomen: pducit̄ teſte Priſciano lib.vij.Protrahe delphis inis.ſalamis inis.tachis inis ꝛc.que p n etiam finiuntur.Adde longe neſis idis.apud Papinium.

¶Os.

Protrabit os.tria corripuit bos compos et impos.

¶Os in obliquis penultimā producit:vt rhinoceros tis.cuſtos dis.flos ris.minos minois:tros trois:herois ab heros.cetera patent.

¶Us.

Incus. Us breuiat:tollas pre:dis:ris:tis:quod babebit

U.preter pecudis liguriſq;:intercutis addo.

At melius melioris babet conformia iunge

¶Us penul.gti corripit:vt corporis velleris tripodis oedipodis:in ntō tripus non tripos dr̄.producūt q̄ hn̄t utis udis aut uris:vt virtutis:ſubſcudis:turis:ſic incus dis cōtra ineptulos.Hora.Et mare tornatos incudi reddere ꝟſus.Corripiuntur pecudis liguris a ligus ꝛ intercus intercutis.Comparatiua pducunt̄:vt melioris.

¶Bs.Ps.Ms

Conſona cum preit s.patrij penultima curta eſt.

Hinc cyclops ſeps gryps conops cercos remoueto

Lelaps Gryps. Grypus

Atq; europs hydrops:fuge cyclopis atq; dolopis.

¶Nomen in s.precedēte cōſonāte:vt bs ps ms.penultimā genitiui corripit: vt lelaps pis.nomē canis ꝛc.Produc tamen plebs plebis:q2 diphthōgus eſt.Seps ſepis.Gryps(quod in obliquis aſpirationē ſuſcipit)gryphis.teſtis mihi eſt Nebriſſenſis.Uerg in buc.Jungētur iaz gryphes equis.animalia ſunt equis infeſta. dicitur quoq; grypus pi.Eſt etiam grypus naſus aduncus:ꝛ aenigma ſiue inſolubile ¶Cyclops pducit tn̄ ↄtra Sulpitiū.Hora.in arte.Antiphatē ſcyllāq;:ꝛ cum cycla

pe charibdin. dr a cyclos rotūdus ⁊ ops.i.oculus. ¶ Conops.i.culex: hic conopeū. Cyclops
i.velū ad arcēdos culices extēdi ſup lectū ſolitū. Iuue.ſaty.vj. vt teſtudineo tibi lētu Conops.
le conopeo. Cercops opis ppꝛ'a: a Ioue in ſimias ꝟſus. Ouid.xiiij. meta. Quippe Conopeū
deuz genitor fraudem ⁊ piuria quondā Cercopū exoſus gētiſqꝫ admiſſa doloſe. In Cercops
deforme viros aial mutauit vt iidem Diſſimiles hoi poſſent ſil'eſqꝫ videri. Europs * Macer.
Sicyonioꝝ rex addit hic a Nebriſſenſi. ¶ Hydrops aqua intercus. hydropicus q̄ nō recte di
hydropē patit. Hora. Si nō vis ſanus. cures hydropicus ⁊ ni. Male dixit. Macer ctione. hy-
Hydropicis ſic humores deſiccat aquoſos. male quoqꝫ Riga in Luca. Hydropicū dropicus
curat ieſus ⁊ ne primo recumbas. Caput capitis ſatis patet: ideo ad x pergo. eſt vſus.

¶ X

Pꝛe gis vocalem bꝛeuio. pꝛoducito lex: grex:
Ex icis abbꝛeuiat. vibex niſi cetera pꝛoduc.
Pꝛeter abax ſimilax atrax cum dꝛopace candax
Fax et atax pharnaxqꝫ ſtoraxqꝫ panaxqꝫ colaxqꝫ
Pix ⁊ onix illix biſtrix cum maſtiche varix
Coxendix ⁊ erix fornixqꝫ calixqꝫ cilixqꝫ.
Dic filicem ſalicem laricem natricemqꝫ niuemqꝫ.
Capadocem bꝛeuibus cum pꝛecoce ſubiiciamus
Dux trux nux crux atqꝫ volux. Variabo Syphacem
Et bebꝛicem: raro nomen pꝛoducimus iſtud.

¶ Vocalis ante g corripit vt remex remigis: grex gregis: phryx phrygis. Sed pro * Frux
ducūtur lex legis: rex regis: ſic illex protex: quibus adde frux frugis: ſꝫ ntūs eſt rariſ ntūs rar' i
ſimus. Corripe item icis abiex: vt vtex verticis. vnū pducit viber vibicis: qđ in ntō uētu. quo
per e ſcribi teſtat. Priſcia. aliq tn̄ vibix dici voluerūt: vti lodix nō lodex dici pbaui- tn̄ Auſoni
mus. Perſius. Si putcal multa cautus vibice flagellas. Cetera pducunt in obliqs vſus eſt
vt myrmex ecis. alex ecis. pax pacis. arctophilas acis. piſtrix icis. tam pro muliere Viber.
pinſenteqꝫ p piſce ⁊ ſydere. Feſtus in arato. Cedit aper ſumma qua lux piſtrice co Piſtrix
ruſcat. Cice. in arato. Semiferam ſubter caudā piſtricis adheſit. qui dicunt corrip i
authoritate (vt opinor) carent. hoc etiam piſtrix dicit. Germanicus in arato. namqꝫ
aries ſupra piſtrin piſceſqꝫ feruntur. ſic etiam Feſtus. Piſtris etiam nauis eſt apđ Pernix
Verg. pernix i. velox a pernitor. Verg. Pedibus celerē pernicibus alis. Plurimi di
cūt. etiā Seruius ſi recte memini: pnix aliqñ ſignificare pnitioſuȝ ac nociuū pnecco
et tunc aiunt penultimā in obliquis corripi: id puto eſſe falſum donec ex vetere poe Pernicies
ta pbetur correptio: nec vſqꝫ inueni pro pnitioſo niſi metaphoricos forte. nam qui
crudeliter aliqđ agere cupit: id pniciter aggredi ſolet. Pernicies a pnix non eſt ſ; d
a nex aut perneco. Phenix icis. pducit variari crederē ſi teſtimoniū e veteribus ci- Abax.
tarent. Refex ecis. opinor corripi. vt reſeco. vnde deriuatur nūc declarem' per ordi
nem correpta. ¶ Abax acis. qđ patet p id qđ eſt ab illo abacus. Perſi. Nec q abaco Similax
numeros ⁊ ſecto in puluere metas ſcit riſiſſe vafer. Iuue. Ornamētum abaci necnō
et paruulus infra eſt menſura numerorum. Ouid. iiij. met. Et crocon in paruos ver
ſum cum ſimilace flores. hic quintuspes eſt pceleumatic' teſte Neſtore. Alij legūt Atrax.
ſimilace vt ſit ſimilax diſſyllabum: q2 vbi pceleumaticus eſt: locus eſt ſyncreſi teſte
Seruio: que hic nulla eſſe poteſt. Eſt nomen arboris albuȝ florē pferētis. ¶ Atrax
acis fluuius Aetolie ⁊ Macedonie vrbs. Catullus. Smyrna cauas atracis penit' Dropax.
mittetur ad vndas: hinc atraci' a.um. ⁊ atracis idis. pro hyppodamia. ¶ Dropax
vnguenti gen'. Seren'. Necnō appoſito curant dropace mēbra. ſic Martialis ⁊c.
¶ Cādax inſula Creta: que vulgo cādida dr penultima gtī corripitur teſte Neſtore Candax.
Candas etiā ſiue cādacis fuit ethiopū regina. Iuue. Cādacis ethiopū dicant arca-
na. Ouid.j. meta. Tu face neſcio quos eſto cōtētus amores Irritare tua nec laudes Fax.

aſſerere nr̃as. Atax q̃dã aſpirãt teſte Calep. athax eſt fluui⁹ prope Narbonẽ. Sido
Atax. nius lib. ix. Atacẽ tonare cum ſuis olerib⁹. Jãb. tri p̃nuspes eſt anapeſt⁹. hic ataci
nus. Hora. j. ſer. Hoc erat expto fruſtra Uarrone atacino. Pharnax viri propriũ. Lu
Pharnax ca. li. ij. Tygraneſq meũ nec pharnacis arma relinquas Ammoneo. ¶ Panax acis
herba cui⁹ ſucc⁹ oppopanax d̃r. Colu. li. xij. ca. iij. Panax vtroq tp̃e leui ⁊ ſubacta
terra rariſſime diſſerit. Idem lib. x. Hic medica panaces lachryma ſuccoq ſalubri
Glauces ⁊ pfugos victura papauera ſopnos Spar̃te ⁊c. hic panaces p̃l̃e eſt hic pa
naces herba. Luc. lib. ix. Et panaces potẽs ⁊ theſſalla cẽtaurea. Storax p o aut ſy
Storax rax per y grecũ gen⁹ aromatiſ ⁊ arbor iþa vñ fluit. Uer. in ciri. Nõ ſtyrace iõ flagrã
Strax. tes picta capillos. Serenus. Aut ſtyracã torres aut duri vulturis alã. ¶ Colax pa
Colax ſiti nomẽ teſtat̃ Sulpit. in obliq̃s corripi. ſic ſilax ⁊ forte plura. At thorax ⁊ chorax
pducũt ꝯtra quoſdã. Pix notũ eſt. ¶ Onix. i. vnguis ⁊ lapill⁹ p̃cioſ⁹. in obliq̃s ſumit
Onyx. aſpirationẽ. hinc Sardonix etiã lapilli nomẽ vtrũq cũ y greco teſtimonia patent in
Sardonix q̃b⁹ ꝗ́dã vnũ Marbode⁹ i lapidario. Sardonychẽ faciũt duo nõia ſard⁹ onyxq
ſic legit Nebriſ. Neſtor aũt ſic ſard⁹ ⁊ onyx. vbi dicit Marbodeũ erraſſe in p̃ma ſyl
laba. ſic Alexãder nequã errat dicẽs. Ungula da nobis q̃d ⁊ Onycha ſignate onyx
Onycha ae. vt lãpada ae. a lãpas. hos aũt errare oñdit Propti⁹ dicẽs Et crocino
narres murrhe⁹ vngat. Onyx hiſtryx. herenace⁹. Calphurni⁹. venit ⁊ hirſuta ſpino
Hiſtrix ſior hiſtrice barba. Illix. i. fraudulẽtus ab illicio: ſic elix icis ab elicio ſulcus aqua
Illix. ri⁹ p quẽ aqua e liris ducit̃. teſtis vtriuſq eſt Neſtor. ¶ Maſtix i obliq̃s ſumit aſpi
Elix rationẽ: vt Maſtichis femineũ eſt cõtra Alexandrũ: a etiã male d̃r in obliq̃s pduci.
Maſtix Serenus. Maſtichis addẽtur iã fracte milia farra. Idẽ. Rugaſq ſulcos lẽtiſci maſti
Uarix. i chetẽdẽtes. eſt rheſina lẽtiſci arboris. Maſtix gos. eſt flagellũ. maſtigia. i. verbero.
Uaricus ¶ Uarix vena pl⁹ equo intumeſcẽs. ſũt q̃ dicãt ntm̃ ſingl'arẽ etiã eſſe varicis. Hor.
Uarice ſucciſo ⁊c. hinc varic⁹ a. uz. i. ampliore paſſu gradiẽs. Oui li. iij. de arte. Illa
velut cõiunx vmbri rubicũda mariti. Ambulat ingẽtes varica fertq grad⁹. hic va
rico cas. ⁊ deponẽtal'r varicor aris. ⁊ diuaricor p̃uaricorq. Celſus. li. ij. At varix or
tus ⁊c. Nebriſ. male putat varix p̃mã corripe. Uaricoſus ꝯtra p̃mitiui naturã p̃mã
corripit. ¶ Corẽdix icis. i. coxa. Seren⁹. Clauſa acies iter gemie corẽdicis vmbras
Eryx cũ y greco viri: vrbis: mõtiſq nomẽ Uergi. j. eñ. Siue erycis fines regẽq opta
Corendix. tis aceſtẽ. Fornix. Hora. In fornicẽ: ſtantẽ ⁊c. Calix notuz eſt. ¶ Cilix ppl'i nomẽ: fe
Erix. mineũ ciliſſa eſt. regio iþa cilicia. Iuue. ſic pugnas cilicis laudabat ⁊ ict⁹: eſt q̃z p
Fornix priũ viri. Filix herba. Uer. ij. ge. Et filicẽ i curui inuiſaz paſcit aratris. diminutiuũ ẽ
Cilix filicula. Salix. idem. Et fugit a ſalices ⁊c. Larix arbor. Nebriſſen. in. ix. deſinere ait
Filix. q̃dã volũt ẽt p e larex dici. Ego p i larix i Uictruuio ⁊ aliis ſp legi. hic larin⁹ a. uz. et
latinũ caſtelli nomẽ apð Uictruuiũ. Luc. li. ix. Et lariceſq fumoſq graueẽ ſp̃etib⁹ vrũt
Salix ¶ Natrix p ſerpẽte: nã p femina nãdi perita notũ eſt pduci. vt Lucil. lib. ij. Si nati
Carix bus natricẽ impſſit craſſaz ⁊ capitatã. ¶ Nix notũ eſt: Capadox q̃ſpiã i capadocis
nat⁹. Perſi. Capadocas rigida pingues pauice cataſta. ſic Capadoc⁹ capadocia.
Natrix. ¶ Precor ocis. vide p̃mã regulã diphthongoꝝ: male quidã. Quũ reſerata fui p̃cos
Capadox. cis ianua lethi. Uolux addit Priſc. in accẽtib⁹. ¶ Syphax cũ y greco ppriũ viri va
Precox. riat̃. Prop. lib. iij. Hanibalis ſpolia ⁊ victi monumẽta ſyphacis. Claud. de bello gil
Uolux donico. Cõpulim⁹ durũ ſyphacẽ fractũq Metello traxim⁹ immanẽ Marij ſub vin
Syphax cla iugurthã. Ceteri ãt pducũt. ¶ Bebryx cũ y greco ppl's i Bebrycia nat⁹. vñ Be
bryci⁹. a um. variat̃. Sil. li. iij. Poſſeſſus bacho ſeu Bacbrycis in aula. Ceteri (quã
Bebrix tum notare potui) corripiũt. Uale. Flac. li. ij. Procul eſſera virtus. Bebrycis. e ſcyn
Merix. tici pcul. in clemẽtia ſacri: ſic eſt in libris Ualerij quos ego vidi. Narix icis. corripit̃
vide a aſt r. Et tñ dulciſſime p̃ceptor Neui de gñalibus quãtitatũ regulis tuo no
mini dicatis nũc Jeſu fauẽte ſpeciales quãtitatũ r'las diligẽter enucleabimus.

¶ Finis libri ſecundi

¶ Joannis Deſpauterij in tertium librũ prefacio ad virũ doctum ⁊ longe lateq famatum Jodocum Badium Aſcenſium.

Acceſſimus tandẽ Badi amiciſſime ⁊ olim literatorũ patrone humaniſſime ad tertiũ artis verſificatorie noſtre librum: quem immẽſi laboris pelagus iuſtiſſime dixerim: quatinus adeo difficilis eſt primarum et mediarum ſyllabarum quantitatis traditio. vt Georgius Ualla Placentinus homo vtriuſq lingue doctiſſimus: rei difficultate perterritus; quum cetera huius artis ſacramenta prudẽ.

tiſſime tractaſſet:de primis mediiſq; ſyllabis omnino ſilendū putaret ſiquidē tanta eſt ſyllabarū varietas:vt nec regulis nec exceptiōibus ſatis explicari queat.ideo optimum eſt ad poetas confugiū. Sed hoc ipm ſemp:ſcz ad poetas confugere:tam eſt difficile:vt plus tpis ſit impendendum queritādis quantitatib⁹:ꝗ componendis poematis.Quocirca operepreciū putaui:diligēter plectis poetarū monumētis que inueniſſem regulis ꝯtraria per exceptiōes ordine alphabetario digerere.tametſi nō dubitauerim adhuc deeſſe nōnulla:qꝛ nō oia poſſumus oēs hoc certe nemo inficiabitur.Laudabile eſſe aliquo ꝓdire tenus:ſi nō datur vltra.Inueni quedā apud grāmaticos adhuc mihi ignota.que ſine teſtimoniis appoſui relinquens ea ſtudioſis diſcutiēda.Clamitabūt dure ceruicis hoīes pluraq; a me excepta debere gemino ꝯſonāte ſcribi:at ego ꝯſonāte ſimplici ea vbiq; reperi:nec q̄ in orthographia cōtrarium doceret inueni.vt Sabus Caduceator Lagon Samura Mamercus Danubius ⁊ alia plurima a paucis ante me excepta. Sed q̄d facient in breuibus q̄ plurima primus aīaduerti.multa certe blaterāt indocti hoīes:quo peruerſam opinionem ſuam tueātur.Contra hos oēs defenſorem tepāro.ſi tu id permittis doctiſſime Badi:hunc librum qualēcunq; tuo nomini conſecrans.Carmen hic vt in reliquis:non ꝯpoſui qꝛ tanta eſt dictionum ſylua tam aſpera ſepe herba:vt exametros modos penitus aſpernētur:⁊ non poſſet carmen ꝯficimiſi ⁊ longiſſimū ⁊ duriſſimū:qꝛ plurima collegi ſcitu neceſſaria ante me a nullo aīaduerſa.Quis cunctī fuerūt longe me doctiores:qui hec vt minutula preterierūt.ſiquidē aqla nō capit muſcas ſed has muſcas ſiue nugas video multos errores peperiſſe ideo eas preterire indignū iudicaui.Nunc ne prefacio modum excedat:rem ipſam aggredior:aſpiret audacibus ceptis deus noſter mitiſſimus Jeſus Chriſtus.Vale dulciſſime Badi.Ex Bergis apud diuum Guinnocum.iij.Iduum Januarium.Anno dn̄i.M.D.xj.

❡ A ante conſonanteis in primis ſyllabis.Et primo.

❡ A ante B.

A Ante b corripitur:vt faber:ſtrabo:ſabinus. Juue.Sedīſti qua nemo faber ⁊c.Ineptus eſt ꝟſus faber in angario ⁊c.Hora.ſaty.ij.lib.j.Si quod ſit vitiū non faſtidire.Strabonē appellat petum pater:hoc eſt contra Alexandrū Sulpitiū ⁊c.ꝗ aūt quidā Strabo primum producta aiunt:friuolū eſt:niſi ex veteribus teſtimoniū afferant. Nam eadem eſt quantitas propriꝫ ⁊ appellatiui:niſi contrariū ex veteribus doceaī vt regulus clemens Sabinus ⁊c.in qua re multum hallucināutur.Petrarcha in li.ij.epiſt.ad Joannem Columnam.Ut brutum lonteniq; ſimul colliſit aruntem.Obtulit vt decios gladiis hoſtilibus vltro Sabinū cheriamq; ſuo:rigidumq; Cheronē Marcelluq; dolis:regulum vigilando peremit.Eripuitq; animā mixtam cum ſanguine Sylle.Decerpſit marium ferro bebiumq; cruentis Unguibus.Maiore licentia vſus eſt in tot verſiculis ꝗ in tota ene.Verg.qꝛ perſuaſerat ſibi Petrarcha propriorꝫ quātitates eſſe communes.Nota vbiq; geminata.vt ſabbatum.Sedul.lib.j.Sabbata propter Condita ſunt hominem:ſed non homo ſabbata ꝓpter ſic Juue.⁊ Perſius.vt recutitaq; ſabbata palles.Petrus Riga male dicit in Lucā.Ante diē ſabbati dum licet illud agi.❡ Notabimus preterea que ex ſecundo libro noſcūtur.ſtabam ſlabam.corripiuntur tamen ſtabilis ſtabulorarius.⁊ ſtabulum.At producitur a fabar ſabilis effabilis.a nabam nabilis ⁊c.

A ante.B.
Strabo
* Sulpi. nō recte dixit ſtrabo primā producere.
Sabinus
Sabbatū

❡ Exceptio.Abel hebreū nomē viri propriū a xp̄ianis variatur

❡ Crabro non ſcabro:vt in ſacris corrupte legitur:teſte Nebriſſenſi.qui cum Sulpitio opinatur produci:quia correptionem non inuenit.

❡ Fabula.Nota.Fabula nullius veneris:ſic fabella.qꝛ nuſꝗ̄ video.corripi. at fabull⁹ fabulla ꝓpria in Martiale cum gemmo ll corripiunī.❡ Fabrateria oppidū campanie:a quo fabraternus:nonnulli hic excipiunt:qꝛ ſcribi putāt cum r in ꝑma frabateria.Juue.ſaty. Optima fore aut fabraterie domus aut fruſinone paratur.

❡ Flabrum:qꝛ a flabam:ſed hinc flabellū variaī.Propertius in ſc̄do.Et modo pauonis caude flabella ſuperbe.Oui.in.iij.amorum.Quod faciūt noſtra mota flabella manu.Idem in j.de arte.Profuit ⁊ tenui ventos mouiſſe flabello.

Crabro
* Vergil. Aut aſper crabro paribus nitēſcuit armiſ
Fabulla
Fabella
Fabrateria
Flabrumq̄.
Flabellum

Labor ¶ Labor ris. verbũ tertie. vnde collabor allabor. vt ibi Labitur exiguo qđ partum
eſt tpe longo. Labor nomẽ corripitur. Uer. Labor ola vincit Improbus ꝛ duris vr=
Labo as. gens in rebus egeſtas. Corripitur labo as. Claudi. victoria Stilliconis contra Ala=
ricum Romanũ reparate decus moleſꝗ labantis. Imperij fulſiſte humeris. ſic ceteri
quos videre licuit: preter Lucre. lib. vj. dicentẽ. Atꝗ vel in primis quũ labat fune=
re funus. ꝛ Juuẽcũ. Reſpõdit dñs labat, qꝛ pectore veſtro inſtabilis fidei nutãs per
lubrica greſſus. Et ſpũs ipſe viget: ſed corpus debile labat. Labefacio corripitur qꝛ
a labo as: ſit non a labor nec a labes is. quod ꝑducit̃. Uerg. ij ene. Hinc mihi prima
mali labes ꝛc. Labicũ oppidi nomẽ variatur. hinc labicus a. um. ꝛ labicanus a. um.
Labes. Uerg. vij. ene. Et picti ſcuta labici. Sy l. lib. xij. Cãpos ingreſſus ꝛ arua labici. Mar.
Labificus. libr. j. epig. Labicana leui ceſpite velat humus. Labicus ꝓprium viri ꝛ labica ꝓpri
um mulieris eandem ſeruant quantitatem. Laban a chriſtianis variatur.
¶ Nabis viri proprium apud Sillium. lib. xv.
Nabis. ¶ pabulum ꝛ verbũ pabulor. Uerg. j. enei. Pabula guſtaſſent Troie ꝛc.
¶ Sabus ſancti filius. vnde ſabini dicti ſunt prima ꝯtra primitiui naturã, correpta
Sabus Sctũs dei nomẽ eſt Sil. lib. viij. Pars ſctĩ voce canebãt Authorẽ genitis pars lau
Sabini. des ore ferebãt Sabe tuas qui de patrio cognomine primus. Dixiſti pplos magna
Sabura ditiõe ſabinos. ¶ Sabbati⁹. Idem in codẽ. Quiꝗ tuos flauina focos. Sabatia ꝗꝗ
Saburra ſtagna tenẽt. ¶ Sabatia ſtagna ꝑpe Romã ſũt: vt Strabo meminit. ¶ Sabura vi=
ri ꝓpriũ. idem lib. xv. Stridẽtẽ ſabura cornu excepit. Et Luca. li. iij. Ut ſibi cõmiſſi
ſimulator ſabura belli. at appellatiuum. Saburra pro grandiore arena geminato r
corripitur ꝯtra Priſci. Uerg. iiij. geor. Ut cymbe inſtabiles fluctu iactante ſaburram
Scabidus Tollũt. ¶ Scabidus teſte Alexãdro. A ſcaber ſcabies ſcabioſus corripiũtur. ¶ Ta
Tabraca braca oppidi ꝓpriũ teſte Nebriſſenſi: qꝛ correptionẽ non inuenit. Juue. ſat. x. Tales
Trabigil⁹. aſpice rugas Qualeis vmbriferos vbi pandit tabraca ſaltus. In velut a ſcalpi tam
Tabes. mater ſimia bucca. ¶ Trabigilus ꝓprium viri apud Claudia. libr. ij. in Eutropium
& Lucre. ¶ Tabes tabum. tabeo ꝛc. Uerg. iij. enei. Et terram tabo maculant.
Imbribus
vt tabe mẽ A Ante C corripitur. Baptiſta Mãtua. Sic bo[m]im fa ſo
brorꝫ arbu deludit acidia vultu. Rectius acedia diceret̃. qꝛ u ita plerũꝗ in e longu
ſta vacillẽt vertit̃: male bꝛ gemino cc, accidia: ꝛ eſt pigritia tedium anxietas: hic ace
Tabum. liare eſt anxium eſſe. ſic acipenſer piſcis nõ accipẽſer: dicit̃ quoꝗ acipẽ
A ante c ſer. Mar. Ad palatinas acipẽſera mittite menſas. Acanthis idis: auicu
Acidia. la que alio nole carduelis bꝛ. Acãthus cum th aſpirato in tertia ſyllaba. i. ſupina
Accipẽſer. Uerg. iij. geor. Littoraꝗ halcyonem reſonant ꝛ acanthida dumi: hec eſt vera lectio
Acanthis male omittit̃ ꝛ coniũctio. que res Sulpitiũ decepit qui credidit ꝑduci. Uerg. in bu.
Academia Et molli circũ eſt anſas amplexus acantho. ¶ Academia ſemꝑ corripit̃: ſed penul.
variat. ita malo cum Becichemo dicere ꝙ dicere cum Sulpitio treis variari. Hora.
epiſt. vlti. Atꝗ inter ſyluas academi querere verum. Claudi. In latium ſpretis aca
demia migrat athenis. Sido. in epitha. polemij. Obuiet et ꝙꝙ totis academia ſe
ctis. Et. j. panegeri. quicꝗd nil verum ſtatuens academia duplex ꝓſonat. Cice. apud
Pli. lib. xxxij. nat. hiſt. Inꝗ academia vmbrifera viridiꝗ ſyluo. Laurea Ciceronis
libertus. Academie celebratam noie villam nõ ſequar eum qui dixit Marcus aca=
demie ꝛc. ꝙꝙ is Callimachus inter Neotericos doctiſſimus: teſte Badio in Oui
dio videtur ꝑduci acheſtius: ſed alij echaſtius: alij oncheſtus habent.
pacorus ¶ Exceptio. Producunt̃ prio babẽtia b aut p: añ a: vt brachiũ
pachyn⁹. paco/placo. hinc deme baculus paciſcor placeo placentia ac. oppidi nomen. vnde
Placentinus: pacorus pachinus ſpacium. Mar. li. ix. Sis qđ in arſacia pacorus de
liberat aula. Sine aſpiratione ſcribitur. fuit parthorꝫ rex. Oui. v. mq. Dextra ſꝫ Au
ſonio manus eſt adiecta peloro Lena pachine tibi, lilybeo crura premũtur. ſic ceteri
quos vidi preter Priſcianum in pihegeſi ꝯtra olm morem corripientẽ ſcđam ſylla=
bam. Procurrens pachyno longe clauſtriſꝗ pelori. Oui. primam ꝑduxit adiectiõe
c litere: teſte Neſto. dicens: E quibus imbriferos verſa eſt pacchynus ad auſtros.
¶ Brachiũ ꝑducit̃ ab oibus: ideo nõ dubito qñ apud Germanicũ in Arato ſit mẽ=
Acer dum. Se velle arctophylax brachiorꝫ munera cecus. Brachis. i. breuis corripitur.
¶ Acer adiectiuũ. Oui. ij. de ponto. Acer ꝛ ad palme per ſe curſurus honores Si tñ
horteris fortius ibit equus. Subſtantiuum arboris nomẽ eſt: ꝛ corripitur. Idem. F.

meta. Et platan⁹ genialis acerq; colorib⁹ impar. hic aceru⁹. Acis idis. viri ⁊ fluuii nomē in Sicilia. Oui. iiii. faſt. Preterit ⁊ ripas herbifer aci tuas. Idē. xiii. meta. vbi hui⁹ fabulaꝫ eloquit. Acis erat fauno nymphaq; Simethyde cretus. hoc Claudianus noue corripuit dicens in iii. de raptu Proſerpine. Lucus erat ꝓpe flumē acim qđ cādida ꝓfert. Sepe mari pulchroq; ſecat galathea natatu. vulgo atim legit mēdoſe. ¶ Acoris idis: ſacerdotis curantis funera nomē: vt dicit Calderinus in illud Marti. lib. iii. in vetuſtiſſimā dicētis. q ſi cadauer exigis tuuꝫ ſcalpt Sternat acori de triclino lectus. Scazōtes ſunt duo vbi a ꝓducit in acoride: ſed videt mihi potiꝰ orō acoride: vt ſit ntūs. nō acoris, ſed coris idis. q̄cq̄d dicat Calderin⁹; oꝛ ſenſus cum latinitate ſic pfectioꝛ eſt. Acar ꝓpriū viri in Prudentii pſycomachia. Aculeus apđ capellā. ¶ Cacus viri ꝓpriū variat. Properti⁹ li. iiii. Incola cacus erat metuēdo raptoꝛ ab antro. Ouiđ. i. Faſt. Cacus auētine timoꝛ atq; infamia ſylue. Ideꝫ. ix. meta. His cacus horrendū tyberino gurgite mōſtrū. ¶ Cacabo as. ꝑdicū eſt quum vocē edūt authoꝛ de philomela. Cacabat hinc ꝑdix: hinc glacitat improbus anſer. ¶ Cacabus. i. olla. Papi. iiii. ſyluarū. Alboꝛū calicū atq; cacaboꝝ. phal. eſt. Cacula apđ Plautuꝫ. Dacus populi nomē ē: cuius regio Dacia nominat: vñ dacic⁹ ca cū. Martia. lib. vi. Grande iugū domita dacus ceruice recepit. Papi. the. i. Et cōiurato deiectos vertice dacos. Petrar. male dixit epl'a vltima libꝛi. iii. Et dacus ⁊ rutilo ꝑpexus crine ſueuus. At corripitur. Daca ae. ꝑ orientis ppl'o ſupra bactrianos. Sil. li. xiii. Curſu ſigna tulit cui peruia bactra daceq;. Verg. lib. viii. ene. indomitiq; dace. ¶ Facūdia. Ouiđ. xiii. meta. Mota manus procerū eſt: ⁊ quid facundia poſſit. Tunc patuit fortiſq; viri tulit arma diſertus. Flaccila vt flaccus poſitu extenditur.

¶ Gracculus cui⁹ primitiuū eſt gracus. i. monedula: non garrulus. Rufus in arat. Agmine cū denſo circūuolitare videtur. Graculus ⁊ tenui cū ſtridunt gutture corui Aliq aſpirāt gracullus gemino cc. Glacilla. ¶ Glacito vide a ā c. Cacabo Glacinia teſte Bebelio. ¶ Hiacynthus tetraſyllabū eſt: ⁊ a corripit ¶ Machina. Luca: lib. i. Totaq; diſcors Machina diuulſit turbabit federa mundi. male dicit hymnographus. Totius mūdi machinā gubernat. ſap. eſt. ¶ Macezer viri ꝓprium. Claudia. de bello Gildonico. Maccſer fugiēs qui dira piacula fratris. Spe ſq; ſuas vitaꝫ q tuo cōmiſit aſylo. ¶ Macero as. paſſiuū eſt macerer. doctiſſimi ſemper producūt Lucre. lib. iii. Macerat inuidia ante oculos illū eſſe potentē Illū aſpectari claro qui incedit honore. Horati. i. car. Ode. xiii. Quālentis penitus macezer ignibus. aſclep. eſt germanicus in Arato. maceroꝛ hoc vnū ⁊ doleo tibi deeſſe tereti. Ouiđ. epiſto. ſcōtii Maceroꝛ interdū q ſunt tibi cauſa doloꝛis. qđ indocte legit interdū maceroꝛ: q̄ res decepit Priſcia. ſiue Fāniū in ꝑhegeſi dicentē. Frāgit hircino maceratus ſāguine tm. hoc nolim imitari: nec pl'a alia in codē opę. Errauit ſiłr Macer ⁊ plures. ¶ Maceries ꝑducit: teſte Sulpitio. A corripiūtur ꝑpetuū macies ⁊ macer etiam ꝓpriū. Virg. Heuheu q pingui macer eſt mihi thaurus in aruo. Oui ii. de pō. Ecqđ abimpreſſe cognoſcis imagine cere. Hec tibi naſoni ſcribere ꝟba Macer. Cato. q ſi mage noſſe laboꝛas Herbarum vires macer tibi carmine dicet. Nec cuꝫ indoctis omittas pronomē id q̄dam male ꝑduxit. Macharius apđ Sid. Naca teſte Aldo. ¶ Racipalis viri ꝓpriū. Luc. lib. v. Deiotarū ⁊ gelide dñm racipalis oꝛe collaudāt. ¶ Thracia ⁊ thrace es: ⁊ thraca e. hinc thraci⁹ a. um. Sene. in hecu. Fortis armentis lapidoſa thrace. ſap. eſt. Trachin ⁊ trachis oppidū. hinc trachini⁹ a. um. Luca. libro. vi Flebile pieridū trachin ꝑciūq; nefandū. ¶ Vacien⁹ viri propriuꝫ. Marti. Docti pſra narbo vacieni. phal. eſt. Vacia teſte Nebriſſen. cui in exterioꝛē partē crura flectūtur. ¶ Vacillo variatur correptio eſt acceptabilioꝛ. Lucre. lib. ii. Tū quaſi vacillās primum conſurgit ⁊ oē paulatim redit in ſēſus. Ibidem. Prepediunt Crura vacillanti tardeſcit lingua madet mens. Vacciniū poſitu extenditur vt vacca: authore Neſtoꝛe. Verg. Alba luguſta cadūt vaccinia nigra leguntur. ¶ Zacharias primam recte ſime producit corre ptis ſecunda ⁊ tertia. vide vocalem ante vocalem..

Acis. Acoris Braches Nebriſſeñ his addit. Achar Cacus Cacabo Cacabus Cacus Dacus Daca Facūdia Facūdus. gracculus Glacilla. Glacio. Hiacynthus. Machina Macezer. *Maceries. Macer Racipalis Thrace Trachin. Vacienus Vacia Vacillo Vacciniū. zacharias

A ante o corripit: vt quadro dras: quadra quadriuium: contra Sulpitiū. Marcus Manilius libꝛo ſecundo Sꝫ ſi quis pctus erit numeraſſe quadrata. ibidē. Qui cōſtituit oꝛbē. Ter trigita quadrū partes per ſydera regnat. Pad⁹ facile erit teſtimoniū: vt Madeo Ouidius. xv. meta. Emathiiq; iterū madeſcient cede. Philippi. mendoſe le-

A ante o. Quadro. Madeo

gitur madeſcẽt. vt apđ Luca. lib. vj. madẽt ꝑ manẽt a mano manas. Inſpicit e gla dios ꝙ toto ſanguine madent: ꝙ niteant legito manẽt cōiunctiui modi. Juue. ſaty. i. Quā tenet vxorẽ ducat ſpado Meuia tuſcū figat aprū. Male aūt Arator lib. i. Qua ſpado iungatis Aethiopum perg. bat equis errat ſilr Nebriſſẽſis in gñibus Reda lo ꝓpriū viri corripit a Ualerio Flacco lib. vj. Ideo quidā male exceperunt. Hadria Manilius lib. iiij. Italiam atq; hadriam comitatus nomine pontum.

Spado.
Hadria. (

¶ Exceptio. Adā variat. Auſoni⁹ in carmine paſchali. Dece

ptū miſerat⁹ Adā quē capta venenis. Implicuit ſociū blandis erroib⁹ eus. Sido. lib. vij. Jā patriā ingrediens ſʒ de qua decidit adā. ſic. Sedul'⁹ ⁊ Arator. Adō onis. ꝙ etiā adonis in recto. Mar capella li. ij. Hamon ⁊ arentis libyes ac bibly us Adō Ceteri corripuerunt: quos rectius imitabimur: qꝛ capella poſuit cōpluſcula contra veterū cōſuetudinem. Ouiđ. x. meta. Celo ꝑfertur adonis.

Adam,
* Nebriſ. lter ea que ꝓducūtur adā cōnūerat citatq; Seduliʒ, carmē gau dia longa meta nam ꝙ deſlem⁹ in adam.
Adon.

¶ Caduceū mercurij virga qua pax ſignificat: hinc Caducifer Mercurius Caduceator legat⁹ pacis. Ouiđ. lib. iiij. faſt. Tartara iuſſus addit ſumptis caducifer alis dicitur etiam virga caduceus. ¶ Caduſij populi. Priſcia. in perihegeſi. Poſt hoſca duſij duriſſima rura colentes. ¶ Clades. Uerg. Quis cladem illius noctis ⁊c.

¶ Dada viri propiium apud Philel. in. ix. viij.

¶ Fadux viri ꝓpriū. Sil. li. v. Hinc fadū petit ⁊ veterē bellare labicuʒ. Uer. ix. enei. ſimiliter producit propuū viri Fadus.

¶ Gades Marti. li. j. Gaudent iocoſe Canio ſuo gades. Scazō eſt. Hinc gaditanus Idē. li. vj. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs. Feſtus in Arato. gadir prima fretū ſolida ſupeminet arce. Idē penus ꝗppe locū gadir vocat vndiq; ſeptum Gadilō. ¶ Gladis tellus quedā. Priſcia. in pihegeſi. Eſt igitur ponto tellus circum illua prima. Cui nomen gladis. ſtatuas hec herculis inter.

¶ Gradiuus. i. mars vir pocta eſt qui nō variauerit Ualeri⁹ Flaccus libro. iiij. Inclita amazonidum magnoq; exorta gradiuo gens ibi. Uerg. ene. iij. Gradiuumq; patrem geticis qui preſidet oris.

¶ Ladas ac. curſor Alexādri velociſſim⁹. Catul. Ne Ladas ego pēnipes ve Perſe⁹ Phal. ē. vt apđ Marti. lib. ij. q; ſi ꝑ graciles vias petauri Inuitū iubeas ſubire ladā ¶ Ladon viri ⁊ canis ⁊ fluuū ꝓpriū. Ouiđ. j. met. Donec arenoſi placidū Ladonis amnē veneraт. ſic ꝑ cane lib. iij. meta. Quadi populi apud Baptiſtā in exortatione contra infideles. ¶ Radix rado. ¶ Suadeo ſuadela ſpadix. ¶ Trado traduco.

¶ Uado ſed vadum corripi: ⁊ vador aris. Uerg. Illiditq; vadis ⁊c.

Caduceuʒ caducifer. Caduceator.
Caduſij.
Clades.
Dada.
Fadus
Gades
Gadir.
Gadilon,
Gladis.
Gradiuus
Ladas.
Ladon.
Quadi.
Uadū corripitur añ lʒ deducat a vado inꝙ verbo prima producit

A ante F corripitur Perſi⁹. Omne vafer vitium ridenti. Flaccus amico Tangit. ſic Afranius Apud auſoniū in epigrāmatis Que viderentur tollenda ſcribuntur per ph.

A ante G corripitur vt Agylleus cū y greco propriuʒ viri. Papi. vj. theb. Leuat arduacētra Membra cleonee ſtirpis iactator Agylleus. In argumēto eiuſdē libri qđ ſtati⁹ non compoſuit: male ſic ponit. Tydeus Agylleuʒ ſuperauit agone paleſtre. Tag⁹ ſemꝑ corripitur apud doctiſſimos licet Petrarcha, ſemel produxerit. ſi recte memini, Tu id ne faxis corripitur quoq; Tagax: ideſt furunculus. Lucil. proſcribere poſſe tagacem, nam tago pro tango; veteres dixerūt. teſte Pompeio. Neq; fit a taceo es. vt Ugutio ſopniat. At producuntur vndecūq; ſunt indago ambages contagium contagio coagulum repagulum teſtimonia facile patebunt.

A ante. i.
A ante. g

¶ Exceptio. Producūtur babentia F ⁊ P ante A. vt fag⁹ fla

gito flagitiū: pag⁹ pagina. Hinc demo flagro flagellū fragor nomen a frāgo fragronas. f agilis. Pagaſa vñ pagaſe⁹ Jaſon pagaſca puppis oppidū eſt Theſſalie. Ouidi⁹. vij. meta. Jamq; fretū minye pagaſca puppe. Secabant. Plaga pro reti vel ornam pro vulnere producitur. Idem. j. meta. Totidemq; plage tellure premuntur. Lucretius lib. j. Innumerabilibus plagis vexata per euum.

¶ Plagium crimen eius qui rem liberam vēdit aut ſeruo ſuadet fugā: aut qui aliena ſibi vendicat. hinc plagiarius qui plagiū ꝯmiſit: vt qui aliena carmina pro ſuis recitat ⁊c. Alij dictum volūt plagiariū vel plagiatorem q; lege Fannia: plagis dānatus eſſet: qđ ſi verū eſt ꝯtra primitiui naturā corripietur: Martia. lib. j. Imponens plagiario pudorē. phal. eſt, Reliqua alphabetario ordine, annectenda ſunt.

Pagaſa.
Plaga,
Plagium,
Plagiari⁹

¶ Agalma.i.ſimulacrũ:larua ſtatua.Capella Felix libro.vj.Quã docto aſſimulant Agalma
habitu qui agalmata firmant.¶ Agea vide e,ante a.¶ Agis idis. Lacedemoniorũ Agea
rex.alius fuit vir,lycius.Verg.eneid.x.Et lycius proceſſerat agis.docent hoc Tor= Agis
tellius & Neſtor Bragada fluuij nomen:ſemper notaui produci.

¶ Cragus vel cragos mõtis nomẽ.rectiſſime corripitur. Horati⁹.i.car.ode.xxi.Syl Cragus
uis aut viridis cragi.verſus eſt Glyconicus.Ouidius.ix.meta.Jam cragon & lymi
rem.&c.Priſcianus tamen in perihegeſi produxit:nolim imitari.dicit autem. Per=
hibent quem,nomine cragum.eſt etiam vrbs.

¶ Lagon onis.pueri nomen:cuius diminutiuũ eſt lagunculus qđ corripit̃. Mar.li. Lagon.
ix.Nos facimus bruti puerũ nos nagona nanũ.Papi.i.ſyl.Molles caioli lagũculi Lagũcul⁹
q;.vbi imperite legit̃ caſcoli,nã teſte Calderino:Papi.loquitur de pueris aut pue=
rorũ inagũculis.ideo diminutiua ſunt a lagon & Caius:verſus ſtat.eſt phaleuci⁹
Lagopus adis:auis leporino villo pedes habẽs vt eſt Merula et Plinio docet.licet
Domitius lagopice pro ancilla legat quod nõ cõuenit:q; de beſtijs a diuerſis homi Lagopus
nibus amatis loquitur Mar.li.vij.dicẽs.Si mens aurita gaudet lagopode Flacc⁹

¶ Lagus Egypti rex.Luca.lib.v.Donata eſt regia lagi.Jn ſat.vj.Famoſaq; moe= Lagus
nia lagi.Luca.lib.v.Pugnauit fortuna ducis fatũq; nocentis Egypti regnũ ne la=
gi Romana ſub arma Jret:an eriperet mũdo mẽphiticus enſis.Victoris victiq; ca
put.emẽdatiores libri non habent ne:ideo admittendus nõ eſt Baptiſta in Catha=
rinaria.Lagus omnibus author.Vergilius de alio loquitur enei.Obuius huic pri Laganuz.
mum fatis adductus iniquis Fit lagus hunc &c.

¶ Laganũ cibus quidã.Petrus Riga in exodo.Lagana lata notent & fratris & ho
ſtis amorem.At lachanũ cum ch aſpirato eſt omne holerum genus:& longe differt
a lagano:vt dicit cũ Neſtore Calepinus.Hora.ſaty.vj.Jnde domum me Ad porri Magalia.
& ciceris refero lachaniq; catinum. Mago

¶ Magalia.Verg.ene.i.Mirat̃ molẽ Eneas magalia quondam.¶ Mago o⁹ ꝯ.fra Saga
ter Hannibalis.Sil.iij.Mago quatit currus & fratrẽ ſpirat in armis.Petrarcha in
hoc vt in plurib⁹ hallucinatus eſt.¶ Ragonia canis in Lapti.¶ Saga ge.mulier
venefica.Mar.in.xj.Expiet & ſopnos garrula ſaga tuos.Sic ſagus a.um.ſagio is. Tragula
vnde preſagio & preſagus.At ſagũ veſtimentũ corripit̃.Juue.ſaty.xj.En ſaga ven= *Stragu
dẽti nubat caupone relicto.Corripit̃ ſagas.Lucre.lib.ij.Nec minus hec animũ co= lum addit
gnoſcere poſſe ſagacẽ.Jdẽ tamẽ lib.i.& lib.v.pducit dicẽs.Ordine queq; ſuo ſagaci nebriſſen.
mente locarunt.nõ auſim imitari.¶ Tragula teli genus.Sil.li.iij.Cui tragula ſem * zoilus
per fulmineã armabat celebratum miſſile dextrũ.¶ Tragitia teſte Sulpiti.Trage= egrotat fa
ma atis.teſte eodem a trago.i.comedo.At tragos.i.hircum corripitur:vñ tragedia. ciunt hanc
Mart.Jnde tragos celereſq; pili.mirandaq; matri.barba.i.hircus hoc eſt graue o= ſtragula fe
lentia & multis declarat Beroald in annotationibus.Tragurus x ĩſcis apud Lip= brem.
pium Vagina.Ouid.x.met.Pendẽti nitidũ vagina diripit enſem.¶ Vagio.ibidem
Redit onus vagitq; puer.Jdem in epiſto.canaces.Vagitus dedit ille miſer ſenſiſſe
putares.Vagor oris.i.vagitus.Lucre.lib.ij.Et ſuperantur itẽ miſcetur funere va=
gor.Author philomela dicit vagire leporũ xſſe:& corripit primam quam indignum
fide eſſe ſepe dixi.ait autem Glaucitat & Catulus ſed lepores vagiunt.

Ante l producitur in diſſyllabis.vt balo as.Silli.xv. A ante l.
Mille ſub altis Lanigere balant ſtabulis.. *Verg.in
¶ Exceptio.Corripiũtur noĩa in gtĩs creſcẽtia:vt ſa= geor.balã=
lix phalanx ſalus ſalocalix.Nebriſſeñ.in gñibus pducit calyx cũ y theq; gre=
greco.Excipiunt̃ halec p liquamine:qđ p x quoq; dr teſte Nebriſſeñ gem fluuio
halex.Ales itis.Vergilius in moreto.Excubitorq; diẽ cantu predixerat ales.Cal= merſare ſa
phurnius Egloga.ij.Et quecunq; vagis alituum ferit aera pennis.hic s perimit lubri
in vagis more veterum:id non imitabimur.¶ Calo onis.variatur teſte Neſto.Ego Ales.
autem correptionem nondum inueni:nam apud Oui.iiij faſto.Per flammã ſaliſſe Calo
calones:mendoſum eſt pro colonos:id quod nec ipſe Neſtor diffitetur. Hora ii.ſer=
monũ.Hunc permixerunt calones quinctiã illud accidit &c.Perſi⁹.Caloni citius
iambicã aptaueris alto.Eſt aũt calo authore Feſto militis ſeruus q clauas igneas
vel fuſtes in bello gerit:& dr a cala ae.i.fuſtis vel claua lignea.Lucil.Ecinde puer Thales
clam vt calcas.calo.i.voco corripitur vnde eſt verſiculus,Dum te calo calo lignife=

rū vocito. ¶ Tales rectiſſime corripit̃. Juue. ſatȳ. xiiȷ. Chryſippus nō dicit idez ne
Halo. mitte thaletis Jngeniū. Stdo. in .j. panegyrico. Wilcto qḋ ſerte thales vadimonia
+ Wartia. culpas. Jdem ꝑducit ꝯtra aliorum morē: nec auſim imitari. vt in epitalamio Pole.
halat ⁊ im Thales hoc etiam numeris inquirit ⁊ aſtris. ſicͥdem ſepius.
modico ſe= ¶ Alois: verbum tertie: ſed allo as. prime producitur ſic hallitus.
ꝯta Nero= ¶ Cales ium plurale qḋ ſingulariter quoq; cales is. dr: oppidiꝰ nomē eſt: vñ calenū
ne calet vinum inter precioſa numeratum nomen habet a Calai conditore. Sil. ꝯiȷ. Threi=
Cales ciamq; calen. vide etiam A ante r Aruncí.
Fale. ¶ Fale arū. turres lignee: vñ falerica: quā a phalaride ꝗdā dici putāt: ⁊ ꝑ ph ſcri=
Halys bunt tam phale ꝙ phalarica. Juuena. vj. ſatȳ. Cōſulit ante phalas. Luca. vj. Huc
aut tortilibus vibrata phalarica neruis Obruat. ¶ Falum teſte Nigro.
¶ Halys cū y greco fluuiȷ nomen. Oui. iiiȷ. de pōto. Huc lycus: huc saganspeneus:
hipaniſq; cratiſq; Jnfluit ⁊ crebro ꝟtice tortꝰ alys: partheniuſq; rabax ⁊ voluens
ſaxa cynapes Labitur ⁊ nullo tardior amne tyras. Et tu feminee thermodon: co=
gnite turbe: Et quondā grajis phaſi petite viris. Halys etiam eſt viri proprium ſi=
Walus militer correptū apud Uergi. ix. ene. Halos athamantis domiciliū in. ix. Strabōis
¶ Walus a. um. adiectiuum: vbi hec ſubſtantiua ſunt producūtur: teſtimonia ſunt
inuentu facillima.
Palam ¶ Palam ꝓpoſitio aduerbiū ſatis ptz: propalā ſcḋa correpta aduerbiū. i. palā. Pa
pales lin quo in cōpoſitis vtimur: vt pallinodia. ꝓpalo as. verbū etiā ſcḋam corripit: qꝛ
palia. a palam. ¶ Pales dea. Oui. iȷ. faſto. Nox abijt oriturq; aura palilia poſcor Nō po
Salum ſcor fruſtra ſi fauet alma pales. Palilia ſunt palis feſta.
Talos. ¶ Saluz. i. mare. Boe. li. j. Hoies patimur fortune ſalo. Anapeſticus dimeter eſt ne
ſalo dactylus eſt gr̃a finis. ¶ Talos vel talus viri propriū. Uerg. ene. xiȷ. Jlle talum
talamq; neci fortēq; cethegum. Talus appellatiuū notū eſt ꝑduci. vñ eſt talaris.
¶ Ualens proprium viri corripitur. vt vale: qꝛ fit a valeo vales ⁊c.

A ante l
phalaris ¶ A añ l in polyſyllabis corripit̃ vt Phalaris tyrāni propriuz
Salebra Juue. ſatȳ. viiȷ. Ambigue ſi qñ citabere teſtis. Jncerteq; rei phalaris licet imperet:
corripit̃ cō vt ſis falſus ⁊c. ſi neotericoꝝ aliquis ꝑduxerit ꝯtūnis doctus ſcito illū nō eſſe imi
tra plerosq; tandū. War. lib. xj. Carmina nulla ꝓbas molli ꝙ tramite currūt. Sed ꝙ ꝑ ſcelebras
ꝗ. altaq; ſaxa cadūt. ſic Hora. ceteriq; qḋ eſt cōtra Alexādrū / Guaguinū / Nigrū / plu=
reſq;. ¶ Notent̃ in oibus regulis geminātia conſonātē vt pallene regio Macedo=
de dictiōe nie. callimachus calliſtratus. Balliſta teſte Neſtore a ballo i. iacio: machina belli=
balliſta ca eſt. Oui. xj. met. Quū lacertos artes balliſta ve cōcutit arces. Caue Petrarchā imi
ita ait Ne teris in quarto Aphrice dicentē. Ac turbanda ꝑcul ferientes caſtra baliſte. ¶ Pal=
briſſē. ſūt ꝗ liū qḋ nōnulli dicūt voluūt ꝙ palā ſit: ſic paludamentū palliatꝰ ⁊ paludatū. Juue.
l'raturam ſatȳ. vj. Cum paludatis ducibus pñte marito. Auſoniꝰ vnū l abſtulit: qḋ vix imitan
grecā ſcri duz puto. ait aūt in epig. Wolle aurū pallijs grecie texe tuis. ¶ Alliū ꝯtuis vnico l
baliſta ꝑ ſcribi putet Pōponius Etruſius. vt in. xj. Columele dicit Pomponius Fortunatus
duplex ll Sūt qui aſpirando halliū dicāt ab halādo. Uerg. Allia ſerpillūq; herbas. ¶ Allia
ſcribāt au fluuij nomē ſemꝑ ll geminat ꝯtra Seruiū in illud Uerg. vij. ene. Quoſq; ſecans in=
thore ſi pō fauſtū interluit allia nomē. vbi dicit ll ꝟſus gr̃a geminari: qꝛ ꝑma naturaliter corri
tino pit̃. Luca. in. vij. Quas alie clades ⁊c. Seruio aſtipulant̃ Neſtor ⁊ Ferettus: ſed er
Balliſta rant: vt pulchre declarat Beroal. in annotatiōibus. ⁊ Omībonꝰ cū Sulpitio in Lu
pallium canum: nā apud Luca. alie eſt ntūs pl'is feminei ge. ab alijs: qḋ ſenſus facile indi=
allium, cat. Nō iſtas habuit pugne Pharſalia partes Quas alie clades. alie. i. allienſis et
Allia. cannenſis ⁊ trebiana. Allia igitur nunꝗ corripitur. Luca. li. vij. Et dānata diu Ro
Alea. manis allia faſtis. ſic ceteri. Allius viri proprium in quarto Sil.
Alecto ¶ Alea. Hor. Perraro hec alea fallit. ¶ Alecto furiarū vna. Uer. Luciferā alecto
Aliphe. ⁊c. Aliphe Campanie oppidū. Sil. li. viiȷ. Aliphe ⁊ clanio ꝯtēpte ſemꝑ acerre hinc
Aledius Aliphanus a. um. Hora. ſat. vi. Jnuertunt aliphanis vinaria tota. ¶ Aledius viri
Balena. propriū. Juue. ſat. v. Tibi habe frumētū aledꝰ inquit. Alopecea inſula. in pihegeſi
Caligo ¶ Balena piſcis. Ju. Quantū delphis Balena Britānica maior quidē ll gemināt
Caliſto. Caligo. i. obſcuritas: ⁊ hic ⁊ ꝟbū caligare. Ju. Et genꝰ hūanū dānat caligo futuri.
Calatia Caliſto Lycaonis filia. Oui. iȷ. faſt. Caliſto ſacri pars fuit vna chori. ¶ Calatia cā
panie oppidū. Sil. viiȷ. Nec pius aberat calatia muris. Caluſtrutie apud Colu.
¶ Dalila: ita dicendum cenſet Badius nō dalida: ⁊ producitur a chriſtianis.

¶ Halora vrbs apud Baptiſtam. Laletania Hiſpanie prouincia: vt docet. Calde.
hinc Laletanus a.um. Mar lib.j. a caupone tibi fex laletana petatur.
¶ Malobatrũ vnguentũ quoddã. hinc malobatrat⁹ apd̃. Sido. Hora. ij. car. ode. vij *laletania.*
Malobatro ſyrio capillos. verſus eſt Alemani⁹ dactylic⁹ tetramet̃ p̃m⁹ pes eſt da-
ctylus. Sido. in.j. panegryco. Lilia narciſſũ: caſiam ⁊ collocaſia: caltã Coſtum: ma- *Malobatrum*
lobatrũ myrrhas. opobalſama: thura parturiũt cãpi. Malliacus poſitiõe produci-
tur vt mallos oppidi nomen. Mallea corripitur. vide vocalem ante vocalem
¶ Palatiũ et palatin⁹ variant̃: ſed ꝓducta volunt geminare l conſonãtem. Alij a
balãdo deducunt: alij a pallãte. Euãdri filio. Tibul lib. iij. Sed tunc paſcebãt her-
boſa palatia vacce. Proper. lib. iiij. Aut vbi nauali ſtant ſacra palatia phebo. Oui. *Palatium*
ij. met. Haud timeã magni dixiſſe palatia celi. ſic Ver. Sil. ⁊ multi alij. Mar. li. viij.
Sũma palatini poteras equare coloſſi. Idem in eodẽ. Qui pallatine caperet conui-
uia menſe. Ambroſiaſq; dapes non erat ante locus. Idem lib. ix. Aſtra licet propi⁹
palladia longius eſſent. ſic idem alibi fere ſemp. Papi. j. ſyl. Dum noua cõtemptis
ſurgant pallatia flammis. Sil. xij. ꝙ tanti fuerint cadere vt pallatia cernas. Qua- *Quales.*
les dicunt ꝓduci Alexander Sulpitiuſq; phalarna piſcis in lippis.
¶ Salluſtius viri ꝓpriũ. Hor ſat. ij. lib. j. Merx eſt in claſſe ſcd̃a libertinarũ dico ſa-
luſtius in quas: Non minus inſanit ꝙ qui mechatur. Capella dicit ll geminare: a-
lij id negãt. Salentinũ ꝓmontoriũ Italie. ſalẽtinus lacus. vnde ſalẽtini ꝓp̃lꝫ. produ- *Salluſti⁹*
citur aũt vt multa alia cõtra primitiui naturã ſ; dĩcẽ a ſalo. i. mari hi populi nomen *Salẽtinũ.*
accipere. Sil. lib. viij. Additur his calaber. ſalentineq; cohortes. Ver. iij. ene. Et ſa-
lentinos obſedit milite campos. Squaleo es. facile occurret teſtimonium. Scale- *Squaleo.*
na teſte Sulpi. Taleo lignorũ putamẽ. ne barbarꝝ credas: q; Galli taleare dicũt nã *ſqualens*
hi e latinis plurima ſumpſerũt. Ea certe dictione vtitur frequẽter Columella atq; *Talea.*
etiam Plinius ⁊ Varro: vt declarat Nonius Marcellus. Serenus. Fraxinea in flã-
mis quẽ fudit talea ſuccũ hoc teſtimoniũ adducit Neſtor. Idem parũ ſibi cõſtãs in-
ſ aĩ legit hic. Tilia qđ nomẽ apđ oẽs corripit̃. Neſtor ꝓpter hũc locũ putauit va-
riari. Inepte ſane: nam qđ foret tandẽ fraxinea tilia? Tu igit̃ talea non tilia legas
Taleo ꝓducitur q; fit talis. Mar. lib. xij. Corrũpit ſine taliõe celebs. Talaon. Oui. *A ante m.*

Ante m ꝓducitur in diſſyllabis: vt ham⁹. Martialis *Hamus.*
ſic auidis fallax indulget piſcibus hamus. Iuue. aũt ſaty. xiiij. Diſpo-
ſitis prediues hamis vigilare cohortem interemit cum vocalis qđ nõ
imitamur. notat hoc Mancinellus in hunc verſum Iuue. Amẽ. Vn-
ſo. ad oĩpotentem deum. Et reſpõſuris ferit aere vocibus amen. *Amo.*

¶ Exceptio amo verbum: vnde nomen amor ⁊c. Ver. in Bucoli-
cis. Omnia vincit amor. *Camres*
¶ Camertis. viri et populi nomẽ. Verg. ene. x. Protinus antenm ⁊ lycam prima a-
gmina turni: pſequitur: fortemq; numaq;: fuluũq; camertẽ. Sil. libr. iiij. Sternitur *Chlamys*
impulſu vaſto percuſſa camertum prima phalanx. Clamys cum ch aſpirato et y *⁊ Vergi. vi-*
greco. perſius iam chlamydas regum ⁊c. *ctor chla-*
¶ Fames. Ouid. viij. meta. peſtifera lacerare fame ⁊c. at producitur fama. vnde in- *mydẽ aura-*
famis infamo as. Diffamo as ⁊c. *tã quã pri-*
¶ Lamus viri proprium. Ouid. xiiij. meta. inde lami veterem leſtrygonis inquit in *ma circũ.*
vrbem venimus: antiphates terra regnabat in illa. Sil. xvj. Tuz lamus ⁊ ſiccoris ꝓ- *Verg Sũ*
les bellacis Ilerde. Ladmus poſitione producitur. Idem libro. j. Hũc miſeratus a- *t⁹ Eneas*
deſt in feſto vulnere ladmus. *fame ſup*
¶ Samos inſula. Verg. poſthabita coluiſſe ſamo: Samo inſula vrbs. Idem ene. *aethera*
iij. Dulichiũq; ſameq; ⁊ neritos ardua ſaxis. *notus.*
¶ Tamen. Ouid. ij. meta. Quid tamen hoc prodeſt. Tamos teſte Sulpitio. *Fames*
¶ Sama oppidi nomen. Sil. li. iij. Et zama ⁊ huberior rutulorꝝ ſanguine tapſus *Lamus*
A ante m corripitur in polyſyllabis: vt amuſſis apud Vergi. de *ſamos.*
viro bono. Notentur compoſita ab a: amoueo amitto. ⁊ e longis deriuata: vt a fla- *ſame.*
men flamẽũ flammica. Flamini⁹ ꝓpriũ viri ⁊ appellatiuũ: vt flaminia via flameo *Tamen*
lum flameus color. Iuue. ſaty. ij. ſ; gmẽta ⁊ longos habitus ⁊ flamea ſumit ⁊c. *Thamos: zama*

¶ Exceptio. Amentum: ſic vocamus illud paruum lorum quod *Amentuꝫ.*
iaculo adnectit̃: vt illo meli⁹ impellat̃. i l. iiij. Haſta minat̃. Amẽto renouãtq; no-

Amianus na fornace bipennes. Hinc verbũ amentare. Luca. Iaculũ amentauit habena.

¶ Amianus propriũ viri. Mar. lib. ij. q̃ blanda eſt tibi mater Amiane. i. Phal. eſt ameneum Ruſo. producit: ſerenus corripit.

Bamura ꝫ. Dametas ✱Lamentum Uergilius Troianus vt opes et lamentabile regnum Lamẽtuꝫ. Lamina Mamercus Mamertinus Mamurius mamurianus mamurra.

¶ Bamura a phrice oppidũ inopia ferri laborans. Sil. lib. iij. Tum chalybis pauper Bamure cruda iuuentus. Hic pauper genitiuũ regit Camonica in Bapti.

¶ Dametas propriũ viri. Uerg. in buc. Dic mihi Dameta cuiuꝫ pecus an melibei Damipus apud Theocritum. Hamerochita in Lippio.

¶ Lamẽtũ ⁊ verbũ lamẽtor. Claudia. Nil nautica proſunt. Turbate lamẽta rati. Lamina. Idẽ lib. ij. in Ruf. Cõiuncta per artẽ flexilis indutus aſatur lamina membris diminutiuũ eſt lamella apud Uictruuiũ lib. vij. ca. iij. Latmius mõtis ⁊ nomen viri poſitione producit. Oui. in. iij. de arte. Latmius endymion non eſt tibi luna rubori

¶ Mamercus virorũ quorũdã propriũ. Iuue. ſaty. viij. Mamercorũ alapas. mamertini ppl'i cãpanie a memertia oppido. Hinc mamertinũ vinũ. Mar. in xenijs. Amphora neſtorea tibi mamertina ſenecta ſi det. quoduis nomen habere põt. Mamurius viri propriũ Ouid. iij. faſt. Quis mihi. nũc dicet quare celeſtia martis. Arma ferant ſaliĩ manuriũq; canant. Mamurianus viri propriũ. Mart. lib. j. Tãgi ſe digito Mamuriane tuo. Mamurra viri propriũ gemino rr: vt mamurrus viri propriuꝫ vtrũq; eſt apud Mar. hoc quidẽ in lib. x. illud vero lib. ix.

Samaria

¶ Samaria pducitur. apud Aratorem lib. j. Samarie vicino petas. Iunctus corripit. ſamaritis itaq; variatur.

A ante n. ꝫ manes

A Ante n producit in diſſyllabis: vt ames. Perſi. Laudãt cõiuuc. nũc nõ e manibus illis ⁊c. Neſtor credit variari correptiõis teſtimonium ſumens ex Lucre. li. iij. Et nigras mactãt pecudes manibuſq; deiſq; i. cõtra olꝫ cõſuetudinẽ: q2 ipſe etiã Lucre. alibi ſemper producit: ⁊ Lucre. certe fuit obſeruãtiſſimus quantitatum: teſte Bap. pio ideo licet ſic habeatur in libris Lucretij quos vidi credo hunc locũ mendoſum. vt pleraq; alia in Lucretio culpa nimie vetuſtatis. ſic autẽ reſtituendum. Et nigras mactant pecudes ⁊ manibus ⁊ dijs inferias mittunt.

Anas. ana. ✱mar. Tota q̃dẽ ponatur anas: ſꝫ pectore tm̃. Anachorita Anus. Cano. Canis.

¶ Exceptio. Anas: vide crementũ. Ana ppoſitio greca. i. ſurſuꝫ et re. vt anaglyptũ vas ſculptũ. Mart. lib. iiij. Nec menſis anaglypta de patrinis. Analecta mice ſub menſa cadentes. Mar. in apo. In precio ſcopas teſtatur palma fuiſſe. ſꝫ preciũ ſcopis nunc analecta dabunt: ſic analogia ⁊c. Ideo nõ ſatis docte dicit Sidoni⁹ in euchariſtico. Anachorita tremit qui ꝗ frigora portet. eſt aũt anachorita eremita anachreſis i. ſerenus choros locus eſt. anachoreo ſacedo.

¶ Anus. i. vetula mulier. Ouid. v. meta. prodit anus. pro podice: ſcd̃e declinationis notũ eſt produ. Ana fluui⁹ apud Baptiſtam ⁊ Pindẽ. Cano is. Uerg. Arma viruq; cano. Canis. Ouid. iij. met. Dum dubitat vincere canes. Liui⁹ andronicus in hymno de Dyana. Dirige odoriſe quod ad certa cubilia canes. hic ſextus pes iambus eſt: q2 eſt verſus miurus. i. in fine claudicans. an hoc ſolum ab heroico differens q2 ſextus locus in miuro ſibi iambũ vendicat tales videbis ꝯpluſculos apud Crinituꝫ vita Liuij andronici. Lagari ſunt qui in medio claudicãt. Acephali qui in principio ⁊c. Canens⁹ vxor Pici: quia a canendo nomen accipit. Canon onis. vnde canonicus. aliqui male dixerunt produci. Afenius. Is demum exceſſit grammaticos. i. regulas. Canis fluuius Cãpanie etiã clanius di. Sil. viij. Et clanis ⁊ rubico ſenonũ de noie ſene. Crana inſula apud homerũ teſte Uolaterrano nono. Danus viri pro.

Danus

prium. Ouid. v. met. Iaculũ. Danus ore momordit. Danis is. ppriũ viri. Idem libro xij. Ante tamen leto dederat Phlegreon. et hylen Eminus Iphinoum collato marte. Daninq; Sulpitius male dicit pduci Danus ⁊ dane. nam hoc ſm puto nõ inueniri: ſed Dane. Legi aliqñ per m. damis ſi'r correptũ. ſed Damaus ppriũ viri pducitur. Sil. iij. Et damũ dubia meditatus cuſpide vulnus.

manus.

¶ Manus notũ eſt. at verbũ vnde credit deriuari mano as. pducit. Arator tamen niſi mendoſus eſt liber: corripuit dicens Hoc de fonte manat. id tu ne imiteris. Panar vide crementa. Panos oppidi nomen: Manili⁹ lib. iiij. Bactraq; ⁊ herios. Babylon ⁊ fuſa panoſq;. ¶ Phanes: id eſt ſol: q2 quotidie ſe renouat: vt ait Macro. lib. j. ſat. Philelphus in ſeptima tertie. Hunc veteres diuum vates dixere phaneta ſic proprium viri phanes appellatiuũ ⁊ in compoſitis vt ariſtophanes ⁊c. Horatius

Panar Panos. Phanes.

Eupolis atq; cratinus ariſtophaneſq; poete in his cum Riga multi errant.

¶ Planus grecum quo vtuntur latini pro ſcurra: ſycophanta: impoſtore deceptore apud Ciceronē. Laberium Gellium: nec eſt propriū in Hora. vt docet in annotationibus Beroaldus. Hora. in epiſto. ad ſcenam. Nec ſemel irriſus triuijs attollere curat. Fracto crure planum licet illi ſplurima manet lachryma per ſanctū iuratus dicat oſirim. Credite non ludo. Planus adiectiuum notū eſt produci.

[Planus.]

¶ Rhanis nympha Diane comes: interpretatur aſperſio & gutta. Ouid. iij. met. Excipiūt laticē nymphe, hyaleq; rhaniſq;. Eupſecas & phiale: fundūtq; capacib⁹ vrnis

[Rhanis.]

¶ A ante n. in polyſyllabis corripitur: vt lanio as. lanius cana

lis. Verg. Georg. iij. Aut puteos aut alta greges ad ſtagna iubeto Currentē ilignis potare canalibus vndas. Notentur e longis deriuata: vt ianua ianitor ianuarius lanugo lanificium phanaticus panariū planities ſanitas. At ſanies corripit quia aliunde eſt ſanio inſanio vaneſco euanidus &c. Notentur geminata vt cannabis teſte Neſtore herba que cannabum dicitur apud Palladium. Perſius. Tunc mare tranſilias tibi torta cannabe fulto. Cena ſit in tranſtro. Annicul⁹: annulus pro circulo quem in digitis geſtamus: ab anno nomen habet.

[*Janus iō pducitur q a iano deducitur. Cannabis. Annulus, *Juuen. annulus i demens & ſocnas curre per alpes.]

¶ Exceptio Anippe mater Pieridum a muſis in picas verſa

rum: licet alij enippe legant alij euippe. Ouid. v. met. Peonis anippe mater fuit ita habent libri veteres ſcripti & apud Italos impreſſi.

[Anippe.]

¶ Canidia venefice nomen: vt in vltimo verſiculo ſermonum velut illis canidia afflaſſet peior ſerpentibus aphris. Canius viri proprium vide Gaddes.

[Canidia. Canius]

¶ Danubius viri proprium. Ouid. Danubū medijs vix prohibentur aquis.

[Danubi⁹]

¶ Ganeo. i. helluo & meretricū amator. ¶ Ganeū vel ganea &c. guloſorū & meretricū diuerſoriū. Juue. ſat. x. Sed laudē ſilliquas occultus ganeo pultes. Philelphus in quita octaue. Quē nulla ſilebūt luſtra lupanarē reſonis &c galea trullis cantabant Prudētius in pſycomachia preter aliorum morem corripuit dicens. Jma pati & lara ganearū lege teneri. & Sydonius in. ij. panegyrico. Quem crapula vexat. Et pallēs pinguedo tenet ganeaq; perenni preſſus & ceſſante ȝ ſtomachus non explicat auram. Par eſt vita ſuis. i. porci. Et Baptiſta in bucco. Inſidioſa vorax gance ſtudioſa palatum &c. tu ganeo et ganeum nunq; corripies et ganea libentius produces: ſi mihi cum Sulpitio auſcultabis.

[Ganeo. Ganea Ganeum]

¶ Lanuuium oppidum. Italie adhuc extant: vt dicit Mancinellus in. iiij. car. Horatius ode. xxvij. vbi hoc eſt ſaphicum. Rana decurrens lupa lanuuino adiectiuū eſt lanuuino q̄ preceſſit agro: quia ab lanuuium fit lanuuinus a um. Prop. libro iiij. Lanuuium annoſi vetus eſt tutela draconis. Catullus in Egnatium. Aut lanuuinus acer atq; dentatus. Scazon eſt.

[Lanuuiū.]

¶ Manius proprium viri: a mane dici creditur. Mar. li. x. Tu mihi ſimplicib⁹ Mani dilectus ab annis. Manlius manilia holm ppria: Juue. ſaty. vi. Nulla fere cauſa eſt in qua nō foemina litem. Mouerit. accuſat manilia ſi rea non eſt. Manet⁹ viri propriū apud Philelphū in. vij. fecūde. Panaretus q̄ a pā producit. vide e aſi t.

[Manius Manilius Manilia Manetus]

A Ante p corripitur: vt pape interiectio ne credas ſub pa

pa comprehendi. Perſi. ſat. v. Marcus dama: pape Marco ſpōdēte recuſas &c. Apluſtre. Cicero in orato. Puppibus abſumptis fluitātia querere apluſtra. Manilius lib. j. Aſcendere celum Incipit. argiuēq; ratēȝ. p apluſtria ſumma. ab a priuatiua pticula & pleo nauigo: q̄ nauigationi minus neceſſaria ſunt. Naperide & ātea leiapo. Apine vide i āte n. Aphronitrū vt aphrodite. i. venus napus. nopo teſte Neſtore contra Sulpitium. Hec dedi exempla quia multi in eis errarūt: ſi quis nos refellere conet: id ex poetis veterib⁹ agat nō ex grāmaticis: ſecus meras nugas egerit. Notentur vbiq; geminata vt ſaphyr⁹ ſappho capadox capparis: papa puerorū cib⁹: pappare cibū ſumere pappus au⁹ pappa. i. villum. & hō nihili pappaſare aū vocare. appia via. Appias dis. i venus mappa: ſed mappalia corripit. Ver. Et ratis habitata mapalia tectis. Appulia regio. Apulus in apulia genit⁹. Mar. in apo. Ualerius p̄mis appulia. Parma ſcbis Hor. ſat. v. Jncipit ex illo mōtes appulia notos. Oſtētare mihi q̄s forct stabulus et q̄s nūq; crepſerem⁹ niſi nos vicina triuiſci Villa recepiſſet. Jdē alibi. Luc ap ap pul⁹ anceps. ſic ceteri appulia ſcbaȝ ſp pducit qd appul⁹ ſp corripit. l q̄ p̄ma ſp poſitiōe pducit q̄ apulia remotiōe vni⁹ p aliq̄ corripit nō p regiōe: ſed nutrice qua

[A ante p. Pape. Apluſtre Sapho. Appulia Appulus. Appulia]

*Apulia ꝓ nutrice Ap ꝓducere corripit Ouid. Nõ ap in de tulit collectos ſedula flores ꝓ boue extendit. Luca.

dam Idē in .iij.car.Ode.iiij.Nutricis extra limen apulie:verſus eſt alcaic⁹ datyli⁹ cus limē apulie:due ſunt dactyli.qꝛ vltia verſus cōis eſt. Petrarcha more ſuo ola confundit: ideo non eſt imitandus:vt .iij.aphric. Is tibi nãq apulis rapidũ ſub fi⸗ nibus ortum mittit equũ bellis habilē.Et lib.vij.Hunc ſonipes apulus.ꝛ.c.Ecloga Appulie:calabrũq nemus ſub vale galeſi.

Et ſacer in cineres magnima ctabit apis Apidan⁹. Apoenin⁹ Apher Crapula Capo lapathes. papas. papa.l papius papilus. papinius papianil la. papilio. paphago nes. Rapuz. Sapo. Sapis Saperda. *Lucan⁹. Cruſtum.i uſq rapar etiã iucto ſapis.iſau ro.

ℂ Exceptio.Apis is.vel idis.Rex egypti ꝛ in aphrica vicus et bos q̄ ꝓ numine colebat.Luc li.viij.Luſtra ſue phoebes nõ vn⁹ vix erat apis. ℂ Fe mineũ apis ꝓ apes notũ eſt corripi.*Apidan⁹ fluui⁹.vide i aſi u.Spchius Apoe nin⁹ mõs.Uerg.xij.enei.Uertice ſe attollēs pater appoenin⁹ ad vndas. ℂ Aphrica apher aphric⁹.Uerg.iij.geor.Armētarius apher agit tectumq laremq.

℃ Crapula vide Saneo.A ante n.Capo.Mart.lib.iij.Alius coactos nõ amare ca⸗ panes.Scazõ eſt.dr etiã cap⁹.Uarro.Ex gallo gallinaceo caſtrato fit cap⁹. ℂ La pathes is.cũ th aſpirato herba quedã.Seren⁹ Sepe chelidoniã cũ ſucco lapathis addes.Alexãder nequã.Lapathes cibus eſt ꝛ hol⁹ cõponit cũdē:ſcdam male cor⸗ ripit.Lapathos vel lapatũ etiã herbe nomē ꝓmã corripit vulgo radix dr teſte Tor tellio.Colu.in.x Lubrica iã lapathos iã thami ſpõte vireſcũt.thamus herba eſt. Lapa herba etiã primã producit:ſed video fere lappa gemino pp ſcribi.

ℂ Papas e.i.cuſtos pedagog⁹ aut pater.tractũ nomē a ſyracuſis vbi pas pater dr vñ ꝑ geminationē papas:hinc papare blãde pꝛem appellare.hec Mãcinel. in illõ Iuuc.ſat.vi.Tumid⁹ ꝑguſtet pocula papas.Hinc papa ꝓ ſummo põtifice aliũ aliã de deriuãt.Aeli⁹ Nebri credit ꝓ ſũmo põtifice gemino pp pappa ſcribi ꝓducit aũt ab aratore.ℂ Papi⁹ viri nomē.vñ papia lex.Auſo.in epig.Papia lex placuit: Iu⸗ lia diſplicuit.Papil⁹ viri ꝓpriũ. Mart.lib.iiij. Cur q̃ vis fieri papile facta doles. ℂ Papin⁹ poete nomē.Sido.ad Felicē.Nõ qd papini⁹ tu⁹ meuſq.phal.eſt.Domi tius ante ſyluas papiniũ olno ↄtrario mõ poſuit:qꝛ forſitã errore Seruij fuit imbu tus dicens.hic tecũ pariter velit papini phœb⁹ caſtaliũ nouare carmē.phal.ſunt.pa pianilla ꝓpriũ mulieris.Sido in ꝓpētico.Cõiunx papianilla quē pudico.phal.eſt ℂ Papilio.Mar.lib.xij.In tauros libyci ruũt liones.Nõ ſunt papilionib⁹ moleſti phal.ſũt.Paphagones.Priſci.in piegeſi.Paphagones poſt hos mariandiniq ſe⸗ quũt Bithiniq viri pinguiſſima rura colẽtes.Quarhebas pulcher gratiſſima flu⸗ mina voluit.ℂ Rapũ vel rapa.a rapio volũt deriuari.ergo ↄtra primitiui naturam ꝓducit.Mart.in xenis.Hec tibi brumali gaudētia frigore rapa.Que damus in ce⸗ lo romulus eſſe ſolet. Palladius.Rapa mutatur in napos.

ℂ Sapo onis.ſubſtãtia emaculatoria.Serenus.Attrito ſapone genas purgare me miẽto.ℂ Sapo is.fluuij nomen apud Lucanũ.Saperda conche genus:ſunt qui a ſapio deriuent.ergo contra primitiui naturã producitur.Perſius. Et quid agam: rogitas en ſaperdam aduche panto ſtapes edis.an Baptiſta Uapulo as. Iuuena⸗ lis.Ego vapulo tantum eſt finis verſus.

A ante q. *Aqua corripit lz ab equo ſi⸗ ue equus veniat. Arabia Arrabia:

Ante q corripitur:vt aqua laqueus aquila etiaz viri ꝓ prium licet arator variauerit.vt libro.ij.Aquila tune ſceptor erat vir plurima laudis inſtrumenta gerens.Compoſita notanda ſunt:quaq. quaq:verſus nequaq.

A añ r corripit vt larix:qd male dicunt variari vt opi⸗ nor.Ariminũ qd in ſecundo epiſtolarũ male producit a Petrarcha ad Lucinum Arabs arabia arabius.Uergili.Eoaſq domos arabum pictoſq gelonos.at Ara⸗ bia ꝛ arabus propter tot breues admittunt alterum r.ꝛ poſitione producunt ꝗ Ar⸗ rabia ꝛ arrabius. Propertius libro.ij.Nec ſi qua arrabio lucet bombyce puella. In eodem libro.Et domus intacte te tremit arrabie.ℂ Notentur cetera geminata vt carrus carruca.carra fluuiũ nomen.Carre vrbs.Parrhiſyorum.Sarra. Sarra

Arretium.

ceni.Sedul.Saucia iam vetule marcebam.viſcera Sarre.ſarraſtes populus. Tar raco.Hiſpanie oppiduz:parrhaſis parrhaſius pictor et populus.Marrubij popu li.Uarro varrus virorum propria Barrhus elephas ꝛ perditus adulcſcēs apud Ho ratium in.iiij.ſaty.ꝛ in Epodo Ode.xij.Arretium:vnde Arretinus.Perſius. Fre⸗ gerit heminias arreti edilis iniquas.Mar.in apo.Arretina nimis ne ſpernas va⸗ ſa monem⁹.Lautus erat Tuſcis proſenna fictilibus.Errauit hic Aeneas Sylui⁹ in epitaphio Leonardi arretini:qd habet poſt Leonardi ep̄las.Arri⁹ arria. Phau⸗ ſtuſij ꝓpꝛ'iciũ au diphthõgo.Priſcian perit egeſt.Cõtinue poſt hos ſequitur.Phau:

ruſta tellus. ita habetur in libro nobiliſſimi Maloini: vbi aliqui legerunt phaſia
& hic exceperunt. marrubium herba apud Serenum rr geminat.

Exceptio. Ara notū eſt; ſ3 aſpiratū hara porcorū ſtabulū corripi * Vergil.
tur qđ de auib⁹ quoq3 dr apud Columel. lib. ix. ca xij. & xiiij. Ou. Cuta fidelis are. Saxa vo=
ab ara ꝯtra ꝑmitiui naturā corripiunt aruſpex aruſpicina aruſpiciū: q̄ ab ara arē q cant itali
dam dici voluerūt. vide cornucopiē. Corripit̄ q̄3 ariolus & v̄bū hariolor. Errauit Ri medijſq3
ga teſte Neſtore dicēs in Daniele. Harrolus regis ſoluere viſa nequit. Idem narra fluctibus
uit in minif.or. acheldemac. macchabe⁹ Barrabas tibia ptolome⁹ ſericus mithri aras
dates conopeū origenes paraſceue ſabbatū candacis & alijs valde multis ptim a Aruſpex
Neſtore aladucriis: nam longū fuiſſet oia enarrare: qr Riga eſt pardo maculoſior Iuuenal
Arete es, vel areta te. ſupioris Dionyſij filia: & alia eodē noīe vxor alcinoni: ꝑducit ꝯmendare
ꝑmā ſecundāq3 ſyllabas: vt ꝓbat Neſtor ex Apollonio & Homero grecis poetis: volet vari=
in qua re errauit Tortellius. vide e ante t. Aretalogus. coſus fiet

Areo es. aridus &c. Ver. aret. ager Area ab ariditate dicta. Idē. Area tum primū ari. ſpex.
eſt ingenti equāda cylindro. at corripiunt̄ vndecūq3 ſunt arena ariſta arundo. Are Ara.
ne es oppidū. Valeri⁹ Flacc⁹ lib. j. At frater magnoq3 lynce⁹ ſeruat⁹ in vſus. Quē Errata rī
tulit arene poſſit q̄ rūpere terras. Arūci italie ppl'i. Neſtor ꝯtra Sulpi. putauit per ge
au diphthongon aurici dicendū eſſe. at libri quos vidi habēt arūci. Arūca arūcoꝝ Arete.
vibs. Arūcus etiā viri ꝓpriū. & apud Pli. ſignificat villū a capellaꝝ mento depēdē areo ares.
tem: vt docet cu3 Sulp. Beroaldus: ſemꝑ ꝓducit̄ vt dicit Sulp. de arūcis populis Arene.
Verg. enei. vij. arunci miſere patres ſidicināq3 iuxta aequora q3 quales Linquūt Arunci
omniſq3 vadoſi accola vulturni: pariterq3 ſaticulus aſper. Aruncus.

Aruns viri ꝓpriū apud Verg. xj. ene. in hoc errauit Petrarcha. vt patuit in a an Aruns.
te b. Aram viri ꝓpriū apud Mantua. qđ alij fortaſſis corripuerūt. Arinca. vt q̄dam
volunt & arcte ppl'i. Bariū oppidū italie. Hora. ſaty. v. Bari moenia piſcoſi dehinc
gnatia lymphis per apocopē ꝓ barij. Baris idos nauicule ſpecies. Propertī⁹ lib. Barium.
iij. Romanāꝝ tuba3 crepitāti pellere ſiſtro. Baridos & contis roſtra liburna ſequi Baris.
barine es. mulieris ꝓpriū apud Hor. lib. ij. car. ode. viij. j Poena barine nocuiſſet vn Barine.
q̄. ſaphicū eſt. Carica ficus ſpēs. Ouid. j. faſt. Quid vult palma ſibi rugoſa carica di Carica.
ci. Carax. carabus. Caris idis. piſcium nomina in oppiano.

Carolus Petrarcha corripit: ceteri fere ꝓducūt. Eſt igitur anceps. Caria: cuius Carolus.
populi Cares dicunt̄ a ſingulari car caros. foeminū eſt caiera vt docet Regi⁹. in il Caria.
lud meta. iiij. Lyciq3 ꝓpinquos. Caras adit. Mar. in j. epig. Aere nec vacuo pen= Bares.
dentia mauſolea. Laudibus immodicis Cares in aſtra ferant. Manili. lib. iiij. arca * Verg.
des antiqui celebrataq3 caria fama. ſic ceteri. Carolus arretin⁹ neotericus poeta Et carice
hoc (vt pleraq3 alia) contra veterū ꝯſuetudinē auſus eſt corripere. Nūc caria anti= pactus
quo fuerat ſpoliata ſepulchro: reprehēdendus Neſtor eſt: q̄ ꝓpter Carolum dixit acuta.
Caria variari: ideo non iniuria Sulpiti⁹ obiectauit. Neſtori ineptoꝝ poetaꝝ teſti Carex.
monia Carex vnde carectum. Verg. Tu poſt carecta latebas. Carus.

Carus a. um. quod multo vendit̄. vnde caritas ſine aſpiratiōe. charus a. um. i. Charus.
dilectus. vnde charitas cum aſpiratione: ſic oīa adiectiua in arus vt clarus rarus. Clarus.
teſtimonia ſunt facilia. Charus etiā viri ꝓpriū apud Ouidiū. nam ꝓpria appella= Claranus
tiuoꝝ vnde deſcendūt quātitatem cuſtodiunt. vt clemens ruſticus: ſeuerus &c. ſic Chariſtia
ſi quis a claritate nomen apud latinos ſortiret̄. clarus indubie primā ꝓduceret: vt feſta.
Claranuu apud Auſoniū ad Urſulū grāmaticum & apud Martialē in lib. x. Nam Oui. ꝓxia
dicere apud Verg. clarus & amicus corripi: vt a communibus diſtent ſapit triuia: cognati di
quale moliteres commenti ſunt de ruſticus & alijs pleriſq3: quoniā clarus & amy= xere chari
cus cum y greco greca ſunt: quibus correptis vtūtur greci poete lingue latine pe= ſtia chari.
nitus ignari: ait autem Vergilius. x. eneid. Et clarus hemon lycia comitantur ab
alta: forte dicitur a claro inſula: vnde clarius apollo. Ouidius. j. meta. Et claros &
tenedos &c. Charis charitis: ideſt gratia corripitur vt chariſtia licet hinc putetur
charus a um. originem traxiſſe. Ouidius. v. faſt. Protinus accedunt charites. ne= Charis.
ctantq3 coronas. Carinas carinatis: grammatici nomen in ſeptima ſatyra iuuena Carinas.
lis vide Chraſimachus a ante s.

Clarius fluuij nomen. vide e ante q. Sequana. Claris.

Darius regis perſarum nomen. rectius producitur. vide i ante u. Derius

Glarea ſicca & ſterilis duraq3 terra Lucan⁹ libro quarto. Aut impulſa leui tur

batur glarea vena. Gnarus vnde ignarus.
¶ Lariſa vel lariſe es.. ⁊ genitiuo ſſ. lariſſa. vide in mediis i ante s. ſic clariſſus fluuij nomen. Larius Italic lacus. Uerg. ij. Geor. Te lari maxime teq; Fluctibus ⁊ fremitu aſſurgens benace marino Larinates populi omnibus ſyllabis pductis apud Silium. Larides proprium aut patronymicū. Uer. x. enei. Daucia laride thymberq; ſimillima proles. laronius virij pprium in. xiiij. Sillij.
¶ Laronia mulieris pprium Iuue. ſaty. ij. Non tulit ex illis toruum. Laronia quendam clamantē toties. Mar. lib ij. abnegat ⁊ retinet noſtrū laronia ſeruū. quidā ſcribūt per au diphthongū. Lauroni⁹ ⁊ lauronia vtteſtat̄ Mācinellus. Larus autem auis fulica (vnde quidā putarūt lariū littus deduci) corripitur in qnto odyſſe. Homeri teſte Neſtore. Riga tamen vt alia plurima contra doctorū vſum auſus eſt pducere dicens. Larus fluuius eſt habitator ⁊ incola terre: eſt quoq; viri pprium et corripitur Sillius. lib. iij. Gorgoneoq; larum torquentem lumina vultu.
¶ Larunda nymphe nomen Auſonius in monoſyllabis. Nec genus hoc domnū larunda progenitus lar.
¶ Larina proprium mulieris apud Uerg. xj. eneid.
¶ Maris viri proprium ac etiam fluuij miſtrum fluentis. Sillius. vij. Inde ruens thurin ⁊ buten ⁊ marin ⁊ arcen dat leto: ſiſumq; manus conferre maleon. Omnis ſunt virorum propria. Maleus diphthongon ae habet.
¶ Naris naſi foramē. Ouid. xij. meta Acta retro naris medioq; eſt fixa palato.
¶ Narix naricia naricium ⁊ narice es. vetuſtiſſimū locrorū oppiduz vnde fuit aiax hinc uaricij populi de quibus Uerg. iij eneid. Hic ⁊ naricij poſuerunt menia locri hinc naricia pix ergo naris icix. in obliquis penultimam corripit: pro inſula Ulyſſis in mari egeo rectius per e nericia dicitur. Nerea ⁊ narect ponit Sulpitius. Parua auis. in phlomela. Parco es. vndes apparco cōparco. Uerg. j. ene. Parcet amor dictis. Pharis. is oppidi nomen. Sene. in hecuba. Pharin an piſam Iouis ⁊ colonis. ſap. eſt Uetulanus dicit pharus produci: ⁊ Badius vult veſtem quandam ſignificare. Pharus certe aegypti regio corripitur. Luca. lib. viij. Crimine bellorum maculas pharon: aruaq; noſtra. hinc pharius a, um. i. egiptius. Quare compoſitione notum eſt quia ex ablatiuis qua et re.
¶ Rarus notum eſt. vnde raro rarenter. rarita s ⁊c. clarus claritas clareo ⁊c.
Smaragdus video ſemp corripi niſi forſan apud Martialē. Sardonychas ſmaragdos adamātas iaſpidas vno ⁊c. vbi s perimitur: ⁊ apud Prudentiū in ſpyco. Has inter ſpecies ſmaragdina gramine verne: rectius corripies: qz nonnulli volunt deliqueſcere apud Martialem licet Neſtor velit hoc nomen variari.
¶ Uarix ⁊ varicua vide in crementis. Uarix ſic adiectiuū varus a um quod etiā viri nomen ⁊ fluuij nomen eſt: lz gemino rr aliud viri proprium varrus legatur: at vari⁹ viri pprium corripitur: vt varius adiectiuū. Perſius Fallit pede regula varo. Uarillus viri pprium pducit̄ in ſecūda ſatyra Iuuenalis. Uaricoſus a varix contra primitiui naturā corripit̄. Perſius Dixeris hec inter voricoſus centuriones.

Margin: Glareā. Gnarus. Lariſa Lariſſa. Larius Larinates Larides Laronius Laronia. Larus. ✱ Hora. Nec tarzla riſſe pculſit cāpus opime. Larunda. Larina. Maris. Naris. Narix. Naricia. Narca. Parco. Pharis. Pharus. Rarus. ſmaragd⁹ Uarix.

Ante s in diſſyllabis producitur. vt Naſo. Ouid. Naſo legendus erat tūc quuz didiciſtis amare: male corripitur a petrarcha. phaſis fluuius hinc phaſias adis et phaſianus.

¶ Exceptio. Baſis. i. ſuſtentamentū: vnde etiam: orbiculos qbus in menſa vaſa ſuſtentātur baſes appellamus: teſte Beroaldo. Martialis lib. ix. Inſcripta eſt baſis indicatq; nomen. verſus eſt phaleutius.
Caſa domuncula ruſtica aut paſtoris. Uerg. Atq; humiles habitare caſas. contra primitiuū. ſi quidem a ſupino caſum fiat. Caſos inſula ⁊ vrbs in. x. Strabo.
¶ Praſon grecum nomen: ideſt porruz vnde praſinus ideſt: porraceus. ⁊ viridis vt veſtis praſina. Mar. lib. x. De noſtra praſina ſyntheſis empta toga Praſinus etiam eſt viri proprium. Uiridis ad colorem relatuz ne barbar̄ putes. Ouidius. Et niger a viridi turtur amatur aue. Prhaſis teſte Bebello.
¶ Quaſi Ouidius. Et quaſi diſcedens ⁊c. Catullus videtur pduxiſſe dicens. Cui ego quaſi eadem totidem mox deprecor illi ⁊c. Tu tantum corripias cum ceteris
¶ Thaſos vna cycladum cuz th aſpirato, Papinius. v. thebaidos. Et paphes ⁊ ne

Margin: ✱ phaſis. Ouidius. Multoq; p peſſi claro ſub iaſone tandē Cō tigerāt rapidas limo ſiphaſidos vndas. A ante s. Baſis. Caſa. Praſon. Quaſi. Thaſos.

moroſa thaſos: hic thaſius a.um.) Thraſus viri nomen. Ouidius in ibin. Ante (dię rapto non adeunda Thraſo.

Thraſus.

¶ A ante s in polyſſyllabis corripit: vt caſi⁹ mons vnde caſius a.um. caſa inſula: & hec a Caſo Cleomachi patre que duo & diſſyllaba puto corripi. Luc. li.x. Lucifer a caſia pſpexit rupe dieq3. Maſaniſſa cũ a etiã in ſc̃da ſyllaba teſte Tortellio poti⁹ q̃ per i Maſiniſſa fuit rex numidarũ. quidã male opinant ſſ geminare in principio Maſſaniſſa vellẽ docerẽt per teſtimonia. Oui. vj. faſt. Poſtera lux melior ſuperat maſaniſſa ſyphacem. Noli ergo imitari Petrarcham in quinto aphrice dicentẽ. Maſiniſſa tibi &c. pducit quoq3 Thraſymen⁹ contra doctorũ vſu3 Notentur vbiq3 geminata vt Caſſandra caſſiepe vel caſſiepea. Caſſius. Caſſius viri propriũ. Sidonius per apocopen caſſi pro caſſij dixit: licet caſſij vulgo legatur.

Caſius | Maſaniſſa

¶ Exceptio

¶ Aſius aſiaticus & aſis idis. ab Aſia que eſt terre habitabilis pars maxima contra primitiui naturã inuenio hec pduci: q̃q̃ corripi poſſe nõ negauerim. Ouid. v. me. Jam ſuper Europã ſublimis & aſida terrã Uectus erat iuuenis. Et lib. xij. Ecquid vbi aſiacas caſuras aſpicis arces ingemis? Uerg. j. geor. Aſia circu3 Dulcibus in ſtagnis rimant prata cayſtri. Et. iiij. geor. Opis & aſia deiopeia. Jdem. vij. ene. Dãt per colla modos ſonat amnis, & aſia longe pulſa palus. vbi Seruius ait. Aſia prima lõga eſt palus myſie: prima vero breui eſt regio & terre habitabilis maxima ps Uerg iij. enei. Poſtq̃ res Aſie &c. Nebriſſenſis dicit ſe neſcire an ſit vſq̃ palus que vocetur aſia. vnde apud *Uerg. aſia eſt adiectiuũ vt dicat in generali prata aſia palus: aſia hoc eſt Aſie regionis: nam myſia Cayſter. Lydia in aſia ſunt. ideo minus verum videtur Seruij dictum. Aſius viri nomen. in. xiij. Strabo. Aſis Japet vxor. in Pylade. Aſia pars mundi, tertia ſemel tñ producit a Priſciano: tu corripe.

Aſius. | Aſiaticus | Aſis. | Aſia. | * Seruĩ. Nebriſſenſi iudicio in dictiõe aſia lapſ⁹ eſt.

¶ Aſopus fluuius Achaie & aegine pater. Papi. vij. theb. Aſopos genuiſſe datur Luc. lib. vj. Accipit aſopos curſus phoenixq3 melaſq3. Aſopiades. i. aeacus, aſopi nepos. Ouid. vij. meta. Huic aſopiades petis irrita dixit & vrbi. Non facienda mee aſopis idis. i. egina. vt in eodem lib. Si te non falſa loquuntur Jſſe ſub aſopidos quondam amplexus aegine. alij habẽt aegine amplexus quondam ſub aſopidos iſſe & ſemper vel prima vel ſecunda contra primitiui naturã inuenitur corripi niſi mendum ſit. Nicolaus Ualla in Homero. libro. iiij. maſculine dixit aſopis. idis pro fluuio. At poſt herboſi venere aſopidos vndas. mallem veteres imitando aſopus non aſopis idis. pro fluuio dicere hinc aſopia regio. in. vij. Strab.

Aſopus.

¶ Baſium & baſio baſias. Mar xij. Paruum baſiat vſq3 morionem. phal. eſt.

¶ Caſeus. Uerg. Pinguis & ingrate premeretur caſeus vrbi.

¶ Jaſius viri proprium ſepius tetraſy labum. Uerg. ene. x. Jaſius nubraſides hic etaoniuſq3 timoetes. Apud eũdẽ tetraſyllabum eſt prima longa.

¶ Lacerpitium grammatici pluresdicunt produci Catul. ad Leſbiam q̃ magnus numerus Libyſſe arene Lacerpiciferis iacet cyrenis. phal. ſunt ex quib⁹ & prima huius dictionis ſyllaba nihil iudicare poſſumus: quia Catullus prime regiõi nũc ſpondeum nunc iambum donat tertiam: produci hinc manifeſtum eſt.

¶ Mnaſillus Satyri nomen. Uer. in buc. Pergite Pierides chromis & Mnaſillus in antro Silenum pueri ſopno videre iacentem.

¶ Naſica viri proprium patebit in i ante c. Naſidius viri nomen. Luc. libro nono Naſidum mari cultorem torridus agri Percuſſit preſter.

¶ Naſidienus viri nomen. Hora. ſaty. vltima. Naſidienus ad hec tibi dij quecunq3 preceris commoda dent. Jnuenio apud Mart. eadem quantitate. Naſidianus viri proprium cum a in penultima. Paſiphie mulieris proprium. vide a ante e.

¶ Paſiphilus viri proprium. Palladius paſiphile ornatus fidei cui iure fatemur. ſic paſithea apud Catullum de aty & berecynthia. ſic quicquid eſt a paſa. i. omnia

¶ Thraſimachus viri proprium. Juue. ſaty. vij. Sicut Thraſimachi probat exit⁹ atq3 ſecundi Carinatis & hunc inopem vidiſtis Athene.

¶ Thraſius autem, viri nomen: qui buſirin inhumana hoſpitiũ nece poſſe aquas elici docuit corripitur. Ouid. in. j. de arte. Quum Thraſius buſirin adit monſtraq3 piari apud Horatium ſaty. ij. libri ſecundi. Thraſis viri diuitiis ad paupertate3 redacti nomen producitur. Quũ deerit ingenti aes laquei precium iure inquit Thraſius iſtis. Jungatur verbis: aliqui tamen hic legunt Traſius cum l non cu3 ſ: no ſ

*Marti. Eſſe quid hoc dicãt q⁹ olẽt tua baſia myrrham. | Baſium | Caſeus | Jaſius | Lacerpitium. | Naſica. | Naſidius | naſidien⁹ | naſidian⁹. | Paſiphae | paſiphil⁹ | paſithca | thraſimachus | Thraſius

tat in hunc locum Badius.

Vaſidius.

¶ Vaſidius viri proprium. Sillius lib. xv. Cadit obuius acri Cratulo Vaſidio Libyce regnator arene.

A ante t. Quater ✱ Vergil. Subſtitit: atq3 vtero ſonitū pro cul arma dedere cor ripit̄ qua ter l3 qua tuor ꝑdu cta; prima deducatur Catus Cattus. Platea Plato. Blatero.

Ante t corripitur: vt latro ſtatera ſtatūs quater quaternus atauus. Verg. O terq3 quaterq3 beati: Quatuor primitiuum produ citur poſitione ab omnibus preter Ciceronē. Semel duntaxat: vix auſim imitari Verg. Quattuor hic iuuenes ꝛc. Hora. Mecenas atauis edite regibus. aſclep. eſt. Catus. i. ſapiens. vnde ꝓpriū Catus ti. ꝛ Cato onis. Silli. lib. iiij. Obuia quadrupedis preceps: Catus ora tuliſſet. hic viri propriū eſt. de appellatiuo. Poſt hec ille catus cōtūmis ruſtic⁹ ibit. Sedul. lib... Sed tn̄ certare cati: pro muſione fele ſiue eluro. ſimiliter corripitur a Mantuano in bucco. ꝛ recte q2 a ſagacitate Cati dicunt̄ qua vocula vſus ē Palladius li. iiij. ca. ix. Cōtra talpas prodeſt catos frequēter habere in medijs carduetis. Raphael regius ex Neſtore di citur in ſeptimum librū Quint. Cattus ꝓ fele tt geminare: cui nō credo niſi pro illo te ſtimonium veterum quiſpiā afferat: ſcimus Cattos gemino tt. populos eſſe: ꝛ Cat tas aues: quod ex Martiale facile noſces. Attor. Atlas Platea nunq̄ video produ ci nec Plato: ideo nō credo illis qui putant variari niſi teſtimoniū ex veteribus af ferant. Hora. ſaty. iij. lib. ij. Quorſum pertinuit ſtipare Platona Menandro. ſic ceteri Blatero quoq3 ſemper corripitur. Hora. Audit quū magnū blateras ſermone fa ciſq3 Lucilius Deblaterat plenus bon⁹ ruſticus concinit vna: hic ſ perimit̄ in bonus et ruſticus Author Philomele indignus eſt quē imitemur Blatera. hic aries et pia balat ouis. hinc blaterones importuni locutores. Neſtor dicit ſimiliter corripi blatio: quod probat ex Plauto in amphitrione vbi blatis ſextus pes eſt. ſed quū apud Comicos admittant̄ ꝛ ſcanzontes: inefficax eſt probatio. plurimi ſcribuntur cum ct exilibus blactio a blax blactos. i. ſtultus: q2 blactire eſt, ſtulte ꝛ inaniter loqui. ideo Philelphus in decadibus ſemꝑ producit. Tortellius etiā blactero eodem modo ſcripſit quem falli ex correctione manifeſtū eſt ego in Neſtoris ſententia eo.

Cathena.

¶ Cathena tantum corripitur: in quo decipitur Nicolaus Ferettus ex mendoſo Martialis codice. Expectant cure cathenatiq3 labores.: vbi emendati librij habent ꝙ geminatum ſic. Expectant cureq3: athenatiq3 labores.

Nates

¶ Nates nomen video vbiq3 corripi. Mart. in apo. Sepe tamen pueris abſtulit iſta nates. ſic Auſonius. Perſius. Horatius ceteriq3. ideo ridiculus eſt verſiculus. Quamuis arte nates tamen apparent tibi nates.

✱ Teſtimo niū de dictiōe ca tullus per facile inuē tū eſt nalo Mantua. Verg. gau det verona catullo Attagen Blacta Matthe⁹. Attegie.

¶ Catholicus notū eſt corripi: vt cetera ex cata greca prepoſitione. Sidoni⁹ tamen cū alijs quibuſdā chriſtianis licēter ꝓduxit dicēs lib. iiij. Vt que catholicā fidē la ceſſunt. phal. eſt. Catullus quoq3 ſine dubio corripit̄ Catull⁹ ad Leſbiā in hoc ſap phico. Ocium catulle tibi moleſtū. noue ſecundo loco trocheum dedit: vt apud eundem. Seu ſacas ſagitiferoſq3 parthos. Statera contra Verulanū vide e ante r. No tanter geminata. vt. Attagena attagen. Hora. Non attagen Jonicus eſt iambicus dimeter Nebriſſenſis metri gratia in generibus vnum abſtulit id alibi ne feceris. ¶ Blacta. vermiculus libros corrodēs ꝛ aluearia ledens. aliqui cum p blapta ſcribunt a blapto: id eſt nocco. Mart. Conſtrictos niſi das mihi libellos Admittant tineas truceſq3 blaptas. Phal. ſunt. Blattheus gemino tt. i. purpureus. Matthias Mattheus in quo, Rigat peccat dicens in Geneſi. Vt tua ꝓſpicue ſcripta; Matthee fuerunt notauit hoc Neſtor. vide ae ante u.

¶ Attegie: de quibus multa Juuenalis interpres in ſaty. xiiij. Dirue Maurorum attegias caſtella brigantum. i. vmbracula aut tabernacula. ſic Atteia. Antonius Nebriſſenſis dicit produci: ꝛ excipit n Pantagia fluuij nomen: quem errare credo quia in omnibus libris inuenio pantagia cum n. ante t. ꝛ ita poſitione producitur Claudianus in ſecundo de raptu Proſerpine. Pantagiam nomenq3 Gelaȝ qui prebuit vrbi Concelebrant. ſic ceteri. Hec diligenter recenſui: quia in his hallucinatos (qui ante me ſcripſerunt) animaduerti plurimos.

¶ Exceptio.

Mathon. Matella

¶ Producuntur ea que habēt m ante a vel precedente muta r ante a: vt mater frater cratus viri propriū apud Claudianū in prefatione nuptiarū Honorij. Cratis. vnde craticula. Corripiuntur tamen Mathon vel matho cum th. aſpirato propriū viri. Juue. ſaty. j. Lectica Mathonis. eſt finis verſus. Matella vas vrinarium. Me

tialis lib.x. Diſpercã ſi tu piladi preſtare Matellã:dign^9 es:aut porcos paſcere pe
rithoi. At matula producit. Philel.ix.prime. Intrauit plenis non vltima matula
neruis. ⁊ in tertia quarte. Urinam matula ſeruat. Matin^9 mons. vnde matin^9 a.ũ. Matula
Luc.lib.ix. Vulturis ⁊ calidi lucent buceta matini. Sunt aũt buceta loca in quib^9 Matinus
boues hyemant. Ju.xiiij. Nota mathematicis geneſis tua. vide matheſis e ante s matheſis.
Matieni ppl'i apud Priſcia.in perhigeſi. Cratinus Craterus: Crates etia. ſtrato- mathema-
cles virorũ propria. Cratis Scylle mater:q necũq3 alia ſunt a cratos.i. robur ⁊ ſtra ticus
tos.i. exercit^9. Perſi.i.ſat. Audaci quicũq3 afflate cratino Iratu3 eupolidẽ:pregrã- matieni
di cũ ſene palles. Aſpice⁊ hec ⁊c. Idem in.iij.ſat. Et qd opus Cratero magnos pro Cratinus
mittere mõtes. Furi^9 Bibacul^9. En cor zenodoti en iecur Cratetis. phal.eſt. Verg. craterus
in ciri. Ipſe crate3 matrẽ ⁊c. Crathis aũt cũ th aſpirato: achiuorũ fluuius corripit crates.
vide a ante l Thalis. Idem nomen pro fluuio Calabrie pducit. Ouid.xv.meta. Cra- cratis
this ⁊ hinc ſybaris veſtris contermin^9 oris. Electro ſimiles faciũt auroq3 capillos Crathis.
¶ Ater. Catullus. Nil nimium ſtudeo Ceſar tibi velle placere. Nec ſcire vtrum ſis Ater.
albus an ater homo. ſic atramentum. Atrium vndecunq3 ſit nõ inueni correptum Atrum
¶ Atella vnico t teſte Neſtore Campanie oppidum. Hinc attellani ludi. Sillius Atella
libro.x. Iamq3 atella ſuos iamq3 ⁊ galogrecia adegit.
¶ Atina campanie oppidum. Verg.enei.vij. Tela nouant atina potens tyburq3 ſu atina.
perbum. Ardea cruſtumeriq3 ⁊ turrigere antemne. Atina quoq3 bocotie vrbs fuit atinas.
Atinas viri proprium corripitur. Verg.xi.eneid. Fugi acer atinas.
¶ Atys cum y greco puer cybeli dilect^9. Perſi. Claudere ſic didicit verſum berecyn
thius atys. aliorũ nomẽ corripit: vt in.viij.theb. Papi. ⁊ in.iij. Luc.in.v.met. De- Atys
plorauit atyn. ſic pro filio Croeſi apud Phil.in.iij.prime. Blathara viri propriũ in
xi. Martia. niſi bacchara legatur: quo nomine frequenter vtitur. id potius credo. Blathara
¶ Catillus variatur. fuit filius amphiarai vatis thebani: cuius tres filij Catillus
Tyburtus Coras dicuntur tybur condidiſſe. hinc catillus a.u3.i. tyburs. Sillius catillus
lib.iiij. Amenicoleq3 catilli.i. tyburtes. hic eſt finis verſus. Ide3.in.viij. Hinc tybur
catille tuum ſacriſq3 dicatũ fortune preneſte iugis. Hora.i.car.xviij. Ode. Circa mi
te ſolum tyburis ⁊ moenia catilli. verſus eſt alcaicus choriambicus pentameter:
vbi in genitino catili vnum l ablatum eſt correptionis gratia: aut noue ſpondeus
pro pyrrichio: nam verſus conſtat ſpondeo tribus choriambis ⁊ pyrrichio.
¶ Clathrus vel clathrum. Nebriſſenſis excipit quis correptionẽ nondu3 repperit. Clathrum
¶ Claterna oppidum in Mantu.
¶ Fatum fatidicus nota ſunt: quia e ſupino producto dicuntur venire. vt Natura Fatum
natus natalis: ſed corripitur nato natas. contra primitiui naturam. Natura
¶ Gnatia oppidi nomen apud Horatium. vide Barium in a ante r. Gnatia
¶ Latus a.um. vnde latitudo quod videtur oriri e participio latus a fero. Latus
¶ At latus eris. corripitur vndecunq3 veniat. Teſtimonia facile occurrent. Latona
¶ Latona phoebi mater. Ouid.vi.meta. Colitur latona per aras. Laterna
¶ Laterna contra primitiui naturã qr dicit a lateo. Marti.in apo. Dux laterna vie * Vergil.
clauſis feror aurea flammis. Natura natio ⁊c. ſatis patent. Nathanael in Iuuẽco Latone ta-
¶ Quatinus per i.i. quia: quatenus per e quouſq3 ⁊ inquantum. Horati.in ſermo. citum per-
Deniq3 quatinus excidi penit^9 vitium ire. Cetera item nequeunt. tent gau-
¶ Saturn^9. Perſius. Saturnumq3 grauem noſtro Ioue frangimus vna. dia pect^9
Scatin^9 viri proprium. hinc lex ſcatinia. habent quidam libri melius cum n ante quatinus.
t ſcantinius ſcantinia. Iuuen.ſaty.ij. Citari ante omnes debet ſcantinia reſpice pri quatenus.
mum ⁊c. Auſonius in epigrammatis ab Auſonijs interim defecit: vt quum ſecun Saturn^9
dam corripuit dicens. Scantiniam metuens non metuit Titiam. Scatin^9
¶ Squatina piſcis teſte Bebelio. Saturius
¶ Saturi^9 decurio cubiculariorũ domitiani. Mar.li.iiij.in aphrũ. Saturioſq3 mo
dos parthenioſq3 ſonas. Calderinus dici veteres libros habere ſigerios ⁊ Tranqui
llum hic ſaturiũ ergo cũ Mar. ⁊ Suet. de eodẽ loquant. neceſſe eſt in vtroq3 legere
ſaturiũ vel ſigeriũ hec ⁊ plura Calderinus: que ſtudioſis diſcutiẽda relinquo. Sta Statim.
tim producit teſte Marcello: cui aſtipulant Neſtor ⁊ Baptiſta pius. Pro perſeue-
ranter equaliter ⁊ cõtinenter: diciturq3 a ſtando. Plautus in amphitrione. Nec re
cedit loco quin ſtatim rem gerat. ſtatim.i. cõſtanter cõtinue. verſus eſt iambic^9 tri-
meter nullũ admittẽs trocheũ. vnde gemino cc receedit leges: vt añ dixim^9 receidit
pro recidit. Afferã ego aliud teſtimoniũ Feſt^9 in arat. Tũc ſucciſa ceres ſtatim cũ

mergite culmi conſtruit. At ſtatim temporis aduerbiū pro ilico: mox ſubito: corri-pitur tantū pe. credas variari. Catullus. Verū ſiquid ages ſtatim iubeto phal. eſt.

¶ Statius viri proprium & poete clariſſimi nomen. Juue. ſaty. vij. Letam quum fecit Statius vrbem &c. in hoc errauit philelphus in quinta prime dicens. Naſo valet nugis Statius modo barbara blactit.

¶ Stlata nauigium latum ſic dictum: vt ſtlitem pro litem &c. hinc ſtlatarius latus et amplus. Juuena. ſaty. vij. Spondet enim tyrio ſtlataria purpura filo. hec ex Feſto. Mancinellus in dictum verſum Juuenalis.

¶ Vates vaticinor vaticanus. Verg. Heu vatum ignare mentes. hinc nō ſunt vatinius & vatinianus: niſi contra primitiui naturā dicas corripi cui ſententie quidā inſeliciter aduerſantur. Martia. in apo. Vilia ſutoria calicem monumenta vatinij pro vatinij: viri proprium eſt Catul. Odiſſem te odio vatiniano. phal. eſt.

¶ Vatineſſa oppidi nomen. Mar. li. iiij. Et parue vada pura vatiniſſe. Phal eſt.

A Ante u corripitur: vt auus auia. femineum eſt triſſyllabū nec cum ineptis dicas aua. Perſius. Ecce auia aut metuens diuum mater tera cunis Exemit puerum.

¶ Exceptio.

¶ Auidienus viri proprium. Hora. ſaty. ij. lib. ij. Detorſerit auidienus. eſt finis verſus Nota ex a prepoſitione deducta q producunt: vt auerto: auius a. um. ſed auis licet hinc deducant: corripit. Verg. j. enei. Nec poſſe Italia teucrorum auertere gentem. Idē. Geor. ij. Auia tunc reſonant auibus virgulta canoris. Biauis in auſo.

¶ Claua clauus clauis clauiger. teſtimonia facile occurrent.

¶ Dauid viri proprium. vide crementa. Dicitur quoq; dauides ae. vide i ante b.

¶ Dauus viri nomen. Perſius. Daue cito hoc credas iubeo. Daualus viri nomen apud Philelphum in tertia ſeptime.

¶ Flauus a. um. flauco: & flauius viri proprium: ſiquid amplius reperiatur habēs conſonantem ante l, volunt produci. Verg. Flaua ceres &c. Jiue. ſaty. iiij. Cum iā ſemianimum lacerare fluuius orbem.

¶ Gauiſus. vide atrida. a in vltimis. Gnauus vnde ignauus. Ouidius in j. de ponto: Det mihi formoſa gnaua iuuenca manu.

¶ Lauinium oppidū & Lauinia filia Latini que opido nomen dedit: tam manifeſte variantur: vt iure rideantur: vt vbi in Vergilio gtūs lauini corripitur ſubſtituendum putant latini. Verg. xij. ene. Illo queratur coniunx lauinia campo. Ibidē. Mihi menia teucri. Conſtituent vrbiq; dabit lauinia nomen. Idem. j. ene. Italiā fato profugus lauinaq; venit Littora. Ouid. iij. faſto. Hanc tibi cur tradam pia cauſa lauinia coniunx. Eſt mihi. Verg. xij. ene. Exulibus ne datur ducēda lauinia teucris Idem. Cernes vrbē & promiſſa lauini menia. Juue. ſaty. vij. Atq; nouercali ſedes prelata lauino. Tibul. lib. ij. Ante oculos laurens caſtrum muruſq; lauini eſt.

¶ Mauors & mauis mauult ſatis nota ſunt. Nauarra in Mantua.

¶ Nauis nauita nauigo nauo as. nota ſunt. Horati. Nauiget anticyram. Nauus adiectiuum: nauus in Auſo.

¶ Pauo & pauus & paua: ſed prius communis generis eſt. Auſonius ad paulinū Vincit centum oculos regia pauo tuos. Colu. ix. cap. xj. Femine pauones que non incubant ter anno fere partus edunt. Auſonius in epig. Pauaq; de pauo conſtitit ante oculos. Gellius. Pauus e Samo preſtantior eſt.

¶ Prauus. Hor. in arte. Non magis eſſe velim quā prauo viuere naſo. Ver. de viro bono Offenſus prauis dat palmā & premia rectis. ſic prauo & cōpoſitū, deprauo &c.

¶ Rauus a. um. i. ſubniger vide a ante n. Lanuuiū hinc Rauila rauos oculos habens & rauidus viri proprium. Catullus. Quenam te mala mens miſelle rauide. Agit precipitem in meos iambos. phaleucij ſunt duo: prior autem hypermeter.

¶ Suauis ſuauium ſuauiari. nota ſunt. Sed ſi prima ſyllaba diuiditur tūc prima breuis: ſecunda erit longa.

¶ Sauo ſanonis. fluuij nomen producitur ſi Calderino credimus qui dicit ſauo non ſaſon legi in hoc hendecaſyllabo Papinij quarto ſyluarum. Et linterna palus pigerq; ſano. Neſtor ſaſon legit.

¶ E ante conſonanteis in primis ſyllabis. Et primo ante. B.

Statius
* Ouidi[us].
Hoc duce
predico vaticinor q;
deo vaticanus
Junctū. Et
vaticano
fragiles de
monte patellas
Vates
Vatineſſa
A ante u
Auidien[us]
Auius
* Clauiger. Ouid.
clauiger
alloquitur la
pidoſas ce
ſaris vndas.
Dauid.
Dauus
Flauus
Gauiſus
Gnauus:
Lauiniū
Lauinia
Pauo.
Pauus
Paua
Prauus
Deprauo.
Rauus
Rauila
Rauidus
Suauis.
Sauo

E Ante B corripitur: vt nebula. nebulo onis. Ouid. Illic et
nebulas illis conſiſtere nubes iuſſit &c. Hebrus ebur. Vergi. india mittit — E ante B
ebur: neque vſque producitur contra Neſtorem: nam in catullo non chore — Ebur
nyſeo legitur ſed e berenniceo: vt ſit oratio ex prepoſitione & ablatiuo berenniceo
a berenniceus ea eum. quod eſt poſſeſſiuum a berennice es. Egyptiorum regi
ne nomine: de cuius coma loquitur catullus vbi dicit. E berenniceo vertice Ceſariem
Febris. Catul. Verum neſcio quid febriculoſi. Scorti diligis hoc pudet fateri. Phal. — Febris
ſunt. Nebriſſenſis cum Sulpitio non recte ſolum produci credit.

Exceptio.

Producuntur habentia duas conſonantes ante e: vt crebro creber a. um. Trebula/ op — Creber
pidi nomen: Mar. in xenijs. Trebula nos genuit &c. Corripiuntur Trebia fluuius Ciſ — Verg. Cre
alpine Gallie. Trebatius Trebonius treuiri virorum propria. Sil. li. iiij. plantis metuens — ber vtraque
trebiam coleſque patebat. Petrarcha in. iij. lib. epi. male producit. Hor. Docte trebati fa — manu pul
ma treboni ſunt verſuum fines. Trebius eſt apud Iuue. ſat. v. Cebrenus non crebenus gre — ſat & ſatque
cos audio ſcribere per v pſilon fluuij & viri nomen. Auſoni. corripit: phlebotomon cor — dareta.
ripitur. Debeo. Hora. Debemur morti nos noſtraque. Debilis debilito. Verg. Debili — Trebula
tat greſſus debilitatque pedes. Debe apud Propertium lib. iiij. Sitecoa iuuat debariſque — Trebia
aurea ripa. Et que ſub tyria concha ſuperbit aqua. Philelphus. ſa. xxx. minus recte — Debeo
(vt opinor) producit. Eboſita. Stat. i. ſyl. Et quas precoquit eboſita cannas. phal. di — Debilis
citur melker arundinibus. Ebrius & quando hinc eſt: quia videtur componi ex e prepoſitione — Debe
& bria. i. vas vinarium: licet ab hauriendo alij deriuent: & aſpirent ebrius: quod minus pla — Eboſita
ceat. vtut eſt cum Nebriſſenſi producendum dicimus: quia correptio non conſtat: Perſius — Ebrius.
Ebrius ante fores &c. Gebenne Auſonius variat: melius corripitur. — Gebenne.
Hebe pubertas & herculis vxor. hinc Ephebus: Ver. de liuore. Non potus iuuat — Lucanus.
aut ſapor lyei: Nec ſi pocula Iuppiter propinet: aut hec porrigat & miniſter hebe. — Pendentes
phal. ſunt. Hebeſus viri nomen in Vergilio. Rhebas rhebe nomen fluuij. Valerius — rupe geben
Flaccus lib. iiij. Aut ſociis tantata quies Nigrantis quam iam littora longinqui. — nas.
que exirent flumina Rhebe vide quoque Pathagones a ante p: Rhebus equi nomen — Hebe.
Vergil. x. enei. Rhebe diu res ſi qua diu mortalibus vlla eſt. ſunt qui per oe diph — Rhebas
thongon Rhoebus ſcribant. teſte Nebriſſenſi. — Rhebus
Sebetus fons & fluuius iuxta Neapolem: vnde ſebetis idis. papi. i. ſyl. Eubeis & pul — Sebetus
chra tumeat ſebetus alumna. Ver. vij. ene. Nec tu carminibus noſtris indictus abibis. Oe
bale: quem generaſſe telum. Sebetide nympha Fertur teleboum capreas quum regna te
net. pro teleboarum. Sebum pro ſeuum. Sebinus Italie lacus in Mart. Thebe theba
rum. thebe thebes: thebeus: ſatis nota ſunt. Apuleius teſte Neſtore vult hec ae di
phthongon obtinere: quia veteres plerumque n ta grecum in ae diphthongon vertunt
hinc thebays thebaydis. Papinij poema de rebus thebaynis. — zebedeus.
zededeus viri proprium. vide e ante u. — Ae ante B

Ae ante b. Cebes pro loco. at Cebes proprium & viri nomen diphthon — Cebes
gon non cognoſcit. Gleba teſte Georgio Valla: licet calepinus ſine diphthongo ſcri — Gleba
bat. Vergi. i. ene. Terra antiqua potens armis atque habere glebe. Hebudes plurale — Hebudes.
tertie inſule ſunt: ſcribiturque ae diphthongo teſte Calepino. Plebes ebei. vel plebs — plebes
plebis: vtrunque dici probauimus in heteroclitis. — Oe ante b

Oe ante b. Boebeis. Theſſalie palus. Lucanus in. vij. Ire per — Boebeis
oſſeam rapidus bebeida ſanguis. vbi notante Sabellico male legitur boeeida a vt — Boebe.
bocheida Boebus Glaphiri filius. Boebe boebes: Theſſalie vrbs & palus. Ouidi. — Boebius.
vij. metam. Iocoſaque litora boebes carpſit. Boebius viri proprium. Luca. lib. ij. Fle
re vace vis teſparſum per viſcera boebi. vocatiuus eſt. Errat in hoc Petrarcha. vi
de a ante b in exemplis. — Coebus
Coebus. Auſonius. Diſtingit ſolidos coebo preeunte trientes. cubo rectius ſcribere
tur: quia κύβος ſcribitur — Oebalus
Oebalus viri nomen. vnde oebalia regio. hinc oebalius bala. lium. vide Sebetus — Oebaſus.
Oebaſus viri proprium. Valeri. Flac. lib. vj. Mediam mouens deſcendit in haſtam — Oebades.
Oebaſus infeſtum ſummiſſo poplite phaltem Euaſiſſe ratus. Oebades viri propri — Oebaris
um teſte Tortellio. Oebaris Darij ſtabularius. teſte eodem.
Phoebus. i. Appollo. Phoebe. i. Diana Phoebi ſoror Phoebas phoebadis fa

E ante c. tiloqua phoebi numine afflata. Stocha frutex.

E ante c corripitur: vt ſpeculũ ſpecula loc⁹ vnde ſpecula
mur: at ſpecula diminutiuũ a ſpes e primitiuo productionẽ hʒ vt recula
Echinus. a res: vt ſecurus quoqȝ a ꝓpoſitiõe inſeparabili: ſe: ſic mecũ: tecũ: ſecum.
Corripe iterũ precoꝛ ſpeces precia ꝓciũ. Cetera a pre diphthongo produ
cuntur: de quibus ſatis dictũ eſt: ideo de his nihil dicã. Echinus vtcunqȝ
accipias corripit: lȝ quidã male putarint variari ⁊ producit petrarcha egloga. xij.
Echeneis. decept⁹ forſan mẽdoſo li. vj. Lucani vbi Echinus legitur mendoſe pro echineis. nã
vera lectio eſt. Non puppim retinens euro tendente rudentes In medijs echeneis
aquis. Echeneis latine remora piſcis eſt minimus maximas naues ſiſtens. Echi
neus vero alius piſcis eſt: ⁊ vaſculũ quoddam ⁊ terreſtre aial: ⁊ caſtancarũ tegmen
⁊ echinus vrbis nomen: nihil horum inuenio produci. Martia. in xenijs. Cortice de
Echo poſito mollis echinus erit. ſic ceteri.

Exceptio. Echous. ſoni repercuſſio: ⁊ in eũ verſa nympha echeo
Imbecill⁹ id eſt reſono as. Echi valles argute. Oui. iij. met. Nec prior ipſa loq̃ didicit reſonabi
Lecania lis echo. Echion. v. meta. p augure a Perſeo interfecto p ſocio Cadmi ſolum corri
Lechytus pitur. Imbecillus a. um. vel imbecillis ab in ⁊ bacillus quaſi bacillo indigens. hoc
moecenas eſt debilis: cõtra primitiui naturã producit. Prudentius corripit. Lucr. lib. j. Adde ꝙ
Secius imbecilla nimis primordia fingit. Hora. ſmõe. xvij. Imbecillis iners. ſi qd vis adde
popino. Lecania propriũ mulieris. Mar. lib. v. Thais habet nigros: niueos Lecania
Stechas dentes. Lechitus producitur: teſte Neſtore ex. vij. Odyſſee Homeri ⁊ Ariſtophane
Eſt autem oleanum vaſculum de genere alibi ſatiſfecimus.
Mecoenas doctiſſimorum patronus. Hora. Qui fit mecoenas?
* Byblio theca. Secius. i. minus contra primitiui naturã ſi a ſecus. i. aliter deducat. Verg. ij. geo.
Mar. Ra ris byblio theca deli catijs carmẽ ẽ phaleu. Indulge ordinibus nec ſecius ois in vnguem. Idem. xij. eneid. Haud ſecus accenſo
gliſcit violẽtia turno. Stechas adis. inſula in Rhodani oſtio prope Maſſilienſes.
ſunt aũt ſtechades tres ſic dicte ꝙ in ordinem ſint poſite a ſtichos ome. i. per ordinem
incedere. ſtichon ordinẽ verſumqȝ appellamus. hec Omnibonus in illud Luca. lib
iij. Venerat in fluctus Rhodani cum gurgite claſſis. Stechados arua tenens video
impreſſum cum oe diphthongo Stoechados: ſed preceptũ non habeo: ⁊ calepinus
Ae ante c. inter non diphthongata reiecit ſcribitur cum ch aſpirato. Teca ae. i. repoſitorium
Cecus. Mar. in apo. Sordidus thecam calamis armare memento: hinc dactylotheca: by
Cecubi bliotheca ſcribitur autem cum th aſpirato.
Cecias

Ae añ C. Cec⁹ cũ ſuis. vt ſecutire parũ videre: cecuto as. Ce
Ceculus. co ſimilis ſum. Cecare ſecum facere. Cecias e ventus nubes attrahens: teſte Ari
Cecilius. ſtotele Cecubi campanie populi apud quos optimum eſt vinum qδ cecubum dr.
Cecilia Mar. Cecuba Fundanis generoſa coquũtur amicis. Ceculus preneſteis conditor
Cecino hinc ceciliorum familia: quos alij a cecutientibus oculis dictos volũt: Eſt quoque
Cecinum. cecilius propriũ viri. Cecilia proprium mulieris. Cecilia quoqȝ ſerpentis et herbe
Fex. nomẽ Cecinos amnis qui rhegiũ agrum a Locrenſi diuidit. Cecinum Italie oppi
Feculent⁹ dum haud procul a ſicilia.
Fecare

Fecutin⁹. Fex fecis cuiuſuis reuerxcrementũ Diminutiuũ eſt fecula: hinc feculentus. i. fece
Fecinie. plenus ⁊ turpis ⁊c. Fecare e fecibus exprimere vinum fecatũ e fecibus expreſſum
Fecũdus defecare. i. purgare. fecutinus na. num: feculentus. Gellius. Eas finitiones preran
Grecus cidas neque fecutinas grãmaticas ſpectaueris: ſed aurẽ tuã interroga quo qd lo
Phecaſi⁹. co conueniat dicere. Fecinie vue que pluſqȝ cetere fecis afferunt: alio noie rubella
ne dicuntur. Fecundus teſte Tortellio ⁊ Georgio Valla: hinc fecũdare ⁊c. Multi per
oe foecundus foecundare ſcribunt: hec pronomen dictum eſt.

Grecus grecia grecanicus ⁊ verbum grecari ⁊ pergrecari ⁊ greciſſo ⁊c.

Ieci preteritum a verbo iacio. authore Tortellio.

Seculum. Phecaſius vnde phecaſianus ⁊ phecaſiatus: ſignificationem vide apδ interpre
Vecors tes. Iuue. in illud ſaty. iij. Phecaſianorum vetera ornamenta deorum.

Seculum centum annorum ſpacium. hinc ſecularis ⁊ ſeculare. alij a ſequendo:
alij a ſenibus deducunt. Vecors vocordia teſte Guarino: licet ſint qui huic opinio
Oe ante e ni refragentur: vt videbis apud Calepinum in veh.

Oe an. e E. Moechus adulter. moechia adulteriũ hic verbũ

moechoꝛ aris hinc moechalium.i.ſcortilium. moechus

¶ Oechos.i.domus.hinc multa ſunt vt Oeconomus pecunie ⁊ frugū diſpenſatoꝛ Oechos
q̄ſi domꝰ.lex male iconomꝰ dr̄ p i in p̄ma ſyllaba.hinc oeconomicuus a.um nomos oeconomꝰ.
lex eſt.¶ Oeci oꝝ.ū.loca vbi matreſſamilias cū lanificibꝰ ſedent. ¶ Oecumenicus.i. Oeci.
vniuerſalis ⁊ ad totū oꝛbem pertinēs.vñ oecumenicū cōſiliū ab oecumene.i.vniuer Oecume-
ſus oꝛbis:teſte Toꝛtellio.¶ Oecynyres viri pꝛopꝛium teſte Toꝛtellio cū y greco in nicus.
tertia ſyllaba.¶ Oechalia cū ch aſpirato diuerſarū vꝛbiū nomen.¶ Oechalius flu oecinyres.
mus.¶ Oechalides Oechadius. Paroccia ab oecos in medijs videbitur. ¶ Poe- Oechalia.
cile porticus.Athenienſis.¶ Poecilus lapillos interpꝛetatur varius Poecile

E Ante d in diſſyllabis pꝛoducit:vt pedo verbū vnde oppe E ante d.
dere apd̄ Hora. Pedes nomē ꝯtra p̄mitiui naturā:nā ſedeo ⁊ ſedile coꝛ- Pedo.
ripiunt.Notent formata a breuibꝰ.vt pedū paſtorꝰ baculus:q̄ pedes Pedum
pecudū detinent Uerg.in buc.At tu ſume pedū.Eſt quoq3 oppidi no-
mē cuiꝰ incole Pedani ſunt.Hora.lib.j.epiſto.iiij. Quid nūc te dicā fa
cere in regione pedana.Peno onis.cui grandioꝛes ſunt pedes:⁊ viri ꝓpꝛiū eſt.Iu-
uena.ſaty.vij.Sic pedū cōturbat.Pedoꝛ ae diphthongon h3 vt ſtatim videbimus.

¶ Exceptio.

¶ Cedo eclipticū.i.dic vel da.nā cedo ceſſi pꝛoducit.Perſi.Hec cedo vt admoneam Cedo.
templis ⁊ farre litabo.¶ Cedrus arboꝛ.Hoꝛat.in arte. Speramus carmina fingi Cedrus
poſſe linenda cedro ⁊ leui ſeruanda cupreſſo

¶ Edo es eſt.vnde comedo exedo ambedo.

¶ Medon ontis viri pꝛopꝛiū.Ouid.iij.met.Pꝛimuſq3 Medō nigreſcere cepit. Uer.
vj.ene.Ingemuit Glaucumq3 Medōtaq3 Therſilochūq3

¶ Sheeda qd̄ multi inepte putarūt ꝓduci:ſcribit aūt cū ſlra ſequente ch aſpirato Scheda.
diminutiuū eſt ſchedula inepti ſcribūt ceda cedula.Eſt autē ſcheda charte folium
nondum compacte:et ſchedulā nō inepte dixeris chartulam vel papyꝛulū in qua
aliquid ſcriptū eſt de ſignificatione plura leges apd̄ Marti.interpꝛetes in illud li-
bri quarti Nec ſumma poteſt in ſcheda teneri.phal.eſt:vbi prima l ſcheda coꝛripit.

E ante d in polyſyllabis coꝛripitur.vt medeoꝛ medicus.

¶ Exceptio.

¶ Edomus edonis idis.q̄ fiunt ab edon.de his in crementis ſatis dictum eſt. Edomus.
¶ Gedippa viri pꝛopꝛium apud Auſonium ad Theonem Gedeon variatur: vide Gedippa
vocalem ante vocalem. Gedeon

¶ Hedymeles cytharedi nomen ab edys.i.dulcis ⁊ melos.i.cantus Iuue.ſaty.vj. Hedymeles
Quo tener hedymeles operam dedit hinc tenet hoc ſe Solatur. Si quid aliud ab
hedys fiat pꝛoducatur.ſcribitur hoc nomen cum y greco.

¶ Medea veneſica notiſſima.Ouid.vij.meta.fruſtra medea repugnas Medea

¶ Media regio:cuius incole Medi ſunt.hinc medicus ca.cum.Uerg ij.geoꝛ. Me- Media.
dia fert triſtes ſuccos tardūq3 ſapoꝛem.Luca.lib.viij.Per media rura. Medica.

¶ Medica herba.Uerg.j.geoꝛ.Uere fabis ſatio.tum te quoq3 medica putres Ac- Medoaci.
cipiunt ſulci ⁊ milio venit annua cura.¶ Medoaci populi apud Mātuanū. Uide
o ante m.Cenomani a medoaco fluuio ⁊ poꝛtu teſte Strabo.lib.v.

¶ Nedymnus ꝓpꝛiū.Ouid.xij.met.Roboꝛe nedymnū iaculatoꝛēq3 lycotam Ster- Nedymnꝰ
nit ſcribit eū y greco.Pedama in Iuue.Pedaſus vꝛbs.in.xiij.Strabonis.

¶ Sedentani Hiſpanie populi pꝛope nouā carthaginem.Sil lib.iij.ſedentana co- Sedētani
hoꝛs quā ſucro rigentibus vndis ⁊c.ſucro onis.fluuij nomen eſt.

¶ Sedulus ſic pꝛopꝛium ſedulius.¶ Seditio:ſeditioſus:ſatis nota ſunt Sedulus.
¶ Zedorum in Baptiſta. Seditio

¶ Ae ante d Aedes tā templum q̄3 domus priuata. hinc multa A ante d.

ſunt aedicula aedifico aedepol aecaſtoꝛ aedilis aedituus aeditimus.¶ Aedilus v Aedes cū
ri pꝛopꝛium:q̄uis aliqui ſine dipthongo edilus ſcribunt apud Mar.lib.j. ſuis

¶ Aedo licet ab e ⁊ do.ſit.multi per ae dipthongon ſcripſere.

¶ Cedo cum ſuis in preterito autē cecidi diphthongon perdit.Ceduus a.um.vt ſyl Cedo
ua cedua q̄ cedit.Incedua que nō ceditur vt Lucus Cedicus pꝛopꝛium viri apud Cedicus
Uerg.ix.⁊ x.ene.Ceditius viri pꝛopꝛium in.xiiij.ſat.Iuue.Cedes moꝛs. Ola a cedo. Cedicius.
verbo foꝛmari putant.vt Ceditianus viri nomen in Martia. Cedes.

Dedalus. ¶ Dedalus viri proprium: dedallin .i. variare. hinc dedalũ greci variũ vocant et lo
✠ Vergi. gededalos homines dicunt ſermonis varietate decipientes.
Dedalus. Dedala orũ mons ⁊ vrbs Lycie: a Dedalo nomen accepit dedalion viri proprium.
vt fama eſt ¶ Hedus teſte Varro. olli a ſabinis fedus dicebat: poſtea hedꝰ f in h verſa: vt hario
fugiẽs mi lus pro fariolus. hinc edilus ⁊ hediculus diminutiua poſſeſſiuũ hedinꝰ a. um. Iſido
nomina re rus ridicule deducit ab edo es eſt. ⁊ ſine aſpiratiõe edus ſcribit id Neſtor: nõ repro-
gna bat: qꝛ credit eduli corripi a Manilio lib. v. Incipiẽte eduli ⁊c. deceptꝰ eſt Neſtor p
mẽdoſum aliquẽ codicẽ: nã optimas impreſſuras video hẽ non eduli: ſed hedi: ſic
Hedus Incipiẽt hedi tremulũ pducere mẽtum. vt paulopoſt in eodẽ libro. Olenſe ſeruans
pregreſſos tollit hedos. ſic alibi ſemp: ſic ceteri oẽs. Hedui populi quidem. Gallie.
¶ Ledo et quicquid hinc eſt leſio ⁊c.
Ledo ¶ Pedagogus .i. puerorũ ductor ⁊ cuſtos: ſic dcqd' eſt a pes pedos .i. puer: vt peda-
pedagogꝰ gogium .i. ſeruitiũ atq3 mãcipiũ. pedagiũ .i. puerorum ſeruorũq3 habitatio
Pedago- ¶ Pedia: eruditio inſtitutioq3 in bonas artes Pedico tam nomen q̃ verbum.
gium. Pederaſtes inhoneſtus puerorum amator: pederaſtia turpis puerorum amor.
pedia ¶ Pedotriba vel pedotriues ludi literarij preceptor. Pedarctꝰ viri propriũ quaſi pue
pedico. rorũ virtus. Pedomachia puerorũ pugna. Pedor .i. ſqualor ⁊ querus immundicis
pederaſtes ſeu putor in aiali a pes pedos .i. puer: qꝛ pueri ſordibꝰ plerũq3 ſũt obnoxij. hine pe-
pedotri- diti ſordidi et obſoleti dicũtur. Papi. Theb. iiij. Obſitus ex hauſto pedore ⁊ ſangui
ues. ne vultꝰ. Luc. lib. ii. Longuſq3 in carcere pedor. hinc quoq3 pediculos ſeu peduncu
pedor los q̃ et pedes dicũtur: appellari volunt: quos alij a pedũ multitudine dictos putãt
pediculi. ſine diphthõgo: ⁊ ij meliꝰ. vide i ante c. Pediculi etiã populi quidã ſunt. Phedros
phedros greci pulcher dr hinc multa ſunt: vt phedromus adoleſcens in gurguliõe. Plaut.
phedro ¶ Phedria adoleſcens in eunucho Terentij. Phedrum proprium viri.
mus ¶ Phedra propriũ mulieris. Phedrus viri propriũ vt phedroton. ¶ Phedio viri
phedron ppriũ. Sido. in .j. panegyro. ſocraticuſq3 animus poſt fatũ in phedone viuꝰ. Phedy-
Rheda mus viri pprium. Phedyme es. mulieris propriũ. vtrumq3 cum y greco. Ouid. vj.
✠ Iuuen. meta. Phedymus infelix ⁊ auiti nominis heres. Tantalus.
Hic dũ to- ¶ Rheda pro curru teſte Guarino. Hinc rhedarius auriga. hinc epithedium etiã
ta domus pro curru quodam: ex greco epi ⁊ gallico rheda. author eſt Fabius.
rheda ꝯ con ¶ Sedeo verbũ quaſi ſanum do: vt quidam volunt: vt alij quaſi ſeorſum do.
ponit vna ¶ Tedet tedium perteſum. Tedulus: id eſt faſtidioſus. Tedia proprium mulieris
Epithedi- Iuuenalis ſatyra ſecunda Tedia nõ lambit cluuiam nec flora catullam. Teda fax
um teſte Neſtore ex Apuleio.
Tedo.
Thedia
Theda.

Oe ante d. Foedus foedare foedus foederis ⁊ quecunq3 ex his

Oe ante d deriuantur quicquid dicat. Iſodorus. Hoedus video pleroſq3 his addere.
Foedus ¶ Loedoria mordax dicacitas per l nõ per m moedoria: licet ita ſit in Tortellio.
Loedoria. ¶ Oedipus pi. vel podis: vel oedipodes de. prime. Thebanorũ rex vnico p contra
Oedipus. ineptum quendam. Stat. oedipode confuſa domus. nomen adeptus eſt a pedum
tumore: quia oedema eſt tumor. pus id eſt pes
phoedorꝰ. ¶ Phoedorus viri proprium: authore Guarino Veronenſi.

E ante F. E Ante F corripitur: vt nefas. Iuue. ſat. xiij. Credebant hoc grande nefas ⁊ morte piandũ. Si iuuenis vetulo nõ aſſurrexerat. Inepte
Eeſula quidam Proh nefas horreſcunt crines. Producitur Eſula vrbis nomen in
Horatio quidem ſcribunt grecanice Ephula.

E ante g ¶ E an̄ G corripitur: vt regio. Notentur compoſita vt ſegrego: dego a de et ago: verſis breuibus duabus in vnam longam.

¶ Exceptio.

Egates ¶ Egates in inſule. Sil. lib. j. Flore virens auet egates abolere parentum. Petrar-
cha in hoc nomine errauit: vt deprehendes ex. vij. Aphrice. Egregius producitur.
gregorius quia ex prepoſitione fiet.
¶ Gregorius cum ita in prima ſyllaba ⁊ o, paruo in ſecunda ſcribitur teſte Bebe
hegaleos lio id recte obſeruauit Baptiſta Mantuanus. Quidam primam male corripuerũt
ſecunda producta.
¶ Hegaleos. Papiꝰ. xij. theb. Diues ⁊ hegaleos nemorum pernesq3 benignus. U

tibus ꝛ pingui melioꝛ lyca beſos oliue.montes ſunt attici Lego
¶ Lego as.hinc relego allego oblego ꝛc.prime ſunt.Luca.lib.vj.A medio pugna Legitim⁹
re foro dum bella relegem.hinc legatus qđ ſilr ꝓducit apud Hora.ſaty.v.Legiti-
mus ꝓducitur:qꝛ fit a lex legis non a lego legis.Hora.in arte.Legitimūqꝫ ſonū di
gitis callemus ꝛ aure.male ſcribitur ab imperitis gemino tt.Magareus(ni falloꝛ)
producitur.xij.theb.vbi adiectiuum eſt megareus a.um.
¶ Pegaſus equus perſei alatus vnde muſe pegaſides.Ouid.v.met.Vera tñ fama Pegaſus.
eſt ꝛ pegaſus huius origo fontis.ꝓ hoc equo nūq̃ coꝛripit.. Apđ Calphurniū/coꝛ
ripitur alterius equi nomē.Egloga.vj.Aſpice q̄ timeā genus eſt(vt ſcitis) equaꝝ
Non iugale mihi quaꝝ de ſanguine ponam velocem pegaſum.apđ Iuue.ſaty.iiij.
producitur ꝓ viro quodā.Item pro alio viro coꝛripit.xj.ene.Tuz liriz pegaſumqꝫ Phlege⁹
ſuper ꝛc Phlegeus viri propꝛium.Papi.ij.theb.Iubet ire ſub vmbras Phlegea.
Rhegyum cum y greco brutoꝝ vrbs.Ouid.xiiij.met.Rhegyū ingredit feruētesqꝫ Rhegium
eſtibus vndas interpꝛetat abꝛuptū.hinc eñ ſicilia abꝛupta eſt ab Italia. incole di
cuntur techmi.Eſt aliud Regium vnde regienſes nominantur.
¶ Regula a rego contra pꝛimitiui naturā:aut a rex regis vt regulus pꝛopꝛium et
appellatiuū.ſic regina:Hora.ſa.iij.adſit regl'a pctis q̄ penas irroget equas.Mart. Regula
in fine libri ſecundi Tu tamen hunc fieri ſi mauis regule pꝛimum Unum de titulo Regulus.
tollere iota potes Errauit in hoc Sedulius lib.ij.Poſt regulus nato quidam mo-
riente rogabat ſic Petrarcha ſepe.Sic producuntur regulus ſerpentis nomen.re-
gillus et regilla veſtis ꝛ regaliolus auicula.
¶ Tegula a tego contra pꝛimitiui naturā.Iuue.Ultimus ardebit quem tegula ſo Tegula
la tuetur.. Vegrandis compoſitione notū eſt Adde predictis Selege vꝛbis nomen Selege.
apud Priſcia.in perihegeſi.Iungit Bebellius Segeria.

¶ Ae ante g.Aegi pꝛeteritū ab ago teſte Toꝛtel. Aegonomus Ae ante g aegi.
capraꝝ rectoꝛ aꝑ ex aegos.i.capra ꝛ nomos.i.lex.hinc multa ſunt quoꝝ ſignifica Aegono-
ta latius ab alijs declarant.Aegeon.gigas.¶ Aegeus Theſei pr̄.vñ ipſe aegides mus
dicit.¶ Aegeum mare.Aegea ae.aege es.aege aruz.vꝛbiū nomina Aege quoqꝫ in aegeus.
ſula in mari egeo.Aege es amazonū regina.¶ Aegialeus abſyrtus.Medee frater aegeum
Aegiale es.vel Aegialia/Diomedis vxoꝛ.Aegeria mulieris nomē.Aegis idis.pal aegea
ladij pectoꝛis munimentum. ¶ Agiochus iuppiter.ſic aegylos aegylops aegyſt⁹ aege
aegon:qđ non ſolū paſtoꝛis ſed etiā promontoꝛij nomen eſt. Papi.v.theb.Ventiſqꝫ aegialeus
abſentibus aegon motus.Aegocephalus aegclethꝛon aegoceros aegos aego po- aegiale et
tamine aegipanes aegonus aega ꝓpꝛiū mulieris.aegopli thalamos aegomallias cetera ab
ſic quicquid fit ab ex aegos.vnde volunt dici aeglogam ſermonē de capris ꝛ rebus ex aegos
paſtoꝛalibus:ab aegon.i.capꝛarū:ꝛ logos.i.ſermo. Idmeſtoꝛ negat.qꝛ diceretur in Aegloga
quit aegloga.ideo vult cum e litera ſine diphthōgo.Ecloga ab eclego.i.eligo:qđ Ecloga
componitur a grecis ex ꝛ ect lego.dicitur electio explanatio ꝛ elegantia.
¶ Aegina mulieris ꝛ vꝛbis nomen.Aegle es.nymphe ꝛ mulieris propꝛiū.¶ Aege aegina
pſus viri propꝛiū.Aegipſos vꝛbis nomen cum y greco.Ouid.in.j.de pōto.Caſpius aegle.
aegypſus de ſe ſi creditur ipſis Condidit ꝛ ꝓpꝛio nole dixit opus.Aegyptus viri ꝛ aegyptus.
regionis nomen cū y greco:vt aegyptius aegyptiacus aegyptim.¶ Aegnide vꝛbs aegnide
et mulier.Aegirocſſa vꝛbs Aeolic:vt ait⁹ Toꝛtellius. Aegion ꝛ aegis vꝛbes apud aegirocſſa
Strabo.Aegimurus inſula apud eūdē.aegira aegialus vꝛbs.aegidius ꝓpꝛiū.viri aegion
¶ Aeger aegrotus aegritudo ꝛ aegrimonia ꝛc.Luc.li.iij.Preter eñ q̄s morbis aeger.
tum coꝛpus egrotat.verſus eſt ſpondaicus:tolliturqꝫ cuz ſua vocalis in coꝛreptis
aegroto.i.aegrotus ſuz neutrū eſt.aegrotoꝛ aris putamus nō dici contra indoctos
Fregi a frango:teſte Toꝛtellio. Neſtoꝛ in dictione egloga dicit ꝙ greci omnes di-
ctiones vbi e eſt ante g per ae diphthongon annotare conſueuerunt.vt aegon ae- Fregi
gyptus pꝛeter ego pꝛonomen ꝛ egeiro.i.erigo.
¶ Pegi pꝛeteritum teſte Toꝛtellio.Paegma:quod etiam per e paecma quidā ſcri- Pegi.
bunt diphthongon habe:teſte Toꝛtellio:eſt ludus ꝛ machina quedam .a pezo.i.lu
do.hinc pegnia triſſyllabum cum i ante a genitiuo oꝛum dicuntur ludibꝛia teſte eo Pegnia
dem.ſic pegnium pueri nomen.

¶ Oe ante g.Noegaeum cuz ae diphthongo in ſecunda ſyllaba
lanciculi genus:ꝛ ꝓ cādido interim ponit.Liui.Lachꝛimas de oꝛe Noegio terſit.

Chelys.

E Ante L in diſſyllabis producitur:vt velum: velo as.vnde reuelo.

ℂ Exceptio.

Celer Celox Solox

ℂ Chelys cuz ch aſpirato ⁊ y greco teſtudo ⁊ cythara. Papi.iiij.ſyl. Cedam⁹ chely iã repone cãtus:vetũs ẽ chely:⁊ ꝟſus phal. At chela ac ꝑducit. Uerg. Iter chelaſq̧ frequẽtes. ℂ Celer tã propriũ ꝙ̃ appellatiuũ. Ouid.x. met. Emicat ⁊ ſumma celeri pede libzat arenã.hinc celox celocis nauicula a celeritate dicta:que etiã celonis appellat. Enni⁹. Labit vncta carina p equoraq̧ alta cilonis:nõ docte igit l ꝯſub⁹. Nebril.dicit. Femineis addes. Solox celoxq̧ phalãrq̧:vbi etiã ſolox male producit. Lucil. Paſchali pecoze ac mõtano hirco atq̧ ſolocc. Eſt ãt ſolox pecus lana contectum:aut ipſa craſſioz lana. ℂ Felo aut fello in philomela.

Gela

ℂ ela vrbs ⁊ fluui⁹ Sicillie. Sil.xiiij. Uenit ab amne trahens nomen gela venit ⁊ theſa. Gele etiã populi ſunt xj.ſtrabo.

Gelu.

ℂ Gelu quod vetuſtiores gelũ quoq̧ dixere:⁊ maſculine gelus.hinc gelare regelare ⁊c. Lucre.lib.v. Aſſignoſq̧ geli caſus moꝛtalibus affert.⁊ in lib.vj. Demittit q̃ſi ſepe gelum quod continet in ſe. ℂ Gelos gelotos id eſt riſus.

Helix

ℂ Helix icis hedere ſpecies:vnico l cõtra Tortel.q̄ teſte Neſtoꝛe coꝛripit a Theocrito in p̃mo edillio. Ego inueni helix viri propriũ coꝛripi in ſexto Ualerij: Flacci dicẽtis. Neſtoꝛis haſte Immoꝛit p̃meuus helix:nec reddita charo. Nutrimẽta pr̃i

Helos Helops Lelex

ℂ Helos.in.iiij.thebaidos Papinij oppidi nomen.

ℂ Helops opis propꝛium viri. Papi.xij.theb. Oꝛe remoꝛdit helops humero tranſmiſit iapix. ℂ Halox canis in Bapt.

ℂ Lelex viri ꝓpꝛiũ. Oui.viij.meta. Nereciuſq̧ lelex ⁊ gẽtis nomẽ ſeruat ſemꝑ in obliquis vt lelegis. Luca. Mox lelegũ dextra preſſum deſcendit aratrum.

Melas

ℂ Melas fluuij nomẽ Pap.vij.theb. Palladiuſq̧ melas ⁊ viri ꝓpꝛiũ. Ualeri⁹ Flaccus.lib.vj. Proceſſere melas ⁊ idaſmenus:incipit haſta Ante melas. ℂ At mela ac viri ꝓpꝛiũ ꝑducit in.iiij. Sillij.⁊ fluuij ꝓpꝛiũ l Catullo ad ianuã. Flau⁹ quã mol

Meles

li ꝑcurrit flumine mela. Melas.i.niger coꝛripi mõſtrat melãpus. ℂ Meles is vel tis.fluui⁹ ꝓpe ſmyrnã. Stat.iij.ſyl. Smyrna tibi gectile ſolũ potuſq̧ verẽdo fonte

Melax

meles. Meli.i.mel coꝛripit:ſed in compoſitis ſolũ vtunur:vt meli melum. ℂ Melos dulcis modulatio. Lactã.de Chꝛiſti reſurrectione. Fitq̧ repcuſſo dulcioꝛ aura melo apud⁹ Perſiũ. Cãtare credas pegaſeiũ mellos ll geminatur ꝑductiõisgr̃a:qđ Politiano nõ placet q̃ nectar legendũ putat id hermolao nõ placuit q̃ in annotationibus ſup Pli.circa finẽ li.xxxij.na.hiſt.cẽſet recte legi vnico l melos:q̄ Homer⁹ pꝛimaz ꝑducit in hymnis. Idez dicit Aldus. Idem dicit Marull⁹ deridẽs Politianũ q̃ cenonũ vocat dicẽs Poſſe negas dici melos facũde poeta. Atq̧ adeo picas nectareis canere Scz huc ſtudio curaq̧ trahẽte fideli Neq̃ placitũ nectar ab oꝛe cadat Sed neq̧ diui n⁹ male μελεσ αειστεν Homerus Nec niſi q̃ laudat nectar inepte canit. Quid dicã de tanta tantoꝛũ viroꝝ diſſenſione. Non nr̃m inter eos tantas componere lites. Conſiliũ meũ eſt vbicũq̧ legendũ ſit apđ Perſi.nũq̃ ꝑducẽdã eſſe poſrem in melos:qđ indeclinabile eſſe male cum vulgo docet Calepinus:q̄ iam melo abltũs viſus eſt ⁊ pluralis ntũs accuſatiuuſq̧ mele in vltimis patebit.

ℂ Pelops rex Achaie Tantali filius Ouiđ.vj.me. Mater in inuidia,eſt hanc tunc quoq̧ dicitur vnus fleſſe pelops.

Scelus Stelis Telon

ℂ Scelus eris. Ouiđ.xv.met. Heu quãtũ ſcelus eſt,in viſcere viſcera cõdi. Scelos i.crus.vide e ante l periſcelis. Stelis,q̧ perepſylon ſcribitur.

★ Uergil. ebabe quẽ generaſſe telon ſebetidi nympha

ℂ Telon onis.rex Capꝛearũ vide e ante b Sebetus eſt alioꝛũ quoq̧ propꝛium Luca.lib.iij.dirigit huc puppim ſeri quoq̧ dextra telonis.]

Uelut. Uelim

ℂ Uelut veluti velis notiſſima ſunt.

E ante l Selibra. Delibut⁹

ℂ E an̄ l in polyſyllabis coꝛripit:vt ſelibꝛa vide ſcrypulum i an̄ p ſit ex ſemis ⁊ libia Priſcia.tñ in libello de põderibus vbi multa ſunt contra veterum conſuetudinem) ꝑducit dicẽs. Selibꝛamq̧ ferunt mellis ſupereſſe bilibꝛi. Tu Martialem ſemper id nomen coꝛripientem imitare.

ℂ Notent e lõgis deducta:vt delius delia belides zelotipus velites. Delibutus a de et libuo verbo antiquo.i.vnguo.nam delubut⁹ duct⁹ eſt.q̃dã dicũt participiũ eſſe ſine ꝟbo.alij dubitãt an ꝯpoſitũ ſit. Hoꝛa.in.iij.epodo. Hoc delibutis vita donis pellicem Serpente fugit alite. Iambicus trimeter cum dimetro.vbi libu iambus

eſt quare non imitabor Prudentiũ in pſycoma. dicentem. Delibuta comas: oculis
vaga languida voce. Elegans ab eligo nomen. nam participiũ eſt eligens. quidam
male corripuerunt. Catul. ad Flauiũ: ni ſint illepide atq; inelegantes. Idem ad Fa
bulum. Sed quid ſuauius elegantiſ ve Et alibi. Nec ſane nimis eleganter lingua — Elegans.
Mar. lib. vij. Sed tu dul ior elegantiorq;. verſus ſunt oẽs phaleucij. Elicius iuppi
ter ab eliciendo vt in faſtis Ouid. docet. Elogiũ producitur apd̄ Verg. in culice. Ea. — Elicius.
dem ratione pducitur elixus: q2 ex e & lix: cinis igniſq; apud veteres. Mart. lib. iij
Qd̄ diuidebat balneator erit. ſcazon eſt. Delecto delituum delicie delicio &c Vergil. — Delecto.
Delicias dñi &c. Ellychnium poſitione producitur vt ellipſis. — deliciũ &c.

Exceptio.

Delubrũ.

¶ Celoniũ per n & omicron. i. ciconia. inſtrumentũ quo aqua hauritur. Chelone pi — Elyſuum.
ſcis. at teſtudo corripit: teſte. Volaterrano. xxv. Delubrum. Ouid. j. meta. ad delubra — Electra.
dec. Elyſium cum y greco in ſecunda ſyllaba. hinc elyſius a um. Verg. lib. vj. Mitti — Electrum.
mur Elyſium & pauci leta arua tenemus. Electro mulieris ppriũ. vide in vocali an — *Verg. in
te vocalem. Taygete. Propertius lib. ij. Non electra ſuũ ſaluũ quũ aſpexit Oreſten. — Buc. Pin-
Vulgo tamen habetur mendoſe. nec ſic electra ſuum &c. Electrum. Ouid. ij. met. In — guis corti
de fluunt lachryme ſtillataq; ſole rigeſcunt de ramis electra. nouis. Verg. viij. enei. — cibus ludē
Quod fieri ferro liquido ve poteſt electro. verſus eſt ſpondaicus: vbi vulgo male le- — te lectra
gitur poteſtur ſic. in ciri. Coralio fragili & mouit lachrymoſo electro ſimiliter ſpon- — myrice.
daicus eſt. vbi inepte legit coralio fragili & lachrymoſo mouit electro. teſtis mihi eſt — Helias.
clariſſimus ille in re literaria heros Angelus politianus. cui ne quicq; cum Sulpi — Helios.
tio refragãtur Curius Lancilotus & Nicolaus Ferettus. quẽ pulchre refellit Be- — Heliſos.
cichemus: licet poteſtur & poterat olim dicta ſunt: quod politianũ minime latuit vt — Melius.
videbis in Miſcellaneis capite. lxxj. non tamen cõſtat Vergiliũ p oteſtur dixiſſe & li-
cet quandoq; latini ω mega & n corripuerunt forſitan nõ cõtinuo id cõceſſerim eos
hoc feciſſe in electram. nos itaq; electrum ſemper produci dicamus quantũcumq;
aduerſetur Ferettus. Quidam aſpirant helectra helectrum. Elegia nunq; corripi
ſatis pbauimus in i ante a contra peruerſam nõnullorũ doctrinã Ealeus populus
in perihegeſi. Elona vrbs apud Straho. li. ix. Helias vide i ante a. Helios ſol vnde
Helias adis. ſolis filia. Ouid. ij. meta. Nec minus Heliades lugent & inania morti.
Munera dant lachrymas. ſic Heliodorus Heliotropiũ: & ſi quid aliud ex eodẽ fon
te deriuet. Heliſabeth a chriſtianis variat. Heliſtos variat. vide i ante s Melanion
Melius melij viri propriũ apud Philelphũ in ſexta quinte. Quantum pulchra bo- — Pelamys.
ni mors efferat ille monebat Meli qui te adiens morere inquit: nam nec olymphũ — Pelion.
aſcendens &c. Melota quia per n melanthium herba apud Colu. melanurus piſcis
apud Ennium in opiano a lippio ſemper corripitur.

¶ Pelamys cum y greco piſcis quidam. Iuue. ſaty. vij. ſiccus petaſunculus & vas
pelamidum. Pelion theſſalie mons. Ouid. xij. met. Paruo q; in tempore nudus Ar
boris. Ouid. in j. de remedio. Vulneris auxilium pelias haſta tulit. At pelia o Ja
ſonis; patruus corripitur. Idem. vij. met. Phaſias aſſimulat: Peliaq; ad limina ſup
plex Conſurgit. Peleus diſſyllabũ eſt: vnde pelides. quidam inter triſſyllaba male
reiecit: niſi per dierefin vt orpheus.

¶ Pelinum. Ouidij patria cuius incole peligni dicuntur Mar. Non hec pelignis
agitur vindemia prelis. ſic ceteri. ergo. in. ij. epiſto indocte ita dicit Petrarcha. Sul
mo ſibi patria eſt: atq; his mihi crede pelignus Naſo ſecundus adeſt.

¶ Peluſium aegypti vrbs: & vnum ex oſtijs nili. hinc peluſius a. um. & peluſiacus.
Luca. lib. viij. e pelluſiaci tam mollis turba campi: Mar. xenijs. Accipe niliacam
peluſia munera lentem. Sillius lib. iij. Caſtraq; peluſi Romano; ſubruta ferro. pro
peluſij. pelodes ſinus maris per n.

¶ Speliunca. Verg. vj. ene. Spelunca alta fuit. vaſtaq; immanis hiatu. — Peluſiũ.

¶ Speleum. Idem in buco Certum eſt in ſyluis inter ſpelea ferarũ male pati A pu — Spelunca
leius vult etiam prima eſſe dipthongon: quia veteres ſepe verterunt n in ge di- — Speleũ.
phthongon vt cera ſcena pleraq; ſpeleunt. i. ſpelunca. — Teleboas

¶ Teleboas viri propriũ. Oui. xij. meta. Chthonius quoq; teleboaſq;. enſe cadunt — Teleboe.
noſtro. Teleboe aetolie populi: & inſule quedam. vide ſebetus e ante b. — Teleboũs

¶ Teleboũs viri propriũ. Sil. lib. vij. Teleboi medio ſurgunt que regna profundo

f

Glarea. Gnarus. Lariſa Lariſſa. Larius Larinates Larides Laronius Laronia. Larus. ✳ Nota. Nec tazla tiſſe pcul; ſit cāpus optime. Larunda. Larina. Maris. Naris. Natri; Naricia. Narca. Parco. Pharis. Pharus.

batur glarea vena. Gnarus vnde ignarus.

¶ Lariſa vel lariſe es..⁊ genitiuo ſſ.lariſſa.vide in medijs i ante s.ſic clariſſus fluuij nomen. Larius Italie lacus. Verg.ij. Geor. Te lari maxime teqꝫ Fluctibus ⁊ fremitu aſſurgens benace marino Larinates populi omnibus ſyllabis ꝓductis apud Silium. Larides proprium aut patronymicū. Ver.x.enei. Daucia laride thymberqꝫ ſimillima proles./laronius virij ꝓprium in.xiiij.Sillij.

¶ Laronia mulieris ꝓpriū Iuue.ſaty.ij. Non tulit ex illis toruum. Laronia quendam clamantē toties. Mar.lib ij.abnegat ⁊ retinet noſtrū laronia ſeruū .quidā libri/hit per au diphthongō. Laurenꝰ ⁊ lauronia vetteſtaꝶ Mācincllus. Larus autem auis fulica (vnde quidā putarūt lariū littus deduci) corripitur in q̄nto odyſſe Homeri teſte Neſtore. Riga tamen vt alia plurima contra doctorū vſum auſus eſt ꝓducere dicens. Larus fluuius eſt habitator ⁊ incola terre: eſt quoqꝫ viri ꝓprium et corripitur Sillius.lib.iij. Gorgoneoqꝫ larum torquentem lumina vultu.

¶ Larunda nymphe nomen Auſonius in monoſyllabis. Nec genus hoc domuū larunda progenitus lar.

¶ Larina proprium mulieris apud Verg.xi.eneid

¶ Maris viri proprium ac etiam fluuij miſtrum fluentis. Sillius.vij. Inde ruens thurin ⁊ buten ⁊ marin ⁊ arcen dat leto: fiſumqꝫ manus conferre malcon. Omnia ſunt virorum propria. Maleus diphthongon ae habet.

¶ Naris naſi foramē. Ouid.xij.meta Acta retro naris medioqꝫ eſt fixa palato.

¶ Narix naricia naricium ⁊ narice es, vetuſtiſſimū locrorū oppiduz vnde fuit aiax hinc naricij populi de quibus Verg. iij eneid. Hic ⁊ naricij poſuerunt menia locri hinc naricia pix ergo naris icix. in obiquis penultimam corripit: pro inſula Vlyſſis in mari egeo rectius per e nericia dicitur. Nerea ⁊ narct ponit Sulpitius. parua auis. in philomela. Parco es. vndeqꝫ appareo cōparco. Verg.i.ene. Parce amor dictis. Pharis.ia oppidi nomen. Sene.in hecuba. Pharin an piſam Iouis ⁊ coronis. ſap.:eſt Vetulanus dicit pharus produci: ⁊ Badius vult veſtem quandam ſignificare. Pharus certe aegypti regio corripitur. Luca.lib. viij. Crimine bellorum maculas pharon: aruaqꝫ noſtra. hinc pharius a,um.i.egiptius. Quare compoſitione notum eſt quia ex ablatiuis qua et re.

Rarus. ſmaragdꝰ

¶ Rarus notum eſt. vnde raro rarenter·rarita s ⁊c. clarus claritas clareo ⁊c.

Smaragdus video ſemp corripi niſi forſan apud Martialē. Sardonychas ſmaragdos adamātas iaſpidas vno ⁊c. vbi s permittitur: ⁊ apud Prudentiū in ſpyco. Has inter ſpecies ſmaragdina gramine verno: rectius corripies: qꝛ nonnulli volunt deliqueſcere apud Martialem licet Neſtor velit hoc nomen variari.

Varix.

¶ Varix ⁊ varicus vide in cremētis. Varix ſic adiectiuū varus a um quod etiā viri nomen ⁊ fluuij nomen eſt: lꝫ gemino rr aliud viri.propriū varrus legatur: at varꝰ viri ꝓprium corripitur: vt varius adiectiuū. Perſius Fallit pede regula varo. Varillus viri ꝓpriū ꝓducitꝶ in ſecūda ſatyra Iuuenalis. Varicoſus a varis contra primitiui naturā corripitꝶ. Perſius Dixeris hec inter voricoſus centuriones.

✳ Phaſis. Ouidius. Multoqꝫ p peſſi claro ſub iaſone tandē Cō tigerāt rapidas limo ſiphaſidos vndas. A ante s. Baſis. Caſa. Praſon. Quaſi. Thaſos.

A Ante s in diſſyllabis producitur. vt Naſo. Ouid. Naſo legendus erat tūc quuz didiciſtis amare: male corripitur a petrarcha. phaſis fluuius hinc phaſias adis et phaſianus.

¶ Exceptio. Baſis.i. ſuſtentamentū: vnde etiam: orbiculos qbus in menſa vaſa ſuſtentātur baſes appellamus: teſte Beroaldo .Martialis lib.ix. Inſcripta eſt baſis indicatqꝫ nomen. verſus eſt phalentius. Caſa domuncula ruſtica aut paſtoris. Verg. Atqꝫ humiles habitare caſas. contra primitiuū.ſi quidem a ſupino caſum fiat. Caſos inſula ⁊ vrbs in.x. Strabo.

¶ Praſon grecum nomen: ideſt porruz vnde praſinus ideſt: porraceus.⁊ viridis vt veſtis praſina. Mar.lib.x. De noſtra praſina ſynthesis empta toga Praſinna etiam eſt viri proprium. Viridis ad colorem relatuz ne barbarꝫ putes. Ouidius. Et niger a viridi turtur amatur aue, Prhaſis teſte Bebello.

¶ Quaſi Ouidius. Et quaſi diſcedens ⁊c. Catullus videtur ꝓduxiſſe dicens. Cui ego quaſi eadem totidem mox deprecor illi ⁊c. Tu tantum corripias cum ceteris

¶ Thaſos vna cycladum cuz th aſpirato, papinius.v.thebaidos. Et paphos ⁊ ne

moroſa thaſos:hic thaſius a.um.ꝫ Thraſus viri nomen. Ouidius in ibin. Ante ꝫdiē rapto non adeunda Thraſo. Thraſus.

¶A ante s in polyſſyllabis corripit̄:vt caſiꝰ mons vnde caſius a.um.caſa inſula:ꝛ hec a Caſo Cleomachi patre que duo ꝛ diſſyllaba puto corripi. Caſius
Luc.li.x.Lucifer a caſia ꝓſpexit rupe diē qꝫ. Maſaniſſa cū a etiā in ſcd̄a ſyllaba teſte Tortellio potiꝰ ꝙ per i Maſiniſſa fuit rex numidarū.quidā male opinant̄ ſſ geminare in principio Maſſaniſſa vellē docerēt per teſtimonia. Oui.vj. faſt. Poſtera |maſaniſſa
lux melior ſuperat maſaniſſa ſyphacem. Noli ergo imitari Petrarcham in quinto aphrice dicentē. Maſiniſſa tibi ꝛc.ꝓducit quoqꝫ Thraſymenꝰ contra doctoꝝ vſuꝫ Notentur vbiqꝫ geminata vt Caſſandra caſſiepe vel caſſiepea. Caſſe ua. Caſſius viri propriū.Sidonius per apocopen caſſi pro caſſij dixit:licet caſſij vulgo legatur.

¶Exceptio

¶Aſius aſiaticus ꝛ aſis idis.ab Aſia que eſt terre habitabilis pars maxima cōtra primitiui naturā inuenio hec ꝓduci:ꝙꝙ corripi poſſe nō negauerim. Ouid.v.me. Aſius. Aſiaticus
Jam ſuper Europā ſublimis ꝛ aſida terrā Uectus erat iuuenis. Et lib.xij. Ecquid vbi aſiacas caſuras aſpicis arces ingemis? Uerg.j.geor. Aſia circuꝫ Dulcibus in ſtagnis rimant̄ prata cayſtri. Et.iiij.geor. Opis ꝛ aſia deiopeia. Idem.vij.ene. Dāt per colla modos ſonat amnis,ꝛ aſia longe pulſa palus.vbi Seruius ait. Aſia prima lōga eſt palus myſie:prima vero breui eſt regio ꝛ terre habitabilis maxima po Uerg iij.enei.Poſtꝙ res Aſie ꝛc. Nebriſſenſis dicit ſe neſcire an ſit vſꝙ palus que vocetur aſia.vnde apud *Uerg.aſia eſt adiectiuū vt dicat in generali prata aſia palus:aſia hoc eſt Aſie regionis:nam myſia Cayſter. Lydia in aſia ſunt.ideo minus verum videtur Seruij dictum. Aſius viri nomen.in.xiij.Strabo. Aſia Iapet vxor. in Pylade. Aſia pars mundi tertia ſemel tm̄ producit̄ a Priſciano: tu corripe. Aſis. Aſia. * Seruꝰ. Nebriſſenſi iudicio in dictiōe aſia lapſꝰ eſt.

¶Aſopus fluuius Achaie ꝛ aegine pater. Papi.vij theb. Aſopos genuiſſe datur Luc.lib.vj. Accipit aſopos curſus phoenixqꝫ melaſqꝫ. Aſopiades.i.aeacus aſopi nepos. Ouid.vij.meta. Huic aſopiades petis irrita dixit ꝛ vibi. Non facienda mee aſopis idis.i.egina.vt in eodem lib. Si te non falſa loquuntur Iſſe ſub aſopidos quondam amplexus aegine.alij habēt aegine amplexus quondam ſub aſopidos iſſe ꝛ ſemper vel prima vel ſecunda contra primitiui naturā inuenitur corripi niſi mendum ſit. Nicolaus Ualla in Homero.libro.iiij.maſculine dixit aſopis.idis pro fluuio. At poſt herboſi venere aſopidos vndas.mallem veteres imitando aſopus non aſopis idis.pro fluuio dicere hinc aſopia regio.in.vij.Strab. Aſopus.

¶Baſium ꝛ baſio baſias. Mar xij. Paruum baſiat vſqꝫ morionem.phal.eſt. * Marſꝰ.
¶Caſeus. Uerg. Pinguis ꝛ ingrate premeretur caſeus vibi. Eſſe quid
¶Jaſius viri proprium ſepius tetraſyllabum. Uerg.ene.x. Jaſius nubraſides hic etaoniuſꝙ timoetes. Apud eūdē tetraſyllabum eſt prima longa. hoc dicāt qꝰ olēt tua
¶Lacerpitium grammatici plures dicunt produci Catul.ad Leſbiam ꝙ magnus numerus Libyſſe arene Lacerpiciferis iacet cyrenis.phal.ſunt ex quibꝰ ꝛ e prima huius dictionis ſyllaba nihil iudicare poſſumus:quia Catullus prime regiōi nūc ſpondeum nunc iambum donat tertiam:produci hinc manifeſtum eſt. baſia myrrham. Baſium Caſeus
¶Mnaſillus Satyri nomen. Uer .in buc. Pergite Pierides chromis ꝛ Mnaſillus in antro Silenum pueri ſopno videre iacentem. Jaſius Lacerpitium.
¶Naſica viri proprium patebit in i ante c. Naſidius viri nomen. Luc.libro nono Naſidum mari cultorem torridus agri Percuſſit preſter. Naſica.
¶Naſidienus viri nomen. Hora.ſaty.vltima. Naſidienus ad hec tibi dij quecunqꝫ preceris commoda dent. Inuenio apud Mart.eadem quantitate. Naſidianus viri proprium cum a in penultima. Paſiphie mulieris proprium.vide a ante e. Naſidius naſidienꝰ naſidianꝰ.
¶Paſiphilus viri proprium. Palladius paſiphile ornatus fidei cui iure fatemur. ſic paſithea apud Catullum de aty ꝛ berecynthia.ſic quicquid eſt a paſa.i.omnia Paſiphae paſiphilꝰ
¶Thraſimachus viri proprium. Juue.ſaty.vij. Sicut Thraſimachi probat exitꝰ atqꝫ ſecundi. Carinatis ꝛ hunc inopem vidiſtis Athene. paſithea thraſimachus
¶Thraſius autem viri nomen:qui buſirin inhumana hoſpitiū nece poſſe aquas elici docuit corripitur. Ouid.in.j.de arte. Quum Thraſius buſirin adit monſtraqꝫ piari apud Horatium ſaty.ij.libri ſecundi. Thraſie viri diuitiis ad paupertateꝫ redacti nomen producitur. Quū deerit ingenti aes laquei precium iure inquit Thraſius iſtis. Jungatur verbis:aliqui tamen hic legunt Tralius cum l non cuꝫ ſ:no ſ Thraſius

tat in hunc locum Badius.

Uaſidius. ¶ Uaſidius viri proprium. Sillius lib. xv. Cadit obuius acri Cratulo Uaſidio Li
byce regnator arene.

A ante t. Ante t corripitur: vt latro ſtatera ſtatus quater quater-
Quater nus atauus. Uerg. O terque quaterque beati: Quatuor primitiuum produ
* Uergil. citur poſitione ab omnibus preter Ciceronem. Semel duntaxat: vix auſim
Subſtituit imitari Uerg. Quattuor hic iuuenes &c. Hora. Mecenas atauis edite
atque vtero regibus. aſclep. eſt. Catus .i. ſapiens. vnde propria Catus ti. & Cato onis.
ſonitum pro Silli. lib. iiij. Obuia quadrupedis preceps: Catus ora tuliſſet. hic viri proprium eſt.
cul arma de appellatiuo. Poſt hec ille catus quantumuis ruſticus ibit. Sedul. lib... Sed tamen certare
dedere cor cati: pro muſione fele ſiue eluro. ſimiliter corripitur a Mantuano in bucco. & recte
ripitur qua quia a ſagacitate Cati dicuntur qua vocula viſus est Palladis li. iiij. ca. ix. Contra talpas
ter Izaqua prodeſt catos frequenter habere in medijs carduetis. Raphael regius ex Neſtore di
tuor produ cit in ſeptimum librum Quint. Cattus pro fele tt geminare: cui non credo niſi pro illo te
cta prima ſtimonium veterum quiſpiam afferat: ſcimus Cattos gemino tt. populos eſſe: & Cat
deducatur tas aues: quod ex Martiale facile noſces. Atror. Atlas Platea nunquam video produ
Catus ci nec Plato: ideo non credo illis qui putant variari niſi teſtimonium ex veteribus af-
Cattus. ferant. Hora. ſaty. iij. lib. ij. Quorſum pertinuit ſtipare Platona Menandro. ſic cete-
Platea ri Blatero quoque ſemper corripitur. Hora. Audit quum magnum blateras ſermone fa
Plato. ciſque Lucilius Deblaterat plenus bonus ruſticus concinit vna: hic s perimitur in bo-
Blatero. nus et ruſticus Anthor Philomele indignus eſt quem imitemur Blatera. hic aries
et pia balat ouis. hinc blaterones importuni locutores. Neſtor dicit ſimiliter corri
pi blatio: quod probat ex Plauto in amphitrione vbi blatis ſextus pes eſt. ſed quum
apud Comicos admittantur & ſcanzontes: inefficax eſt probatio. plurimi ſcribuntur
cum et exilibus blactio a blax blactos .i. ſtultus: quia blactire eſt, ſtulte & inaniter lo-
qui. ideo Philelphus in decadibus ſemper producit. Tortellius etiam blactero eodem
Cathena. modo ſcripſit quem falli ex correctione manifeſtum eſt ego in Neſtoris ſententia eo.
¶ Cathena tantum corripitur: in quo decipitur Nicolaus Ferettus ex mendoſo
Martialis codice. Expectant cure cathenatique labores.: vbi emendati libri habent
que geminatum ſic. Expectant cureque: athenatique labores.
Nates ¶ Nates nomen video vbique corripi. Mart. in apo. Sepe tamen pueris abſtulit
iſta nates. ſic Auſonius. Perſius. Horatius ceterique. ideo ridiculus eſt verſiculus.
Quamuis arte nates tamen apparent tibi nates.
* Teſtimo ¶ Catholicus notum eſt corripi: vt cetera ex cata greca prepoſitione. Sidonius tamen
nium de cum alijs quibuſdam chriſtianis licenter produxit dicens lib. iiij. Ut que catholicam fidem la
dictione ca ceſſunt. phal. eſt. Catullus quoque ſine dubio corripitur Catullus ad Leſbiam in hoc ſap
tullus per phico. Ocium catulle tibi moleſtum. noue ſecundo loco trocheum dedit: vt apud eun-
facile inuen dem. Seu ſacas ſagittiferoſque parthos. Statera contra Uerulanum vide e ante r. Po
tum eſt naſo tanter geminata. vt. Attagena attagen. Hora. Non attagen Jonicus eſt iambicus
Mantua. dimeter Nebriſſenſis metri gratia in generibus vnum abſtulit id alibi ne feceris.
Uerg. gau ¶ Blacta. vermiculus libros corrodens & alueariaque ledens. aliqui cum p blapta ſcri-
de verona bunt a blapto: id eſt noceo. Mart. Conſtrictos niſi das mihi libellos Admittant ti-
catullo neas truceſque blaptas. Phal. ſunt. Blattheus gemino tt. i. purpureus. Matthias
Attagen Mattheus in quo, Rigat peccat dicens in Geneſi. Ut tua perſpicue ſcripta Matthee
Blacta fuerunt notauit hoc Neſtor. vide ae ante u.
Mattheus. ¶ Attegie: de quibus multa Juuenalis interpres in ſaty. xiiij. Dirue Maurorum
Attegie. attegias caſtella brigantum .i. vmbracula aut tabernacula. ſic Atteia. Antonius
Nebriſſenſis dicit produci: & excipit n Pantagia fluuij nomen: quem errare credo
quia in omnibus libris inuenio pantagia cum n. ante t. & ita poſitione producitur
Claudianus in ſecundo de raptu Proſerpine. Pantagiam nomenque Gelam qui pre-
buit vrbi Concelebrant. ſic ceteri. Hec diligenter recenſui: quia in his hallucinatos
(qui ante me ſcripſerunt) animaduerti plurimos.

¶ Exceptio.

¶ Producuntur ea que habent m ante a vel precedente muta r ante a: vt mater fra
Mathon. ter cratus viri proprium apud Claudianum in prefatione nuptiarum Honorij. Cratis.
Matella vnde craticula. Corripiuntur tamen Mathon vel matho cum th. aſpirato proprium
viri. Juue. ſaty. j. Lectica Mathonis. eſt finis verſus. Matella vas vrinarium. Ma-

tialis lib.x.Diſpercā ſi tu piladi preſtare Matellā:dign⁹es:aut porcos paſcere pe
rithoi.ᶠAt matula producit.Philel.ix.prime.Intrauit plenis non vltima matula
neruis.ꝛ in tertia quarte.Vrinam matula ſeruat.Matin⁹ mons.vnde matin⁹ a.ū. Matula
Luc.lib.ix.Vulturis ꝛ calidi lucent buceta matini.Sunt aūt buceta loca in quib⁹ Matinus
boues hyemant. Iu.xiiij.Nota mathematicis geneſis tua.vide matheſis e ante s matheſis.
Matieni ppl'i apud Priſcia.in perhigeſi.Cratinus Craterus:Crates ctis. ſtrato- mathema
cles virorū proprius.Cratis Scylle mater:q uecūq3 alia ſunt a cratos.i. robur ꝛſtra ticus
tos.i.exercit⁹.Perſi.ſ.ſat.Audaci quicūq3 afflate cratino Iratū eupolidē:pregrā- matieni
di cū ſene palles.Aſpice⁊ꝛhec ꝛc.Idem in.iij.ſat.Et q̄d opus Cratero magnos pro Cratinus
mittere mōtes.Furi⁹ Bibacul⁹.En cor zenodoti en iecur Cratetis.phal.eſt. Verg. craterus
in ciri.Ipſe cratez matrē ꝛc.Crathis aūt cū th aſpirato:achiuorū fluuius⁊corripit crates.
vide a ante l Italis.Idem nomen pro fluuio Calabrie pducit.Ouid.xv.meta.Cra- cratis
this ꝛ hinc ſybaris veſtris contermin⁹oris.Electro ſimiles faciūt auroq3 capillos Crathis.
¶ Ater.Catullus.Nil nimium ſtudeo Ceſar tibi velle placere.Nec ſcire vtrum ſis Ater.
albus an ater homo.ſic atramentum.Atrium vndecunq3 ſit nō inueni correptum Atrum
¶ Atella vnico t teſte Neſtore Campanie oppidum. Hinc attellani ludi. Sillius Atella
libro.x.Iamq3 atella ſuos iamq3 ꝛ galogrecia adegit.
¶ Atina campanie oppidum.Verg.enei.vij.Tela nouant atina potens tyburq3 ſu atina.
perbum.Ardea cruſtumeriq3 ꝛ turrigere antemne. Atina quoq3 bocotie vrbs fuit atinas.
Atinas viri proprium corripitur.Verg.xj.eneid.Fugi acer atinas.
¶ Atys cum y greco puer cybeli dilect⁹.Perſi.Claudere ſic didicit verſum berecyn
thyus atys.aliorū nomē corripit:vt in.viij.theb.Papi.ꝛ in.iij.Luc.in.v.met. De- Atys
plorauit atyn.ſic pro filio Croeſi apud Phil.in.iij.prime.ᶠBlathara viri propriū in
xj.Martia.niſi bacchara legatur:quo nomine frequenter vtitur.id potius credo. Blathara
¶ Catillus variatur.fuit filius amphiarai vatis thebani:cuius tres filij Catillus
Tyburtus Coras dicuntur tybur condidiſſe.hinc catillus a.u3.i.tyburs.ᶠSillius catillus
lib.iiij.Amenicoleq3 catilli.i.tyburtes.hic eſt finis verſus.Idez.in.viij.Hinc tybur
catille tuum ſacriſq3 dicatū fortune preneſte iugis.Hora.ſ.car.xviij.Ode.Circa mi
te ſolum tyburis ꝛ moema catilli.verſus eſt alcaicus choriambicus pentameter:
vbi in genitino catili vnum l ablatum eſt correptionis gratia:aut noue ſpondeus
pro pyrrichio:nam verſus conſtat ſpondeo tribus choriambis ꝛ pyrrichio.
¶ Clathrus vel clathrum.Nebriſſenſis excipit quia correptionē nondu3 repperit. Clathrum
¶ Claterna oppidum in Mantu.
¶ Fatum fatidicus nota ſunt:quia e ſupino producto dicuntur venire.vt Natura Fatum
natus natalis:ſed corripitur nato natas.contra primitiui naturam. Natura
¶ Gnatia oppidi nomen apud Horatium.vide Barium in a ante r. Gnatia
¶ Latus a.um.vnde latitudo quod videtur oriri e participio latus a fero. Latus
¶ At latus eris.corripitur vndecunq3 veniat.Teſtimonia facile occurrent. Latona
¶ Latona phoebi mater.Ouid.vj.meta.Colitur latona per aras. Laterna
¶ Laterna contra primitiui naturā qꝛ dicit a lateo.Marti.in apo.Dux laterna vie *Vergil.
clauſis feror aurea flammis.Natura natio ꝛc.ſatis patent.Nathanael in Iuuēco Latone ta
¶ Quatinus per i.i.quia:quatenus per e quouſq3 ꝛ inquantum.Horati.in ſermo. citum pere
Deniq3 quatinus excidi penitus vitium ire.Cetera item nequeunt. nent gau
¶ Saturn⁹. Perſius.Saturnumq3 grauem noſtro Ioue frangimus vna. dia pect⁹
Scatin⁹ viri proprium.hinc lex ſcatinia.habent quidam libri melius cum n ante quatinus.
t ſcantinius ſcantinia.Iuuen.ſaty.ij.Citari ante omnes debet ſcantinia reſpice⁊pri quatenus.
mum ꝛc.Auſonius in epigrammatis ab Auſonijs interim defecit:vt quum ſecun Saturn⁹
dam corripuit dicens.Scantiniam metuens non metuit Titiam. Scatini⁹
¶ Squatina piſcis teſte Bebelio. Saturius
¶ Saturi⁹ decurio cubiculariorū domitiani.Mar.li.iiij.in aphrū.Saturioſq3 mo
dos parteniosq3 ſoñas.Calderinus dici veteres libros habere ſigerios ꝛ Tranqui
lium hēt ſaturiū ergo cū Mar.ꝛ Suet.de eodē loquant.neceſſe eſt in vtroq3 legere
ſaturiū vel ſigeriū hec ꝛ plura Calderinus:que ſtudioſis diſcutiēda relinquo. Sta Statim.
tim producit teſte Marcello:cui aſtipulant Neſtor ꝛ Baptiſta pius. Pro perſeue-
ranter equaliter ꝛ cōtinenter:diciturq3 a ſtando.Plautus in amphitrione.Nec re
cedit loco quin ſtatim rem gerat.ſtatim.i.cōſtanter cōtinue.verſus eſt iambic⁹ tri-
meter nullū admittēs trocheū.vnde gemino ce receedit leges:vt añ dixim⁹ reccidit
pro recidit.Afferā ego aliud teſtimoniū Feſt⁹ in arat.Tūc ſucciſa ceres ſtatim eſt

mergite culmi conſtruit. At ſtatim temporis aduerbiū pro ilico: mox ſubito: corri-
pitur tantū pe. credas variari. Catullus. Uerſ. ſi quid ages ſtatim iubeto phal. eſt.
¶ Statius viri proprium & poete clariſſimi nomen. Juue. ſaty. vij. Letam quum fe
cit Statius vrbem &c. in hoc errauit philelphus in quinta prime dicens. Naſo va
let nugis Statius modo barbara blactit.
¶ Stlata nauigium latum ſic dictum: vt ſtlitem pro litem &c. hinc ſtlatarius latus
champlus. Juuena. ſaty. vij. Spondet enim tyrio ſtlataria purpura filo. hec ex Fe-
ſto. Mancinellus in dictum verſum Juuenalis.
¶ Uates vaticinor vaticanus. Uerg. Heu vatum ignare mentes. hinc nō ſunt vati
nius & vatinianus: niſi contra primitiui naturā dicas corripi cui ſententie quidā
infeliciter aduerſantur, Martia. in apo. Uilia ſutoris calicem monumenta vatini
pro vatinij: viri proprium eſt Catul. Odiſſem te odio vatiniano. phal. eſt.
¶ Uatineſſa oppidi nomen. Mar. li. iij. Et parue vada pura vatiniſſe. phal eſt.

A Ante u corripitur: vt auus auia. femineum eſt triſſyllabū
nec cum ineptis dicas aua. Perſius. Ecce auia aut metuens diuum ma-
tertera cunis Exemit puerum.

¶ Exceptio.

¶ Auidienus viri proprium. Hora. ſaty. ij. lib. ij. Detorſerit auidienus. eſt finis ver
ſus Nota ex a prepoſitione deducta q̄ pducunt: vt auerto: auius a. um. ſed auis li
cet hinc deducant: corripit. Uerg. j. enei. Nec poſſe Jtalia teucrorum auertere gen-
tem. Jdē. Geor. ij. Auia tunc reſonant auibus virgulta canoris. Biauia in auſo.
¶ Claua clauus clauis clauiger. teſtimonia facile occurrent.
¶ Dauid viri proprium. vide crementa. Dicitur quoqʒ dauides ae. vide i ante b.
¶ Dauus viri nomen. Perſius. Daue cito hoc credas iubeo. Daualus viri nomen
apud Philelphum in tertia ſeptime.
¶ Flauus a. um. flauco: & flauius viri proprium: ſi quid amplius reperiatur habēs
conſonantem ante l, volunt produci. Uerg. Flaua ceres &c. Juue. ſaty. iiij. Cum iā
ſemianimum lacerare flauius orbem.
¶ Gauiſus. vide atrida. a in vltimis. Gnauus vnde ignauus. Ouidius in j. de pon-
to: Det mihi formoſa gnaua iuuenca manu.
¶ Lauinium oppidū & Lauinia filia Latini que opido nomen dedit: tam manife-
ſte variantur: vt iure rideantur: vt vbi in Uergilio gtūs lauini corripitur ſubſtituen
dum putant latini. Uerg. xij. ene. Jlle queratur coniunx lauinia campo. Jbidē: Mi
hi menia teucri. Conſtituent vrbiq; dabit lauinia nomen. Jdem. j. ene. Jtaliā fato
profugus lauinaqʒ venit Littora. Ouid. iij. faſto. Hanc tibi cur tradam pia cauſa
lauinia coniunx. Eſt mihi. Uerg. xij. ene. Exulibusne datur ducēda lauinia teucris
Jdem: Cernes vrbem & promiſſa lauini menia. Juue. ſaty. vij. Atqʒ nouercali ſedes
prelata lauino. Tibul. lib. ij. Ante oculos laurens caſtrum muruſq; lauini eſt.
¶ Mauors & mauis mauult ſatis nota ſunt. Nauarra in Mantua.
¶ Nauis nauita nauigo nauo as. nota ſunt. Horati. Nauiget anticyram. Nauus
adiectiuum: nauus in Auſo.
¶ Pauo & pauus & paua: ſed prius communis generis eſt. Auſonius ad Paulinū
Uincit centum oculos regia pauo tuos. Colu. ix. cap̄. xj. Femine pauones que non
incubant ter anno fere partus edunt. Auſonius in epig. pauaqʒ de pauo conſtitit
ante oculos. Gellius. Pauus e Samo preſtantior eſt.
¶ Prauus. Hor. in arte. Non magis eſſe velim quā prauo viuere naſo. Uer. de viro
bono Offenſus prauis dat palmā & premia rectis. ſic prauo & cōpoſitū deprauo &c.
¶ Rauus a. um. i. ſubniger vide a ante n. Lanuuiū hinc Rauila rauos oculos ha-
bens & rauidus viri proprium. Catullus. Quenam te mala mens miſelle rauide.
Agit precipitem in meos iambos. phaleucij ſunt duo: prior autem hypermeter.
¶ Suauis ſuauium ſuauiari. nota ſunt. Sed ſi prima ſyllaba diuiditur tūc prima
breuis: ſecunda erit longa.
¶ Sauo ſanonis. fluuij nomen producitur ſi Calderino credimus qui dicit ſauo
non ſaſon legi in hoc hendecaſyllabo Papinij quarto ſyluarum. Et linterna palus
pigerqʒ ſano. Meſtor ſaſon legit.

¶ E ante conſonanteis in primis ſyllabis. Et primo ante. B.

Statius
* Ouidi⁹. Hoc duce predico vaticinorqʒ deo vaticanus Junoni. Et vaticano fragiles de monte patellas
Uates
Uatineſſa
A ante u
Auidien⁹
Auius
* Clauiger. Ouid. clauiger alloquitur lapidoſas ceſaris vndas.
Dauid.
Dauus
Flauua
Gauiſus
Gnaus:
Lauiniū
Lauinia
Pauo.
Pauus
Paua
Prauus
Deprauo.
Rauus
Rauila
Rauidus
Suauis.
Sauo

E Ante B corripitur: vt nebula. nebulo onis. Ouid. Illic et
nebulas illis conſiſtere nubes iuſſit &c. Hebrus ebur. Vergi. india mittit — E ante B
ebur: neq; vſq; producitur contra Neſtorem: nam in catullo non ebore — Ebur
nyſeo legitur ſed e berenicco: vt ſit oratio ex prepoſitione & ablto berenicco
a bereniceus ea eum. quod eſt poſſeſſiuum a berenice es. Egyptiorum regi
ne nomine: de cuius coma loquitur catullus vbi dicit. E berenicco vertice Ceſariem
Febris. Catul. Verum neſcio quid febriculoſi. Scorti diligis hoc pudet fateri. Phal. — Febris
ſunt. Nebriſſenſis cum Sulpitio non recte ſolum produci credit.

¶ Exceptio.

¶ Producuntur habentia duas conſonantes ante e: vt crebro creber a. um. Trebula / op= — * Creber
pidi nomen: Mar. in xenijs. Trebula nos genuit &c. Corripiuntur Trebia fluuius Ciſ — Verg. Cre=
alpine Gallie. Trebatius Trebonius trebius virorum propria. Sil. li. iiij. planitiem metuens — ber vtraq;
trebiam coleſq; patebat. Petrarcha in. iij. lib. epi. male producit. Hor. Docte ſtrebati fa — manu pul
ma treboni ſunt verſuum fines. Trebius. eſt apud Iuue: ſat. v. Cebrenus non crebenus gre= — ſat * ſatq;
cos audio ſcribere per v pſilon fluuij & viri nomen. Auſoni. corripit: phlebotomon cor — dareta.
ripitur. ¶ Debeo. Hora. Debemur morti nos noſtraq;. Debilis debilitas. Verg. Debili — Trebula
tat greſſus debilitatq; pedes. Debe apud Propertium lib. iiij. Sitte coa iuuat debariuq; — Trebia
aurea ripa. Et que ſub tyria concha ſuperbit aqua. Philelphus. ſa. xxx. minus recte — Debeo
(vt opinor) producit. Eboſita. Stat. j. ſyl. Et quas precoquit eboſita cannas. phal. di= — Debilis
citur melier arundinibus. Ebrius & que inde hinc eſt: quia videtur componi ex e prepoſitione — Debe
& bria. i. vas vinarium: licet ab hauriendo alij deriuent: & aſpirent ebrius: quod minus pla — Eboſita
ceat. vtut eſt cum Nebriſſenſi producendum dicimus: quia correptio non conſtat: Perſius — Ebrius.
Ebrius ante fores &c. Gebenne Auſonius variat: melius corripitur. — * Gebenne.
¶ Hebe pubertas & herculis vxor. hinc Ephebus: Ver. de liuore. Non potus iuuat — Lucanus.
aut ſapor lyei: Nec ſi pocula Iuppiter propinet: aut hec porrigat & miniſter hebe. — Pendentes
phal. ſunt. Hebeſus viri nomen in Vergilio. Rhebas rhebe nomen fluuij. Valerius — rure geben
Flaccus lib. ii ij. Aut ſociis tantata quies Nigrantis quam iam littora longinqui. — nas.
que exirent flumina Rhebe vide quoq; Pathagones a ante p: Rhebus equi nomen — Hebe.
Vergili. ix. enei. Rhebe diu res ſi qua diu mortalibus vlla eſt. ſunt qui per oe diph= — Rhebas
thongon Rhoebus ſcribant teſte Nebriſſenſi. — Rhebus
¶ Sebetus fons & fluuius iuxta Neapolem: vnde ſebetis idis. Papi. j. ſyl. Eubeis & pul — Sebetus
chra tumeat ſebetus alūna. Ver. vij. ene. Nec tu carminibus noſtris indictus abibis. Oe
bale: quem generaſſe telum. Sebetide nympha Fertur teleboum capreas quum regna te
net. p teleboarum. Sebum pro ſeuum. Sebinus Italie lacus in Mart. Thebe theba
rum. thebe thebes: thebeus: ſatis nota ſunt. Apuleius teſte Neſtore vult hec ae di
phthongon obtinere: quia veteres plerumq; a ta grecum in ae diphthongon vertunt
hinc thebays thebaydis. Papinij poema de rebus thebaynis. — zebedeus.
¶ zebedeus viri proprium. vide e ante u. — Ae ante B

¶ Ae ante b. Cebes pro loco. at Cebes proprium & viri nomen diphthon — Cebes
gon non cognoſcit. Gleba teſte Georgio Valla: licet calepinus ſine diphthongo ſcri= — Gleba
bat. Vergi. j. ene. Terra antiqua potens armis atq; habere glebe. Hebudes plurale — Hebudes.
tertie inſule ſunt: ſcribiturq; ae diphthongo teſte Calepino. Plebes ebei. vel plebs — Plebes
plebis: vtrunq; dici probauimus in heteroclitis.

¶ Oe ante b. Boebeis. Theſſalie palus. Lucanus in. vij. Ire per — Oe ante b
oſſeam rapidus bebeida ſanguis. vbi notante Sabellico male legitur boetida a ut — Boebeis
boebeida Boebus Glaphiri filius. Boebe boebes: Theſſalie vrbs & palus. Ouidi. — Boebe.
vij. metam. Iocoſaq; litora boebes carpſit. Boebius viri proprium. Luca. lib. ij. Fle= — Boebius.
re vace vis te ſparſum per viſcera boebi. vocatiuus eſt. Errat in hoc Petrarcha. vi=
de a ante b in exemplis.
¶ Coebus. Auſonius. Diſtingit ſolidos coebo precunte trientes. cubo rectius ſcribere — Coebus
tur: quia κύβος ſcribitur
¶ Oebalus viri nomen. vnde oebalia regio. hinc oebalius bala. lium. vide Sebetus — Oebalus
Oebaſus viri proprium. Valeri. Flac. lib. vj. Mediam mouens, deſcendit in haſtam — Oebaſus.
Oebaſus infeſtum ſummiſſo poplite phaltem Euaſiſſe ratus. Oebades viri propri — Oebades.
um teſte Tortellio. Oebaris Darij ſtabularius. teſte eodem. — Oebaris
¶ Phoebus. j. Appollo. Phoebe. i. Diana Phoebi ſoror Phoebas phoebadis ſa=

E ante c. tiloqua phoebi numine afflata. Stocha frutex.

Ante c corripitur: vt ſpeculū ſpecula loc⁹ vnde ſpecula
mur: at ſpecula diminutiuū a ſpes e primitiuo productionē hȝ vt recula
Echinus. a res: vt ſecurus quoqȝ a ꝑpoſitiōe inſeparabili: ſe: ſic mecū: tecū: ſecum.
Corripe iterū precorpces precia ꝑciū. Cetera a pre diphthongo produ
cuntur: de qbus ſatis dictū eſt: ideo de his nihil dicā. Echinus vtcunqȝ
accipias corripit: lȝ quidā male putarint variari ⁊ producit petrarcha egloga. xij.
Echeneis. decept⁹ forſan mēdoſo li. vj. Lucani vbi Echinus legitur mendoſe pro echineis. nā
vera lectio eſt. Non puppim retinens euro tendente rudentes In medijs echeneis
aquis. Echeneis latine remora piſcis eſt minimus maximas naues ſiſtens. Echi
neus vero alius piſcis eſt: ⁊ vaſculū quoddam ⁊ terreſtre aial: ⁊ caſtanearū tegmen
⁊ echinus vrbis nomen: nihil horum inuenio produci. Martia. in xenijs. Cortice de
Echo poſito mollis echinus erit. ſic ceteri.

Exceptio. Echous. ſoni repcuſſio: ⁊ in cū verſa nympha echeo
Imbecill⁹ id eſt reſono as. Echi valles argute. Oui. iij. met. Nec prior ipſa loq̄ didicit reſonabi
Lecania lis echo. Echion. v. meta. p augure a perſeo interfecto p ſocio Cadmi ſolum corri
Lechytus pitur. Imbecillus a. um. vel imbecillis ab in ⁊ bacillus quaſi bacillo indigens. hoc
moecenas eſt debilis: cōtra primitiui naturā producit. Prudentius corripit. Lucr. lib. j. Adde q
Secius imbecilla nimis primordia fingit. Hora. ſmōe. xvij. Imbecillis iners. ſi qd vis adde
popino. Lecania ꝓpriū mulieris. Mar. lib. v. Thais habet nigros: niueos Lecania
Stechas dentes. Lechitus producitur: teſte Neſtore ex. vij. Odyſſee Homeri ⁊ Ariſtophane.
Eſt autem olearium vaſculum de genere alibi ſatiſfecimus.
Mecoenas doctiſſimorum patronus. Hora. Qui fit mecoenas?
* Byblio Secius. i. minus contra primitiui naturā ſi a ſecus. i. aliter deducat. Uerg. ij. geo.
theca. Indulge ordinibus nec ſecius ois in vnguem. Idem. xij. eneid. Haud ſecus accenſo
Mar. Ru glıſcit violētia turno. Stechas adis. inſula in Rhodani oſtio prope Maſſilienſes.
ris byblio ſunt aūt ſtechades tres ſic dicte q in ordinem ſint poſite a ſtichaome. i. per ordinem
theca. deli incedere. ſtichon ordinē verſumqȝ appellamus. hec Omnibonus in illud Luca. lib
catiſ carmē iij. Uenerat in fluctus Rhodani cum gurgite claſſis. Stechados arua tenens video
ē phaleu. impreſſum cum oe diphthongo Stoechados: ſed preceptū non habeo: ⁊ calepinus
Ae ante c. inter non diphthongata reiccit ſcribitur cum ch aſpirato. Teca ae. i. repoſitorium
Cecus. Mar. in apo. Sorticus thecam calamis armare memento: hinc dactylotheca: by
Cecubi bliotheca ſcribitur autem cum th aſpirato.
Cecias

Ceculus. Ae aū C. Cec⁹ cū ſuis. vt ſecutire parū videre: ceculto as. Ce
Cecilius. co ſimilis ſum. Cecare ſecum facere. Cecias c⁹ ventus nubes attrahens: teſte Ari
Cecilia ſtotele Cecubi campanie populi apud quos optimum eſt vinum qd cecubum dr.
Cecino Mar. Cecuba Fundanis generoſa coquūtur amicis. Ceculus preneſteis conditor
Cecinum. hinc ceciliorum familia: quos alij a cecutientibus oculis dictos volūt: Eſt quoque
Fex. cecilius propriū viri. Cecilia proprium mulieris. Cecilia quoqȝ ſerpentis et herbe
Feculent⁹ nomē Cecinos amnis qui rhegiū agrum a Locrenſi diuidit. Cecinum Italie oppi
Fecare dum haud procul a ſicilia.
Fecutin⁹. Fex fecis cuiuſuis reuerrcremētū Diminutiuū eſt fecula: hinc feculentus. i. fece
Fecinie. plenus ⁊ turpis ⁊c. Fecare e fecibus exprimere vinum fecatū e fecibus expreſſum
Fecūdus defecare. i. purgare. fecutinus na. num: feculentus. Gellius. Eas finitiones preran
Grecus cidas neque fecutinas grāmaticas ſpectaueris: ſed aurē tuā interroga quo qd lo
Phecaſi⁹. co conueniat dicere. Fecinie vue que pluſqȝ cetere fecis afferunt: alio noie rubella
ne dicuntur. Fecundus teſte Tortellio ⁊ Georgio Ualla: hinc fecūdare ⁊c. Multi per
oe foecundus foecundare ſcribunt: hec pronomen dictum eſt.
Grecus grecia grecanicus ⁊ verbum grecari ⁊ pergrecari ⁊ greciſſo ⁊c.
Ieci preteritum a verbo iacio. authore Tortellio.
Seculum. Phecaſius vnde Phecaſianus ⁊ phecaſiatus: ſignificationem vide apd interpre
Uecors tes. Iuue. in illud ſaty. iij. Phecaſianorum vetera ornamenta deorum.
Seculum centum annorum ſpacium. hinc ſecularis ⁊ ſeculare. alij a ſequendo:
alij a ſenibus deducunt. Uecors vecordia teſte Guarino: licet ſint qui huic opinio
Oe ante e ni refragentur: vt videbis apud Calepinum in verb.

Oe an. e E. Moecbus adulter. moecbia adulteriū hic verbū

moechor aris hinc moechalium.i.ſcortilium. moechus.
¶ Oechos.i.domus.hinc multa ſunt vt Oeconomus pecunie ⁊ frugū diſpenſator Oechos
q̄ſi dom⁹.lex male iconom⁹ dr̄ p i in p̄ma ſyllaba.hinc occonomicuus a.um nomos occonom⁹.
lex eſt.¶ Occi orū.loca vbi matreſſamilias cū lanificib⁹ ſedent. ¶ Oecumenicus.i. Occi.
vniuerſalis ⁊ ad totū orbem pertinēs.vn̄ oecumenicū cōſiliū ab oecumenc.i.vniuer Oecume-
ſus orbis:teſte Tortellio.¶ Occynyres viri proprium teſte Tortellio cū y greco in nicus.
tertia ſyllaba.¶ Oechalia cū ch aſpirato diuerſarū vrbiū nomen.¶ Oechalius flu occinyres.
mius.¶ Oechalides Oechadius. parochia ab occos in medūs videbitur. ¶ Poe- Oechalia.
cile porticus.Athenienſis.¶ Poecilus lapillos interpretatur varius Poecile

E Ante d in diſſyllabis p̄ducit̄:vt pedo verbū vnde oppe E ante d.
dere apd̄ Hora. -edes nomē ↄtra p̄mitiui naturā:nā ſedeo ⁊ ſedile cor- Pedo.
ripiunt̄.Notent̄ formata a breuib⁹.vt Pedū paſtori⁹ baculus:q̄ pedes Pedum
pecudū detinent̄ Verg.in buc. At tu ſume pedū.;Eſt quoq3 oppidi no-
mē cui⁹ incole Pedani ſunt.Hora.lib.j.epiſto.iiij. Quid nūc te dicā fa
cere in regione pedana.Peno onis.cui grandiores ſunt pedes:⁊ viri p̄priū eſt.Iu-
uena.ſaty.vij.Sic pedū cōturbat.Pedor ae diphthongon h3 vt ſtatim videbimus.

¶ Exceptio.

¶ Cedo eclipticū.i.dic vel da.nā cedo ceſſi producit̄.Perſi.Hec cedo vt admoneam Cedo.
templis ⁊ farre litabo.¶ Cedrus arbor.Horat.in arte. Speramus carmina fingi Cedrus
poſſe linenda cedro ⁊ leui ſeruanda cupreſſo
¶ Edo es eſt.vnde comedo exedo ambedo.
¶ Medon ontis viri propriū.Ouid.iij.met.Primūſq3 Medō nigreſcere cepit. Ver.
vj.ene.Ingemuit Glaucumq3 Medōtaq3 Therſilochūq3
¶ Sheeda qđ multi inepte putarūt p̄duci:ſcribit̄ aūt cū ſ lr̄a ſequente ch aſpirato Scheda.
diminutiuū eſt ſchedula inepti ſcribūt ceda cedula.Eſt autē ſcheda charte folium
nondum compacte:et ſchedulā nō inepte dixeris chartulam vel papyrulū in qua
aliquid ſcriptū eſt de ſignificatione plura leges apđ Marti.interpretes in illud li-
bri quarti Nec ſumma poteſt in ſcheda teneri.phal.eſt:vbi prima l ſcheda corripit̄.

E ante d in polyſyllabis corripitur.vt medeor medicus.

¶ Exceptio.

¶ Edomus edonis idis.q̄ fiunt ab edon.de his in crementis ſatis dictum eſt. Edomus.
¶ Hedippa viri proprium apud Auſonium ad Theonem Hedeon variatur: vide Hedippa
vocalem ante vocalem. Hedeon
¶ Hedymeles cytharedi nomen ab edys.i.dulcis ⁊ melos.i.cantus .Iuue.ſaty.vj. Hedyme-
Quo tener hedymeles operam dedit hinc tenet hoc ſe Solatur. Si quid aliud ab les
hedys fiat producatur.ſcribitur hoc nomen cum y greco.
¶ Medea venefica notiſſima.Ouid.vij.meta.fruſtra medea repugnas Medea
¶ Media regio:cuius incole Medi ſunt.hinc medicus ca.cum.Verg ij.geor. Me- Media.
dia fert triſtes ſuccos tardūq3 ſaporem.Luca.lib.viij.Per media rura. Medica.
¶ Medica herba.Verg.j.geor.Vere.fabis ſatio.tum te quoq3 medica putres Ac- Medoaci.
cipiunt ſulci ⁊ milio venit annua cura.¶ Medoaci populi apud Mātuanū. Vide
o ante m.Cenomani a medoaco fluuio ⁊ portu teſte Strabo.lib.v.
¶ Nedymnus p̄priū.Ouid.xij.met.Robore nedymnū iaculatorēq3 lycotam Ster- Nedymn⁹
nit ſcribit̄ cū y greco.Pedams in Iuue.Pedaſus vrbs.in.xiij.Stabonis.
¶ Sedentani Hiſpanie populi prope nouā carthaginem.Sil lib.iij.ſedentana co- Sedētani
hors quā ſucro rigentibus vndis ⁊c.ſucroonis fluuij nomen eſt.
¶ Sedulus ſic proprium ſedulius.¶ Seditio:ſeditioſus:ſatis nota ſunt Sedulus.
¶ Zedorum in Baptiſta. Seditio

¶ Ae ante d Aedes tā templum q̄3 domus priuata. hinc multa Ae ante d.

ſunt aedicula aedifico aedepol aedaſtor aedil's aedituus aeditimus.¶ Aedilus v- Aedes cū
ri proprium:quis aliqui ſine dipthongo edilis ſcribunt apud Mar.lib.j. ſuis
¶ Aedo licet ab e ⁊ do.ſit.multi per ae dipthongon ſcripſere.
¶ Cedo cum ſuis in preterito autē cecidi diphthongon perdit.Ceduus a.um.vt ſyl Cedo
ua cedua q̄ cedit̄.Incedua que nō ceditur vt Lucus Cediens propitum viri apud Cedicus
Verg.ix.⁊ x.ene.Ceditius viri proprium in.xiiij.ſat.Iuue.Cedes mors. Oīa a cedo Cedicius.
verbo formari putant.vt Ceditanus viri nomen in Martia. Cedes.

Dedalus. ¶ Dedalus viri proprium: dedallin .i. variare. hinc dedalū greci variū vocant et lo
✠ Uergi. gededalos homines dicunt ſermonis varietate decipientes.
Dedalus. Dedala orū mons ⁊ vrbs Lycie: a Dedalo nomen accepit dedalion viri proprium.
vt fama eſt ¶ Hedus teſte Varro. olī a ſabinis fedus dicebat: poſtea hed⁹ f in h verſa: vt hario
fugiēs mi lus pro fariolus. hinc edilus ⁊ hediculus diminutiua poſſeſſiuū hedin⁹ a. ū. Iſido
nomina re rus ridicule deducit ab edo es eſt. ⁊ ſine aſpiratiōe edus ſcribit id Neſtor nō repro
gna bat: q̄ credit eduli corripi a Manilio lib. v. Incipiēte eduli ⁊c. decept⁹ eſt Neſtor p
mēdoſum aliquē codicē: nā optimas impreſſuras video hēc non eduli: ſed hedi: ſic
Hedus Incipiēt hedi tremulū ꝓducere mētum. vt paulopoſt in eodē libro. Olenſe ſeruans
pregreſſos tollit hedos. ſic alibi ſemp: ſic ceteri oēs. Hedui populi quidem. Gallie.
¶ Ledo et quicquid hinc eſt leſio ⁊c.
Ledo ¶ Pedagogus .i. puerorū ductor ⁊ cuſtos: ſic ꝗcꝗd eſt a pes pedos .i. puer: vt peda
pedagog⁹ gogium .i. ſeruitiū atq̄ mācipiū. pedagiū .i. puerorum ſeruorūq̄ habitatio
Pedago- ¶ Pedia: eruditio inſtitutioq̄ in bonas artes Pedico tam nomen q̄ verbum.
gium. Pedicraſtes inhoneſtus puerorum amator: pedicraſtia turpis puerorum amor.
pedia ¶ Pedotriba vel pedotriues ludi literarij p̄ceptor. Pedarct⁹ viri propriū quaſi pue
pedico. rorū virtus. Pedomachia puerorū pugna. Pedor .i. ſqualor ⁊ querus immundicis
pedicraſtes ſeu putor in aiali a pes pedos .i. puer: q2 pueri ſordib⁹ plerūq̄ ſūt obnoxij. hinc pe
pedotri- diti ſordidi et obſoleti dicūtur. Papi. Theb. iiij. Obſitus ex hauſto pedore ⁊ ſangui
ues. ne vult⁹. Luc. lib. ii. Longuſq̄ in carcere pedor. hinc quoq̄ pediculos ſeu peduncu
pedor los q̄ et pedes dicūtur: appellari volunt: quos alij a pedū multitudine dictos putāt
pediculi. ſine diphthōgo: ⁊ ij meli⁹. vide i ante c. Pediculi etiā populi quidā ſunt. Phedros
phedros greci pulcher dr̄ hinc multa ſunt: vt phedromus adoleſcens in gurguliōe. Plaut.
phedro ¶ Phedria adoleſcens in eunucho Terentij. Phedrum proprium viri.
mus ¶ Phedra propriū mulieris. Phedrus viri propriū vt phederoton. ¶ Phedō viri
phedron ꝓpriū. Sido. in .j. panegyr. ſocraticuſq̄ animus poſt fatū in phedone viu⁹. Phedy-
Rheda mus viri ꝓprium. Phedyme es. mulieris propriū. vtrumq̄ cum y greco. Ouid. vj.
✠ Iuuen. meta. Phedymus infelix ⁊ auiti nominis heres. Tantalus.
Hic dū to- ¶ Rheda pro curru teſte Guarino. Hinc rhedarius auriga. hinc epithedium etiā
ta domus pro curru quodam: ex greco epi ⁊ gallico rheda. author eſt Fabius.
rhedaj con ¶ Sedeo verbū quaſi ſanum do: vt quidam volunt: vt alij quaſi ſeorſum do.
ponit vna ¶ Tedet tedium perteſum. Tedulus: id eſt faſtidioſus. Tedia proprium mulieris
Epithedi- Iuuenalis ſatyra ſecunda Tedia nō lambit cluuiam nec flora catullam. Teda fax
um teſte Neſtore ex Apuleio.
Tedo.

Thedia Theda. Oe ante d. Foedus foedare foedus foederis ⁊ quecunq̄ ex his

Oe ante d deriuantur quicquid dicat Iſodorus. Hoedus video pleroſq̄ his addere.
Foedus ¶ Loedoria moidax dicacitas per l nō per m moedoria: licet ita ſit in Tortellio.
Loedoria. ¶ Oedipus pi. vel podis: vel oedipodes de. prime. Thebanorū rex vnico p contra
Oedipus. ineptum quendam. Stat. oedipode confuſa domus. nomen adeptus eſt a pedum
tumore: quia oedema eſt tumor. pus id eſt pes
phocdor⁹. ¶ Phocdorus viri proprium: authore Guarino Veronenſi.

E ante F. E Ante F corripitur: vt nefas. Iuue. ſat. xiij. Credebant hoc

grande nefas ⁊ morte piandū. Si iuuenis vetulo nō aſſurrexerat. Inepte
Eeſula quidam Proh nefas horreſcunt crines. Producitur Eſula vrbis nomen in
Horatio quidem ſcribunt grecanice Ephula.

E ante G ¶ E an̄ G corripitur: vt regio. Notentur compoſita vt ſegrego:

dego a de et ago: verſis breuibus duabus in vnam longam.

¶ Exceptio.

Egates ¶ Egates inſule. Sil. lib. j. Flore virens auet egates abolere parentum. Petrar-
cha in hoc nomine errauit: vt deprehendes ex. vij. Aphrice. Egregius producitur.
gregorius quia ex prepoſitione fiet.
¶ Gregorius cum ita in prima ſyllaba ⁊ o, paruo in ſecunda ſcribitur teſte Bebe
Hegaleos lio id recte obſeruauit Baptiſta Mantuanus. Quidam primam male corripuerūt
ſecunda producta.
¶ Hegaleos. papi⁹. xij. theb. Diues ⁊ hegaleos nemorum pernesq̄ benignus. U

tibus ⁊ pingui melior lyca beſos oliue.montes ſunt attici Lego
¶ Lego as.hinc relego allego oblego ⁊c.prime ſunt.Luca.lib.vi.E medio pugna Legitim⁹
re foro dum bella relegem.hinc legatus qḋ ſilr ꝓducit̃ apud Hora.ſaty.v.Legiti-
mus ꝓducitur:q2 fit a lex legis non a lego legis.Hora.in arte.Legitimūq3 ſonū di
gitis callemus ⁊ aure.male ſcribitur ab imperitis gemino tt.Magareus(ni fallor)
producitur.xij.theb.vbi adiectiuum eſt megareus a.um.

¶ Pegaſus eques perſei alatus vnde muſe pegaſides.Ouiḋ.v.met.Vera tn̄ fama Pegaſus.
eſt ⁊ pegaſus huius origo fontis.ꝑ hoc equo nūꝗ̄ corripit̃.. Apḋ Calphurniū/cor
ripitur alterius equi nomē.Egloga.vi.Aſpice ꝙ̄ timeā genus eſt(vt ſcitis) equaꝝ
Non iugale mihi quaꝝ de ſanguine ponam velocem pegaſum.apḋ Iuue.ſaty.iiij.
producitur ꝑ viro quodā.Item pro alio viro corripit̃.xi.ene.Tu3 lirī3 pegaſumq3 Phlege⁹
ſuper ⁊c Phlegeus viri proprium.Papi.ij.theb.Iubet ire ſub vmbras Phlegea.
Rhegyum cum y greco brutoꝝ vrbs.Ouiḋ.xiiij.met.Rhegyū ingredit̃ feruētesq3 Rhegium
eſtibus vndas interpretat̃ abruptū.hinc eīn ſicilia abrupta eſt ab Italia.incole di
cuntur rechmi.Eſt alium Regium vnde regienſes nominantur.

¶ Regula a rego contra primitiui naturā:aut a rex regis vt regulus proprium et
appellatiuū.ſic regina:Hora.ſa.iij.adſit regl'a pctis q̄ penas irroget equas.Mart. Regula
in fine libri ſecundi Tu tamen hunc fieri ſi mauis regule primum Unum de titulo Regulus.
tollere iota potes Errauit in hoc Sedulius lib.ij.Poſt regulus nato quidam mo-
riente rogabat ſic Petrarcha ſepe.Sic producuntur regulus ſerpentis nomen.re-
gillus et regilla veſtis ⁊ regaliolus auicula.

¶ Tegula a tego contra primitiui naturā.Iuue.Ultimus ardebit quem tegula ſo Tegula
la tuetur.Uegrandis compoſitione notū eſt Adde predictis Selege vrbis nomen Selege.
apud Priſcia.in perihegeſi.Iungit Bebellius Segeria.

¶ Ae ante g.Aegi preteritū ab ago teſte Tortel. Aegonomus Ae ante g
capraꝝ rector a ſi ex aegos.i.capra ⁊ nomos.i.lex.hinc multa ſunt quoꝝ ſignifica aegi.
ta latius ab aliis declarant̃.Aegeon.gigas.¶ Aegeus Theſei pr̃.vn̄ ipſe aegides Aegono-
dicit̃.¶ Aegeum mare.Aegea ae.aege es.aege aru3.vrbiū nomina Aege quoq3 in mus
ſula in mari egeo.Aege es amazonū regina.¶ Aegialeus abſyrtus.Medee frater aegeus.
Aegiale es.vel Aegialia/Diomedis vxor.Aegeria mulieris nomē.Aegis idis.pal aegeum
ladij pectoris munimentum. ¶ Agiochus iuppiter.ſic aegylos aegylops aegyſt⁹ aegea
aegon:qḋ non ſolū paſtoris ſed etiā promontorij nomen eſt.Papi.v.theb.Uentiſq3 aege
abſentibus aegon motus.Aegocephalus aegelethron aegoceros aegos aego po- aegialeus
tamine aegipanes aegonus aega ꝓpriū mulieris.aegoplithalamos aegomallias aegiale et
ſic quicquid fit ab ex aegos.vnde volunt dici aeglogam ſermonē de capris ⁊ rebus cetera ab
paſtoralibus:ab aegon.i.caprarū:⁊ logos.i.ſermo. Idneſtor negat.q2 diceretur in ex aegos
quit aegloga.ideo vult cum e litera ſine diphthōgo.Ecloga ab eclego.i.eligo:qḋ Aegloga
componitur a grecis ex ἐκλέγω lego.dicitur electio explanatio ⁊ elegantia. Ecloga

¶ Aegina mulieris ⁊ vrbis nomen.Aegle es.nymphe ⁊ mulieris propriū.¶ Aege aegina
pſus viri propriū.Aegipſos vrbis nomen cum y greco.Ouiḋ.in.i.de pōto.Caſpius aegle.
aegypſus de ſe ſi creditur ipſis Condidit ⁊ ꝓprio nole dixit opus.Aegyptus viri ⁊ aegyptus.
regionis nomen cū y greco:vt aegyptius aegyptiacus aegyptim.¶ Aegnide vrbs aegnide
et mulier.Aegiroeſſa vrbs Aeolie:vt ait Tortellius. Aegion ⁊ aegis vrbes apud aegiroeſſa
Strabo.Aegimurus inſula apud eūdē.aegira aegialus vrbs.aegidius ꝓpriū viri aegion

¶ Aeger aegrotus aegritudo ⁊ aegrimonia ⁊c.Luc.li.iij.Preter eīn ꝙ̄ morbis aeger.
tum corpus egrotat.verſus eſt ſpondaicus:tolliturq3 cu3 ſua vocalis in correptis
aegroto.i.aegrotus ſu3 neutrū eſt.aegrotor aris putamus nō dici contra indoctos
Fregi a frango:teſte Tortellio. Neſtor in dictione egloga dicit q̄ greci omnes di-
ctiones vbi e eſt ante g per ae diphthongon annotare conſueuerunt.vt aegon ae- Fregi
gyptus preter ego pronomen ⁊ egeiro.i.erigo.

¶ Pegi preteritum teſte Tortellio.Paegma:quod etiam per e paecma quidā ſcri- Pegi.
bunt diphthongon habe:teſte Tortellio:eſt ludus ⁊ mechina quedam.a pezo.i.lu
do.hinc pegnia triſſyllabum cum i ante a genitiuo orum dicuntur ludibria teſte eo Pegnia
dem.ſic pegnium pueri nomen.

¶ Oe ante g.Noegaeum cu3 ae diphthongo in ſecunda ſyllaba
lanciculi genus:⁊ ꝓ cādido interim ponit̃.Liui.Lachrimas de ore Noegio terſit.

eſt quare non imitabor Prudentiũ in pſycoma. dicentem. Delibuta comas: ioculis
vaga languida voce. Elegans ab eligo nomen. nam participiũ eſt eligens. quidam
male corripuerunt. Catul. ad Flauiũ: ni ſint illepide atq; inelegantes. Idem ad Fa
bulum. Sed quid ſuauius elegantiſ ve Et alibi. Nec ſane nimis eleganter lingua Elegans.
Mar. lib. vij. Sed tu dulcior elegantiorq;. verſus ſunt oẽs phaleucij. Elicius iuppi
ter ab eliciendo vt in faſtis Ouid. docet. Elogiũ producitur apd̃ Verg. in culice. Ea Elicius.
dem ratione pducitur clitus: q: ex e ꝛ lix: cinis igniſq; apud veteres. Mart. lib. iij
Qd̃ diuidebat balneator erit. ſcazon eſt. Delecto delituum delicie delicio ꝛc Vergil. Delecto.
Delicias dñi ꝛc. Ellychnium poſitione producitur vt ellipſis. deliciũ ꝛc.

Exceptio.

Delubrũ.
¶ Celoniũ per u ꝛ omicron. i. ciconia. inſtrumentũ quo aqua hauritur. Chelone pi Elyſuum.
ſcis. at teſtudo corripit: teſte. Volaterrano. xxv. Delubrum. Ouid. j. meta. ad delubra Electra.
dee. Elyſium cum y greco in ſecunda ſyllaba. hinc elyſius a um. Verg. lib. vj. Mitti Electrum.
mur Elyſium ꝛ pauci leta arua tenemus. Electro mulieris ppriũ. vide in vocali an ✳Verg. in
te vocalem. Taygete. Propertius lib. ij. Non electra ſuũ ſaluũ quũ aſperit Oreſten. Buc. Pin
Vulgo tamen habetur mendoſe. nec ſic electra ſuum ꝛc. Electrum. Ouid. ij. met. In guia corti
de fluunt lachryme ſtillataq; ſole rigeſcunt De ramis electra nouis. Verg. viij. enei. cibus ſudẽ
Quod fieri ferro liquido ve poteſt electro. verſus eſt ſpondaicus: vbi vulgo male le te lectra
gitur poteſtur ſic in ciri. Coralio fragili ꝛ mouit lachrymoſo electro ſimiliter ſpon myrice.
daicus eſt. vbi inepte legit coralio fragili ꝛ lachrymoſo mouit electro. teſtis mihi eſt Helias.
clariſſimus ille in re literaria heros Angelus politianus. cui ne quicq; cum Sulpi Helios.
tio refragãtur Curius Lancilotus ꝛ Nicolaus Ferettus. quẽ pulchre refellit Be Heliſos.
cichemus: licet poteſtur ꝛ poterat olim dicta ſunt: quod politianũ minime latuit vt Melius.
videbis in Miſcellaneis capite. lxxj. non tamen cõſtat Vergiliũ p oteſtur dixiſſe ꝛ li
cet quandoq; latini ω mega ꝛ u corripuerunt forſitan nõ cõtinuo id cõceſſerim eos
hoc feciſſe in electram. nos itaq; electrum ſemper produci dicamus quantũcumq;
aduerſetur Ferettus. Quidam aſpirant helectra helectrum. Elegia nunq; corripi
ſatis pbauimus in i ante a contra peruerſam nõnullorũ doctrinã Eleus populus
in periegeſi. Elona vrbs apud Strabo. li. ix Helias vide i ante a. Helios ſol vnde
Helias adis. ſolis filia. Ouid. ij. meta. Nec minus Heliades lugent ꝛ inania morti.
Munera dant lachrymas. ſic Heliodorus Heliotropiũ: ꝛ ſi quid aliud ex eodẽ fon
te deriuet. Heliſabeth a chriſtianis variat. Heliſios variat. vide i ante s Melanion
Melius melij viri propriũ apud Philelphũ in ſexta quinte. Quantum pulchra bo Pelamys.
ni mors efferat ille monebat Meli qui te adiens morere inquit: nam nec olymphũ Pelion.
aſcendens ꝛc. Melota quia per u melanthium herba apud Colu. melanurus piſcis
apud Ennium in opiano a lippio ſemper corripitur.
¶ Pelamys cum y greco piſcis quidam. Iuue. ſaty. vij. ſiccus petaſunculus ꝛ vas
pelamidum. Pelion theſſalie mons. Ouid. xij. met. Paruo q; in tempore nudus Ar
boris. Ouid. in j. de remedio. Vulneris auxilium pelias haſta tulit. At pelia s Ia
ſonis patruus corripitur. Idem. vij. met. Phaſias aſſimulat: Peliéq; ad limina ſup
plex Conſurgit. Peleus diſſyllabũ eſt: vnde pelides. quidam inter triſſyllaba male
reiecit: niſi per dierеſin vt orpheus.
¶ Pelinum. Ouidij patria cuius incole peligni dicuntur Mar. Non hec pelignis
agitur vindemia prelis. ſic ceteri. ergo in. ij. epiſto indocte ita dicit Petrarcha. Sul
mo ſibi patria eſt: atq; his mihi crede pelignus Naſo ſecundus adeſt.
¶ Peluſium aegypti vrbs: ꝛ vnum ex oſtijs nili. hinc peluſius a. um. ꝛ peluſiacus.
Luca. lib. viij. ꝛ pelluſiaci tam mollis turba campi: Mar. xenijs. Accipe niliacam
peluſia munera lentem. Sillius lib. iij. Caſtraq; peluſi Romano, ſubruta ferro. pro
peluſij. pelodes ſinus maris per u.
¶ Spelunca. Verg. vj. ene. Spelunca alta fuit. vaſtaq; immanis hiatu. Peluſiuz.
¶ Speleum. Idem in buco Certum eſt in ſyluis inter ſpelea ferarum malle pati A pu Spelunca
leius vult etiam prima eſſe dipthongon: quia veteres ſepe verterunt a in ae di Speleuz.
phthongon vt cera ſcena pleraq; ſpeleunt. i. ſpelunca. Teleboas
¶ Teleboas viri propriũ. Oui. xij. meta. Chthonius quoq; teleboaſq;. enſe cadunt Teleboe.
noſtro. Teleboe aetolie populi: ꝛ inſule quedam. vide ſebetus e ante b. Telebous
¶ Telebous viri propriũ. Sil. lib. vij. Teleboi medio ſurgunt que regna profundo
f

Vergi.i.en. Eripit a femore ⁊ trepidāti feruidus inſtat: ita legendū eſt: nō foemine contra Seruiū: q2 foemē diphthōgo oe h3 teſte neſtore. femur aūt notū eſt ſemp corripi. Cremētū. vnde incremētū. Vergil.in buc. Chara deum ſoboles magnū iouis incrementum. Chiema me. apud Philelphum in.ix.decime oppidi nomen eſt. Italie Mantua in.iij.de triumpho Son. corri. poteris variare. Chiemites producitur a Lippio. Demo is. dempſi in preterito. teſtimonium facile occurret. Demum aduerbiu3 Perſius. Nuncdemum numero ⁊c. Demos idē populus hinc multa ſunt propria ⁊ appellatiua demodocus demophoon demoleon demarcus demarchia Demoſthenes Democritus. teſtimonia paſſim occurrent. Iuue.ſat.x. Eloquiū aut fama3 Demoſthenis aut Ciceronis: in quo hallucinatur quidā neotericorū dicēs. Vnde fuit profugo vocitata demoſthene plebes. Demetrius apud Iuue. ⁊ alios viri ppuum ſic demenetus ⁊ democles ⁊c.

¶ Mnemoſyne muſarum mater. vide Deois in e anteo. Mnemoſynon. Catull⁹ ad Aſinium. Verum eſt mnemoſinon mei ſodalis. i. monumētū. phal. eſt. Nenecia a ſolo Seneca ſemel tantum notaui produci. vide e ante a

¶ Phemius viri ppuum. Philelphus in.ix. prime. ſic fertur phemis olim eſt finis verſus: ſi quid ſiat a pheme. i. fama. vt poliphemus: producitur.

¶ Remex remus remigo. as. Remigium. Propertius li.ij. Iam licet ⁊ ſtygia ſedeat ſub arundine remex. Verg.i.enei. Frāgūtur remi ſic remi orū. oppidū Gallie non indeclinabiliter remis vt indocti dicunt. Sido. in euchariſtico. preterea q me pridem remos venientē. Rhemus turni miles. Verg.ene.ix. Armigerūq3 premit aurigāq3 ſub ipſis. At remus romuli frater corripitur. Perſius. Vnde remus. ⁊c. Remigius viri proprium puto produci a remex remigis.

¶ Semi cū ſuis: vt ſemis ſemiſſis ſemihomo ⁊c. Perſi. Nullo thure litabis hereat in ſtultis breuis vt ſemuncia recti ſic ſemodius. ſemita quaſi ſemi iter. Semen ſemino ſeminiu3 ſeminarium ſementis teſtimonia vulgo patent ſemi in quibuſdam i penitus perdit: vt ſemūcia: non in olbus quicquid dicat. Nebriſſenſis: vt ſemihomo ſemiermis ⁊c. ſemachus niobes filius in Pylade.

¶ Temetū vinū dictū q mentē ietet ⁊ labefactet: variatur. hinc tumulentus temulētia. Iuue.xv.ſat. De coicyzea temetum deduxeratvua. Hora.epi. vltima. Accipis vuam: pullos: oua: cadum temeti. nempe modo iſto paulatim mercaris agrum.

¶ Ae ante m. Aemul⁹ aemulor bec; Choeroboſc⁹ aſpirat teſte Georgio Valla.

¶ Aemilia ſermonis lepiditas. hinc aemilius aemilia hoim ppria aemilia quoq3 regio eſt. Aemulienus ppriū ⁊ appellatiuū. Mart. Pauper eris. ſemper ſi pauper es Aemiliane Dantur opes nullis nunc niſi diuitibus. Petrarcha errauit in.iij.epi. Dux marcus emilius eſto. Aemon onis. viri ppriū: vnde aemonia regio que etiam Theſſalia dicitur vnde aemonius a. um. et emonis idis. quidā aſpirant hemonia: vt calepinus meminit. Clemēs ppriū ⁊ appellatiuū. vnde Clementia ppriū mulieris. ideo minus docte Petrarcha dixit in primo epiſto. ad Dionyſiū. Cō uge quin etiam ſpoliata Clementia magno Tunc aderat. Cementum. ⁊ a cedendo

¶ Demō demonis: demoniu3: demoniacus. hinc cacodemō ⁊c. Deo. i. intelligo: ſcio Hem⁹ mōs. Thracie dictus ab hemo filio Boree ⁊ Orithye. Tortellius dicit ſine aſpiratiōe ſcribi emus. Hema. i. ſanguis. vn̄ multa ſunt: vt hemanites lapillus ruboris ſanguinei. ¶ Hemorrhois ſerpēs cui⁹ morſu ſanguis effluit. Rhois fluor. Luca. lib.ix. At nō ſtare ſuū miſeris paſſura cruorē ſquamiferos ingens. hemorrhois explicat orbes. hemorrhois item eſt ſanguinis fluxus: morbus gratus. Hemonia iam placuit hemibetū. Memus viri ppriū. Philel.ix. ſeptime meme decus Sene. mentis ſolatia noſtre. Lemargia penultima longa ingluuies. lemargus guloſus.

¶ Oe añ m. coemiteriu3 a coemaome. i. ſopio: q2 ibi mortui dormire dn̄r. indocti a cimis. i. dulcis cimiteriū dici autumāt quos Neſtor bene reprehēdit. Foemina e foemina u3. formē ntūs rarus eſt. vt in heteroclitis diximus hinc foeminalia ⁊ effoemino as.

¶ Locmus. i. Appollo apud Lindios vt refert Macrobius lib.i. ſatur.

¶ Phoemonoes filia Phoebi: que heroicū carmen prima ceciniſſe dr. Papini.ij. ſyl. Refercq3 arcana pudicos phoemone fontes. Eſt quoq3 alterius Phoebadis nomē Luca. lib.v. Phoimonem errare vagam curiſq3 vagantem.

Femur
Crementū.
Crema
Demo.
Demus
Demos cū ſuis
Demoſthenes
Mnemoſyne
Mnemoſynon.
Rhemius
Remex.
Remus
Remi.
Rhemus.
Remigi⁹
* Vergi. cana fides ⁊ veſta remo cū fre quirinus.
Semi
Semen.
Semiuir
* Ver. Et nūc ille paruū ſemiuiro comitatu
Temetu3.
Ae añ m.
Aemulus
Aemilia.
Aemilius
Aemon
Aemonia.
Clemens.
Demon
Hemus
Hema cū ſuis
Hemorrhois.
Memus
lemargia.
Oe añ m.
Coemiterium.
Foemina.
Locmius.
Phoemonoe.

¶ Poemenis canis nomen:interpretatur paſtoralis. Ouid.iij.met. Pecudeſq; ſecuta poemenis τnatis comitata harpya duobus τ ſubtricta gerens Syconius ilia ladon τ Dromas τ canache. poemenicus.i.paſtoralis.

E ante n.

S Ante n producit vt ven⁹. Menopil⁹iudei nomen apud Martialem lib.vij Notentur generalibus regulis notata:vt Siren ſirenis:ren renis. Arator lib.ij. Studeatq; ſacerdos Renibus obſtrictis myſteria caſtus adire mendoſi libri habent:obſtrictis renibus τc.

¶ Exceptio

¶ Corripe habentia ante e/b/g/s/t/v. vt bene genus ſenex teneo venus. Hinc tollitur geneſar apud Sedulium. Blehe ppl'i ſine capitibus habẽtes in pectore facies. Claud.de Nilo. Errat per meroem blenaſq; fetos atraq; ſyenẽ. Spleniũ qr a; ſplen deriuẽt ſignificationẽ vide apud Mart.lib.ij. Et numeroſa linũt ſtellantem. ſplenia frontem. multũ diſſentiũt. Calde.et Merula. Schenous meduſe ſoror teſte Bebellio Senio τ Senus a ſex. Perſi. Quid dexter ceniſſi'ferret ſcire erat I voto. Sene ſenar oppidi nomen. Phil.etiã ſingulariter ſepe loquit. Sena ne cõtra primitiui naturã producit:qr ſenones corripit q̃ ſũt galli:vnde Sene dicte ſunt. vide Clanis a an'n Strenu⁹ licet nõnulli gemino n ſcribũt ſtrẽnuus:vt qdã bren⁹:alij brẽnus τ ſemper pducit. Strena munuſculum. Auſo.ad Urſulum. Curam p ſtrenis excubuiſſe tu⁹

¶ Tenos inſule nomẽ. vide Didyme i ante d. Uena. venor aris. Uenucula vua.iij. ſatyr.lib.ij. Hora. Senia ppriũ mulieris. Mart.li.vij. Dicis ſenia. ſed negant latrones. phal.eſt. Uenenũ corripit:licet putetur a venis nomẽ habere. Threnos threnodia Teneſinus. ¶ Enyo vide vocalẽ ante vocalẽ. Enipeus vel eniphcus fluuiũ proprium vide i ante n. Sperchi⁹ etiã eſt viri ppriũ. Papi.xj the. Egregi⁹ lituo dextri Mauortis. Enipe⁹ hortato. Enim cõiunctiuo notiſſima. Eniſpe apud Papi.in.iiij. theb. vrbis nomẽ. Seneca:in hecuba. Queq; formidãt boream eniſpe. ſaphi eſt.

¶ Eneſimus viri proprium. Ouid.viij.met. At non letiferos effugit Eneſim⁹ ictus aliqui libri habent per o oneſimus. Enienes

¶ Feneſtra. Juuc. Quum pateant alte caligauteſq; feneſtre. Menetus.

¶ Menandri viri propriũ. vide Plato a ante t. ¶ Menalina propriũ mulieris apũ Ouid.iiij. Faſto. Menapij populi Germanie. Martia.in xenijs. Ceretana mihi fiet vel maſſa licebit de Menapis lauti de petaſone vorent.

¶ Menecrates menetias menetes menephrõ menele⁹ cũ eu diphthongo menela⁹ menedemus menalippus menalippe menalcas. menecchmus τ q̃cquid fit a; meno id eſt maneo dicta nola ſũt holm ppria:teſtimonia vero ſunt admodũ facilia. Papinius.iiij.ſyl. Parthenope clari gen⁹ ecce. Menecratis auget. Meneceus cũ eu diphthongo Creõtis Thebanoru; regis fili⁹. Stati.vij.theb. Uideo que noſter ſigna Meneceus. Que noſter gerat arma Creon. q̃celſus athena. Sphynge per ingẽtes homolaidas excat Hemon. Sphynx. Thebanorũ ſignũ vt aquila Romanoru; homolaides ſeptem thebarum porte. hinc vrbs ipſa heptapylos. dicta eſt docuit; Lactantius papinij fidiſſimus interpres.

¶ Menoctius proprium viri:hinc menoctiades apud Ualeriũ Flaccũ.li.vj. ¶ Meneſtheus. vide poſitionẽ menenus viri propium. Catul. Uxor maenent ſepe quam n ſepulchretus. Scaſon eſt. Meneſtes viri proprium. vide e ante s.

¶ Penes ppoſitio. Hora.in arte. Quẽ penes arbitriũ eſt τc. Penu vel penu; vel penus. penitus τ penetrare. nota ſunt. vt penates. Pheneũ lacus τ oppidũ Archadie licet Tortellius foenũ per oe diphthongõ legerit. Oui.xv.meta. Eſt lacus Archadie pheneũ dixere priores. ¶ Phreneſis video ſemper corripi. videto o ante s.th producitur phrenet:cus a Mar.li.xj. Inuaſit medicus ſicca phreneticus; Eucli.

¶ Xenos.i.hoſpes τ pegrin⁹. hinc xeniũ mun⁹ hoſpitalitatis. Marti.in xenijs. Ols in hoc gracili xeniorũ turba libello:nõ imitabor dicẽtem. De locupletem anu xenia multa dabat xenodochiũ dictũ eſt:ſic corripit. Axenos.i.inhoſpitabilis: eſt quedã maris pars q̃ dicta eſt poſtea. Euxin⁹ cũ i lõga in penul.e in ei diphthõgon vſa qr euxeinos grece ẽ:ideo in Perihegeſi mẽdoſe Euxin⁹ p axen⁹ legit qdã libri recte hñt axen⁹. alij male ſic poſt hos. Cereci iuxta quos euxinus altis. Ouid.in triſtib⁹ Frigida me cohibent euxini littora ponti dictus ab antiq̃s Axenus ille fuit. Hinc etiã proxeneta vel prenetes.i. negociator τ mediator inter venditorem τ emptorem proxeneo.i.cõcilio vel induco ad aliqd faciendũ. Mar.x. Uannior ẽ prxeneta fracto ru; Scazon eſt:ſic xenophanes xenodorus Philoxenus Ariſtoxen⁹ xenocrates τc.

Blene. Splenius Senio; Senus. Sene. Strenuus Strenua Tenos. Uena. Uenor. Uenucula Senia. Enio. * Marti. Cum dubitaret adhuc belli ciuilis. Enyo. Enipeus. Enim. * Hec tibi labor eni; q̃ hec tua cura res mordet Eniſpe Eneſimus Feneſtra Menãder. menalina. Menecrates τ ſilia. meneceus menocti⁹ meneſthe⁹ Menenus Meneſes. Penes Penu. Penitus Penetro. Penates Pheneu;. phreneſis. Xenos. Xenium, Axenos. Euxinus proxeneta

¶ zenobia zenon zenodatus ⁊ plura per zeta ſcripta: aliunde fiunt: ideo nõnulli ma
le exceperunt zenon quod penultimam in obliquis ꝓducit contra indoctos. Marti.
lib. ix. ad pannicum. Democritos zenonas in explicitoſq; platonas. Sidoni. in epi=
thal. Pol. Chryſipus zenonq; docent precepta tenere.

¶ **Ae ante n. aeneas vel enea teſte Neſtore: hinc eneis eneade.**

¶ Aenos laus. vnde a peneos. ⁊ parenſis ammonitio.
¶ Aenus vrbs ⁊ fluuius teſte Neſtore. Aeneus. i. aereus. Aenobarbus viri ꝓprium
⁊ aeneatores tubicenes.
¶ Aenaria inſula. Anna vrbs Sicilie. Aenea etiam vrbis nomen.
¶ Aeni inſula iuxta ſinum arabicum. Aenygma: ſermo obſcurus: aenygmaties ae=
nygmaton propoſitor.
¶ Benachus: teſte neſtore cum Tortellio lacus eſt gallie Ciſalpine. Petrarcha in
x. Ecloga male corripit. vide latius a ante r.
¶ Caenos. i. nouus. hinc multa ſunt. vt caenodoxia noua gloriã. caenotaphum no=
uum ſepulchrum At per oe coenos cois eſt: ⁊ coenodoxia cois gloria. coenotaphium
commune ſepulchrum. Cenos ſine diphthõgo. i. inanis. hinc cenodoxia inanis glria
cenotaphium vacuum ſepulchrum: hec pulchre declarat Tortelli. Ceneus cum eu
diphthongo vir qui antea femina fuerat ⁊ ceneis dicebatur.
¶ Cene vrbis nomẽ apud ſinum Laconicum: vnde Cenites portus. ⁊ Ceneus Jup
piter. Ouid. Victor ad coecolia ceneo ſacra parabat Vota Joui.
¶ Chlena veſtis que lena quoq; dicitur. at leno ⁊ lena ſpurciſſimorum hominum
appellationes diphthongo carent.
¶ Frenum a frangendo. vnde frenare. effrenus ⁊c.
¶ Lena veſtis vt dictum eſt. Leneus. i. bacchus.
¶ Menas dis. Baccha a menome. i. furere. Mena piſcis.
¶ Menalus pluraliter menala orum. mons ⁊ vrbs. hinc menalius a um.
¶ Menie arum. quod ſingulariter quoq; lectum eſt nenia ae. ⁊ in neutro gñe plura=
liter nenia orum. quidam ſine diphthongo ſcribunt.
¶ Scena ex veterum conſuetudine: qr grece per u ſcribitur. que in ae diphthongõ
veteres vertebant. Jdem ae diphthongo annotabant quicquid contra primitiui na
turam e longum habet vt ſemen demus ⁊c. id multis ex Varrone ⁊ aliis declarat
Tortelli⁹. Scena inumbratio eſt a ſcia. i. vmbra. hinc ſcenicus pro ſcenium ſcenoma
atis. ſcenos ſcenophegia orum. Scenete Arabie populi.
¶ Tenarus locus Laconie vbi putabatur eſſe deſcenſus ad inferos. hinc tenarius
a. um. ⁊ tenarum oppidi nomen.
¶ Tena vel tenia faſcia ⁊ lapis albicans ſub aquis in facie ſimilitudinem. Vergil.
v. ene. Puniceis ibant euincti tempora tenis. Jdem libr. vij. ene. Fit longe tenia vit=
te. Tenia etiam piſciculus quidam. Tenie pluraliter tantum eſt oppidum. Veneo. i.
vendor venum: venundo. author eſt Apuleius: teſte Neſtore.

Oe ante n. Coenos. i. cois. hinc coena quod multorũ eſſet cõmunis
vnde ceno as. cenatio cenaculum: domicenium incenis ⁊c.

¶ Cenobium vbi cõis vita eſt: bios vita dicitur: ceonobita penultima longa in ceno
bio viuens. Cenum. i. lutum a celo. i. inquino: Chenix cis. ⁊ chenica e. cum ch aſpira
to. menſura quatuor ſextariorũ. Priſcia. in libello de ponderibus. Recipit geminas
ſextarius vnus. Qui quater aſſumptus fit Graio nomine chenix.
¶ Fenus oris. diminutiuum eſt fenuſculum fenero ⁊ feneror ⁊ fenebris adiectiuũ
vt fenebrix lex. de fenore. Fenum: qr ſine cura fenus prebet. hinc fenilex feniſecus et
feniſeciũ fenica ⁊c. Feniculũ herba cuius ſemẽ terre mãdatuz magno fenore reddit
fructum: grece marathrũ dicitur. Menia a muniendo. nam oe diphthongõ ꝓ u vete
res poſuerunt ⁊ cõtra: qr moerus ꝓ murus lectum eſt. hinc ſubmenium ⁊c.
¶ Oenos. i. vinum. hinc multa ſunt. Oenopola oenopolium oenophorum oenigena
oenipotes oenophius oenãthe hoc vltimũ vrbis nomẽ eſt. ⁊ floris vue. anthos flos
cum th aſpirato: flos eſt vue labruſce. vnde euanthinum.
¶ Oeneus Aetolie rex. hinc oenides ꝓ tydeo. Oenomaus Hipodamie pater ⁊ Li=
die rex. Oenochonum Theſſalie fluuius. Oenops viri ꝓprium. Oenopion viri pro
prium. Cicero in Aratore. Oenopionis aues epulas cenare nitentis. Oenone oeno=
nes mulieris proprium. ¶ Oenotria Jtalia. Oenotrij Jtali Oenotrus ſabinorum

zenon
Ae ante n.
Aeneas
Aenos
Aenus.
Aeneus
Aenea
Aeni.
Aenygma
Benacus.
Caenos
Coenos
Cenos
Ceneus
Cene.
Celena
Frenum
Lena
Leneus
✻ menali⁹
Ver. i buc=
Incipe me
nalios. me
cum mea
tibia verſus
Nenie
Scena cũ
ſuis
Tenarus.
Tenarum
Tena
Tenie
Veneo.
Oe ante n
Cenos cum
ſuis.
Cenum
Chenix
Fenus cũ
ſuis
Foenum.
Feniculũ.
Menia
Oenos cũ
ſuis
Oeneus
Oenoma⁹.
Oenocho=
num
Oenops
Oeonopiũ
Oenone
Oenotria.

rex. Oenotrides inſule. Pene aduerbium. Luc. x. Uindicta ſenatus pene data eſt fa
Pene mulo. hinc penultimus Rufinus Tullius hunc laudat cui ſit penultima longa. er
go male legitur in Alexandro. An erit is iuncta fietqꝫ penultima longa. expunge
encleticam. Diphthongon habere pene docet Geor. Ualla licet Calepinus inter nō
diphthongata reiecerit. hinc penuria teſte Feſto qꝫ pene minus ſit ꝙ neceſſe eſt.
Penuria Claudianus. lib. ij. in ruf. Tanta ne geſtandi fuerit penuria ferri.
Penula. ¶ Penula veſtis. teſtis. Geor. Ualla Penus Carthaginenſis. Diminutiuum eſt pe
Penus nulus quod eſt nomen fabule Plautine. hinc oe in u verſa punicus ca. cum.
Pena ¶ Pena penitet ⁊ quicquid hinc fit: vnde tamen punio oe in u verſa aut contra.
Phenix. ¶ Phenix auis ⁊ populus. Phenicia regio: phenix quoqꝫ viri ⁊ arboris nomē ⁊ co
Phenicia. lor rubeus. vnde pheniceus a. um. i. purpureus color neutro genere phenicū dicit.
Phenico- Phenix etiam fluuius eſt Theſſalie in aſopū fluēs. Pheniſſa femina phenice phe
pterus nicopterus auis rubeis alis: nam ptera ala dicitur. Juuena. ſat. xj. Et ſcitye ce volu
Phenos cres ⁊ phenicopterus ingens. Tortellius legit per. duas dictiones pheni copterus
cum ſuis. ⁊ dicit copterum eſſe auem quendam.
¶ Chenos cum ch aſpirato poſt s. i. funis. hinc multa ſunt: vt chenobates: funam
bulus: neurobata: funirepus.
¶ Scheneplocos funarius ſeu reſtio. Item chenos ⁊ ſchenismos. i. terre menſura
continens quinquaginta ſtadia vt inquit Herodotus lib. ij.
¶ Scenos oppidum Boeotie a cheno athlantis patre nomen accepit. hinc atlāta
puella vocatur ſcheneia: ſchenis idis: ⁊ ſcheneis idis. Ouidi. x. meta. Talia dicen-
tem molli ſchenia vultu Aſpicit. Sido. in preſa. epith. Pole tradidit ſchenida ter ca
dente pomo: phal. eſt. Claudianus in laude Serene regine. Hippomenes trepidus
curſu ferroqꝫ ſecutam Aurato volucrem flexit. Scheneida pomo. ſchenos p oppido
leges in. vij. theb. Papinij. Schenus eadem ſcriptura eſt arbor ex lentiſcorum gñe.
Schenus untis. flumen athenis proximum a iuncis nomen habet: proinde iunca-
Schenus rios: campos in Hiſpania ſcheuntas vocat Strabo.
¶ Schenita amnis quidam archadie. Schenum locus in Boetia: vbi vnguentū
peſſimum eſſe dicitur. hinc viliores meretriculas vocant: ſcheniculas.

E Ante p corripitur, vt vepres. Hora. Corna vepres et pruna
E ante p. ferunt. Crepis idis ⁊ crepida licet apud grecos primam ⁊ penultimam pdu-
Uepres. cant teſte Neſtore: Perſius. non hic qui in crepidas graiorum ludere querit. ſic cete
Crepida ri epi in omnibus compoſitis contra Alexādrum: vt epacta epiſtola ephs Ephebus
epi. ab epi ⁊ ebe id eſt pubertas: nō a phebus: vt cū Catholicōſopniat Uguitio. Juue.
Ephebus ſat. ij. Armenius zelates cunctis narratur ephebis. Rufus in Ara. Troicus haurit
aquas ⁊ fundit ephebus ab vrna hic mendoſe legitur funditqꝫ ephebus ab vrna.
hinc ephebia prima adoleſcentie etas authore Donato: ⁊ (ſi alexandro nequam
credimus) locus in quo pueri proſtant. errat tamen nequam in prima ſyllaba dicēs
Epops Quo proſtant pueri locus Ephebia dictus eſt. Epheſus corripitur: vt videbis in e
ante s. ideo peccat Petrarcha dicēs. x. Egloga. Qui docet Epheſeos: tyrios qui rū
pere campos. Epops. i. vpupa. Ouid. vj. meta. nomē epops volucri: facies armata
videtur Alexander nequam. Cum fulicis vpupiſqꝫ petunt excelſa volando. Erra-
uit vtroqꝫ Petrus Riga. in leuitico dicens. Upupa que melius ita dicitur epops ni
dum. Idem teſte Neſtore male dixit in libro numerorū. Ollarum carnes peponum
Cepus. fercula porros. qꝛ Pepenum corripitur ab Homero ⁊ alijs.

¶ Exceptio.

¶ Cepus abſqꝫ diphthongo: teſte Neſtore: monſtroſum quoddam aīal in aethiopia
a Babylonijs adoratum Philelphus in. vj. quarte. adducaſqꝫ licet cepos vulpeſqꝫ
Cephiſus. lupoſqꝫ. Cepos vrbs per u
¶ Cephiſus Boeotie fluuius. vnde Cephiſis idis. ⁊ Cephiſſus a. um. Luc. Boeotij
Cepheas. coire duces quos impiger ambit. Faticida Cephius aqua.
Cepheus. ¶ Cepheus andromede pater. vnde Cepheni populi. Ouidi. v. meta. Conati mitte
re Cepheus. Quid facit exclamat ⁊c. Et in. ſ. verſu. Dumqꝫ ea Caphenum medio
Dona eius heros agmine cōmemorat: pro Cephenorum. ¶ Cepio viri ꝓpriū. Sid.
in. ſ. panc. haud aliter ceſus quodā quum cepio robur dedidit Ruſo. ſi a cepis dedu
cetur diphthon. annotabitur cepio: licet id obſeruari non videri cephal. appel per u

¶ Ephitus viri propriū. Verg.ij.enei. Addūt ſe ſocios Ripheus et maximus armis Ephitus oblati per lunā hypaniſqз dimaſqз et lateri agglomerāt nro iuueniſqз choreb⁹. Apud eundē alibi eſt phitus: ſed de altero forſitā loquit. Epytus cū y greco viri propriū. Oui.iiij.faſt. proximus eſt titulis epytus alba tuis. Epiros vel epirus eſt regio que moloſſia. Chaonia et albania dicit: hinc epirota nat⁹ in epiro. Lucanus in.ij. Primus in epiron boreas agat. Epheſtus epheſtion epheſia epinitus epiola. Epitydes propriū aut patronymicum apud Vergilium quinto eneidos Eperies epiolus ephula. — Ephitus / Epytus / Epitus / Epytides

¶ Sepida populi nomen. Sidonius.iij.panegyrico. Sepida trux ſequitur Scotum Burgundio cogit. — Sepida

¶ Hepar atis grecū: quo latini vix vſi ſunt ſignificat iecur. ſcribitur teſte Neſtore cum e aſpirato quod in e lōgum vertit. pducit ab Homero in.xi. Odyſſe. teſte Neſtore: quare peccauit Macer dicens. Sumptum curat hepar. nec ab epi.dr: vt cū Catholico ſopniauit Vgutio. Errat ſimiliter Alexander cum Macro. — Hepar

¶ Leponticus viri propriū. Sil.lib.iiij. Occidis et triſti pugna lepōtice fato. Puto dici a Lepontijs Italie populis teſte Strabo.lib.iiij.

¶ Repo is. vnde obrepo ſubrepo. Hora. in arte. Verum operi longo fas eſt obrepere ſopnum germanicus. Ceſar in arato. Tunc cynoſura alte repit tūc totus in vndas Mergitur orion: humeris et ptice cepheus mendoſe hīt fere oēs libri. Tūc alte cynoſura repit &c. At repens nomē pro repētinus aut aduerbialiter pro repēte vnde cunqз ſit perpetuum corripit. Verg.enei.xij. Quo ruitis quoue iſta repens diſcordia ſurgit. Ouid.4.faſto. Et iam repens oculis obtulit ora meis. — Repo / Repens / Repētin⁹. / Sepia / Morte repētina nolī gaudere malorum.

¶ Sepia piſcis ex cuius cruore atramentū fiebat: et pro atramēto ſumit a Perſio dicēte. Nigra qȝ infuſa vaneſcat ſepia lympha. Sepia etiā eſt ſcopul⁹ iuxta Athenienſium littora. Sepias a dis pmontoriū Macedonie in ptotc. et vrbs in.ix. Strabo. Valerius Flaccus lib.ij. Jam ſciatos ſubſedit aquis: iamqз longa receſſit. Sepias attollit &c. Sepio.pis.tre. ſeps ſepis. et ſepes ſepis Verg. Vicino ab limite ſepes. nihil⁹ hor putat Calepinus diphthōgari. Neſtor dicit ſepio et ſepes a veterib⁹ diphthōgo ae notari ſolere: quos imitari operecciū eſt inquit Neſtor quo teſte ſeps pro ſerpēte grecum nomē diphthongo caret. Sepum pro ſeuum pingue illud in bob⁹ vnde fiunt candele quod per b ſebum quoqз dicitur. — Sepias / Sepio. / Sepum

¶ Sephora mulieris propriū producitur a Riga: vide preputiū u ante t. Sepiūз per e Tlepolem⁹ Herculis filius. Ouid.xij.meta. Prelia Tlepolemus, pylio referente dolorem Preteriti alcide tacito non pertulit ore. — Sephora / tlepolem⁹

¶ Vepicus producitur compoſitione vt vegrādis et veiouis: et a pleriſqз diphthongo notentur.

¶ Ae ante p. Aepia ae: teſte Neſtore vrbs ppinqua pylo. Aepolus caprarius. ſic aepole aepolica aepolū. Aepitus viri propriū teſte Tortellio forſan idem de quo Ouidius loquit. Aepy cum y greco: teſte Neſtore vrbs quondam ſub Neſtoris ditione in montib⁹ ſita: nam aepi ſublime eſt. aepys alt⁹ hinc. Aepeeus paſtoris nomen apud Petrarcham in.vj.ecloga: et aepy mulieris nomen ibidē. Aephitios vrbs quedam. vnde aephitius a.um. vide in crementis pſophis idis. — Ae ante p / Aepia. / Aepolus / Aepitus / aepy.

¶ Ceps pis. loci cuiuſdam nomē: at Ceps phi diphthongo caret. author huius eſt Guarinus. Cepi ptiū a capio ex veterum conſuetudine authore Tortellio: cui aſſtipulat Calepinus Guarin⁹ diſſentit et Regius dicens in.xij. Fatū citra diphthongon. ceparamus legendum nī.ꝑ videtur vt intelligamus ſumpſeramus. — Caeps / ceps. / caepi.

¶ Cepe neutrū et cepa pe.fen. minimum: teſte Neſtore ex Apuleio: a capitis magnitudine. Ouidius. Cedenda eſt hortis eruta cepa meis. lecta ſunt quoqз cepitum et cepius. vt in heteroclitis declaramus. — cepe et cepa

¶ Sepe aduerbium. Sepes et ſepire: teſte Neſtore: vide e ante p ſepio. — ſepe.

¶ Oe ante p. Cepi verbū defectiuum eſt ab ātiquo cepio de quo ſatis diximus in eclypticis. hinc ceptus a.um. et ceptum.i. initiū. hinc incipio teſte Nebuſſenſi ergo cū oe diphthongo ſcribitur teſte Nebuſſenſi incoeptus &c. — Oe ante p / cepi.

¶ E ante q corripitur vt equidē quod Vergilius: teſte Seruio tantum prime perſone dedit/ Vt. Non equidem inuideo &c. Ideo putarunt eſſe compoſitum quaſi ſit ego quidem propter quod Badius cenſet Aetnā non eſſe Vergi- — E ante p.

lianam in qua dr Haud equidē mirum factu qd cernimus extra. ſic Perſius. Non equidem hoc dubites. ideo Priſcia. vult equidem eſſe ſimplex. Ego quidem apud Salluſtium ſoluerent per regulā. Equiualens geminus ꝛc. Neqꝫ nequeo corripiuntur cum nephas vt quicqd fit a nec vel neqꝫ. At pducūtur a ne aduerbio phibendi veniētia vt nequis nequā nequādo nequaꝙ̄ nequicꝙ̄ (vt eſt apud Gellium) Ouid. Nequitia eſt que te non ſinit eſſe ſenem. Uerg. Hic tibi nequa more.

¶ Exceptio.

Sequana. ¶ Sequana fluuius vñ ſequanici ꝛ ſequani pplī huiꝰ fluuij accole. Luc. lib. j. Optima gēs flexis in gyrum ſequana frenis. Marti. Hāc tibi ſequanice pinguē textricis alūnā. Sido. in. ij. paneg. Rigidꝫ hūc abluit vndis. Rhenꝰ/Arar/Rhodanꝰ/Moſa Matrona/Sequana/Ledꝰ. Clitis: claris: arar ꝛc. Petrar. lib. iij. epl. ad Reinaldū corripit ſequana male: quidem vt alia multa. Sulqꝫ deqꝫ producitur in ꝛ Lucilio.

Ae ante q. aequus, cū ſuis. ¶ Ae ante q aequus ab equa: vñ primā diphthōgi vocalē accipit: naꝫ aqua ſedata adequat: hic equalis: eqtas. eq̄ equor eqno as eqnoctiū: equamētum: equanimꝰ: equeuꝰ: equalancū: equimanꝰ: equilibriū: eqparo: eqdiale: eqpolleo: equiuocū ꝛc. Georgiꝰ Ualla vult ex greco ecos deduci. ideoqꝫ diphthōgō nō ratione: ſed vſu obtinere. Aequi Italie populi in. vj. Faſtorum Ouidij.

Aeqcolus Eqcolus ¶ Aequicolus forte ab equus pplꝰ Thucie. Sillius li. viij. Raſtriſqꝫ nouāt equicola rura. Equicolus viri ppriū corripit. Uerg. ix. ene. Et pulcher eqicolꝰ armis aequimelium locus quidā Rome erat vbi meliū domus terre equāte erat.

Aequana. ¶ Aequana montes Surrentini. hinc equanus apud Sil. lib. v. viri proprium.
¶ Aequotutium oppiduli nomen.

E ante R. Eryx. ¶ E ante R corripitur vt eryx eros otis viri propriū. Erotion mulieris nomen. Erato peritus. Mart. libro. j. Ex hoc ociſus Ruſe videtur eryx. ſic Uergilius ꝛ alij tam pro monte ꝙ̄ viro: ideo male dixit Petrarcha in. vj. Aphrice. Fortiſſimus erix. Horatius. Agricolam laudat iuris legumqꝫ peritus. Martialis libro decimo. Plorat eros ꝛc. Merula etiam viri cognomen: licet Sorānus errore Seruij imbutus aliter locet.

Exceptio.

Uerona ✱ Ouidiꝰ Mātuanꝰ ɛrgil. de jet Uerona catulo. ¶ Produc diſſyllaba habētia p añ e. vt pera pero peronis calceamētū ruſticū hic peronatus. Iuue. ſat. xiiij. Nil vetitum feciſſe volet quē non pudet alto per glaciē perone tegi. Pero us. nymphe nomem apud Propertium. li. ij. produc queciiqꝫ p ve ſyllabam inchoantur. vt Uerona ne. Martialis. lib. x. Nec ſua plus debet tenui Uerona Catullo. Iterum labat hic Petrarcha dicens. Ecloga. x. Ecce veronei per prata virentia martis Ire duos video.

Pheres ¶ Tollūtur vtrinqꝫ qdā pheres etis. viri ppriū. Papi. viij. theba. Strauit ab ante

Phere phares Phere oppidū: vnde phereus. a um. Ouid. ij. de arte. Cynthius admeti va-

Ueredus cas pauiſſe pheras Fert: et in parua detuliſſe caſa vereor veru verutū vulgo nota

Berillus Ueredus eqꝰ cū ae diphthōgo in ſcda ſyllaba teſte Neſtore. Hinc veredariꝰ nūtius qui equo vtitur. Mart. Stragula ſuccincti venator ſumme veredi.

Berytus

Cleros. ¶ Berillus lapillus. Proptius lib. iiij. Et ſolituꝫ digito Beryllon addederat ignis

Ceruſa ſic ceteri. ideo Prudentium non imitabor dicētem in pſyco. Hinc tibi Sapphyrum

Cerathus ſociauerat inde Beryllon ſcribitur cum y greco vt quod ſequitur berytus phenice

Ceretum vrbs. Priſcia. in perhigeſi. Antiquamqꝫ tyron beryti ꝛ menia grate.

Cherinthꝰ. ¶ Cleros i. ſors. hinc clericus ꝛ clereta lena in plautina aſinaria. Sido. lib. ix. Cleri-

Eridanus ci nequid maculet rigorem Fama poete. ſaphicū. cum Adonio ſcribitur grece per

✱ Uergil. ita literam perpetuo longam Ceruſa pigmētū: vnde mulieres ceruſate dicuntur

Eridanus Mart. Et ceruſata cādidior acute. Auſonius de biſſula. ſandix ꝛ ceruſa alias ſimu-

quo nō alius per pinguia rura. lare puellas. Cerathus cum th aſpirato Crete fluuius. Uerg. in ciri. Carpatiuꝫ fugiens ꝛ flumina cerathea. Ceretuꝫ oppidū a Calepino ſine dipthongo ſcribitur incole Ceretani dicūtur: hinc ceretanum vinū. Martialis. Ceretana nepos ponat: ſetina putabis. Sillius lib. iij. Nec ceretani quodam tyrianthia caſtra. Cherintus viri

Erigone proprium apud Tybullum. Cerix per u.

Eretum. ¶ Eridanus fluuius. Uerg. Fluuioruꝫ rex Eridanus. Erigōe nympha inter aſtra relata. Idem. j. geor. Qua locus erigonē inter chelaſqꝫ ſequentes. Eretū oppidi nomen. Idem. vij. eneidos. Ereti manus omnis: oliuiferequꝫ mutiſce.

¶ Eruca vermis grece κάμπη cāpe campes.ē.Collu.lib.xj.Naſcūtur volucreſq; ſer-
pitq; eruca per hortos.Mart.lib.xj.Erucā male paſcit ortus. vna.phal.eſt.herba
quoq;.Ouid.lib.ij.de remedio.Nec minus erucas iubeo vitare ſalaces ab erodēdo Eruca.
nomē vtrūq; dr.licet Ugutionē qui id dixerat:nō prim⁹ (vt opinor) Neſtor irrideat
vermis nāq; folia erodit.Herba vero beſtiolas oēs corpori innaſcētes erodit et ve-
nerem excitat:alij ab vrendo dicūt.Georgius Ualla huruca ſcripſit cū u in pncipio
aſpirato.Aliquis in r verſo ⁊ u in e eruca dicunt ab eſu:alij ab vro:apuleo:teſte Ne
ſtore placet ab herendo dici diphthongo aſpirat haruca ſcribi qm̄ rebus quas oc-
cupat tenaciter inhereat.ſic Idem Herugo ſcribit pro vitio ferri ⁊ ſegetis.Erij col-
les Ueneri ſacri marullus.Sancte qui memphim puer erioſq;.Temperas colles ⁊
amena cypri arua.Sapphici ſunt crugium ſuffrutex.

¶ Feralis cōtra primitiui natura dicit pduci a fera.i.mors.Luca.lib.ix.Sicubi fa Feralis
ta caput ferali obduxit amictu.i.nigro ⁊ atro quali lugentes vtuntur:hinc ferale p
infelici ⁊ mali ſignificatiuo:vt ferale carmen:ferales dies.At feralia a ferendo feſti
quidam dies:q2 epule deferunt primitiuū ſequit Ouid.ij.faſto.Hanc quia iuſta fe
runt dixere feralia lucem.Ultima placandis manibus iſta dies. ¶ Ferie produci-
tur contra primitiui naturā:q2 a ferendis epulis dicūtur ferie:vel a feriendis victi- Ferie.
mis teſte Pōpeio.Mar.lib.v.Durū eſt perdere ferias:rogamus Iacturam patia-
ris hāc ferāſq;.phal.ſunt.Papi.li.j.ſyl.Et muſe pcul item feriate.phal.eſt ſic Ho-
rat.lib.iiij.Ode.vj.Sic veteres oēs:quare Capellā nō imitabor dicentē libr.ix. Fe-
riato linquet arcu.Uſus eſt iābicus dimeter catalectic⁹ vbi ſcdo loco noue ſpondeu3
dedit nec Petrarchā.Sic ibi curarum ferias pſtare libelli:errarūt plures in hetero
clitis.Feronia e.Hora.ſaty.v.Ora manuſq; tua lauimus feronia lymphe.Hic la-
uimus tertie cōiugationis eſt.Feronia quoq; eſt quarūdā vrbiū nomē:ſemp pdu
ci. ¶ Geriones e.prime vel is.tertie:⁊ gerion onis.⁊ Geryoneus ei.rex Hiſpanorum Feronia
ab Hercule peremptus:hinc Geryonaceus.Uerg.enei.vij.Geryone extincto tiryn Geryones
thius attigit arua.Geri populi in perihegeſi:ſed quidam rr gemināt.Gerri.

¶ Hera pro iunone(nam herus hera p dn̄s dn̄a notū eſt corripi) hinc pducta m̄l- Hera cum
ta ſunt vt heracles.i.Hercules vn̄ heracle⁹.vide e an̄ us.l poſſeſſiuis.heraclea cal- ſuis.
pe.heralearum.oppidū primū Neapoliz.Heracleopolis pluriū vrbiū nomē.Hera heriphile.
cleon herba quā Hercules inueniſſe dicit:heracleota nux:heraclitus heraclides ⁊
heracleotes philoſophorū ppria.Herodes Herodianus. Herodotus virorū noia
Heros vn̄ herous a.um.heroicus ⁊ herois ⁊ heroine.Oui.xiij.met. vulgiq; ſecutū
Ultima murmur erat donec Laertius hos aſtitit. Mar.lib.ix. Clinicus Herode
trulā ſubduxerat egro.Heraclitus:vide i ante t. Herodotus:vide o ante t.cetera p
heracleus nota ſunt. ¶ Heryphile es.vna Sibyllarū.Tibul.li.ij.Quicquid Amal
thea:quicquid Marpeſia dixit Heriphyle phebo grataq; qd̄ monuit.at ſine aſpi-
ratione in principio ⁊ cū y greco in tertia ſyllaba.Eriphyle vxor.Amphiarai corri
pitur.Uerg.lib.vj.His phedrā pcriſq; locis moeſtāq; Eriphilem.Iuue.Occurrēt
multe tibi Belides atq; Eriphyle.Herous mulieris proprium.

¶ Herios Ioci nomen.vide Panos a ante n. Herios

¶ Meriones is.viri nomen.Ouid.xiij.met.Nec magis idomeneus patriaq; creat⁹ Meriōes
eadem.Meriones peteret maioris frater atride.Meryx piſcis per u.

¶ Neritum duorū oppidorū nomē.vt Neſtor declarat.Neris is.mōtis argiui nomē
vt ait Calimachus.Papi.iiij.theb.Neris ⁊ ingēti turrite mole Cleone.Nerio enis
vis martis. Gellius dicit a multis produci:eos tamen qui probe locuti ſunt corri- Neris.
puiſſe:vt Nero:cum quo ſymbolum habet:poteſt ergo corripi. Nerio.

¶ Neritos mons Itache:maſculinū eſt apud Homerū teſte Petro Marſo in illud
Silij.lib.ij.Haud tibi nerita cernes cum prole laborem.i.ſaguntina prole quia p Neritos.
pe zacynthū inſulam:vnde oriūdi ſunt ſaguntini:eſt neritos.hinc neritius Ulyſſes Naritius.
Neritie rates:nō naritus aut naritie.nam Ulyſſes neritō tenuit nō naritaz . notat Nereus.
hoc Bartholomeus Merula in primum, Ouidij de Remedio.Quid tibi profuerūt ⁊ Uergili.
circe perſeides herbe.Quum tibi neritias abſtulit aura rates:ne legas per a in pri Tū dura
ma naricia.nerite piſcis in lippio. re ſolumet

¶ Nereus ſine diphthongo in prima ſyllaba teſte Tortellio de maris.hinc nereis diſcludere
nerine ⁊c.Mar.lib.iiij.Nympharum pariter nereidūq; dom⁹.Pheridamas in Oui. nerea pon
¶ Serus a.um.vn̄ ſerū extrema pars dici.⁊ ſero aduerbiū.Uerg.iiij.ch.Seraq; teri to.
et cecinerunt omnia vates.Cice.in arato.videtur corripuiſſe dicens. Occidit andro- Serum

Seres po mache claruʒ caput ⁊ fera piſtrix. Labiẽ horribileis epulas funeſta requirẽs. Ego
puli puto mẽdoſum ꝑ fera. nã hoc epitheton optime piſtrici congruit: vt ex ſequẽtibus
* Uergil. facile oſtẽditur: ⁊ oẽs producũt: ferus a. um. ideo nuſꝗ͂ dixero variari: ſic produc ſe
in͂ georgi. rotinus. at ferũ ꝓ aqua lactis corripiẽ ſolũ. Tibul. lib. ij. Raraqꝫ ꝑ nexus eſt via fa
Ueſſera ꝑ: cta fero. corripiẽ quoqꝫ ſolũ fera: ianue aut feneſtre ⁊c. clauſura. Mar. li. x. Ferrea ꝑ
vt folijs petua clauſtra tuere fera. nec apud Silliũ vſꝗ͂ producit ꝗcꝗd dicat Neſtor: q2 legẽ
depectãt dum eſt apud Silliũ li. xiij. Sera. i. tarda. ſic Ouid. torquẽt obices munimina fera
tenuia ſe: hoc eſt tarda nec ꝑſutura. videto Silliũ: ⁊ intelliges multo rectius fera legi ꝗ͂ fere
res ¶ Sera vrbs. Serum ꝑducitur. videto ſer ſeris in crementis. Serra inſtrumentuʒ
Sera. dentatum poſitione producitur: vt ſerrius.
Seranus ¶ Seranus viri proprium cõtra primitiui naturam a ſerendo. Sillius lib. vj. Se
ranus clarum nomen tua regule ꝑles. Sincrea ſuffrutex per u.
Serius ¶ Serius. a. um. i. grauis non iocoſus. hinc aduerbiuʒ ſerio: ⁊ ſeria oruʒ. i. res ſerie
Marti. Parce precor ſocero ſeria forſan amat.
Seria. ¶ Seria vas. Perſi. O ſi ſub raſtro crepet argenti mihi: ſeria dextro Hercule idem
Tereus ſeriole veteris metuẽs deradere limum.
Therida: ¶ Tereus ex Ouidio notiſſimum.
mas. ¶ Theridamas cum th aſpirato viri ⁊ canis nomẽ quaſi feras domans: a ther the
Therous. ros ideſt fera: ſic producit quicquid hinc deriuaẽ: vt therõ canis ⁊ viri nomẽ. The
Theron rous nympha. Thera quarundam vrbiũ nomẽ. Ouid. iij. met. Prima melam the
Thera tes intergo vulnera fecit. Proxima theridamas ⁊c. Theron vide lelaps ac ante l.
Calimachus. Noie caliſto fuerat: ſed poſtmodũ thera dicta fuit tellus vrbis origo
mee. Claudianus in ſecundo de laudibus Stillicõis. Speluncas canibus thero
rimatur iberis Theriaca.
¶ Xeros. i. ſiccus quo in cõpoſitis vtimur: ꝑducit: vt xerolophus ſicc⁹ tumulus nẽ
Xeros cuʒ pe ex lapidibus: vt principium virorũ. Lophus tumul⁹ eſt xerolibya ſicca libya. Xe
ſuis rophagiũ ſiccorũ ciborũ comeſtio. xerophthalma ſicca lippitudo. quũ nõ fluũt oculi
ſed graueſcũt: xeria emplaſtra ſicca: ſicut hyg: ẽplaſtra vocanẽ liquida emplaſtra.
hinc etiam xerãpeline veſtes. i. viridea: teſte Nebuſſenſi. alij alia ꝟi. ũt. videto inter
pretes. Juuenalis in illud ſat. vj. Et xerã ꝑelinas veteres donauerit ipſi.
xerinthius. Ouid. j. triſt. Jude leui vento xerinthia littora nata.

¶ Ae ante R. Aereus: vt aes aeris. Hinc aerarius et aero as:

vnde ſubaero: obaero: aeroſus: aerificiũ aeruſco: aeria inſula: aera mõete nota aera
ideſt lolium: vnde aerineus. id eſt loliaceus.
Aere⁹ ⁊c. ¶ Aerugo aeruginis: rubigo in aere vel argento: vt veridеſcit. rubigo vero proprie
ab aes. eſt ferro ⁊ ſegetibus. alij herugo dicũt ab herendo vt dictum eſt in eruca e ante r.
Aerugo ¶ Aerumna ab ero ꝟbo greco. i. leuo ⁊ tollo. i. miſeria: hinc erũnoſi calamitoſi neqꝫ
fit ex e ⁊ rumen vt ſopniatores dicunt.
¶ Cera ex veterum ꝯſuetudine: naʒ latini teſte Apuleio plerũqꝫ ſolebãt u ita in ae
Aerumna diphthongon ſcribere. Greci ceron ſine diphthongo fauũ vocãt: ſunt tñ ꝗ velint lati
Cera cum num eſſe a careo es eo ꝙ melius perruſione careat: hinc multa deducuntur: vt cero
ſuis as. incero ceratura a cereus cerotum ⁊ ceratum cero ſolũ ceroſus cerinus. Cerũ
Cerinthe ceris ceroma. Cerinthe es feminini gñis herba cum th aſpirato: habet ceremelle
Ceruleus. miſte ſaporem. Uerg. iiij. geor. Trita meliſphylla ⁊ cerinthe ignobile gramen.
ceretes ¶ Ceruleus ⁊ cerulus color ꝗ glaucus ceſius Uenetus ⁊ thalaſſicus dr ⁊ cumatilẽ
cerete is. nam cymata fluctus ſunt dictus quaſi celuleus. aut a cera: hinc cerula lorum. i. ma
cere. ria. Ouid. 4. met. Ceruleum Tritona vocat. ſic ceteri. ¶ Ceretes lapillus. Cerete is
ceremonie neutrũ: vrbis nomẽ que Agilla quoqꝫ dicit: ⁊ ceres itis penultima correpta. Uer.
chero cuʒ viij. eñ. Eſt ingẽs gelidum lucus ꝓpe ceritis amnẽ. dr etiaʒ hoc cere is. Sil. viij. pu.
ſuis Lectos cere viros hinc patrium nomen cõis gñis ceres etis. penulti longa. Uergil.
chere lib. x. Qui certe domo qui ſunt minionis in aruis. Ceremonie a cere hetrurie oppi
cherubul⁹ do teſte Põpeio. ¶ Chero. i. gaudeo: chere. i. ſalue: vtrũqꝫ cum ch aſpirato. hinc che
cheropolũ rebulus viri proprium in Epidico plautina: quaſi gaudẽs cõſulere bule eſt cõſiliũ
cherea ¶ Cheropolum herba. Col. lib. xj. Jam breue cheropolij. ¶ Cherea adoleſcẽs. Che
Cherusci reſtratus cheremon cherippus cherephon ſunt virorum ꝓpria. Cherelia ꝓprium
mulieris. Cheronia vrbis nomen. Cheruſci populi cum ch aſpirato. ſequẽte ae diphthongo teſte Strabone.

¶ Hereſis.i.optio/electio/⁊ ſecta.dictio eſt greca:ab heroeme.i.opto vel eligo:non Hereſis.
ab hereo vt indocti ſomniant.gtũs eſt hereſcos.Cicero in Parado.Cato in ea eſt he Hereo cũ
reſi que nullũ ſequit̃ florem oronis.i.ſecta ꝑ qua viam inepte dici opinamur aſpi= ſuis.
rari.oñdit compoſitũ aphereſis ⁊ epaphereſis .Mar. lib.viij.Detonſis epaphereſis
capillis.phal.eſt.Baptiſta.Hereſibus ſacram legem tritonia pallas.Errant in hoc
Prudẽtius/Alexander ⁊ plures.hinc ſunt hereticus hereſiotes hereſiarcha.⁊c. He
reo: hinc hereſco heſito erugo heruca teſte Apuleio: vide Eruca e ante r. ⁊ herba
q terre fixa hereat: diphthõgon retinet:teſte Georgio Valla quicqd dicat Tortel= Herba.
lius:hinc herbare exherbare herbaſco ⁊c. Herbiſander. Heres edis q bonis defun Heres.
cti adheret:qr dñs fit:licet ſint qui ab herus.i.dominus deducant. hinc heredipeta
⁊c. Heredium predium quod hereditate prouenit. Hereſinus viri nomen. Addunt
quidam heremus etiam viri proprium.

¶ Mereo teſte Apuleio:vt Neſtor ait:quẽ ſequit̃ Georgius Valla ꝑ triſtor a mar Mereo.
cendo:ſi Varroni credimus. vnde primã diphthongi vocalẽ aſſumpſit, Hinc meror
oris.meſtus meſtitia meſtifico:merare.i.merentem facere. Pacu.qui multis mera=
uit modiẽ Inuenimus ſine diphthõgo prima breuĩ mereo ⁊ mereor in alia ſignifica
tione:vt in eclipticis dictum eſt:mera teſte Tortellio:cui in dictione murus ſuffra
gatur Neſtor: quarta Protei filia ex Antia vxore. eſt quoqꝫ aliarũ: proprium nomẽ
Papi.viij.theb.Quos Mera ſacerdos ediderat.Ouid.vij.meta.Et quos Merano= Mera.
uo latratu terruit agros.hic eſt mulier in canem verſa : vnde aliquando canis no=
men eſt illic vero ſacerdos veneris.Nerum herba quedam.

¶ Pleriqꝫ plereqꝫ: pleraqꝫ:vnde aduerbium plerũqꝫ : ſingulare pleruſqꝫ ⁊ ſimplex Pleriqꝫ.
plerus aut pleri in vſu non eſt.

¶ Quero queror queſito. ſed deponens queror ſine diphthongo corripitur. Quiri= Quero.
nus viri proprium.quidam addunt Quercus quernus quercerus quercetum : et ſi ✱ Queror
quid ſit hinc diphthongon habere vult Calepinus. qui querit

¶ Sphera aut ſpera. Manilius lib .Ingenti ſpera totum precingit olympum. Pru egiſt⁹ qua
dentiũ nõ imitabor. Cuius ad arbitriũ ſpera mobilis atqꝫ rotunda.greca dictio eſt ſit fact⁹ a=
pinde ineptiunt qui a ſpacio dictã volunt. Hinc ſperociſmus hemipheriũ ⁊ plura. dulter.
¶ Serius nomen fluuij.at verbũ ſpero latinũ ſine diphthongo producitur. Spero.

¶ De ante r. Choerilus ineptiſſimi poete nomẽ. Hora.li.ij.epi. Quercus.

¶ Gratus Alexandro regi magno fuit ille Choerilus incultis qui vt verſibus ⁊ ma Shera.
le natis Retulit acceptos regale numiſma Philippos.peccat in hoc Petrarcha in Serius.
ij.lib.epiſt.ad conuiciatorem.Interpretatur ꝑculus.nam choeros porcus eſt.Choe De ante r.
rades ⁊ Choerillius virorum propria. Coeranus viri nomen. Moeris viri ꝑprium Choeril⁹
Ver.in buc.Quo te meri pedes an quo via ducit in vrbem. Choeras
¶ Moerichus et moerecles virorum propria. des.

E Ante S ꝑducitur. vt Cteſiphon viri ꝑprium: in quo teſte Choeril⁹.
Hermolao Barbaro peccauit Sidonius Appolinaris in primo panegyrico Moeris.
dicens. Nec teſſera caſtris In Cteſiphonta datur totum hinc tibi eſſimus axem. E ante S.
Idem de laudibus Narbo cauſam ſeu Cteſiphontis actitaret. phal.eſt Veſanus Cteſiphon
ſemp ꝑducitur Apud Ouid.xiiij. meta. mendoſe habetur in multis libris veſana.
Jeſus huc non pertinet contra plures:vt dixi Meſana vrbs Sicilie a latinis ſemp
ꝑducitur: quẽ ſequemur:licet Thomas Pindari interpres corripuit meſene teſte Meſana.
Neſtore. Sil.lib.xiiij. Incumbens meſana freto nimbuſqꝫ reuulſa .Rheſina totum,
ꝑducitur apud Mart.Iuuc.mendum eſt teſte Pio.

¶ Exceptio.

¶ Meſembriaci. Oui.lib.j triſt. Inde meſembriacos portus ⁊ opeſon ⁊ arces. De= Meſembri
tereat. a meſembria oppido dr meſochorus : ⁊ a meſos.i.medius omnia. Seſoſtris aci.
Aegypti rex. Luca.lib.x. Venit ad occaſum mundiqꝫ extrema ſeſoſtris. Auſonius Seſoſtris.
oo geminauit dicẽs ad Pontium. Etqui regnauit ſine nomine mox ſeſooſtris The Theſis.
ſis.ideſt poſitio:corripitur vt liquet ex compoſitis antitheſis ⁊c.
¶ Veſanus viri proprium. Silli.lib.iiij. demetit aduerſi Veſanus tum colla iubaqꝫ Veſanus
Suſpenſam portãs galeam. Veſulus viri propriũ. Idem.lib.x.Tum veſulũ calidõ Veſulus.
lapſantem in ſanguine fratrum Enſe metit rapido. Eſt etiã. Ligurie mons. Verg.x.
eneid. Actus aper multos ſulus quem pinifer annos Defendit.

Ueſeuus. ℂ Ueſtris teſte Sulpi. Ueſeuus variatur. Stat. iiij. ſyl. Tibi nobile vulgus creſcit
⁊ inſani ſolatur damna veſeui. mons campanie: qui per ſincopam veſuuius: dicitur
appellatur quoqꝫ veſuuius per quatuor ſyllabas. Sil. lib. xij. Monſtrantur veſeua
iuga atqꝫ in vertice ſummo depaſti flaminis ſcopuli. Idem alibi euomuit paſtus
per ſecula veſuuius ignes. ſic Mar. Hic eſt pampineis viridis modo veſuuius vm

Ae ante s. bris. nomē habet a conflagratione: nam veſule ſm veteres fauille ſunt. Eſau. Sua
Aeſagius guinus corripuit vt viſum eſt in vocali ante vocalem.

ℂ Ae ante s Aeſagius montis proprium teſte Tortellio.

Aeſtus cū ſuis. Aeſacus. Aeſulus. Aeſculapius ⁊c. Aeſis. Aeſquilie. Exquillie. aeſyrmus. aeſymnus. Bleſus. Ceſum cū ſuis. Ceſtrum. Ceſitum. Ceſius. Freſus. Gleba. Leſtrygones.

ℂ Aeſtus aeſtuo aeſtas: ⁊ ſi quid hinc deriuetur. Aeſacus priami filius in mergū verſus. Aeſculus arbor. Aeſculapius ſolis filius. Aeſchines orator. Aeſchylus poeta. Aeſon Jaſonis pater. Aeſopus fabulator Phrygius. Aeſepus: vide e ante p. Aeſar ⁊ aeſarus fluuij nomē. aeſtimonō (vt imperitiores dicūt) extimo: fit em̄ teſte Neſtore ⁊ Laurentio Ualla ab aes ⁊ timao. i. precio: hinc mutando diphthongō in i longuꝫ cum ꝓpoſitione ex fit exiſtimo. Aeſis fluuij nomē: vn̄ vrbs quedā vmbrie dr̄ aeſium incole vero aeſinates: aeſquilie teſte Georgio Ualla: ſed rectius ſcribimus exqlie: qꝛ teſte Ouid. ab excubijs dicūtur: nam ait in faſt. Adde ꝙ excubias vbi rex Romanꝰ agebat. Qui nunc exquilias noīe collis habet mons eſt qui Exquilinus quoqꝫ dicitur. Aeſyrmus cum y greco teſte Tortellio vrbs Thracie.

ℂ Aeſymnus cum y greco teſte eodem grecorum princeps ab hectore interfectus aeſalon accipitris ſpecies aeſa: aeſyma vrbes. Bleſus titubans qui literas proferre nequit ablaterare deriuari volunt.

ℂ Ceſum ſupinum a cedo. hinc ceſus ceſio ceſim aduerbiū ꝑ inciſionem Ceſar ⁊ ceſo onis. Ceſonius ceſaria ⁊c. Ceſaries ceſura ceſpes ceſpirare. Ceſtus pugillum arma a cedēdo hec oīa dr̄. at ceſtus cingulū diphthōgō nō agnoſcit. Ceſana quoqꝫ vrbs vocata eſt ꝙ exiguo amne ceſa. i. diuiſa ſit: incole ceſenates dr̄. Ceſtrum inſtumentum quo cauatur ebur. at ꝓ telo quodam ceſtrū ſine diphthongo ſcribitur. Ceſitum linteolum circunciſas oras habens. Ceſius color quaſi celius hinc ceſulis oculos ceſios habens. Freſus a. um. i. fractus: vetus eſt. hinc freſe fabe.

ℂ Gleba orum: tela gallica: que nonnulli per c ceſa dicunt: ⁊ a cedendo fieri putant. Heſi heſum heſito ſatis patent ex hereo.

ℂ Leſtrygones teſte Guarino. licet Calepi. inter nō diphthongata reiecerit. Guarino aſtipulantur Tortellius ⁊ Neſtor. populi fuerūt in extremo Italie peſſimi: quos humana carne victitaſſe perhibent: a leſteias. i. latrocinium.

Meſolus. Meſtus. Paeſtus. Phaeſtus.

ℂ Meſolus fluuius Indie: vt docet Neſtor in dictione Mauloſus. Meſtus a meſtitia meſſe as. meſtifico. Uide mereo ae ante r.

ℂ Paeſtum oppidum Lucanie Unde paeſtanus a. um. Phoaeſtus. maſculini generis fluuius Bori: ⁊ mōs ſiue promōtorium Crete. Phaeſtus feminini generis vrbs in monte phaſto.

Queſo. Queſiui.

ℂ Queſo eclipticū ꝟbū. queſiui queſitū. queſtio queſtor. queſtus. i. lucrū. at queſtꝰ. i. querela: ſine diphthongo ſcribit. Apuleius teſte Neſtore addit theſaurus ꝓ ſa u ita litera in ae diphthongon. id in eo nomine vix inuenio obſeruari.

ℂ Oe ante s Croeſus rex Lidie ditiſſimus a Cyro victus.

Oe ante s. Croeſus. ✠ Auſoni. Effigiē rex croeſe tuā ditiſſime regum. Moeſta. Oeſtrus. Oeſtros. Oeſypum.

ℂ Moeſta vrbis ⁊ quarundam regionum nomen.

ℂ Oeſtrus ab oeſtro. i. inſanio: qꝛ volatile paruū eſt qd̄ armenta vexat ⁊ in furorem ferme agit alio noīe Aſilus ⁊ Tabanus appellatur. ⁊ aliqn̄ in neutro gn̄e oeſtrum: teſte Tortellio. Uer. Et lucos ſilari circa illicibuſqꝫ virentem. plurimus alburnum volitans cui nomē Aſilo Romanum eſt. oſtrum graij vtere vocātes: aſpera acerba. ſonās quo tota exterrita ſiluis. Diffugiunt armenta. Sta. pro furore poetico ſumit dicens. Tempus erit cum laurigero tua fortior oeſtro facta canā ⁊ pro furore diuinaculorū Juue. cepit dicēs. Sta. iiij. Phanaticus oeſtro percuſſus bellona tuo diuinat. nonnunqꝫ diphthongus diuiditur. Sta. ij. ſyl. Docto pectora concituſqꝫ oeſtro. Phal. eſt. Oeſtros fluuius Pamphylie vt Mela docet.

ℂ Oeſypum cum y greco: teſte Georgio Ualla vnguentuꝫ quoddam quo mulieres vtebantur. Ouidius. lib. j. de remedio. Pyxides inuenies ⁊ rerum mille colores. Et fluere intepidos oeſypa lapſa ſinus. Neſtor male legit aeſopa cum ae diphthongo in prima ſyllaba. ⁊ o in ſecūda: dixitqꝫ ſignificare monilia: in quo penitus ſopitaſſe videtur de hoc non nihil Calepinus quem videre poteris.

E ante t producitur: vt meta metior iris.

¶ Exceptio. — E ante t

¶ Corripe habẽtia p vel u. aſ. e vt peto. veto. Deme petalus viri proprium. Ouid. v.
meta. Petalus irridẽs ſtygiis cane cetera dixit. Vetonica apud Serenum.
¶ Betulũ oppidũ Hiſpanie. Ver. vij. ene. Quiq; rhipas betulũq; tenent atque arua — Petalus
celene. Betulus Hiſpanie fluui⁹. Betula arbor ſil'r ꝓducunt teſte Neſtore. — Betulum.
Bethlcem in prudentio/ Bethulia in Baptiſta.
¶ Cethegus proprium viri: vide a ante l. Talos. — Cethegus.
¶ Cletabeni ppl'i. Priſc. in perihege. Atq; ſabe poſt hos nec nõ habitãt cletebani. — Cletabeni
Cetra: id eſt ſcutum: dicit corripi Neſtor. — Cetra.
¶ Creta fluui⁹ in ponto: Valeri⁹ Flac. lib. j. deficiã ſcyticũ metuens pontumq; cre — Creta
tamq; pro Jouis patria: vnde Cretenſis ⁊ creteus perpetuum producitur. — Etiam.
¶ Etiã notũ eſt: Etheocles is. viri propriũ. Papi. iij. the. Hec ſenior multũq; nefas — etheocles.
etheoclis aceruat. Ethemõ viri propriũ. Ouid. met. Inſtabat parte ſiniſtra Chao — Ethemon
nius molpheus: dextra nabatheus Ethemon. — Ethedus
Etheonis Etheſie arũ. flat⁹ aqlonij ante canis ortũ ſpirãtes. dicti q ſingl'is. ãnis — Ethos.
ſtatuto tpe redeũt. ⁊ os ann⁹ eſt. etheſias. i. annu⁹ ſcdaz ꝓducit: q: per n' ſcribit a gre
cis. Sene. i Thyeſte. Aeſtas veliferis ſoluit Entheſis. Aſclepiadeũ eſt. Ethed⁹ viri
ꝓpriũ apud Papi. li. x. theba. Ethos. i. mos. vñ ethicus moralis: etholog⁹ q de mo
rib⁹ docet. At ethos: ꝓ cauſa ꝓducit. de qua re ſic loquit Baptiſta pius in illũ ver
ſum Sidonij in epitalamio Pole. phyſica vel logico logici: m: vel iungit ad ethos ſi
nõ ethon cãm: ſed morales ſignificat: ꝓperã poſitũ q prima breui ꝓferatur ethos
Ethia luſit opuſculum. Callimachus: de cauſis: ſed que Serui⁹ citat: maximo erro
re lapſuq; pudẽdo Domitij Calderini q ethia trãſfert (eo Martia. carmie. Legas — Fretum.
ethia Callimachi) ad mores ſyllaba refragãte. hec Baptiſta pi⁹ ab ethos tñ ꝓ mo — ✠ Vergili.
re penultima lõga fit cachoetes tetraſyllabũ nõ acethos authore Politiano in mi — Infreta
ſcellaneis capite. xlvj. Antoni⁹ Mãci. dicit ethos ꝓ more ꝓduci: ꝓ cõſuetudine cor — duz fluuij
ripi in prima: ſyllaba: vt videbis in vlti. ſyllabis in es. Nec defuerũt quictos ꝓ mo — currẽt duz
re ac diphthõgo ſcriberẽt: ⁊ hos ideo nõ iuſte ſatis rep̃hendi vr Sidonius. Ethni — montibus
cus in Prudẽtio: ⁊ grece p e pſylon. Ethelis piſcis. Etymon etimologia ep'ylon. — vmbre.
¶ Fretũ. i. mare ab aquarũ tremitu dictũ. Oui. in epiſto. nota mihi freta ſũt aphruz — Geta.
tangentia littus. Mendoſe legitur. nota aphrum ſunt freta mihi ſtangentia littus — Hetruria.
Tibul. Lucra petituros parentia per freta vẽtis. mendoſe vulgo habetur: lucra pe — ✠ Antoni
tituros per freta patentia ventis: nam fretum ſemper corripitur. — us Nebriſ
¶ Geta vel getes e. gens truculentiſſima: dicente Ouidio nulla getis toto gens eſt — ſenſis. non
truculentior orbe. Idez in ibide. Inter ſarmaticas inter geticaſq; ſagittas mendoſe — per th ſed
legitur getas. q: ineptũ eſt getas ſagittas. Verg. myuro vſus eſt dicens. Mortem cõ — p e tenue
temnunt laudato vulnere gete. ſextus pes iãbus eſt. Juue. ſat. iiij. Tanq̃ de geticis — in p̃ncipio
aliqd toruiſq; ſycãbris. Mãci. legit getis. ⁊ dicit hic p̃mã ꝓduci qd nunq̃ imiteris — ſcribi dz.
¶ Heteros. i. alter vel aliter. Hinc heteroclitus ⁊ (vt neſtor declarat) hetruria: lz ſine — Meta.
aſpiratione quidam ſcribi voluerunt etruria: ⁊ alij peſſime cũ diphthõgo letruria — Metros cũ
Properti⁹. in. j. Sit mihi precipue puluis hetruſca dolor. Ver. ij. geor. Sic fortis he — ſuis
truria creuit. Meta prepoſitio greca. i. trans. hinc methodus metaphora ⁊c. — Metallũ
¶ Metros. i. mẽſura: vñ metrodot⁹ metreta dimetrũ ⁊c. Mar. lib. v. Plurim⁹ hiſpa — metaurus
nas mittet mihi nautas metretas. at meter. i. mater ꝓducit. vñ metropolis ortygo — Metiſcus.
metra ⁊c. Metallũ facile occurret teſtimoniũ. Metaurus vel um. fluuij nomen. Ho — Meta
rat. iiij. car. Ode. iiij. Teſtis metaurũ flumẽ ⁊ Haſdrubal verſus eſt alcaic⁹ dactyli — noea.
cus. Luca. li. ij. In leuum cecidere latus veloxq; Metaurus Cruſtuminumq; rapax — Metyllus
et iunct⁹ ſapis iſauro. Metiſcus ꝓpriũ viri. Sil. Jamq; hoſcum rutulũq; pholũq; — Meterei
ingentemq; Metiſcum. ¶ Metanea penitentie dea. Auſonius in epigram. nempe — Metabus
vt peniteat ſic Metanoea vocor. — Metellus
¶ Metyllus venefici nomen. Marti. li. iiij. Jratũ calicẽ mihi Metylli phal. eſt Me — Metopon
teri populi. vide la zyx in fine libri primi Metabus viri propriũ. Sil. lib. iiij. Non il — Meto.
lum metabus nõ illum celſior vſens euaſere tamen. Metellus viri propium in. ij. — Metuo.
Marti. ⁊ apud Vergiliũ. ⁊c. metopõ: vide in o ante p. Meto ⁊ metuo nota ſunt. Me — Meton
ton viri propriũ. Ruſſus in Aratore. Sed primeus meton exordia ſumpſit ab arte — Methone.
¶ Methone cum th aſpirato vrbis nomen. Vale. Flac. lib. j. Neleidaſq; perycly me

Retro.

nus quam parua methone.

Tetricus. Tetras cū ſuis.

¶ Retro aduerbium vnde retrorſum ⁊c. Ouid. Acta retro maris ⁊c. Retro prepoſitio non eſt: ſeticulus apud Uerg. alij ſaticulus legūt.

¶ Tetricus mons Sabinorū aſperrimus. hinc tetricus a. um. p aſpero triſti ſeuero. Marti. in ſapo Ne mendica ferat barbati prandia nudi. Dormiat. ⁊ tetrico cum caue pera rogat. Sil. li. viij. Atetrica comitantur rupe cohortes. Tetra .i. quatuor vnde tetraſſyllabū tetradorꝫ penul. lōga quatuor palmarū. deorū .i. palm⁹. Horati. ſatyra. iij. Habebat ſepe ducentos: ſepe decem ſeruos modo reges atqꝫ tetrarchas.

tetrinnio

¶ Tetrinnire anatum eſt quum vocem edunt ſi authori Philomele. credim⁹ dicēti. In fluuijſqꝫ natans forte tetrinnit anas.

Thetis. Thetys

¶ Thetis cū aſpiratione in prima ſyllaba ⁊ i latino in ſcḋa Achillis mater. Ouid. xj. met. Juppiter equoree thetidis cōnubia vitat. ¶ Tetys cum aſpiratione in ſcḋa ſyllaba ſequēte y greco vxor. Oceani variatꝰ: ſed recti⁹ ꝓducitꝰ. productionē vide in vltima Mar. verſu ſcḋo libri q̄nti. Ceſar ⁊ hic triuiā ꝓſpicis inde tethyn. Uerg. ecloga. iiij. Que tētare tethyn ratib⁹: q̄ cingere muris. Oppida q̄ iubeāt. legitur q̄ʒ aētm̄ tethya apud Priſcianū in perihegeſi. Tetra lix ſuffrutex. Tetrix auis.

ae ante t. Aetas. Aethra. Aetho cū ſuis. Aether. Aetion. Aethiops. Aetna. Aethalia. Aetolia. Ceteri.

¶ Ae ante t: aetas p ſyncopaʒ p aeuitas hinc aeternus aeternoas. ¶ Aetia p cauſa multi diphthōgo notāt: vñ aetologia cauſe redditio. ¶ Aether ⁊ q̄cq̄ .i. eſt ab aetho .i. ardeo: vt aethra mulieris ꝓpriū: ⁊ etheris ſplēdor. Aethiops vulcani filius ⁊ ethiopie ppl's a cremato aſpectu: ops opos aſpect⁹ dicitꝰ. ¶ Aethō ſolis equus etherius viri nomē ſcribitꝰ aūt ae cū th aſpirato. Aetna montis nomē eiuſdē eſt originis extrita aſpiratione teſte Georgio Alexādrino in epiſtolā ſaphus vbi dicitur. Arua phaon celebrat diuerſa typoidos aetne. Aetcus aetites.

¶ Aethalia cum th aſpirato ⁊ a in ſcḋa ſyllaba inſula in mari liguſtico:

¶ Aetolia cū o in ſcḋa ſyllaba ſine aſpiratiōe. vnde aetolus: regio eſt cōtigua a carnanie. ¶ Aeta mons Theſſalie: vt aīt Calepinus: ſed melius ſcribitur cum oe oeta vt dicemus Baetilus Abbadir.

*Caetera interdū aduerbialiter p del ceps ponitur. Uerg. Caeta pce puerbello.

¶ Ceteri: cetere cetera .l raro vſu eſt: ſingl'are ceter cetera ceterū: qḋ ꝯiunctio etiā eſt

Cetus.

¶ Cetus vide in oe diphthongo ante t. Soetus.

Dector.

¶ Dector oris viri propriū ponit hoc tortellius ex quo nō pauca ſumpſimus.

Fretus.

¶ Fretus .i. confiſus quidam a fruor deducunt: alij aliunde.

Getulia

¶ Getulia regio Aphrice: cuius incole getuli dicūtur. Mart. lib. x. ad Manium. Tecum ego vel ſicci getula maplia pochi. Et poteram ſcyticas hoſpes amare caſas. Idē in. iiij. epigrāmate. Tradita getulis nec cepit arena nocētes. ita legendum cenſet Sulpitius: licet vulgo habeatꝰ traducta eſt getulis. qḋ Georgius merula, ita credit emendandū Traducta eſt geticis aut gyaris: qñ in vtrūqꝫ locū religarentur nocentes nam nimis licēter cōtra rationē grecam et vſum latinorum primam ſyllaba poeta corripuiſſet: nulla metri neceſſitate coactus. Eſt tñ qui corripiat Tradita getulis quaʒ correptionē nō improbam⁹: q̄q̄ vt vera: ſic frequens lectio ſit traducta nō tradita: hec Georgi⁹ merula. Neſtori nulla correptio placet ⁊ dicit diphthongō corripi vt in meotis. ⁊ ſcḋaʒ. vt in Appulus contra primitiui naturaʒ: nobis magis placet lectio Georgiana aut Sulpitiana: lʒ mēdoſe quoqꝫ apḋ Agretiū vitetur hic verſus vt oſtendatꝰ ſignificatio verbi defero: q: ſequitꝰ. Et delator hʒ quod dabat exiliū. Itaqꝫ ſi mihi auſcultes nunq̄ corripies primā aut ſcḋaʒ in getulis hinc getulicus tam propiium q̄ appellatiuū. Juue. ſaty. vij. Salue getulice ſeu tu.

Letus.

¶ Letor aris letus ⁊ quicquid hinc fit: vt letamen: q: ſegetes letas facit.

Petus

¶ Petus ꝓpriū ⁊ appellatiuū ꝓ eo qui oblique in altū reſpicit: ⁊ qui oculos leuiter verſat vt laſciui hinc veneris oculi peti appellantur.

Rete.

¶ Rete vel retis reticulum retiaculum retia ae. irretire ⁊c. teſte Apulcio vt docet Neſtor. nam Apuleij grammaticam non vidi.

Teter.

¶ Teter tetra tetrū .i. malus fedus inſuauis hinc tetrare verbum Neſtor teſtis eſt a veteribus. Hanc vocē diphthongo annotatā fuiſſe quos imitari opere p̄ciū eſt

oe ante t. Coetus.

¶ Oe ante t: Coetus .i. cōuētus cōgregatio. at pro piſce cetus ae diphthongo annotatur ſecūdū Apuleij ſententiam: teſte Neſtore licet Gaſparinus et Tortellius dihpthongon habere negent. quia grece diphthongon non agnoſcit pluraliter cete dicimus. Auienus in arato. Diſtante Andromedaʒ prolixi tramite

mundi perterret cetus:hoc eſt contra Seruium:qr putauit ſingularē nominati=
uum non inueniri.Coeten greci thalamum vocant.hinc procoetion antithalamuz Coeten.
dicunt teſte Calepino.

¶ Foetus fixum quarte:ꝛ adiectiuū foetus foeta foetum.foeto foetifico foetuoſus:
non foetoſus foetura.Foeto.foetidus ꝛc.Hoethyini cum th aſpirato.ſequente y gre Foetus
co:populi quidam:teſte Tortellio .heotychius:teſte eodem:viri proprium.cum t Foeteo
exili ſequente y greco:ꝛ ch aſpirato. Hoetyni.

¶ Loetum.i.mors a luo:teſte Apuleio.Priſcianus credit latinū eſſe ab antiquo ver Hoetichi.
bo leo les let:qr mors omnia delet.ideo ſine diphthongo ſcribimus letum.Varro a Loethum
lethe qđ obliuionem dicit:facit lethum ſine diphthongo cum th aſpirato.nec defue
runt qui cum ae laetum ſcriberent per antiphraſim ꝙ minime laetum ſit.hinc lae=
talis ꝛc.Woetius vir doctiſſimus tempore Horatij:de quo in arte ait.Si quid ta=
men olim ſcripſeris in Woeti deſcendat:iudices aures.

¶ Oeta Theſſalie mons vnde hercules oeteus dicitur.qr in illo mortuus eſt.Ver= Oeta
gilius in Ciri.Poſtera lux vbi leta diem mortalibus almum Et gelido veniens ma Octoſyros
ni quatiebat ab oeta.mendoſe legebatur.ꝛ gelido veniente mane.vt docet Badius Proetus.
qr mane ſemꝑ producit:ergo mani legitur iuxta dicta Seruij ꝛ Sergij. Octoſyros
Appollo dicitur.Oetus ſine aſpiratione Aloei filius:pugnauit cum dijs in Creta.
vnde oetij campi.dicit hoc Tortellius.Verg.in culice.Nam victus ſedet immanis
ſerpentibus extos Deuictū moeſtus procul aſpiciens ephialtem.pleriſꝗ in libris
habetur Othos Proethus vir:cuius filie proetides dicuntur. Roetus

¶ Roetus mons Troie.hinc Rhoeteus rhoetea roheteum.Rhoeteus diſſyllabum Rhoeteus
viri proprium in primo Valerij Flacci.

E Ante u producitur.vt Leuinus Leuina:Martial.libro.vj. E ante u.
Pompeiano dormis leuine theatro.Walc.antē Petrarcha in.vj.aphrice.Ille
ſed aſperior ſententia viſa leuini optima.Sic leui leuita:licet nōnulli hec peruerſe corripuerunt.

¶ Exceptio.

¶ Breuius breuiare.
¶ Leuis non grauis:leuitas:leuare nota ſunt.
¶ Seuius.Vergilius.Amnemqȝ ſeucrum. *Ver.In

¶ Ae ante u.vt aeue vxor Adami ꝑtoplaſti. Aeuū aeuiternus. breuis et ſyr
Greci aeon dicunt.Leuis teſte Calepino pro plano non aſpero.Perſius.Troſſu teſ ſurget.
lus exultat tibi per ſubſelia leuis.ſic laeuor laeuigo ꝛc.Sta.primo theb.Pars tere miſerabile
tes leuare manu ac diſponere menſas.Neſtor et Georgius Valla negant hec di= viſu.
phthongon habere:qr leuo grece cum ei diphthongo ſcribitur quam in e longā ꝓ Breuis
tere conſueuimus:aut i longam.Leuius a.um.i.ſiniſter.hinc leua ſiniſtra manus: *Verg.in
grece lea dicitur.hinc leuorſum. Buc.Ante

¶ Neuus corporis macula.hinc neuoſus ꝛ neuolus viri proprium.ꝛ Neuius/ne= leues ergo
uia hominum propria. paſcent in

¶ Sceuus cum ſc.i.ſiniſter.ſcea ſiniſtra manus grece dicitur.hinc Sceuola viri co= eq̄re cerui.
gnomen ꝛ aliquando nomen.Seuus ſeua ſeuum.i.durus:horridus:crudelis.hinc Leuis.
ſeuus is.ꝛ ſeuitia.ce.ſeuitio is ꝛc.Aezani populi:aezanus tantali filius:habent ae Seuerus.
ante z.Oe ante u non inueni. Ae ante u.

¶ Oe ante z.

¶ Troezen viri,ꝛ vrbis nomen:incole troezeni dicuntur.diphthongon habere.te= Aeua.
ſtis eſt Tortellius.Seneca in Heccuba.An maris lati ſinuoſa troezen.Sapphi.eſt Aeuum
Roezus nauale apud oſtia Sari fluuij. Leuis.

Leuus. Neuus Sceuus Seuus Oe ante z. Troezen

¶ I ante conſonanteis in primis ſyllabis.

I Ante b corripit.vt lybia vel lybie.Lucre.li.ij.Cōtinuo I ante b.
lybie dominis priuata ſuperbis:ta lege:licet vulgo habeatur Lybia cō Lybya.
tinuo ꝛc.Liburnum vehiculi genus.contra Alexandrum vide a ante r Liburnuz.
Varis.ſic liburni populi apud Horatium.ꝛ alios.Iber iberus vt ex cre Iber
mentis liquet:ideo errat Petrarcha in.ij.aphrice dicens.Littus ad iberum reſo= Libanus

Tyberius. Uergilius Qualꝛ vol hibernã liciam Xantiq; fluẽta.

net fibra teſte Neſtoꝛe. Libanus mons. priſcia. in dyoniſio. Aſt humilem libanus cladit poꝛrectus in oꝛtum. Non ſequar Sceduliũ lib. iiij. dicentẽ. Semꝑ hñs frõdes ⁊ tanꝙ libana cedrus. Tyberius viri ꝓpꝛiũ in quo errat Lippius. Hoꝛa. lij. ſaty. lib. ij. Te tyber numerare cauis abſcõdere, triſtem pertimui. vocatiuus eſt.

Exceptio

Fibula Hibernus Ibicus Ibie Liber Libo Libum Libra Libella Libethr⁹. Libethra Scribo ſcribonius Scriblita Scibilus Sibila Tibia Tibulum Uerg. Lambebãt linguis vibrãtibus oꝛa. Uergi. nec ſiccum moriens, alta liberaret ulmo Tybur. Tybum⁹. Tyburni Uibius Uibidius Uiburnuꝫ Uibex Sibbus

Fibula vnde verba refibulo, diffinibulo. Uerg. iiij. enei. Aurea purpuream ſubnectit fibula veſtem. Mar. li. ix. Jam pedagogo liberatus ⁊, cuius Refibulauit turgidũ faber penẽ. Scazon duplex. Papi. vj. the. Toꝛto clamydem diſibulat auro. Hybernus ab hyems ſatis patet. hybus teſte Nebuſſen. hybernus variaꝛ. Ibis Juue. ſaty. xv. Pars hec illa patet ſaturam ſerpentibus ibin. Ibicus viri propꝛium. Hoꝛ. iij. car. ode. xv. Uxoꝛ paupꝛis ibici. verſus eſt glyconicus. Ibo ſcibo ſcibã incremẽtis patẽt

Liber. i. bacchus: ⁊ mobile. vñ libero liberalis. Uer. Liber ⁊ alma ceres. Idẽ libertas que ſera tamẽ ⁊c. pꝛo coꝛtice ⁊ codice coꝛripiꝛ. Hoꝛa. Hic meret aera liber. Libo as. Uerg. Oſcula libauit. Libũ. Idez. Et adoꝛea liba ꝑ herbã: ſed Libo ꝓpꝛium viri coꝛripitur apud Hoꝛa. epiſto. xx. Libra licet Neſtoꝛ quodã in loco velit coꝛripi. hinc librare ⁊c. Lucre. li. iiij. Et libella aliqua ſi ex parte claudicat hylum. Oĩa mendoſe fieri ⁊ obſtypa neceſſum eſt, quare non imitaboꝛ hymnographum paulinum. Nolẽ ſem epm dicẽtem. Nardi Maria piſtici ſumpſit libram moꝛ optimi. verſus ſunt dimetri iambici. Libethrus vel a. mons ⁊ fons magneſie muſis ſacer: vnde ipſe libethrides dicũtur: cum th aſpirato. Rufus in arato. Et deuota virum tegeret libethra peremptum. Uergilius in bucco. Nymphe noſter amoꝛ libethrides. Scribo vnde ſcriba e ⁊c. Hoꝛa. Scribimus indocti. Scribonius ⁊ ſcribonia hoĩm propꝛia. Propertius lib. iiij. Nec te dulce caput mater ſcribonia leſi.

Scriblita placente ſpecies. Mar. lib. iij. Circulata diu menſis ſcriblita ſecundis. Urebat nimio ſeua colore manus. Scibilis. vt ſcibã ⁊ ſcibo. Sibilus vel um. Sibilo Uerg. Uenientis ſibilus auſtri. Sibia.

Tibia. Papi. vij. the. Tibia cui teneros ſuctum ꝑducere manes: nequeo excuſare Petrarchã in. vij. aphꝛice dicentẽ. Impleat hic ocreas femoꝛi tibi, abſq; pedeſq; armet hinc tibicẽ. Tribulũ tribuli pꝛo eodẽ tribula, tribule. vehiculi genus quo frumenta in area teruntꝛ. Uerg. i. geoꝛ. Tribulaq; trabeeq; ⁊ iniquo pondere raſtri. hic neutrũ eſt. Uarro epidis in area excuti grana. qđ fit apud alios iumẽtis iunctis: et tribula. hic femineũ eſt. Tribulus aũt. i. ſpina coꝛripi notũ eſt. Ouiđ. x. met. Lolium tribuliq; fatigãt triticeas meſſes. Tibul. oppidi nomen. cum y greco: vide catylus a ante t. hinc Tyburs ⁊ tyburtinus ⁊ ꝓpꝛia tyburtus. vij. ene. Tyburna Muri vxoꝛ apud Sil. libꝛ. ij. Tyburnus in. i. ſyl. Papi. Tyburni in. xj. Uale. Flacci. Tibula: teſte Stoa. Uibius. i. duplicis vite: vt anſer anaſq;: qꝛ tam in terra ꝙ in aqua viuit. Sta. iij. ſylua. Uibia cur magnos equent animalia diues. Uibius quoq; viri ꝓpꝛiũ eſt. Mar. lib. ix. Uibius hanc marti pꝛo duce vouit auem.

Uibidius viri nomen. Hoꝛa. ſaty. vltima. Summus ego ⁊ prope me viſcus turinus ⁊ infra (Si memini) Uarius cum Seruio balatrone. Uibidius quos mecenas adduxerat vmbꝛas: Uiburnũ breuiſſimũ virgultũ. Uergi. in buc. Quantum lenta ſolent inter viburna cupreſſi. Uibex patet in crementis. Sibbus poſitione producitura nonnullis male exceptum.

I ante c. Frico.

I Ante c coꝛripitur. vt frico. Mar. libꝛo. iiij. Hinc oleo coꝛpuſq; frico molliq; paleſtra ſtringo libcus. male in pleriſq; libꝛis omittitur priuſ ꝙ quia frico vbiq; coꝛripiꝛ. Cicoꝛca non pꝛoducitur a Colu. Dicax micypſa dicarchis vel dicarchea. licet Petronius videatur pꝛoducere.

Exceptio.

Bichus viri nomen apud philelphum. in xvij.

Clicíades. Cyce

Cliciades viri pꝛopꝛiũ. Ouiđ. in ibin. Cliciadeq; modo circũdatus ignibus atris Sed multi libꝛi habent per t Clitiades. Aliqui tamen hic exceperunt. Cyce ces. ꝑ y grecum mulieris nomen. Ero ad Leandrum. Lucidaq; alcyne cyceq; ⁊ alimonie nata. Cichus viri nomen a Fauſto ſemper pꝛoducitur.

Dico dicis tertie: nam pꝛime coꝛripitur: quod indicant compoſita dedico indic

pdico dicat in plau. Ficus hinc ficulnus ⁊ ficedula Mar. Res mira ⁊ ficus non * Vergili.
habet vnus ager. Ficedula videbitur in e ante d. Ficelie locus in vrbe quidā teſte Dicite qñ
Calde. Mar. li. vj. ſic legēte incolis ⁊ veteres tu quoq ficelias. Merula tñ ficedulas qdē in mol
legit: ⁊ in antiquo codice ſe reppeiſſe dicit. Icarus Dedali filius. Ouid. j. triſtium li. ꝯſedim⁹
Icarus icaras nole fecit aquas. Icaria inſula in mari icario. Luc. ipſe per icarie ſco herba.
pulos epheſūq reliquēs. Icariās mōs attice ⁊ pater penelopes q̄ icariolus quoq Ficus.
dr. vñ ipſa icariotis idis dr. Propꝛius. Queq ferūt faſtus icarioti tuos. Icon iconcu Ficedula
ſa icōius iconiſmus iconiū. authores ſunt Neſtor ⁊ Sulpi. Ico icis pcutio tñ pdu Ficelie
cit ꝯ multos: qui ꝯtr adixerit afferat ꝯtra me veteris poete teſtimoniū. Lucre. lib. iij. Icarus.
Percuſſit corpus extra ppellit ⁊ icit. In codē. Nec radicitus ex vita ſe tollit ⁊ icit: Icaria.
ſi qs dixerit (lꝫ is. ca per, fuerit) icii hic ptm̄ eſſe: nugas egerit: qꝛ infinitiuū icere ma= Icon.
nifeſto pducit a Catul. id Gel. in vltimo epig. Inteſtū telis icere muſca caput. mul= Ico.
tos decipit grāmatiſtaꝝ puerſitas Liciū: vñ trilicis. teſtiuilicū. liciatoriū Luca. Licium
lib. x. Ut mos eſt pharū miſcēdi licia telis. Lician⁹ viri ppriū. Mart. lib. j. epig. Vi= Licianus.
debis albā Licianc bubilim. Iam. tri. arch. Liche⁹ viri ppriū in. xiiij. Sil. Lichē cū Licheus
ch aſpirato vt pcedens: morbus q̄ a mēto mētagra latine dr. Mar. lib. xj. Nō vlcus Lichen.
acre puſtule ve lucētes. Nec triſte mentū ſordidi velich enea ſcazōtes ſunt Lychas Lichas.
viri propriū variatur a Vergil. vide camera a ante m. at pro herculis famulo in ſa=
xum verſo ſemper corripit. Oui. ix. meta. Ecce lychā trepidū: cū y greco ⁊ ch aſpira
to. Mica friuſtulū e pane vel alia re decidens: ⁊ cenationis parue nomē. Mar. lib. Mica.
ij. Mica vocor qd ſim cernis cenatio parua. Idem lib. vij. Nullaq mica ſalis nec a= Mychil⁹
mari fellis in illis Michylus cum y greco in ſecunda proprium viri. Ouid. xv. me.
Michylus illius dijs acceptiſſimus eui.

¶ Nice. i. victoria. nicao vinco. hinc nicolaus quaſi ppli victor: nicander nicanor ni
cophanes nicomachus nicoſtratus nicoſtrata. niceros otis. nicocrates ⁊ alia multa Nice cum
hominū ppria que oia primā pducunt: lꝫ vſificatores quidā magis q̄ poete id non ſuis.
obſeruauerint inter quos reperit Riga. ſic nicopolis oppidi nomen quaſi victorie
vrbs quod nomen primā pducit in Baptiſte catharinaria: cuius eſt et hic verſus.
Nicomachi ples ſtellis erimanthidos viſe Philel. Nicolaū quintū in decadibus
ſuis ſemper nico leon appellat: qꝛ nicolaus hexametrū nequit adire. Iuue. ſaty. iij.
Et ceromatico fert niciteria collo. Eſt autem niciterium vel per e in ſecunda teſte
Mancinello: Nicecterium victorie premium.

¶ Pica. Mar. in diſtichis. pica loquax certa dñm te voce ſaluto. Me ſi non videas Nicecteriū.
eſſe negabis auem. Pſyche anima: ⁊ amica in Mar. Pica.

¶ Picus alia auis ⁊ vir in eam auem (vt fabulant) vſus. Ouid. xiiij. meta. picus in
auſonijs ples ſaturnia terris Rex fui. Picenū regio Italie. hinc picicns tis. ⁊ picē= Picenum.
tinus tam appellatiua q̄ ppria Sil. li. vj. picenū diues Mar. Picētina ceres niueo Sicca.
ſic nectare creſcit. Phyceus cūctis. cū y greco oppidū ⁊ pmontoriū. Luca. lib. ix. Im= * Mart.
pulit ac ſcuas meritū phycēta rapinas Sparſit picūmus in Macro Sica breuior Quodq ti
gladius, latrones baculo abſcondūt. hinc ſicarius vnico c ſcribitur a Nebriſſenſi et bi tribuit
Calepino: nec video qui ꝯtrarium precipiat. dicit quaſi ſeca a ſecando vt aliqui vo ſubula ſic=
lunt. videbis in u ante b: ſubula ⁊ o ante q. alioquin hinc ſincula diminutiuum apd ca rapit.
Catulū ad ianuā. Siciliquus mēſura ꝯtinens ſcrupula ſex volunt dici qꝛ ſemiun= Siciliqu⁹.
ciam ſecet: videto i ante p ſcrypulus. ſycos. i. ficus: vñ ſycomor⁹ ſycophāta. vide in Sicur.
medijs ſycomorus o ante r. Sicut ſicuti ſicubi ſicūde nota ſunt. Claudianus in. ij. Sicubi.
de raptu proſerpi. Deſertoſq thoros ⁊ ſicubi ſederat olim Per legit. ſiche ſiches in Spica.
Iuuenco Spica. Verg. in more. Allia cūfractis ſpicis. dicit quoq ſpicus ⁊ qd plu Spicus.
rali caret ſpicum. Cicero in Arato. Spicū illuſtre ferens inſigni corpore virgo. hinc Spicum.
ſpiceus a. um. ſpicilegium a ſpico as. ⁊ in ſpico et ſpiculum haſta in ſpicarum ſpe= Spiculū
ciem ⁊ aculeus. Verg. iiij. geor. Et ſpicula ſeca relinquunt. de apibus loquitur. Sicheus

¶ Sicheus Dipus maritus variat: lꝫ correptio ſit longe frequētior. Ver. Huic con Sicilia.
iunx ſicheus erat. Idem. Ille ſycheū erat ⁊c. Sicilia greci ſicelis cum e in ſecunda Sicelis.
etiam dicūt. hinc ſicelis. Sappho ad phaonē. Quid mihi cū leſbo ſicelis eſſe volo. Siculus.
Ver. in bu. Sicelides muſe ⁊c hinc ſiculus a um. qd ꝯtra primitiui naturā corripit Sicanus.
tm̄. Idem. iij. eneid. Ore arhetuſa tuo ſiculis ꝯfunditur vndis. Sicilia inſula eſt que
alio nole ſicania ⁊ trinacria dicitur: ſed ſicania vt ſiccanus a. um. primā ⁊ ſecundā
variatur (vt opinor) Ver. ene. iij. Sicano pretenta ſinu iacet inſula ꝯtra Plemmy=

rium vndoſum. Sil.lib.xiiii.Sydera eliſeis aderat gens ſicana votis. Idē in eodē.
Aſtus miſcebāt tyrios leuitate ſicana. Ouid.xiiii.meta.Sicania tribus hec excurrit
in equora linguis. Sicha viri ꝓpriū cū ch aſpirato. Sil.ix.At ſicha auxiliū magno
Sicha. turbante dolore Siconius viri ꝓpriū. Catull⁹.Siconi arbitrio populi tua cana ſe
Siconi⁹. nectus Spurgata impurus morbus interea.vocatiuus eſt.Quidā cc geminant.
¶ Ticinus fluuij nomen. Sil.lib.i.Dum romana tue ticine cadauera ripe.ſic ceteri
Ticinus. ideo apud eundē.lib.vi.lego.Adde:⁊ ticini ſpumantes ſanguine ripas.lʒ vulgo(vt
opinor)mendoſe legat. Adde etiā hāc opinionē adiuuat vir vndecūqꝫ doctiſſimus
Baptiſta pius carpens illud Sidonij iij.paneg.Ultima iam claros querūt poſt dā
na ticini.ceteri ſcit prima intenta ꝓferūt. Ticinū in neutro genere a fluuio nomen
Ticinum. oppidi eſt quā papiā nunc vocāt.Errat ſemꝑ philelphus per mēdoſam Silij le
ctionem deceptus:vt in .viii.Quoſqꝫ pater ticinus nitida perlucidus vnda.
¶ Tricae.vel trice es vrbs Crete. Seneca in hecuba. Parua corty.ne ſteriliſqꝫ trice
Trica. ſapphicus eſt.Eſt etiā Apulei oppidū:vt Apina:que oppida cum tanta ignominia
Apina. euertit Diomedes: vt in ꝓuerbia abierūt: nā quoties rem nullius p̄ecij notare vo
lumus tricas opinaſqꝫ vocam⁹.Mar.Sūt apine triceqꝫ:⁊ ſi quid vilius iſto. Trice
in eadē q̄titate ſunt capilli aut res alie q̄bus gallinaꝝ pedes inuoluūtur.hinc ex
Tricies trico:intrico vba.Tricies triceni.Mar.Bis tibi triceni ⁊c ſic triceſimus:qḋ trigeſi
Triceni. mus quoqꝫ dr.Uicus inde vicin⁹ vicina viciniū vicinia vicinitas. Hore. Turba im
Uicus. pia vici vicesies viceſimus vigeſimus viceni. Uerg.in aetnā.Uicenos perſepe dies
Uicinus. iacet obruta moles. Mar.li.b.i.Non plenū modo vicies habebas phal.eſt.

I Ante d producitur: vt idus. Mar.li.iii. Lux tibi poſt idus
I ante d. numeratur tertia maias. Neotericorū quidā male corripuit: vt idolatra con
tra Sulpitiū ⁊ plures: qꝛ idololatra dicendū eſt prima ꝓducta qui aliter fecerunt
carpantur.Ouid.vi.meta. Aeque viro fuerat Lydas tamen.illa per vrbes ⁊c. vul
go male habetur lydias. Idem alibi. Riſit amatorem lyda puella ſuum.ſic ceteri er
Phidias. go puto emendandū. Phidias ſtatuarij nomen. Mar.lib.ix. Lyſippum lego phidie
putaui.phal.eſt lib.x.quoqꝫ Phidiace cuperē quā meruiſſe manus.ſic ceteri :ideo
nō imitabor Auſoniū in epig.Cuius opus phidie qui ſignum palladis eius ⁊c.Pri
dem pridie contra.Sulpi.vide i ante d poſtridie.Sido nō inuenio corripi: licet qui
dam dicant variari.Triduū:licet contra regulam generalem videatur.

¶ Exceptio.

¶ Cnidos vel dus.Phrygie oppidū.hinc Cnidius a.um. Neſtor per c ſcribit:qꝛ per
g gnidos non ſcribit:ſed ꝓfertur:vt Caius. Luca.lib.viii. Parue radix ſami:ſpirat
Cnidus. de littore coo. Aura fluens.Cnidon inde fugit claramqꝫ relinquit Sole Rhodōnia
gnoſqꝫ ſinus telmeſidos ide Compenſat medio pelagi pamphilia puppi. Cydon
cum y greco vrbs Crete hinc cydon onis.aliquis illius vrbis:⁊ cydonius vt cydo
nia poma ⁊ cydon canis. Sta.vii.theb Credas ex plebe cydonum Parthoruqꝫ fuga
totidem exiluiſſe ſagittas.. Mar.in diſtichis. Si tibi cecropio ſaturata cydonia mel
le ponentur dicas hic melimella licet Sil.ii. Belaqꝫ latratorqꝫ cydon tectuſqꝫ focioqꝫ
tOuid.in.i.de arte Illum Gnoſiadeſqꝫ cydoniadeſqꝫ iuuence. Nebrissenſis putauit
produci ex libro in quo coniunctio male omittebatur.
¶ Cydon viri ꝓprium variatur. Sta.ix theb Et male dilectū miſere cydona ſorori
Idem.v.theb.Qui te flaue cydon ⁊c.de quo Seruius in illud Uerg.x.ene. Dum ſe
quens clytium infelix noua gaudia cydon.ſic ait Sane cydon propriū naturaliter
Cydonias producitur cōmune corripitur.Sta.etiam proprio corripuit: vt hec regi promiſſa
cydō. Quod te fecit abutens licentia qua vtimur in nobus ꝓprijs.hec Serui⁹.vbi
docet propriorꝫ ſyllabas eſſe cōmunes: in qua re decipitur vt in prefatione clare do
cui.tu igitur dic variari Cydon viri proprium.
¶ Didius pro Ceſare.
Didyme. ¶ Didyme es.cum y greco in ſecūda ſyllaba inſula vna ex aeoliis. Ouid.vij. metaꝫ
Didymi. Et non olearos didymes ⁊ tenos ⁊ andros. ¶ Didymi orum etiam cum y greco in
Didymus ſcā ſunt montes felicis. Arabie. ¶ Didymus eadem ſcriptura viri ꝓpriū interpre
Didyme⁹. tatur geminus hinc Apollo Didymeus dictus qꝛ geminā ſpeciē ſui numinis prefe
rat illuminandoqꝫ formandoqꝫ lunā. Mar.li.iij.plus habuit didymus plus philo
melus hʒ : ſed illius lib.v.Cui didymus cognomen erat de Thoma loquit dind y

mus cum y greco in ſecunda.montis nomē poſitione producitur:plurale eſt dindy
ma meorum.¶ Ouid.iiij.faſto. Dindymon & cybellez & amenā frontibus idē. Eſt q̄z Dindym⁹
viri nomen. Martia.lib.v. Velle tuum nolo dindyme nolle.volo.
¶ Didymon cum y greco in ſecunda viri nomen. Verg.en.v. Et clypeū afferri iuſſit didymon
didymaonis artes. Clipeum artes appoſitio eſt.
¶ Fides tertie et quinte declinationis in diuerſis ſignificationibus:etiam ſi ꝓpriū
fuerit. Hora. Muſa dedit fidibus &c. Vergil.ene.viij. Accipe daq; fidem. ſic fidelis & * Luca.
ꝑfidus.at verbū fido ꝓducit:ſic infidus.fidicule corripito:vt fides vnde deſcendit fu Nulla fi-
niculi ſunt quibus extorquet veritas. ſic fidicen fidicina & fidius deus qui fidei pre des pietaſ
eſt.hinc mediusfidius iurandi aduerbiū quaſi ita medius.i.deus(vnde vtij plurale q̄z viris q̄
manſit in vſu)fidius iuuet. hec declaratio magis mihi placet q̄ eorum qui dicunt caſtra ſe-
fidius dici a filius verſo l in d.vt ſit dius fidius: Iouis filius:quia a dios iuppiter eſt quuntur
Ouid.vi.faſto. Querebam nonas ſancto fidio ne referrē. hinc ſanctus etiam eſt eu- Fides
iuſdam fidei nomen Fidelia lie.vaſis nomen. Perſius. Tumet alba fidelia vino. Fidius
¶ Fidena ne.vel fidene arum. Italie oppidū variatur. Iuuenalis.ſaty.vi. Viuat fi- Fidelia
denis & agello cedo paterno. Vergi.ene.vi. Hic tibi nomentum & Gabios vrbemq; Fidena
fidenam Guido proprium viri variatur a Fauſto.
¶ Hydor cum y greco aqua eſt variatur a grecis teſte Neſtore. hinc hydreps hy-
dra,hydria. Hydaſpes fluuius indie. Luca.vi. Qua rapidus ganges & qua nyſeus Guido.
hydaſpes ſimiliter corripitur.x.Eneidos.vbi eſt viri proprium. Hydor
¶ Idem in neutro genere. vnde identidem. Catullus. Qui ſedens aduerſus identi- hydaſpes
dēte.ſap.eſt. Idus.i.viri ꝓpriū apud Sillium libro.ij. Idumeles. Iudee vrbs:vnde Idem.
Idumeus a um. Luc.lib.iij. Gazaq; & arbuſto palmarū diues idume. Ideo coniū * Martia.
ctio facile occurſet. Idioma apud Pyladem. Et quere-
¶ Idoneus vide ꝑcuro.in.ij.lib. Idaſmenus viri propriū.vide melas e ante l. ris q̄d nō
¶ Mida e vel Mida rex notiſſimus ob auriculas aſininas. Stati.libro.ij.ſyl. Viue marcelliba
Mide gazis & lido ditior auro. Claudia.in.ij.de ſtiliconis laudibus. Ditabat rutilo nus idem
quicquid Mida tangeret auro.apud eundē mendoſe leges midae & midā pro nude Idus.
nudam. Quidam coniunctio. Ouid.i.meta. Ille quidem obſequitur.ſed te decor &c. Idume
¶ Rhidiū: Mart.lib.ij. Quū ſit cura tibi ſimulent q̄ cornua lune. In rhidio pote- Ideo;
ras phoebe lauare pedes rhidiū(vt inquit Domiti⁹)geometrie dimenſiōis vas ab * rhetica
Auguſto fundo in oīs latitudine excēs. Idē ait.pone legi imbricio merule neutrū nec cellis
placet:ſed legendum credit rhytiū cum y greco in principio q̄d ſignificat vas luna iō cōtende
ri ſpecie vt ait. Sidicini populi Campanie apud quos eſt oppidū theanū. Sil.li.v. phelernis
Nec ſidicina cohors deſit.viridaſius armat mille viros. Tridens bidēs p regulam idoneus
gnalem corripiunt. Video. Verg.ij.enei. Que ſit rebus fortuna videtis. Vidu⁹.a um. idaſmen⁹.
vidui⁹ & quicquid habet u ante i teſte Sulpitio. Midas

¶ I añ f corripit:vt tri ormis.de ſimplicib⁹ exēpla non inuenio

I Ante g breuis eſt:vt migro:contra Alexandrum. Ma Rhidium.
nilius lib.iiij.ſed tempore ſides naſcentum acciperent propria ſigniſq; mi Sidicini
grarent. Lucre.libr.ij. Inq; locum quando remigrat fit blanda voluptas. Video.
Phrigius a um;apud Vergilium & alios. Trige trige producunt:quia due breues Viduus
in vnam longam contracte ſunt pro biage triage. i ante f.
i ante g
Migro
Phrygi⁹

¶ Exceptio.

¶ Digentia ae.riui proprium. Horati.xix.epiſto. Me quoties reficit gelidus digen Digentia.
tia riuus. Quem mandela bibit rugoſus frigore pagus.
¶ Fligo verbum vnde affligo infligo &c.ſic flige arum. Claudia. Flectit & aſſuctum Fligo.
ſpoliis affligit egeſtas.
¶ Frig⁹ frigeo frigutio frigero refrigero frigil frigilla aute:ſed recti⁹(vt Neſtor
ait)fringuilla poſitiōe ꝓducit ſic q̄z frigo is ꝓducit ſhū tertie. Rufus larato.ſuma Frigus
tutuno fringuilla reſultat ab ore. Frigit ſi pro cripit corripitur teſte Marcello.
¶ Gyges lacus lydie. hinc gygeus a um. Propertius.libro.iij. Omphale in tantuz
forme ꝓceſſit honorem. Lydia gygeo tincta puella lacu Etiam cum eſt viri ꝓpriū Gyges
ꝓducit. Vergil.ix.ene. principio phalarim & ſucciſo poplite gigē. Excipit produci
tur quoq; ꝓ puero formoſo. Horati.ij.car.Ode.v. Luna mari enidiulue gyges ver
ſus eſt alcmanic⁹ dactylicus tetrameter. At gyges nomen.unius anciſſimi gigantis

corripit̃. Ouid. iiij. faſto. Quid grauius victore gyge captiua tuliſſet: Et in triſtib᷒ Cētimanū q; gygen. Stat. ij. theb. Dirceū gygen. ſcribit̃ ſemꝑ cum y greco

Pyga. ℂ Pyga. e. cum y greco. Horat. ſat. ij. lib. j. Ne ſummi pereant aut pyga aut deniq̃ fama. hinc depygis adiectiuū. Ibidē. Depygis: nauſata breui latere. ac pede lōgo ē

Pygarg᷒. ℂ Pygarus capre ſylueſtris ſpēs: aut (vt vult Plinius) aquile gen᷒ albicāte cauda: nā pyga cū y greco cauda eſt: argos albus: nec dicit̃ per d pygardus. Iuue. ſat. lumine cum magno lepus atq̃ aper: ⁊ pigargus. verſus eſt ſpondaicus.

Phrigiuȝ ℂ Phrigium lignum aridum. vt vult Sulpitius.

Sigeum ℂ Sigeum Troie promontorium ⁊ vrbs. hinc ſigeus a um. Luc. lib. ix. Sigeaſq̃ petit forme mirator arenas. Sigalium apud Auſonium

ſigerius ℂ Sigerius vide a ante t. ſaturius. Stigo in vſu nō eſt: ſed bene inſtigo veſtigo ⁊c. Verg. in etna. Preſſoſq̃ inſtigant agmine ventos.

ℂ Strigilis variatur. Perſius. I puer ⁊ ſtrigiles Criſpini ad balnea defer. Iuue. ſaty. iij. Sonat vntis Strigilibus pleno componit linthea gatto. de hoc in declinationibus dictum eſt Strigoſus apud Luci.

Triginta Viginti ℂ Triginta trigeſim᷒. vide a in vltimis atris vt a bis vigiti vigeſſis vt treſſis octuſſis ⁊c. Martialis. xij. Amphora vigeſſis: modius datur aere quaterno. Trigon pro piſce. Lippius in oppiano ſemper produxit.

* Vigeſis Martial. Amphora vigeſis. modi᷒ dat̃ ere q̄terno

I ante L producitur: vt milet᷒ Ionie vrbs. Martia. li. viij. Nec milet᷒ erat vellere digna tuo. Huius conditor Miletus etiā dicit̃. Ouidi᷒. ix. meta. Sponte fugis milite tua: celeriq; carina Aegeas metiris aquas: ⁊ in aſide terra. Moenia conſtituis poſitoris habētia nomen. Iuue. ſa. vj. Et ſybaris colles hinc ⁊ rhodos ⁊ miletos. ſpō-

I ante l. Miletus daic᷒ vſus eſt. ſic ceteri. Ideo nō imitabor Aratorē. li. ij. Sicanio lateri remis vicina mileti. In eodem. Menſibus hibernis tribus in regione milethi Ilithya tm̄ produci docui in i aū a Mile milia ſubſtantiuū: nā mille adiectiuū poſitione producitur. vt Sillius. poete nomen: licet frequenter imprimatur ⁊ ſylius.

ℂ Exceptio.

Tilia. ℂ Corripiunt̃ hūtia s vel t ante i. vt ſilus ſiles Tilia. Ouid. viij. me. Quoq; minus dubites tilie ɔtermina quercus Collibus eſt: phryγijs. ſic ceteri nec apd̄ Serenuȝ tilia ſed talca legendum eſt: vt docui in talca a ante l. Errauit in hoc Neſtor. hinc tollunt̃ Pſilotrū vnguētū quoddā. Martia. lib. iij. Pſilotro faciemq; lauas ⁊ dropace caluam ⁊ lib. xj. pſilotro nitet aut acidia latet oblita creta.

Pſilotruȝ Syla ℂ Syla cum y greco ſylua ⁊ mons lucanie. Vergili enei. xij. Ac velut ingenti ſyla ſummo vetaburno. ſilo. a Neotericis variatur.

Silenus. ſcilicet. ℂ Silenus bacchi neutricius variat̃. Verg. in bucco ſilenū pueri ⁊c. Ibideȝ. Cantante ſileno. ℂ Scilicet. Verg. ſcilicet is ſuperis labor eſt. Sylo viri propriū apud Catullū video vnico l ſcribi. Tylis nomen viri in Sillio.

Sylo. ℂ Thyle es. cū th aſpirato ⁊ y greco teſte Neſtore ɔtra Tortelliū q̄ cum i latino ſine

Thyle. aſpiratiōe tire ſcribi ꝑcipit. dr̄ q; thule teſte Neſtore: vt cupreſſ᷒ p cypreſſus. Mācinell᷒ negat p y grecū ſcribi qr grece hȝ ou diphthōgō quā in u lōgā ɔtim᷒. iō ſolum p u thule dr̄. Verg. j. ge. Tibi ſeruiat vltima thyle. Sil. xvj. Incola thyles. Thylos ſil'r ſcriptū teſte Neſtore ɔtra Tortelliū alterius inſule nomē corripit. Priſcia. in pihegeſi id te docebit. Bilibus corripit̃ compoſitione vt trilis trilinguis.

Cilium ℂ Ciliū folliculus quo ocul᷒ integit̃. a cilere. i. mouere. hinc ſupercilium qd̄ pilis ob-

Cilicia tegitur. In priapeis. Conueniens latio pone ſupercilium.

cilix ℂ Cilicia. e regio vn̄ cilix ciliſſa ciliciū. ij. vide Cilix in crementis. Cylindrus cum y

cilindrus greco in p̄ma ſyllaba. vide a añ r Area. ſit a cilizo. i. voluo eſt lapis. ⁊ in menechs

* Areatū mis coquus. ℂ Cylydos vel us. cū y greco vtrobiq; ſerpentis nomen. Lucan᷒. li. ix.

p̄mū ingē Cheſidros tractuq; via fumante cylydri. Cilianus viri nomen in Bapti.

ti eſt quā ℂ Cilix vide crementum.

Filix. ℂ Filimaci᷒ ⁊ filimacia holm ꝓpria. Sido. li. v. Hic foueat facie pulcher filimaci᷒

Filimaci᷒ vdā. Idē lib. ij. Locarūt matronā Filimaciā ſepulchro. phal. eſt.

Filimacia Silippus. ꝓpriū viri. Tibullus. iiij. Nō magni potior ſit fama gilippi. ſic apd̄. Ver.

Silippus. eñ. xij. ilhū loci nomē apd̄ petrarchā in ſexto aphrice. Linquitur ad leuam giliū

Silium. vicinaq; contra ſtat iuga. Guilielmus Silibertus apud Neotericos.

Hilaris ℂ Hilaris hilare ⁊c. grece hilaros dicitur. hinc hilarius ⁊ hilariō ꝓpria: ⁊ hilaroe:

dus laſciui ⁊ delicati carminis cantoꝛ. Uerg. Et multo in ꝑmis hylarãs ꝯuiuia bac
cho. Hyles e Boetie oppidũ variaꝉ. quia Nebuſſenſis dicat ꝓduci ab Homero. Pa Hyle.
pini. Qui breue littus hyles. p ſylua ⁊ ſarmatica gente ꝓducitur. Ualeri. Flaccus
Mouit ⁊ hyles ſupplex cuꝫ gente ſyenen. Hylas e Herculis puere. Uer. Clamaſſent Hylas.
vt littus hyla ⁊c. Hylatoꝛ cũ y greco: vt duo ꝑcedẽtia: canis nomen. vide aglaodos Hylactoꝛ
a ante o Hylax canis in Damone Uergilij. Ilerda e. vrbs Hiſpanie. vide lamua a Ilerda.
ante m. Iſertes cyrenaicoꝝ dux in ſecundo bello punico. Sil. lib. iij. Cõſilio viridis Iſertes.
ſed bello ſerus Iſertes. Iliſſus fluuius attice variaꝉ: teſte Nebuſſenſi ⁊ ſcribiꝉ gemi
no ſſ. ego tamen in verſibus quos citat vidi cliſos apud Papi. cum e aſpirato ⁊ vni Iliſſus.
co ſ. vide cliſos i ante ſ. Ilaris ilarus ⁊c. ſine aſpiratione nõnulli ſcribũt. Apul. tñ
aſpiranda cenſet: vt dicit Neſtoꝛ. Ilaria mulieris nomen. vide i ante r. Ilerdes vi- Ilaris.
ri nomen in. xvj. Sil. Lilea quarũdã vrbiũ nomen. vide ae ante a. Lileus viri ꝓpꝛiũ Lilea.
Sil. xiij. Quã rapidis pupẽ manibus frenare leleus Dũ tentat ſeua trũcanꝉ mẽbra *Cozciſ
bipenni. Lilybeũ cũ y greco in ſecũda ſequente b cum ae diphthongo Sicilie pro- ꝙ men⁹ ꝓ
motoꝛiũ ⁊ vꝛbs. vide pachinus a ante c. Miliũ frumentũ quoddã volunt a mille di pellentẽ li
ci ꝓpter acinoꝝ multitudinẽ Mar. lib. xiij. Frumentũ miliũ ptiſanãꝙ fabãꝙ ſole- cam.
bas vendere pragmaticus nunc emis agricola. Milo vel milon athlete ⁊ alioꝝ no- Lileus.
men corripiꝉ tñ a latinis: licet quidã dicant a grecis ꝓduci. Ouid. xv meta. Roboꝛa Lilybeuꝫ
fietꝙ milon ſenioꝛ quũ ſpectat inanes. Luca. Pompeiana reruꝫ clauſerũt ſigna mi Milium.
lonem. Pila ſpherula luſoꝛia. Hora. indoctuſꝙ pile. at cum y greco pyla p colũna Milo.
ꝓducitur. Uer. viij. ene. Saxea pyla cadit. Hora. ſat. iiij. Nulla taberna meos habe Pila.
at neꝙ pyla libellos. Pilus. i. crinis. Catul. pꝛetoꝛ nec faceret pili cohoꝛtẽ. phal. eſt. Pilus.
At pilum ꝓducitur pꝛo telo. Romano a pertinẽdo dictũ: quaſi per illũ hinc pilatus Pylatus.
pilo armatus. Mar. Et pilate redit iamꝙ ſubitꝙ cohoꝛs hinc pilatus cognomẽ in-
feliſſimi pontij: lꝫ alia ſopniant indoctiſſimi barbarici aſſertoꝛes. Sedu. lib. v. Moꝛ
igitur dñm pilati ad moenia dici. Minus docte corripiꝉ ab Aratoꝛe ⁊ nõnullis aliis Pylos.
Pylos cum y greco vꝛbs a Nelo Neſtoris patre condita vnde Neſtoꝛ pylius diciꝉ.
Sta. iiij. the. Mittit opes danaaſꝙ pylos Neleia turmas. nondũ nota pylos. Oui.
lib. i. pe ponto. Crede mihi pylio Neſtoꝛe maioꝛ ero. pileus vndecunꝙ fiat ꝓduciꝉ Pylene.
Perſius. Hec mera libertas hanc nobis pilea donãt. A pilus fit ṽbũ pilare. Marti.
Quem preſtas culũ quẽ labiene pilas. polemon viri nomen in xj. Strabo Pylene
es cum y greco vꝛbs aetolie: teſte Lactantio. Papi. iiij. theba. Belli fama viros ſen-
ſit ſcopulo ſapylene. Philite apud Ualeriũ Flaccũ. lib. v. vide Bizer in crementis. Phlite.
Philetus vel piletus viri propꝛiũ apud Papiniũ in. ij. ſiluaꝝ. ⁊ in. ij. lib. Mar. pile- Philetus.
us in. xiij. Strabo. Pylades cuꝫ y greco viri ꝓpꝛiũ vide matella a ante t. Philos id Pylades
eſt amicus. hinc multa ſunt. vt phs philoponus phticros otis. philomela philemõ Philoſo
philomelus philetas philadelphus philippus philenis philetes acnophilus phi ſuis.
lo onis philodemus philogrius philotectes ⁊c. que oĩa phi ſyllabã corripiũt. Mar. *Horati.
lib. ſecundo. Candide κοιμακ. Λωμ ſunt hec tua candide παντα Que tu magni- Strenuus
loquꝰ nocte dieꝙ ſonas. Marcus Manil. lib. i. Arma philippeos implerent agmi ⁊ fortis tan
ne campos. Uerg. iij ene. Parua philotecte ſubnixa petilia mulo. Propertius lib. ij ſiſꝙ phi
Tarda philotecte ſanauit crura machaon. Idem lib. iij. Callimachi manes ⁊ coi ſa lippus a
cra philete In veſtrũ queſo me ſinite ire nemus. ſic hec philiſtion ꝓpꝛiũ viri Mar. gendis.
lib. ij. Mimos ridiculi philiſtionis. ſic hec ⁊ cetera a philos ſemper corripiũtur: ideo Philote
periti poete nunꝙ in heroicis: elegiacis: ſaphicis: phaleucijs ceteriſꝙ generibus. tes.
Tribrachum ⁊ proceleumaticũ reſpuentibus vſi ſunt his dictionibus phus ⁊ phia Phile.
ſed pro iis ſemper dixerunt ſophus ſophia: quamobrem nolim imitari Sidoniũ di Phus.
centem iu cpita. Polemij. Licet hic ſummi reſident ſeptem ſapientes innumerabi- Phia.
lium pꝛimoꝛdia philoſophoꝛum. hic vnus maioꝛi licentia vſus eſt. ꝙ ceteri omnes
ante eum. Nec ſequar Uetulum male feriatum dicentem / phia exilium patitur ⁊
philopecunia regnat Sidonius quoꝙ produxit philotetes dicens ad Felicem phi
lotecta tibi dedit pharetram. vocatiuus eſt: verſus autem phal. vbi in philoreta pꝛi
ma male producitur: vt notat Baptiſta pius: ſed forſitan aliquis more Catulliano
diceret pꝛimum pedem eſſe iambicum.
¶ Philires populi apud Priſcianum in perihegeſi. Phyle.
¶ Phile arum. aut pile pilearũ cum y greco vꝛbs pluraliter: teſte Sulpitio in illud Phylace.
Lucani lib. x. Regni clauſtra phyle cuꝫ y greco. vt phylace phylaces: oppidũ Theſ

Ialie vbi regnauit proteſilaus. hinc philacides producta prima contra primitiui naturam. Ouid. in. iij. de arte. Philades aberat Laodamia tutus vxor proteſilai Laodamia hinc philacea & vel philaceia. Idem in ponto. vt viua fama, coniunx philaceia: cuius Iliaca celeri vir pede preſſit humū. Luca. lib. vj. Que tegit philace theleos

Phylax. que & dorion ira. Philax cuſtos. philatio cuſtodio. hinc ſiquidem corripitur: vt docet

Phylira. a trophylax cum y greco: Philax Philantis. in pylade.

¶ Phylira cū y greco in prima arbor: quā latini tiliam appellant. hinc phylire dicuntur tenuiſſime membranulle inter corticem lignūque tilie: quibus in coronis oblectabant cōsuete: qua de re mutadici t Beroaldus in annotationibus: & Politianus in Miſcellaneis ca. lxxij. Ouid. v. faſt. Ebrius in cinctis philira conuiua capillis ſaltat. Hora. j. car. ode vltima. Diſplicent nexi philira corone. ſap. eſt. Pro chironis matre ll duplicat. teſte Seor. Valla hinc phillirides Chiron & phillirus quod ſcdam contra primitiui naturā producit: aut vnico l philircius. id rectius credo. Ouid. v faſto. Philirides tenuit ſaxa ſtant atra vetuſto. Ibidem. Excipit hoſpitio iuuenem phili

Philira. rius heros: aut philercius heros. Idem. vij. meta. Non exempta fore poene fugit

Scyllaceū alta ſuperque pellon vmbroſum philiraeuque tecta ſuperque othrin &c. ſic Scyllaceum quoque (vt aſſerit Strabo. lib. viij) teſte Ferretto ll geminat: tamen Vergil. correptionis gratia. l. vnum abſtulit in. iij. enei. dicens. Caulóniſque arces et naufragium ſcylaceum. Scylla quoque tam mulieris quam herbe nomen ll geminat & apud Columellam male vnico. l. vulgo ſcyla legi putamus.

I ante m. **I ante m in diſſyllabis producitur: vt cimex cimicis.** Mar.

Limus. lib. xj. Nec toga nec focus eſt nec tritus cimice lectus. In eodem lib. Et teges

Limen. & cimex & nudi ſponda grabati. Limus hinc ſublimis illimis oblimo as. Limen.

¥ Vergil. hinc elimino eliminas. Strimon. hinc ſtrimonius a um. Lucanus. iij. Deſertur.

Limē erat Strimon &c.

coccoque fo **¶ Exceptio.**

res & pui

vſus. ¶ Dimas dimantis viri propriū. vide Ephitus e ante. p. Papinius. vj. theb. phae

Dimas. dimus atque dimas.

Fimus. ¶ Fimus. Verg. j. Geor. Ne ſaturare fimo pingui pudeat ſola neue Errauit in hoc

Hymen. noie Petrus Riga in exodo dicens. Cum fimo vituli carnes coriūque cremātur. Hy

Minas. men variat. Catul. hymen o hymenee hymenades o hymenee. Oui. in epiſt. Turpia famoſus corpora iungit hymen: hymeneus tantum corripit: eſt nuptiarū deus Minas antis mons in minori Aſia. Ouid. ij. meta. Et tandē niuimus rhodope cantura minaſque Eſt quoque gigātis nomen. vide ophias ij ante a de quo Hora. quoque lib. ij car. Ode. iiij. ſʒ qd tiphoeus & validus minas verſus eſt alcaicus dactylicus

Nimis. ¶ Nimis aduerbium. Horatius. ſed nimis arcta premunt olide conuiuia capre: id eſt meretrices fetide aut fetores axillarum.

Simon. ¶ Simon & ſimo vt agamenon & agamenno. vide crementū. ideo Baptiſta pdus

Simo. centem non ſequar: multominus Sedulium dicentē libitij. Stagna petit paruaque

Simul. ſedens in ſimonis aluo: Simul. Verg. ene. iiij. Quam ſimul ac tali preſenſit peſte te-

Thymuʒ neri Thymum herba apibus gratiſſima cū th aſpirato & y greco. Verg. j. enei. Feruetiopus redolentque thymo fragrātia mella. ſic ceteri. ideo errat Neſtor qui voluit variari propter indoctum Macrum maſculine dicentem: ſi deſit thymus pro thy-

Chimera. mis ponere tymbram precipiū medici. Errauit Macer. in valde multis vt opus no

¥ Ouid. ſtrum perlegenti patebit. docti thyma non thymes dicunt. Ouid. j. de arte. olentia

Quoque chi nacte paſcua per flores & thyma ſumma volant.

mera fugo **¶ I ante m in polyſyllabis corripitur: vt Timantes tis propriū**

medijs in viri. Valerius lib. iiij. Monitu redere timatis. fuit etiā pictor parrhaſij emulus vt ait

partibus Tortellius Hymetus cū y greco mons attice in. vij. enc. Quidā libri corrupte habēt

hircum. hymetia pro ſymethia. Timocles viri ppriū. in ij. ene. Chimera quis a grecis per ei diphthongon ſcribat in prima ſyllaba: teſte Hermolao Barbaro in quintū Plinij id notauit Nebriſſenſis ante me. Nam. & ipſe Hermolaum in Plinium perlegi.

Chymeri- **¶ Exceptio.**

nos. ¶ Chymerinos. i. hyemalis. Martia. lib. ix. Si daret autūnus mihi nomē oporino

eſſe3. Horrida ſi brume tempora: chimerinos. dictus ab eſtiuo therinos tibi menſe vocaret. Tpa cui nomē verna dedere: quis eſt. Cymodoche es. vel cymodocea nym pha maris dicta. q vndas maris quieſcere faciat. Uide i ante o ſpio. Cymodo che.

Cymothoe cum y greco vt precedens nomen a cima. fluctus ⁊ thoo curro: etiam eſt nympha maris. Sil. li. viij. Ad que cymothoe nympharū maxima natu. ſi quid eiuſdem ſit originis producatur. Cimmerij populi nomen poſitu pducitur teſte Ne ſtore: dimidium producitur compoſitione: vt nimirum. cymo hoe

Hymera cum y greco fluuius ⁊ oppidū. Sil. lib. xiiij. Armauere ſuosqua mergi tus hymera ponto. Limone mulieris propriū apud Ouid. in ibin. Limoniū herba per n. Mimalion viri proprium. Propertius lib. 4. Mimaliō nullos fugiēdo tulle la bores dure ſcuitiam contudit iaſidos. Ouid. in. ij. de arte amādi. Fleſſe ſub arbori bus mimaliona ferūt. Mimallones gemino ll. i. bache corripitur. Perſius. Torua mimallonesis ⁊c. Mimerinus in Horati. Hymera Limone mimalion

Simius ⁊ ſimia Juue. ſat. viij. Cuius ſupplicio nō debuit vna parari ſimia nec ſerpēs vnus nec culeus vnus. Mar. in apophoretis Calidus emitas elidere ſimi⁹ haſtas: ſic ceteri: nā apud Statiū nunq̄ corripitur cōtra Calderinū Neſtoreq̄ ineſ pte legētes ſimiū p nimiū verba Papinij in fine ſylua. ſunt infantē lingua nimium ſalibuſq̄ proteruū. inſulſiſſimus ſenſus eſt ſi ſimiū legas vt cum Sulpitio ſenſio ſi mie inſule ſunt in carpatico mari: ⁊ opinor ſimiliter produci. ſimius ſimia. ſimilius

Similius Agricole nomen. Uerg. in moreto. Similius exigui cultor quū ruſtic⁹ horti. Simethus fluuij nomen. Uerg. ix. ene. Genitor quē miſerat arrens. Eductum matris luco ſimethia circum Flumina: pinguis vbi ⁊ placabilis ara palaci. at ſime thus viri proprium corripitur. Sil. libr. ix. Arma fuere decus victori bina ſimetho. pro fluuio etiam ſepe corripitur. ſim ethus timage nes Timeus timothe⁹

Timagenes phi nomē. Horat. epiſt. xx. rupit hyarbitā timagenis emula virtus. ſic quicquid eſt a time. i. honor (licet eſtimo correptū q̄dā hinc eſſe velint: quod corri pi notū eſt: ita hinc deriuari incertū eſt) vt timeus. Timotheus timarcus. Sedul. Dū reſidēs cecus timei filius illud errauit more ſuo Riga dicēs in Luc. Bartimeus Timei filius vnus erat. Fortunatus. Et cū timotheo viuere cura meo. Timarchus viri proprium eſt in quarta tertie Phielphi ſic Timocrates Timoſthenes ⁊c. J ante N. plinius.

I Ante n producitur: vt Plinius viri ppriū. Marti. Facū do nica plinio Thalia phal. eſt Auſonius in epig. Uidit nubētē plini⁹ an droginū. petrarcha. in. ij. li. epi. ad Rainaldū male corripit dicens. Hec iu ga. Uer. plinius tenet illa ſecundus. Jn arime: trinacria vinū linū: licet grecis cor ripiatur teſte Neſtore. Luca. li. ix. Et rectū lino ſpargā per vulgus Oſirim Jnach⁹ n habet in ſecunda ſyllaba.

Exceptio.

Corripiūtur habētia purū c vel q ante a. Purū dico propter crinis ſcriniū. clino inclino ⁊c. ſpin⁹ ſpina q̄ pducūtur. Exēpla ſunt cynamomū min⁹ ſino ſinis. Poete vbi cinamomū dicere nō poterāt. Cinnamū gemino nn dicere nā eadē arbuſcula eſt cināmomū ⁊ cinnamū: neq3 a canna dicitur vt indocti arbitrātur. Lucanus libro x. Jnfundere come quod nondum: euanuit aura Cinnamiū eterne: nec perdidit ae ra. terre: p cinamomum per ſyncopam: teſte Omnibono. Mar. libro. iij. Et fluere ex cuſſo cinnama fuſa vitro. Tortel. teſte Neſtore errauit dicēs cinnamomum nn. ge minare. Neſtor aufert verſum grecū ex Dionyſio in perihegeſi. vbi producitur ter tia correptis ceteris in cinamomū. Cinnyps c um duplici nn y greco in ſecunda ſyl laba teſte Neſtore contra Tortellium: eſt Lybie fluuius. Et in. xij. Sillij viri ppriū in obliquis ſuſcipit aſpirationem: vt cinniphis. hinc cinnyphius a. um. Uergil. iij. georgico. Cinnyphij tondent hirci. Cinamo mum. Cinnamū. Cinnyps

Tollūtur ab hac exceptione Chinnea collis Brixie apud Catul. ad Jannā: vt in terpretatur Parthēſis. Minos Cretēſiū Rex. Ouid. viij. met. Ola poſſideat nō poſſidet aera minos. Minotaurus mōſtrū Labyrintho incluſum Uerg. vj. ene. Mixtuq̄ ge nus prolesq̄ biformis minotaurus ineſt veneris monumenta nefande. Minos Minotau rus.

Mineus viri proprium vnde mineius ⁊ mineis idis. Ouid. iiij. met. Finis erat di ctis ⁊ adhuc mineia proles vrget opus. Mina e. i. mina libra. dicūt pduci mine arumq̄ pro cōminationibus corripi. vt verbū ipm mino: at mino as. pro ago produci et Petrus Riga. li. Maccabeorum. Ex auro clypeū minarū mille minax expertē. Jn Mineus Mina.

¶ Trinoctius trimodis ⁊ ſimilia cõpoſitione noſcuntur. Auſonius de numero ter-
nario. Trina Tarentino celebrata trinoctia ludo.

I Ante p corripit: vt ſcyphus cũ ſ ante c ſequente y gre- J ante p.
co nõ cyphus: nec vſq̃ pducitur: vt ↄtra Tortelliũ bene docet, Neſtor Scyphus
nec enim apud Vergiliũ in emẽdatis codicibus eſt in.vij. Eneid. hoc * Tortel.
pater anchiſes cipho libabat ad aras. ſed auro libabat. cuȝ Tortellio et Sulpi.
errat Sulpiti⁹. Martialis li.viij. hic ſcyphus eſt in quo miſceri iuſſit dictiõe ſcy
amicis Largius Aeacides ⁊ bibit ipſe merum. Deceptus eſt Tortellius (ſi Neſto phus de-
ri credimus) gloſſa interlineari vbi habetur auro: id eſt cypho: expuncta librario- cepti
rum vitio ſ litera.

¶ Niphates pſq̃ apud grecos per ei diphthõgon ſcribat teſte Nebriſſenſi. Iuue. niphates.
Quoſdã facit iſſe niphatã In ppl'os Cyprios. Ouid.x.meta. Telluris Cyprie pars. Ciperus
optima ⁊c ¶ Cyperus: qđ Sulpitius male dicit produci. pro hoc tñ Neſtor inepte
cyprus legerat apud Sulpitium. Homerus in.iij. Odiſſe. Ende kypeiros. eſt heroi
ci finis. Theocritus in.j Edyllio teſte Neſtore ſimiliter prima breui ſecundam pro-
ducit. ſcribitur per y grecum in prima ſyllaba: ⁊ ei diphthongon in ſecunda ſylla-
ba: quam vertimus in e longum vel in i longum: vt cyperus vel cypirus: arbor eſt
dicta a latinis liguſtum. Eſt herba quoq̃. In hoc errat Macer dicens. Cum trito
validum cypiro ſi iungis acetum fructum producit candidum. Hieronymus in cã
ticis capi.j. Botrus cypri dilectus meus mihi in vineis engadi: mendoſe legitur
cypri Cyperus quoq̃ eſt viri propriuȝ. Martialis. libro.viij. A piſtore ciperc nõ re
cedis. Phal.eſt. lex a Neſtore.

¶ Hipocrita corripit: vt omnia ab hipo.i. ſub veluti hipocauſtũ. Hinc hipocritues hipocrita.
Philelpho ſemp corripit p ſimulatore: naȝ hipocriſis ſimulatio quaſi ſubtectio iu Hipocau-
dicij ab hipo cũ y greco.i. ſub ⁊ criſis, .i. iudiciũ: ideo teſte Neſtore. errauit Riga in ſta.
Leuitico dicẽs. Aurea facta foris ſimulãs hipocrita fingit. Errat Sulpiti⁹ ⁊ quot
quot putant hoc nomen poſſe produci: quia optime ſic hexametrum ingredit. Peſſi
mus a populo vult ſanctius hipocrita dici. Papini⁹ in ſyluis Ubi languid⁹ ignis
inerat. Aedibus ⁊ tenuem voluũt hipocauſta vaporem. hipocauſta ſunt vaporia
vbi ſudam⁹ in thermis. Siphax. vide cremẽtũ ideo errat Petrarcha.in.viij. aphri
ce. nuncius hoſtẽ Aduẽtare refert. Siphacis filius vltro. Aliqñ idem corripit: quia
putauit ppria variari: in quo errat: vt docui in prefatione Cippus hippocrates et
ab hipos cetera poſitione pducũtur: vt Diſphilus malus amic⁹. nã dys cuȝ y gre
co in cõpoſitione malũ indicat. hinc Diſcholus. Iuue. ſaty.iij. nõ eſt Romão cuiq̃ Diſphil⁹:
locus hic vbi regnat Protogenes aliq̃s vel diſphilus aut crimentis. Mancinell⁹ diphilus
tñ Diphilus legit pro iouis.i. Ceſaris amico: nobis prior opinio magis placet.

¶ Exceptio.

¶ Gripus eſt grips ⁊ naſus aduncus ⁊ enigma. griphon greci inſolubile dicunt. vi Gripus
de crementum.
¶ Hipates hipatis: fluui⁹ Sicilie. Sil.xiiij. Hypatẽ ac facilẽ ſuperari gurgite par- Hypates
co pantagiã cũ y greco video ſcribi: vt hypate oppidi nomẽ: ſiltr pductũ vt opinor. iphis
¶ Iphis viri ppriũ ⁊ puelle in virum verſe dicit ab iphi.i. robur quicquid igit fit
ex iphi pducatur. Ouid.x.met. Uota puer ſoluit que femina voucrat iphis.
Iphigenia ⁊ iphianaſſa mulieris proprium. vide i ante a. iphigenia
Iphitus viri proprium. Uerg.ij. eneid. iphitus ⁊ pelias mecum iphianaſ-
Iphinous viri proprium. vide Danis a ante n. ſa
¶ Iphinoe iphinoes propriumviri mulieris. Ualeri⁹ Flac.li.ij. dicta placent por- iphitus
tateq; preces ad littora graſſis iphinoe. iphinous.
Iphiclus viri nomẽ. Propti ꝯ lib.ij. Cognitus iphicli ſurripuiſſe boues. iphinoe
Iphilus viri proprium in primo Ualerij Flacci. iphiclus
¶ Iphias patronymicũ. Ouid.v.triſtiũ. Auſaq; in accenſos iphiasire rogos. Erra iphilus
uit Petrarcha.in.vj. aphrice. Cerui iphini ⁊ nimio conſumptã Biblida lucem. iphias
¶ Niphe licet nõnulli libri habeant nimphe. nã nimphe cũ y greco hic legendum Niphe.
nõ eſt cum ſit hic nimphe nimphae. Diane nomẽ: ⁊ interpretatur teſte Regio lotrix
a potu niphin.i. lauãdo vide rhanis a ante n.
¶ Pipilo pipilas paſſerum eſt cum vocem edunt, Catullus de paſſere. Ad ſolam pipilo.
dominam vſq; pipilabat. phal, eſt,

manſit. Si in minus interni cõiugis vxor,erit.Idẽ li.iij.ſine titulo:Que mihi ventu-
ra eſt ſi q̃dẽ eſt ventura ſenectus.cũ deſit numeris ipſa iuuẽta ſuis.in qua correptiõe
vr̃ liberiore vſus licentia:nemo eñ ſi vnq̃ corripuit.at cõpoſita vox ꝑpetuũ corripit̃
ſed vñ cõpoſita eſt ſignificationẽ nõ gerit.Eſt eñ ſiq̃dẽ idẽ qđ nẽ:in qua ſignificatiõe
inq̃t Luc.lib.iiij.hoc ſi quid eſt ſolo ciuilis crimine belli Dux cauſe melioris etas. Liqueti⁹.

Exceptio.

Liquetius Venetie fluui⁹.hinc adiectiuũ liqueti⁹ a.um.vt apud Verg.ene.ix.te- Liquor
ſte Seruio.Quales aeree liq̃tia flumina circũ.ipſitiores:teſte Seruio legũt liquentia
Liquor eris.deponẽs tertie.Verg.j.ge.Liq̃tur ⁊ zephiro putris ſe gleba reſoluit.
Liquor nomen rectius corripit̃:q2 ſolus Lucretius produxit vt libro.j.Pondus vti
faxi:color ignis:liquor aquarũ.Et ibidẽ.Fiet vti cibus oĩs ⁊ aridus ⁊ liquor ipſe. Liquens.
Liquens a liquor.Ver.Aut quũ liquẽtia mella.Liqueo es.hinc liqueſco corripitur Liqueſco.
Perſius.Tot tibi quũ in flãmas tunicũ omenta liqueſcat.Verg.Cãpoſq; liquentes.
Ac de liquor liqueſco ꝓducit̃.Oui.de Ponto.Sic mea perpetuis liqueſcunt pecto
ra curis.Iterũ liquo as.corripit̃.Luca.lib.vij.Ereptaq; tela liquauit ab his. liqui- Liquor
dus varia t̃:q2 poteſt eſſe tam a liquo q̃ a liquor.eadem tamen eſt ſignificatio Lu- Liquidus
cre.lib.j.In ſaxis ac ſpelũcis permanat aquarũ liquidus humor ⁊c.Idẽ.in.ij.Illa
quidẽ debent ex lenibus atq; rotundis Eſſe magis fluido que corpore liquida con-
ſtant.Idem.in.iij.Craſſaq; conueniunt liquidis ⁊ liquida craſſis.

I ante r in diſſyllabis producitur:vt ciris cum i latino ſinter- I ante r.
pretatur tonſa. Cirin enim grece ſignificat tondere dicitur ſcylla.Niſi filia ob
tonſuꝫ patris crinem in auem alaudam verſa.Ver.in Ciri.Candida cõceſſos aſcen Ciris]
dat Ciris honores.Oui.viij.meta.In auem mutata vocatur Ciris:⁊ a tonſo eſt hoc
nomen adepta capillo.ſic ceteri omnes:quamobrem non verebor dicere mendoſum
eſſe locum hunc in Aetna Vergiliana.Mentiri vates ſtygias vndaſq; canentes Hi
Tityon ſeptem ſtrauere.in iugera fedum.Sollicitãt magna te circum Tantale pe-
na.Sollicitantq; cirim:minos tuaq; eace in vmbris Iura canunt ĩdem rotãt ixio
nis orbem.Oẽs libri quos videre licuit habent per s literam ſirim.paucis exceptis
qui habent Sollicitãtq; ſiti.Calderinus id quid ſit minime declarat.Eſt qui dicat
ſirin.i.puellã de qua in Ciri.Verg.loquit̃ puto legendũ Sollicitãtq; Scinim.i.im-
manẽ illũ gygantẽ ⁊ latronẽ de quo incredibilia poete fabulantur.vt de Tityo tãta
lo Ixione ceteriſq; gygantib⁹ ⁊ crudeliſſimis latronib⁹ quoꝝ hic paucis meminit.
Verg.itaq; auſiꝫ iurare legendũ eſſe:ſollicitãt Scinim:lꝫ id añ me,nemo dixerit ꝙ
ſciã Fuit aũt Scinis gygas ⁊ latro immaniſſim⁹ a Theſeo tandẽ interfectus.hic
iſthinũ obſides (vt in.q̃nto refert Diodor⁹) duas pinus flectebat.ac vtriq; holis bra
chia alligabat deinde rurſum emittẽs corp⁹ diſceptrũ maximo cruciatu afficiebat.
qđ oñdit Oui.vij.met.dicẽs.Occidit ille Scin⁹ magnis magne virib⁹ vſus:Qui pe-
terat curuare trabes ⁊ agebat ab alto Ad terrã late ſparſuras corpa pin⁹.Claudi.
in.j.li.cõtra Ruffi.q̃s ꝓdere tãta relatu Funera q̃s cedes poſſet deflere nefãdas.q̃d
tale imanes vnq̃ geſſiſſe ferũt vel ſcinis iſthmiaca pinu vel rupe ꝓfunda. Scyron
vel Phalaris:tauro vel carcere ſylla. Syron latro ẽt fuit a Theſeo interfect⁹.hinc Miror
ſyronia ſaxa ⁊ Lyronides petre. Miror miraculũ nemo ignorat ꝓduci.Martia. *Vergill.
Barbata pyramidũ taceat miracula mẽphis.id ſi conſideraſſet Nebri.nũq̃ dixiſſet Seu quis
vocalẽ añ vocalem ꝓduci dehinc apud Horatiũ in arte.Cogitat vt dehinc ſpecioſa olim prece
miracula promat.vera lectio eſt.Cogita vt ſpecioſa dehinc miracula promat. mirat⁹ pre
Scyros cũ ſc literis ſequente y greco vna ex cicladibus.Papini.j.Achil.Palladimia palme
littore celebrabat Sciros honoꝝ forte diẽ.hic ſyrius ſyria ſyrium ⁊ ſyrias ſyriadis Scyros.
Ver.Armiger automedon vna os ſyria pubes.Sidonius (vt in quartum Plinij no-
tauit Hermolaus) peccauit in hoc nomine dicens in Burgo.vel ſcirias vacuaſſe co
los vel ſerica phila per cannas tortiſſe leues.
Nireus viri ꝓpriũ.Nebriſſenſis male credit triſſyllabũ eſſe p̃ma correp.q2 diſſyl Nireus
labũ eſt:vt orpheus.⁊ ſi p dieresin tryſſillabũ fiat p̃ma ꝓducit̃.Horati⁹.in Epod.ad
Neerã.nec te Pythagore fallãt archana renati formaq; vincas Nireꝰ.ſcđs vſus
eſt iãbicus dimeter.vbi actũs Nirea primã ꝓducit.Tyro cõtra quendam ineptum.

Exceptio.

Lyra cũ y greco.Oui.xj.meta.Flebile neſcio q̃d q̃rit̃ lyra flebile lingua.Murmu Lyra.

ratiq; animis:rñdent flebile ripe:inſtrumentū muſicū eſt.a lyrin.i.canere hinc forte
Lyria Lyria impudice muliercule nomen. Mar.lib.ij.Qđ faciat vult ſcire lyris qđ.ſobria
Liris fallat.nā Liris.fluuij nomē cū nostro etiā in prima ꝓducit.Idē.lib.x.Deſiderātur
nec,marica nec liris.Scazon eſt.ſic ꝓducitur tantū.Lira per i noſtruʒ:⁊ ſulcum ſi=
gnificat.hinc deliro as.i.inſanio ⁊ erro.nā delirat qui nō recto ſucco ſemen tegendo
Lyra incedit.hinc Delirus a.um.ꝓ inſano ⁊ a recto recedente:hinc ꝑdelirus.i.valde de
Deliro lirus:lirare eſt liras facere.Sunt qui deliro e greco lirin.i.ineptire deriuent.hinc li
Delirus ras ineptias ⁊ nugas dicimus.Plautus.Nā tue blanditie mihi ſunt(quod dici ſo=
Perdelir⁹. let)gerre germane edepol lire.Utut eſt nunq̈ corripiunt deliro delirus perdelirus
neq; per y grecum vnq̈ ſcribenda ſunt a lyra.muſico inſtrumento q̄cquid Neſtor et
multi alij dicant.Nā ineptiſſime legūt ꝑdelyrus penulti.breui:ꝑ diſſono ⁊ abſono
apud Lucre.lib.j.Qđ facit hic idē perdelirus eſſe videt:nā nō in maſculino genere
legendū eſt ꝑdelirus:ſed in neutro ꝑdelyrū qꝫ ſenſus facile indicat.Dicere rem nul=
lā in numero cōſtare nec ignē.Qđ facit hic idē ꝑdelirū eſſe videt:ſenſus hic eſt:dice
re rē nullam in numero cōſtare nec ignē qđ facit.i.dicit hic idē haraclitus:id videt
ꝑdelirū.i.valde falſum ⁊ fatuū:ſi ꝑdelirus legas ineptiſſimus erit ſenſus.nā quor=
ſum referes dicere ⁊c.ſʒ q̄d verbis opus eſt:quū ipſe Lucreti⁹ paulopoſt id manifeſtet
dicēs.Qđ mihi quū vanū tū delirū eſſe videt.Hora.ad Loliū.Quicq̄d delirāt reges
plectunt achiui.Idē.ſat.iij.lib.ij.Aduerſus mercaturis delirus ⁊ amens.ſic ceteri.
¶ Myron vel miro mironis:ſtatuarij nomen.Sta.j.ſyl.Quicq̄d ⁊ argento ꝑmū vel
Myron. in aere mironis luſit.Auſoni⁹ in epiſt.Buccula ſum celo genitoris facta Mironis.
ſcribitur cū y greco:vt myron.i.vnguentū qđ ſil'r corripit.hinc Myropola vnguēta
rius myron myri:qꝛ pro vnguento eſt.neutrū ſecunde declinationis.
¶ Pyra cū y greco lignorum cōgeries.Uerg.innumeras ſtruxere pyras.ſic pir⁹ pi
rum arbor ⁊ fructus oīa hec a pyr.i.ignis dicuntur.Uerg.Inſere nunc melibee py=
ros pone ordine vites.
¶ Quiris ſingulare in raro vſu eſt.Perſi⁹.Heu ſteriles veri quibus vna quiritem
Quiris vertigo facit.
¶ Syrus cū y greco ⁊ ſyria rectius corripit.Iuue.ſaty.vj.Quā longoꝝ vehit ceruī=
Syrus ce ſyrorum.Hora.ſat.vj.Tu ne ſiri Dame aut Dionyſi filius audes deijcere ſaxo ci
ues aut tradere Cadmo.notū eſt hic primā corripi:qꝛ ne interrogandi dictio corri=
pitur.ideo quidā male putarūt ſiridamas vnicā eſſe dictionē ꝑma ꝓducta:quū po=
tius dicere debuiſſent ꝑma correpta ſecundā ⁊ tertiā ꝓduci.Catullus.Hoc miſſo in
Syriam requirente o.bus aures.ſic ceteri.Iuue.in iij.ſat.producit Syrus dicens.
Iampridem in tyberin ſyrus defluxit orantes.⁊ E ſyria Petrarcha.Syria mobilis
porrigat ipſa manū.Stirax tantū corripit.vide crementū:Tyros vel Tyrus inſula
⁊ vrbs.Tibul.libr.j.Prima ratem ventis credere docto tyros.Ouid.iij.meta.A tyro
Tyra hac ꝓfugos poſuiſtis ſede penates.ablatiu⁹ corripit ꝓpter vocalē ſequentē vt ſub
Tyres. Ilio alto.Tiros etiā caſeum interpretatur.vnde butyrū:de quo in medijs agimus
Syras Tyra e.cum y greco vt precedens.loci nomen.Ualerius Flac.libr.vj.linquit abru=
I ante r ptis pelago tira:linquit mons.Embolus.Tyres cum y greco gtō tyre.Uerg j.ene.
Pyreneus Tu fugiens fratremq; Tyren curruq; volutus.Silli.vj.Examinum Naſamona Ty
Uiroſus. ren ſuper ipſe iacebat viri nomen eſt.Tyras ac cum y greco fluuij nomen.vide Ha
⁎ Uergil. lis:a ante l.Tyrus viri nomen variatur a Sil.
Uiroſaq; pontus caſtorea

I Ante r in pollyſyllabis corripitur:vt Pyreneus viri propri=

um per eu diphthongon non per ac contra Tortellium.Ouid.meta.v.Claudit ſua
tecta Pyreneus Notentur e longis deriuata vt viroſus a virus:nam a vir corripi
tur.Thirinthius a tirins.vireſco a vires quod verbum ſignificat vires acquirere
et fortiorem fieri.Furius antias apud Gellium lib.xviij.c.xj.Intereſcunt animi vi=
reſcit vulnere virtus.hoc a vireo corripitur.Sta.lib.j.Sil.Exuit atq; alios melius
reuireſcit in annos.Spiritus a ſpiro ⁊c.

¶ Exceptio.

Chirono= ¶ Chironomon ontis vt leon ontis.vel chironomas antis.vt adamas mantis teſte
mon Manci.in hunc verſum ſaty.v.Iuue.Saltantem ſpectas ⁊ chironomanta volanti
Cultello donec pagat dictata magiſtri.dicit quoq; cheronomes cheronomi.Eſt aūt
is qui ad menſam edēda incidit certa lege man⁹:nā chir manus eſt:⁊ nomos lex ars
hec chironomia dr.chironomātia eſt ex manuū inſpectione diuinatio.cheir greceꝫ

ex diphthōgō ſcribit̄:iō in ꝯpoſitis ꝓducit̄. Mar. Chirurgiꝰ fuerat nūc eſt veſpilo — Chirurgꝰ.
diauſꝰ.ſic chirogrates chirographꝰ vel um. Juue.ſat.xiij. Uana ſupuacui dicāt chi — chirogra
rographa ligni. vnū eſt chiragra a latinis correptum. Perſiꝰ. Lapidoſa chiragra. — phum.
Mar.lib.j. Sic nil patrono porrigit:hec chiragra eſt. Philel. ſecutus deriuationem — chiragra
grecā auſus eſt hoc nomē ꝓducere:vt in tertia none dicēs. Nūc te chiragra fatigat — * Chira
¶ Cyrios cum y greco in prima.i.ꝓprius autenticus ⁊ dñs. hinc Cyriacus ⁊ Cyri- — gra prima
nus viroꝝ ꝓpria:⁊ a cyros impropriꝰ. vnde acyrologia. Cyriniꝰ viri ꝓpriū. Mar.li. — ꝓducta a
viij. Sic tua Cyrini ꝓmas epigrāmata vulgo. vetus eſt. ſic Cyrillus recte ꝓducit̄ — pud Phi
a Fauſto. Cyrene es.⁊ cyrene arū.cū y greco vrbs libyes. hinc Cyrenia dicta eſt tota — lelphum
Libya eſt alteriꝰ q̄ʒ oppidi nomē. hinc Cyreneus ⁊ Cyrenaicꝰ. Luc.lib.ix. Aphri- — Cyrios.
ca cyrenis etiā tunc bruma rigebat. Sil.lib.iij. Nec nō cyrene pelopei ſtirpe ne- — cyriacus
potis. interdum corripit̄. Catul. Laſerpiciferis iacet cyrenis. phal.eſt. Ideo nō ma- — Cyrinius.
le dixit Petrarcha.in.iij. Aphrice. Plura Cyreneo cecidiſſent milia campo. — Cyrene.
¶ Cyrene Ariſtei mater: ꝓducitur tantum. vt ex Georgio.iiij. diſces.
¶ Ironia.i.ſimulatio vel illuſio tam in prima ꝙ̄ in tertia grece per ei diphthongō — Ironia
ſcribitur. Irenarcha ⁊ Ireſione in prima.
¶ Liriope nympha. Ouid.meta.iij. Cerula Liriope quē quōdā flumine curuo Im — Liriope
plicuit ⁊c. fuit Narciſſi mater. Liriū per ei diphthongon.
¶ Myriones viri nomen. Hora.lib.car. Ode.vj. Nigrū Myrionē aut ope palladis. — myriones.
Aſclep.eſt. hʒ y grecū in prima ſyllaba:aliqui tamen Merionē legunt. vide que in
hunc verſum affert Badius. Miritenes. vide e ante n.
¶ Pirata. Luca.lib.ij. Omne fretū metuēs pelagi pirata reliquit. — Pirata.
¶ Pirithous viri propriū. vide matcla a ante t:quidam Perithous dicunt. — pirithous
¶ Pirene es.cū i nr̄o mons ⁊ fons muſis ſacer apud Corinthū. Perſiꝰ in prefatione — Pirene
Heliconiadaſq; pallidamq; Pirenem. Scaſon eſt. Stat.j.ſylua. Nec conſcia detur
Pirene:largos potius mihi gurges in hauſtus.
¶ Pyrene cū y greco mons Hiſpanie a pyrene puella quā Hercules cōpreſſerat
q̄ illic a feris lacerata ſit ⁊ ſepulta. alij deriuent a pyr.i.ignis propter crebra fulmi — Pyrene
na:variat̄ hoc nomē:ſed ꝓductio eſt lōge frequētior. Sil.xiiij. Pyrene miſit pyl'os
qui nomē amore ⁊c. Luc.lib.j. Nubiferos colles atq; arcā pyrenā. Verſus eſt ſpōdai-
cus vt apud Juue.ſat.x. Addit̄ impetūs Hiſpania pyreneq; Tranſilit. Tortellius
male legit pyreneūq; .q̄r vt (recte dixit Neſtor) Pyreneus penul. diphthongo ꝓdu
cit vt pyrenei mōtes. Tibul.lib.j. Non ſine me eſt tibi partus honos tua bella, pyre
ne Teſtis ⁊ Oceani littora ſanctonici. Sido in.iij.panc. Tyrrheni rheniq; loquor
vel lōga pyrene. ſic Petrarcha.iiij. Aphric. Tum filius vltor. Et patris ⁊ patrui no — Pyroma
men dedit:iſq; pyrenā. Tranſgreſſus ⁊c. Pryno mulier teſte Egnatio. — Pyramus
¶ Pyroma ⁊ pirula producuntur teſte Sulpitio — * Ouidiꝰ.
¶ Pyramus cum y greco viri ⁊ fluuij nome. Ouid.iiij.met. Pyrame reſponde. Pro — Pyramus
fluuio in oraculo. Tunc erit vndiſenus late quū Pyramus olim Littora ꝓfundens — ⁊ tiſbe iu
cyprū labetur in malam. Priſcia.corripuit vide pynarius:i ante n. Itaq; pro fluuio — uentū pul
variatur. Pyramus cū y greco a ſimilitudine flāme nomen accepit. Latini metant — cherrimꝰ
dicunt. Mart. Barbara pyramidum taceat miracula memphis. — alt.r
¶ Pyreus Athenienſium portus ⁊ promontoriū cum y greco. Ouid.v.met. Portꝰ — Pyramis.
Cecropios intrat pyreaq; littora tangi. — Pyreus
¶ Pyralis producitur teſte Nebuſſenſi cū y greco:eſt enim beſtiola pēnata muſce — Pyralis.
magnitudine ex igne proueniens. Pyrea fruterq; per ei diphthongon. — pyrites
¶ Pyrites ꝓducunt̄ huiꝰ nois oēs ſyllabe apō Priſc.in perihege. ⁊ eſt lapillꝰ cui — * Uergilij.
plurimꝰ ignis eſt:ſed mlta a pyr corripiunt̄:vt pyrois pyropꝰ pyragmū pyretrū ⁊c. — Brōteſq;
¶ Phthiriaſis morbꝰ pedicularis phthirō i.a pediculi ⁊ cū ph ⁊ th aſpiratis i ea- — ſteropeſq;
dē ſyllaba. hinc phthirophagi hoies ſolis piſcibꝰ victitātes a tenuitate victꝰ quaſi — ⁊ nudꝰ m̄
pediculis veſcant̄. ſcribit̄ grece per ei dipthongō. Pyraſus vrbs apud Homerum. — bra pirac
¶ Pyreicus pictor in.iij. Propertij. Pyreicus paruo vendicat arte locum. cū y gre- — mon
co:ſic legit Beroaldus. Pyrodile vna hedum apud Pyladem. — Phthiria
¶ Sirius ſtella in ore canis celeſtis. Sil.lib.j. nec puluere feſſum: Agminis arden — ſis
ti labefecit Sirius aſtro. Syria inſula que etiam ſyrus. Pherecydis patria ꝓduci — Pyreicus
tur ab Homero:teſte ſtrabo lib.x. — Sirius.
¶ Stiria ſtiricidium. Mart.lib.vij. Turpis ab inuiſo pendebat ſtiria naſo. Claud. — Stiria.
Aſtringit ſtiria phirena piſcis. in Oppiano.

Tireſias ¶ Tireſia cum i latino in prima qꝛ grece ſcribitur p ei diphthongō teſte Calepino fuit augur Thebanus. Propertius.lib.iiij. Magnū tireſias aſpexit pallada vates. dicitur etiam tyreſia in nominatiuo.

tyridates ¶ Tyridates Armenie rex. Horati libro.j.car. Ode.xxvj. Quis Tyridatem terreat vnice. verſus eſt alcaicus dactylicus.

Jante s

I Ante s pducit. vt Chryſos cum ch aſpirato ꝛ y greco. hic

Chryſoſtomus ꝛ chryſeus.a.um. id eſt aureus. Martialis lib.ix. Chalcea donanti chryſea quid dederas. chalcea id eſt erea chalchon. id eſt aes. piſearum. hinc piſeus a um. Ouid. libr.v. metamorphoſeos. Eſt medium cyanes ꝛ piſae arethuſe. errauit hic Petrarcha Egloga.x.

¶ Exceptio.

Biſon. ¶ Biſon ontis. animal iubarū prolixitate deforme: naſcit in Germania Martialis Illi ceſſit atrox bubalus atque biſon. Idem turpes eſſeda quod trahunt biſontes

Criſis. phaleucius. eſt Biſontos teſte Jacobo Bononienſi.

¶ Criſis cum i noſtro ſine aſpiratione id eſt iudiciū hinc hipocriſis catacriſis id eſt diiudicatio: at cathachreſis cū ch aſpirato in tertia ſyllaba dicit abuſ⁹ hoc Neſtor Ciſina teſte Bebelio.

Ciſium ¶ Ciſium vehiculum. ſiciarius qui ciſiū regit. Auſoni. in epiſto.j. Uel ciſio trūiugi

Friſius ſi placet inſilias Idem ad amicum quendam. Sed ciſium aut pigrum cantus conſcende veredum. Friſius apud Neotericos.

Iſopus ¶ Hyſopos vel um. herba cū y greco ꝛ vnico ſ apud latinos: qꝛ corripitur lꝫ apud grecos ſ geminet hiſſopus ſcribiturq; p o magnū et eſt hiſopus feminini ge nec mirū eſt inquit Neſtor ex quo hoc ſumpſim⁹ vnum ſ a latinis abijci in hiſopus qꝛ ſimile in multis factū videm⁹. vt grabatus Syracuſae gothia lacus ꝛ nōnulla alia apd nos corripiūt pmā quā apd illos poſitu extēdūt recte igit dixit Alan⁹ libro.iiij Se celū terre cōformat cedr⁹ hiſopo. Male aūt Macer Eſt hiſopū ſiccū calidus ꝙ tertius illi. Eſt in vtroq; gradus. In codē luto heſitat Riga in li. regum dicēs. Aut hiſop⁹ ſignat humiles: cedruſq; ſupbos. Nec male tñ gemino hiſſopū poſitiōe produ

Iſara xeris. ¶ Iſara ae fluuius Gallie in Rhodanū fluēs. Luca.lib.j. Hi vada luquerunt

Iſaurus Iſarae. qui gurgite ductus. ¶ Iſaurus fluuius. vide Metaurus e ante t.

Iſaurum. ¶ Iſaurū oppidū qd ptr Iſaura orū. Ammian⁹ dixit hinc iſauricus dict⁹ eſt ſeruilius qui iſaurum. vicit. Iſauri ꝛ iſaure populi ſunt. Oui. Aphrica victorē de ſe vocat

Iſauri. alter iſaurum. Sido. in panc. Adiici ferie quos nunc moderaris iſauros.

Iſalces ¶ Iſalces viri propriū. Sil.li.v. Optabat pugnā ante oculos ſepe laudis iſalces.

Iſocrates ¶ Iſocrates viri nomen. Rufinus. Laudamus Iſocratis artem. Iſerus teſte Bebe-

Iſerus lio Iſidius contra primitiui naturam ab iſis. vide Jo/in i ante o.

Inſidius

Liſias. ¶ Liſias viri nomen corripuit Arator.in.ij.libro.

Miſer ¶ Miſer.pſi⁹. O miſer inq; dices ꝛc. hic miſericors miſericordia miſereor miſere ꝛc.

Niſantes. ¶ Niſantes viri nomen. Ualerius. Flac.lib.j. O ſi mihi ſanguis. Quātus erat quū

Niſi ſignifero creature niſantē. Non leuiore tholum manus hc conſpecuit auro.

Niſus. ¶ Niſi coniunctio. paſſim legitur niſus: niſi nomen ſine dubio producitur.

✻ Uergili. ¶ Phthiſis cū pth aſpirat; in eadē ſyllaba eſt pulmōis exulceratio a phthini.i.

Apparet tabeſcere phthiſi ſunt qui eo morbo laborāt. Juue. ſat.xiij. Et phthiſis ꝛ vomice pu

liqdo ſub- tres ꝛ dimidiū crus Seren⁹. Si vero phthiſi annoſo ſedet improba morbo icpte ſcri

limis l ae- bit Ugutio tiſis teſte Neſtore ſine p ꝛ aſpiratiōe. Phthiſi cū pth aſpiratis ſi quente

re niſus y greco aſi s eſt ſputio a phthyzo.i. ſpuo ✻bū eſt doncū cōis lingua ptyſi ſine aſpi

Phthiſis. ratione dicit cū y greco in prima pro ſputiōe: a ptyo i. ſpuo.

Phyſis. ¶ Phyſis cū y greco in pria.i. natura vñ phyſicus phyſiolog⁹ ꝛc. Auſoni⁹ de nūero ternario. In phyſicis tria prima deus mūdus data forma. quarte bene dixit Alexander nequā Corrumpit natura phyſim curſuq; rotatoq;. Sidonius in grecis negligentior male produxit vt videre potes in Ethos e ante t.

¶ Piſidae populi Claudia.l.ij.lib. contra Eutropiū. Utriq; ppinqui Finibus obli

Piſaurus quis lydi piſideq; feroces. Priſcia pducit in pihegeſi. Poſt hos Piſſidum pinguiſſima rura coluntur.i. piſſidarum phyſa dea in Politiano.

Ptiſana. ¶ Piſaurus fluuius piceni a quo piſaurū oppidū nomen habet Catul. ad Juuētū Preterq; iſte tuus moribunda a ſede piſauri hoſpes.

¶ Ptiſana: vnico ſ. licet greci geminent teſte Calepino. cōfectio quedā ex ſucco vel farina hordei. vide miluū i ante l. hinc ptiſanarium vas in quo coquitur vel tundi-

tur ptiſana. Hora.ſat.iiij.li.ij. Agedū ſume hoc ptiſanariū Orize. Siſer eris. herba Horati.ſat.xviij. Peruellunt ſtomachū ſiſer alec fercula coa. Colu.lib.xj. Jam ſiler Aſſyrioq; venit que ſemine radix. Siſer

¶ Siſymbriū cū y greco in ſcda ſyllaba. Oui.iiij.faſto. Cūq; ſua dñe data grata ſiſymbria myrto Tectaq; cōpoſita iuncea vincla rota. Viſellius viri proprium. Horat.ſat.j. Eſt inter Tanain quiddā ſocerūq; viſelli. pro viſellij. Viſurgis fluuij nomen apud Appolinarem in laudibus Narbonis. ſiſymbriū Viſellius Viſurgis

I Ante T corripitur. Scythia Scyta contra Sulpitium: niſi J ante t.

mentiatur Neſtor. Vergi.in buco. Pars ſcythiam rc. Luca.libro.x. Non ſcyta non fixo qui ludit in hoſpite maurus. ſic ceteri. Scythis

Exceptio.

¶ Producuntur habentia m vel r vel u ante i: vt mitis/ritus/vita. ſic exceptionem ponit Alexander: ego illius exceptiones raro mutuaui: ſed excipienda diligenter notaui: q̄q; forſitan non pauciora ſunt exemplis.

¶ Tolluntur igitur ab hac exceptione permulta. vt mitylene es. cum y greco in ſecunda vrbis ⁊ inſule nomen. Martialis.libi.x. Qum tibi non ephesos nec ſit rhodos aut Mitylene Sed domus in vico lelya patricio.

¶ Mitilo as. cicadarum eſt cantantiū in carmine de Philomela. Vere calente nouos componit acredula cantus Matutinali tempore tunc mitilas. Mytilene. Mytilo

¶ Mitra. i. ſol apud perſas. Vide tiphon i ante p in verſu Capelle. ſic teſte Lactan. in vltimo verſu prin i.theb. Jndignata ſequi torquentē cornua mitrā. Etiā eſt pilei genus: vt apud eundē in.j. Achil. Baccheaq; terga mitraſq; huc tuleris. Sic Prudentius in Pſycomachia. vt mitra ceſariā cohibens aurata virile. Verg.in coppa. Syriſca caput Graia redimita mitella. hoc diminutiuum eſt a mitra. Mitra,

¶ Mithrydates rex: vnde mithrydaticus a. um. Martialis.lib.v. Profecit pcto Mithrydates ſepe veneno. Mithridates

¶ Mitio paſtoris nomen in ſeptima Ecloga Petrarche. ſi a mitis deriuet̄ male corripitur. Britannia regio Britāni populi. Verg. Et penitus toto diuiſos orbe britannos. Mart. Dicitur ⁊ noſtros cantare Britannia verſus. Quid prodeſt. neſcit ſacculus iſta meus. Lucretius etiam produxit in ſexto. Nam quid britannis celū differre putamus. Ergo variatur: ſed corripitur ſepius. ſic Britānicus propriū ⁊ appellatiuum. Briton vero ſemper opinor pduci. in quo errat Alexander dicens. Britoniſq; brito caro carnis: vide crementum. Mitio. Britannia ✶ Juuen. Quis nec cimbri nec Britones vnq̄. mar. Quod veteres brache Britonis operis et quam.

¶ Britomartis nympha quam minos perſequebatur. Verg.in Ciri. Te crocea britomartis ſpes eſt vna ſepulchri: Te Britomarti diem potui pducere vite. Claudi. in.iij. de laudibus Stiliconis. Sparſa comam britomartis aget. Britomartis

¶ Criticus. i. iudicans ſiue arguens: a Crino delibero ac iudico: variat̄. Hora. vt critici dicunt. Juue.ſaty.ij. Critice pellices rc. vbi perea aliqui cretice legunt. Marti. lib.vij. Aequalis liber eſt cretice qui malus eſt. Critias viri nomen. Apule.in apol. oratione prima. Carmina vti critias lux eſt optata canatur Criticus:

¶ Criton onis. Mart.lib.xj. Quod ſanare Criton non qđ hygea. pōt. fuit medicus. Fritillus tabula luſoria: de qua multa leges in annotationibꝰ Beroaldinis. Mar. in xenijs. Hec mihi Charta nuces: hec eſt mihi charta fritilis Alea nec dānū nec facit iſta lucrum. Rhitium: vide Rhidium i ante d. Criton Fritillus. Vitium

¶ Vitium contra primitiui naturam: q2 vito producitur. Hora. Dum vitant ſtulti vitia in contraria currunt.

¶ Vitellus contra p̄mitiui naturam. q2 a vita dici volunt. Eſt em̄ oui pars ex qua viuit pullus. Hora.ſaty.iij.lib.ij. Quatinus ima petit voluens aliena vitellus. aliena accuſatiuus eſt: ne credas (vt quidam) Vitellus eſſe feminini generis. Vitellus Vitellius. Vitellini.

¶ Vitellus viri nomen. Auſo.de Ceſaribus. Nec regno dignus. nec morte vitellius vt vir. Vitellium litere virorum ad amicas. Mar.in apo. Nondum legerit hos licet puella Nouit quid cupiant vitellam. phal ſunt. Vitulus Vitium

¶ Vitulus vitula. Verg. Quum faciam vitula rc. Bitus

Virum vide i ante n Cinnamum. Secunde producunt̄. Bitoria

¶ Bitus viri nomen. vide i ante t. Barchius. Britenis teſte Sulpitio. Bithynia.

¶ Bithinia bithynus bithynicus cum th aſpirato ⁊ y greco in ſcda ſyllaba. bithynia eadem eſt que bebrycia migdonia pontus. prima rectius pducitur: quam Juue Bithynus

nalis corripuit etiã Petrarcha in.ij. Aphri. ſcdam male corripuit Manilius li.iiij.
Cappadociũ armenieq; iugis Bithynia diues. Claudi. libro.ij. in Eutro. Tmythra-
ces erant que nunc bithynia fertur. Ualerius Flaccus.lib.iij. Aut cererem letumq;
pecus nec palmite Bacchum. Bithynio Phrygio veſatum. Iuue.ſaty.x. Donec bi-
thon libeat iugulare tyranno. Idẽ.ſaty.vij. Quãq; ⁊ Cappadoces faciãt equeſq; Bi-
thini. Mart. Iam ⁊ rem factã bithinice credis habere. Bithynus itaq; p̃mã variat
Clitella Clytella. Horat.ſatyra.v. Hinc muli caduc clitellas tempore ponunt. Clitiades viri
propriũ vide Clitiades i ante c. Citius pro diuiſo teſte Seruio.
Clitorius. ¶ Clitorius Archadie fons bibenti vini odiũ ingerens. Ouid.xv.meta. Clitorio qui
cũq; ſitim de fonte leuauit Uina fugit gaudetq; meris abſtemius vndis.
Clite mulier apud Ualerium Flaccum.
¶ Cliton onis. Archadie fluuius teſte Lactantio. Papi.iiij.the. Et rapidus Cliton
Cliton ⁊ qui tibi Pythicladon. Citargi piſces in lippio Clitis fluuij nomen. vide e ante q
Clitis Sequana. Clitũnus vmbrie fluuius. vide i ante n. Tinas: ſi etymologie perſcruta-
Clitũnus. tor es videto Tortellium ⁊ Neſtorem.
* Uergil. ¶ Dito as ⁊ diteſcere nota ſunt quia fiunt a dis ditis. Horati⁹. Qua rõne queas dite-
Hinc albi ſcere. Dithyrãbus viri nomẽ vnde hymnos quoſdam in Bacchi honorẽ cãtatos di-
Clitumne. thyrambos dixere: verũtamẽ ipſe bacchus dithyrãbus dicitur. q2 dis diothyron.i.
greges] at per duas portas tranſierit: nẽpe per vterũ ſemeles ⁊ femur. Iouis ſcribitur in p̃ma
maxia tau ſyllaba cũ i noſtro. in ſecũda vero cũ th aſpirato ⁊ y greco. Horati⁹.li.iiij.car.ode.ij.
rus. Seu per audaces noua dithyrambos. Uerba deuoluit: numeriſq; fertur. Lege ſolu-
Dito tis. Saphici ſunt cum adonico. Ditis proprium viri in Ouidio.
Dithyrã- ¶ Italia variat q2 olim grãmaticoꝝ cõi aſtipulatu corripit: ⁊ per ectaſin a poetis
bus. producit: q2 aliter ſtare non potuit: q2 vero oẽs poete ꝓducũt nemo vereat ꝓducere
Italia. Sic Italus variat. Sic Italis idis. Lucre lib i. Italie terrarũ oras a finibus eius.
Italus Uerg. Italiã fato ⁊c. Oui.xv. Grata quis Italicis author poſuiſſet in oris. Uergili.
in.xij.enei. Italides quas ipſa decus ſibi dia camilla Sil.libro.vj Nec tamen aduer-
ſis fuerat fracta Itala virtus. Mart. Mutauere meas Itala regna comas. Uergili.
ix.enei Cõtecto ſternit iaculo: volat Italia cornus. Idẽ.ene.viij. Hinc Auguſtus a-
gens italos in prelia Ceſar. Horat.ſaty.vij. At grecus poſtq; eſt Italo pfuſus aceto
Litigo vt lis litis. vñ litigiũ: litigioſus. Mar. Ah miſer ⁊ demens viginti litigat an-
Litigo nos. Lithorius fluuij nomen apud Sido.in.iij.panegyrico cũ th aſpirato.
Lithorius ¶ Littus putamus in omni ſignificatione tt geminare cum Sco. Ualla: vt oblitte-
Littus roas. quicquid grammatici plurimi dicant. Uide tamen ſi cordi eſt Neſtorem vo-
cabularium: ſic littera in verſu ſecus in proſa.
¶ Nitor eris. Ouid. Nitimur inuetitum. hinc Obnitor enitor ⁊c. Nitella (teſte Cal-
Nitor derino) pulueris auri mica cõtra primitiui naturam. Mar.lib.v. Reniq; modos au-
Nitella reſmq; nitellam. Scazon.eſt. nec nitellam legere potes: teſte Calderino: quia id no-
men primam corripere oſtendimus.
¶ Pituita variat. Catulus ad furiũ. A te ſudor abeſt: abeſt ſaliua Mucuſq; ⁊ mala
Pituita pituita naſi. phal.ſunt. vbi prima cũ penultima manifeſte ꝓducit: vnde deprehen-
ditur error coꝝ qui putauerũt penul.ſemper corripi. Hora.ſat.vij. Stomachoq; tu-
multũ. Lenta feret pituita: vides vt pallidus oĩs. Cena deſurgat dubia: ⁊ in ep̃la pri-
ma. Precipue ſanus niſi cũ pituita moleſta eſt. Fruſtra recurrunt ad ꝓceleumaticũ
In Perſio aũt eſt ſyncreſis: vt ſit pituita triſſyllabũ. Sopnia pituita qui purgatiſſi-
ma mittũt. itaq; prima variat: penultima ſemꝑ ꝓducit. author meus Neſtor ſũt tñ
qui apud Perſiũ legant Sopnia. q̃ eſt aũt pituita morbus ex catharro ꝓueniens.
Pithenor. ¶ Pithenor viri propriũ cum th aſpirato. Ouid.xiiij.meta. Hunc lycas hunc ydas
⁊ cum pithenore nycteus hunc miraturiabas.
¶ Pitheus teſte Nebuſſenſi: ſed video fere pittheus gemino tt ſcribi vt philoſophi
Pytheus. nomen pitachus: vt teſte Neſtore ꝑſittacus.
Pytiſma ¶ Pytiſma cũ y greco in p̃ma ſyllaba eſt leuis ſputi irroratio. a pytizo. i. ſputo leui
et crebro: irroro. Iuuena.ſat.xi. Qui lacedemoniũ pytiſmate lubricat orbem. Manci-
nello non placet opinio Politiani: dicentis in.xxxviij. capite miſcellaneorũ pityliſ-
Pytiliſma ma dicẽdum eſſe nõ pytiſma: pytiſin grecis ſpuere ſignificat. Pythonympha ⁊ vrbs
Python. Pytholaus pythodorus pythodoris ⁊ cetera a pytheſce teſte Strabo. Python vel
Pithius. Pythe cũ y greco ⁊ th aſpirato vt Pythagoras pithius a um. pythias pythelcõ: et
quicquid eſt a pytho id eſt putredo ex qua ſerpens python poſt deucalionis dilu-

nium datus,dicitur.Ouid.j.meta ſtrauimus innumeris timidū pythona ſagittis. Horatius.Qui pythiam cantat.Idem producitur pythias.Verg.Litera pythagore.Hora.Rhodio quot pytheolonti.Pitho ſuadenti vis.

Pythias
Lucanas.

C Scython onis.vir in feminā & ſi nomē cuz ſc & y greco & th aſpirato.Oui.iiij.me. Nec loqua vt quōdā nature iure nouato.Ambigu⁹ fuerit mō vir mō femina ſcyton

C Sithonia,regio vnde ſithonius a.um.cum th aſpirato a ſithon onis .macedonie mons. Verg.in buc. Sithoniaſq; niues hyemis ſubeamus aquoſe.

C Sithon cum i nro vt p̄cedens & th aſpirato olim erat q̄ nūc Thracia.hinc ſithonius.i. Thrachius.Ouid.Et ſithonio aquiloni. Seneca in vltima tragedia Dextera nati date ſithonie.verſus eſt anapeſticus dimether. ſithonius apud Ouid pro treiſſa aut prop.mul. Scitor aris.verbū: vt ſupinū ſcitum. Verg.ij. ene.Tum vero ardemus ſcitari & querere cauſa.Thita cum th aſpirato in prima ſyllaba:cū i nro aut melius per e vocalē theta grece lr̄e nomen eſt θ & valet th: eſtq; mortis ſignum quia prima litera in θανατος thanatos .i.mors θ eſt. Perſius Et potis eſt nigrum vitio p̄figere thita Mar.Eſt operepreciū diſcere thita nouum.

Vn̄ & theſſalie veniunt ad pythia laur⁹
Pythagoras.
Pythele ō
Scython
ſcyphonis
Sithon.
Thita.
Titilla

C Titillo as. pruritū puoco.Lucre.lib.ij.Titillare magis ſenſus q̄ ledere poſſunt Titan.Ouid. Nullus adhuc titan prebebat lumina mundo.ſic pro eodē Titanus & titanius a um.& titanis idis. At loci nomen titanus corripitur. vnde adiectiuū titanus a um.& titaneus ea eum. Rufus in arato. Qualia deuexo nectunt̄ ab ordine cuncta.Vrgenturq; viam ſimilem nocteſq; dieſq; Lucis ab exortu p̄cul in vada calpe titana.Namq; titaneo quū ſunt elata p̄fundo. Rurſus in occiduos mergunt̄ ſingula fluctus. Tityrus,cum y greco in ſcōa ſyllaba paſtoris nomen interpretatur hircus.Ver.Tityre tu patule &c.Tithonus cū th aſpirato in.ij.ſyllaba autore marītus. Proprius in ij.At non titoni ſperneus aurora ſenectā. Deſertum eo a paſſa iacere domo eſt Hora.Longa tithonum minuit ſenectus. ſaphicu a eſt.

Titan.
Tityrus
Tithonus.

C Zythus cum y greco & th aſpirato.genus eſt poſitionis ex hordeo.inuenio quoſdam maſculine zythus ponentes alios vero in neutro zytheum cum y greco & th aſpirato.Columella libro.xj. Vt pcluſiaci prouſet pocula zythi

Zythus.

I Ante u conſonans producitur:vt priuus a .um. priuilegium. Priuernum volſcorum oppidū .male excipitur. Sil.libr. vj. Leuinus ab alto Priuerno vitis late p̄ſignis honore. Priuernus viri propriur. apud Vergilium eneij.x. Liuinus per.i in prima multi ſcribunt:vt primū fuerit a Liuius poſſeſſiuū veluti Plautus Plautinus:inde alicuius cognomen:.dehinc nomen vt in plériſq; alijs:veluti Quintilianus.Iulius Iulianus &c. ſiue aūt Leuin⁹: ſiue Liuinus ſcribatur: iam manifeſte oſtendi produci tantū vt Liui.Hora.ad Auguſtum.Nō equidem inſector delendaq; carmina Liui eſſe reor.errat igitur Petrar.vj.aphri. dicēs maieſtate deus,latia liuiuſq; morandi aut hoc erat reditus.

I ante u
Liuinus.
Liuius
Triuicus.

C Exceptio

C Triuicus pagi Italici nomen vide I ante c:ſed forte a tris fit.vt triuiū quod corripitur per generalem regulam; vt biuium.nimis a nix crementa indicant:triuia. Diana triuijs nomen habere creditur.

O in primis ſyllabis.

O Ante b producitur:vt gobius & gobio onis: piſcis nomen. Subrius a.um Mar.in xenijs.Principium cene gobius eſſe ſolet.Iuuen. ſaty.xj.necnullum cupias:quum ſit tibi gobio tantum In loculis.

O ante b.
Globus
* Vergil.
Quis glob⁹ o ciues caligine voluitur atram

C Exceptio.

C Corripe habentia duas conſonantes ante o.vt p̄bus p̄brum.globus. Verg.Lucentemq; globum &c. apud Lucre.lib.ij.legendū eſt:ſez eſt glomeroſa tamen &c. nō globoſa produc.Crobialum in Vale.Flacco et ſtrobilus in plauto.

C Obelus dicitur veru:quo latini vtūtur metaphoricos pro virgula quadam inter puncta.hac vſi eccleſiaſtici interpretes quoties ſignificant aliqd additū in tranſlatione:quod in p̄totypis non habetur hinc obeliſcus magis voce q̄ re diminutiuū Verg.de Roſis.hec peperit prima veſtigia celſa obeliſci.Mucronē abſoluēs purpu

Obelus
Obeliſc⁹.

rei capitis: ſic teſte Neſtore Homerus primo Iliados. Petrarcha in lib. iij. epiſto. ad
Andream poetam. Venit Aricharcus obelis armatus acutus.

Obex. ¶ Obex variatur: ſed quidam volunt productum: ſcribitur per i ante e ſic obiex: et in obliquis eſſe
geminum quod alterum conſonans: alterum vocale. Correptum vero ſine i ſcribi obex. et in obli=
quis vnicum i retinere: quod fieri dicimus in obiicio ſubiicio. Sil. lib. xiij. Tum cardine
verſo obniti torquent obices. Idem. li. iiij. Et fidos certant obices affeſcere ſylua.
Sido. in primo panegy. Cetera deſtituit reſolutis axibus obiex. Vergi. ene. i. x. Ecce
maris magna claudit nos obice pontus. Obolus cum o in ſecunda pondus quod=
Obolus dam. Priſcianus de ponderibus. Semioboli duplum eſt obolus quem pondere du
plo Gramma vocant. Ibidem. Nam nihil his obolo ve minus maiuſve talento.
¶ Phoebetor oris. Sopni filius: et interpretatur: teſte Regio terre factor. multi ine=
phoebetor pte dederunt prime ſyllabe oe diphthongon. Ouid. xij. metam. Nunc icelon ſuper i
mortale phoebetora vulgus nominat.
Robertus. ¶ Robertus viri proprium. Neoterici variarunt.
Sobatus ¶ Sobatus a. um. vehemens ſi vera eſt lectio Domitij Calderini apud Ver. in Aet
na ſic legentis. Tum ſi quis lapidum ſummo pertabuit igni. Aſperior ſobatis quidam
Soboles. ſordida fax eſt. Ceterum teſte Badio ſepius ſopita quam ſobaris legitur. et ſenſus bonus
O ante c. eſt vt ipſe declarat Soboles. Chara deum ſoboles etc. Tobias. neoterici variant.

* Vocabulum Flac. Et que ſunt in honore vocabula ſi volet vſus

O Ante c corripitur vt Cocles procneſſos. voco vocabulum. At
producit vocula vocilatio vociferor. que fiunt a vox a vocis Corripiunt rurſus pro
cus proco, procas procar. reliqua a pro ſatis patent producuntur vt procerus. ſed acta
agimus. Brocardus viri proprium producit Philelphus. Boces lippio piſces:
Bochus: viri nomen. quidam cc geminant apud Claudianum.
Cocalus ¶ Cocalus viri proprium. Ouid. viij. meta. Iamque fatigatum tellus Aetna tenebat De
dalon et ſumptis pro ſupplice Cocalus armis. Mitis habebatur. hinc cocalides cocali
Coccius. darum. Sil. xiiij Cocalidum inſidiis Coccius viri proprium: ſed aliqui gemino cc. Cocceius
Cocytus ſcribunt Hora. ſaty. v. lib. i. Huc venturus erat Mecenas optimus: at cocius etc.
Cocytus cum y greco infernalis fluuius. Verg. vi. eneid. Cocyti ſtagna alta vides:
ſtygiamque paludem. Cocalia et cocota per ω mega.
¶ Dochimius cum ch aſpirato pes metricus ex bacchio et iambo: vt docere mihi. Ru=
Dochin. finus. Tullius orator ceu multi dochimon ornat. Idem Rhetoricas pulchre ſtru
cturas Dochimis ornat.
¶ Focale faucibus dicitur ante in o longum verſa: vt fit ſuffoco et prefoco apud idoneos au
thores nunquam correptis ideo ridemus verſiculum Suffocat extingens ſuffocat guttu
ra ſtringens. Mar in apopho. Si recitaturus dedero tibi forte libellum Hoc focale tu
Focale as aſſerat auriculas. Focale erat capitis tegimentum ad aures promiſſum. quo recis
Suffoco taturi oratores vtebantur delicatiores et valitudinarij. Eſt etiam focale (vt Calepinus
Prefoco declarat) ferrum quo ignito criſpantur crines: corripitque primam: quia foco nomen habet. Ho
ra. ſermo. xiij. Quero facias ne quod olim Mutatus polemon. ponas inſignia mor
bi Faſciolas cubitale focalia. potus vt ille etc. Oui. in ibin. Profocet ale Gnoſia mei
la vitam. Lucre. lib. iij At in me le ſitum ſuffocari: atque rigere. At corripe focillo refo
cillo: et ſiquid manifeſto a focus deriuetur. Iocundus non dicitur ſed iucundus a iuuan
Iocundus do. Locuſta mulieris proprium. Iuue ſaty. i. Inſtituitque rudes melior locuſta propin=
Locuſta quas per famam et populum nigros efferre maritos. Appellatiuum quoque Iuuencus pro
Ocyor. ducit dicens. Mandere locuſtas ſolitus ruralibus annis. Hymnographus vero cor
Ocyum. ripuit dicens: Mella locuſtis. verſus eſt Adonicus.
* Naſo ¶ Ocyor ocyus ocyſſime ocyum ocyori ocyter ocyoſus et quidquid eſt ab ocya. i. velox vt
Ocya ſitol ocymum herba. Ocyalus viri proprium: quaſi velox vt mare hals mare eſt: ſic dicit Tortel.
la periere ocyroe Chironis filia et ſcribuntur ola per y grecum. Oui. j. me Fugit ocyor aura. Idem ocya
cupidinis ſi tollas periere cupidinis arcus. Idem. ij me producit ocyore. Col. lib x Ocyma com
artes. primite et grauibus denſate cylindris. nomen deductum a naſcendi velocitate at per z et
Ocyalus. i noſtrum ozimum eſt teſte Neſtore edulium quoddam redolens ab ozo. i. redoleo et non ab oza
Ocyroe viri hebrei nomine contra vguitionem et reliquos barbarie magiſtros. ſic legit Neſtor per
Ocymum. ſium Quum bene diſcincto cantauerit ozima vernæ. ſed hec quia nonnulli ocyma legunt. Occa
Ozimum nus. vnde oceanis idis. oceanitis idis. vulgo patent: et quedam ab ocys. i. velox deducunt
Oceanus apud Mar. viri proprium eſt Et quereris ſi te ſuſcitat oceanus Ocheus per eu diphthon
Ocheus gon viri nomen, ch aſpirat. Vale. Flac. lib. vj. Mixta parit virtus neſcis cui debeat

Ocheus ait cui fata tyres. Ibidem impulit aduerſus preceps equus ochea conto ¶ Ochus cum ch aſpirato viri nomē. Valeri. Flac. li. iij. Grauis inuenit ochū phocas et trepido pollux impingit hebro. Ochenius viri nomen cum ch aſpirato. vt in eodē lib. Subit ilia cuſpis Ochenij. ocha ꝑ aucha q̄dam ꝓducūt. at latini nec ocha nec aucha: ſed latina voce anſer vtunt. Ocyron fluuij nomen teſte Tortellio cum y opinor ꝓduci: vt ocyroe. Oca inſula in Priſcia. Ocalca in. ix. Strab. Phoca piſcis et hois nomē. Oui. j. met. Nūc ibi deformes ponūt ſua corpa phoce. Phocena per ω mega. ¶ Phocees et phocea oppidum. Phocis regio. phocees ppl'i: ſic phocei phocis phocenſes, phocaicus phocais phocaides. Luc. li. v. Maſſileqȝ ſue donat libera phocis. Sic phocilides. Phocus Eeaci filius. Ouid. vij. met. Excipit eacides illos limine phocus. Phoceus cū eu diphthōgo viri nomē. Luca. lib. iij. Eximi⁹ phoceus aiam ſeruare ſub vndis. Phociō viri ꝓpriū apud Philel. in quinta. vij. Poculum vas potoriū vide e ante b. hebe. ſic pocillum pocillator. Procopius viri nomen. Sido. in. j. panegy. Procopio genitore micas cui piſca ꝓpago. Nota ſunt compoſita: q̄ latina producuntur: vt procedo. Greca corripiūtur: vt ꝓcyon: ſtella eſt aſi canē: vt deriuatio indicat. ſcribit cū y greco: vt cynos. i. canis. Manilius. lib. j. Tum ꝓcyon velorqȝ lepus tum mobilis argo. Et lib. v. At ꝓcyon oriens: quū iam viceſima cācro eſt. Cicero in aratore. Ante canem Graio procyon qui noie fertur. Rufus in Arato. Vltimus eſt procyon geminorū ſubditus aſtro. Sic Horati cū ceteris. Baptiſta in mariana. Ceperat et claros procyon abſcōdere vultus. Idem in eodem cōtra olm authoritatē produxit: in qua re et paurillulis alijs nō imitabor Baptiſtā dicentē. Poſt rapidū leporē: iugulas et ꝓcyon vſtum. neſcio an examuſſim actō ꝓcyon vſus ſit. quum ab olbus ntūs. ꝓcyon poni cōſpiciatur. Prochodochiō per ω mega. Socrates producit tm̄ a doctis: quia grece per ω mega ſcribitur σωκρατησ licet Petrarcha corripuerit ſic Socration omis. Catullus. Porci et ſocration due ſiniſtre phal. eſt. Voca vel Boca piſcis per ω mega.

Ochus · Ochenus · Ocha. · Ocyron · Phoca · Phocis et ſimilia · Phocus · Phoceus · Phocyon. · Poculum · ꝓcopius · Procyon · ✗ Socrates Iuue. Inter ſocraticos notiſſima foſſa cinedos

O Ante d in diſſyllabis producitur: vt nodus et codrus apud ſolum Philelphum (quantum memini) correptum in ſexta prime. Omnia Codrus habet. nouit. codrus omnia ſolus.

¶ Exceptio.

¶ Modus. Horat. Eſt modus in rebus. modo Naſo. Et modo qui graciles et c.

¶ Odor et odos. vnde odorus. Verg. Et odora canum vis.

¶ Rhodus inſula et vrbs vide i. ante d. Edidos. Eſt etiam nymphe nomē interpretatur roſa. Ouid. iiij meta. Diligis hanc ryna ȝ nec te clymeneqȝ rhodoſqȝ. Nec tenet aeac genitrix pulcherrima circes.

O ante d. · Modus modo · Odor. · Rhodus · ✗ Horat. laudabūt alij claram rhodū aut mitilenem

O Ante d in polyſſyllabis corripitur vt odiū. ſodalis. Martialis lib. xij. Nulli te facias nimis ſodalem: ſic podium et c.

¶ Exceptio.

¶ Clodius viri nomen a claudius. vt a caurus corus. a caude codex et c. Inuenies apud Iuuenalem. ſic Clodoueus vltima duntaxat correpta in veteri epigrammate apud Guaguinum in hiſtoria Francorum.

¶ Dodona ſylua et oppidum Epiri. vnde Dodoneus et dodonius: vt probauimus Vergilius. j. geor. Deficerent ſylue et victum dodona negaret.

¶ Zodiacus circulus. dici poteſt animalis. Auſonius ad vrſulum. Quoqȝ ſuper terra in ſydera zodiaci. Cicero in arato. zodiacum hunc greci vocitant noſtriqȝ latini Orbem ſigniferunt prohibebunt noie vero.

Clodius · Clodoue⁹ · Dodona · Zodiacus.

O Ante f corripit: vt ofella. Mar. Me meus ad ſubitas inuitet amicus ofellas primitiuū. offa poſitu extendit. ofellius viri ꝓpriū corripitur ab Horatio. Tophus grecū eſt per ph ſcribendum. Profugio ſatis patuit.

O ante f.

O Ante g corripitur: vt cogo Cogiſantra. lȝ nōnulli dicāt corripi quibus ſine teſtimonio nihil credo. Mar. lib vi. Sobolē fatetur eſſe ſe cogiſantre Scazon eſt. ex quo non poſſumus quicquā colligere. quia quintus pes tamē pōt ſpōdeus eſſe q̄ iambus. Eſt aūt cogiſantra viri nomen. ogyges rex thebanorū

O ante g

hinc Ogygius a,um. Ogyris inſula quedã vtrũq; cum y greco in ſecunda ſyllaba

Logos

❡Exceptio.

Plogis ❡Bogus augur hãnibalis. Silius. lib. iiij. Contra leta bogus tyrio canit omnia re
Phlogi⁹ gi. ſic Bogud a grammaticis corripitur. Et bogus maurorum rex.
❡Logos maſculini generis contra Alexandrum correptio patet ex compoſitis: are
Rogo talogus dialogus ꝛc. ſic logica logicus. Ogune in Pylade.
Rogus ❡Plogis mulieris nomẽ, a phlox. i. flãma. Mar. lib. xj. Pulchrior eſt chiõe ſ; phlo
Toga gis hulgus habet. Phlogius viri nomẽ. Valerius Flac. li. v. Aut olicũ phlogiũq;
delecõta ſecutos Herculis arma viros.
❡Rogo vnde interrogo. arrogo ꝛc. notum eſt. Rogus. Ouid. iiij. met. Quoq; rogis
ſupereſt vna requieſcit in vrna
❡Toga vñ togat⁹ togatul⁹ corripiť tñ q̃cq̃d dixerit porphiriõ grãmaticus cui ſi
ne teſtimonio nõ credim⁹. Prop. li. ij. Sine togis illã fulgẽtẽ incedere cois. male alij
qui hãc lectionẽ puerterũt: q; Tibul. Oui. ceteriq; corripuerũt tñ: ꝛ deriuatiuũ co
Vogeſus pduxerũt. Mart. lib. x. Sic maior nũerus togatulorꝫ. phal. eſt. Vogeſus mõs. Luc.
lib. j. deſeruere cauo tẽtoria fixa lemãno. Caſtraq; q̃ vogeſi curuã ſup ardua ripam
pugnaces pictis ꝓhibebãt lingones armis: male quidã omiſerunt que nomẽ putã
tes ſcđam ꝓduci cum prima in vogeſus: quod eſt cõtra varietatem ꝛ poete ſenſum

O ante l O Ante l corripitur vt ſtola cõtra Alexandrum etiam ſi Por
Stola phirion dicat variari: cui ſine poeta nõ credimus q; oẽs hoc nomẽ corripiunt
Ouid. in. ij. triſtium. Ecquid ab hac oẽs rigidas ſummouimus artes. Quas ſtola
contingit: vittaq; ſumpta vetat. ſic ceteri quotquot ſunt imitatione digni. Solariũ
vectigal qđ ꝓ ſolo ſoluitur. Solanus proprium viri apud Ouidium in. ij. de ponto.
Pollyda Eadem a ſol deducta producẽtur. Polyſſyllabum ꝛc. a poly ideſt multuꝫ: exceptis
mas duobus que productionis gratia a grecis per ou diphthongon ſcribuntur: quaꝫ in
Pulyda u longum vertimus: ergo per u dicimus pulydamas pulypus teſte Marino Becis
mas chemo. ꝛ ita inuenio in optimis impreſſionibus: licet Neſtor velit ꝓductiõis gratie
Pollypus ll gemynari pollydamas pollypus. prior opinio videtur mihi nõ abſona: quia ideꝫ
Pulypus. fieri dicit Neſtor in Coleus ꝛ culeus: opilio ꝛ vpilio vtut eſt. hec duo iam dicta, ſem
Ouidi⁹ per producemus, quoniam id ab oibus factum videmus. ideo Nycolaum Vallam
Setuꝫ ne non imitabor dicentem in heſiodo. Tum polypo durum eſt gelidis habitare ſub vn
q; delphe dis. errauit idem ſepius: emendaturus: ſi fata ſiniſſent. Perlege illius carmina et
bum neq; me verum eſſe cognoſſes. Oui. iiij. met. Utut ſub equoribus deprenſum polypus ho
polymãta ſteꝫ. Cõtinet ex omi dimiſſis parte flagellis. piſcis eſt: a multitudine pedũ dictus: a
nec ipſum poly cum y greco multũ: ꝛ pus podis. i. pes pedis. Eſt etiam naſi vitiũ. Hora. in. ij.
Coleus ſat. Delectat veluti balbinum polypus hagne. gñs eſt pulypi: vel pulipodis. Per
Culeus ſi⁹. Nec mihi polydamas. viri nomen: ſic ceteri. Coleus corripitur ꝓ teſticulo alij
a colẽdo alij a cole pro caule: alij aliũde deducũt. hinc coleat⁹: vt a muto mutonia
tus a mentula mentulatus. Gellius. li. ix. ca. ix. paſce adamate mihi pulchre eus ti
tyre capras. Et potũ ad fonteis age tityre: ſ; colcatũ hũc aphrũ rurſumq; caue nes
cornua vibret: ſ; piſſime produciť. nec niſi apud hunc correptũ legi ꝛ tũ volũt per u
ſcribi culeus. q; tunc greci per ou diphthongõ ſcribunt: licet ſemp fere videmus p
o impreſſum. Mart. lib. xij. Oẽs quẽ modo culei timebat. Author priapeiorũ. Sta
Dolon mus ſub ioue culeis apertis. phal. ſunt, plura vide bis in u ante l.
❡Dolon onis. viri nomen puto corripi tantũ: licet a Mancinello inter communia
reijciatur: ꝛ vnicũ locũ qui illi productionis teſtimonio eſt deprauatũ eſſe librariorꝫ
incuria in epiſtola penelopes. Rettulit ꝛ ferro rheſum dolonaq; ceſos: hariolor le
gẽdũ eſſe per enclyticam geminatam. Rettulit ꝛ ferro rheſumq; dolonaq; ceſos. id
ideo ſuſpicor quia alibi ſemper video corripi. Ouid. xiij. meta. Conferat his. Ithac
cus rheſum imbellemq; dolona. Ibidem. Auſum eadem que nos phrygia de gen
te dolona in termino. Verg. lib. xij. Antiqui proles bello preclara dolonis. ſic ceteri
tolero: ne cum ineptis tollero dicendum putes. Dolo onis teli genus. Verg. vij. eñ.
Scnoſq; gerunt in bella dolones.

❡Exceptio.

Bola. ❡Bola le. oppidũ Italie. vide i ante n. Inuus hinc bolanus ꝓpriũ ꝛ appellatiuũ
Bolanus. Horatius ſatyra. ix. lib. j. O te bolane cerebri felicem agebam. hic felix genitiuum

habet.ſic papi.in.v.ſyl.Boletus fungi genus.Mar. lib.j.Boletum qualem Clau-
dius edit:edas.hoc eſt venenatum vt intereas. Boletus

¶ Colis colidis inſule nomen in oceano indico.Priſcianus in perihege.Deuolués Colis.
hyſpaniſq; trahit:rapiduſq; megarus Quos capit Emodo miſſo gangetica monte
Tellus porrigitur que ad terre colidis auſtros. Colis quoq; pro caule producitur: &
capitur metaphoricos pro mentula.Hinc colicolus Colon.i.membrū.per omega
Hinc dicolon tricolon &c.Terentianus.Jdcirco & verbo.nunq; vno cola ligari. Ne Colon
briſſenſis male dicit corripi.At colon pro inteſtinis vnde colica paſſio corripit. Se- Celo as
renus.Quum colon inuiſum morbi genus intima carpit.Mende galeritā volucrez
quam nomine dicunt.Colon vaſculum per quod lac. vel alius liquor purgatur & id
facere dicimus colare.Mar.in apo.Frigidior colo non ſalit vnda tuo. Verg.Colaq;
prelorū fumoſis deripe tectis Manillius.Et colare vagos inductis retibus am-
nes.Colus quo nent: et colo colis corripiunt.Colos oppidum grecie producitur a Colos.
pap.iij.theb.Legito & diligētiam noſtram probabis.Coliphium luctatorꝫ.q̄ mem Coliphiū
bra fortificat:a colon.i.mēbrum & iphi robur:teſte Domitio in illud.vij.Martialis
Quum coliphia ſedecim comedit.phaleuticum eſt. Juuenalis ſaty.ij .Luctantur Choliāb⁹
pauce: comedunt coliphia pauce. Georgius merula vult gemino ll. colliphia dici Dolium
vt ſit diminutiuū a colix: quod panem ſubcinericium ſignificat:ſed ſic collicium nō Folia.
coliphiū diceretur ideo aſtipulor Domitio non Merule.Choliambus ideſt. ſcazon
quaſi claudus iambus a colos ideſt claudus per omega ſcribitur. Dolium. Ju-
uenalis ſaty. xj.Nam quis plura linit victuro dolia muſto. Folia ae. venefica. Ho-
ra.in epido Ode.v. Arminanſem foliam. iambicum dimeter eſt ſem fo.hic tertius
pes ſpondeus eſt. Moles

¶ Moles.vnde molior deponēs.Verg.Miratur molem.Jdem Moliriq; arcem. At Moly.
mollis mollio ll geminat. Moly cū y greco & vnico l vt contra Tortellum docet Ne-
ſtor grūs molios. & eſt herba quedam & flos.Ouid.xiiij. meta Pacifer huic dederat
florem cyllenius album Moly vocant ſuperi nigra radice tenetur &c.

¶ Nolo is.Mar.Vxori nubere nolo mee.pentametri finis eſt. Nola cāpanie oppi- Nolo
dum. Sil.lib.viij.Jllic parthenope & poeno non peruia nola &c.Nola tintinabulū. Nola
¶ Olim.Verg.Hec olim meminiſſe iuuabit.Olearis inſule nomen.Vide i ante d di Olim
dyme. Olenus vel nos aetolye vrbs:& alia Boetie .Hinc olenius a um. vide hedus Olearis
ne ante d Sta.x.the.Olenos.Jonijs & fluctib⁹ hoſpita portu.ſic olenius viri ꝓpriū. *Oro ni-

¶ Olenius viri ꝓprium. Ouid.x. meta.Voluitq; videri olenus & nocens. olea men- ueāq; pha
ſure nomen.nam pro arbore notum eſt corripi. Priſci.de ponderib⁹. Oleaq; a drach raon ſpar
ma non re ſed nole differt. Polus viri nomē. video ſemp ſcribi per omega: vt pho- ſaſq; p eā.
lis nomen piſcis. Proles. Ver.pulchra faciet te prole parentē. hinc pletarij q̄ in ple Olenos
be romana pauperrimi erant:qui ob egeſtatē militare non volētes proligignāde do Olenius
mi vacabant.Hinc pletarius ſumit p vili rudi & ꝓtrito vulgariq;:vt pletaria do- Olea.
ctrina proletarius grammatiſta. Prolixus:quia a pro & laxus. Prole.i.preputium. Proles
vide Calepinum.pſolcon producitur in priapeis. Proletarij

¶ Solus ſolitudo.Verg.Solus hic inflexit.Solum.i.ſuſtentaculū corripit .hinc ſo- Prolixus.
lidus.Ouid.Aſtra tenet celeſte ſolum.Solor aris.ſolamen.ſolatium conſolor. Ver. Solus.
j.enei. Solabar fatis contraria fata rependēs. Solennis & ſolers ſemper pducun- Solor.
tur. Mar.lib.ca.de faſtigio vult ſolers vtrāq; poſitu pducere. Ouid.i li.ix. Huc li- Solennis
cent ex toto ſolertia confluat orbe. Verg. enei. Annua vota tamen. ſolēneſq; ordine Solers
pompas.Solus per omega vrbs Boetie.Spoletū.hinc ſpolentinus vt ab arre- Spoletuz
tium arretinus:non per a Spoletanus oppidum vmbrie eſt.Mar in xenijs .De ſpo-
letinis que ſunt carioſa legoenis. Tmolus

¶ Tmolus mons Cicilie.de quo plene diximus in lib.ij.ca.de poſitione.dicit quoq;
timolus:vt ibi docui.

O Ante m producitur v· Tomēton:licet a tome. ideſt inciſio Oante m
deriuari videatur. Martia .in diſtichis. Tomēton conciſa palus circenſe vo Tomētuz.
catur. Vomer vel vomis contr aprimitiui naturam.quia a vomendo dicit.

¶ Exceptio.

¶ Bromius.i.bacchus a bromin. i. a fremendo quod bacchantibus conuenit. Hinc Bromius
bromia.ancilla apud. plau.in amphitrione.& ſimiliter corripit vt Bromus viri pro Bromia.

Coma. Como. Cometes. Comes. Comeſſor Chromis ✝ Uerg in buc.pnite picrides Chromis amnaſill° in ant:o Chromus Chromi° Chromiō Dominus Domus Domo Domitius domitian° Dromos Glomus Homilia Homos cum ſuis Homo. Homerus Homolaides. Homoli= nomas Omaſum Omitto pmethe° Promul°. ſtomach° Thomecū luis tomaculū. Tomi. Tomus Tomyris Uomo. Uomica Uoman°

prium. Ouid.iiij meta. Thuráq; dant Bacchūq; vocant bromirumq; lyeūq; Ignigenāq; ⁊c. Hypermeter eſt. Idem.xij.meta. Quinq; neci ceneus dederat ſtiphelūq; bromūq; Coma ae. Oui. Te coma te cythare. hinc comatus et como as. verbū prime Uerg .iiij geor. Nec certa comantē narſiſſum. at como is .i. orno tertie verbū pducitur. Ouid. Fecād ſi comānt ait. Cometa vel cometes ae. ſtella. crinita. Manilius li.j. Talia ſignificant lucentes ſepe comete. Cometes viri ppriū. Ouid.xij.meta. Sociū quoq; ſarca moles. Oppreſſit ſpacio ſtantem ppiore cometē. Comes itis. ſic comiſtor aris. Uerg ij. ene. Si comes e longe ſeruet veſtigia coniunx. Comedo: qr a con ⁊ edo at pducitur comeſſor aris: qr grecū eſt: vt vult Merula in illud Marti. adi Fabianū Qui nec leno poteſt nec comeſſator haberi. Chromis is. Chromus mi et chromius ij. virorū ppria cum ch aſpirato. Papi.iij theb. Et chromis ⁊ dorylas. Idē.iiij theb Cernis chromiūq;. chromūq;. Sic chromion. vide on in crementis. Dñs dominor dñium dñicus nota ſunt. Domus. Uerg. Ite domū: ſed doma grecum pducitur: teſte Neſtore. domo as. Uerg. in .vi. Os rabidū fera corda domans Domitius in prefatione patuit. Sic Domitian°. Mar. lib.ix Dumian° hyemes Domitianus atumnos. ſcazon eſt. Dromos .i. curſus ⁊ locus in quo currit. Hinc Dromo. onis. et dromas dis. canis ⁊ camelus ⁊ piſcis. Ouid.iij. met. Et dromas ⁊ canace ſic hippodromus via lata per quā multi equi poſſunt currere corripit in.xij.li. Mar. Glom° et verbum glomerare. Ouid.j.meta. Magni ſpeciem glomerauit in orbis. in Lucre. male legitur glomere. p pondere. Gomor. vt Sulpitius notat. Gomorra Chriſtiani variant Homilia teſte Neſtore ſic quicquid eſt ab homo .i. ſimilis: vt homo gloſſus ideſt ſimilis lingue. homoeomeria partiū ſimilitudo vide i ante a. Homocoſis homophonos ⁊c. Homonea ppriū mulieris. interpretatur cōcordia. pſenſus. vt in epitaphio apud Calepinū Hoc honiones bicui condita ſum tumulo. Homo. Oui. Natus homo eſt homer° Hora. dormitat homerus. homolaides dum. vide menoeceus e ante n. homole les. Theſſalie mons. Uer. vij. ene. Deſcendūt centaui homolem othrinq; niualem. dr. etiā homolos vel us. Nomas adis. i. numida. Sil. lib.v. Erūpunt multuſq; maces gamaraſq; nomaſq;. Eſt quoq; femineū: vt apud eūdem. lib. ij. Erudiamas nomados dextra ⁊c. i. haſbite. Nomas etiā eſt fluuij nomen ſimiliter correptū apd Ualeriū Flac. lib.iiij. Capitur quoq; p ipſa numidia. Mar. Cui dis dema daret marmore ⁊ pita nomas Eſt ſage nomen ſimiliter correptum apd Propertiū. lib.iiij. Nomius. x. theb. Omaſum. Hora. Seu pingui tentus omaſo. Omitto Idem. Pleraq; differat. ⁊ preſens in tempus omittat. Prometheus. Ouid. Inde promethides ⁊c. Male autem Petrarcha. in. vij. aphrice. Quis feruor in illo par fuit ex quo Prometheus ſubducit ab aſtris particulam. Promulus viri ppriū apud Uer. ix. ene. Pomilo. pomilio pomilus variantur. vide pumulus u ante m. Stomachus vnde ſtomachor. Hora. Jeiunus ſtomachus ⁊c. Tome .i. inciſio. hinc quedā deriuata latini ſumūt: vt tomaculum edulium ex inteſtinis porci. Juue. ſaty. x. Exta ⁊ cādiduli diuina tomacula porci per ſyncopē tomaculum dr. Mart. lib. j. epig. Quod fumantia qui tomatia raucis. phal. eſt. Tomi orum. ⁊ tomos .i. vrbs Ponti: vbi. Medea fertur fratrem ſecuiſſe. hinc tomita ⁊ tomitanus. Ouidius. Inde tomos dictus loc° hic: qr fertur in illo Membra ſoror fratri cōſecuiſſe ſui. Sidoni° in laudib° narbonis: Et te carmina per libidinoſa notū noſo tenet tomoſq; miſſum. Quondam ceſaree nimis puelle ficto nole ſubditū Corinne. phal. ſunt. Tomus liber imperfectus ſiue libri particula abſciſſa: teſte Calderino. Mar. lib.j. ſcriptura quanti conſtet ⁊ tomus vilis. ſcazon eſt. Tomyris cū y greco in ſecūda trā: regina meſſagetarū que Cyrum interemit. Tibu. li.iiij. nec que regna vago tomyris finiuit araxe. Tomorus in vij. ſtra. Uomo. Juue. Conuomit hec inter nautas ⁊ prandet; ⁊ errat. Uomica tumor excreſcens ſaniem. vomens ſiue reūciens corripitur a Juue. vide phthiſis. Juuenalem libentius imitabor q̄ Serenum qui dixit Uomica qualis erit. Uomanus fluuij nomen. Sil. lib. viij. Statq; humecta vomano hadria.

O ante n Conor ſdē conatus Clonius.

O Ante n corripitur: vt ſonus: tonus: bonus ⁊c.

¶ Exceptio.

¶ Produc habentia c d vel p ante o: vt conor/dono/pono/apud Maniliū lege Euconor dignos ⁊c. ſine ⁊ hinc tolluntur Clonius viri proprium in. ix. ene., Chronius

viri nomē in.vij. Mar. Chronus in Sil.ſic chonographus ⁊c. ⁊ Cronia ſaturni ſacra
in Lactātio. Chthonius viri nomen.xij.met. Canon onis.viri nomē. Propertiꝰ lib. Canon
iiij. Me creat archite ſoboles babilonius horops. Horon ⁊ proauo ducta canōe do=
mus. Donyſa cū y greco inſula in mari egeo. Verg.in Ciri. Marmoreāq3 paron vi= Donyſa.
ridēq3 allapſa donyſam Argiuāq3 ſimul ⁊c. Donace es.mulieris proprium. Cal= Donace
phur.ecloga.ix. Quid merui cur me donace formoſa reliquit. Phonaſcus apud Si
do.ꝓ ꝓducito tantū:quia grece per ω mega ſcribitur:vide o ante.n.in mediis. Ne=
ſtor excipit donus quod quidā (vt inquit ꝗ Neſtor) volunt eſſe viri ꝓpriū:aliī pro do= Donus
mino accipi apud Lucretiū lib.vi.dicentē. At quū membra donus ⁊c. vt ſit viri pro
priū ſenſus eſt ineptiſſimus:ideo melius illi qui voluēt donū:ꝓ dn̄o dictū.ſ3 nec his Domnus.
aſſentior q2 opinor legēdū eſſe domnus ꝑ m ante n ꝓ dn̄s:vt lamina:ꝓ lamna ſepiꝰ
legitur. Ouid.in.iiij.de ponto. At tibi ꝓgenies alti fortiſſima domni. Lucre.libro
vi. At quū membra donus ꝑterit feruida ſeruis.hic autē corripit̄:q2 interdū lique=
ſcit:vt ichnemon terapne ⁊c.aliqui libri hñt dn̄s:ſed nō ſtat verſus. Dōnus aūt ex
tra verſum barbariſmus eſt:et in verſu rarenter admittitur quo circa ridiculi ſunt Gonos
qui doni non dn̄i appellari volunt ⁊ iube domne non domine cantent. monychꝰ
¶ Gonos.i.angulus patebit in mediis. Jonas apud Sidonium. monos ꝗcū
¶ Monycus centauri nomen:⁊ aliorū forte virorum. Valerius.Flac.li.i.argo. Fert ſuis
grauis inuito victorem Neſtora tergo Monichus:ardenti peragit clarus Antora
quercu. Quicq̄d alius eſt a monos.i.ſolꝰ corripit̄ ſi quis tñ ex Sulpitio vel alio grā Nonus
matico aſſerat variari:niſi ex vertere poeta fide digno ꝓbauerit:nugas egerit. Mar.
in apo. Sepe duas pariter ſepe monaulon h3. Sido.lib.iiij. Quā totā monachus vi *Verg.
rente in euo.phal.eſt. Cur aūt monachus ꝓducit̄:hec ratio mihi videt̄:q2 contracte Preterea
ſunt duo breues in vnā longā:dicēdū fuerat mononychus a monos ſolus ⁊ onyx cū ſi nona diē
y greco.i.vnguis:qđ in gtō aſpirationē capit:q2 dr̄ onychis:hinc monychus cū y mortalibꝰ
greco:⁊ ch aſpirato ſcribit̄. Nonus nō agita ⁊c. None arū Nonacria nota ſunt hec almum
nam None eſt in.i.Faſto. At i.meta. Inter hamadriadas celeberrima monachri= None
nas. Nonius viri proprium.videbis in ſtruma u ante m. nonacria
¶ Thonites cum th aſpirato apud Priſcianū in pihege. Atq3 lacu mediꝰ thonites nonius
intrat ⁊ exit. Thonū in libello de ponderibus menſure aut ponderis nomen.
¶ zona. Horat. Ibit eo quo vis qui zonam perdidit ⁊ rem.

O Ante p corripit̄:vt ſophron.i.caſtus:vñ ſophronius viri
proprium ſophronium proprium mulieris.ſophronicus ſophroſyne con O ante p
tra quoſdam dicentes grece per ω mega ſcribi in prima ſyllaba Mar.li b. ſophroniꝰ
xi. Tanta tibi eſt animi probitas oriſq3 ſophroni.vetus eſt. Tropis inuerſio. Idē3 li. Tropis
xij Fumo ſe feret ipſe tropide fece lagene. Opilio. Na3 teſte Seruio in illud ecloge. Opilo.
x. Venit et vpilio tardi venere ſubulci. Vpilio propter metrū dixit grece:vt vnoma ꝓ Vpilio
onoma:nam omicron productionis gratia vertitur aliqn̄ in ov dipthongon quam Poples
vertimus in u longum:hec verba doctiſſimi Seruij faciunt ad opinionem noſtram
de polypus ⁊ pulypus. Poples naturaliter produci credūt. Nebriſſenſis et Verula
nus:q2 correptionē nequiuerūt inuenire. Seruius dicit in ix.ene. Poples naturaliter
corripi et dicit corripi a Sereno. Ego inuenio idē apud lōge doctorē Lucretiū in li.
iiij.dicentē. Brachia palpebreq3 cadunt poplitesq3 cubāti opobalſamū ſuccus bal=
ſami. Ops opos ſuccus eſt. Notent̄ geminētia pp.vt popyſma popyſmus. oppidū
opportunꝰ opperior deponēs. oppianꝰ viri ꝓpriū facile apđ Martialē reperies.ter Scopus
tiā huiꝰ nois ſyllabā Lippiꝰ inepte corripuit. Hoplomachꝰ naturaliter corripitur ſcopulus

¶ Subexceptio.

Scopas
¶ Produc hn̄tia c añ o:vt copia cophes ſcropha cophos.i.ſurdus:vt videbis in ꝓ Cophinꝰ
ſopon o añ p. Tollunt̄ hinc copos i ꝯpoſitis:vt artocopꝰ. Scopꝰ ſaggitta ior ſignum Dropax
hinc ſcopulus:a ſcopin.i.ſpeculari hinc eſt Scopas ae.celator doctiſſimi nomē opis
Martialis li.iiij.ſolus praxitelis manus ſcopeq3:ſolus phidiaci toreuma celi. So
lus mētoreos habes labores.phal.ſunt. Cophinus.i.corbis. Iuue.ſat.iij. Quorū co
phinus fenūq3 ſupellex. Copax Dropax:vide pſilotrum ⁊ crementa.
¶ Opis is nympha. Claudia in.ij.de laudibus Stiliconis. Et ſoror optatū numēve
natibus opis.ſic apud Ver.in.iiij.geor.⁊ xi.eneid.
¶ Opoclope mulieris proprium. Philelphus in.vij.prime. Aſpicit opoclopem pa
riterq3 exuritur igni, opoclope.

¶ Populus arbor. Uerg. Populus in ſyluis. Pſophis: vide crementum.
Popea. ¶ Propago vide cōpoſita a pro. Popea neronis vxor. vnde Popeanū vnguētū cu
ius ſcdam ⁊ tertiā ſyllabā qdā nō docte corripuit. Juue. ſat. vj. Pane tumet facies
aut pinguia popeana Spirat. Uerſus eſt ſpōdaic⁹: male putāt qdā popeanū a popa
dici. vide Mācinellū interpretē Juue. Seneca in octauia. Jungatq; noſtris igne po
pea thoris. Hic prima noſcitur ꝓduci: qꝛ eſt iambic⁹ trimeter.; Qui dicere poppea
pp gemino ſcribi. idem debuiſſent dicere de poppeanum. Popeides puelle. x. meta.
¶ Sopio is. i. dormire facio. Ouid. in. vij. meta. peruigilē ſupereſt herbis ſopire dra
conē. Uer. lib. j. eñ. Hūc ego ſopitū ſopno ſuper alta cythereа. At ſemiſopitus video
ſemper corripi. Oui. in. ij. amorū. Purpureo iacui ſemiſopita thoro. Et in epiſtola
Ariadnes. Theſea preſſuras ſemiſopita manus. ex quo ſuſpicam⁹ (inquit, Nebul
Stlopus ſenſis) primā habere indiferētē: itaq; de induſtria dicit ſe bibuiaſſe quodam in loco
vbi patria ſalutauit dicens. Hic fuerant cunctā me ſopiere, iacentē. Ego mallem pro
ducere. At corripito ſopor ſoporo as. Stlopus vnico p a Nebuſſenſi ſcribit: qꝛ exci
Tophus pit id nomen. ſonus eſt qui ex inflatione buccarum erumpit. Perſius. Nec ſtlopo tu
midas intendis rumpere buccas. aliqui cum c ſclopus ſcribunt.
¶ Tophus grecū teſte Neſtore. Uergil. Et thophus: ſcaber ⁊ nigris exeſa cylidris
Ouid. iij. meta. Et leuibus tophis natiuū duxerat arcum. Lapis eſt aſper qui faci
le in arenam ſoluitur. hinc theophaceus et tophinus.

O ante q. O Ante q corripitur: vt quoq; coniunctio: loquor ⁊c. Abla
tiui producūtur. vt notum eſt veluti quoq; a quiſq; ⁊c. que vbi aduerbia
O ante r. ſcūt nominum quantitatem retinent
Scoria. ¶ O Ante r corripitur. Scoria. Uerg. in Ciri. Sordibus ⁊ Sco
ria patiar tabeſcere tali. ita legit. cum Calderino Badius. Baptiſta in exhortatione
contra infideles. Sub decio; cedi melius fuit atq; cruorem Fundere ꝙ ſcelerum ſco
ria tabeſcere tanta. quidam dixere produci. ⁊ apud Uergil. eſſe mendum. vellem pro
ductionis afferrent teſtimonium: ⁊ quomodo Uergil. emendandus eſt ediſſertarent
Corinthus Claudianus in. ij. de raptu proſerpine. Criſpatur gemino veſtiſq; corin
thia cinctu poplite fuſa tenus.

¶ Exceptio.

* Prora
Uerg. Frā ¶ Producūtur habētia l vel r aū o: vt gloria florus roro prora. quare nō ſat docte
gunt remi dixit Arator. Nolo ore tui iam floriane tenes. fit eñ a flos floris flora florus floria
tuis prora nus. Borus idomenei pater producitur in. ix. Strabonis
auertit et ¶ Choreus cū ei diphthongo ſacerdotis propriū. Uerg. xj. enei. Forte ſacer cybele
vndis. choreus olimq; ſacerdos. Corus ſine aſpiratione: ventus qui etiam caurus dicitur
florianus. et argeſtas e. Luca. lib. vij. Uictus violento nauita coro. Dat regimen ventis. at cho
Choreus. rus cum h aſpirato pro coetu corripitur.
Corus ¶ Coram prepoſitio. Uerg. j. ene. Poſtq; introgreſſi ⁊ coram data copia fandi. Cory
Coram cus cum y greco vrbs portus ⁊ mons Cilicie. hinc coricius a, um. Uergil. Geor. iiij.
Corycus. Namq; ſub oebalie memini me turribus altis. Qua niger humectat flauentia cul
Corytus ta galeſus Corycium vidiſſe ſenem.
¶ Corytus cū y greco ⁊ t exili a grecis cū g ſcribitur gorytos: neq; a corio dr vt bar
bari docent. pharetra eſt. Nonius vult eſſe miſſile in ſagittarū modū. Uerg. ix. enei.
Corytiq; leues hūeris ⁊ letifer arcus. Sil. lib. ij. Coryti fratrū ex humeris calamiq;
paterni Pendebant. Sido. in epithalamio Ruricij ⁊ Iberie. Cui fax arcus corytus
pendebat at ille ⁊c. ita legit Baptiſta plus ;nc Sidonius duas longas cōtra omniū
authoritatem corripuiſſe cenſeatur ſic (vt codices habent omnes quos Baptiſta vi
dit) legeremus in genitiuo cuius ſic Cuius fax: arcus. corytus pendebat vt ille.
Coritha ¶ Corita ac. vel corite es. cū th aſpirato nobiliſſime eq̃ nomen vt Hirpinus nobiliſſi
mi equi nomen. Juue. ſat. viij. Sꝫ venale pecus corithe poſteritas ⁊ Hirpini ⁊c. Co
Coralium raliū variatꝛ ſed ꝓductio eſt acceptabilior. Oui. iiij. met. Nūc quoq; coralis eadē na
tura remāſit. Idē. xv. met. Sic ⁊ coraliū quo primū ꝯtigit auras. Claudia. In nuptijs
Honorij. Mergit ſe ſubito veliq; coralia cloto. Sido. in epiſa. Ruricij. Lacteo puni
ceo ſinuātur colla corallo. Corallus populi nomē: corripitur tñ. Ouid. in. iiij. de pon
to. Hic mea cui recitem niſi flauis ſcripta corallis. Cho: os locus per ω mega. Hinc
Corographus ⁊c. Chorasmij populi apd Priſcianum in periegeſi.

¶ Doron.i.donum vel palmus ꝓducitur:hinc dorotheus ⁊c.ſic dorus dorias. At
dory.i.lancea corripitur:hinc doryphorus doriclus Doron
¶ Doris doridis filia oceani ⁊ tetyos.interpretatur amaritudo:⁊ ponitur ꝓ mari.Uer.
in gallo. Doris amara ſuã nõ intermiſceat vndã.Doriſcus a doride appellata vrbs Doris
Thracie.¶ Dorus neptuni filius.vñ appellati ſunt dores ⁊ teſte Seruio in.ij.eneid. Doriſcus.
hinc doricus a.um.dorius a.um.Uerg.in.ij.enei. Panduntur porte:iuuat ire:et do Dorus
rica caſtra Deſertoſq̃ videre locos.Auſo.ad Paulinũ.Nã glorioſum graculus no Dores
men putat.qđ ſermo fucat dorius.eſt iambicus trimeter cũ dimetro.Dorion eſt Meſ
ſenie oppidũ.Papi.iiij.the.Bettco quos flebile vati Doriõ:vide etiã phylace.J ante
L.Argumẽta librorũ Papinij:aut valde mendoſa ſunt:aut ab indocto aliquo cõpo Dorion
ſita.nã in argumẽto ſexti libri corripitur male dorion ⁊ plura. ¶ Derous:nympha
in baptiſta.¶ Hora.Ouid.Nec que preteriit hora redire poteſt.Horoſcopus. Perſi.
in.vj.ſat.Geminos horoſcope varo producis genio.ſic horologiũ ⁊ verbũ horoſco= Hora.
popa.Manil.lib.iiij.Jam facile eſt ſi qđ quãdoq̃ horoſcopet aſtrum noſcere.¶ Ho horoſcop⁹
rops ⁊ horus virorũ nola vide o ante n.Conon.¶ Morari pro inſanire ⁊ ſtulte age= Horops.
re apud Suetoniũ in nerone:nã pro expectare vel in mora tenere corripitur.Prius di Horus
citur a moros.i.fatuus:quo Plau:in trucu.vſus eſt/dicẽs.Amor mores hoim mo= Morari
ros ⁊ moroſos efficit.ſi moroſus a mora reperiatur/corripitur:nã a morib⁹ ꝓducitur.Mo
rio onis.fatuus in naturali quadã ſtoliditate:⁊ oris deformitate oblectat.Mart. li.
viij.Morio dictus erat viginti milibus emi.Morus ꝓ mauro ⁊ arbore cuiusfruct⁹
morũ eſt:negamus a mora dici. Oui.Ardua morus erat.Idẽ pẽdẽtia mora rubetis Morio
¶ Noricum regio. Europe.hinc noricus ca.cũ.Sidonius in.j.pane.Noricus oſtro Morus
gothũ q̃ cõtinet ille timetur.ſic ceteri.Noris vrbs teſte Neſtore.Norax vir in Pyla Noricum.
de.¶ Ora appellatiuũ.Uerg.Troie qui primus ab oris.ꝑ dea Quirini vxore corri= *Ouidi⁹.
pitur.Ouid.xiiij.met.Excipit:⁊ priſcũ pariter cũ corpore nomen Mutat.orãq̃z vocat. Durior et
que nunc dea iuncta.Quirino eſt.Oro oras oratio orator.Uerg.Oramus prohibe. ferroquod
¶ Oremedon viri nomen.Propertius libro.iij. Ceum phlegreis oromedonta iugis. noricus ex
¶ Oricos eſt vrbs Etolie.Sil.libr.xv.Ille ⁊ nocturnis cõterruit oricon armis.Ho= coqt ignis
ratius.lib.iij.car.ode.vij.Gygen.Ille notis actus ad oricon. Aſclepiadeum eſt. Noris.
¶ Orata piſcis quaſi aurata a colore auri.Martia.Non ois laudez preciũq̃ orata Ora
mereatur.Producitur ſimiliter pro viro a piſce ſic dicto. Oro
¶ Orithos i:cũ th aſpirato vrbs epiri teſte Seruio.hinc corinthius a.um.Proper= Oromedõ
tius lib.j.Ut te felici vectam per cerula remo Accipiat placidis orithos equorib⁹. Oricos.
Uerg.x.enei.Incluſam buxo aut orithia terebyntho. Orata.
¶ Orion viri nomẽ poſt mortem inter aſtra relati.variatur:ſed ꝓductũ volũt ꝑ u vriõ Orithos
quidaz dici gtũs eſt orionis:cuius penultima ſimiliter variatur.Stat.vij theb.Atq̃ Orion.
auro rude fulmẽ habẽt orionis alti.Luca.in.j.Arimatũq̃ auro circunſpicis orions
verſus eſt ſpondaicus:ſic frequẽtiſſime inuenies:ſed nec rarenter corripitur Ouid.
in.j.de arte.Pallidus in lyncem ſyluis errabat orion. Uerg.j.enei. Quũ ſubito aſ=
ſurgens fluctu nymboſus orion.Hora.in epodo.ode.xv.Dum pecori lupus ⁊ nau=
tis infeſtus orion.Stat.in.j ſyl.Noctib⁹ hybernis ⁊ ſydera terret orion.Hic nonnul
li dicunt avem ſignificare:que ſonoro cantu ſydera terrere putatur.Ualeri. Flaccus
lib.ij.Cãtus oriõ Jam cadit:irato iam ſtridet in equore perſius. Ouid.in.xiij.met.
Ecce facit mediis natas ab orione thebis.ne verearis hoc nomen variare:vel mini=
mo in carmine:quicquid aliqui dicãt oriõ:dicitur quoq̃ aoriõ teſte Neſtore ab aor
i.enſis q̃r enſifer dr.vt in.ij.de arte apud Ouid.Enſifer orion aſpiciendus erit .Ca=
tullus.Proximus hydrochoo fulgeret aorion.hydrochus.i.aquarius.Politianus
non putat aorion legendum eſſe:ſed cum o ante a/aorion:vide miſcel c.lxix.
¶ Orithius Sido.in epithal.Ruricij. Inter cyaneas. Ephyrea cacumina cantes Orithius.
Qua ſuper id altum leuat in orition in ethram.Excelſi ſale montis apex. Origanuz
¶ Origanum.Calderinus vult produci.Merula corripi.vide i ante g. Orite
¶ Orificiũ:q̃r fit ab os:vt orea.e.frenũ:dictũq̃ ori inferatur. ¶ Orite arũ ppl'i. Pri= Orithyſa.
ſcianus in perieheg.oritaq̃ aribaſq̃z ſimul liniq̃z arachotas.Orithyia.vide i ante a
¶ Oropus vir ⁊ vrbs ꝑ ω mega orctoni ppl'i ⁊ mõtes in Bap.oreus vrbs l'r õcro. Phora
¶ Phora loci nomen:vnde Britomartis nympha dr phorca.Uergil in Ciri.Unde Phoreus.
aliũ fugiſſe ferũt:et numica phore virginis aſſignãt.Phoreus per eu diphthõgon
viri ꝓpriũ apud Ualeriũ Flaccum in.iij.lib.Legito Flaccum ne de noſtra diligen=
tia quicq̃ dubites.Pſora.i.ſcabies per ω mega:vt porus rex ⁊ lapis.

poſitoꝛ um de i ⁊ o. Philebbus in quarta.vſ. Quotidie doctis poſſunt ſermonibus vti. Notus vetus ſine aſpiratione. noth⁹ cū th aſpirato: quē indocti baſtardū vocāt. Nota note.i.ſinū. hinc notare cōtra ꝑmitiui naturā: ſi a noſco fiat. nam ſupinū notū per gnālem regulā ꝓducūt: vt q̄ hinc fiūt notus participiū. Noteo notes noteſco: et notifico as. vba. Prop.lib.ij. nec minus hec noſtri noteſcet fama ſepulchri: q̄ fuerūt phitij buſta cruenta viri. Oui.in.j. de ponto. Atq̄ modū pene notificare mee. Verg. vij.ene. Quos Dedala circe Suppoſitos de matre nothos furata creauit. Corripe itē coturnix otho photinus tn̄ teſte Soudano. Lucre.in iiij. niſi mēda ſit: ait. At capris adipes ⁊ coturnicibus auget. Otho. vide i ante t. Vitellius Botrus botrys botryo teſte Neſtore in Sulp. Gothus gothia: lȝ grece tt geminēt: ⁊ ita poſſumus ꝓducere. Auſonius. hic poſſum victos inde referre gothos. ppl'i nomē eſt cum th aſpirato.

Notus Ver. Tris notus areptas in ſaxa latētia torquet · Noteſco · Notifico · Gothus

Exceptio.

¶ Produc habentia duas cōſonantes ante o. vt chlotho plote plotius plotia ptotō id eſt caſus cōtra Nebriſſenſem. vide o ante t in medijs. Mart. Caluo plotia cum melanchione. phal. eſt. ⁊ mulieris nomen. Hora. ſaty.v.lib.j. Plotius ⁊ varius ſinuiſſe Vergiliuſq̄. viri nomen eſt. puto deduci a plautio: vt Clodius a claudio. Proteru⁹ Hora. quo teneā vultus mutantē ꝓtea nodo. ſic ceteri preter Senecā in hecuba dicentē. Pelion regnum ꝓteri ſuperbū. Sap. eſt fuit deus marinus. Protegenes viri ꝓpriū: vel appellatiuū pro ghis ꝑmo ꝓtotomi ꝓ caulibus q̄ ꝑmo ſuccidūt. ſic cetera a ꝓtos.i. primus cōtra Alexandrū ⁊ Sulpitium: qui ex Riga vel alio Neoterico nō ſatis docto erroris occaſionē ſumpſere. Iuuc. Protegenes aliq̄s ⁊c. Colu.libr.xj. ſed tam ꝓtotomos tpe decidere caules. Mar.lib.ix. Et faba fabrorū prototomiq̄ rudes Scotus producitur apud Claudianum ⁊ Sidonium. Scotinus corripitur vt que.

Proteru⁹ · ꝓtogenes · prototomi

¶ Tolluntur hinc. Broteas viri ꝓpriū. vide e ante a. Crotus.i. vir q̄dē inter aſtra relatus. de quo multa dicit Baptiſta Pius in ſido. in epithal. polem ij: vbi d'r. Falliferi Croton ire ſenis per ſumma polox. Colu.libr.xj. ſed trepidus ꝓfugit chelas ⁊ ſpicula Phebus Dira negat tergoq̄ Croti feſtinat aquino. Croton crotonis. vrbs in ſinu Tarētino a viro eiuſdē nōis dicta. Ouid.xv.meta. Inuenit eſarei fatalia fluminis ora. Nec ꝓcul hinc tumulū ſub quo ſacrata Crotonis oſſa tegebat hum⁹ iuſſaq̄ ibi menta terra. Cōdidit ⁊ nomē cumulati traxit in vrbē. Sil.lib.xj. Pateſecit amicas alta Croton portas. Crotalū.i. crepitaculū inſtrumentū muſicū q̄ in ſacris vtebantur egyptij: teſte Tortel. Calderin⁹ in Martialē vult eſſe margaritas quas in auribus portabant mulieres: ⁊ ſonitu delectarentur. Croton grece plauſum ſignificat crouin pulſare. Verg. in Coppa. Criſpū ſub crotalo docta mouere latus: in priapeis Cymbala cū crotalis prurigimis arma priapo. Crotopus viri nomen: vide o ante p.

¶ Crotiorus vide o ante r. Proteruus dictū eſt. in cōpoſitis a pro. Proteros in Mar.

¶ Scdo ꝓducūtur. Cotilus: ab Hora. Cotillus viri nomē apud Marti.libi.ij. ⁊ alibi ſepe. Cotte es. vel cotes is: q̄ ſcribitur per ω mega teſte Nebriſ. eſt aūt mauritanie oppidum. Dotion vrbs ⁊ Doto nympha per ω mega. Iota litere grece nomen. Mar. in fine ſecundi. Unum de titulo tollere iota potes: poteſt tamen eſſe triſſyllabum.

¶ Lotos arboꝛ: ⁊ in eam arborē verſa nympha d'r quoq̄ lothis idis. ſūt q̄ velint herbam eſſe. notū eſt loti fructū eſſe ſuauiſſimū: quo victitantes ppl'i q̄dā lotophagi dicuntur. Mar.li.iiij. nec plus lothos aquas litora myrtus amat. Priſci. in ſitu orbis hoſpitijs gaudens gens degere lothophox. Lotium.i. vrina a lotus cōtra primitiui naturā corripit: teſte Lauren. Val.libro.j.ca.ij. Catullus tn̄ ꝓducit in hoc ſcazonte ad aegnatū. hoc te amplius bibiſſe predicet loti: pro lotij. ita legūt doctiſſimi. ⁊ eſt ſēſ meliꝰ q̄ legēdo lotus. lȝ ita habeāt nōnulli libri. ſi p t ſcriberemus cū Philelpho Otion: excipiendū foret. Octos per oe diphthongō. Otos multi dicūt. otides auicule per ω mega. ¶ Poto notū hinc compoto ⁊c. ¶ Photis idis teſte Xebelio.

*Broteas · Crotus · Croton · Crotalon · Crotopus · Crotiorus · Proteru⁹ · Cotilus · Cote · Iota · Lotos · Lotium · Otium · *Antonius Nebri. otiō noib⁹ his annumerat. que o ante t habenti citat q̄ Vergilij carmen in buc. vbi d'r o Melibee de⁹ nobis hec ocia fecit · Poto · Photis*

¶ Soter ſoteris.i. ſaluatoꝛ per ω magnū ſcribitur: ⁊ eſt quandoq̄ viri ꝓpriū: hinc ſoteria e. ſalus. ſoterion ſalutare. Soteria oꝛum. dona amico data que ipſe pro ſalute dijs vouit. Mar.lib.vij. Nam quoties ſurgis ſoteria poſcis amicos. Sotes ac viri nomen interpretatur parens. a ſotos vero. ꝓdigus eſt. Mar.lib.iiij. Sote filia clinici labula. Deſerto ſequeris clytum marito. Et donas ⁊ amas echis a ſotos.i. es ꝓdiga. phal. eſt. Sotades viri proprium. ⁊ carminis genus qd ſotadeū ⁊ ſotadicum d'r. Mar.lib.ij. Nec retro lego ſotadē cinedū. phal eſt. Idem.libr.vj. Reū putatis eſſe ſotadem non eſt. ſcazon eſt. Auſonius ſic exametrum inchoat. Sotadicon.

¶ Totus. Marti. Tota quidem ponatur anas. Vergilij in iiij. Georg. ſyncerū vſus

Soter · Soteria · Sotes · Sotades · Totus

eſt dicens. Magnanimoſq duces totius ex ordine gentis. Mores ⁊ ſtudia ⁊ popu-
los ⁊ prelia dicā. Ita legit ⁊ declarat Badius: at corripiunt̄ Toties ⁊ Totidē teſti-
Uotienus monta, facile occurrent. ¶ Uotienus viri nomē. Mart libr. viij. Docti patris Narbo
O ante U. Uotieni. Uotum nomen: vt ſupinum a voueo notum eſt.

O Ante u corripitur, vt Ouis. Ouidius. Mar. lib. vij. O nullis
Ouidi tacende linguis: phal. eſt. puincia pducitur: q2 a prouinco eſt quod cā
populus romanus prouincit. i. ante vicit: teſte Feſto. Quare corripitur. hinc ouat⁹.
Perſius. hinc illud ſubijt auro ſacras quod ouato perducis facies: non accedo ijs
qui ab ouum hic deduci volunt.

¶ Exceptio.

Quum. Hora. ſaty. iiij. libro. ij. Longa quibus facies ouis erit, illa memento ⁊c. No-
uania in Culice.

¶ U, ante b. in primis

U ante B.
Rubeo
Rubrica
Rubri

U Ante B corripit̄: vt ruber rubeo ⁊ rubrica. teſte Neſtore
cōtra Sulpitiū. Sabellicus docet corrupte legi apud papiniū. li. ij. Syl.
Qualia pallētes declināt lilia culmos. Rubēteſq roſe, pmos moriūtur ad
auſtros. legendū eſt. Rumpenteſq roſe, i. tum primū erumpētes ⁊ florere incipiētes.
Jubar⁹. Rubus. Serenus. Manditur apta rubus pinguis ⁊ bona labris. Rubiorum Italie
Subucula vicus vel oppidum. Inde rubos feſſi peruenimus. hinc Rubea vimina pro fiſcellis
afferebantur. Uerg. Nūc facilis rubea texatur fiſcina virga. apud Horatiū quidem
male habent In rubos ⁊c. ¶ Jubar. Uer. de ortu ſolis. Et clarum emicuit ſole orien
te iubar. Menda eſt ibidē quum dicit̄ Tithoni coniunx roſeo ſub lumine iubar Infi
cit ⁊ celum luthea ſydereum. recte foret ſolem phoebum aut quid ſimile. Notat id
Badius diligentiſſimus ⁊ doctiſſimus. Subucula. Horati⁹. Occurrides ſi forte ſubu
cula pexe trita, ſubeſt tunice.

¶ Exceptio.

Ota ꝛfecit ¶ Produc b vel n ante u. vt bubo: nubo: ſed corripe, bubulcus ⁊ que ante docuimus
Cōnubiū pronubus innubus. Cōnubiū vero variatur a Uerg. ⁊ alijs. Uer. in. i. ene. Connubio iu
gam. Ouid. i. meta. Nec quid hymen quid amor quid ſint connubia curet. Secundo
producens. Cubus apud Auſo.
¶ Glubo is. verbū tertie. i. corticē detraho. vnde ⁊ pecus glūbi dicit̄ cum pellis de-
trahitur. Cato de re ruſtica. Salictū ſuo tempore cedito, glubito atq alligato: libri
conſeruato. hinc deglubo. Sueton. in Tyberio. Boni paſtoris eſſe tondere pecus nō
Glubo deglubere. Auſo. metaphoricos de impudiciſſima muliercula dixit Deglubit fellat
mollitur per vtrāq cauernam. hic mollitur paſſiuum eſt a molior quod aliquando
metaphoricos capitur in venereis.
Huber | cū ¶ Huber, fixum ⁊ mobile hubertas inhuber huberare, exuberare hubertus. i. abun
ſuis dans aliquando eſt viri⁹ proprium, omnia cum aſpiratione: teſte Georgio Ualla
Uerg. Binos alit hubere fetus.
¶ Jubilum qđ ex gaudio voce, nec tn̄ verbis exprimit̄. hinc, iubilo iubilas verbum.
Jubilum Sil. i. xiiij. Et letus ſcopulis audiuit iubila cyclos. Calphur. eglo. i. Non montana
Jubilo ſacros diſtinguit iugula verſus. Fauſtus eclo. iiij. Jubilat ois ager voceq ad ſyde
ra iactat. Jubileus ei, per o, iobileus aliūde eſt: vt in prima Ennecade docet Sabelli-
cus: ideo non reprehēdo Petrarcham dicentem in. ij. epiſtol. ad Clementem ſextum.
Et iubileus erit ſcis quid loquor annue tandem.
Lubricus: ¶ Lubricus ⁊ lubrico as. teſtibus Neſtore Sulpitio ⁊ Nebriſſenſi: q2 correptionem
hora lubri nondum inuenerunt, nec corripiam donec inuenero.
cata; naſcē ¶ Pubes pubeſco pubertas. vnde (impubis ⁊c. Uerg. Pube tenus virgo.
t es implēt ¶ Rubigo ferri ⁊ ſegetis vitiū. Hora. Juppiter vt peat poſitū rubigine ferrū. Sic ru
conchilia. bigus ⁊ robigus apud Mar. non rubigine cū Neſtore: ſed erugine cum Sulpitio
Lune. lego in ſcđo lib. ſic veteris: oretaliter nimiaq erugine captus Allatras nomen qđ ti-
Pupea] bicūq datū eſt quamobrē cenſeo nō imitandū nec in hoc nec in pluſculis vitū alio-
Rubigo qui doctiſſimū Prudentiū dicentē in pſyco. Cōdere vagina gladiū nec tecta rubigo
Suber ¶ Suber. Perſius: Ut ramale vetus vegrandi ſubere coctum.
Subula ¶ Subula inſtrumentū cerdonum. Mart. lib. iij. Quodq tibi tribuit ſubucula ſica

rapit. Subulo ſubulonis: lingua thuſca ſignificat tibicinem. Auſoni peruerſe vene
ris poſtico vulnere foſſor. Lucilli varia ſubulo pulli premo. Subolones quoq; cer-
ui quibus ſunt cornua ſimplicia: minimeq; ramoſa ad ſubularum ſimilitudinem. Tuber
¶ Tuber neutri generis⁹ fungi ſpecies. Iuue ſat. v. Fumat aper poſt hũc raduntur
tubera ſi ver: tunc erit metaphoricos. tubera dicũtur tumores rotundi in quocunq;
corpore. diminutiuũ eſt tuberculũ: hinc nomen ⁊ verbum⁹ tubero. vñ extubero extu-
beras. Tuber vero tuberis arbor quedã ⁊ illius pomũ corripit. Martialis in xenijs
Lecta ſuburbanis mittũtur apyrina ramis. Et verme tuberes: quid tibi cum libic?

V Ante c producitur: vt Mucus Lucania Lucanus apud
Horatiũ ⁊ alios. quare minus perite dixit. Petrarcha in. iij. aphrice. Fa-
ma dedit nomen ſimili pietate Lucanus ſtraui opes. Lucilius ⁊c. Mu-
cro ſemper inuenio produci: licet Neſtor dicat variari. Trucido

¶ Exceptio.

*Cucul⁹

¶ Corripe habẽtia c vel n vel r aut u. vt cuculus nucleus trucido. quod cõpoſitio- authos,
ne notũ eſt. fit eñ a trux trucis ⁊ cedo. Lucretius lib. vj. Ignem cõtinuo magno cla- phylo. ⁊ cu
more trucidat. Tollunt hinc cucubo as. quod noctuarũ eſt author Philomele. No culi. cucu
ctua lucifuga cucubat in tenebris Cucurio is. quod Gallorũ. Idem. Cucurire ſolet lãt fritini
gallus gallina gracillat. Nuceria Cãpanie oppidum. Sillius libro. viij. Illuc Nu rauca cica
ceria ⁊c. ⁊ Bruchus producitur a Prudentio. da
¶ Ducarius viri propriũ. forſan a dux ducis Sil. lib. v. Aduolat ora feros mentẽq; Cucubo
Ducarius acri ⁊c. Duco as. vnde educo nutrio. Catull⁹. nuſq̃ ſe extollit nunq̃ mi- Cucurio
tem educat vuam. Duco tertie ꝓducitur. ſed dux ducis corripitur. Ducenti duceni. Nuceria
Martia. lib. xij. Deinde ducenta ſenat ⁊ ais nõ eſſe minoris. non imitabor eum qui Ducarius
dixit ducentos quadraginta ſuper (niſi fallimur) annos Educo
¶ Lucrũ. Verg. Sperne lucrũ. ſic lucro lucellũ. Lucrin⁹: lacus cãpanie a lucro di- Ducenti
ctus ꝓpter multitudinẽ piſciũ qui ibi capiebant. Mart. lib. iii. Oſtrea tu ſumis ſta- lucrum
gno ſaturata Lucrino: ſugitur inciſo mitilus ore mihi. ¶ Lucreti⁹ viri nomẽ. Oui. lucrinus
in amoribus. Carmina ſublimis tunc ſunt peritura Lucreti. Exitio terras quũ da- lucretius
bit vna dies. Lucretia mulieris nomen maſculini. mẽſuz ſeruat. Lucerna cõtra pri lucretia
mitiui naturã: q2 a lucendo dr. Mar. lib. x. Seras tutior ibis ad lucernas. phal. eſt. lucerna
Lucretilis mõs in ſabinis. Hor. j. car. ode. xvij. Velox amẽnũ ſepe lucretilem. verſus lucretil's.
eſt alcaicus dactylicus. Luceres romuli milites variatur. Oui. iiij. faſt. Quoſq; vo luceres
cant rhãnes luceribuſq; dedit. Propertius libro. iiij. Hinc totice rhanneſq; viri luce lucumo
reſq; coloni. atq; luceria oppidũ ꝓducitur. Hora. lib. car. iij. ode xv. Tonſe luceriam Succerda
non cithare decem. Aſclepi. eſt. Lucumo vide u ante m. Succerda in Luci.

V Ante d ꝓducit: vt rudus apud Columel. in. xj. Cudo cõtra V ante d.
Alexandrum. Verg. iiij. ge. Excudũt ceras ⁊ mella tenaria fingunt in eodem Cudo.
libro menda eſt. Ola tentãti excuderat: pro extuderat ab extũdo: vt notauit Badi⁹
Similiter. in. viij. eneid. excuderat ſcilicet pro extuderat.

¶ Exceptio

¶ Pudet pudor pudẽs cõe ⁊ propriũm pudicus pudicitia. Oui. rapuitq; pudorẽ Pudet.
¶ Ludouicus a Neotericis variatur. ludouic⁹
¶ Rudis mobile ⁊ fixũ: vt Ennius igenio maximus arte rudis. hoc eſt apud Ouid. Rudis.
in. ij. de triſtibus. Hora. Spectatum ſatis ⁊ donatum iam rude queris. Rudens
¶ Rudens funis nauticus. Verg. in. j. Inſequitur clamorq; virum ſtridorq; ruden Rudo
tum. Rudo is. Seruius vult naturaliter produci: tu ꝓpter authoritatẽ Vergilianã Rudie
dicas variari. Ver. vij. ene. ſera ſub nocte rudentum. Ouid. in. iij. de arte. Ut rudit a Rudinus.
ſcabra turpis aſella mola. Perſius. finditur Arcadie pecuaria rudere credas. Ru- Sudes
die rudiarum Ennij patria. Sillius lib. xij. Rudie genuere vetuſte: nunc rudie ſolo Studeo
memorabile nomen Alumno. Rudinus: apud Auſonium: ideſt Ennius. trudes
¶ Sudes: vide ſtipes a ante p. Studeo. ſtudiũ. Hora in arte. qui ſtudet optatam ⁊c. tudito
¶ Trudes dis: cõtra primitiui naturã: q2 a trudẽdo dicitur. Verg. v. enei. Conſur-
gũt naute ⁊ magno clamore morant. Ferrataſq; trudes ⁊ acuta cuſpide cõtos Ex-
pediunt: factoſq; legunt in gurgite remos. pertice ſunt ferro munite quibus naues
detrudere ſolent: vt videbis apud Vergilium / Badiana diligentia illuſtratum.
¶ Tudito as lucri gratia negociũ ago. Ennius nec tuditãtes rem ceſſant extruſe

Tuder cuo vllã. Tuder tuderis oppidũ vmbrie neutri gñis. Sil. lib. vj. Uertice mõtis de uexum lateri pendet tuder: atq; vbi latis. Dicitur etiam tuder tuderti. hinc adiectiuum ſeu denominatiuũ tuders tudertis: vt a tibur tiburs: quod male quidã putarunt ipſuz oppidũ ſignificare tacentes de tuder. Idem. lib. iiij. Et gradiuũ colam celſo de colle tudertem. Preteritum contuli in generalibus patuit.

V ante f. pducitur: vt bufo rufus rufin⁹. Martia. Roma magis fucis veſtitur gallia rufis. vbi aũt Neſtor legit. Quiq; rhipas betulumq; tenent: impreſſio Badiana (quã ceteris ſolemus preferre) habet tam in litera q̃ in cõmentarijs. Quiq; tenẽ rufas batulũq; tenent. que lectio an vera ſit nihil aſſero. ſi vera eſt neceſſe eſt hic excipere Rufe rufarũ: pro caſtello Italie nec exciperetur betulum in e ante t. quia hic batulum legitur cum a ante t.

V ante f
★ Bufo
Uergil. in georg. In uẽtuſq; caniſ bufo ẽ q̃ plurima terre ſunt; qui nomẽ hoc dupli ci ff ſcribũt:

V Ante g producitur: vt rugio quamuis dixit Philomele author Tigres indomite raucant rugiuntq; leones. Bugoſa producitur tñ teſte Neſtore. Mugilis piſcis. Catul. Percurrent rhaphaniq; mugileſq;. phal. eſt. Lugeo. Quidius. j. meta. Lugct vir amiſſam. mendum eſt in. viij. aplhace, q̃ noſtre vulnera gentis: nunc lugeo pro doleo.

V ante g
Rugio
Fruges
Frugi
Jugis.

Exceptio

Corripe habentia f vel i vel p ante u: vt ſago fugio fugum. pugil. pugillis. Tollitur hinc fruges frugi frugalitas: & quicquid hinc fit. Iuuenalis ſatyra. v. ventre nihil noui frugalius.

Jugerum iugere in heteroclitis patebit. Jugis. Sedul. lib. ij. Jugibus hoc votis hac nocte dieq; precemur. ſic ceteri. Ideo eundẽ non ſequar hoc nomẽ ſepe corripientem: vt lib. vj. Septrũ iuge gloria cõſors & lib. iij Que dño miſerãte iuges. In codẽ, Et quotquot tetigere iugẽ ſenſere ſalutẽ. Pugio teli genus. Martia. in apo. Pugio quem curuis &c. Pugillaris & hoc pugillare vel pugilar variatur. qz non ſolus prudentius corripuit. Iuue. xj. ſat. Nec pugillares defert in balnea raucus. Teſticulos hic adiectiuũ eſt. Auſoni⁹ ad notariũ. Bipates pugillar expedit hic corripit: qz verſus eſt iambicus dimeter. Prudentius. vnde pugillares ſoliti percurrere ceras. Juglans teſte Neſtore. Sunt pugillares tabelle in quibus ſcribimus.

Pugio
Pugilla

Tugurĩũ Tugurium. Uer. in bucco. Pauperis & tuguri congeſtum ceſpite culmen.

U ante l corripitur: vt bubulo bubulas: vlula auis nomen.

V ante l. Notentur geminata vt bulla: quod tamen e corgius vnico l ſcribit bula.

★ Fuligo
Uergil. in buc. Sp e aſſidua poſtes fuligine nigri

Exceptio.

Produc habentia f vel g. vel m ante u. vt fuligo gulioce iuglandiũ putamina: mulus mula. Sed corripe fulix vel fulica auis nomẽ: gula & mulier. Arnitnus in arato. Et quũ parua fulix trepido volat arua volatu ſtagna ſinens. Uergilius. In ſicco ludunt fulice. cetera ſatis nota ſunt.

Fulix Bulimcõ bule Culus Cule⁹.

Bulimcon fluuij nomen. Priſcianus in perihegeſi. Bulimcon pariter preſtringens littora currit. Bule id eſt conſilium.

Culus. author. Priapeorũ. Et qḋ nos culũ culeõ ille vocat. hic culeus eſt teſticulus vel teſticulorũ ſacculus: veluti apud Martialẽ. Quũ depilatos chreſte culeos portas. Scazon eſt. q̃ſi corripit culeus di: vt in o ante l diximus. Culeus etiam eſt vter in quo ſceleſtiſſimi claudebant cũ Simia ſerpente & gallo: vt apud. Iuuenalẽ vide ſimia i ante m interpretat apud nos vagina. Dicitur quoq; p o coleus: & ſic prima corripit: vt docet. Neſtor p Homerũ in pmo Iliados. Idẽ cõtra Tortelliũ & Gaſparinũ docet vnico l ſcribi. & grecũ eſſe cõtra ineptulos q̃ crediderãt a claudo deriuari. Dulia & quicquid eſt a dulos i. ſeruus: qz grece δουλεία per ου diphthõgõ ſcribitur teſte Calepino. vide in mediũ n ante l.

Dulia.
Dulichiũ. Dulichiuz cum ch aſpirato in malcocho mari inſula: hinc dulichius a. um vide Same a ante m dicitur quoq; dulichiae. Propertius. li. ij. Quum tetigit chare littora dulichie. a Dulicho Triptolemi filio.

Julius
Julianus. Julius. Uer. Julius a magno &c. Julianus & Juliana holm ppria. & poteſt a Julius eſſe poſſeſſiuũ iulius a. um. vt lex iulia & iulianus a um. Mar. lib. iij. Si tẽperari balneum cupis feruens Fauſtine qḋ vix Julianus intraret. Scazõtes duo ſunt, Quidam male corripuit emendabit ſi ſapit. Julis idis. piſcis in oppiano.

¶ Pulex tantum pducitur a doctis. nam qui corripuerunt indigni ſunt quos imitemur contra Neſtorem/Sulpitium:ceteroſq neotericos. Martia. in apo. Defendit manus hec ſcapulas mordēte moleſto pnblice vel ſi qd publice ſordidius. Pulex etiam vermiculus eſt braſicis inf. ſtus ac aliis quoq herbis. Colu. li. xj. paruulus nec pulex irrepens dente laceſſet. Non Ouid. ſed alius neſcio quis male ait. Paruus pulex z amara lucē inimica puellis. Macer de viribus herbarum. Nō metiiet pu- blices iſtoq fugantur odore. Sic plures indocti: quorū ineptijs decepti ſunt: Philelphus in ſexta quarte: z Fauſtus eglogā quarta. Quid breuis iſte duplex quid vi lis homuncio poſſit.

¶ Pulex° z pulx damas: vide o ante l polypus. Pulus pulaſtra: teſte Georg. Valla nam pullus .i. q eſt niger ll geminat. Pulegium apud Martialem.

¶ Thule. Iuuc. ſat. xv. De conducendo loquitur iam rhetore Thule inſula eſt. de q nonnihil in i apte. l. Thule dictum eſt.

¶ Uligo: humor terre. Silius. viij. Et quos peſtifera pontini uligine campi. Maro. ij. geo. Et que pinguis humus dulciq uligine leta. Sulpitius dicit apud eundem corripi. cuius non occurrit teſtimonium. ne corripias niſi inueneris. Hebe- li. s dicit. ſ ſus produci.

¶ Ullius appollo per. o. diphthongon.

Pulex
Pulypus
Pulus
Thule
Uligo
* Uerg. in buc. Semp z aſſidua poſtes fuli gine nigri
Ullius
U ante m

VAnte m pducitur, vt humanus humor humeo humecto et gnarumq huit ſumes.

¶ Exceptio

¶ Corripe h habentia c vel n vel t ante u. vt cumulus numātia. lz a Petrarcha in. ij. lib. epiſt. producatur numiſma. Mar. Cui data ſunt equitibus quinq numiſmata quare. male igitur dixit riga in Luca. Celarcū numiſma videns quod mōſtrat hebreus. Grece noniſma dicitur a nomos. i. lex. Nummus vndecunq dicat poſitu. p ducitur tantum: licet quidā ſine veterū authoritate pper grammaticorū deriuatiunculas auſus eſt corripere: apud me profecto nihil valuerit grammaticorū voluntas contra poetarū conſuetudinem. Numa numenius: tumeo tumulus tumultus.

¶ Tolluntur hinc Cume, vel Cumeaum. Campanie vrbs. Horati. Non mihi eu Cumas eſt iter. Sta. v. ſyl. Collis Auſoniū pridē lare hoſpita Cume. ¶ Numē. Ouid. Si flumina nube habetis. Numatius. Martia. lib. x. Simplicior priſcis Numani et galle Sabinis. Vocatiuus eſt pprij nominis. Struma tumor z morb°: qui a ſcrophis cum frequenter patientibus ſcrophula z ū. ix. hinc ſtrumoſus. Iuuc. Strumoſum atq vtero pariter gibboq tumentē. Eſt etiā viri pprium: aut de viro per opprobrium dictum. Catul. Sella in curuli ſtruma. Nonius ſedet. iambicus trimeter.

¶ Numella vinculi genus. Lucre. lib. vj. Hec numella videtur. eſt finis verſus.

Numiſma
Cume
Numen
Numati°:
Struma

¶ Subexceptio.

¶ Humus humilis humerus. nota ſunt cum deriuatiuis.

¶ Pumilo vel pumilio z pumilus: cui° femininū pumila .i. pigmeus z pigmea. Inuenitur quoq hic z hec pumilius. Papi. ſyl. j. Hic audax ſubit ordo pumilonū Ibidem. Mirantur pumiles ferociores. Phal. ſunt. Mar. in apo. Parma tibi ſcutum pumilonis erat. Colu. Pumiles oues niſi quem humilitas earum delectat non pbo. Dicuntur quoq per o pomilo pomilius zc.

¶ Rumex herba. Verg in moreto. Fecunduſqz rumex maluc violeqz virebant. alij habent inule non viole. Eſt quoqz teli genus: teſte Feſto apud Luciliū. Tum ſparatum rumices portantur tragula porro. Petrarcha corripit ſecundam cum prima in Runcentum.

Numella.
Humus
Pumilo
velio. z pumilius

VAnte n pducit, vt munio, cune zc, male ergo: qui dixit. Dic patribus muniant vrbem: dic menia firment. Idem male ait. Frater z hunc luxa iunior. frons ipſa fatetur Argutum Suncus. Funis. Iuna zc.

Rumex.
V aſi. n

¶ Exceptio.

¶ Cuneus inſtrumentum quod ad ſcindenda ligna adhiberi ſolet huius prima pars acutior eſt. Verg. Nam primis cuneis ſcindebant ſiſſile lignum per tranſlationem Cuneus eſt peditum multitudo in cunei formam redacta. hinc cuneatus a. um. ex cuneatus zc. vt cuneatum theatrum zc.

¶ Cuniculus animal notum z foramen ſubterraneū ex quo vapor trahitur in dal

Cuneus.
Cunicul°.

Tunica

nearibus vaporibus. qđ Feſtus neutro gñe cuniculum dicit Mart. in xenijs. Gaudet effoſſis habitare cuniculus antris: ſic ceteri in quouis carminis genere. Druns fluuius in Auſo. Tunica. Mar. Et laxas ſcombris ſepe dabis tunicas.

U ante p.

* Rupes Uer. i buc. dumoſa de rupe pcul pẽdere vi- debo colla loco. Nec tantũ phebo gaudet parnaſia rupes.

U Ante p corripitur: vt duplex. ſtuprum Juppiter autem geminat pp. vt ſupparus: ⁊ ſi Georgio Ualle credas ſtuppa. tu videto que diximus in ſtypa i ante p.

Exceptio.

Produc habentia n. vel p. vel r ante u. vt nuper pupus rupes.

Pupus Pupa Pupulus. Pupula. Pupla

Pupus eſt puer paruulus ac tenerior vt pupa ſimilis puella. hinc imagunculas puellares pupas vocamus. Diminutiua ſunt pupulus pupula. hinc iterũ pupill⁹ pupilla pro ijs ꝗ extra poteſtatẽ patris ſub tutoribus eſſe ceperũt. hinc quoqꝫ pupula ⁊ pupilla ob paruitatẽ dicta eſt oculi particula: ſcribũtur oĩa vnico p. vt videbis ex Neſtore ⁊ Calepino ⁊ deriuatio ſatis declarat. nihil aũt horũ corripit a fide dignis: licet grãmatici dicant pupilla variari. Mart. Pupam ſe dicit Gellia quum ſit anus. Perſius. Dicite: pontifices in ſacro quid facit aurum? Nẽpe hoc quod veneri donate a virgine pupe. Catull⁹. Deprendi modo pupillũ puelle. phal. eſt. Uarro. Mãmã lactantis ſugentem paſcere pupum. Hora. in i. epiſt. Piger annus pupillis quos dura premit cuſtodia matrũ. Manilius. lib. iiij. Paruula ſic totũ peruiſit pupula celum. Lucre. lib. iiij. Et quaſi perterget pupillas atqꝫ ita trãſit. ſic ceteri quot quot ſunt fide digni. ergo contra alios dicas tantum produci: ſi qui contra ſentiãt vincant me veterum authoritate.

* Quid ſit ſpicor ⁊ fama ⁊ ocl'is ꝗ pupula duplex

Scrupulus Scrupus Scrupul⁹ Rupillus.

Scrupulum quoqꝫ producitantum contra neſtorem docuimus in ſcrupulum J ante p. quia pro correptione citat Neſtor ridiculos poetaſtros vt illic vidimus: ſcrupus lapillus breuis: qui preſſus ſollicitudinem creat: vñ ſcupullus p difficultate ⁊ ſollicitudine capitur. hinc ſcrupeus ſcrupoſus ⁊ ſcrupuloſus que oĩa produci tantũ dicimus: licet Neotericorũ forſan nõnulli corripuerint. Luca. li. v. Scruppoſiſqꝫ anguſta vocant ibi littora ſaxis. i. aſperis. Uer. lib. vi. Spelunca alta fuit vaſtoqꝫ immanis hiatu. Scrupea tuta lacu nigro. Sic Seneca. Rufus ⁊c. vnicum corripitur. Rupillus viri ppriũ. Horatius. ſat. vij. Proſcripti regis Rupillus atqꝫ venenum. pro rupilij per apocopen. Budalus in politiano.

Cupa Capẽnius Stupa Upilo Upula

Cupa vnico p. teſte Nebriſſenſi olim dicebat caupa caupo onis. vide Calepinum ⁊ interpretes Lucani in hunc vſum. libro. iiij. Nãqꝫ ratem vacue ſuſtentant vndiqꝫ cupe. Cupenius viri proprium. Horat. ſat. ij. Nolim laudarier inquit Sic me mirator cũni cupennius alibi. Stupa vide i ante p.

Upilo vide o ante p. opilio. Upula ſolum corripit contra plures vide e ante p. Epos. Ufens ad f pertinet qr latinũ eſt. Uer. Atqꝫ in mare cõditur vfens fluuij nomen eſt ⁊ viri. Pupugi per regulam generalem corripitur.

U ante R.

U Ante r producitur. vt curia curio onis. Luc libro. j. Audaꝫ venali comitatur Curio lingua. Furius viri nomẽ. Catulli. Furi ⁊ Aureli comitantes Catuli. Sap. eſt non credo ei qui dicit variari niſi correctionis egregium teſtimonium videro. nam Martia. etiam in ſexto ait. Tu ſi furius ante dictus eſſes. phal. eſt.

Curius

Exceptio.

Curius viri optimi nomen. Juuena. Qui curios ſimulant ⁊ bacchanalia viuunt Apud Propertiũ in quibuſdam libris mendoſe legitur. Curtius pro curius libr. iij Curtius expletis ſtatuit monumenta lacunis. hic curtius teſte Beroaldo interprete lacum ſignificat. qui erat in foro Romano a Curtio viro forti dictus.

Cures Curetis

Cures Sabinorũ oppidum. Perſius. Diues erat Curibus quantũ non miluus oberrat. hinc curẽs: teſte Beroaldo in illud Propertij. lib. iiij. Quid tum Roma fuit tubicem vicina curetis. Quũ quateret lento murmure ſaxa Jouis. hinc qrites dicti putant. Jtaqꝫ dic tubicẽ curetis. i. a curibus non curetis Jouis. nam curetes p cretẽ pplis ⁊ Jouis ſacerdotib⁹ pducitur tñ. Uerg. iiij. geor. Curetũ ſonitus crepitantiaqꝫ era ſecute. Mar. lib. ix. Curetes texere Jouem crepitantibus armis. Sillius.

Curetes

li. ij. Cres erat eriſonis curetum aduectus ab antris. Ouid. iiij. meta. vult natos eſſe e largo imbri dicens. Largoqꝫ ſatos curetas ab imbri. puto ſingulare eſſe cures etis Curetes quoqꝫ ppli ſunt Dalmatie: ⁊ ſic curetes corripitur. Luc. li. iiij. Jlic bellaci confiſus gente curetũ.

Curulis

Curulis. Statius. iiij. ſyluarũ. Exultent leges latie gaua

dete curules. hic femininū eſt ꝓ ſedibus q̄bus in curru magiſtratus vehebanť maſculine quoqꝫ ipſi magiſtrat⁹ aliqñ curules dicti ſunt. Diciť quoqꝫ in neutro gñe curule. Hora. Cuilibet hinc faſces dabit eripietqꝫ curule hoc aliȷ̄ a curru: aliȷ̄ a curib⁹ deducunt nobis ſatis eſt recte menſum docuiſſe. Duraton onis. montis proprium Mar.lib.iiij. Et centum durationis illicetum. phal. eſt. Duranus fluuius. in Auſo. Durius Luſitanie fluuius. Sil. lib.j. Hinc certant pactole tibi duriuſqꝫ taguſqꝫ Strabo durium appellat: multi dorium Durius vir in.xvj. Sil. — *Duraton. Durius. Furo.*

¶ Furo furis. furio furias. furor furia furie. Luca quis furor o ciues. — *⁎ Furiat⁹ Vergi nō tulit hanc ſpeciē muria tñ te.*

¶ Muria genus liquaminis. Perſi. Tingit holus ſiccum muria vafer in calice empta &c. etiā muries murici Viridus. murio teſte Badio in Sulpitiū. Murinus murina murinū. ꝓduc. poſſeſſiuū a mus muris. Mart. tamen corripuit contra primitiui naturā: ſi vera eſt lectio Domitiana lib.ix. Campis diues apollo ſis murinis. verſus eſt Phaleucius: e pluribus verbis Domitiȷ̄ ſufficit nunc hec ſubieciſſe. Campi murini dicūtur campi Apollinis ſmynthei ſyllabā a primitiuo mutat: a mure murinus corripit. quod dandū eſt poete in verbo qđ recens ꝓ ſmyntheo deriuauit: q̄ſ uis Plinius hordeum murinū dixerit a muribus. hec ꝛ plura Domitius. — *Chorcb⁹. Muria. Muridus Marim⁹ Nurus. Spurius.*

¶ Nurus. Ouı.xj. meta. Ecce nurus ciconum ꝛc. Spurius qui incerto patre natus eſt: a ſpeirin id eſt ſeminare: quia ſcꝫ nihil aliud de patre quam ſemen affert. grecū eſt. nec a ſpurcus deriuatur vt indocti ſompniarunt. hinc verſiculos incerti authoris ſpurios vocamus. Auſonius ad Urſu. grāmaticum. Quiqꝫ notas ſpuriȷ̄ verſibus apoſuit. Turius viri nomen. Hora. ſaty.j. libri ſcđi. Grande malū Turius ſi quis ſe iudice certet Thuris is viri ꝓprium. vide Maris a ante r. — *Thurius Thuris*

Ante s producitur. vt puſio muſa.

¶ Exceptio.

¶ Fruſino onis. Italie oppidū ꝛ illius pplˢ. Iuue ſaty.iij. Optima ſore aut fabraterie domus aut fruſione paratur. Silli.xij. bellator fruſino. — *Fruſino*

¶ Puſillus. licet puſio ꝛ puſus vnde putatur deduci ꝓducan͛ur. Iuue. ſaty.x. Nec vnqꝫ ſanguine cauſidici maduerunt roſtra puſilli. apud Hora. Ruſam aut puſillam appellat ꝛc. puto legendum Ruſam aut Ruſillam ꝛc. — *Puſillus.*

¶ Suſanna ae. proprium mulieris quam falſo adulteriȷ̄ accuſatam liberauit Daniel. Claudia. ad Iacobuꝫ magiſtrum equitum. Sic tibi det vires ſancta Suſanna ſuas. Baptiſta etiam producit. Claudia. potior eſt. — *Suſanna*

¶ Suſurrus a um. vnde ſuſurro nomen et verbum. Hora. lib.j. car. ode.ix. Leneſqꝫ ſubnoctem ſuſurri. Iambicus dimeter hypercatalecticus. Ouiđ. lib.vij. meta Procrin adit linguaqꝫ refert audita ſuſurra. — *Suſurrus*

Ante t in diſſyllabis ꝓducitur: vt brutum animal ratio nis expers. hinc brutus a um. pro ſtolido ꝛ beluto. hinc Brutiȷ̄ quidam Italie populi quaſi bruti ꝛ oſceni. Perſius. Aſt vocat officium trabe rupta brutia ſaxa. Prendit amicus inops. ſic Brutianus: brutus etiam propria virorum ꝛ verbum bruteſcere: obruteſcere. ſcutum tamen vndecūqꝫ ſunt ſcutula ſcutulatus corripiunť. Iuue. Cerulea indutus ſcutulata ꝛ galbana raſa. Tutor aris. vnde tutela etiam pro oppido quodam producitur a Martia. in lib.iiij epigrāmatum. Nuto as. apud Sillium in primo male ponitur nutantia pro micantia: qđ non poete ſed calcographorum vitium eſt. — *V ante r. Brutiȷ̄*

¶ Exceptio.

¶ Cutis. Perſius. ego te intus ꝛ incute noui. Petrarcha. Nō venit cutis e vitio ꝙ ruga ſenilis. Canitieſqꝫ premat. Frutex. vnde frutico ꝛc. Ouiđ.j. met Domus antra fuerunt. Et denſi fructices ꝛ iuncte cortice virge. — *Cutis. Frutex. Lutum.*

¶ Lutum centum apud Martialem hinc lutus ꝛ lutoſus ꝛ lutatus. At luthum cū th aſpirato nomen grecū coloris ꝓduciť. hinc lutheus ꝛ luthcolus. de ſignificatione ꝛ deriuatione: vide Neſtorem. Verg. in buc. Crocco mutauit vellera lutho. Idē. Mollia luthcola pingit vaccinia calta. Perſi. ſurgit tacite tibi luthea pellis. Iuue. aūt ſyncreſi vſus eſt dicens. Gladioſqꝫ parente incude ꝛ lutheo vulcano ad rhetora miſit: ſunt qui putant corripi: ſed ſyncreſin non attendunt: tñ ergo producemus. — *⁎ Hora.j. epiſ. Viriſ ſet canis iſmūdus vl' amica luto ſus. Luthum.*

¶ Muto mutonis: membrū virile: non autem (vt indocti credūt) aries: ꝛ va riatur

quia mutoniatus:id eſt mentulatus inuenitur corripi. Hora.ſaty. ij. Huic ſi mutonis verbis mala tanta videnti diceret hec anim⁹. Lucil. Mutoni lachrymas tum leua abſterſit amica. Mar.lib.iij. Dormis cum pueris mutoniatis.phal.eſt.ſic in priapeis ⁊c. Mutul vt quidam volunt.

Puto. ¶ Puto verbum .puta verbum ⁊ aduerbium. Catulus ad Furium. Noli ſpernere nec putare parui.phal.eſt. putus nomen a putando.

Putris Putror. ¶ Putris. Papi.j thebа. Lacera ora putreſq; Sanguineo videt imbre genas hinc putreo putror nomen ⁊c. Idem.iij.ſyl. Deterges ſterilis ſoli putrorem.phal.eſt. At putor.i. fetor pducitur vt primitiuũ puteo. A putreo quoq; fit putredo. Ouid.4. de ponto. Eſtur vt occulta vitiata putredine nauis. Nutrũ vt apud Lucil. Rutellum

Uter. Sutul quidam dicuiant Uter vtra vtrũ:vnde aduerbiũ vtrũ pro an ſimiliter correptum nota ſunt hec:ſed dubium eſt de vter ſubſtãtiuo tertie declinationis. Nebriſſenſis (cui ſuffragor)credit corripi:quia vterus hine deductum corripitur. Uti pro

Utor vt aduerbium eſt:et corripitur. Uti ab vtor producitur.

U ante t. V Ante t in pollyſyllabis corripit̃ .vt ruteni ppli.notent̃ e lõgis q̃ pducunt̃: vt vtilis ab vtor. Glutinũ glutino as.a gluten .brutidus bruteo a brutus. hinc butridius ſcðe decli.viri ppriũ in x. Iuue.

Bruteo. ¶ Exceptio.

¶ Bruteo onis.auis ex accipitrum genere quam greci a numero teſtium,triorchem appellant:orchis apud grecos teſticulus eſt.author Philomele. Atq; palludiſeris

Futio. buteo bubit aquis:non eſt mihi alterius poete teſtimonium.

Futilis. ¶ Futio is.hinc effuto ⁊ nomen futilis. Hora Effutire leues indigna tragedia ver

Glutio ſus manilius lib.j Nũq; futilib⁹ excanduit ignibus ether.nota pentemimerim.

Glutius. ¶ Glutio is.vñ deglutio. i.deuoro: Iuue.ſaty.iiij. Quales tunc epulas ipſuz glutiſ

Iuturna. ſe putamus Imduperatorem. Gutius viri propriũ in.vij. ãnte philelphi. Iuturna

Mutuo: ne. Turni ſoror. Ouid.j.faſt. Circa iuturne ꝯpoſuere lacus. Idẽ.ij.faſt. Iuppiter im

Mutius. modico iuturne victus amore Multa tulit tanto non patienda deo.ſic Uerg.⁊c.

Puteo. ¶ Mutuo aduerbiuz:mutus nomen.mutuo ⁊ mutuor verba. Martia Mutua q̃ na

plutarch⁹ bis ter quinquaginta dediſti. Mutius viri propriuz. Iuue.ſaty.j. Quid refert dictis

Puteus, ignoſcat Mutius an non.

* Iuueñ: ¶ Puteo es. Feteo inde putidus puteſco putor. Perſius. Diſce nec inuideas q̃ mu

Hortulus ta fidelia puteт In locuplete penu. Puteoli in Ouid. Plutarchus viri ppriũ. Phi

hic puteuſ lelphus in.vj.ſcðe. Plutarchi valitudo ſecundũ nectare pectus. Puteus aũt corri

q; breuis pitur/ilz a puteo verbo fiat. Rutilius viri propriũ variatur. Mar.lib.v. Fame rutilis

nec teſte- uni ſue relinquat.phal.eſt. Oui.in.j.de põto. Et graue magnanimi robur mirare ru

mouẽdus tili. Idem.vj.faſto. Hanc tibi prepoſito memorã dixiſſe rutili. Struthius auis pro

Rutilius ducitur:teſte Neſtore:quia ſcribitur grece per ου diphthongon in prima ſyllaba ſe

Struthi⁹. quente th aſpirato.⁊ dicitur etiam ſtruthio.

¶ Tucia tie.riuulus in via Appia. Sil.in xiij. Tutia deducit tenuem ſi nole riuum

Tutia. ¶ Tutius viri ppriũ. Mar.li.iij. Romã petebat eſuritor. Tutius iãbicus trimeter

Tutius ¶ Tuticanus viri propriũ pducit̃ authoritate Ouidij vt in p̃fatione probaui.

Tutican⁹, ¶ Nutrio. Sulpitius dicit pduci tantũ quem Neſtor carpit ppter authoritatem

Nutrio. Claudiani dicẽtis. Sepe nutrit ducitq; ſimul refouetq; leonem. Neſtorem refellit Bebelius volẽs legendũ eſſe Spe nutrit nõ ſepe nutrit : vtut eſt video Philelpho correptionem placuiſſe :vt in prima Decade. Hanc ſoror:hunc vxor nutrit.illum filia pellex. Ego libentius produxero:quia optima eſt Bebelij opinio.

U ante u. Iuuerna⁹ V Ante v producitur ſi conſonans nulla precedat.vt vua ℞ ius corripitur.vt iuuo pluuia.vnicũ tollitur. Iuuerna quod producit̃ et eſt regio inter hiſpaniam et Britanniam. Iuue.ſaty.ij. Arma quid vltra Littora iuuerne promouimus et modo captas Orcadas ⁊ minima cumtentos nocte Britannos.

¶ Mediarum ſyllabarum quantitas.

* Media ſyllaba va ⁊ noſcit̃. Media ſyllaba eſt quecumq; eſt inter primam ⁊ vltimam.ea noſcitur poſitu:vt poteſtis. diphtõgo ; vt Mattheus. vocali ante vocalem:vt pluuia accentu longo vel breui : cremento :exemplo:⁊ regula de generalibus regulis ,fatis

dictum. de diphthongo ante conſonantem diccmus in e litera vt in primis fecim⁹
Sed ne in notis morer denuo prefari rem aggredior.

¶ A in medijs ante conſonanteis.

Ante B corripitur: vt cannabis.

¶ Exceptio.

A ¶ Producuntur verbalia a prima coniugatione in bilis ⁊ bundus ⁊ ola
ncla in abulum: vt amabilis: letabundus. venabulum, acetabulum ⁊c.
Inſtabilis corripitur: vt ſtabilis: ſic inabilis ⁊c. Atabulus: ventus Apulie. pecu- atabulus.
liaris, vide a ante p. Apulia. Barabbas nō ſatis docte quidā excipiūt: quia poſitu pro- * Horat.
ducitur vt Neſtor docet ſit enim a bar. i. filius ⁊ abba. ſ. pater. vocabulū eſt ſyrū teſte Oſtentare
Hieronymo. Sedul. lib. iij. Tunc coluere Baal nunc elegere barabbā. Errauit igi- mihi qs
tur Riga in Luca. Sed ſolui Barabbā nō Chriſtū poſcit Hebreus Amabo nonnul- torret ata-
li ſcioli voluere corripi: quando blandiendi interiectio. ſed nugantur: quia ſiue ver- bulus ⁊qs
bum ſit ſiue interiectio producitur ſolum: Catullus. Amabo mea dulcis Ipſitilla barabb as
Martialis lib. viij. dic verum mihi Marce dic amabo. Sidonius ad Felicem. Dic Amabo.
dic quod peto magne dic amabo. Dolabra puto naturaliter pduci propter diminu-
tiuū dolobella: quod in viri nomen abijt: licet cū o in ſecūda Dolobella vulgo dica-
tur: Certe ſecunda pducitur: ergo vel hic vel in a ſi b excipiēdum nomen fuit quod
ante me nemo fecit quod ſciam Iuuena. ſat. viij. Inde dolobella eſt atq; hinc Anto-
nius inde ſacrilegus verres. Addit Aldus Manutius vir facile doctiſſimus Can-
delabrum ⁊ volutabrum: quia e longis ſunt. Sic etiam velabrum et ventilabrum.

¶ A ante C corripitur: vt ſylaceum. Aeacus: diracbium tribrachus amphibrachus. A ante c.

¶ Exceptio

¶ Producūtur nola in aculus a. um. tam adiectiua q̄ ſubſtantiua: vt vernacul⁹, no-
nacula habitaculū eſt in aceus a. um. vt herbaceus: vinacea orū. ⁊ in acius gallina-
cius ⁊ deducta e barbaris: vt dordracū: cameracū: garlacus ⁊c. q̄ accentu noſcūtur anchaces.
¶ Anhaces cum ch aſpirato populi nomē eſt. Valerius. Flac. li. vj. Doct⁹ ⁊ ancha- Benach⁹
ces patulo vaga vincula gyro Spargere ⁊ extremas laqueis adducere turmas. * Vergil.
¶ Benachus vide larius a ante r in primis. Fluctib⁹ ⁊
¶ Bonifacius viri nomen contra primitiui naturam. Sidonius ad Felicem. Quo- fremitu aſ
rum vnus Bonifacium ſecutus. ſurgens be-
¶ Cloaca. Iuuc. Pinguis torrente cloaca Cochlaca cū ch aſpirato in ſecunda ſylla- nace mari-
ba veluti cochlea: vnde dicitur eſt namq; lapillus ex flumine rotundus ad cochlea- no.
rum ſimilitudinem: Producitur teſte Neſtore: fatetur tamen ſe nondum exemplum bonifaci⁹.
metricum inueniſſe nec ipſe inueni. Nihilominus Neſtori aſtipulor. Cloaca.
¶ Eumachus viri proprium. ij. ſylua. Papi. Filimacius ⁊ a, vide i ante l. cochlaca
¶ Iracundus. Horat. Impiger/iracundus/inexorabilis/acer. Si quid aliud ſit in Eumach⁹
acundus producatur. Iacis in Ouidio Iacob. in Prudentio. Filimaci⁹
¶ Laudacc ces. pprīū mulieris in priapeis. Limaca nomen prime. a limax. Iracūdus
¶ Meracus. Perſius. Anticyras melior ſorbere meracas. Hinc meracior meraciſſi- laudacces
mus. i. merus oēs pducunt. Calepinus putans etiam corripi: citat verſiculum. Con- Meracus
ſtitui meracas edidicitq; notas. quem male credit eſſe Vergilij vt Badi⁹ notat ⁊ id
quidem minime iniuria: q2 opuſcula pleraq; Vergilij eſſe dicūtur nec ſunt. Ceterū
dictum verſum inueni in priapeis que Badius non cenſet Vergiliana. vbi Priapi
verba ſūt. ſed rudis hic dominū toties audire legentem Conſtitui meracas edidicitq;
notas. Quiſquis priapea cōpoſuit licet impudicus tamē doctiſſimus fuit omnino
imitandus ſed Priapea temporū incuria plerūq; mēdoſa ſunt ⁊ hic mendum eſſe
ſuſpicor licet non ſtatim liqueat quo pacto reſiſtendum ſit: ſic in eodem opere que-
dam ſenior hectoris parente: pro annoſior. phalc. eſt. vt poſtea. Unde tenedos equo-
riſq; regi ⁊ in Catalecto. Si laudē aſpirēs humilis ſed adire ſirenas. ergo meracus
ſolum producito. Idem Calepinus dicit verbum Hippaco as. mediam producere Hippaco.
quod teſte Feſto ſignificat celeriter ducere.
¶ Muſtaceus vel um. libi genus ad cōciliandū ſtomachum a muſto vel a muſtace Muſtace

lauro (vt quidam volunt) nomen deductum eſt. ſat. vi. Cauſa nec eſt quare cenam
Numaci⁹ ꝛ muſtacea pdas., Papin. ſ. ſyl. maſculinū producit. Cato de re Ruſtica. Muſtace
Opacus os ſic facito. ❡ Numacius. vide u ante m.
Otacilius ❡ Opacus vnde verbum opacarare. Verg. Frigus captabis opacum.
❡ Octacilius viri nomen. Mar. lib. x. Torquatus nitidas vario de marmore thermas Extruxit cucumam fecit otacilius

paſtinaca. ❡ Paſtinacha herba pix ꝛ piſcis trigon ac turtur. Macer. Et paſtinace virtus in ſe nunc tantum nondum inueni apud alium.

Piſtaciū ❡ Piſtaciū ex nucum genere ꝛ arbor. Palladius. Quin ꝛ amigdaleos ſubeunt piſtacia ramos.
Petacius. Pittaciū gemino tt corripitur teſte Neſtore at Petacius pducit. Ruf⁹ in aratore: ſi carpit ſemeſa petatius anſer.

portulaca ❡ Portulaca herba. Macer andrachnes grece que portulaca latine dicitur apud alium non legi.

pediacia. ❡ Pediacia viri proprium. Horatius ſat. viij. Julius ꝛ fragilis pediacia furq; voranus. nonnulli per t ſcribunt pediatia.

Phecacia ❡ Phecacia regio populi phcaces ſunt ꝛ pheaci ꝛ pheacū ſemper producitur. nam apud Propertiū pheacas optimi libri habent vbi mendoſe phecacias legitur. Phanaces dei nomen. in Auſo.

Sarra Sarra cum gemino rr. vehiculi genus ſine aſpiratione: quia teſte Placētino phoeniciū eſt non grecū Juuena. ſat. v. Frigida circū agunt pigri ſarraca Boote. Sarraca duarū vrbium nomē eſt quarū vna eſt in Media: altera in Arabia. Selachis piſcis in opiano. Salacia dea in Pylade.

Sumpſacum. ❡ Sumpſacum herba quedā teſte Bondano cum Bebelio qui dicit Heraclitus a grecis corripit: ergo nos corripere poſſumus ſi opus fuerit: quia nulla authoritas
Syracuſe obſtabat quum poſitu non natura producatur.

❡ Syracuſe arū. vrbs Sicilie cū y greco variat ſed pductio eſt frequentior. Sil. li. xiiij. Ipſa Syracuſe patulos vrbs inclyta muros. Auſonius de ſyracuſis ꝛ Catina Quis catinā ſileat aut quadruplices ſyracuſas. Silli. lib. xiiij. Inde ſyracuſias caſtris circundedit arces. Verg. in buc. Prima ſyracuſio dignata eſt ludere verſu. hic tertia ꝯtra primitiui naturā corripit: q2 grece ſcribit p ov diphthōgō Sed (vt bn̄ dicit Ferettus) qn̄ corripitur merito ſcribitur per o ſyracoſius vt dixim⁹ de pulypus ꝛ polypus culeus ꝛ coleus vrion ꝛ orion. Id diligentiſſime conſyderādum eſſet docet Ferettus q2 ov diphthongus ſemper vertitur in u lōgum: ꝛ correptiōis gratia aliquando in omicron. Ergo (vt cum Feretto ſentio) per u ſcribimus producendo ſyracuſius vrion, per o tantum vbi corripimus ſyracuſius orion.

Ualaci ❡ Ualaci populi apud Baptiſtam in exhortatione contra infideles.

A ante d. Ante D corripitur: vt Carneades philoſophi nomen.
Carneades. Felix libro. iiij. Carneadeſq; parē vim gerat helleboro. Academia opinor corripi ſolū: vide a ante c vt Troiades cōtra quoſdā qui putauerūt variari. Ver. At pcul in ſola ſecrete Troiades acta. Perſius. Ne mihi pulydamas aut troiades Labeonem pretulerint. hinc putant Troia-
Troiades des produci: quia per treis ſyllabas legunt quū per dierēſim ſit tetraſyllabū: vt Troia aliquando triſſyllabum veluti alibi monſtrauimus.
❡ In idus ex barbaris propria producuntur

agcladas. ❡ Exceptio.

Abadir ❡ Ageladas ac egregij ſcultoris nomen Colu. lib. x. Nec polycleteа vel phragmenis aut agelade arte laboret abadir poſitu extendit eſt lapis quē ſaturnus glutiſſe
Cicada. dicitur. ❡ Cicada. Mart in p2imo: ſed quandam volo nocte nigriorem Formica pice graculo ciada. phal. ſunt.
Jader
Jadra. ❡ Jader vnico d fluui⁹ in Hadriaticū mare fluens: vnde oppidū non pcul ab eo eſt
Ante F. iadra appellatū: qđ pducit tm̄. Luca. lib. iiij. Et tepidū in molles zephyros excurrit Jader. ❡ A ante F. ſi inueniatur in ſimplicibus corripietur vt multi dicunt. Ue-
a ante g. nafrum tamen ꝛ Uenafranum tantū producta legi ꝛ Carafa in Bapti.

Quadraginta. Ante g producitur: vt virago quadraginta ꝛ ſimilia vide a in vltimis ideo male quidā corripuit quadraginta vide in u ante c. Ducenti Bethphage teſte Bergomate repagulū. contagio ambages que cōpoſita ſunt: vt coagulum. Tibul. lib. ij. Et miſcere nouo docuiſſe coagula lacte.

¶ Exceptio.

¶ Compoſita preſertim greca libentius in medijs docemus ꝙ in primis ꝙ horum compoſitio pleroſqꝫ lateat. Cōpoſita igit̃ ab agoge.i.ductio corripiunt̃ cōtra plures mataratius recte ſenſit:ſꝫ ſine teſtimonio rem egit. Tollā igit̃ ego primus.vt multos alios ⁊ hūc ſcrupulū. Itaqꝫ aſſeuero hec corripienda eſſe iſagoge pagoge ſynagoga pedagogus ⁊c.in iſagoge puto primā ꝓduci qꝛ grece eſt ει diphthong⁹. Mar. lib.xij. Crinite. Line pedagoge turbe.phal.eſt.vbi peda eſt trocheus.ſic ſynagoga apud Seduliū recte corripit̃. Anagoge venit ab ago verbo greco:ab eodē Apage:ergo hoc quoqꝫ corripitur. Corripiuntur quoqꝫ nola ſecunde.vt Lucanus. Vertagus pamphag⁹:⁊ quicqd eſt a phagin.i.comeſſe. Onager meleager tanager que ſi quando videantur produci menda eſt pro Onagrus meleagrus ⁊c.nam ⁊ ſic quoqꝫ dicitur. Suffragū a ſuffragor ꝓducitur. Petronius. Arbiter ad ſonitū ſtrepituſqꝫ lucri ſuffragia vendunt. Sic verba ſuffragor refragor:ideo nō probo ꝟſiculū. Suffragor ⁊ refragor patrocinor auxilioreꝫ. Ouid.in priapeis. Copia ius perdit tu ſuffragare rogatus.ſic nomen ſuffrago inis ꝓducit̃:vt contagiū. Verg. Nec mala vicini pecoris contagia ledent:⁊ apud Suet. Coragus:⁊ Vergiliū oleaginus. Comagerus apȯ Iuue. Corripiunt̃ ſine dubio naufragus naufragiuꝫ.in.quinto Manilū neceſſitate metri dr̃. Incubuit pontus timuit naufragia tellus. Corripiūt̃ oīa ab Agora.i.forū vt Pythagoras anaxagoras hermagoras.⁊c.que ſunt virorū propria ab eodem eſt (vt opinor) Mandragora herbe nomen. Colu.lib.x. Quāuis ſemihōīs veſano gramine feta Mandragore pariat flores moeſtāqꝫ cicutā. Mar.lib.vi. Iuuentus mane eſt mortuus Anadragoras ⁊c. Corripiūt̃ quoqꝫ ab agria.i.dolor ⁊ atrocitas.vt chiragrapodagra. Mar.lib.ix. Tortorē metuis:podagra chiragraqꝫ ſecatur. Caius: et mallet ꝟbera mille pati. Acragas mons ⁊ oppidū. Verg.iij.ene. Arduus inde acragas oſtdit maxima longe menia.hunc libentius ſequar ꝙ Priſcianū.qui in pluſculis puritatē Romanā minus cuſtodiuit:vt quū dixit in perihegeſi(ſi tn̄ Priſcia.author eſt) Hic ſalis acragas miracula poſſidet vnus.genitiuus eſt acragantis. Abdenago teſte Sulpitio. Allage.i.mutatio.hunc Hippallage ⁊c.

Agoge pedagog⁹ ⁊c. / Apage ſuffragiū. ſuffragor Contagiū. comagen⁹ ✻ perſius. ſat.i. Men moueat qp pe ⁊ cantet ſinaufrag⁹ aſſem naufragium. / Agora. pytagoras ⁊c. / ✻ Lra pytagore diſcrimine ſecta bicorni mādrogora. / Agria. Ciragra podagra. / Acragas abdenago

¶ Aſtyages viri nomen. Sido.in.i.panegyrico. Aſtyages cyron pellēdus forte nepoti. Ouid.v.meta. Quem ratus aſtyages etiam nunc viuere longo. Enſe ferit.ſcribitur cum y greco. Arpiagēs viri propriū in ibin.

¶ Attagen attagena patent in a ante t.

¶ Cartilago teſte Calepino ⁊ Bebelio:⁊ eſt circa aureis cōcauitas. Lalage lalages nymphe ⁊ mulieris nomen. Marti.lib.ij. Deſine iam lalage triſtes ornare capillos. Meſſagete vide e ante t. Pantagia fluuij nomen:vide patagia in a ante t. Paphagones paphagonia vide a ante.p. Thyrſagetes ae.ppl's Scythie cum th aſpirato ⁊ y greco. Fuit aūt is ppl's orgijs, Bacchi deditus.vnde nomen habet a thyrſis ducendis ſiue agendis:quod ſatis reprobat eos qui a page pedagogus ⁊ ſimilia putauerunt ꝓduci. Valerius Flac.lib.vi. Non ego ſanguineis geſtantē tympana bellis. Thyrſagetem cinctumqꝫ vagis poſt terga ſilebo Pellibus:⁊ nexas viridantē floribus haſtas. Birrhaginus viri propriū producitur a Philelpho in.xviij.

Aſtyages. Cartilago Lalage maſſagete pantagia. paphagones. Thyrſagetes

Ante l corripitur:vt coralium:licet productionis gratia ⁊ noue quidem Claudianus ll geminauit. Mardaleus in priapeis. Italus. Tantalus:vnde Italis Tantalis. Italia licet ſemel a Manilio producatur.

A ante L. Tantalus Tantalus a labris ſitiens fugiēs captat.

¶ Exceptio.

¶ Produc dei ſuatiua in alis ⁊ ale:vt animalis. Manilius li.ij. Omnia peruolitās corpuſqꝫ animale figure:ſic aqualis.vnde aqualiculus. Perſius. Pinguis aqualiculus ⁊c. Grammaticus a.um.melius dr̃ ꝙ grammaticalis. Sidonius tamen inquit in laudibus Narbonis. Quicquid rhetorice inſtitutionis. Quicquid grammaticalis aut paleſtre. Phal.eſt. Vitalis producit̃:ſic vitalianus(vt opinor)licet corripiat philelphus in ſecunda ſeptime.

¶ Abeſalon dictio tetraſyllaba non abſalon:interroga. Caldeos ⁊ grecos ⁊ Hebreos cum e ſcilicet ante s ⁊ m nō n in fine:penultima producta dicit hoc contra Sulpitium Neſtor non recte dicit philelphus in tertia ſecunde [illegible] abſalon horrendas dederat.varijſqꝫ vocarant Idcirco [illegible] peccat item in varius:vt ali bi, oſ=

Abeſalon.

Aſcalon. ſum eſt. Aretalogus:vide e ante t.
Canalis. ¶ Aſcalon teſte Sulpitio: ſic aſcaloniū:licet aliter videatur ſentire Calepi. Atalan
* Uerg.in ta Ouidius variat: pductio eſt perrara. Canalis vide a ante n. Caramalus viri pro
ethnaqꝫ ſi prium apud Sido.in laudib⁹ Narbonis. Cephalenia inſula Jonīj maris:hinc Ce
diuerſos e phalenus a.um. Sil.xv. Saxa Cephalenū ꝛ ſcopuloſis neriton aruis. Focale: vide
mittit ter= o ante e. Genealogus in Pruden. Jalyſū cū y greco in tertia ſyllaba pprīa ab Jalyſo
ra canales rhodi vrbe. aliqui tñ ſcribunt per e in ſecūda ſyllaba vt notat Tortellius. Ouid. vīj.
Caramal⁹ meta. phoebeaqꝫ Rhodon et Jalyſios telchinas. Ntūs oppidi eſt Jalyſus. Maga=
Cephale= lia :vide a āte g. Mapalia vide a ante p. Meſſala viri ppriū : vnde meſſalin⁹ ꝛ meſ=
nia. ſalina poſſeſſiua ꝛ hoim ppria. Perſius. Meſſala lippa ppago. Omphale herculis
Focie. amica. vide i ante g: gr ges. Omphalos appellatiuū: corripit ab Auſo. Pharſalos
Magalia oppidi nomen: pharſalus viri nomē:qui oppido nomē dedit hinc pharſalus a.um.
Mapalia. et pharſalia.i.theſſalia:oia producunt preter pharſalia quod variatur:ſed rectius
Meſſala producitur. Luca.lib.vi. Emathis equorei regnū pharſalos achillis. Jbidem. Exi=
Omphale re e medūs potuit p harſalia campis. ſic idem ſemper Ouid .xv. met obſeſſe menia
pharſalos pacem. Uicta petent mutine pharſalia ſentiet illum. Catul. Pharſaliam coeunt et
Sandaliū pharſala tecta frequentant. Alīj habent ſine cōiunctione pharſalia tecta frequen=
tant. hunc imitatus Petrarcha.in.ij.aphrice dicit. hec ꝛ pharſalicas mortes ephy=
reiaqꝫ arma. Et alcimus. mantua da veniā fato ſacrata perenni. Sic fas pharſaliā
poſt ſimoenta legi. Sandaliū.i. ſolea: ꝛ ſandaliotis inſula ſic ob formā dicta. Uerg.
ſiue(vt Domitio placet) Lactantius in obitu mecenatis argentata tuos etiā ſāda
lia talos. Uinxerunt certe nec puto Bacche negas.
¶ Sardanapalus vltimus aſſyrioꝝ rex. vide i ante u ſcaphiū. Sodalis vndecūqꝫ
Sardana fiat. Styphalus cum y greco lacus archadie.in cuius ripis erat. Stymphalū oppi
palus. dum. hinc ſtymphalius a .um ꝛ ſtymphalis idis Mar.lib.ix. Aeripedem ſyluis cer
Stym uum. Stymphalidas vndis Abſtulit Oui.ij faſt. Teſtis erit:choloe.teſtes ſtympha
phalus. lides .vnde Uerg.aut Auſo potius de laboribus herculis Deiicit horriſono quinto
Stymphalides arcu.ſic ceteri.ideo mendoſe legitur Stymphalides pepulit volu=
cres diſcrimine quinto legendū eſt pfecto. Stymphali pepulit volucres diſcrimine
quinto. quod ante me neminē aiaduertiſſe vehementer miror preſertim quum ple
raqꝫ in vergilij opuſculis librariorum vitio ſint mendoſa.

A ante m. **A Ante m corripitur: vt ſalamis. Uerg. viij. enei. Laomedon**
Salamis tiaden Priamidum ſalamina petentem : ſic ceteri. Bebelius dicit in perihe
Examen. geſi contra omnium conſuetudinē produci in hoc verſu . Fertilis e gine tellus ꝛ opi
* Perſius ma ſalamis.id nō imitabimur . veruntamen diligenter queſiui hunc verſum quem
laty.j. Ele= in perihegeſi inuenire nequiui. Notentur vbiqꝫ e barbaris ſyllabe extenſione dedu
uet acce= cta: quia vt in prefatione teſtati ſumus fere producūtur veluti Roboam roboamus
laſcramē aminadab aminadabus. Job Jobus. Eſron Eſromus. Phicol phicolus. Abeſalom
ve impro= abeſalomus. Henric henricus.
bus in illa

¶ Exceptio.

Calceamē ¶ Produc.noīa in amen ꝛ. amentum: examen vnde examino. firmamen: calcamen
calceamentū, in quo pluribus hallucinatur Arator dicens lib. ij. Tangere non ſum
calceamenta pedum dignus:neqꝫ ſoluere ſummā. Que licat excelſas humilis corri
cōtamino . gia plantas. hic teſte Neſtore pducitur male ſcða in corrigia qꝛ ðī a corrigo is.
¶ Contamino as: ꝛ intamino quia compoſita ſunt ab antiquo verbo tamino: ꝛ hoc
Dictamū. a tama. vide Calepinum. Martialis lib.j. epigrā. Sic interpoſito vilis contaminat
* Uergili. vnco Alama in Baptiſta.
Dictumū ¶ Dictamus vel dictamon vtrūqꝫ ðr : teſte Neſtore. vide e ante t. Creta eſt herba:
genitrix di et crete oppidum. Philamon proprium viri in.xi.meta. dicit quoqꝫ per e philemon
cta carpit ſed alterius nomen. Thymiama: teſte Sulpitio cum y greco: vt thymum : vnde fit
ab ida. odor eſt ſuauiſſimus thymi naturam referens. hinc thymiateria ſunt acerre: quia
thymiana incendebatur in ſacrificiis.

A ante n. **A ante n corripitur: vt galbanū: lancbanum ꝛ cōtra Alexandrū**
Balanus. Balanus. Horatius lib.iij.car.ode xxix. Preſſa tuis Balanus capillis verſus amla
nius dactylicus tetrameter. genus eſt nucis: vel glandis: ꝛ ab Horatio pro vnguen
to myrobalano capitur. Acron dicit eſſe herbam vnguentariam Balanus quoque

a gladis ſimilitudine dicit id genus alui ſubducende: quod clyſteris loco ſubditur
Balanus itez vrbs eſt Epiri. Myrobolanũ dicitur quaſi vnguentaria nux vel glãs Myroba-
nam balanus glans eſt: myrõ vnguẽtũ. Arbor eſt fructũ glandi ſimilẽ ferens. Corri lanum
pit omnes ſyllabas: ideo carminib⁹ Homeri Vergilijq́ minime cõuenit qd pulchre
ſignificauit. Mart. in apoho. dicens. Quod nec Vergi. nec carmine dixit Homerus
Hoc ex vnguento conſtat ⁊ ex balano. i. mirobolanũ. Inepta ſane videtur mihi Cal-
derini declaratio dicentis id Vergiliũ nõ dixiſſe. quia balanos grecũ eſt. Verg. aut
latine ſcripſit. nec Homerũq; vnguentũ nõ dixit. nam grece ſcripſit. Inſulſa eſt hec
enarratio: ſiqdem: vt ego q̃ hec pmus aladuerti (quantũ ſciaz) ſic declaro. hoc nomẽ
mirobalanũ qd. ppter tot breues nec Ver. nec Home. dixit: cõſtat ex vnguẽto id eſt
componit ex dictione que vnguẽtũ ſignificat: vt ex hac dictione greca myron et ex
balano dicit myrobalanũ. Neq; eñ ſignificat Marti nomen aliqd ex greco latinoq;
confectũ miror id Merulam nõ aladuertiſſe: q̃ tã auide Domitium ſugillare ſolet.

Exceptio.

Produc deriuata in anus in anius aeneus ⁊ anis: vt phaſian⁹ extrane⁹ imma- deriuatiua.
nis inanis ⁊ habẽtia vocalẽ ante a: vt mathiana. Vitelliani. Mar. li. iij. Et impiorũ Extraneũ.
phaſiani colchorũ. Scazon eſt. In priapeis aũt ſinereſis eſt vbi dr. Nec tñ extraneũ Propia
facias peius omne Priape Horti ſit facias ianua clauſa tui. Produc etiam quarũ-
cunq; rerũ ppria vt bolanus nicator vomanus numanũ laletania meuania garga
nus mons ⁊ Scipionis equ⁹. Lecania mulieris nomẽ. vt Theano. Corripitur ſaga-
na Cyane ⁊ cyanee liquent ex vocali ante vocalẽ. Tollũtur ab hac exceptiõne. q̃ cor
ripiũtur hec forſan plura ſed difficulter tot nobis addideris qd nos Sulpitio Ne-
ſtoriq; Ariſtophanes: epiphanes metrophanes: ⁊ diophanes: ⁊ ſimilia cõtra Cale
pinũ. niſi liber mendoſus ſit: vide a ante n in primis.

Aſtianax ⁊ ſiqd eiuſdẽ ſit originis. Arane ananias apud Aratorẽ. Aſcani⁹. Api-
danus albana Damaſci fluui⁹: teſte Calepino Bethania apud Sedulũ: Capane⁹
Catane Coucani. Ceranus viri proprium, Caranus viri propriuz in Auſonio Dre
panum promontorium ſiue oppidũ Sicilie a curuo ſitu inſtar falcis drepanos eñ
falx dr. Ouidi⁹. in faſtis. Quiq; locus curue nõia falcis habet Dardanus dardania
Diſſimanus apud Ouidiũ in ibin. viri pprũ. Ecbatana ſiue egbatana pl'is nume
ri vrbs indie: ⁊ regio corripit teſte Calepi. Eridanus. Emanuel in Prudẽtio variat
Corripitur etiã Eugane⁹ ppli nomen. Hypanis fluui⁹. vide a ante l. alyx ſilr eſt vi
ri nomen vide e ante p. ephit⁹ Illiban⁹ apud Auſoniũ. Liban⁹. vide i ante b ſimile
eſt vbi viri propriũ eſt. Marcomanes ppl's apud Claudianũ in laudibus Stilicõis * Sequa-
Mãganus viri nomen in octaua ſexte philelphi: Ocean⁹ pelicanus auis: teſte Sul na. Luca.
pitio multi tñ cenſent pducendũ peccãt q̃ gemino ll pellican⁹ ſcribũt. Pauſanias Optima
apud Philel. in. vj. quinte Peucanci ppli apd Priſcianũ in perihegeſi. Ptane. Py oẽs ſlexis.
tauus propriũ viri in Auſonio. Rhodan⁹; Stephan⁹. Martia. lib. xj. Scis qua ſint in girũ ſe-
ſtephani balnea iuncta mi; i. Sequana: vide e ante q. Sardanapalus. vide a añ l. quana fre
Suſana oppidi nomen. Sil. lib. iij. At non ſarmaticos attollens ſuſana muros. Si nis.
cania. at ſicanus variat: vide hec in i ante c. Tabrobane vel a Teſſimanus. Vrani⁹
ſic vranie: vt vranos. i. celuũ. Aranea vel arane⁹. Ouid. Antiquas exercet aranea Araneus.
telas. Sathanas quia fit a Sathan (vt alibi diximus) producitur.

A ante p corripitur: vt catapulta Sidoni⁹ in Burgo. nõ que A añ p.
ſtridentes torquet catapulta molares.

Exceptio.

Anapus vel is fluui⁹ Sicilie. vide i ante a acyane Boaphon in Bapt. Cynapes Anapus.
cũ y greco fluuij nomẽ. vide halys a añ l. caiphas ſm quoſdã nã ipſe nuſq́ notaui Cynapes.
Iapis idis medici nomẽ (vt Seruius ait) ab iape. i. curare. Vergilius. xij. eneid. Caiphas Iapis.
Iamq; aderat phoebo ante alios dilectus iapis. ſcribitur cuz i latino vtrobiq; fuit
item vir aetolus vnde iapidia apud Venetiã ea pars vbi Timauus fluui⁹ eſt. nũc Iapetides.
forũ iuliũ dr. Verg. georgico. iij. Caſtella in tumulis ⁊ iapidis arua timaui. Iapeti- Iapyx
des liryce. v. met. Tu quoq; iapetide non hos adhibendis ad vſus. at iapetus cor
ripitur vt alibi patet. Iapyx cum y greco in tertia ſyllaba fili⁹ Dedali. vnde iapy
gis calabria dicta eſt. Ouid. xv. met. Preterit ⁊ ſybarim ſalentinũq; methũthuri-
noſq; ſinus tarentinq; ⁊ iapizis arua. Ibidem. Linquit Iapygiam ⁊c. Eſt quoq;

aliorũ virorũ nomẽ.vide helops e aſi l.℄ Japix igis.cũ i noſtro in tertia ſyllaba ventus ex Apulia ꝓficiſcẽs:q̃ Ciricus dr.Luca.lib.vj.Excipit auerſoꝫ zephyros ⁊ iapiga pindus.℄ Jſapis fluuij nomẽ:teſte Calepino:cui aſtipulatur Bebelius.

Japix ℄ Meſapus vir:vnde Apulia dicta eſt meſapia.Verg.ene.vij.At meſapus equuꝫ Domitoꝛ Neptunia proles.

Jſapis ℄ Neapolis oppidi nomẽ:quaſi noua vrbs:nã neos nouus eſt.polis vrbs. Vergil.

Meſapus in etna.Nũc extincta ſup tectiſq; Neapolim inter.Marti.lib.v.Et quas docta nea-

Neapolis polis creauit.phyal.eſt.Stat.iiij.ſyl.Nec ſolũ feſtas ſecreta Neapolꝫ aras Ambiat.ſic ceteri.Ergo nõ recte dicit Petrarcha in.ij.epi.ad Luchinum.Neapolis ſure medium:femur occupat altũ Janua.vbi etiam ianua dici video doctiſſimis placere genua prima breui:⁊ Genuenſis dici non ianua nec ianuenſis.

Priapus ℄ Priapus olim deorum quos miſeranda gentilitas coluit foediſſimus.vide ſinum i ante n Proſapia.Prudentius ſemper producit.

Serapis ℄ Serapis,is vel idis.fuit Oſiris cognomen:qui primo apis:poſtea ſerapis quaſi ſoro ſapis dictus eſt.i.apidis ſepulchrũ:nã ſoros dr cumulꝰ area vel acervꝰ in quo moꝛtuus ponit.iam ſargophagũ oẽs vocãt:q; ibi oſirim colere ceperunt anteq̃ tẽplũ eius extructũ eſſet.Mar.lib.ix.Heu q̃ lingua ſilet:nõ illã mille cataſte vicebãt nec q̃ tuba Serapin amat:ſic ceteri preter Martianũ capellã felicẽ:q̃ legẽdus quidem totus eſt imitãdus nõ totus:q; male dixit.Achilles ⁊ ſilia vltimã corripere:et

Serapion quedã cõtra veterũ authoꝛitatẽ aut produxit l aut corripuit:vt liquet hoc opꝰ nr̃m

Sinapi. plegẽti.Marti.itaq; ſolus auſus eſt ſerapis corripere:dicẽs in.ij.libr. Te ſeraphin Nilus memphis veneratur Oſirim.Caue imiteris.

℄ Serapion ſilr ꝓducit:vt ſerapis:qḋ quidã etiã aſpiratũ ſeraphis dicũt Sinapi

A ante q. vel ſinapis vel ſinapeis. Colu.li.xj.Seq; laceſſanti fletum factura ſinapis.

A Ante Q corripitur:vt tanaquil ilis.mulieris nomẽ.Juuenalis.Ante tamen de te Tanaquil tua quando ſoroꝛem.ablatiui.et hinc adaduerbia producuntur vt vtraq; ⁊c.

A ante n. A ante R corripitur.vt Catharina apud Baptiſtã frequens.Philelphus in tertia none ꝓduxit ſypharium.Lazarus demochares timochares.Tenarus ⁊c.Nota e longis cõpoſita:vt apparent rari nantes in gurgite vaſto.ideo male aut mẽdoſe in.vj. Aphrice dicit Nullis oculis ſol clarioꝛ.vnquã apparuit:pro illuxit:vel aliquo ſimili.

℄ Exceptio.

deuarius.

℄ Produc deriuatiua in aris.⁊ are.vt molaris cochleare altaria pugillaria ⁊c. atq; in arius a.um.vt aquarius ſtilataria panariuꝫ binarꝰ denarꝰ phalarica helciarius cauſariꝰ ⁊ ſilia deriuatiua.ſic Ducarius viri propriũ a dux:vt opinoꝛ.Mart.

Nefarius, Denaria Hãc volo quã redimit totã denarius alter. Jdem ſynereſim qualis eſt in veſtigijs apud Sediliũ fecit lib.ix.Denarijs tñ hãc non emo baſſe tribꝰ.ſic ſagittarij ⁊ aquarij in Manilio ⁊ auieno:vt erarij in priapeis.Nefarius vndecũq; fiat prima breui

Amaracꝰ. ſdam ꝓducit.Jn propertio mendoſe legitur nefarijs ꝓ ſe flãmis.Denaria variatur

Amarus ℄ Amaracus:vnde amaracinus a.uꝫ.herba que vulgo maioꝛana dicit:⁊ puer.Cy-

✱ Vergil. nare in eam verſus.Col.li.xj.ſic vbi odoꝛatas pretexit amaracus vmbras. ℄ Ama-

Hoſtis amare quid rus amareo amareſco amaricare amaroꝛ ris.Verg.ij.geoꝛ.Triſtia tentantuꝫ ſenſu

ſcrepitas. toꝛquebit amaroꝛ.℄ Auarus auaritia.Hoꝛa.Semp auarus eget.Auaricus ꝓpriũ

moꝛtemq; minaris. viri vbi u cõſonans eſt:niſi putes dicendũ aaricus aut auaricus.Sil.lib.v.Terga dabat leuibꝰ diffiſus auaricus armis.Angario chriſtianoꝛũ quidã ꝓtraxere Barõ

Auarus in Prudẽtio.℄ Balcares inſule Hyſpanie a Balco Herculis comite:aut vt q̃dam

auaricus. volũt a ballo.i.iacio extrito altero l correptionis gratia.nam funde periſſimi ſunt

Balcares. harũ incole:hinc adiectiuũ balearis baleare:balearicus a.um.Luca lib.iij.Lygdamus excuſſe balearis toꝛtoꝛ habene.

capharꝰ. ℄ Capharcus per eu diphthongon euboeae mons altiſſimus verſus Helleſpontõ apud quem plurima Grecorũ claſſis afflicta eſt ꝓpter Palamedis necem:vnde et capharcum mare dictum.Statius.ix.thebai. Qui ſepe capharcos arcem gtũs eſt.

Hilarius. ℄ Caluaria vtcunq; capias.

℄ Hilarius viri propriũ.licet videatur eſſe ab hilaris ꝓducitur a Sidonio Apollinari in eucharistico Encherij venientis iter reuectis Hilari.Jdem corripitur.virb

ꝓpriū hilarion atq; machari⁹. Lōgarenus. Horat. lat.ij. Lōgaren⁹ foret intus: viri Lōgaren⁹
proprī eſt. Larua diſſyllabū eſt vt ſylua. hinc laruālis triſſyllabū: qđ priapeorū au Laruālis.
thor tetraſſyllabū fecit ꝑ mutationē u cōſonātis in vocalē: qđ interdum fieri oſtendi
mus in ſylua voluo: primā tñ produxit: cū naturaliter videat̄ eſſe breuis: q; fit a lar margarita.
laris. Ait aūt. Ad me nocte ſolet venire ⁊ affert pallorē maciēq; laruālē hēdecaſyllabi ſunt. ¶ Margarita rectius corripiēdū putant. Prudent. in Pſycomachia. Qđ
mille talentis margaritarum ingens opibuſq; ⁊ viribus arce. Arator tamen ait. ij.
lib. In margaritas vertant contagia porci. Neuter autem recte: habet eñ breuem
inter longas. ſic recte dixit Eraſmus. placet pudore margarita lacteo. verſus eſt iā megarus
bicus trimeter. megarus fluuij nomen. vide o ante l. Colis. pinarius
¶ Pinarius viri proprium. viij. enei. Palara auis in car. de philomela. tiara.
¶ Tiara vel tiaras ae. hoc maſculinū: illud femininū. Iuue. ſat. vj. Phrygia veſtit̄ zodoara
bucca tiara. Vergil. vij. eneid. Sceptrūq; ſacerq; tiaras. Erat autē pileus phrygi⁹
¶ Zodoara iungitur a Sulpitio: quia Macer producit. a ante s

A Ante s corripitur: vt Iaſius Damaſus. Sulpitius pluref gymnaſia
q; dicūt hic ꝓpria communia eſſe: qđ mihi nō placet. q; correpta a poetis volo tantū corripi: vt Iaſion. Producta tñ produci: vt Iaſon ⁊c. Nā falſa eſt regula:
propria ponuntur ad placitum: vt plene docui in prefatione totius operis Gymna
ſium. Martia. lib. iij. Gymnaſium: therme ſtadiū eſt hac parte recede. Errat in hoc Galeſinus
Riga in Geneſi dicens. mithologi cedant: ⁊ apud gymnaſia vatū. Hec habeant pri Galeſian⁹
mum precipuūq; locū Gelaſinus corripit̄. Martia. lib. vij. Nec grata eſt facies cui
gelaſinus abeſt. i. riſus e cōtracta ex riſu nō iniucunda regula. hinc dentes anterio
res quos ridendo oſtendimus: gelaſini apellantur a gelao. i. rideo: ⁊ gelos otis. i. riſus. Sunt quoq; gelaſini qui geſticulatione facetoſa corporiſq; rotatu ridiculo ſeu
venuſtulis ⁊ ſubinde obſcenis v̄bis ꝓlectāt. hinc gelaſinus ille Plautinus riſionibus ⁊ falſis dicterijs ⁊ morologijs ppl'm oblectat, ⁊ dū facit vt nemo a riſu tēperet
irridetur, ſitq; eius riſus: deriſus. vnde eſt Plautinū illud. Caue ex gelaſino fiat catagelaſinus. i. deridiculus. Gelaſini a Sidonio dicūtur Gelaſiani ꝓtracta ſcđa ſyllaba nō recte vt opinor: q; in grecis ſepe errauit. nā eadē eſt vtriuſq; origo. Dicit autem Sido. in laudibus Narbonis. Mimos ſchoenobatas gelaſianos. phallcuti. eſt.

¶ Exceptio

¶ Agaſo. Perſius. Nō treſſis agaſo Amaſis Aegiptiorū rex Luca. lib. ix. Nō mihi agaſo
pyramidum tumulis euulſus amaſis. Albumaſar vt quidam notauerunt produci amaſis.
tur. Amaſius amaſia docti quidam dicunt produci.
¶ Collocaſia ae. apud Pliniū. Verg. vero ⁊ plures per multitudinis numerū. Col Colocaſia.
locaſia dixere. vt in buco. Mixtaq; ridenti collocaſia fundet acantho.
¶ Capraſius viri nomen. Apoli. in eucha. Miſerit in celum montes que ſancta ca
praſi vita ſenis pro capraſij. Gymnaſie inſule in perihegeſi. Capraſi.
¶ Iaſon elonis filius. Ouiđ. vij. meta. pelle morātibi ſe ſemper debebit Iaſon. Iaſon.
¶ Naaſon viri nomen: Baptiſta. Eſromuſq; aram genuit: ſalomona naaſon.
¶ Omaſon Hora. in epiſt. xvj. patinas cenabat omaſi. Orbaſius viri nomen apud *, Multa
¶ Macron. Occaſio: qua fit ad occaſum. q; perpeſſi
¶ Parnaſus teſte Sulpitio et Nebriſſen. Sed Materacius dicit gemino ſſ parnaſ claro ſub
ſus ſcribi: hinc muſe parnaſſideas dicunt̄. Oui. j. metamor. Nomine parnaſus ⁊c. Iaſone tā,
¶ Paſcaſius apud Baptiſtam in agone lucie. dem
¶ Viridaſius Sidicinorū dux: vide i ante d Sidicini. Eleazar poſitu ꝓducitur. Naaſon

A Ante T corripitur: vt barathrū ciathus calath⁹ pra Omaſon
gmaticus affatu teſte Gellio. Nabathe⁹. Oui. j. meta. Eurus ad au Orbaſius
rorā nabatheaq; regna receſſit. Apollinaris ꝯtra veterū authoritate Pernaſus
hoc vt pleraq; alia ꝓduxit: in qua re hūc nō imitabimur: vt notat do Paſcaſi⁹.
ctiſſim⁹ vir Ioānes Baptiſta Pi⁹ Bononiēſis. Ait autē Apollinaris Viridaſi⁹.
In. ij. panegyrico. Texta nabatheū ꝑ remo ſulcat hydaſpen. Notētur e lōgis deri A ante t.
uata vt aratrū optimates larinates. Notentur geminata haliartes viriattus ⁊c. nabathe⁹.

¶ Exceptio. pragmaticus

¶ Producantur deriuata in atus. a. um in atiuo a. um. in aticus a. um. in ator ⁊c. ⁊
deriuatiua aduerbia in atim. vt tunicatus: palatiū. ſic palatinus ſtatim aleator aratrum

paludatus ſenat⁹ ſenator vicatim bonatim ſic oppidi nomen collatia a colata pe
hyppocra cunia:vt volunt ſic Collatin⁹. ¶ Producuntur quoqꝫ in ates noĩa vt teutates ae.i.
te ⁊ a cra= mercurius niphates achates ⁊c. hinc tollunt Socrates xenocrates hypocrates ⁊c.
tos alia ex cratos.i.robur ⁊ ſi quid tale ſit a ſtratos.i.exercitus:aut a bates.i. ambulans. vt
ſchoenobates ichnobates eurybates ⁊c. Juuena. Augur ſchoenobates ⁊c. Oui.ij.
meta. Ichnobateſqꝫ ſagax ⁊c. Idẽ in epiſto. Eurybati data ſunt thaltibioqꝫ comes
cũ y greco. Marti. Os hoĩs mulſuꝫ me rogat hypocrates. Auſoni.i monoſyllabis
Cincta mari quenam tellus creat hypocrateꝫ? Horati. Rẽ tibi ſocratice poterunt
oſtendere charte in Guaguino male dicit Socratẽs produci. Macer ineptiſſime di
xit Hypocras:vt vbi de alijs loquit. Ipſe refert hypocras educi poſſe ſecũdas. Et de
elloboro albo. Jnqꝫ ſuis hypocras amphoriſmis iſti⁹ herbe ſol⁹ meminit. Ex his
ſolis iudicare poſſumus hunc macrũ indoctiſſimũ poetice artis fuiſſe diu poſt Ma
Macri er crum Ouidianum quod patet ex ipſis verbis. Naꝫ Plinij teſtimonio pſepe vtitur
rata vt de abſynthyo Plinius attollit magnis hanc laudibus herbam:ſic alibi ſepe.
¶ Sane tot ſunt Macri errata:vt nihil ex eo ſolo auſim affirmare Subijciam ali=
quot Macri verſus in quibus manifeſto deprehenditur erraſſe.

Herbarum matrem dedit arthemiſſia nomen
Arthemis grece que dicitur indeqꝫ nomen.
Et ſic ſub dio prius infrigidata bibatur.
Parotidas vulnuſqꝫ recens hoc adiuuat vnguem.

Parotis eſt hulcus ſcdm aurẽ a para.ergo prima corripitur:τω τιο per ω mega.i.
auris.ergo ſcda pducit. Macer hoc ſemp male ponit hoc vnguentũ clyſterio ſi fun
dit int⁹ hoc mithridates rex põti ſepe pbauit. Rũpit vel ſpgit ſic apoſtemata dura

Hac ſumpta magnus Socrates fuit examinatus.
Aeſtiuas mire iuuat epiphoras oculorum.
Ante febris typum reddas a frigore tutum.
Si fricentur eo cum vino melleqꝫ trito.

Antipha= ¶ Hec de Macro.quẽ vt indiguꝫ preteriſſem niſi illi nimiũ tribuiſſet Neſtor id quo
tes. qꝫ de Riga dicendũ eſt ſed pgamus. Corripiunt quoqꝫ alia quedã ppria. Martia.
Pelates ſum fateor ſpqꝫ fui caliſtrate paup.ſic chereſtratus apud Perſiũ ⁊ foſtratus apud
zelates Ouidiũ:ideo piſiſtratus imperite producit a Petrarcha lib.ij.epiſto.ad Bñdictum
Pherecra lithoſtratũ nõ dicitur ſed per ω mega lithoſtrotũ.vide o ante t. Antiphates ppriũ
tes viri vide Lamus a ante m. Pelates viri ppriũ. Ouid.v.meta. Cyniphcus pelates
lapathes. ⁊c. zalates viri pprium.vide e ante p.ephebus. Pherecrates viri ppriũ opinamur
Sarmata corripi:vt Hippocrates.q2 ſilr eſt a cratos:ideo nec in hoc appollinarem imitabor.
✱ Marti. Necnon alcaico vel pherecratio aſclepi.eſt. Lapathes:vide a ante p.ſarmates cor=
Uenit et ripitur:vt ſarmata:appollinaris etiam male pduxit ſocraticus.
epoto ſar=
mata pa

¶ Exceptio

litus equo ¶ Aratus greci poete nomen. Germanicus in Arato.ab Joue principium magno
Aratus deduxit aratus. Argathomus ſine n ante t docti quidam ſcribunt.
Bullati⁹ ¶ Bullatius viri proprium:apud Horatiũ.epi.xj.⁊ deductum a bullatus.
Curatius ¶ Croatia regio Croati populi in Mantua.
Cerathus ¶ Curatius a curatus viri ppriũ. Mar.lib.iiij. Quũ tiburtinas dãnet curatius au
Cicatrix res Colatia.vide a ante l. Cerath⁹:vide e añ r. Cicatrix vt alij qdam excipio donec
Egates correptionẽ inuenero.hinc cicatrico verbũ penultima pducta. Egates.vide a ante g
Egnatius ¶ Egnatius viri nomen. Catul. Egnatius ꝙ candidos habet dentes. Erimathus
erimath⁹ fluuij nomẽ. Ouid.in.ij.met. Et celer iſmenos cuꝫ phocaico erymatho. Volũt ſine n
Fabrate= ſcribi. ¶ Elegatus piſcis in Auſo.
ria. ¶ Fabrateria oppidũ Jtalie. Juue.ſaty.iij. Optima ſore aut fabraterie domus aut
Grabatus fruſinone paratur.niſi dicas ſcdam produci opoitebit cũ tertia quartã pduci qđ nõ
Hypata ſatis placet verũ ante me nulli nec de hoc nec de illo meminerunt.
Horatius ¶ Grabatus lectica ſiue lectulus cũ fulcro. Uer.in moreto. Membra leuat ſenſum
Leucate vili demiſſa grabato. Martia.lib.ij. Jbat tripes grabatus.⁊ bipes menſa.ſcaſon.eſt
ſic ceteri nec vſqꝫ pro gremio legi quare rideamus cãtatũ Greciſmuꝫ cum ineptijs
eius dicentem. Pro gremio grabatuꝫ:pro lecto dico grabatum.
¶ Hypates fluui⁹:vide i ante p.ſic hypate es.vel hypata ae.oppidum:⁊ ſcribuntur
hec p y grecũ. Horat. Oui.in.iiij.de triſtib⁹. Detinuit nr̃as nũeroſus Horatius aures
¶ Leucate es.montis nomen. Claudianus de victoria Stiliconis contra Alaricum

Littora leucates.hic gtūs eſt.dicit̃ quoqꝫ leucates ae.Verg.Mox ⁊ leucate nymboſa cacumina montis. Lupatā frenū acerrimum.Ver.pꝛeſſiſqꝫ negabūt vbera dura pati:⁊ duris parere lupatis.ſed hoc deriuatiuū eſt a lupus ⁊c.vt viri pꝛopꝛiū Lutatius a lutatus. Palatus vel palatū.vide a ante r.naris. Pilatus.vide i ante l.

Lupatam
Lutatius
Palatus

¶ Palatium palatinus.vide a ante l. Pediacia:alij per c:alij per t ſcribunt:vide a ante c pediacia. Pirata vide i ante r.

Pilatus
Pediacia

¶ Reate is:Umbꝛie oppidum ex quo Veſpaſianus originem ducit.Sillius.lib.viij. Magneqꝫ reate dicatum Celicolum matri.Phabaton viri nomen eſt apud Sidoniū Sabbatij populi a ſabbatijs paludibus.Vide a ante b ſabatia.

Trebati⁹

¶ Trebatius.vide e ante b.Tiphata.vide i ante p.ſic theatus legeaticus.Theatrū amphiteatrum puto produci tantū.Theate oppidi nomen in.viij.Sil.Vaſate apud Paulinum veratrum teſte Feretto producitur ſolum.

Tiphata

Ante u pꝛoducitur.vt Octauius.Verg.in Culice Luſimus octaui gracili modulāte thalia.male autem Petrarcha in.viij. aphꝛice.Dixerat octauius ⁊c.

A ante V

¶ Exceptio.

¶ Bathaui .regio.Unde Bathauus.a.um.variatur ⁊ per th aſpiratum ſcribitur. Luca.lib.j.Vangiones bathauiqꝫ truces quos aere recuruo.Stridentes acuere tube.Juuena.ſat.viij.Hic petit euphꝛatem iuuenis domitiqꝫ bathaui.Mart.Et mutat latias ſpuma bathaua comas.volunt a bathꝛi altum dici.

bathauia.

¶ Patauiū vrbs.Italie.Titi Liuij patria:eam Antenoꝛ condidit:nunc padua dicitur.hinc patauius.a.um.Vergili⁹.eneid.j.Hic tñ ille vrbem patauí ſedeſqꝫ locauit: pro patauij.Licet Petrarcha potauum triſyllabum nimis extulit.Carauagini corripit pꝛimam ſecundāqꝫ ⁊ tertiam quartāqꝫ pꝛoducit philelphus in ſexta decime.Tetauus pꝛimam ſecundamqꝫ apud Marcum variat.

patauium
Tutauus

¶ E vocalis ante conſonātes in medijs.

Ante b coꝛripitur:vt mulieb̃ris decebij cerebꝛum foenebꝛis funebꝛis ⁊c.Nota e longis:vt ephebus.vide e ante p.

E ante B
* Mulieribus.lucre. ſine virum ſoboles ſiue eſt muliebꝛis origo

¶ Exceptio.

¶ Alebes viri pꝛopꝛiū.Oui.in ibin.Quoſqꝫ putas fidos(vt lariſſeus alebas)vulnere non fidos experiare tuo.ineptè credit̃ ab alio legendū eſſe alebas .ibidē eſt alebus alterius viri pꝛopꝛiū.Delebilis pꝛoducit̃ per regulā gñalem quā ponam in i ante b.Choꝛebus.vide choꝛoebus.hecat ebeletes apud Sueto.

Alebes

¶ Ae diphthongus ante b.Perrhebe es.vrbs Theſſalie.hinc perrhebus a.um.mecū eſt Nebuſſenſis.Ouid.xij.meta.Coꝛpoꝛe nō leſo perrhebum cena vidi.Pꝛopertii.lib.iij.Aut cur perrhebi tremuere cacumina pindi.

Ae ante b
perrheb⁹

¶ Oe diphthongus ante b.amoebeus in ſecūda ſyllaba cū oe diphthongo:⁊ cū ae in tertia interpꝛetatur mutuus vt vicissitudinarius:ab amoeboma.i.adinuicem reſpondeo ⁊ retribuo genus eſt carminis in quo qui canunt vtunt̃ equali numero verſuū:⁊ ita ſe habet ipſa reſponſio:vt aut maius aut contrarium aliquid dicat:vt eſt apud Vergil.Vis ergo inter nos ⁊c.vide ibi Seruiū:⁊ poſt hunc Calepinum Amoebeus cytharoedus.

Oe ante b.
Amoebe⁹.
Choꝛoeb⁹.

¶ Coꝛoebus viri nomen:De quo Vergil.in.ij.ene.Et lateri glomerant noſtro iuueniſqꝫ coꝛoebus.Neſtoꝛ vult ſcribi per e exile ⁊ cum ae diphthongo in ſecūda ſyllaba repꝛehendens Toꝛtellium ꝙ dixerit.per ch aſpiratum ſcribi ſine aliqua diphthongo coꝛhebus.

Ante c pducitur.vt imbecillus.vide in pꝛimis Verecundus ⁊ verbū verecūdari.Mart.lib.viij.Diſce verecundo ſanctius oꝛe loqui ſic ceteri pꝛeter Neotericoꝛum nonnullos carpendos non imitandos quia decepti ſunt.inter quos eſt Angelus politianus dicens ad Innocentium pontificem maximū.Sponte ſublatis verecūdas faſces.verſus eſt ſaphi.Sic qui dicit.Triſtoꝛ cū letoꝛ queroꝛ iraſcoꝛ verecundoꝛ.Notentur e breuibus deriuata.vt altrinſecus extrinſecus quindecim hendecaſyllabum.

E ante C.
Verecūd⁹.

Acerſeco= mes
Berecyn= thus
Ezechias.
pherecles.
romechiũ.
Seneca
Senecio.
Suffecius
Telecoon.
Ae ante C
Chamae= cyſſos.

ℭ Exceptio.

ℭ Acerſecomes interpretatur capillatus.ab a.i.ſine ⁊ cero.i.tondeo:come.i. coma: qua ſine tonſura comarum:vt inquit Mancinellus in octaua ſatyra. Juue. Si nemo tribunal Vendit acerſecomes ſi nullum in coniuge crimen.

ℭ Berecynthos vel berecythus mons:vnde Cybele berecynthia dr.vide atys a ante t. Ezechias etiam corripitur:vide i ante a:entelechia:⁊ illecebre apud Claudianũ. Pherecles.pherecl us apud Auſoniũ. Pherecydes i ante d ⁊c. Pherecrates. Romechiũ cũ ch aſpirato. Oui.xv.meta. Romechiũq; legit caulonaq; naritiãq;. Jacobus Bononienſis legit Rumentũ. Seneca. Juue.ſatyr.viij. Quis tam perditus vt dubitet Senecam preferre Neroni? Senecio: teſte Nebriſſenſi. Suffecius viri nomen. Catullus. Tito ⁊ Suffecio ſeni recocto.phal.eſt.

ℭ Telecoon vide e ante l. Adijcito his Albunecar vrbis nomen in Bap.

Syneciũm
Oe ante c.
Dioeceſis.
Monoece=
paroecia.
Paroech=

Ae ante c. Chamaecyſſos gen⁹ hedere:a chamae cũ ch aſpirato ⁊ ae diphthongo:id eſt humus vel infimus:⁊ cyſſos cũ y greco ⁊ gemino ſſ:id eſt hedera.ſic Tortellius.

ℭ Synecia bona dea a noſtris dicta.gyneces mulieres:gyneciũ mulierũ diuerſorium hec per y grecum ſcribuntur. Pyrechines.

Oe ante c. Dioceſis penultima lõga.i.gubernatio:adminiſtratio:diſpoſitio ſiue iuriſditio:a dioeco.i.guberno tutor. Sunt autẽ diocoeſes pontificũ in qua adminiſtrãdi officij ſui liberã hñt poteſtatẽ.propter qđ dioceſani epiſcopi vocan̄t.hec cum Neſtore Calepinus. Errant Ugutio ⁊ Catholicon:Ceteriq; Barbariei milites: dicentes dioceſis a de ⁊ ceſio vt ſit deciſio.

ℭ Monoechus portus ⁊ ſtatio quedam Ligurie a monos ⁊ oechos quaſi ſola domus ⁊ dr portus herculis:q: teſte Seruio in.vj.ene.illic Hercules ſolus habitabat: aut ſolus colebatur. Monocei.vide o ante n. Monoecens filius Creõtis:teſte Georgio Ualla. Paroecia.i.incolatus.⁊ vulgo dicun̄t oẽs domus vni altarũ paſtori ſubiecte paroecia a para.i.iuxta ⁊ oecos domus. Sunt qui a parochus parochia cenſeãt recte dici: Paroecus contubernalis qui non longe a me habitat. Si quid aliud ab oecos.i.domus iungatur.vt ſecũdũ aliquos gynoecium:nos opinionem Tortellij et Guarini ſecuti per oe ſcribimus.

ſoloeciſm⁹
* Mar. ſepe ſoloeciſmũ mentu la nſ a facit
* ante D.
Alcimedõ ⁊ alia i medon.

ℭ Soloeciſmus ſoloecus ſoloeciſſare. Stocchon cum ch aſpirato literam dicimus Antiſtoechon pro litera:vt ſella pro ſedda.dicit hoc Tortellius.

E ante D producitur:vt Diomedes:lycomedes:aedon: ſarpedon.ſiue onis:ſiue ontis genitiuus obtineat quicquid grammatici dicant:quibus credam vbi ex latino vel ex greco poeta fide digno dicti ſui teſtimonium attulerint.

Alcimede
Ãdromede
Cathedra
ſynthedra
celedon
Democedes.
Empedocles.
Eſſedum
* Uer.georg.iij. Belgica vel mo li melius eſſet eſſeda callo

ℭ Exceptio.

ℭ Alcimedon viri ꝓprium:⁊ q̃ in medon deſinunt (quantũ notare potui) cetera vt in amphimedon automedõ daomedõ eurymedon cũ y greco viri ⁊ fluuij nomẽ. Euthymedon cum th aſpirat o ⁊ y greco:vt Calepinus notat viri nomen.idem dicit Tortel. Hippomedon viri nomen in.j.theb. Laomedon apud Ouid.⁊ Uerg. Ceromedon: vide o ante r. Theromedon.ſunt nõnulla originis eiuſdẽ terminationis diuerſe ſimiliter correpta. Ueluti Alcimedes viri nomen Alcimede es Jaſonis mater. Valeri⁹. Flac.lib.j. Uox th Alcimedes plãctus ſupereminet oẽs. Uer.in buc. Et nobis idez alcimeden ⁊c. Oui.v.meta. Et libys amphymedon ⁊c. Idẽ.iiij.meta. Protinus Andromedem ⁊c. Idem.in.j.de arte. Tiphis ⁊ automedon dicar amoris ego. Priſcianus in peri hegeſi. Eurymedon amnis radit vicina ꝓfundo.at viri nomen.in.vij.thebaid. Ouid.in.j.de ponto. Non tibi theromedon cruduſq; rogabitur atreus.

ℭ Cathedra ⁊ quicqđ eſt ab hedra.i.ſedes:vt exedra:ſinthedra. Martia. Illic ꝰ aera ſonant at circum pulpita noſtra. Et ſteriles cathedras baſia ſola crepant.

ℭ Celedon viri nomen.v.meta.ſed aliqui dicunt per a celadon:vt apud Papinium in primo.ſylua.alij veleda alij velada legunt.

ℭ Democedes medici nomen:corripitur teſte Calepino.

ℭ Empedocles. Hora. Dum cupit empedocles.⁊c.

ℭ Eſſedon:vide biſon i ante s.

¶ Ficedula variatur. Iuue. Mergere ficedulas didicit nebulone parēte. Martialis in xenijs. Cum que patulo lucet ficedula lumbo. Quum tibi forte datur (ſi ſapis) Ficedula.
adde piper. auis quedam eſt. Meledona polypi ſpecies per epſylen.
¶ Iphimeda. Iphimedia
¶ Lacedemon vrbs dicta a lacedemone iouis filio: incole lacedemonij ꝛ lacedemones dicūtur. vt docet Ba pti. Pius in illud Sidonij in.ij. paneg. Fert indus ebur chaldeus amomū: aſſyrius gēmas: ſed vellera thura ſabeus athis mel phoenix palmas lacedemon oliuā. Uegetius lib.iij. Atheniēſes ꝛ Lacedemones ac macedonas rerū potitos priſci teſtātur annales. vbi igitur Fauſtus. Quū dux occubuit Lacedemone fuſus ab hoſte. Lebedus oppidi nomen. Hora. epiſtola.xi. Scis lebedus quid ſit gabijs deſertior atq; fidenis vicis. Macedō a macedon filio iouis: vel (vt alij volunt) macedonie regina: populi nomē qui etiā maceta dr ꝛ ipſa regio macedonia. Luca. lib.vi. Quū tibi ſacrato macedo ſeruet in antro. Dicitur nāq; macedo vel macedon hinc macedonius ꝛ macedonicus a.um. cuius ſcdam ppter tot breues. Ouidi. auſus eſt producere dignus certe quē ſequamur in.xij. meta. Qui clypeo gladioq; macedoniaq; fariſſa. non ſequor aūt Aratorē cui nec eadem authoritas: nec neceſſitas opitulat in.ij. lib. Uir quippe macedo in ſopnis hec viſos ait miſere precamur. Et in eodem fructuq; loquele veſcitur eſuriens macedona percq; ſopons dona ꝛc.
Lacedemon. Lebedus Macedon
¶ Melchiſedech: vide crementa. Menedemus teſte Donato. Melchiſedech.
¶ Peucedanum herbe nomen. Luca. lib.ix. Peucedanumq; ſonans flammis ꝛc. Peucedanum
¶ Remediū. Lucr. li.vi. Nec ratio remedi cōis certa dabant p remedij p apocopē. Remediū.
¶ Tenedos inſula. Uerg. Eſt in conſpectu tenedos notiſſima fama. Tenedos
¶ Ueleda in Sta.
¶ Uegetruſa Sicilie flumen apud Siliū.xiiij. punicorū. vnedo arboris nomen: corripitur teſte Nebuſſenſi: quia (vt ait) ex vnus et verbo edo es eſt componitur. vegetruſa Unedo
¶ zebedeus. vide e ante u vocalem.

¶ Ae ante d. Canaedium: quia fit ab aedes. Cinaedus puer pathicus κινω .i. moueo ꝛ αιδοια aedoea id eſt verenda: nō autē a κυω μ quiqueſt canis vt Ugutio ſopniauit: quia tunc cum y greco ſcribi oporteret: ita docet cum Tortellio Neſtor. Iuue. ſat.ij. Inter ſocraticos notiſſima foſſa cinedos. ae ante d Cinedus.
¶ Ueredus veredarius. Oe ante d

¶ Oe ante d. Camoedia tragoedia pſalmoedia proſoedia teſte Georgio Ualla. ¶ Hodoepodocus latro ꝛ viarum obſeſſor. Obedio; id eſt obtempero. ſic Neſtor ex apuleio.

E Ante F corripitur: vt dicunt: ſed difficulter inuenies exemplum: quia elephas per f male ſcribitur. ¶ Exceptio.
Liqfacio tepefacio patefacio Expergefacio.
¶ Uariant infinita cū facio ꝛ fio compoſita: veluti liquefacio liquefio patefacio: ſic rarefacio expergefacio tepefacio. Ouid. vi. meta. Thura liquefaciunt indutaq; cornibus aurum. Catul. Unguentum in flamma pingue liquefaciens. Horati. ſerm. xiij. In matris iugulo ferrū tepefecit acutū. Catul. alta tepefaciet permixta flumina cede. Propertius. Nec flētis dñe patefiunt nocte feneſtre. Lucret. lib.vi. Cauſa patefiet ꝛc. Idem. lib.iiij. Atq; patefecit quas ante obſederat alter. Idē in eodem libi Expergefactiq; ſequūtur inania ſepe. Idem.vi. Et rarefecit calido miſcente vapore. Idē. lib.ij. Iure igitur, pereūt quū rarefacta fluendo ſunt. Calphurni eecloga.i. Leta patefactis incidere carmina fagis. veneficus venefica veneficiū: pducim: q; venenū ſcdam extēdit. Ouid. in.i. de remedio. Dc me veneficis carminibuſq; fidem. Idem in epiſto. Barbara narratur veniſſe venefica tecum. ſic ceteri.
Rarefacio veneficus:

¶ E ante g corripitur: vt elegia. ſemp correptū: vt triſtega grecū q; per e pſylon ſcribitur vtrūq; notentur deriuata e longis: vt collega collegium.
E ante g. *Elegia: Ouid. Uenit odoratos elegia nexa capillos.

¶ Exceptio.

¶ Cethegus: vide ante t. Categoria categoricus per n vt exegema exegeticus periihegeſis. Naupegus: per n nauium fabricator. Sozopegus ſtrategus ſtrategema ſcenophegia. hec omnia per n grece ſcribuntur. ¶ Symplegas adis. inſule ſcopuli nomen. Sunt autē ſymplegades plures: ſic dicte q; inter ſe aliquādo cōcurriſſe fabulis dicūtur a ſyn .i. con ꝛ pluto. id eſt collido appellantur quoq; cyanee. Lucan.
Triſtega Cethegus.

lib.ij. Uana repercuſſit pontũ ſymplegas inanẽ. Mar.lib.xi. Si conſtringantur gemi na ſymplegade culi. Et minyas intrent cianeaſq; nates. Symplega opus in quo

Ae ante g. luctantes ac omnino conſertatores ſpectantur.

cinaeg^us. ¶ Ae ante g Cynaegirus viri nomẽ. Crataegeus. ¶ Panegy ris laus & solẽnitas. hinc panegyrici verſus quib^9 aliquid laudamus: & dicit pa ne gyris cũ y greco in tertia ſyllaba: quaſi vndiq; congregatio: q2 pan oẽ ſignificat

E ante L. a gyrome congrego: eſt quoq; puelle nomen in Plautina ſticho.

Philome la. E Ante l producitur: vt Philomela non philomena (vt im

¶ Marti. periti dicunt) Philomelus/ Eumelus: licet a melos deduci videantur: Tortel

flet philo- lius interpretatur philomela.i. amica pomorum: quia mela ſunt mala perime

mela ne- le: candela candelabrum. Martialis in apophore. De candelabro magna lucerna

ſquiceſti te tibi. Male corripitur in hymno de diuo Martino. Cinctis condelabrum luminis ex

reor & que titit. Famelicus in priapeis.

nupta pu

¶ Exceptio.

ella fuit ¶ Corripitur compoſita a teles: vt pyrgoteles praxiteles: ariſtoteles. contra dure

garrula ceruicis nebulones: qui nulla authoritate a ſtultitia ſua poſſunt depelli. Juue. ſat.

fert auis ij. Si q̃s Ariſtotelẽ ſimilẽ vel pittacon emit. Capella. lib. iiij. pallens afflictum ver

Candela ſat Ariſtoteles. Author Priapeorũ. Nõ me praxiteles ſcopaſve fecit. Phal. eſt Au

brum. ſoni^9 in epig. Praxitelis manibus viuo iterum Niobe. Corripe etiã a ſcelos.i. cr

ariſtoteles deducta: vt monoſceli holes indici ſingulis cruribus. Periſcelis idis cruris orna

monoſceli mentum Horatius in.vi. epiſtola. Nota refert meretricis acumina. ſepe catella m

periſcelis: ſepe periſcelidem raptam ſibi flentis vti mox.

ageladas. ¶ Ageladas ac.nõ. agelas d2: licet id calepinus ponat: vide a ante b

achelous. ¶ Achelous viri & fluuij nomen. Oui. viij. meta. Uincas alias acheloe dracenes.

Abime- ¶ Abimelech. Alleluia apud Sidonium in.ij. libr. epiſto. ſed rectius oratio eſt q̃ di

lech ctio. Arelas vrbs in Auſo. & Pruden. Angelus euangeliũ apud Juuencum & alios

Alleluia ¶ Ampelus viri nomẽ: ſignificat quoq; vitẽ ſiue vineã. Oui. iij. fa. Ampelon in ton

Arelas ſum ſatyro nymphaq; creatũ Fertur in Jſmariis bacchus amaſſe iugis. ¶ Amele

Angelus tis in tertio de arte. Ardelio qui ſtudio quondam omnẽ in rem ardet. nihil perficit

Ampelus Mar. lib ij. Uix dicam quid ſis. magnus es ardelio.

Ardelio ¶ Ampelius viri nomen. Sido. ad Felicẽ. Pauliniũ ampeliũq; ſymmachũq;. phal.

Ampeli^9 eſt. ſed producitur ampelus promontorium vt Calepinus notauit.

anelis. ¶ Anelis gentis nomẽ. Auſo. ad pontiũ. Jllibanum numidãq; auelim partũq; ro

Cybele nonem. Aſphodelus vel um. herba corripitur in Sellio.

Cybelle ¶ Cybele es. vel cybeles is ſi Neſtori credimus: deorũ mater. Claudia. in. iij. de ra

Cybelus ptu pſerpine. Procul irrita vẽti dicta ferãt ſubiit cybele nõ tãta tonanti Segnities

Cypſelus ſic ceteri ſepiſſime neq; tñ raro gemino ll. Sybelle dicũt Jdẽ in eodẽ libro. Penetra

libus amẽs pſilit: & tali cõpellat voce Cybellẽ. Sil. xvij. Jamq; petita aderat latis

Eleleus portare cybellem. ſic ceteri modo producunt: modo corripiunt. Cybele cybeles cybe

eutrapel^9. la vrbes. ¶ Cibelus ſacerdotis nomen: vnde cybelẽ dictã volunt ſimiliter corripias

enchelad^9 ¶ Cãpſelus cũ y greco: vt cybele & ribelus Jxionis & Jade filius. vñ Corinthũ cy pſelide dicti ſunt dictus aũt cypſelus cypſela frumentaria mẽſura in qua abſcõdi tus fuit a matre q̃rentib^9 eũ Corinthiis vt interficerent. Uide Domitium in Ciriu gili anã: vbi dicit cypſelide magni florẽtia regna. Corinthi p̃terit. Cypſelus annis

Enchilie Jn. vij. Stra. Eleleus bacchus. Oui. iiij. meta. Nyctiliusq; eleleus pater. ¶ Eutra

Enchile pelus viri nomen interpretatur vrbanus. eutropelia vrbanitas eſt. Sunt q̃; Eutra

chia. peli q̃ ſupra annorũ rõnem grãdi corpe creſcũt citoq; moriuntur in quo voce latina

Etelis caremus & greca vtimur apud Mart. lib. vij. tõſoris nomẽ eſt. Eutrapelus tõſor dũ

Ficelie circuit ora luperci. Expungitq; genas altera barba ſubit. ¶ Encheladus gy gãtis

Hedime- nomen apud Luca. lib. vi. Encheladũ &c. & apud Papi. Uerg. &c. eſt quoq; grãma

les. tici nomẽ. Juue. ſat. vij. Quis gremio ancheladi doctiq; palemonis affert.

¶ Enchelie oppidi nomẽ. Luca. lib. iij. Enchelie verſi teſtantes funera cadmi. Ente lechia per e pſylon: vt Etelis piſcis. ¶ Ficelie locus quidã Rome teſte Calderino. cui refragatur. Merula vide in primis. Hedimeles cantoris nomen. vide e ante d. ſi q̃d aliud manifeſte fiat a melos corripiatur: nã philomelus philomela. Tortellius deducit a philos amicus & mela.i. mala ſiue poma: vt dictũ eſt: licet aliqui a melos deriuent. ¶ Hecatebeletes.i. apollo apud Suetonium.

¶ Icelos ſopni filius. Ouid.xi.metam. Hunc icelum ſuperi mortale phobetora vulgus nominat ſic vt opinor. Icelus liberti nomen apud Suetonium.
¶ Menelaus. Ouid.i.de reme. Redde parim nobis helenam menelaus habebit.
¶ Menelc⁹ canis nomen: interim etiā viri. Oui.iij.met. harpalos ⁊ menelc⁹ hirſuta cū corpe lachne. Marcelianū vnguentū dictū a marcello vnico l correptionis grā ex trito: ita cū legit Domiti⁹ illō. Mar.li.iij. Cui⁹ olet toto pinguis coma marcelliano.
¶ Nephele es. helles mater: vn̄ ipſa nepheleias dr̄ Luca.lib ix. Qua pelago nomen nepheliaſ abſtulit helle. Nyctelius .i. bacch⁹: ſed quidam per i victilius dicunt habet in prima y grecū. vide Eleleus. Obelus .i. veru grece ſcribit̄ per ε tenue: ergo corripit̄. Hinc obeliſcus. vide in primis o an̄ b. Penelope. Oui. Penelope cōiunx ſemper Vlyſſis ero in prlapcia penelopea dr̄ ſic penelopsaus. Pterelas ac. viri nomē ⁊ canis: vide ae ante l. Lelaps. Semele bacchi mater ⁊ lucus qui Stimele quoq̧ dicitur. Ouid.iij.meta. Limen adit ſemeles. Idem.vi.faſtor. Lucus erat dubiū ſemele ſtimelene voceur ſepelio. Mecoenas. N e tumulū curo ſepelit natura relictos.
¶ Sthenelus viri nomen. Verg.x.en. Hinc ſthenelū petit ⁊ rhoeti de gente vetuſta Anchemolum. Stipelus vel ſtiphelus centauri nomen. vide bromius o ante m.
¶ Siccelis vide i ante c. Sphacius herba per ε pſylon.
¶ Thimele es. mulieris nomen. Iuue. Diues ⁊ a trepido thymele ſuppoſita latino. interpretat̄ pulpitū. Auſo. in epiſt. ad lectorē. Sera contractis expēde poemata rugis: Nos thymelē ſcāmur. hoc eſt pulpitū ⁊ hyſtrionicā artē: vnde thimelici ſunt hiſtriones vt.ff. de his qui notāt̄ infamia. vbi ſic dr̄. Neq̧ thymelici neq̧ xiſtici ignominioſi habeant̄. vbi ineptiſſime legit̄ theomelici: ⁊ reſuſtici. ſunt aūt xiſtici athlete qui per hyberna tempora in porticibus exercent̄; nam xiſtos per x ſequente y greco porticus eſt. thymele aūt per th aſpiratū ⁊ y grecum ſcribitur. multa de his Beroaldus in annotationibus. ¶ Tragelia mulier in Beroaldo.
¶ Vindelici populi. Martia.lib.ix. Me tibi vindelicis raptum narrabat in oris.
¶ Zerampeline vide e ante r.

menelaus
Menele⁹
Marcelianus.
Nephele
Obelus
Obeliſcus
Penelope.
Pterelas
Semele
Stimele.
Sepelio
Sthenel⁹.
Stipelus
Siccelis
Thimele
Vindelici.
zerāpeline

¶ Ae ante l. Chamelia herba. Chameleon animal. chamemela

herba oīs ſcribunt̄ per ch aſpiratū: vt contra Tortellū dicit Neſtor. Mantele is. et mantelū: ⁊ per i longū mantile: eſt id quo manus abſtergūt̄ :a manus ⁊ tela vt vult Neſtor. Lucil. Mappas mātela merſaq̧. Oui.iij faſto. Dixerat ad dextrā villis mante le ſoluns. Plautus. Nec his ſycophantijs: nec paucis vllum mantellum obuium eſt. Mar. Mantile e menſa ſurripit Hermogenes.

Ae ante l.
chamelea.
Mantele

E Ante m producitur. vt diaſthema .i. ſpacium. grece ſcribitur

per n ergo pducit̄: teſte Joanne pio ⁊ Calepino. ideo (vt vterq̧ teſtatur) errauit Sidonius in epita. Polemij dicēs. Sic placidā paphien ſeruare diaſtema quintum. Euphemia mulieris nomen: interpretatur bona fama: nam eu bonum indicat pheme fama eſt: vnde per ph aſpiratū multi non irrationabiliter phama ſcribunt: apud grecos autem in prima ſyllaba per ηφηνς phebe ſcribitur: hinc poliphemus quare errauit Sidonius in .ſ. pane. dicens. Gaudeat euphemiam ſydus diuale parentis. Errat ſimiliter poeta doctiſſimus Baptiſta Mantuanus in catharinaria dicens. Funus anaſtaſie vidi Euphemieq̧ dolores.
¶ Eleemoſyna. hexaſyllaba dictio eſt cuius tertia ſyllaba pducit̄ q̄cq̄d Verulanus ⁊ aliū quidā dicāt. ſcribit̄ nāq̧ tertia ſyllaba per y quā in e longā v̄timus: in penultima hȝ y grecū. mecū ſentit doctiſſimus vir Henricus Bebelius. interpretat̄ autē mia. nam eleos miſeratio eſt: ⁊ dr̄ munus qd̄ amore dei pauperi datur ¶ Eritema .i. interrogatio. Vindemia. Ver.ij.ge. Floret ager ſpumat plenis vindemia labris. ſic ceteri. hinc vindemiator: qd̄ per ſyncopā Horatius vindemator dicit ſat.vij.libro. i. Vindemator ⁊ inuictus: quē ſepe viator. Ouid. detraxit a litera dicens in faſtis. At non effugit vindemitor hoc quoq̧ cauſam. ſic Seneca in Claudium. Carpebat raras ſerus vindemitor vuas. ¶ Abſtemius (vt in primo Fabius meminit) grammatici deducunt ab abſtinentia temeti. ideo quidā putant variari. multo melius pducit̄. Sido. in eucariſtico. Vix coctos capture cibos abſtemius euū ducis. Academia dicas pduci tn̄. vide a ante c. Eremus ſine aſpiratione pducit̄ tn̄ cōtra Alexādrum, Sulpitium ⁊ alios plurimos. ſcribit̄ namq̧ grece per η in ſecunda ſyllaba ερημοσnos η in e longū vertimus ⁊ os in u s: dicimuſq̧ eremus: vn̄ eremita. hec eſt veriſſima Neſtoris doctrina quā pbat per Dionyſiū in perihe. Bebelius quoque

E ante m
Diaſtema
euphemia
✱ Verg. in roſ. Hec aſperit ſummi faſtigia celſa obeliſci.
Eleemoſyna
Vindemia
Vindemiator
Abſtemi⁹.
academia.
Eremus

diligētiſſimus grāmaticus ꝟſū grecū ex quarto Lactātij hūc citat. Andron chiliades in heremio pentecote ſi pulchre id obſeruauit diuinus poeta Baptiſta mantuanus dicēs ecloga.x. ſola ꝙ in vaſtā nondū diceſſit cremum. Errauit itaqꝫ hic vt in alijs compluſculis Prudent. in Pſyco. dicens. Excidit ergo ols cremi ſitus. & Maffe⁹ in antoniade. Expediam prima cremū primoſqꝫ receſſus. & hymnographus. Prepotens martyr: cremiqꝫ cultor. Mam: otrectus & Vguti. pluresqꝫ barbariei milites ineptiſſime dicūt ab. hereo deriuari: vel a remoueo: eſt enim grecū femineū &c.

❡ Exceptio.

Anatema. ❡ Anatema: teſte Valla in Matthcūlȝ Pruden. & plures alij dixerit. Dum vetitis
alemania. anathema leges: anathema famillis. Huic tñ aſtipulatur Calepinus: in quo multa
Anchemo aut mendoſa: aut falſa deprehendi. Alemania regio: vñ alemanus. Claudia. in. iiij.
lus. cōſulatu honorij. Imploratqꝫ tuū ſupplex alemania nomen. Anchemolus cum ch
archemor⁹ aſpirato viri nomē. vide o ante l. ſthenelus. archemorus viri nomē in. xvij. Sillij. et
Anemos ſepe apud Papi. cum et aſpirato ſcribat. ❡ Anemos ventus: teſte Calepi. at anaemos
Artemis. mos cum ae diphthongo &i exanguis. teſte eodē ab a priuatiua particula & hema. i. ſanguis in euphonie cauſa interpoſitū eſt extrita aſpiratione. anthemi⁹ ſiue anchemius viri nomen apud Sido. & Claudis. Arthemis dis. i. diana. hinc artemiſia her
Elementū. ba: in qbus errauit Macer: vt etiā ex cōpoſito artemidorus pſpicere poſſum⁹. Mar.
Neoptolemus. lib. vij. Quū vinceret artemidorus. autolemus viri nomē. Marullus. dixerat autolemo flammas conſultus aruſpex. Chryſothemis: qr fit a themis.
Polemos. ❡ Elementū Ouidi⁹. Denſior his tellus elementaqꝫ grandia traxit. Gethſemani
Polemon. Chriſtiani penultimam, & antepenultimam corripiunt.
ptolemeus ❡ Neoptolemus viri nomen. interpretatur nouus miles. ſic eſt dictus eſt Pyrrhus
* Luca. Achillis filius apud Verg. in. ij. ene.
Te ptolemee feram ❡ Polemos & interpoſita t lraꝫ ptolemus interpretatur miles. qcqd hinc eſt corripit
frustra ciuilibus armis vt neoptolem⁹ triptolemus ptolem⁹ polemon philopolem⁹ in captiuis Plauti. bar ptolome⁹. polemō igit viri nomē. vide o aſt e Focalē. Luc. ix. Te ptolome feram &c.
regis. egypti nomen. aliter vſi carpāt. Polemius viri nomē. Sido. in Polemij epita.
polemus hoc in gymnaſio polemij ſapientia vitā excolit p polemij per apocopen. Ploxemū
ploxemuȝ tranſpadaini vocāt capſam. Catul. de Aemilio. Gingiuas ꝯo ploxemi hȝ veteris.
Solemus. ❡ Solemus viri nomē. Oui. iiij. faſt. Auitus erat ſolemus phrigia comes vn⁹ ab ida
Telemachus. ❡ Telemachus viri nomen. vide e ante l. Telemus. vide e ante l.
Telemus. ❡ Tlepolemus: vide e ante p. Triptolemus viri nomen. Ouidi⁹. iiij. faſto. Triptolemum gremio ſuſtulit illa ſuo.
Triptolemus ❡ Vehemens qd frequenter per ſyneresim eſt diſſyllabū. Lucre. lib. ij. Nā tibi vehementes noua res molitur ad aures ſi ibidē protulit carū. vt noſcas referre carū primordia rerū. Cicero in arato. Seſſit iam vero clinata eſt vngula vehemens. vbi nota
Vehemēs ſimplex clinata quo Cicero in eo opere eadem idē vtitur. hos imitatus eſt Horati. in
Ae ante m. vltimis epi. dicēs. vehemens & liqdus puroqꝫ ſimilim⁹ amni fūdit opes. ꝑpter dictū
Achaemenes. Ciceronis verſum male ſyneresim eſſe ꝙ primo loco anapeſtū. vt fluuiorū rex &c.

❡ Ae ante m. Achaemenes primus Perſarū rex. vnde Perſe

Achemenides. ❡ Achemenide & achemenij dicūtur. Propertius lib. ij. Non tot achemenijs armāt
achemenij ſuſa, ſagittis ſpicula. Achemenides comes Vlyſſis: teſte Tortellio per ae diphthōgon ſcribitur in ſcda ſyllaba non cū i achimenides: ergo i ante m ab aliquibus ma
Adremon. le excipitur. Ouid. iiij. meta. Noſcit achimenidem &c. Adremon Thoantis pater:
chamemellum teſte Tortellio. Chamemellū herba que male camomilla dicitur: vt ait Calepinus Scribit autē cū ch aſpirato. ❡ Calodemon: cacodemon: & e demon. Diadema. Eumon. & Eudemonidas viroꝝ propria. Lacedemon Lacedemonius.

❡ Palemon viri nomen: pylemenes cum y greco viri nomen. Talemeneus viri nomen qui Troianis auxilium dedit. vt dicit Tortellius.

Oe ante m ❡ Oe ante m. Paroemia. proemiū. Philopoemen viri nomen.

E ante n. E Ante n producitur: vt galenus triſſyllabū: licet cuȝ indoctis aliter dixerit macer. Euenus agenor antenor agareni. et apud Baptiſtam in exhortatiōe contra infideles legendum puto. Simen agarenum trinacria non agarenicum. niſi dicatur. hic vt in pluſculis a veterum obſeruatione defeciſſe.
Dindymene. i. cybele.

¶ Exceptio.

¶ Corripe compoſita a genos .i.genus veluti protogenes ⁊c. Auſo.in epig. Dioge-
nes obijt non obijt ſed abijt:eadē ratione corripitur Origenes ideo plurimorū dece
ptor. Riga male dixit in Luca. Scripſit.Origenes q̄ nō tenebroſa fuerūt. Idē. Ec-
ce nouū mirū Diogenes cornua pdit. Mar. Mātile e menſa ſurripit Hermogenes
Verg.in buc.Non tulit antigenes. Iuuen.Aduocat archigenez .Idem protogenes
Aliquis.Corripiunt quoq̄ compoſita a Sthenos cum ſth aſpirato.i.robur.vt De
moſthenes Boryſthenes cum y greco fluuius inſula ⁊ oppiduz. vnde boryſtenide
ſcyte ⁊ boryſthenius a.um.⁊ boryſthenis idis. Priſci.in perihe.Hic vbi deſcēdit por
recta boryſthenis vnda. Proper.lib.ij.Sūta ad hibernos lata boryſtenidas. ſic anti
ſthenes calliſthenes pliſthenes virorū nola. Hinc antiſthenius caliſthenius. Oui-
dius.ij de remedio.Illam pliſthenio gaudia ferre viro. Corripe item cōpoſita ta xe
nos ideſt hoſpes vel peregrinus: vt philoxenus.i.hoſpitalis philoxena talis femi-
na philogenia hoſpitalitas. Ariſtoxenus optimus:hoſpes.nā ariſtos optimus eſt.
Axenus inhoſpitalis.polyxena cum y greco priami filia interpretat̄ multorū pere-
grina a poly cū y greco ⁊ xenus ita dicit Calepinus. Tortelli⁹ aūt a poly ⁊ zene ad
miranda.hic Calepino libentius accedo.Oui.iij.met Placet achilleos mactata po
lyxena manes, Proxencta:in xenium e ante n.dictū eſt. Quare indocte quidā dicit
Tum demens vt ſis Ariſtoxenus inept: Qui viuentē alam diſputat eſſe nihil. Ar-
menia regio. Papi.4.ſyl. Armenia patiens latijam pontis araxes:ſic ceteri preter
Rigā ⁊ nōnullos Riga indoctiores:quos male imitat⁹ Petrarcha dixit in.ij.aphri
ce.vinceretur iudea tenax. armenia duplex Placentinus aſpirat harmenia. Iuuen.
Armenius zelates ⁊c. Aſenech hebreū nomen. Achemenes .vide ae diphthongon
antem. Argetes apollo per e pſylon Achemenides vide ibidē. Ambenus ꝓprium
montis ⁊ viri apud Vale.Flac.lib.vj. Alcamenes teſte Calepi Sculptoris nomen.
Ariaſmenus viri nomē.in.vj. Valerij Flac. Amphigenia vide i ante a Almen⁹ vi
ri nomē in x.the. Abdenago teſte Sulpi. Anaximenes philoſophi nomē in Sido. ⁊
Ariſtomenes apud Marullū.Sic achellomenus in Pylade.Berenice eſ.nō p o be
ronice q̄d dicat Neſtor authore Antonio parthenio interprete Catulli. Iuuen.
Deinde adamas notiſſimus ⁊ berenices. In digito factus precioſior fuit egypti re
gina:⁊ alia herodis filia:⁊ quarūcūq̄ nomen fuerit corripietur: aliqui excepiūt Be-
renix quod nuſq̄ inueni Berenicis: vide i ante c. Carcenas piſcis eſt in Oppiano.
Carmenion viri nomen. Mar lib.x.Ne te carmenion vocem ſoretem.phal eſt.
¶ Celeneus viri nomen. Clymene phaetontis mater .vide o ante d. Rhodos. Cly-
menas viri nomē apud Ouid.vj.met. Utrūq̄ per y grecū ſcribitur Clazomene arū.
oppidi nomen. Hora.lib.vij. Perſius hic per magna negocia diues habebat clazo-
menis etiam lites cum rege moleſtas. In Calepi. male dicitur penultimā ꝓduci
Cromenon in Pylade. Diadumenus viri nomen. Mart lib.iii. Hoc tua ſiue puer.
Diadumene baſia flagrant.Echeneis.vide echinus e ante c.Eumenis f ⁊ia.Sil.li.
ij. Eumenis in medios irrumpit turpida cetus. Eumenius viri ꝓprium in.xj.ene.
Eumenes tū ꝓducit̄ vt quidā voluūt Eurymene aurum cum y greco.Vale.Flac.li.ij
Ir.Ae ſalutauit eurymenas.Eugenius eugenia : vt amphigenia. Eumenides vir m
iij.triſt. Ouidij. Echimenee ꝓ mulan Pylade.Eulimene nympha in eodem.Hebe
nus ⁊ hebenū arbor.Verg.j.geor.Fert hebenū. ſolis eſt thurea virga ſabeis.Hele-
na vel helene etiā diue Auguſte nomen. lz indocti itum velint produci.vide Mele-
naus.Helenus viri nomē.Ver.iij geo.Hos helenus monitue.Helenū frutex.Here
nius teſte Bebelio. Hyppomenes viri nomen apud Ouidiū in x.met. Hymeneus.
Idaſmenus viri nomen.vide i ante d. Idomeneus viri nomen .iſt.en.idos.
¶ Iphigenia.vide i ante a.ſic agenius:⁊ eiuſdē originis cetera. Iuuenis.hora.Im
berbis iuuenis.Ingeniū ⁊ ingenuus ⁊ ingenitus:⁊ ꝯpoſita aduena alienigena ⁊c.
Ialmen⁹ vir in Auſo. Melpomene muſarū vna apō Ver.⁊ alios miſſumenos odio
dign⁹ ⁊ diſplicēs:ſz diſexapotos ē ⁊ ineſidiſſim⁹ ⁊ maxie optat⁹. Mar.in apopho.
Non erit in turba quiſq̄ miſſumenos iſta ſed poterit quiuis eſſe diſexapothos.
¶ Miritenes lapis precioſus. Priſc.in perihe. miritenēq̄ bonū nardi cum reddat
odorem. Nyctimene es. puella in noctuā verſa cū y greco in prima ſyllaba. Ouid.
ij.meta.Crimine nyctimene noſtro ſucceſſit honori. Potes pro noctua capere
¶ Neriene variatur:teſte Gellio.Oecumenicum per e.

Genos
Diogenes
Origenes.
Sthenos
Boryſte-
nes.
* Demo-
ſthenes.
Eloquum
et phamā
demoſthe-
nes ac cice
ronis. Pli
ſthenes
Armenia
Aſenech.
Acheme
nes
Acheme
nides.
Ambenus
alcamenes
ariaſmen⁹
Amphige
nia.
Berenice
Carmeniō
Celeneus
Clymene
Clymen⁹
Clazome
ne.
Diadume
nus
Echeneis.
Eumenis.
eurymene
Eugenius
Hebenus
Helena
Helenus
Hippome
nes.
Idaſmen⁹
idomene⁹.
iphigenia
Iuuenis
Melpome
ne.
Miſſume-
nos.
miritenes
Nictime
ne.

Olenos
Olenus
Orchomenus
Ormeni⁹
* Parmenius. Ver. frigora partheniſos canib⁹ circūdare ſaltus
Parmeno
Parmenio
Poemenis
Pthenos
Periclymenus
Porſena
Ae ante n.

¶ Olenos ⁊ olenus: vide o ante l. Orchomenus theſſalie, mons. vnde orchomenum oppidum et orchomenon fluuius. vnde adiectiuū orchomenius a. um. Ouid. v. meta. Vſq; ſub orchomenon. Ormenus viri nomen apud Papi. in x. theba. Ormenis nympha in epiſt. Deianir. ormenium vicus. Ormenius conditor eius in. ix. Strab. Orcomenus o ante c. Parmeno. Eraſmus ad Guaguinum. Necnon parmeno vti Terentianus phal. eſt. ſic parmenio. ¶ Poemenis. vide oe diphthōgon ante m. parthenos cū th aſpirato. i. virgo: vnde parthenice. Parthenius viri, montis, ⁊ fluuij nomen. Appellatiuum vero pprie cū ſignificat qui ex ea que virgo nupſit natus eſt: vt dicit Mācinellus illud Iuue. ſat. xij. Mittere lances parthenio factas parthenope in Vergi. ¶ Periclymenus cum y greco in tertia ſyllaba viri nomē eſt apud Oui. in. xij. me. Philopomenis vir in Auſo. ⁊ Phonolenides. xij. meta. Porſena Romanorum rex. Mar. lib. i. Vrere quam potuit cōtempto Mutius igne Hanc ſpectare manum porſena non potuit. ſic ceteri ferme. Verg. tamen metri gratia per geminum nn porſenna dixit in. viij. eneid. Necnon Tarquinium electum porſenna iubebat accipere Stelenus Telomeneus. Tiſamenes vir in Pylade.

¶ Ae ante n amphiſibaena ſerpens. Bolithena piſcis. Bale-

na marina belua Celeno harpyiarum vna ⁊ etiam pleiadum. Celenearum. oppidum phrygie dicitur quoq; ſingulariter celena. teſte Neſto. Celena vrbs. teſte Tortellio. Dracena draconis femina. Encenia ⁊ quicquid eſt a cenos. i. nouus. Hyena cum y greco Lacena. Lacena Murena. Nazarenus. Pareneſis. Amonitio. ſic apeneos. Proſcenium: quia eſt a ſcena Phocena piſcis.

Oe ante n
Apoenin⁹
Apēnin⁹

¶ Oe ante n. Amoenus amoenitas ⁊ c. apoeninus vt vult Ser-

uius quia a poenis nomen habere putat. Neſtor ⁊ alij per geminū nn ſine diphthōgo appennius ſcribunt. Buthoenus cum th aſpirato. i. hercules: teſte Georgi. Valla. Camoena. Caloenum vinum optimum. Lagena ⁊ quicquid eſt ab oenos vt philoenos. ⁊ a cenos. i. cōmunis: vt epicenum. ⁊ a ſcenos. i. funis: vtoxyſcenos. iuncus marinus quaſi acutus funis oxys acutus eſt cum y greco holoſcenos etiam marinus iuncus quaſi totus funis. nam holos totus eſt. Prothenor.

E ante p.

¶ E ante p. corripitur. vt telephus. elephas.

¶ Exceptio.

Aeſepus
* Priſcia. in peri. he.
Atq; Nebriſſen. aſepi legit ⁊ itaq; carmē priſcia.
Joſephus

¶ Aeſepus fluuij nomen. Hinc aeſepius. a. um. Valerius Flac. lib. iij. Ampycides petit aduerſis aeſepia ſyluis. Flumina ⁊ equoreas pariter decurrit ad vndas. Ego video in prima habere ae diphthongō. Neſtor legit vero aſepus: qr putauit corripi apud Priſcianū in perihege. Atq; malos lemures qđ pellit murus aſepi. notū eſt apud Flaccū pduci. ⁊ opinor neſtorē decipi: qr apud Priſcianū in olbus libris quos vidi etiam diuerſarū impreſſionū habet iaſpi non aſepi. ſic. Atq; malos lemures quod pellit munus iaſpi Itaq; quantum ad diphthongon attinet Tortellio ſuffragor. Aſclepius viri nomen grece habet in ſecunda ſyllaba n quam in e longum. vertimus author eſt Neſtor Macer male variauit. ¶ Joſephus ſimiliter grece ſcribitur per n quā in e longū vertimus: teſtib⁹ Neſtore Antonio Nebriſſenſi in quo non optime ſenſit Sulpitius vt in epodo anate eremo muliere ſcrypilo: in quibus tamē dicit ſe tritum vſum ſequi: quod verum non eſt ſi de doctiſſimorum vſu loquatur. Inepte itaq; dixit Riga in libris regū. Inde refert Joſephus q mira gerens eleazar: Lycepes centauri nomē in Pylade recte pducit.

Ae ante p.
Hypepa
* Preſepe Vergi. in huc. quū ꝑmū paſtire petent pſepia tauri.
Oe ante p.

Ae ante p. Hypepa orum: cū y greco Lydie vrbs mōti adiacēs

ab hypo. i. ſub ⁊ epos cacumen: ⁊ vertex. hoc eſt ſub cacumine. Ouid. vi. meta. Ora domo parua paruis habitabat hypepis. Preſepe preſepio is. et ſiqđ hinc fit aliud apud antiquos diphthōgon habere conſueuit: teſte Neſtore. palephatus palepolis palepaphia ⁊ ſimilia a pale diu. ⁊ paleos vetus.

Oe ante p. Hedoeporia viator Hodoeporicū: ideſt itinerarium

hoc eſt liber aliquod iter deſcribēs. nomen itinerarium Bebelius credit eſſe barbarum licet itineror verbum nō ſatis elegās in Apuleio legat. ⁊ Calepinus ponat, ita

uerariū.ſi tñ in Hiero.vſq̄ inueniatᷣ nō multū dānauero:ſʒ odoeporicū libēti⁹ dixe=
ro. Synalepha.epiſynalepha:ꝛ ſi quid ſit ab aloephe aliud per oe diphthōgō an= Synalo-
te p ſcribatur teſtibus Tortellio ꝛ Neſtore cum Georgio Ualla placentino. pha

¶ E ante Q corripitur:vt diequinti diequarti:vel diequinte vel
quarte aduerbia temporis contra primitiui naturam corripiuntur:teſte Gellio.li. E ante q
ix.noctium atticarum.

¶ E ante R corripitur:vt magiſteriū:Tibulus.Quū mea ride=
bunt vana magiſteria:miniſteriū:bucerus.quarcerus: inferus: ſuperus: poſterus. E ante r.

¶ Exceptio.

¶ Propria fere producūtur:vt Homer⁹ faleran⁹ cythera orū.Cythere es.i.venus.
Auſoni⁹.in epyg.Nec bis cincta Diana placet nec nuda cythere.at p Uenere Cy
therea cōtra primitiui naturā corripitur vbiq̄ preter q̄ ſemel in faſtis.Uergi.in.j.
enei.Parce metu cytherea:manent inimota tuorū fata tibi:ſic cytherius. Abdera Propria
Acheras Iberus iberia ꝛc.Plurima tñ corripiuntur:e quibus multa hic ſubieci. * Home
¶ Acheron.Luc.lib.iij.preparat innumeras puppes acherontis aduſti poritor ma Hora.Enn
le habetur in Calepino id nomen ac diphthongo debere annotari ꝛ eſſe feminī.ge. nius ꝛ ſa=
quū ſit maſculini fluuius eſt infernalis.Aſterie aſteris aſterion ꝛ q̄cq̄d eſt ab aſter. piens ꝛ for
i.ſtella,vt aſteriſcus.Bructerus.Bellerophon.Cerberus craterus.Cic.Cremera ca tis ꝛ alter
mere camerius caſperula caſperia.Eucherius.Eleutherius eleutheria eleuthere homerus.
cperie.Glycerie glycerium.Hiero.hieroſolym⁹.hieroſolyma:ꝛ quicq̄d eſt ab hieros. Cythere
i.ſacer niſi p ſinereſiʒ pferatᷣ.Manilius hiera ſyracuſas:ſolamiſ nāq̄ viget.Athe cytherea
nas inſule nomē eſt apud Uergil.eſt triſſyllabū ſcda pducta nymphe nomen in.ix. acheron
enei.Quos iouis,eduxi luco ſylueſtris hiera.Sil.li.xiiij.hic mitis hierōis opes hic Hiera.
ſancta vetuſta.ſynereſis eſt.Baptiſta in hiercus ſynereſin fecit:ꝛ nihilomin⁹ corri=
puit dicens in ecloga.x.Unde coit rurſum tandem hiericuncte relicta. Iuuenc⁹ hie
remiam dicere alij pars eſſe prophetā.Hyemera.Laberius.Mar,lib.vj.affirmas li
beri quid ergo non vis pro laberi. Phal.eſt.Merinceros viri nomen in.xij.me.Nu=
ceria.Sicerus.Protceros loci nomen in.iiij.Martia.
¶ Silerius fluuius qui eſt ſiler.Sil.lib.viij.Nunc ſilerus qui nutrit aquis. Tyberius
¶ Sigerius.Staberius apud Horatium in.ij.ſat.
¶ Tyberis tyberinus tyberius.Horat.ſat.iij.lib.ij.Te tyberi nūcrare canis abſcon
dere triſtem extimui vetus eſt a tyberius:ideo indocte dixit. Sidonian.iij.panegy.
¶ Capreaſq̄ tyberi.Tripherus viri nomen apud Iuue.ſa.xj.Ualerus viri nomē.x. Ualerus
eni.Quē tñ haud expers Ualerus virtutis auite.Ualerius viri nomen.Horat.ſat. Ualerius.
vj.Cōtra Luini Ualeri genus vnde ſuperbus Tarquinius regno pulſus fuit vni⁹
aſſis,apocope pro Ualerij.Ergo non recte dixit Petrarcha.in.iij.li.epi.Inſigne exē Nicerotes
plum Marcuſq̄ Ualerius offert.adde dictio.Nicerotes pigmētariū nomē vnde ni= * rhyno=
cerotianum vnguentū appellatur.Mar.lib.x Nimbis ebria nicerotianis.phal.eſt. ceros.
Et ab edos.i.amor cōpoſita:vt phileros otis. ꝛ ab ceros cornu:vt rhynocerosotis. Mart. Et
Aegoceros.Camerin⁹ camerina cetheri⁹ amerinū amerinus aptera luceria Aegeria pueri na
Noueriū Treueri⁹ que non occurrunt plura.Notentur cōpoſita q̄ producuntur e ſuʒ rhyno
longis vt eximuero.Seuerus ſequens verum : ſed etymologia potius q̄ compoſi= cerotis ha
tio videtur:hinc aſſeuero as.perſeuero as.Papinius.iiij.ſy luarum.Nam ſi ludere bent
grype perſeueras.phal eſt. Seuerus.
¶ Arteria orū pluraliter.Luc.li.iiij.Preterea radit vox fauces ſepe facitq̄ aſperio aſſeuero
ra foris gradiens arteria clamor.dicitur quoq̄ arteria e ſingulariter.Cice. Ledun= perſeuero
tur arterie. Gellius.Arteria eſt conceptaculum ſpiritus naturalis.Quidam nō re Arteria.
cte corripuit vt notat Calepinus.
¶ Auſterus apud Horatium ſat.ij.Baptiſterium per x. Cyperus
Cyperus:vide in ante p.Cratera/Cauteria/clyſterium/coemiterium/cantherius cē Cratera.
turia/Chariſteria ſcribuntur per x. Cauteria
¶ Dicterium breuiter acuite ſalſeq̄ dictum.Mar.lib.vj. Omnibus arrides dicte= Dicterium
ria dictis in omnes.Sic te conuiuiam poſſe placere putas. Galerus
¶ Elaterium per x vt ergaſterium.
¶ Galerus capitis tegmen.Iuue.ſat.vj Et nigrum flauo crimen abſcondente ga=
lero diminutiuum eſt.galericulus.hinc galerita alauda:a galeri ſimilitudine pro

pter plumam elatam in capite. vide colon O ante L.
Myſteriũ. ¶ Myſterium. Auſonius ad theonem. Accipe congeſtas myſteria friuola nugas
ſic Ouid. ceteriq; monaſterium per η producitur.
¶ Nicetrium. vide i ante c per η vt ocnanthera.
Niceteriũ. ¶ Poderis veſtis quedam: male dr̃ in Calepino corripi qr teſte Neſtore. cui ſuffra
*Juuen. gãtur doctiſſimi viri Badius ⁊ Antonius Nebriſſenſis grece ſcribitur per η quã in
et ceroma e longum vertimus: male corripit a Riga. ¶ Pãthera: facile reperies teſtimoniũ
tico fert al ¶ Pſalteriũ organum muſicum hebraice nablon dic. F. Uerg. an cri. Nõ arguta ſo
ceteria col nãt tenui pſalteria chordi. Errauit l hoc vt in pluſculis Arator ad Uigiliũ papã
lo. ſcribens Metrica vis ſacris nou eſt incognita libris. Pſalterium Lyrici compoſue
Poderis re pedes. preteritum per η vt phalcria.
panthera. ¶ Soteria. vide o ante t. Seuerus iam dictũ eſt. ¶ Statera. Mar. li. x. Nõ ergo eſt
Pſalteriũ. manus iſta: ſed ſtatera. Papi. lib. iiij. ſyl. Repit languida quadrupes ſtatera. phal.
Soteria. ſunt. apud Papi. teſte Domitio ſignificat lignũ. vnde vineto fune ⁊ alligata mulã
Statera trahebatur currus a ſimilitudine ſtatere: que eſt inſtrumẽtum quo res ſiue bilancis
bus ponderãtur. Synteresis per η
¶ Trieteris trĩũ annorũ ſpaciũ: hinc triaterica ſacra que tertio quoq; anno fiũt ſic
dieteris biẽniũ eſt. etos annus eſt. Stat. iiij. theb. Ludis ⁊ atra ſacruʒ recolet trietẽ
Tricteris. ris opiplcte. Uer. Audito ſtimulãt trieterica Baccho. Sil. lib. iiij. Edonus vt pangea
ſuper trieteride motu. Trieris teſte Neſtore per η ſcribit ⁊ pducitur nauis eſt trire
mis cuius prefectus Trierachus dicitur ſcda itidẽ pducta. Thymiſterium per η.

¶ A ante r. Arcaera currus vndiq; clauſus. Arcaeris ſecuris
Ae ante r. aerea: qua i ſacrificijs vtebant ſacerdotes. ¶ Aphereſis epaphereſis diereſis ſyne
Megara reſis ⁊ q̃cq̃d eſt ab hereſis. ¶ Chimera. ¶ Citheron cũ i latino viri ⁊ montis nomen
Syncer⁹ ¶ Megera furia: at p Herculis vxore: nec p ae diphthongon megera: nec per ſecũ
*Flaccus dam vocalẽ. Megera: ſed per a primã vocalẽ megara dicẽdum eſt teſte Domitio in
Syncerũ illud Mar. lib. xi. Tu Megarem credis non habuiſſe nates. fuit Creontis filia.
eſt niſi vas ¶ Machera cum ch aſpirato. i. gladius. ¶ Neera. Procerus: ſyncerus: ⁊ quicquid
quodcũq; i eiuſdem eſt originis. Phaleterus viri nomen.
fundis ace
f cit.

¶ Oe ante r Pomoeriuʒ: quaſi poſtmoenium locus eſt intra ex
Oe ante r. traq; muros: vbi edificare nõ licet, inepte capitur pro pomario Luca. Lõga per ex
tremos pomoeria iungere fines.

E Ante S. corripit: vt Ephesus. Notentur cõpoſita obeſus
E ante s. adeſus. Arator. lib. ij. Jam ſermone potens: Epheſi conuerterat vrbem. ſic
ceteri docti contra indoctos

¶ Exceptio

¶ Producuntur numeralia queeunq; habent e ante ſimus a. um. vt viceſimus ⁊c.
Numeri. Sidonius in p̃fatione de laudib⁹ Narbonis. Nã qd carmine pro tuo repẽdo. Hoc
centeſima laudiũ tuarũ eſt. phal. ſunt. vide gtiñ laudium: producuntur omnia a ne
ſos. i. inſula: vt, proconneſus peloponneſus cherſonneſus ⁊c.
¶ Arceſius vlyſſis auus. vide a aſi e. ¶ Laertes. ¶ Charcheſiũ cũ ch aſpirato pocu
Arceſius. lum. Ualerius Flac. lib. i. Ipe ter equoreo libans carcheſia patri. ſic ait. Eſonides
Carcheſiũ Eſt q̃ʒ naualis vel pars ſumma eadẽ ſeruata quãtitate. Catachreſis abuſio ſcribi
Catachre tur teſte Neſtore grece per η ita: vt amphoreſis: teſte Goudano. Careſus in Ualerio
ſis. Flac. ⁊ fluuij vrbisq; nomen. producitur in ſtrabone. Cabeſus vrbis nomen in. xij.
Careſus Strabonis producitur Cincſias penult apoſiopeſis exegeſis.
Cabeſus ¶ Dioceſis: qr teſte Neſtore (cui ſuffragantur Calepinus ⁊ Antoni⁹ Nebriſſenſis
dioceſis. cũ ceteris doctis) ſcribit grece cum oe diphthongo in ſcda ſyllaba ⁊ η quam in e lõ
gum vertimus in tertia ſyllaba ineptiſſime itaq; dicitur dioceſis penultima breui.
¶ Diapoieſis dubitatio teſte Calepino.
¶ Eccleſia grece p η ſcribit: ideo optime dixit Baptiſta. Flumina ⁊ ablutos genis
trix eccleſia lacte. Eccleſiaſtici ſcriptores plurimi hoc nomẽ corripuere: quos nec i hoc
Eccleſia. nec in pluribus imitandos credo nec ipſum Lactantium aliqui doctiſſimum dicẽ
Etheſie tem. Eccleſie paſtor: vbere lacte ſinu. Etheſie. vide e ante s. Epitheſia phorbantis
Saleſus. mater in Pylade. Eutreſis vrbs in Homero.
¶ Saleſus fluuij ⁊ viri nomen. Papi. iij. ſyl. Et lacedemonij pecuaria culta. Saleſi.

pro viro producitur in.vij. enei. Beneſa oppidum eſt:teſte Goudano.
¶ Halcius fluuius ⁊ mons non longe ab etna. Colu.lib.xi. Et q̄ Sicanij flores legi Halcſus
ſtis haleſi. pducit̃ p viro quodā.in.vij.enei.⁊ lxij.meta. Herbeſos oppidū prope hy Herbeſos.
blan. Sil.lib.xiiij. Non herbeſos iners. Haleſinus fons. Priſcianus in perihe. hic et Haleſin⁹
Haleſinus fons ⁊ mitiſſimus vndis. herbeſus in verg. Itaceſius in.viij. Sil.
¶ Ieſus grece ιησους per η ita:quam literam in e longū vertimus:nec vllam obti Ieſus
net aſpirationē:vide finē primi libri. Prudētius licēter Iſus p Ieſus dixit:id ego
nollem imitari:vt Bile ſub obliqua precioſā pderit Iſu⁹.non ſinit poſitio.vocali in
cōſonantē verſa Ieſu dicere. Lycabeſos cū y greco mōs Atthicus :vide Megaleos Lycabeſos
e ante g. ¶ Larneſus: teſte Goudano eſt quoddā oppidū Lyrneſus oppidū phry-
gie Ver.xij.ene. Lyrneſi dom⁹ alta ſolo laurēte ſepulchrū:cū y greco vt qd gemino ſſ Lyrneſus
ſcribit̃ Lyrneſſus Theſſalie oppidū. Marpeſus mons pari:vt Seruı⁹ inquit. hinc
marpeſius a ū. Verg.vi.en. q̄ ſi dura ſilex aut ſtet marpeſia cautes. Magneſia eſt re Marpeſ⁹
gio ⁊ vrbs ⁊ pmontoriū: teſte Neſto. hinc magneſij aut magnetes ppli. Matheſis magneſia
q: vt Nebriſ. ait grece per η ſcribit̃ μαθησις. idez dicūt Badi⁹. Calepin⁹ Bebelius Matheſis
⁊ ſenſit Baptiſta mantuan⁹ dicēs. Sunt ſophie ptes eſt ingenioſa matheſis. Mata
ratius ⁊ Goudanus dixerūt corripi mathe forſitā authoritate Appolinaris in.ij.pa
ne dicēns. Percurit Matheſin numerus interrogat vmbras. ſz is plerūq; errauit
pter ignorantiā grece lingue vt per hermolaū pbauimus. ideo melius puto pdu
cendū eſſe hoc nomē cū Baptiſta ⁊c. Megaleſia feſta ⁊ ludi magne dee. Oui.iiij.faſt. megaleſia
Inſtiterā quare primi Magaleſia ludi Vrbe forent nr̃a. Maleſus teſtibus Badio ⁊ Maleſus
Bebelio. Mileſius a miletus poſſeſſiuū. Verg.geor.iij. Mileſia vellera nymphe car Mileſius
pebant. Micaleſos pmontoriū oncheſti ciuitatis vt ait Lactā.in.vij.the. Papi. vbi micaleſos.
pducitur. Moneſ⁹ viri propriū. Sil lib.vij. Eminus hos:gladio ſapharū gladioq; Moneſus
moneſum ⁊ morinū. moneſes ae. viri nomen.in.vi. Valerij Flacci. Myndeſos cum y Moneſes.
greco. vrbs Syrie. vnde myndeſius a.um. Oui.v.meta. Occidit ⁊ celadon mynde myndeſos
ſius occidit aſtreus meneſis : vt vulgo apud Hora. legit̃ per e in prima ⁊ in ſecun- Meneſis.
da ſyllaba:aut per u in prima ſyllaba muneſis vt eſt in Oppiano.teſte antonio mā Mineſis
cinello: fuit viri potentis ⁊ clari nomen. Hora. Ode. vi.lib.iij.car. Iam bis meneſis
et pacori manus.verſus eſt alcaicus dactylicus.mineſis per u. Opeſos vide e ante s
menſembriacū oppidi nomen eſt. Oneſimus viri nomen interpretat̃ vtilis. Oneſis Opeſos
eſt iuuamen vtilitas : ſed inuenio vulgo per e in prima:et ae diphthongon in ſcda Oneſim⁹
ſyllaba onaeſimus Ouid.viij.met. At non letiferos effugit onaeſimus ictus phrone Poeſis
ſis ⁊ prymneſium per η. Poeſis. Hora in arte. Ut pictura poeſis erit. Pleureſis grece phreneſis
pleuritis idis. dicit̃ a pleuras.i.latus eſt eni laterū dolor. Macer. Coſtarū quā pleu
reſim vocat Attica lingua. Prudentius macro non indoctior corripuit.
¶ Phreneſis Iuue.ſat.xiiij. Cuū furor haud dubius quum ſit manifeſta phreneſis
ideſt furor ⁊ amētia. qdā phreneſis legūt teſte. Manci. Mar.lib.iiij. Declamas in fe
bre mathon. hāc eſſe phreneſin. Si neſcis nō es ſanus amice mathō. Seren⁹ licēter
corripuit dicēs. Ex vitio cerebri phreneſis furioſa mouet̃:mecū eſt doctiſſimus. Ne
buiſſen. phileſius in ibide . Ouidij. ¶ Sintereſis:teſte. Neſto.⁊. per t in ſcda ſyllaba: ſyntereſis.
non cū d ſcribit̃ dici pōt attētio ſeu cōſeruatio. Non a ſyntherco.i.cōſeruo deriuat̃. ſynoeceſis
Eſt aīe ps q̄ vitijs aduerſat̃:⁊ ſeſe ſemp imaculata cupit a pctō ſeruare Synoeceſis Sperche
per oe diphthongō in ſecunda ſyllaba.i. cohabitio. pducit̃ teſte Neſto.cum y greco ſiades.
in pma ſyllaba:ſit eni a ſin.i.con ⁊ oecos domus. Spercheſiades pronymicū a Sper Theume-
cheius viri pprıū pducit̃ l li. v.met.Oui. Theumeſus mōs apd thebas. hic Theu- ſius
meſius frequēs in Papi. Theoreſis cū th aſpirato.i.cōtēplatio:pducit̃ teſte. Neſto Theoreſis
re. Theome contemplari. Telmeſis vide i ante d Cnidos. Termeſus in perihegeſi Titareſus
¶ Titareſus fluuius quem orchum etiam dicunt. Luca.lib.vi. Defendit titareſos Vageſus
aquas male legebat̃ cytharoedus:vt notauit Antonius Sabellicus. Vageſus per
primam vocalem ante g in.x. Sillij.

Ae añ s. Anapaeſtus. anaeſum herba anchaeſa vaſa caelata q
circūcidendo fiūt: ipſumq; celare hinc dictum eſt d in.l.verſo Clytēneſtra mulieris
pprıū Diocaeſarea. a Ceſare. vt nocaeſarea. Ephaeſtion viri nomen. Palaeſtra paleſtri
ta paleſtrina. ⁊ apud Priſcianum in perihegeſi. maſaeſylij populi.nomen. Ae ante s

Oe ante s argiroeſa:teſte Tortellio vrbs aetolie. Oe ante s.

E ante t
paraclet⁹

E Ante t producit: vt ortygometra.i. coturnix vel mater ortygum .i. coturnicū: vt tetygometra cicade genus. interpretatur Cicadarū mater Tetrix cicada eſt: meter mater: qd per u ſcribitur teſte etiā Neſtore. Paracletus teſte

paraclit⁹

cū ceteris doctis philelpho a paracleo.i.hortor: rogo. cōſolor: vnde paracletus cōſolator dr. Bapt. Mātua in agone Margarete ſumit pro angelo quodā dicēs. Cui nomen paracletus erat deſcendere mandat. Multi inepte corripuerunt paraclitus: qr ſcribitur grece per ei diphthongō παρακλειτοσ nos autē vertim⁹ ei diphthōgon in e longū: vt ιφιγενεια ſic paracleitos paracletus. nōnunquā tn̄ ppter euphoniā vertimus ei in i longū: vt thaleia thalia author Seruius in illud Vergilij. Noſtra nec erubuit ſyluas habitare thalia: muſa. e grece ait thalia: nā latine thalea debuit dicere: ſicut κυθερεια cytereа: ſed ppter euphoniā cōtempſit ius regule et ideo in grecitate permāſit hec Seruius. Quāobrē Tortellius ait per e paracletus quidē dicendū fuiſſe maluerūt tn̄ noſtri paraclitus: vt idē ſit ſonus apud nos qui fuit apud grecos. Et forte ppter euphoniā ſic agapitus dixere nō agapetus. Propterea vir doctiſſimus Curius Lācilotus ait. paraclitus mera eſt oſtentatio vt brabiū nō brauiū Gaſparū/ Hamilcarū ec. vtut eſt penultima pduceretur tn̄: lȝ Prudētius et alij multi corripuerūt. Nec dr cum y grego a clitos .i. inſignis paraclytus. Nā vt ait Philelphus in.xiij.li.epiſt. Si hoc nomē vſquā inueniretur: ſignificaret infamē aut preter famā. nā para aliquā ſignificat preter et diminutionē repreſentat. Clytos famā et inſignem: et ſi inclitus: hoc autē dictu abſurdū et impiū eſt de ſpū ſancto. ¶ Curetes ſine claſſici authoritate ne corripias. Notentur e correptis compoſita: vt pedentim in quinto Lucretij. Impeto: impetus: et ſimilia que corripiuntur.

Theton
pietas

¶ Exceptio.

maro Inſignem pietate virum tot adire labores impulerit

¶ Corripe denolatiua in etas: vt pietas ſatietas: varietas: et cōpoſita a metron monometron dimetron ec. et a theton cum th aſpirato in pma duntaxat ſyllaba .i. poſitū vt ſyntheton aſyntheton antitheton epitheton: figurarū nōia. Agonotheta.i. certaminis diſpoſitor: latine munerari⁹ dr. alcotheta aliter poſita. Perſi⁹. Crimina raſis librat in antithetis doctas poſuiſſe figuras laudatur. Argenteiēs Aſynthetos per e pſylon. ¶ Arete.i. virtus penultimā corripit. vtimur in quibuſdā cōpoſitis vt panaretus viri nomē. Anaxarete mulieris nomē. hoc interpretatur nutrix virtutis illud ſo oēm

Arete.
panaret⁹
anaxarete
aretalog⁹

virtutē cōtinēs: quo nōie dict⁹ eſt liber Jeſu filij Syrach. Hier. in plogo ſup parabolas Salomonis. Fertur et panaretus Jeſu filij Syrach liber. Mar. li. vi. Quū peteret ferā media iam nocte matellā Arguto madid⁹ pollice Panaret⁹ Spoletina data eſt: ſȝ quā ſiccauerat ipſe. Oui. xiiij. met. Uiderat a veteris generoſam ſanguine teucri. Iphis Anaxaretē humili de ſtirpe creat⁹. Achete cicadarū ſpecies arguta peplylon et Aeti⁹ viri nomē in Sido. Aretalogus: teſte Mācinel. in illud Juue. ſat. xv. Riſum fortaſſe quibuſdā mouerat: vt mēdax aretalog⁹. in mare nēo. Hunc abiicit ſeua dignū veraque charibdi dr ab arete.i. ars vt⁹: ſmo: oro: ratio: vbum. ſtudiū. Eſt itaque iactās virtutē: tum ſuā: tū alienā: ac fabuloſus et garruloſus. Neſtor cōtra Dominū negat ab arete dici: qui eſt virtus: ſȝ deducit ab arctos.i. placitus Tortelli⁹. legit arete

arethuſa

logus: vt ſit oro: veluti mēdax eſt et ſmo: qui Arete vxori Alcinoi dirigebatur: ſȝ nugatur Tortelli⁹: qr vt Neſtor docet ex Apollonio et homero grecis poetis. Areta e. vel arete

aſchetos.
achetyp⁹

tees. p Alcinoi vxore primā ſyllabā et tertiā pducit. ¶ Arethuſa cum th aſpirato nympha in frontē ſui nōis verſa: vel in fluuiū potius. Oui. v. me. Cur ſiaceret huſa ſacer fons. ¶ Acenet⁹ pedagogi nomē interpretatur: teſte Māci. ſine cōitate ab a. i. ſine et cenetes.i. cōitas. ppriā eni ſpectabat vtilitatē. Juue. ſat. vij. Diſcipuli cuſtos premordet Acenet⁹ ipſe. ¶ Aſchetos cū th aſpirato eē nomē in. xj. Ilie. Papi. Archetypus a. um. cū th aſpirato et y greco i. exemplaris: vt ſit archetipū vetus exemplar velut qd ipſe author fecit: ad cuius ſimilitudinē conantur ſimilia efficere: ſic dicim⁹ Archetipus liber: aſchetypa vaſa ec. ab archeos idē antiquus: vetus teſte Mancinello: et typos forma archeos tn̄ penultimā pducit alij deducunt ab archos id eſt princeps: vt ſit principalis forma. Juue. ſat. ij. Et iubet archetypos pluteūȝ ſeruare

amethyſt⁹

cleanthas. ¶ Ametyſtus lapis cōtra ebrietatē valēs. Calepin⁹ vult hoc nomē ſcribi cum th aſpirato in tertia ſyllaba: et y greco atque cum th in vltima ſyllaba ab a.i. ſine: et methyſtis id eſt ebrius vel methe i ebrietas. Neſtor dicit vltimā ſyllabam eſſe ſue. ſ neth ab a.i. ſine et methyſos.i. ebrius. hinc amethyſthinus vel amethyſtinus. Neſtor carpit Tortellum qui dixerat hoc nomē in tertia ſyllaba habere i latinū

num.Mar.Quũ potes amethysthinos trientes.phal.eſt.Prudentius in psycoma.
Sardonicem pingunt:amethystina pingit iaſpis.¶ Archetius viri nomen.Vergi
lius.ene.xij.Ferit enſe grauem Thymbreus oſirim archechrium maneſtcus.Epulo archetius
nem obtruncat.Achates.¶ Arneticus apud Macrum.
¶ Calpetus viri nomen.Ouid.iiij.faſt.Et tuus eſt idem Calpete factus auus.
¶ Capetus viri nomẽ.Oui.xiij.met.Clarus ſubit ecce latino Epit⁹ ex illo.poſt hũc Calpetus
capetuſq; capyſq; Chalet⁹ cũ ch aſpirato viri nomẽ apd̃ Papi.lib.ix.the. Chryſẽ Chaletes.
dẽtũ cũ ch aſpirato ⁊ y greco:vt chryſos.i.aurũ dr̃ vas aureũ vl̃ ĩ auro ligatũ chry Chryſen
ſolctũ ꝙ eſt auro ligatũ.Mar.in fine xj.li.Ponũtur ſemꝑ chryſendeta Calpetiano. detum.
Siue foris ſeu cũ coenat in vrbe domi.Calpetian⁹ viri nomẽ:vide Chryſendetum calpetia
chremetaon viri propriũ apud Papi.vij.theb. Phylea falcato chromin et chro= nus
metaona curru.¶ Cynetes cũ y greco tertie declinationis muſca minutiſſima lõg; Cynetes.
cruribus in capite habẽs roſtrũ:quo perforat pellez hoĩs naſcit̃ ex humore:⁊ iuxta
aquas abundat.corripitur teſte Calepino.Cercetij populi in Priſcia.
¶ Darcetis femina in piſcem verſa.Ouid.iiij.met.Cogitat ⁊ dubia eſt de te Babi=
lonia narret Darceti:quã verſa ſquamis velantibus artus.Stagna paleſtini cre= Darcetis.
dunt coluiſſe figura:vetũs eſt ⁊ corripitur ſimiliter in.vij.theba.Eictria in.j.Stra.
Epipetrum ⁊ epimetrum per epſylon.
¶ Eteretes.i.Cretenſes.Sil.xiiij.moenibus Eteretum nõ fauſta ad prelia minos. Eteretes.
¶ Ection.vide e ante e.Erethuſa heſperetuſa ⁊ lampetuſa in Pylade. Feretrius. Feretrius.
Juppiter a fero:aut ferio:vt docet Propertius lib.iiij.vbi poſt multa dicit.Hinc fe=
retri dicta eſt ab ara ſuꝑba Jouis apocope eſt ꝑ feretrij.Feretrũ a ferẽdo capil⁹ quo
mortui efferuntur vel etiã in capitoliũ captiui perinde ac mortui.Seruius ⁊ Var=
ro dicunt pharetrũ eſſe grecũ ⁊ ꝓinde per ph aſpiratũ ſcribi.nã greci pheretra vo= Feretrum
cant aurũ argẽtũ:gẽmas:principũ imagines:hoſtiũ ſpolia.⁊c.q̃ in põpa ferebant
Sil.v.Dona Ioui portet pheretro ſuſpenſa cruẽto.Jdẽ ante ſyphax pheretro reſi=
dens captiua ꝓmebat lumina.Ver.eñ.xj.Sed venit in mediũ pheretro Pallante re
poſto ꝓcubuitq; ſuꝑ neutrã opinionẽ iprobãdã ẽ cenſeo.Hicetaõ viri nomẽ.vide m Hicetaon.
prim; a añ s:Jaſi⁹ ergo l.iij.Jliados.Homeri recte dixit Nicola⁹.Bello pſtãs hi= Herpeta
cetaõ.Herpeta morbus apud Macrũ Hecatebeletes ⁊ halicet⁹ ꝑ epſylon.ſt hoc tñ hipetaon
tetraſſyllabũ ꝑ ſyneręſim penul.long.⁊ cretic⁹ ꝑ epſylon ſcribit.Hipetaon viri pro= Heluetij.
priũ:Valerius Flac.li.vj.Et nũc magnanimos Hipataona geſſimonũq; nũc atimẽ Japetus
nolbũq; notat.Heluetij ppl'i:Mãtuanus in exhortatione cõtra infideles. Heluetij iapetides.
tibi dura acuũt venabula ⁊ enſes.Japetus viri ꝓpriũ.Oui.in j.met Quã ſat⁹ iapẽ Lapetie
to mixta fluuialib⁹ vndis ⁊c.¶ Japetides.vide a ante p.Lãpetie eo.ſolus filia.Pro Lucetius
pertius li.iij.Pauerat hos phoebo filia lãpetie.Lucetia Venetie oppidũ teſte Sul Macetes.
pitio in illud Lucani lib.ij.Tu quoq; cõmiſſe nudatã deſeris arcẽ.Scipio lucetie. Magete
Lucetius lingua thuſca lonẽ ſignificat:q̃ lucẽ dat q̃ nomẽ apd̃ Ver.ſolũ legit̃ teſte maſſage
Seruio in illud eñ.ix.Luceciũ porte ſubeuntẽ igneſq; ferentẽ:ſed hic viri nomen eſt tes
¶ Macetes e.vel maceta ae.i.macedo.Stat.in achil Quo macete ſua tela ciẽt quo meretri
turbine ceſtũ.Magete ſcythie ppl'i apd̃ eũdẽ in.ij.achil Maſſageta e.vel maſſagẽ= Nunicta.
tes ae.Scithicus ppl's.Sil.li.iij.Nec q̃ maſſagetẽ mõſtrãs feritate parẽtẽ.Meretrix Obſtetrix.
notũ eſt:vt meretricor.Nenicta fontis nomẽ.Mar.lib.j.Ernemeta que vincit niues Orete.
Jamb.dimeter.hic primus pes dactylus eſt,nepeta h̃erba in Sereno. Phaeton,
¶ Obſtetrix ab obſtando:vide Pactumeius in u añ m.Orete ppl'i apud Priſ.in pi ⁊ mart.
hegeſi.poſt hos cercetij quos iuxta arenũ altis.Fluctuat equorib⁹:necnõ oreteq; fe Audaci q̃=
roces.Phaeton:vide a ante e.pleureticus in Macro.parenteticus ꝑ epſylon.Phae ſt⁹ de phae
tuſa phaetõtis ſoror.Ouid.ij.me.plãgorẽ dederat equis phaetuſa ſororꝫ maxima tõte pater
hoc Tortel.male ꝑ oe ſcribit phoetuſa.Penetro cũ ſuis notũ eſt.Pl. arctra. Oui.ij. phaetuſa,
met.Eruit hic hũero pharetrã lẽtoſq; tetendit arcus.Pheretrũ dictũ eſt in feretrũ penetro.
Pyretrũ cũ y greco herba apud Macrum.Palpetus viri nomẽ.x.theb.Phlegeton pyretrum,
fluuius infernalis ſemꝑ ardens.Clau.in.j.de raptu Proſerpine.Aequora ſurgẽti palpetus,
bus Phlegetõ pluſtrat anhelis.Peucetius.Oui.xiiij.met.Peucetioſq; ſinus me phlegeton
ſapiaq; arua relinquit,ſed regius puteolos legit.Pometij oriũ vel ſingulariter po peucetius
metia e.Jtalie oppidum:vide i ante n.Jnuus.Suffetius aliqui per t ſcribũt mul pometij
ti per c,vide ſuffecius c ante e.ſplenetidus in Macro. Taygetus
¶ Taygetus ⁊ taygete vide a ante ij.¶ Teneciũ rectius ꝓducit̃ q̃ apud Juuenã= thelctuſa.
lem quidam duxerat nõ deduxerat legũt,Thelctuſa mulieris ꝓpriũ.Martialis.

lib.viij. Si Theletuſa venit ꝓmiſſaqꝫ gaudia portat. Tricteris deteris. trictericus dictericus: vide e ante r. Triquetra Sicilia a figura. nã triquetrus triãgularis eſt. Sil. li.v. Hic Aetna cohors triqtris quam miſcetat oris. Ty: ſageteo. vide a ante g.

Tricteris.
Triquetra

¶ Uegetus a vegeto as. teſtimonia facile occurrent. Ueuetus venetie venetia. ſic viri nomẽ Uenetus. vnde hec deriuata dñr vt ab heſperus veſperus apud Martia. ⁊ alios nec auſim ꝓducere. Uenetia cũ Petrarcha in.iij.lib.epl'arũ dicẽte atꝗ Uenetia mundus Neſtor tamen ꝓpter tot breues Petrarche ſuffragatᷣ. Uictus variatur ⁊ eſt naturalibus deſtitutus viribus: a vico es. Luc.lib.iij. nec ſupra caput eiuſdem recidiſſe vietum. Ueſtem ſentimus. Hora.in epodo. Ode.xij. Quis ſudor vietis. ⁊ ꝙ malus vndiqꝫ membris Creſcit odor.

Uegetus.
Uenetus.
✶ Juue. cõntẽtuſqꝫ illic venetoduroqꝫ cullo.
Uictus.
Ae ante t.

Ae añ T. agraetius: teſte Agraetio. Cynaetha cum y greco ⁊ th aſpirato capiae nomen. Diacthus hiſtoricus cum th aſpirato. teſte eodem. Dictaceã ãch locus eſt ⁊ victus a diaeto male e.i. viuo ⁊ cõuerſor. Dieta eſt quoqꝫ eſt iudicij locus Nam dieteo.i.iudico: vt arbiter. Dictarij ꝗ diete fruũt. Dictite.i. arbitri. indocti dietam putant eſſe vnius diei iter. Melanchetes canis nomen interpretatur nigram iubam habens. Chetem cum ch aſpirato iubam dicimus. melã nigrã. Ouid.iij.met. Prima melanchetes in tergo vulnera fecit. Meneletus aquile ſpecies. Nietus fluuij nomen. Panetius philoſophus Philetas poeta. Panetolium etolie maximus mons tanꝗ totam continens Aetoliam.

Oe añ T

Oe añ T. Coloetia: Damoetas viri nomen. Menoetius: vnde menoetiades. Orotes e.ſardiũ ꝑfectus: propoetides. Deucalion. Polypoethes. pirithoi filius. Timoetes priami filius. Timoetas viri nomẽ teſte Tortel.

E ante U.

E Ante U ꝓducitur. vt paraſceue preparatio a paraſceuaſo i. preparo non vt indocti dicũt a para: ſcena primam corripit tantum: ideo (vt notauit Neſtor) male dixit Riga in Luca. poſt paraſceuem lux que ſequitur phariſeos. vbi ſecunda in phariſeus male corripitur: quia rectiſſime ſcribitur gemino ſſ phariſſeus. Beneuentum oppidi nomen compoſitione noſcitur et per compoſitionẽ Longeuus diphthongon obtinet. Jſteuones. Bapt. corripit.

¶ J ante conſonanteis in Medijs.

J ante B.

I Ante b corripitur: vt Delibutus contra multos: vide e ante l. Senſibilis corripitur a Lucretio. Alia in bilis a verbis quarte: vt ſẽtio ſenſibile: volunt variari. Sed melius dicit Aldus. Nomina in bilis ⁊ bundus a ſupinis formata penultimã ſupini imitari. vt deletũ delebilis ſcitũ ſcibilis: cubitum cubilis. petitum petibilis. notum nobilis volutum volubilis: ſolutũ ſolubilis: ſititum ſitibundus: que producuntur. Contra corripiuntur territum terribilis: moritum moribundus: ſtatum ſtabilis: qꝺ Priſcianus cõtra primitiui naturam dicit corripi: quia ſtatum a ſto putat produci.

J ante c.
Felicis. Hora.j.F.
Felicẽ aie bdit acitus. cuiꝫ ꝗlibet illi alaric⁹ claudian⁹ de bello in alaricũ ſed nunꝗ tñ mauoreõ traxit l arcuꝫ res alarice tuas
Jn icus

¶ Exceptio.

¶ Oribaſus nomen canis. vide leſapo e ante l. interpretatur mõtes aſcendens. Nã oras mons eſt: beno.i. aſcendo. ⁊ ita videtur produci contra regulam de i in compoſitione. Perrhibia mulier in Pylade.

I Ante c corripitur. vt Epicurus: quod Petrarcha in ſecundo.lib.epiſto. Ad Guilielmũ Ueronenſem male produxit. Orichalcum in arte Horatij: licet grece per ei diphthongõ ſcribatᷣ teſte Politiano lib.j.epiſt. Aedicula. Juue.ſat.viij. Si quis in aedicula deus vnicus. Notentur e longis deducta felicito cornicula cornicor radicitus.

¶ Exceptio.

¶ Produce ex barbaris deducta vpſa in icus qualia ſunt pluria Gotthorũ Uãdalorꝫ Germanorũ. ⁊ aliorꝫ barbarorꝫ noia apꝺ vet... latinos vix reptã: vt Hẽric⁹ vlric⁹ Alaric⁹ lederic⁹ lodouic⁹ athanaric⁹ Rodoric⁹ Bẽteric⁹ ⁊c. ꝗ nõ minus ꝓducenda ſũt ꝙ Jacob⁹ Joſeph⁹ adam⁹ ⁊c. lꝫ nõnulli male auſi ſũt corripe. Clau. in.vj. ꝯſulatu Honorij. En alaricus ait nõ qualẽ nuꝑ ouãtem vidimus. Mãtua. in exortatione contra infideles. Hẽrice ſilebo finis. verſus eſt. Philelphus in decima) ſebe. Aut. ſinem in vita nullũ nec rebus agendis. Conſtituit Frederice ſibi ratione carere Arbi-

tros. Neſtor ſcribit. Foedericus per oe diphthōgō in pma ſyllaba a foedus: & ideo
dicit penultimā corripere. Bebelius ;credit foedus & ideo dici. Ego facile crediderim
Fredericus dici ex barbaro frederic. Nebuſſen. vult ſimiliter Theodoric: penulti. Frederic⁹
lōga dici a theodoric. Ego puto & ſi Gottorū regis nomē fuerit: a greco Theodor⁹ Foederic⁹
vel theodoros deduci: vt a gallus gallicus &c. & proinde penultimā corripi: lз libro Theodori
viij. dicat Sidonius Theodorice tue manus rogant. phal. eſt. vt in laudi. Narbo. cus
Theodoricus amat ſibi & fidū. Aducrſos pbat ante p tumultus: in quibus ſyneresi
vſus eſt. Que aūt e latinis aut grecis deducunt ppria in icus corripiunt: ideo male
de olbus intelligit illud Alexādri. Jn pprijs icus pducit: vt fredericus. Corripiun
tur itaqꝫ hec & longe plura Mylicus: melicus ruſticus: monicus: abicus: euthicus/
autolicus/ Stoicus/ vrbicus/ Gallicus/ Germanicus/ dominicus/ garricus/ attic⁹/
perſicus/ getulicus/ Ponticus/ &c. Teſtimonia facilima inuentu ſunt: lege ſi dubi-
tes Neſtorem. Mar. lib. viij. Qui pter cenā ruſtice cedo cocum: hic Ruſticus viri
ppriū. ideo pro diui Dionyſij ſocio turpiſſime pducit. At pulchre ſunt differentie
(inquiet aliquis) Ruſticus arua colit Ruſticus ad ethera ſcandit. Eſt helena mere
trix: crucis inuētrix ſit helena. Aequora ſunt maria eſt & ego materqꝫ maria. Cur nō
itidem recipitis hos verſiculos: Donat⁹ eſt doctor ſed donatus datus extat. Vrba
nus eſt ſanctus: vrbanus habet honeſtus. Nobile felicis: fixū ſibi felicis optat. Si
has & ſimiles mille nugas effutiuiſſet greciſm⁹ aliqs: vel Alexāder: iam eſſent bar-
baris tanqꝫ Delphica oracula. adeo tenaciter inherent ſemel male recepta. profec
to he nuge etiā viros alioqui doctiſſimos in errorē duxere: veluti Guaguinū cum
quodā nō indoctiore dicentē. Sic me (crede) cui verſus dnice leuarūt: vt ſolet egro
tis dū venit alma ſolus potuiſſet recte dicere Mācine ad mācinū cū ſcripſit Que-
ſtic lōgie ſunt pducunt: vt amicec. i. victoria. philonicus ſtratonicus olympionices
polynices hipponic⁹. &c. q ſunt fere virorū ppria: vt Theſſalonica oppidi. cū th aſpi Theſſalo-
rato vt Theſſalus. Claud. lib. ij. in rufinū. Tāgebat macedō fines muroſqꝫ ſubibat. nica
Theſſalonica tuos. Papi. lib. v. theb. Cōmēdat honorē Frontis & oblatā polynicis polynices
munere grato. Loricā. fit a poly. ideo in ſecunda y grecū ſeruat: pduc vndecūqꝫ eſt Berenice
berenice. Iuue. ſat. vj. Grandia tollunt cryſtallina: maxima rurſus Myrrhina dein berenicis
de adamas notiſſimus & berenices. Jn digito factus precioſior. ℂ Berenicis idis.
oppidum. Sil. lib. iij. Affuit vndoſa cretus berenicide miles. Sic Eunica &c.
ℂ Amicus inimicus & que hinc fiunt. Perſius. Eo modicus voti preſſo lare: dulcis Amicus
amicis amicio hinc nō eſt: ideo corripitur: vñ amictus &c. amycus viri ppriū cū Amycus
y greco naturalr corripit. Vergil. Nunc amyci caſū gemit. frequens eſt in Valerio
Flacco: nec corripit ad differentiā appellatiui amicus eſt cū hoc latinū: illud gre
cū a grecis nr̃is amicus nullā ratione hñtibus pculdubio ſemp correptū: vt ab Ho
mero &c. nā eiuſmodi differentiā ponere ſapit neſcio qd triuiale quale inter ruſti-
cus cōe & ruſticus ppriū barbarie primipili excogitarunt: q res doctiſſimos queqꝫ
decepit: vt frequēter notaui. Ergo ſi quiſpiā ab amicitia nomē aut cognomē naſci-
ceret is amicus penultima longa diceretur: veluti in multis factū tam longis qꝫ Anticus
breuibus: veluti. Ruſticus/ Seuerus/ Maximus/ Barbara/ Regina &c. Apicus.
ℂ Anticus producitur: vt poſticus/ apricus/ apricari, ſole gaudere/ & ſole gaudere Apricari
Perſius ſat. v. Cicer ingere large. Rixanti pplonſa vt flora lia poſſint. Aprici meni Apicius
niſſe ſenes. ℂ Apici⁹ viri pprlū. Mar. li. iij. De nullo quereris: nulli maledicis apici Bricia
ℂ Aricia hinc arin⁹ a. u3. vrbs Italie. Verg. vij. ene. Virbi⁹ inſignē. que mr Aricia Edicolus
miſit. Hora. vl. epi. Emptor aricini quondā verentis arui. Aequicolus. vide ae di Caicus
phthōgon ante q. & ſine diphthongo. Ediculus vide ibidē: Bellicanus in Auſonio:
ℂ Caicus fluuius. Oui. in. iij. de arte. Queqꝫ bibunt vndas myſie caice tuas. p mon Craticula
te ſilr pductā legi: & p viro apud Verg. ene. j. Caici quoqꝫ pplı ſunt germanie. Lu Canicula
ca. j. Et vos crinigeros bellis arcere caicos. ℂ Craticula a cratis diminutiuū. Mar.
in apo. Parua ſibi ſcuruus craticula ſidet ofella. petrarcha male corripuit ſic Ne Clauicula
ſtore dicens craticulam & gemino ſecundum martyre buſtum. Canicula. Perſius. Cuticula
Sed quid agis ſiccas inſana canicula meſſes Jandudum coquit. ſic ceteri. Caprific⁹
ℂ Clauicula neſcio an vſqꝫ corripiat. producit certe a Germanico in arato. Qualis
ferratos ſubicit clauicula dentes. ℂ Cuticula. Iuue. ſat. xj. Nr̃a bibat vernū cōtractat Cunicul⁹
cuticula ſolem. Perſius. Semper & aſſiduo curata cuticula ſole. ℂ Caprificus q̄ a
ficus eſt. hinc caprificari caprificatio &c. Perſius. Rupto iecore exierit Caprific⁹. Ca
p̄ fici ſunt etiam caniculares dies. ℂ Cuniculus: vide u ante n. ℂ Coryeus certe

Coricus
Cōuiciu3.
Ceruical
Embricus
Ecolus
Febricito.
Febriculoſus.
Junices
Labicum.

corripit vt pz in oš ħr. Priſci.ħi in pihegeſi auſus eſt pducere. Coric⁹. Cōuiciū3 a vicis dictum in quibus plurimū fit: vel a vocū multitudine (vt feſto placet) quaſi cōuotiū. Mar. li.iij. Lis erit ingenti faciet conuicia voce. hinc cōuiciari verbū. Ceruical extrico. foelicul⁹ merctricula ex primitiuis noſcunt. Embric⁹ teſte Sul. Ecol⁹ vide ecolus erica herba p ei diphthongō. Febricito neſcio an veterū qſq̄ corripuerit: notaui nuper pductionē apud Mar. li.xi. Febricitatē baſiabit ⁊ flentē. ſcazō eſt. quare cū Macro nō corripiā donec correptio ex veterū aliquo nota fuerit. Fulica videt apō Sel. pduci: cū reliqs corripiā. Febriculoſus q3 pducit. ergo ⁊ febricula vt opinor. vide e añ b febris. Fuſciculus vir. in.ij. Mar. ¶ Formica. vide a añ d Cicada. Sienicō fluuius in Pylade. ¶ Junices pducit p cremētū: qr puto ſinglare eē iunix ⁊ ſunt iunices iuuēce adhuc tenere etatis q̄ vitule eſſe deſierūt. perſius. Tot tibi quū inflāmas iunicū omēta liqueſcāt. Labicum ⁊ labicus labica: vide a ante b.

Lorica
lectica.
Lūbricus.
Marica

¶ Lorica. Ouid. iij. met. Loriceq̄ modos ſquamis defenſus ⁊ atre Duricia pellis.
¶ Lectica lecticula. Mar. libr. ix. Dat tibi ſecuros vilis lecticula ſopnos Peruigil in pluma Catul⁹ eſſe iacet. ſic eſt in libris quos vidi Neſtor tñ legit tegeticula. Lumbricus vermis terrenus a lubricitate dict⁹. Seren⁹. Lūbrici q3 terreſtres naſcētur olino. Macer lumbricos vētris hāc ſepe bibēdo necabis. Lacerpitiū: vide a ante s.
¶ Marica mater latini. Verg. vij. eneid. Hunc fauno ⁊ nympha genitū laurēte marica. Accipimus ⁊ etiam oppidi nomen vt dicunt Lucani interpretes in illud lib. ij. per regna marice. eſt finis verſus.

matricida
mauríci⁹.
myrica
Medicus.
mendico

¶ Matricida neceſſitate quadam apud Auſonium vt dictū eſt.
Mauricius viri proprium iuſtiſſimi. Martialis libr. v. Probitate marcos: equitate mauricos. Scazon eſt.
¶ Myrica cum y greco in prima humile virgultū naſcit in Italia. alio nōie dicitur tamarica. Ver. Non omnes arbuſta iuuant humileſq3 myrice.
¶ Mendicus ⁊ verbum mendico as. vide Tetricus e ante t.
¶ Multicium veſtis. Juue. ſat. ij. Quero an deceant multicia teſte: nonnulli per t. multitium ſcribunt. ⁊ dicitur a multis ⁊c.

Naſica.
*Nuartia.
Gaudet in
effoſſis habitare cuniculus antris.
Nouicius
Numici⁹.
Pedico

¶ Naſica viri nomen. Horat. ſat. xv. Filia naſice metuentis reddere ſolum. Naſica etiā vrbs Indie eſt. at per eu diphthongon. Nauſicaa fuit Alcinoi filia. vide a ante a. Neſſica teſte Priſcia. Nouicius: ſed multi per t nouitius ſcribunt. Juue. ſat. iij. Tetrumq̄ nouitius horret porthmea.
¶ Numicius viri ⁊ fluuij nomē recti⁹ pducit tetraſſyllabū eſt nō (vt quidā putāt) triſſyllabū. Numicus. Ouid. me. xiiij. Infrēta flumineis vicina numici⁹ vndis: ſic recte tredecimi eīn. author ex Oui. dicit. Victus numicius vndis. Ver. eñ. vij. Tyrrhenum ad Tyberim ⁊ fontis vada ſacra numici pro numicij a pocope. vt apud Hora. in. xix. epl. Beſiduſiū numici melior via dicat an appi. at i alia epl'a apō eūdē verſus eſt. Nil amirari ppe res eſt vnā numici. Nutrico as. pducit ab Eraſmo dicēte: atq̄ eadē tell⁹ ſucco nutricet eodē: Pedico nomē ⁊ verbū a pēs pedos. i. puer. in Papeia dr hēc pmā ſyllabā q̄ eſt in penelope ergo penelope in pma videt hēre ae diphthōgon. Mar. pedicat oroō ſellat linus: olle qd a te. Idē cōciſis natib⁹ nō eſt pedico marit⁹.

Palicus.

¶ Palic⁹ ethnic⁹ deus fuerūt aūt palici duo: qb⁹ mr Thalia ex Joue grauida. metu Junonis optauit ſibi terrā dehiſcere. qd factū eſt: ſ3 tpe part⁹ rurſus exhibiti ſunt filij: quos ob id palicos dixere. de qbus pulchre Macrobius in. v. lib. ſat. Dicunt aūt palici a palin. i. rurſus ⁊ ikein venire. author Seruí. l. ix. eñ. Oui. xv. met. Stagna palicorū rupta feruentia terra: Sil. Et qui pñtes vomitāt per ſura palaci

Poſticus.
* Horat.
Atria ſeruātez poſtico falle clientem.
pudicus
phericus
phoenicopterus
periculū3.
Pedicul⁹.

¶ Poſticus. Perſius. Poſtice occurrite ſanne.
¶ Pudicus. Ouid. Lis eſt cum forma magna pudicitie.
¶ Phericus: ⁊ prodicus. vt quidam volunt.
¶ Phoenicopterus. vide o ante n. Pñricius vir in Baptiſta.
¶ Periculum. Ouid. iij. met. Quantaq̄ vitarit narrare pericula geſtit.
¶ Pediculus a multitudine pedū vermiculus capitis nec a pēs. i. puer dr q̄ ſtra mt tos: qr prima corripit. hinc pediculoſus p quo apud Mar. ineptiſſime legit periculoſus: vt cū Nebriſſenſi ſentio qui in nominato libro attulit hunc verſum. Et mēti dōs minus pediculoſi. quē magno labore q̄ſiui: q̄ſitū3 legere. Mar. tñ hūc verſum nō aiaduerti: tandē repperi in lib. xij. hinc menti dñs periculoſi: vbi legi d3. Hinc menti dñs pediculoſi. phal. eſt. Subijciā totū poene epigrāma; ne qs dubitet pediculoſi venuſte. periculoſi vero inſulſiſſime legi.

¶ De importunis baſiatoribus.

Tantum dat tibi Roma baſiorum
Poſt annos modo quindecim reuerſo.
Quātum Leſbia nos ledit. Catullo.
Te vicina tota te piloſus.
Hircoſo premit oſculo colonus.
Hinc inſtat tibi textor inde fullo.
Hinc ſutor modo pelle baſiata.
Hinc menti dominus pediculoſi.
Hinc defloculus ⁊ inde lippus.
Jam tanti tibi non fuit redire.
Penultimum verſum pueris indignum reliqui.

¶ Periculoſus .i. moleſtus a petris dictū nomē. non auſculto Domitio q̄ a tricis Rubrica
dici putat: Mar. lib. iij. Res petricoſa eſt cotile bellus homo. Rubrica. vide a ante r. ⁊ Perſius.
Maſurius: Redimiculū ⁊ ſi quid aliud in aculum eſt a verbis quarte. Juue. Paula Nō ſecus
tim qui longa domi ridimicula ſumūt. Saticulus Campanie pplˀs. vide arūci a aſi ac ſi oculo
r: aut Sericulus. Sophopichion. Catul. Dū magni ſophopichiō diſertū Othonis rubricū di
caput oppido pupillum. Phaleucij ſunt. alij legunt holopȝichion qḋ interpretaꝛ to rigat vnū
tus cubitalis: nam piſchis cubitus eſt. alij ſalapentium atq̄ alij aliter. redimicu-
¶ Sitícula ſiticuloſus. Hora. in epodo. ode. iiij. Siticuloſe apulie. Jambicus dime- lū ſaticul⁹
ter pnimus pes iambus eſt: q̄ pyrrichiū nō admittit ratio carminis in prima regio Sophop-
ne ſed nec vſq̄ q̄ ultima cuiuſq̄ eſt cōmunis ſyllaba verſus. Manifeſtū eſt qḋ dico chion
et priapeis non ſum mihi graculus ve raptor Aut cornix auis aut aquoſus an Siticula
ſer Aut coruus nocuit ſiticuloſus phaleucij ſunt. ¶ Sopniculoſus. Mar. libro .iij. ſiticuloſus
Sopniculoſus ille porrigit gelires. Scazon eſt. Sopnicu
¶ Tegeticula: vide i aſi c lectica. Triuicus pagus Italie. vide a aſi p. Apulia. Tibi loſus
cem patet. Vaicus viri nomē. Silii .i. Stantē p muro: ⁊ mutantē mēbra vaicū. Va- tegeticula
ticanus variaꝛ Mar. li .i. Jn vaticanis ꝛōdita muſta cadis. Juue. ſat. vi. Et vaticano Triuicus.
fragiles de monte patellas. Hora. i. car. ode. xx. Redderet laudes tibi vaticani mon- Hora. i. ſer.
tis imago. ſat. cū ad eniti. Petrarch. inepte etiā primā corripuit dicēs ad būdictum. ſat. v.
diccris ⁊ clauſtro Vaticani corpus humandū. Jn multis iam dictis q̄ videnꝛ pnā- Nūq̄ eris
turā corripi: vticanicula cuniculus craticula clauicula ſiticuloſus pediculoſus ⁊c. pſenius ni
malis veterū authoritatē ſeq̄ q̄ grāmaticorū pcepta. ſi q̄s tn̄ hec corripuerit tolerabi ſi n vicina
tur ſi in ceteris vetuſtatē inuiolatā cuſtodiuerit. Umbilicus. Jn priapeis. Ne quicq̄ triuici
ſibi pulſet vmbilicū. phal. eſt. Hora. in epido. ode xiiij. Ad vmbilicū ducere. vſus eſt Vaicus
iābicus dimeter. Vepicus q̄ aſpicus eſt. Sil. viij. Vepicus quondā venerabile nomē Vatican⁹
ab alto ſaturno. Viticula vitis. Ver. in diris. Dulci nāq̄ tumet nondū viticula bac Umbilic⁹.
cho. Urtica vide o ante ꝗ: roſa. Veſica vel venſica a vento: vt Capro. placet. vide pe- Vepicus
pedi in preteritorū geminatione. Uſtica mons in ſabinis ⁊ inſula iuxta Siciliā: atq̄ Viticula
in ea vrbs. Hora. lib. i. car. ode. xvij. Valles ⁊ Uſtice cubantis Leuia perſonuere ſa- Venſica
xa. duo ſunt verſus prior iambi. hypercatalecticus: ſecūdus alcmanius dactylicus Uſtica.
tetrameter. Veronica producitꝛ: teſte Laurentio Valla.

I Ante d corripitur. vt preſidium. ⁊ cōpoſita bifidus trifidus J ante d.
reciduus perfidus a fides: ſed a fido infidus pducitꝛ. Notetur c longis cōpo
ſita: occido: trucido: a cedo: cōſidero: ⁊ deſydero: deſyderiū: ⁊ propriū Deſide-
ri⁹: Hor. Tu quid ego ⁊ populus mecum deſyderat audi. reliquorum teſtimonia fa-
cile occurrent. Catul. Cum deſyderio meo nitenti. phal.

¶ Exceptio.

¶ Produc in ido denominatiua qualia ſunt formido libido cupido tam p cupidita-
te q̄ pro deo amoris. Myrmidū corripitꝛ etiā ſi myrmido dicaꝛ: q̄ de latinis intelli- Jdo
gim⁹ quoq̄ gtūs in inis deſinit. Produc maſculinū in ides ab eus. vt pelides. achil-
lides phoronides pmethides neoclides dryanthides coronides theſides Thyti-
des. ⁊c. Ab us ſo pauca pducūt vt lygurgides belides (vt Neſtor vult) Bacchid e
ae. bacchides is. viri ppriū corripitꝛ a Riga dicēte. Alcim⁹ hoc ſpacio rediēs cū bac-
chide pugnat. Reliqua patronymica in ides nō ab eus corripiūꝛ pter forſā pauciſſi
ma. corripe itaq̄ priamides Japetides ⁊c. Oui. lib. vj. faſt. nulla coronides cā doloris
ait a Coroneus. Jn .ij. met. nō eſt coronide legendū a coronides. ſꝫ coronida in actō coronides.

a coronis. Cũ iuuene homenio vidiſſe coronida narrat hoc eſt coruus dicit ſe vidiſſe coronida amicã phoebi cũ iuuene quodã hemonio: hi ablatiui Theſeide ⁊ Phoronide nõ ſunt a maſculinis in des: ſz a ntis in is q̃ penultimam gti ſẽp corripiũt ſiue ſyncreſis ſit ſiue nõ: ſiue ab eius fiant ſiue aliũde: vt phoronis idis.i.io. de qua meminit Oui. ab phoroneus: vñ maſculinum penulti. longa phoronyde. Theſeis idis. vt Aeneis idis. poema de Theſeo ⁊c. Oui. in ibin. Utqȝ lycurgidẽ iactauit ab equore natum. Uer. Belide nomẽ palamedis ⁊c. Belides plurale corripit: q: ẽ a belis idis

Abydos
Acidia

¶ Abydos vel abydus cũ y greco Aſie vrbs. Uer. i. geor. Pontus ⁊ oſtriferi fauces tentantur abydi. hinc abidenus a. um. ⁊c.

¶ Acidia. i. ignauia inertia tediũ: qḋ per e accedia rectius dici potuiſſe: vide a ante c. Aphidas viri nomẽ in. xii. meta. acidalus fons in orchomeno veneri ſacer. vñ Uenus acidalia dr: hinc acidalius a. um. i. venereus: Mar. li. ix. Nomẽ acidalia meruit qḋ arundine pingi. Ariſtotcles in. ii. triſtiũ. Alcides. i. hercules. vide e ante p. Tlepolemus: ab alceus patronymicũ eſt: vt archanides ⁊ Licorides plura. Alybides cũ y greco in ſcḋa ſyllaba populi quidã vnde priapus dictus eſt a lybida: Uer. in. coppa. Huc alybida veni: feſtus iam ſudat aſellus.

Acidalius
Alybides.

Calidon.
Chelidon
Chelidonia

¶ Calidon vel per e potius caledõ ſylua britannie vt docet Omnibon⁹ in illḋ Luc. vi. Unda Calodonios fallit turbata Britãnos. penultimã gti corripit: quã ꝓducit ꝑ y grecũ calidõ qḋ ſecundã corripit. ⁊ eſt aetoliorꝫ vrbs. Uer. Quod genus aut Lapithis tñ aut calydone merẽte. Chelidon onis penulti. gti correpta. i. hirũdo: vñ dicta eſt herba chelidonia quã oculis eſſe salubrẽ oſtẽdere dũ venenatis pullorꝫ oclis illa medent macer dũ alterũ recte ponit: alterũ maculat dicens. Indeqȝ nomen. hȝ Chelidonia nãqȝ Chelidon dr. hec volucris Grecorũ more vocari. Lõge libẽtius ſequar doctiſſimũ. Columellã. lib. xi. dicẽtẽ. Purpureeqȝ chelidonie: pingues mariſce. Serenũ quoqȝ dicẽtem. Sepe chelidoniã cũ ſucco lapatis addes. eſt ⁊ chelidonia lapillus ꝑcioſus ⁊ q̃dam regio eadẽ ſemꝑ quãtitate retẽta. Priſcianus in perihe. Partib⁹ extremis Pãphili claudit: iſtro. Atqȝ chelidonie rupes cingunt eodẽ.

Crepida

Crepida licet a grecis ꝓducat tamen latini quos ſequemur qui latine ſcribere volum⁹ tantum corripiunt: vt Perſius ⁊c.

Dauides
Elegidiũ
euripedes
* Uerg. in Buc. iuuenes aliuȝ ſi te hic faſtidit alexis
Frigidul⁹
Formido
Iuue. In gremio matris formidat ruſtic⁹ infans.
godofrid⁹.
Iſidius

¶ Dauides e. i. Dauid iudeorꝫ rex fortunat⁹. De magno magn⁹ Dauides ſcripta reliquit. Euclides. Sido. in laudib⁹ narbonis. Euclides ſpaciũ ſciens olimpi ꝓhal. eſt. Mar. lib. v. Ducẽta clamat coccinat⁹ Euclides. Scazon eſt. Elegidiũ diminutiuum ab elegia: vt epiſtoliũ ab epl'a. Perſius. Nõ hic eſt illas Acti ebria veratro nõ ſiqua elegidia crudi dictarũt pceres: euripides vtrobiqȝ cũ i latino: teſte geor. Ual. Placen. Sido. ad foelicem Orcheſtã quatit alter eripidis. ⁊ in laudibus Narbonis Ceſſiſſent Sophocles ⁊ euripedes. phalencii. ſunt in Gellio etiã corripitur. ideo variatur. ⁊ euridas, vir ꝓducit a Callimacho. Faſtidio faſtidiũ vtrunqȝ eſt in. ii. ecloga Uergilii apud quẽ (niſi codex mẽdoſus ſit vt eſſe ſuſpicor) in ciri. frigidul⁹ cõtra primitiui naturã ꝓducit: hinc magno generata Joui frigidula ſacra. notat hoc Badius. ergo vt frigidus ita frigidulus tñ corripe. Formido as. verbũ notũ de nõie dictum eſt. Godofridus aut godofredus viri nomen. Iſidius ab iſis i ante o. Jo.

Lacydes
Meridies.
Neſide
Poſides
Poſideri
Phaſides:
Pherecy des
Poſtridie.
Pridie.
Thucydides

¶ Lacydes per y grecũ viri nomen teſte Calepi. dicẽte Heraclides corripi: qḋ Bebelius vult ꝓduci quod placet. Meridies dictũ eſt in regula cõpoſitionis de i. Neſide ppli in perihegeſi. Poſides ſpadonis nomẽ. Iuue. ſat. xiiii. Ut ſpado vincebat capitolia noſtra poſides. Poſi terrĩ ppli apud Priſci. in Dioniſio. Phaſides viri nomen ſcio produci: lȝ teſtimoniũ mihi exciderit. Pherecydes cũ y greco poeta grec⁹ phitiriaſi interiit. Seren⁹. Sed q̃s nõ paueat pherecydis fata tragedi. Qui nimio ſudore fluenti alalia terra eduxit turpi miſerũ q̃mo: te tulerũt. Poſtridie ⁊ pridie cõtra Sulpitiũ ⁊ plures: q̃ aut neſcierũt: aut dubitauerũt harũ dictionũ mẽſuras: ego itaqȝ primus hãc rem enucleabo ex oratore celeberrimo Quintiliano: cuius ṽba in lib. ix. de cõpoſitione hec ſunt. Creticus eſt initiis optim⁹. Qḋ precatus a diis immortalibus ⁊ clauſulis. In conſpectu populi romani vomere poſtridie. hic ſtridie eſt Creticus. i. amphimacrus pes ex breui inter duas longas. q̃ aũt. creticus ſit amphimacrus patet ex eodem libro vbi dr. Medias inter longas breuis faciet emphimacrũ ſed frequentius eius nomen eſt Creticus. ⁊ ex Apuleio prima apologie oratione vbi hic eſt iambicus trimeter. Conuerritorem pridiane reliquie vbi reliquie ſingulare eſt. piſide. vide i ante a polyphides in pilade. Quotidie variatur.

¶ Thucydides in ſecunda ſyllaba producitur. in Catalectis corripitur in Auſo.

¶ Vectidius viri nomen. Perſi. Queſieris noſtin vectidi pdia cuius: p vectidij per Vectidiu.
apocopen. ¶ I ante f. non inueni niſi in compoſitis que corripiunt: vt ſemifactor: IS I ante f.
Arator produxerit. Aliſe producitur: multi aliphe ſcribunt: vide a ante l.

I Ante g corripitur vt corrigia male pductū ab Aratore: vi
de a ante m calceamētū/mitigo/leuigo/clarigo/litigo/porrigo ꝟbā qꝛ om= I ante g.
nia ab ago: vt mitte ago clarū: ago litem: ago porro vel procul ago ⁊c. No=
tētur e lōgis ꝯpoſita: vt affligo/infligo: pfligo etiam prime verbū: infrigido refrige=
ro infigo depygis ⁊ philopygiſta: vide i ante g pyga. bene profecto dixit Petrar=
cha in .i. aphrice. At coeptum primo profligatumqꝫ ſecundo: eſt bellū male autē di=
xit Macer Et ſic ſub dio prius infrigidata bibatur.

¶ Exceptio.

¶ Producunt in Igo nola: vt porrigo morbus ⁊ minutus furfur. Iuue. ſat. ij. Grex
totus in agris Vnius ſcabie cadit ⁊ porrigine porci. Siligo in is. tm̄ femi. gnis: vt re Igo
cte docuit Badius nr̄ ꝯtra Sinthenū: male dr̄ in Calepino corripi. Iuue. ſat. v. Sed Siligo
tener et niueus molliqꝫ ſiligine factus. Idē. Tot medicaminibus coctcqꝫ ſiliginis of=
fas. Mar. li. ix. Illa ſiligineis pingueſcit adultera cunnis. Falſus itaqꝫ eſt verſiculus
Si bona ſit ſiligo venict bonus inde ſiligo ſic origo lolligo ꝟtigo vligo fuligo caligo Auriga
Auriga e. ⁊ ꝟbū aurigor aris. Ouid. ij. met. Hic ſitus eſt phaetō currus auriga paterni Caligo
¶ Caligo as. obſcurus ſum. Verg. ij. ene. caligat nubem eripiā ⁊c. Ideo Petrarcha
hallucinatur in .vij. Aphrice dicens. Eſt mihi propoſitū qm̄ calligantia mūdo. Lu
mina ſunt propius veſtris accedere terris. Calliga autē: ⁊ hinc verbū caligo corripi Caſtigo
notiſſimum eſt Caſtigo in Iuue. ⁊ alijs ✱ Iuue.
¶ Diapiga nō ex ruta medicamētū apd̄ Macrū de ruta. Ex hac antidotū nō pau Triſtibus
cis vtile cauſis cōficitur: medici dicūt diapigan illud. Piganon in greca lingua: obſcenis ca
qꝛ ruta vocatur. Faſtigiū rei ſummitas. Iuue. ſat. iij. Ex humili magna ad faſtigia ſtigas tur
rerum extollit quoties voluit fortuna iocari. hinc faſtigiare verbum. pia cuꝫ ſis
¶ Fatigo. Verg. Terga fatigamus haſta ⁊c. In. ix. en. Inſtigo notū eſt. ¶ Leſtrigo Diapiga=
nes Italie ppli quondā: quorum rex antiphates fuiſſe dr̄. hinc leſtrigonius a. ū. Sil. non.
lib. vij. Littora caiete Leſtrygonioſqꝫ receſſus. Tibul. lib. iiij. Incultos adijt leſtry= Faſtigiuꝫ
gonas antiphatēqꝫ. Sido. ad felicē. ⁊ leſtrigonū famē tyrāni: ſic ceteri ideo idē mi= Faſtigo.
nus docte dixit ad maiorianū Leſtrygones nos eſſe putat mōſtrūqꝫ tributū. ſcribit leſtrygōes
autē per y grecū in ſcd̄a ſyllaba ⁊ ac diphthongon in pma correptione: ne Sidoniū Origanuꝫ
imiteris. ¶ Origanū herba nō grece ſcribit per ei diphthongō q in e lōgā vel in i lō
gā vertit: itaqꝫ origanū correptis prima ⁊ tertia: ſcd̄am pducit: vt ex grecis poetis quadrige.
Nicandro ⁊ atheneo docet Geor. Merula ꝯ Calderinū: qui teſte etiā Nebriſſen. ma ✱ Ver. in
le legit apud Mar. li. iij. depoſui ſolas affert ꝑtinus ingēs Inter lactucas origanū geor. vt cū
qꝫ liber: qꝛ recta lectio ē oxygarū. i. acutū garū vt pote ex aceto ⁊ oleo cū quo lactuce carceribus
ſumūtur ⁊ eſt periphraſis principij cocne. Macer igit male dicit origani vires ⁊c. ſeſe effude
¶ Preſtigie. Capel. corripit: Prudentius producit. re qdrige.
Quadrige produci notum eſt: vt vbige.
¶ Salpiga ſerpentis nomē. Luca. li. ix. Quis calcare tuas metuat ſalpiga latebras Salpiga.
¶ Vectigal. Hora. ſ. ſermo. Iurgatur verbis ego vectigalia magna. Vectigal.
¶ Veſtigo as. ⁊ veſtigiū. ſic inueſtigo perueſtigo. Ver. in more. Veſtigatqꝫ locuꝫ ⁊c. Veſtigo.
Sedulius in fine per ſyncopā voſtigis p veſtigijs dixit. Vropygiū. in. iij. Martia. I ante l.

I Ante l corripitur. vt conſilium peſtilēs berſilia inquilinus. Ili in vctō.
Verg. vigili populi ⁊ alij a breuibus vocatiui quos rōne accentus minꝰ opi
nor nō corripi cōtra Sulpitium donec ex fide digno cōtra me proferantur teſtimo=
nia. Oui. in priapcis. Si pauper mihi ſit vel inquilinus. phal. eſt. Martia. li. x. Pro
pudor. Herſilie ciuis ⁊ aegerie. Hora. li. i. car. ode. xxiiij. Nulli flebilior qꝫ tibi. Ver.
et alibi. Adducere ſitim tēpora. Vergi. Aſclepiadea ſunt: ideo teſte etiam Neſtore
nō recte dicit Arator. Publica libertas ſanctiſſime papa vigili aduenit. nāꝫ vigilius
a vigil dr̄: ⁊ proinde corripitur. ſic baſilius corripitur vt opinor: velati baſilus viri
proprium apud Iuue. Mantuanus tn̄ vocatiuū baſili pduxit forſan propter dictuꝫ
Verulani ego tn̄ nō auſim imitari. Notent e longis ꝯpoſita. vt primipilus dux qua=
dringentorū militū in prima acie: ſiue quinta Centurio prime cohortis. hinc primi=
pilaris. Eraſmus. Primipilari duce quo triūphāt. Argiletū locus Rome ab argi=

morte dictus. Mar. lib. j. epig. Argi nẽpe ſoles ſubire letum. phal. eſt. Cõpillo ſuppl
lo expilo oppilo a greco v̄bo pileo. i. cõplano ⁊ equo: ꝓ diripere ⁊ ſurripere: nã qui
diripiũt domũ vel q̃d aliud: videnẽ rem equare ac ꝯplanare. nã quo pacto pulchri⁹
oppillare domũ cõplanauerit ꝙ q̃dcq̃d in ea eſt auferendo. Lucr. li. vj. Fluctib⁹ aduerſis opi
Expillo lare oſtia cõtra. i. occludere. Ouid. xiiij. met. Expi atqꝫ genis oculos. i. deripit: ſpoli
at aũt eſt hic pilos extrahere. vñ expilare hereditatẽ vel ſupellectilẽ. vñ eſt titulus
Compilo de crimine expilate hereditatis. Cice. Si ſocium ſpolias erariũ expilas. Hor. ſat.
j. Iã ſatis eſt. ne me criſpini ſcrinia lippi. Cõpilaſſe putes v̄bũ nõ amplius addã.
Indocti capiũt ꝓ colligere. Que a v̄bo pilo. i. pilos extraho ſiunt. corripiũtur. vt de
Depilo. ⁊ pilo. Martia. Cui preſtas culum quem Labiene pilas. Idem lib. ix. Quũ depila
tos chreſte culeos portes: Scazõ eſt. Notenẽ geminata cordila agilla pompillus
pompilla Monaſillus pugillares agillinus Catillus ⁊c.

Exceptio.

Ile. Producunẽ ſubſtãtiua in ile: ⁊ noib⁹ formata in ilis: vt homile: caprile: ſuile: edi
Ilis. le: quintilis: ſextilis: aprilis: teſtis ſi a teſta vlꝫ legaẽ: at p th aſpiratũ ⁊ y grecũ in
* Aprilis ſc̃da ſyllaba. Teſtylis: mulieris nomen corripiẽ. Uer.⁹ Teſtylis: ⁊ rapido feſſis meſſo
Ouidius ribus eſtu ⁊c. Senilis virilis: ſic etiã cubile: ſedile: ancyle: mãtile: ſubtilis. et vndecũ
iiij. faſt. ce qꝫ eſt exilis at corripiẽ. Quintilius viri nomẽ lꝫ a quintilis videaẽ deduci. Corripe
ſar in apri aũt que in atilis deſinũt: fluuiatilis: aquatilis: ⁊ a verbis vel participijs in tilis: ſi
li q̃d tuea lis xilis vt ſolitilis textilis ſeſtilis nexilis futilis fertilis: miſſilis: ſic neutrũ miſſile
ris habes docilis vtilis: ſic amicabilis ⁊c. Cum parilis humilis dapiſilis. Lucre. li. j. diuidere
⁊ noctes parileis agitare diebus quidã inepte ꝓduxerunt. Lucanus li. vij. Spar
gitur in numerum diuerſis miſſile votis

Aſylum Aſyllũ cũ y greco locus ꝯfugij ſcribiẽ teſte Neſtore vnico l a ſylao. i. ſpolio rapio
aufero: violo: ⁊ a ꝓmitiua pticula: q̃ inde auferri nemini licet. Aſyla ſunt oĩa dei tẽ
pla ⁊ p principale priuilegiũ quedã loca ꝓphana. Tortellius vult etiã vnico l. ſcri
bi ⁊ cũ Seruio ⁊ ſyro. i. traho deducit r in l verſo: q̃d in pleriſqꝫ videmus vt pellex
pellucidus intelligo. Iuue. ſat. viij. Nomẽ ab infami gentẽ deducis a ſylo: hec opi
Aſilus nio placet: lꝫ nõ ignorẽ Placentinũ gemino ll aſyllũ ſcribere ab a ꝓmitiua pticula
Aſilas ⁊ ſyllo. i. rapio vñ petroſyllũ herba. deduciẽ. Aſilus vnico l. ⁊ i nẽo teſte Neſtor ait
Aſili. quo teſte quidã gemino ll aſyllus ſcribunt inter q̃s eſt Georg. Ual. volatile eſt q̃d
dictũ taban⁹: ⁊ oeſtr⁹ vl̃ oeſtrũ. vide oe diphthõgõ iaũ s oeſtr⁹. Aſilas e cũ vnico l.
⁊ i. nẽo teſte Neſtore viri nomẽ. Uer. lib. x. Corynciũ ſterniẽ aſilas. Aſili⁹ viri nomẽ
Achilus Iuue. ſat. j. At palum gemit vxor aſili. Sunt q̃ꝫ aſili ppli. Sil. lib. viij. Quis eſis re
allophyl⁹. gnator erat fluuioqꝫ reliq̃t nomẽ: ⁊ o ſeſe pplos tũ dixit aſillos. Achilus q̃d per e
quoqꝫ recte diceret a chelus d̃r ſine labijs. nã χειλος labiũ eſt per ei diphthongon
Allophilus. i. alienigena: ꝓduciẽ teſte Neſtore q̃ recte dixit in hoc erraſſe Rigã
in aurora dicentẽ. Crinẽ: q̃ allophylis hoſtib⁹ ille datur. Errauit quoqꝫ ante hunc
vt in idolũ paraclyt⁹ ⁊ phiſcalis doctiſſim⁹ aliod poeta Prudẽti⁹ dicẽs Allophilos
ſegeteſqꝫ cremat: ſic callida vulpes: ſic Mãtuan⁹. In quibus elato ſternebat vulne
re ſanſon. Allophylos: malãqꝫ manu vibrabat onagri Compoſito facit ne credam
hos mittẽdos. Fit em̃ ex allo. i. aliud ⁊ phylõ cũ y greco. i. gẽs gen⁹ natio: vñ ẽt pam
phylia regiõis nomẽ q̃ multũ populoſa eſt. Stat. j. ſyl. Hũc quoqꝫ pqꝫ nomẽ tenuit
pãphylia meſſes: vide i añ d chelidonia. Allophyli in ſacris ſunt philiſtei: nec d̃r a
Abyla. philos. i. amicus: vt indocti ſopniant. Abyla cũ y greco p metathesim q̃ greci ali
Acilius ba dicũt teſte Calepino. variatur: ⁊ eſt hiſpanie mõs acilius viri nomẽ. Iuue. ſat.
aufilenus. iiij. Proximus eiuſdẽ ꝓperabat acilius eui. male v̄o Petrarcha in li. iij. epi. Uelut
aufilena apinus alter Aciliuſve forẽ. vbi etiã prima male ꝓducitur. Aufilen⁹ viri nomẽ aufile
Atilius na mulieris nomẽ. Catul. Aufilena bone ſemꝑ laudãtur amice ꝓus eſt apd̃ eundẽ
Cobylum Tilius viri nomẽ in Mar. Calepinus dicit ꝓ piſce quodã ꝓduci etiã atill⁹. Agyle⁹
Cõchiliũ apolo in Horatio. atill⁹ teſte Bebellio Cobylũ p y grecũ. vide o ante p. Inopus Co
Crocodil⁹ chylũ vel cochyleis cũ y greco in ſc̃da ſyllaba. Iuue. ſat. iij. Horũ ego nõ fugiam co
chylia. Crocodilus vnico l teſte Neſtore cõtra Gaſparinũ belua Nili. ſcribitur gre
ce ꝑ ei diphthõgõ. Iuue. ſat. xv. Aegypt⁹ portẽta colat: crocodilõ adoret. Eſt q̃ꝫ egy
pti oppidũ penultima ſilr ꝓducta. Cõdyloma ꝓducitur apd̃ Macrũ cũ y morb⁹
quedã vide (ſi Celſo careas) Calepi. ait aũt macer. Uiſũ currat etas ⁊ condylomata
ſoluit. Creopylus in Strabonis. xiiij. Diuilius viri nomẽ Silli. lib. vj. Exuuias
marti donũqꝫ Duilius alto. Ante omnes merſa penorum claſſe dicabat.

¶ Eriphile: vide e ante r heriphile Foenilia e: ſimiliter ꝓducit. Galilea variatur a
Iuuenco de ꝓductione. Inde Galileā repetēs ſaluator Ieſus Inclo.in Lucre. Lu Eryphile.
cilius vnico l: video ſcribi ⁊ plures ante me exceperūt. Perſius. Sicut Lucili⁹ ve= Foenilia
cem ⁊c. ſi quis contendat gemino ll Lucillius debere ſcribi non multum repugno Galilea
Manilius ⁊ manilia: vide e ante n. Maſſylia cū y greco in ſecūda ſyllaba vrbs Li Lucilius
bye: teſte Seruio. hinc maſſylus a. um. Sil. lib. iij. Quin ⁊ maſſyli fulgētia ſigna tu= Inclo⁹
lere. Idem li. ij. Hic medius iuuenum maſſyle gentis in agmen. Maſſylianus cū y Manilius
greco in ſcda viri propriū. Mar. lib. iiij. Quum ſis improbior maſſyliane. phal. eſt. ſcri Manilia
bitur hoc nomen vnico. s. q̄r prima corripit. vulgo tamen per errorem aliter ſcribit. Maſſylia=
At maſſilia gemino ſſ ⁊ per i noſtrum vtrobiq̄ vrbs. Narbonenſis Gallie: corripit: maſylian⁹
⁊ vulgo inepte marſilia dicitur. Luca. lib. iiij. Maſſiliam delere vacat.
¶ Oileus viri nomen. vn̄ eſt patronymicū oilides. Ver. Furias Aiacis oilei. Sene.
in medea. Fulmine, ⁊ ponto moriēs Oileus ſap. eſt. Proper. li. iiij. Victor oilide ras
pe nunc ⁊ dilige vacē. Odilia mulieris ꝓprium apud Eraſmū. Ocello ꝓducit: vt inci Oileus
lo. phylia vide i ante l allophylus Pantilius viri nomen. Horat. lib. j. ſat. vltī. Men
moueat cimex pantilius. aut crucier q̄ vellicet abſentē demetri⁹. Petilia vrbis no
men. Sil. lib. xij. Fumabat ꝟſis incenſa petilia tectis. hinc petilianus tam ꝓpriū q̄ Occillo
appellatiuū. Mar. lib. xij. petilianus delicatus in regnis. Scazon eſt. Phaſilis: aut Pāphilia
per e potius phaſelis. nomen oppidi. Luca. lib. viij. Auſus adhuc vilis ⁊ primū par Phaſilia
us phaſilis. Palilis vide a an̄ l pales: notū eſt. vt virilis: gētilis ⁊c. ſic ſubtilis exilis * Exilis.
Rutilius variat⁹ vide u an̄ t. ¶ Seruilius viri nomē. vt ſeruilia mulieris variat. ſed Ver. in mo
ꝓductio eſt frequētior. Sil. li. v. Interea rapidas aderat ſeruilius armis. Seruilia reto. Cruri
eſt ꝓductū in. x. ſat. Iuue. corripit Seruilius ab Horatio in vltima ſat. Si meminit. bus exilis
Varius cum Seruilio balatrone. Sertilus viri nomē. Martia. libro. ij. Ex iſtis nihil ſpacioſa et
es. fateor ſextile: quid ergo es. Triphylis in martiale. Trocoilos auis regul⁹ teſte ꝓdiga gla
Calepino. Venilia Turni mater. Verg. lib. x. Cui pilumnus auus: cui diua venilia ta.
mater. Veſpertilio in carmine de philomela: vt in primo Strabo. Rutilius.

I Ante m corripitur. vt ſpecimen. Patrimus: matrimus qui Seruilius
dam volunt produci Ego vero corripi: donec ex veteribus aliud conſtet quibus Sextilis
non inuitus credere ſolet Politianus. qui in prime cēturie capite. lviij. hec corripit Triphilis
dicens. Concelebrando choros: verum hec ſit patrima proles: matrimaq̄: at nupre Venilia
genibus Iunonis ad arat in orante. I ante m.

¶ Exceptio.

Patrimus
Matrim⁹.
¶ Producitur a time. i. honor compoſita. vt theotimus: polytimus virorum nomina Theotim⁹
Catullus cuius carmina puto non extare preter paucos ꝟſus apud Gelliū ⁊ Cri= Imē ⁊ tū
nitū. Aufugit mi animus credo: vt ſolet ad theotimū. Mar. li. xij. Feſtinat polytimus
ad puellas theotim⁹ ⁊ alterius nomē viri: Thimote⁹ vt theodor⁹ ⁊ Dorothe⁹ inter
pretatur dei honor Polytimus a poly cum y greco interpretat vir magni honoris
vel eſtimationis. Eſtimo verbū vndecūq̄ eſt corripitur. Produc item verbalia in mē
vel mentū a verbis quarte: vt lenimē rudimētum pauimentū experimentū cū diſcri
men lz a ꝟbo tertie diſcerno (⁊ vt nōnulli notauerūt) detrimentū. Eraſmus de fuga Oblimo
vite humane. Detrimenta nocēt age iam meliora ſequamur. Verg. lib. xj ene. Dura
rudimēta ⁊ nulli exaudita deorū. quapropter non auſim imitari mantuanū dicērem.
Poſt igitur tantoꝝ opeꝝ. experimēta laboꝝ. Iuue. verre pauimentū ⁊c. Si q̄d exten
ſione ſyllabe e barbaris fiat notet. vt ioachimus Cōſiderato e longis deducta vt di
ſcrimino as. apprime. Oblimo as. illimis. ſublimis. elimino as. Hora. ſat. ij. Bonā de
perdere famā: Rem patris oblimare malū eſt vbicunq̄. i. inquinare abſumere ⁊c. ſic apō
Claudianū in. iij. de raptu ꝓſerpi. Luxus ⁊ humanas oblimat copia mētes: Hora.
ad Torqua. Ne fidos inter amicos ſit q̄ dicta foras eliminet. Oui. iij. met. Fons erat
illimis nitidis argēteus vndis. Idem in. j. meta. Os homini ſublime dedit celūq̄ vi
dere iuſſit ⁊c. Alimenus viri nomen. in. x. theb. Papi. Achimedes philoſophus. Ca Archime=
pel. lib. vj. Archimedea aſtrificante manu. hic vocalis nō interimit qd̄ ſepius apud des
Capellam reperio quem velim imitari. poteſt etiam cum terentiano corripere. Ariminū
¶ Ariminū oppidi nomen. Luc. lib. j. Vicinūq̄ minax inuadit ariminum ⁊ ingens
errauit in hoc vt in alijs plurimis petrarchs. hinc ariminēſis. vide o ante l. folia.
¶ Alimon viri nomen. vide Cice. i ante c. Adim. ſtus viri nomē apud Oui. in ibin. Allmon
¶ Amimone es. fons ⁊ mulier. Properti. lib. ij. Teſtis amimone laticeo quū ferret. Amimone

in aruis. Cōpreſſa ⁊c. arimathia. vide i ante a. Adrimachides in .ix. Sillij. Enthymema argumētatiōis ſpēs cū th aſpirato ⁊ y greco. Juuena. ſa. vi. Torqueat enthymema; nec hyſtorias ſciat oīs. Epithima teſte Calepi. Ephymeris vel p e poti⁹ in ſcōa ſyllaba ephemeris, i. diariū: hoc eſt libellus in quo acta quotidiana cōtinent. nā ephimeros q̄tidian⁹ eſt ab epi. i. de, vel ſupra, ⁊ himera dies. ſic amphimeros ephimerinos. Propertius. lib. iiij. ⁊ ponit duras inter ephimeridas. Juue. ſat. vi. Cernis ephimeridas. Opim⁹ a uin. Uerg. enei. j. Genitor tūc bellus opimā ⁊c. Opimi⁹ viri nomen apud Hora. ſat. iij. libro. ij. Opimianum, vinum apud Martialem.

Epithima. Ephemeris vel ephimeris. Opimus. Opimius. Pentimemeris. Quadrimus.

¶ Pentimemeris multi dicūt: ſʒ in ſcōa ſyllaba rectius ſcōa vocalis ponit: ⁊ in tertia vocalis tertia ſic: pētemimeris. vt in. ij li. diximus. Auſo. ad theonem. Iſtos compoſuit phaleucus olim. Qui pentemimerim tenent priorem.

¶ Quadrimus. Mar. xij. Quadrima nigri nec corona pulci. Scazon eſt.

I ante n. Itiner.

I Ante n corripitur: vt itiner Manilius. lib. j. Fecit et ignotis

Itiner cōmertia terris. Ergo quidam in plurali itinera. imprudenter producit Claudianus in. iiij. conſulatu honorij. Inquinat egregios adiuncta ſuperbia mores. Juue. Quorū cophin⁹ feū q̄ ſupellex. Luca. pargeminio chiron ⁊ idem quod carcinos ardens id eſt cancer. Martia. lib. vij. Luſcinio tumulum ſi thelesina dedit. Nō ſequar igitur Philelphum in. ij. vij. dicentem. Nec culices elephas pia nec luſcinia coruos philomela eſt. Corripe item: papi. lancino ciſcino falcinum lenocinor ſuccinor dominus ⁊c.

Luſcinia.

¶ Exceptiones quatuor ſunt.

Ina. Ine. Sagina. Aſina. Apine. ✱ Mart. ſunt apine tricæq; ⁊ ſi quid viliu⁹ iſtis.

¶ Prima exceptio eſt. Producūtur deſinētia in ina vel in ine

vel in ae: vt rapina nerine horoine adraſtine. Sagina. Juue. ſat. iii. propera ſtomachū laxare saginis. Propertius. lib. iiij. Qui dabit imūde venalia farra ſagine. Propertius. lib. iiij. Parua ſaginati luſtrabūt cōputa porci. In hac re Calphurnius ſiculus a veteribus defecit quem hic imitandū nō credo: ait itaq; in quarta ecloga. Ut quoq; turba bono plaudat ſaginata magiſtro. hic decepit Fauſtum in ecloga contra Balbum. Sola reſumebat pingui ſaginata popina.

¶ Demuntur hinc.

Carine. Euphroſyne. Elemoſyna.

¶ Aſina e. vel aſine es: oppidū. Lu. li. viij. Quas aſine cautes ⁊ q̄s chios aſpirat vndas. Apine arū res viliſſime ⁊ ... a oppidū. vide i ante c. Trice. Bucina notum eſt Carina ac. vel carine es. ſʒ aliq̄d p a in ſcōa ſyllaba dicēdū; eſſe catane volūt Sicilie oppidū eſt. Sil. xiiij. Tū catine nimiū ardēti vicina typhoco. ¶ Caſina plautina corripit ſemp in plauto. Euphroſyne vel euphroſyna: ſic eleemoſyna ⁊ vtrūq; p y grecū ſcribit pus ē mulieris: ⁊ vni⁹ grarū nomē. Femina notū eſt. Felſina l Juue. Fiſcina naſſa ex iūcto viminco. Col. lib. xi. preſſaq; fla ncola rūpat vicina calta. Fuſcina tridens. Mar. Fuſcina dēte minax nexu fuit anchora curuo. Gauſapina veſtis q̄dā Mar. Mēſe vel auguſto ſumere gauſapinas. Lamina notū eſt. machina vide a añ c ¶ Mnemoſyne vide e añ m. mutina ae. oppidū. vide a añ l pharſalos. ¶ Nundine notū eſt. ¶ Patina in. ij. ſat. perſij. Pagina in. v. eiuſdē. Proſerpina: vide o ante ſ. Ruſpina vrbs Aphrice. Sil. libro. iij. Queq; pcul cernit non equos ruſpina fluctus. Sophroſyna cum y greco mulieris propriū. Sarcina per c literaʒ vnde ſarcino as verbum. ſatis notū eſt. Sariſma p s lrām in ſcōa ſyllaba vmbrie oppidū Plauti patria vñ ſarcinas atis. Sil. li. viij. Uel raſtris laudante camers his Sarcina diues lacris. ¶ Statina ac. vel ſtantinae arū: inſula in litto:e campano. ... ta. circa finē lib. iij. Syl. Aenariæq; lacus medios: ſtatinaſq; renatas. Sibina telū quoddam. Ennius apud Feſtū. Illirici reſtant ſiccis ſabiniſq; fodētes. Squatina nomen ſpicis teſte Stos. ¶ Trutina e. Trotino as. Perſius. Caſtiges trutina ⁊c. ¶ Xerāpeline natura mobile eſt. vt gauſapina Femininū maſculini regulā ſeruat: vt domina aſina fidicina.

Femina. Fiſcina. Gauſapia. Lamina. Mnemoſyne. Mutina. Nundine. Pagina. Pacina. Pſerpina. Ruſpina. Sophroſyna.

¶ Secunda exceptio.

Sarcina. Statina. Sibina. Trutina. Propria. Ariminuʒ.

¶ Propria fere pducunt. vt Leuinus. lupin⁹ altinū alpin⁹ ꝟginis mulieris nomē in. xiij. li. ſil. Sic ꝟgini⁹ gabin⁹. Charinus cōtra quedā aliod doctiſſimū. Mar. li. iiij. q̄renō habeas carine purū phal. eſt. ſic carphinia cebrinia matrinia gabinia: ⁊ que piſciū ſunt Coracin⁹ echinus: ⁊ herbe nomē ſtapilin⁹. Uolſcini leontini ⁊c. gentilia ¶ Tolluntur hinc quedā ex prima exceptione nota. vt ruſpina ⁊c. cū his Ariminuʒ

videi ante m. Alemonin⁹ vt quidā notarūt.arſinoe mulieris nomen apud Flaccū lib.v.Alcino⁹ apud.Mar.⁊ alios Albinouam⁹ apō Hora.Celin⁹ p ae diphthōgon aut vt alij hn̄t per i.Cilinus viri nomē. Sil.lib.vij.Celin⁹ arreti tyrrhenis ortus in oris.Cimin⁹ cum y greco in prima ſyllaba a cymenone.i. fluctuare ⁊ eſtuare.eſt lacus ⁊ mons hetrurie. Verg. lib.vij.ene.hi ſoractis habent arces flauiniaqꝫ arua. et cyminicū monte lacum lucoſqꝫ capenos. Sil.lib.viij. Stagna tenent cymniqꝫ lacū. Euximus ꝓducitur tn̄ in perihegeſi.axenus nō euxinus legēdū eſt.vide e ante n.xenius.Carinus.vide ꝑfationē totius opis vbi de ꝓprijs loquimur.fuſcin⁹ duplex:Jtalie lacus vnus marſorū:alter volſcoꝝ.Sil.lib.iiij.Viridi quē fuſcinus antro nutrierat.Fulginia vrbis nomen in eodē lib.Fuſcinus viri nomē.June.ſat.xiiij.Plurima fuſcine ſūt ⁊ faina digna ſiniſtra.ſic legit Neſtor.Nōnulli legūt plurima. ſunt.fuſcine ⁊ phama digna ſiniſtra.Fruſino vide u ante s.Gallicinus viri nomē. Sido.lib. viij.ſancti ⁊ gallicini manu oſculata.phal.eſt.Geſſominus viri nomen . vide e ante t hypetaon.Hebrinus viri nomē.Sil.xiiij.Troianuſqꝫ hebrin⁹ ſtrictis q̄ noīa muris Herminius viri nomē in.xi.ene. Lycini⁹ viri nomē cū y greco in.i. Hora. Tōſoril y cino ⁊c. Matineſſa loci nomē apud Mar.li.iiij.Morinus.vir ⁊ gens gallica.q̄ vulgo morinēſis dr̄. Sil.Et morinū pugnas eris ſtridore ciennē. Verg.en.viij.Extremiqꝫ holm morini rhenuſqꝫ bicornis. Myrinus cuꝫ y greco in prima ſyllaba viri nomē. Mar.in xenijs.nuper quum myrino peteretur miſſio leſo.

¶ Pachinus(licet priſcia.corripiat)ſolum produces.vide a ante c.

¶ Stertineus viri nomen.apud Hora. ſic ſtatineus corripi quidam notauit.

¶ Scatinia rectius ꝓducitur.: vide a ante t.Sardinia regio. Mar.li.iiij.nulla fata loco poſſis excludere quū mors. Venerit in medio tybure ſardania eſt. Petrarcha male producit in ſecundo aphrice. Trinacrie ⁊ craſſo diues ſardania celo. Tarquinius viri nomen. Ouid .ij.faſt. Hoc cupiunt.fratres tarquiniuſqꝫ pater . aliquando eſt triſſyllabum tarquinus :⁊ tum producitur. Manilius li. v. Aut brutum atqꝫ parem tarquinum ⁊ horatia facta.

¶ Titinius cuiuſdā medici nomen : vt vult Bebelius. Taurominū. mons aſperrimus in Sicilia ſup quem ⁊ oppidū taurominū eſt. hinc taurominita ⁊ tauronimitanus.Luca.lib.iii.Tanrominitanam vincunt feruore caribdum.Errauit igitur teſte etiā Baptiſta pio.Apollinaris : ⁊ id quidem in eodem nole bis dicēs . Vel taurominitana qꝺ charibdis.phal.eſt Torini quidā populi.Valeri. Flac.lib.vi.mellis honor torinis dicta ſua mulctra ſatarchen. Ticinus a doctis ꝓducit̄ tn̄.vide i ante c.Vtinū oppidi nomen teſte Neſtore.Vatineſſa.vide a ante t.Aſinius viri proprium etiam corripitur.vt amphinoe Callinous phinous barcino harmes aſtynous epinitus cotinuſa antinous chorineus ⁊ plura ſine dubio.

Alemoninus
Arſinoe
Alcinous.
Albinouanus
Celinus
Cyminu
Carinus
Fuſcinus.
Fulginia
Fruſino
Gallicin⁹.
geſſomin⁹
Hebrinus
Hermini⁹
Lycinius.
matineſſa
Morin⁹.
Myrinus
Pachyn⁹
* Virgili.
Preſtat trinacrij metas luſtrare pachini
ſtertineus
ſtatineus
Scatinia
Sardinia.
Tarqnius
Tauromi num
Torini
Ticinus

¶ Tertia Exceptio.

¶ Producuntur deriuatiua in inus a.um.vt peruſinus venuſtin⁹ feſceninus ⁊c.Feſcenio vrbs campanie.vnde verſus feſcennini:qui in nuptijs canebant : quos alij a faſcino dici putant.qr incantamenta arcere putāt: ⁊ ſic contra primitiui naturā producerētur .Seneca in medea.Excute ſolēnes digitis marcētibus ignes Feſta dicax fundat conuiuia feſceninus. verſus eſt ſpōdaicus matuta.i.aurora:vn̄ matutinus veſper veſpertinus:iuſtus iuſtin⁹ vnde iuſtinian⁹ qꝺ cū philelpho.nollē corripere vt vulgus ineptū dicens Dat Gallienus opes ⁊ ſanctio iuſtiniana. Auguſtus Auguſtinus elephantinus muſtellinus formicinus ouin⁹ mediaſtin⁹ candeſtinus q̄ duo ab aſtu vrbe deducunt̄.in quib⁹ alexāder. Sulpiti⁹.Tortellius cū multis hallucinantur.eſt itaqꝫ clandeſtin⁹ occultus. quaſi clam de aſtu hoc eſt vrbe.Mediaſtini vident̄ dici a medio vrbis famuli viliſſimi.: qui in medio ſunt nutus oim obſeruātes vt olbus parcant quos hodie lignarios ⁊ bacularios dicim⁹ . vide Calepinū q̄ multa de hoc bene dicit. Lucre.lib.i.Oportet naturā clandeſtinā cecāqꝫ adhibere Jdem lib.ij.ſignificāt clandeſtinos cecoſqꝫ ſubeſſe . Manilius lib.i. Et clandeſtinus ſurgentia fraudibus arma:ſic cum ceteris.Sillius. Horati⁹ ad Villicū. Tu mediaſtinus tacita prece rura petebas.Lu.lib.xvij. Villicuꝫ Ariſtocratē mediaſtinū atqꝫ bubulcum. ¶ Demuntur hinc.

¶ Craſtinus diutinus ſerotinus perēdinus ꝑſtinus hornotinus ꝓtinus quatinus e q̄ hec duo aduerbia ſunt: ⁊ que fiunt a noībus materiarum lapillorum vel gemmarū.vnguentoꝝ:odorū colorūqꝫ.vt gauſapinus faginus oleaginus cedrinus ada

Jnus i deriuatiuis
clādeſtin⁹
mediaſtinus.
Saginus.
Oleagin⁹.

Adamantinus Properti⁹ colchis flagrãtes adamantina ſubiuga tauros Criſtallin⁹ amaracin⁹ amigdalinus. Serenus. Fert amigdalineſuccus nucis eſſe bibendus Smaragdinus Crocinus.

manthinus:ianthin⁹:hiacintin⁹ amethyſtin⁹ criſtallin⁹ amaracinus amygdalin⁹ bõbicinus byſſinus carbaſinus mythin⁹: Murrha gẽma vñ fiunt vaſa murrhea vł murrhina teſte Beroaldo.crocin⁹ glaucin⁹ praſin⁹ ſmaragdin⁹ ſandicinus ſpadicinus onychinus:tyriantinus xerãpelinus. Corripe itẽ hyccine cũ chimerinos oporinos therinos carinos:vide i ante m Chimerinos. Marti.libr.ix. Et turbata breui queſtus cryſtallina vitro. Myrrhina ſignauit:ſepoſuitq; decẽ:ſic idem cum ceteris frequẽte:male ideo dixit Riga:Cryſtallina fuit facta feneſtra decens. Male quoq; hũc imitatus eſt Petrarc dicẽs in.iij.aphrice. Hanc gorgonis ora Cryſtallin⁹ hũc clipeus tegit inq; tenebris. Lucre.lib.ij. Sicut amaracini blandũ ſtacteq; liquorem. Idẽ alibi. Deniq; amaracinũ,fugitat ſus & timet omne vnguẽtum:ſic in adagio nihil cũ amaracino ſui.ab amaraco herba vnguentaria. Idẽ in.ij.lib. In quo iã genere in primis adamãtina ſaxa. Prima acie conſtãt ictus cõtẽnere ſueta. Propertius. lib.iij. Colchis flagranteis adamantina ſubiuga tauros. Hor.in.j.car.ode.vj. Quis martẽ tunica tectũ adamãtina.aſclep.eſt. Ergo indocte dixit Petrarcha libro.ij.epi. ad Bernardũ Reutenenſem. Vox adamantina eſt:calam⁹ quoq; ferre⁹ omneis prõptus ad inſultus.dicere potuiſſet vox adamãtea eſt.&c.vt Ouid.vij.meta. Ecce adamanteis vulcanũ paribus efflant. Et ſic penultima per ae diphthongon ſcribitur. Prudentius in pſycomachia. Has inter ſpecies ſmaragdina gramine verno. Male aũt Riga in lib. Heſter. Seq; ſmaragdinus miſcet vtriq; color. Male quoq; Gualterus in arte poetica dicẽs. Luce ſmaragdina vel ſyderis inſtar ocelli. Catullus. Fulgebat crocina candidus in tunica. Mar.lib.ix. Pallia donauit glaucina coſme tibi. Idem lib.x. Quum potes amathyſtinos trientes.phal.eſt. Sidonius in propentico Narciſſos hiacyntinoſq; flores.phal.eſt. Ouid.meta.x. Annua prelata redeunt hiacynthina põpa. Perſius. Hic aliquis,cui circa humeros hiacynthina lena eſt. Alii qui legunt ianthina lena eſt:vt Britannicus:qui ſi eo cõmento voluerit hyacinthinus produci,ei nõ credimus ſine veterũ teſtimonio:neq; eñi Alexandrũ nequam dignum puto imitatione in compluſculis:veluti vbi dicit Pelle hiacynthina celi colore eminet alti. Jacobus Goudanus vt diceret tñ pduci teſtatus eſt apud poetas qui videnẗ corripere:legi debere hiacynthius a.um. Mar.libr.viij. Femineum lucet ſic per bombicina corpus. Idem.lib.j. Uilis contaminat vnco vrbica liagonicus,tyriantina bardo cuculus. Idem. Coccina formoſe donas & ianthyna,moeche. Verg. Quum tibi pocula ponam,ſagina &c. Idem.ij.geor. Truditur e ſicco radix oleaginis ligno. Serenus. Fertur amygdaline ſuccus nucis eſſe bibendus.

Aginor Acynacis Architriclinus. Trichiniũ. hexaclios.

Quarta Exceptio.

Aginor.teſte Calepino verbum prime deponens.i.vilia negocior. Aginator quẽ paruo precio ceu lucro mouet. Acynacis cũ y greco in ſcda ſyllaba gladius perſic⁹. Ualc.Flac.lib.vj. Inſignis manicis inſignis acynace dextra. Architriclinus magiſter triclinij qui cenationi preeſt oia curãdo.& dr a cline.i.lectus:ſuper quẽ diſcũbitẽ vñ hixaclinos:& qcqd hinc eſt pducitẽ. Manilli⁹.lib.v. Nunc iam luxurie pars & triclinia templis Concertãt. Ideo menduz eſt apud Uergiliũ in coppa. Triclinia vmbroſis frigida arundinibus.aut per ſyncopam triclina legendum eſt.

Caminus. Catinum Cyminum & Cymin⁹ p lacu aut ethrurie. mõteq; corripitur Uer. vij.ene. Et cimicũ mõte lacũ lucoſq; capenos. Couinus Deſtinat⁹. Deſtino Echinus. I ante p.

Caminus fornax nõ infumibulũ:vt indocti tradunt nota,eſt productio.

Catinum:vide a ante g,laganũ. Cyminũ vel y greco in u verſo,cuminum. Perſius Et pallentia grana cimini. Couinus currus Britannicus apud Mar.lib.xij.

Deſtinatus pducitẽ neceſſitate,quadam a Juuena.ſat.iiij.dicente. Et dñi gladijs iam deſtinata:ſed olim prodigio par eſt in nobilitate ſenectus. Alij corripiunt vt deſtino & obſtinatus ſcẽ.p. Uerg.in.ij ch. Et me deſtinat aris. Hora.ij.car.ode antepe. Rapacis orchi ſine deſtinata:verſus eſt iambicus trimeter catalecticus. Catullus. Sed obſtinata mente perfer:obdura. Scazon eſt. In Juuenale quidam ſeſtinata legunt. Deſtinatus ergo ſolum corripe. Echinus vtcunq; capias.vide e ante c. Feſtinus feſtino. Gelaſinus ectagelaſinus. Inquilinus Morticinum. Opinor inopinus opinio,omnino. Paſtinaca/propino/popino/puluinar/puluinus.ſupinare ſupinus Sagino ſalinum. Techines. Tintinabulum in Juuenale.

I ante p corripitur:vt antiphus viri nomẽ.ſic antipho adoleſcentis nomen apud Terentium. Sunt,qui dicant antiphos produci. Ego teſtimonium deſidero. Statius.ix. Thebaidos. Sternit hyona chromis chromin antiph⁹ antiphon hyſeus.

Exceptio.

Aliphe. hinc aliphan⁹: vide a añ l. Caiphas variat. Iuuēcus. Pulchra caiphae collucet atria ſedis. Sedul. li. v. Protinus ad triſtes caiphae deducit edes. Coliphiū vide o ante l. Enipeus vel enipheⁿ. vide e ante n. Euripⁿ interpretatur irrequietus mare eſt inter. Boetiā et euboeā qđ fluit refluitq: fuit hoc noie phs qđā eadē quanti tate ſeruata. Luca. lib. v. Euripuſq trahit curſum mutantibⁿ vndis. Sido. in laudi bus narbonis. eurip⁹ ſibi machinā tetēdit. phal. eſt. euripedes variat a Terentiano

Maniplus producitur tm̄ teſte Mart. Capella. quē Ferertus inutatur qđ credo donec correptio liqueat. lʒ Seruius author ſit variari in illud. xj. enei. Tu voluſe a= mari volſcorum edice maniplis edice pro edic.

Obſtipus pa. pum. obſtipo as conſtipo: et cetera a ſtipo pas. vide in primis i añ p. Horati. Stes capite obſtipo multum ſitis metuēti. Quidā geminānt pp. vt notat Ne briſſenſis. Racipalis. vide a ante c. Seriphos vna cycladū ſcriptū oppidum eſt. Pa= pinius in . iiij . ſyl. Cyclades hinc ſprete miconoſq humiliſq ſeriphos.

*Aliphe. Caiphas. Coliphiū. *Iuuēc. Luctātur. pauce co medūt col= liphia pauce maniplus Obſtipus. Racipalis ſeriphos. I ante q xiliqua.*

I ante q producitur: vt antiqu⁹ obliquus q: ab equus eſt exci

pitur ſiliqua. vnde verbum ſiliquare: vide a ante n. ganeo. Aliquis aliqñ vtiq reli= quis reliquie vndiq: ſiquid ab his ſit corripiemus.

I ante r.

I ante r corripit: vt anticyra. Hora. Nauiger anticyram almy

rotes. i. marinus. Mart. libro. x. Cide ſtare putabis almyrotem. phal eſt. Ephyre eo. id eſt cocynthus ſcribitur cum y greco teſte Neſtore. Ouid. in epi. Medee. hic ephy rem bimarem ſcythia tellus illa niuoſa. Omne tenetq ua ponti plaga leua iacet. In his nonnullos erraſſe cōperies quiſquis grāmaticorum volumina diligenter diſcu ties. Notentur compoſita: ſuſpiro: nimirum etc.

Exceptio.

Regyra vrbs teſte Volaterrano lib. x.

Apyrinum cū y greco in ſcđa ſyllaba: vide u ante b tuber. ſūt aūt apyrina poma quedā. Archimagir⁹ coquorū princeps. arcos princeps eſt et magirus cocus. Iuue. ſat. ix. Finxerēt pariter librari⁹ archimagir⁹. nec dr a macero: vt Ugutio ſopniat. Almyria in Baptiſta. Abiron quidā recte pduxit. Buſiris deus quidā gentiliū vide a ante ſ thraſius. Butyrū cū y greco interpretatur bouis caſeus. nā tyros caſeus eſt: a grecis pducit teſte Neſtore: latini variāt Ualgi⁹. Lac mixti butyrūq nouum cū melle comedit. hūc ſecuti ſūt Macer et Serenus. Egnatius molliq ſubacta bu= tyro. Sidoni. ad Catullinū. Infundes acido comā butyro. phal. eſt. Zechyres in pe= rihegeſi. Colyrium cum y greco in ſecunda ſyllaba medicamentum oculorum et apud Columellam etiam ventris. Horat. ſaty. v. hic oculis ego nigra meis collyria lippus Illinire. Callianira in Baptiſta.

Coſira vide o ante s. Camiros vrbs grecie habet ei diphthongon pductionē oſtē dit Neſtor ex Homero. Cypirus vide e ante p.

Cocyra cum y greco inſula Dalmatie ediaceus. Luca. libro. ij. In portus Corcy= ra tuos ſeulena paratur. Cercyra cum ſecūda vocali in prima et y greco in ſecunda ideſt corynthus producitur teſte Neſtore.

Apyrinū Archimagirus Buſiris. Butyrum. Collyrium Coſira Cypirus Corcyra Cercyra.

Deianire mulieris nomē. Ouid. ix. meta. Nominequā qua ſuo tandem peruenit ad aures. Deianira tuas quondam pulcherrima virgo.

Deliro. delirus: perdelirus producuntur tm̄. vide i ante r lira et lyra.

Epyrius a Neotericis variatur. Empiricus empiria vel potius empiricus per ei diphthongon ut grece ſcribimus.

Epirus epirotum: vide e ante r. Equiria. Ouid. iij. faſto. Altera gramineo ſpecta= bis equiria campo. Enchiridium per ei diphthongon: vt gaſterochire.

Ilaria Leucippi filia quam pollux deperijt: ſoror eius phoebe dicebatur: quam Caſtor amauit. Propert. li. j. Non ſic leucippis ſuccendit caſtora phoebe. Pollucem cultu nō Ilaria ſoror. ita legit Beroaldus: quidam tñ libri habent thelaria per th aſpiratum Ianira in Pylade. Magirus vide archimagirus. Lairus viri nomen a lair. Ideo recte dixit Riga teſte Neſtore. Mēte leui ſplendet curata nata lairi. No= tauit hoc Neſtor Ithyrie populi dicuntur etiā y greco in u verſo Iturei: vide u an te r. Niſyrus in. x. Strab.

Oſiris o ante ſ. Papyrus cum y greco, hinc Papyrius et papyrianus. Iuuena.

Deianira Delirus perdelir⁹ Epyrius Equiria Ilaira. Lairus. Niſyrus. Oſiris. Papyrus. Papyria= nus.

Papyria- creſcit multa dānoſa papyro. Marti.lib.viij. Heu bis ꝙ nūc papyriane anne faceret
nus. man⁹ ſereni.phal.ſūt. Manil.lib.j. Cōditor vt pyrri p bella papyri⁹ vltor Petoſiris
Papyri⁹ aſtrologi nomē. Juue.ſaty.vj. Nulla videt aptior hora cibo niſi quā dederit peto-
Podaliri⁹ ſiris. Podaliri⁹ medici nomē apđ. Ouid.in fine.ij.de arte amādi. Philiri⁹: vide i.añ
Rabirius. l. Rabiri⁹.viri nomē. Mar. li.viij. Aſtra poluſq; tua cepiſti mēte rabiri. Ramir⁹ l Ba
pti. Saphir⁹ lapill⁹: vide e añ r beryll⁹. ¶ Semiramis idis Nini vxor. Ouidi.iiij.
Saphir⁹. met. vbi dr altā Coctilibus muris cinxiſſe ſemiramis vrbē. ¶ Stantyra cū y greco
Semira- orum plr eſt vrbs. Oui j.triſti. Saltus ab hac terra breuis eſt ſtātyra petēti: ſic hñt
mis. plurimi libri ſed Neſtor legit tēthyra cū aſpiratione l ſcđa ſyllaba qđ nomē dicit
Stantyra variari: pductio iam pʒ de correptiōe. Juu. ſat.penul. Qui vicina colunt vmbroſe
Thelaira. tenthyra palme. ppter dubiā lectionē mallē cū Juuenale corripe. Tēthyra iam vi
Uechires cerum eſt in Stantyra Telaria in Jlaira. Uechires cū ch aſpirato ppl'i. Priſc .in pe
rihegeſi. Bizeres primi iuxta quos terra Uechirum.

J ante s. **I** Ante s corripit: vt acriſius viri nomen. Oui. iij.meta.
An ſatis acriſio eſt. Notetur geminata: vt phariſeus teſte Georg. Ual.
Juuēcus. Ecce phariſei ſadduceiq; doloſi.ideʒ alibi. inde ſadducei tali
cincera latratu. Riga / Sedulius ⁊ plures male corripiūt phariſe⁹ no-
tentur e longis: vt achryſos holochryſos flores in Baptiſta.

¶ Exceptio.

¶ Amethyſtus: vide e ante t. amethyſtus aliſium in.viij Strabo.
Amethiſ⁹ ¶ Amphiſa vrbs Phocidis. Luca.lib iij. Phocaicas amphiſa manus ſcopuloſaq;
Amphiſa. cyrrha. Amphryſos.vel us.fluuij nomen vide i ante n. ſperchius
Amphyſ⁹ ¶ Amphiſus dryopes. Sillius apđ Naſonē in.ix.met Anchiſes nomē ex Uergilio
Anchiſes. notiſſimū Aruiſiū chij pmontoriū: vnde aruiſius a.um, Uergil.in daphnide. Uina
nouum fundam calathis aruiſia nectar. Amiſon vrbs pōt teſte Calepino. Bloſius
Cābyſes. Bapti. Aphrodiſius teſte Stos.
Cariſian⁹. ¶ Cambyſes pater Darij dictus Nabuchodonoſor. Luca lib.x. Cambiſes lōgi po
Cariſius. pulos peruenit ad eui. ¶ Cariſianus viri nomen ergo etiā cariſius: qr ſe hʒ: vt Ju
Criniſus. lius Julianus Quintilius Quintilianus: vbi poſſeſſiua trāſierūt in propria. Mart.
Cephiſus. lib.vj. Nil laſciuius eſt cariſiano.phal.eſt. ¶ Criniſus fluuij nomen. Uerg v.eneid.
Cogiſātra. Troia criniſo conceptum flumine mater quē genuit. ¶ Cephiſus: vide e ante p. Co
Donyſa. giſantra.ſed multi per e cogeſantra dicūt: vide o ante g. ¶ Donyſa: vide o ante n.
* Uergil. Dionyſius bacchus ⁊ vir: vide i ante r. Syrus: hinc dionyſeus a.um.cuius ſecūdā
bacchātā- contra aliorū morē videt mihi pduxiſſe. Sil.lib.iij. Ac Nebriſſa Dionyſeis concita
q; iugiona thyrſis. Habet y grecum in tertia ſyllaba. ¶ Diuiſi diuiſum diuiſio. ¶ Eliſa Dido
xon viridē vnico ſ teſte Neſtore. Ouid.in epi. Nec cōſumpta rogis inſcribar eliſa ſicheo. Clau-
q; donyſā. dianus cōtra olim morē corripuit.ideo ipſum non imitabor dicētem in primo libro
Dionyſi⁹. cōtra Rufinum. Jnuadit muros: eliſa notiſſima dudū tecta petit. ſed forſan locus eſt
Eliſa. mēdoſus. ¶ Eliſeus pphete nomē. Sido in euchariſtico pduxit dicens. Quiq; du
Eliſeus. plex quodā veniſti in pectus eliſei. Hic ſinereſi vſus eſt. ¶ Bauiſus notum eſt. He
Heliſcos. liſos pro quo multi legunt illiſſos: fluuius attice regionis. Papi.iiij. theba Quos pi
Lariſa. gra vado longia tacenti lambit ⁊ anfractu riparum incuruus eliſos. Jdē.xij.theb.
Lariſſa. Celauit getieos criſpis heliſo amores: helizabeth variat. Lalyſos in. xiij. Stra.
Laliſio. Lariſſa vnico ſ / teſte Neſtore vrbs actolie. Stati⁹.ij.the. Poſt habita eſt lariſa iugis
Moyſes. Lariſſa aūt gemino ſſ eſt theſſalie oppidum. hinc lariſſeus a.um. Luca.lib.vj. Atq;
Ocriſia. olim lariſſa potens. ¶ Laliſio onager adhuc paruus. Martia.in xenijs. Dum tener
Paradiſ⁹. eſt onager ſolaq; laliſio matre. Paſcitur hoc infans: ſed breue nomē habet. ¶ Mel
chiſedech Neoterici variant. ¶ Moyſes. Sedulius. Clarum vide moyſen. Ocriſia
mulieris nomen. Ouid.vj.faſto. Namq; pater Tullius. Uulcanus: ocriſia mater.
¶ Paradiſus etiam vrbis nomen. Sidonius lib.vij. Jam te te circunſtant paradiſi
milia ſacri. hinc maſculinum eſt.

J ante t. **I** Ante t corripit. vt cōditio. Mart.lib.ix. Accipe ⁊ hoc mu
nus cōditione mala Natalicius ſaturnaliti⁹ pretoriti⁹ ec. Jdem lib.vij. Ad
natalitias daper vocabar.phal.ē. prochita Inſula. Ammodites ſerpētis no-
mē nauita orbita ec. Adytū cum y greco licet greci producāt ſit Calepino credim⁹.
Uerg.ij.eneidos. Jlos adytis hec triſtia dicta reportat ⁊c ceteri. ¶ polymit⁹ a um.

eſs ſyllabas corripit teſte Neſtore cõtra Rigã dicentẽ in geneſi. Que polymita fuit Polymit⁹
oſcula dando pri:ſic monomita dimita trimita. Eſt aũt veſtis polymita variorꝫ colo
rũ. polymitarius q̃ polymita facit: hexamita ſex colorum ⁊c. Idem dicit Calepinus
mitos cũ i nr̃o ſine aſpiratione filũ eſt qḋ licitũ dr. poly cum y greco multũ Mythos Mitos.
aũt cũ th aſpirato ⁊ ſilr cũ y greco fabula dr ⁊ priorẽ pducit. Capella li.ij. Nũc ergo Mythos.
mythos terminaꝫ infiũt. Iãbicus eſt trimeter archilochi⁹: hoc ⁊ plurima alia meũ
eſt: nã añ me ceteri ꝓ omnino in his ⁊ alijs vel errauerũt vel dubitauerũt. Alphita viri. pꝫ
prium neophyt⁹ proſelytus blãditie: lꝫ ex blãditũ deducaꝫ. Lecythus ꝫ Alex. Sul
pitiũqꝫ qꝛ corripiꝫ ab Homero. viij. odiſſe. teſte Neſto. Fundit⁹ ⁊c. notenꝫ ex gñalib⁹ Lecyth⁹
nota vt laceſſitũ ẽt lꝫ ptm̃ tã laceſſiꝫ qꝫ laceſſiui ſit architect⁹: cũ mar. tm̃ corripito. architect⁹

Exceptio.

Producunꝫ deriuatiue forme greca in itis ⁊ ites ⁊ ita: vt leuites leuitis: ſamari Itus.
tes ſamaritis idis. moabita moabitis idis. anachorita eremita margarita: lꝫ quidã Cerritus ⁊
Chriſtianorꝫ corripuerint. paleſtrita mẽphitis taurominita ⁊ hinc tauromiritanus Recuti⁹.
vt ſamarita ſamaritan⁹: tomita tomitanus: ſybarita vñ ſybariticus: haſbyta haſby * Perſi⁹
tes: gẽtile nomẽ: ſic haſbyte es. mulieris nomen. Gadites gadita gaditis gaditanus Labra mo
Oceanis idis. argitis andronitis ⁊c. Producunꝫ qꝫ in itus hmõi nola ⁊ nolbus for= ues tacit⁹
mata auritus auitus pritus mellitus recutit⁹ maritus. vñ maritare. Cerritus gemi recutitaqꝫ
no rr teſte Neſtore qꝫ ſcererit⁹ .i. inſanit⁹ ⁊ cereris ira vexatus Hora. ſat. xiij. Cerritus ſabbata
fuit an cõmot⁹ crimine mẽtis. Claudia. Cõcutit ⁊ glebas fecũdo rore maritat. Ser= palles.
uitus vt ſeruitũ corripiꝫ. Ex dictis liquet Sedul. in li. iiij. Preterienſqꝫ vie dñs loca Titus
ſamaritane: nõ recte ſamaritanus a. um. corripuiſſe: nec Sido. recte corripuiſſe tau= patritius
rominitanus. vide i añ n in ſcda exceptione. ſic puidẽdũ ne corripiamus abderites * Perſi⁹
abderitanus ⁊c. Producunꝫ nola ꝫ vbis in tius veluti ſuppoſititius arreptitius con Uoſqꝫ pa
mẽtitius ficiti⁹ ſurreptitius ⁊c. a nolbus corripiunꝫ vt pritius. Mar. li. v. Hermes tritius ſan
ſuppoſititi⁹ ſibiipſi. eſt phal. ſic in argumẽto menechmorũ. Hic fuerat auit⁹ ille ſur= guisquos
reptiti⁹. iãbicus tri. archilo. ſic in plogo eiuſdẽ fabule. Adoptat illũ puerũ ſurrepti= viuere fas
tiũ: ſilr eſt iambi. trime. archilochius. Hec ⁊ ſilia caute ꝯſideranda ſunt: vt tanaitic⁹ eſt.
atanais idis. vel atanaites. ⁊ hoc atanais. Sidoni⁹. in. iij. paneg. Caucaſus ⁊ ſcyti= Itim.
ce. potor tanaiticus vnde. Produc qꝫ in itim aduerbia a nolbus viritim. Sil. lib. xvij. Aqtania.
Lux patrorꝫ micat ⁊ pſens aſtare viritim Creditur. Nola lapidũ in ites: qꝛ deriuati= Aconitũ.
ua ſunt. ex doctis liquet pduci: veluti pyrites thonites actites ſelenites: que apud Amphitri
Priſcia. in perihege. legunꝫ. Eadẽ rõne pducunꝫ ſorita vel ſorites argumẽtationis te.
ſpecies: videqꝫ añ r. Aquitania regio Gallie cuius populi aquitani ſunt. Tibul. lib. j. Architas
hunc fore aquitanas poſſet qui fundere gentes. Auſo. etiam corripuit. vel a.
Aconitũ herba venenifera. Oui. j. met. Lurida terribiles miſcent aconita nouer= Amithõ.
ce. Amphitrite es. neptuni vxor: p mari poniꝫ: vt in eodẽ lib. Margine terrarũ por= Agapit⁹.
rexerat amphitrite. Architas phs. Prop. lib. iiij. Me creat archite ſoboles babylo= aphrodite
nius orops. ideo teſte Bapti. Pio. indocte dixit. Sido. in. j. paneg. Quicqd anaxime Alithyia.
nes: euclides: archita: zenon: archeſilas: chriſippus: anaxagoraſqꝫ dederũt Amitho
ne Sappho phaoni. Uilis amithone: vilis mihi candida cidno Agapitus: qꝛ grece Berytus.
per. a: α Γαπιτοσ ſcribitur: ideo rectiſſime dicendũ fuerat agapetus: teſtis eſt Ual= Corytus.
la in Joannẽ. Anitia mulieris nomen: ergo etiã anitius. Auſo. lib. j. epig. ante qua= Catamy=
ter plenũ cõſumpſit anitia luſtrũ. Aphrodite vel a. i. ven⁹ ab aphros. i. ſpuma ex aq̃ thus.
nata putabaꝫ. pduciꝫ vt reliqua in ites itis ⁊ ita a nolbus formata. Alithyia nym= Cocytus
phe nomen a grecis pduciꝫ tm̃ lꝫ Theodulus corripuerit: inepte pfecto vt multa * Uer. vj.
alia. inter que eſt protoplaſtus cuius primã pduci liquet ex elegantiſſimo hymno eñ. Cocyti
Pange lingua glorioſi preliũ certaminis. Alites e. pplr̃i nomẽ. vide Gallonoti o ante n ſtagna al=
Berytus vide e añ r. Camarite ⁊ calonites pplr̃i in dionyſio. Corytaris in theocri= ta vides
to. Corytus vide o añ r. at corythus cũ y greco ſilr: ſed cũ th aſpirato oppidi nomen ſtygiamqꝫ
corripitur: ſic Neſtor cõtra Tortelliũ qꝛ ſine aliq̃ aſpiratione cũ i nr̃o coritus p oppi paludem.
do ſcribi voluit Uerg. eñ. vij. Hic illũ coriti tyrrhena a ſede profectũ Coritha ae. vel Caſtriti⁹
corithe es: equi nomen: vide o añ r. Catamithus cũ i noſtro ⁊ th aſpirato in vltima
ſyllaba puer quo ds abutiꝫ. a cata. i. pmithon pciũ: qꝛſi p pcio vel mercede. Auſo. in
epig. aut Jouis Eliſij tu catamith⁹ eris. Cocythus: vide o añ c. Caſtriti⁹ viri nomẽ.
Petrarcha pducit dicens. Si dulcis aget libertas alm Marcus caſtritius armet.
Corbite teſte Calepino naues ſunt onerarie q̃ in ſummo malo p ſigno corbes ha Corbite.

Damaſi- bere ſolebãt. plaut. Tardiores ꝙ̃ corbite. ſunt etiã in trãquillo mari. Damaſithon
thon. viri nomen apud Ouid. in Ibin. Ebaſita mel ex arundinibus. vide e ante b. Eritus
Ebaſita, Sido. ad felicem. Muſas ſat venerabiles Eriti. phal. eſt. viri nomen eſt. Eriſiton in
Eritus. Ouidio. Fortuitus a. um. variatur. Papin. xij. thcba. Aequa ⁊ fortuito ducte quater
Fortuitus agg:re pinne. Hora. lib. ij. car. ode. xv. Nec fortuitũ cernere ceſpitẽ. verſus eſt alca-
Gallita. cus: dactylicus. tũ ſecũdus: pes eſt iãbicus. Gallita mulieris nomen apud Iuue.
Galerita. ſaty. xij. Galerita. i. alauda. vide colon o ante l: nec mirũ. fit eñ a Galerus galeritus
Herma- vir in Propert. Hermaphrodit⁹ Mercurij ex venere filius Hermes mercuri⁹ aphro
phrodit⁹. dite venus. Mar. lib. x. Odit amatrices hermaphroditus aq̃s. Hiarbyta viri nomẽ
Hyarbita. vide i ante m Tymogenes. haſyte mulieris nomẽ apud Silliũ. prius hꝫ y grecum
Haſbyte. in ꝑma ⁊ poſterius in ſcḋa ſylla. Heraclitus phi nomen. q̄ grece ſcribitur per ei di-
Heraclit⁹. phthongon ηρακλειτοσ teſtibus Hermolao Barbaro: ⁊ Joanne Bapt. pio cum ce
teris doctis vt Calepino ⁊c. nec authoritate carent. Lucretius ſyllabariꝫ ſtructure
obſeruãtiſſimus. vt ait Baptiſta. Pius. is inquã in ꝑmo lib. ait. Heraclitus init quo
rum dux agmina prim⁹ adducit Pius apud Sido. vbi huius nois meminit carmẽ
grecũ in quo heraclitus ꝓducit̃. Sido. in. j. paneg. Quicq̃d Pythagoras / Democri
tus Heraclitus: defleuit: riſit: tacuit. ita legit Pius: q̄ ꝯiunctio q̄ (quã Hermolaus
Ilithya. Barbarus hic perperã offendit) eſt tollenda q̄ppe quũ nõ legat̃ in bonis exemplari
Idolothy- bus. ⁊ ſenſui ſuperuacanea ſit: aſyntheto venuſtius ⁊ modificatiuis decurrente. Fe-
tus. fellerunt igit̃ Hermolaũ barbarũ (quẽ ſecutus eſt Aelius Nebriſſenſis) bonarũ lite-
Inuitus. rarũ columen praua exẽplaria. Hamcrochita vide a ante m. Ilithya vide i ante a.
Inuitare. Idolothytus cum th aſpirato ſequẽte y greco dici põt idolo immolat⁹ vel ſacrifica-
Irrito. tus. ⁊ melius ponit̃ in neutro genere idolothytũ. ꝓducit̃ teſte Meſto. Inuit⁹ a. um.
Luſitania ſic inuitare. nota ſunt. Irrito, prorito as. Uerg. lib. x. Irritatꝫ virũ telis. i. laceſſit ⁊ ꝓ
Mephitis uocat: ſed irritus. i. non ratus corripitur. ⁊ verbũ hinc factũ irrito as. de quo vulga-
Miſitius. tur hic verſiculus. Irritat euacuans: irritãs prouocat iras. Luſitania Hiſpanie re-
Nouitius gio. Sil. lib. iij. Hos viriattus agit: luſitanũꝫ remotis Extractũ luſtris ⁊c. Maurita
Niciteriũ. nia in. iiij. Manilij. Mephitis terre putor ex aquis ſulphuratis ⁊ corruptis. Hinc
Nutriti⁹. adiectiuũ mephiticus a. um. Uergi. lib. vij. Seuam exhalat opaca mephitim. Miſi-
Odites. tius viri nomen. Mar. lib. iij. Quum peteret patrie miſitius arua rauenne.
Ophites. ¶ Nouitius. vide i ante c qr per c aliqui ſcribunt: quum rectius per t exaret̃. Nicite
Orite. vide i ante c. Nutritius: q̄ a longo ſupino deriuatur. ideo recte dixit Archithrenius
Onytes. Languida ſenities Ueneris nutritia tractat.
Orithya. ¶ Odites viri nomen. v. meta. Ophites: q̄ deriuatiuũ eſt in ites. Orite vide o ante r.
Paraclit⁹. Orithya. vide i ante a. Onytes vir. xij. eneid. Paraclytus: vide e ante t. paracletus.
Pãpitius. Pãpitius viri nomen in eucharıſtico. Sido. Polites viri nomẽ apud Papi. xij. the.
Polites. Pituita vide in primis i ante t. Potitius viri nomen. Uerg. eñ. viij. Letiꝫ minores
Pituita. Seruare diem primuſꝫ potitius author. pampitius vir in Sido.
Potitius. ¶ Polygiton viri nomen. Auſo. Thermarum in ſolio ſi quis polygitoma vidit.
Polygitõ. ¶ Paraſitus paraſitater ⁊ verbum paraſitor aris. Iuue. Ad cenam quoties paraſi
paralytic⁹ tus venerit infans. Dicitur a para. i. ad vel iuxta ⁊ citon. i. cibus vel frumentum. ſi-
Scriblita. tcia id eſt ſagina. nam paraſiti ſunt adulatores qui diuitum menſas ventris gratia
Therſites ſequuntur. Paralyticus cum y greco in tertia ſyllaba ſolutis neruis homo eſt: ⁊ ab
Ualitudo. Aratore producitur. Surgens paralytice dixit Uectorem compone tuũ. melius cor-
* Nebriſ- ripitur: vt hippolytus ⁊c.
ſenſis hoc. ¶ Scriblita vide i ante b. Therſithes ae. viri nomen apud Iuue. ⁊ alios.
Flacci car Ualitudo quidã hic excipiunt: ſed per e rectius ſcribitur valetudo a valeo vt dicit
mẽ in teſti Geoig. Ualla Placen. lib. xiij ca. xij. de denominatiuis. Hora. Gratia / phama / vale-
moniũ af- tudo / contingat abunde. Mar. Manilius lib. j. Queꝫ valetudo veniat: cõcordia quã
fert. Unra ta bella facit. Ueliternus in. xiij. Sillij.
valitudo i-
cideret ceu
tarda ſene
ctus

I ante u. T Ante u producitur: vt ꝯiua conniueo. Perſius. v b ni
Niniue. ſi conniues. Male autem Nebriſſenſis per diligentiam in preteritis di-
ſymbriuiũ cit. In xi preterierunt hec frigeo cõniueoꝫ. Sic derino. Duo corripiunt̃
vt niniue vibis nomen: ⁊ Symbriuiũ p y grecum in prima habens flu-
men apud equicolos qui ſunt ſupra tybur: ⁊ adhuc retinent nomen: vt Marſus ait
in illud Sil. lib. viij. Symbriuio raſtriſꝫ donant equicola rura. Rediuiuus ſecun-
dam ſyllabam corripit.

O in medijs..

O ante B

¶ O ante b corripitur.vt Taprobane in peribegeſi:licet baptiſta Mantuanus in quodam loco produxit.

Canobus.

¶ Exceptio.

* Octo ber.mar.

¶ Jacobus iobus:october vtrobiq; & canobus.vnde canobita:nunc canop⁹ & canopita dicim⁹ teſte Quin.j.de inſtu.orato.Catul.Grata Canobitis incola littoribus. Petrarcha.in.iiij.Aphrice.Unus vtrobiq; eadē mēs,permanet & frons.Longobardi producitur a Mantuano in exhortatione contra infideles Jobus q: fit ex Job:& Jacobus ex iacob.Ambobus duobus ſatis patent. Octobres: agēſentiat calendas. O ante C.

O ante c corripitur.vt apocope:quia grece per o micron ſcribitur ideo Errauit in figuris Alexander dicens.qd.fini tollit apocopa dat paragoge ſed excuſat in figuris.Notētur e longis negociū p̄foco ſuffoco &c.quidē quēcūq; varient:vt qñ at.qñq; tñ pducā vt vbiq;.pduc ā ppria in ocus e barbaris: qualia ſunt Jodocus guinnocus &c.at q̄ greca ſūt corripiunt veluti ladocus demodocus &c.pduc quoq; deriuatiua in occiniū & ſi qua ſunt ſiſia.cū verbis l; lc deriuatis aut ꝯtra veluti patrocinor latrocinor lenocinor.Horat.ſat.iij.li.j.Quū dicas eſſe pares res furta latrocinijs & magnis pua mineris Falce reciſurū ſi ite. Oui.ij.de arte.Sine latrocinij ſub imagine calcul⁹ ibit.Manili.lib.v.Et lenocinium vite pñſq; voluptas.Oui.j.triſt.Cauſa patrocinio non bona maior erat.Mani.lib.j.Nec tyrocinio peccet,circiq; ferat.Erit⁹ epitrit⁹ quartus in Lippio.Jānocius viri nemē producitur in Phil.Macrobi⁹ puto corripi per rīam de ol compoſitione greca.Petrarcha tñ dixit in.ij.li.epiſto.ad cōuiciatorē.Parua eius collapſa ſui,monumenta Macrobi obſtentat.Triochala producitur in.xiiij.lib.Silli.

Ocus ꝓprijs. Ocinium. Ocinor latrocinor. lenociniū. Pꝛociniū. tyrociniu; Jānocius. macrobi⁹. triochala.

O ante D corripitur.vt exodus.

O ante d

¶ Exceptio.

¶ Produc deriuatiua greca in odes.&cōpoſita eb ode.i.cant⁹ veluti geodes.i.terrenus.capnodes.fumoſus.thiodes.Sulphureus.melodes & rectius forſan per oe diphthongon meloedes veluti meloedia.& melodia.Et eſt meloedes dulcia carmina canens poeta.Sido.li.ix.Proculus Meloedes inſonare pulſib⁹.Jābicus trimeter Hilorodus hilaris cātor.ſic pallinodia :ſic ꝓſodia:ſed per oe diphthōgon ꝓſoedia recti⁹ dicit:vt rectius pſalmoedia dr q̄ pſalmodia.Philelp.in nona quinte.Liber eris ſatyra:ſles palinodia:meme Steſichorū facies.Eſt aūt cōtrarius cantu a palin it rurſus.hinc eſt adagiū palinodiā canere.Epodos ꝯtra Sulpitiū.nā tritū abuſum nō vſum ſequit.nā(vt recte ait Neſtor)grece per ω mega ſcribit.Authoritatē a neſtore omiſſā ego ſufficiā.Auſo.in epigrā.Dactylicos elegos choriambū carmē epodos ſocci & coturni muſica Carpētis ipone tuis nā tota ſuppellex Vatū piorū charthea eſt.dr ab epi & ode.carminis gen⁹ eſt.de quo videbis apud Horatij interpretes Exodiū hinc mōs eſt:ſed ab exo.i.extra & odos.i.via extrita aſpiratione:vt in periodus ſyncreſis argyripus ariſtippus &c.Eſt enim exodium ab exodus,imminutum & ſignificat exitū actionis.i.cantū vel ridiculū aliqd vel geſtū quē hiſtriones in fine comedie vel tragedie vel etiā ſcene,cuiuſq; exibēt.vt populo riſum moueāt:id quod quotidie fieri videmus a barbaris.nec aliud vr mihi voluiſſe Iuue.in.vj ſat.dicēs Urbicus exodio riſum mouet atellane Geſtibus Autonoes &c.multi crediderūt ab ode deduci:nōnulli quibus ipſe ſuffragor ab exodos.Exodūs precipue in atellanis vtebantur.Neſtor vult etiā exotationez ſignificare ab Exodrazo.ideſt erogo multa dicit neſtor:vide ſi libet.nos quantitatem rite docuimus.

In odes. Hilarod⁹. palinodia. Epodos. Exodium.

¶ Botrodū:Celtiberie oppidū. Mar.libro.xij.Botrodū plateāq; celtiberis.phal.eſt. Cuſtodio is.vt cuſtos odis.cuſtodia.

Botrodu; Cuſtodio. * Marti. l cuſtodit; & aptis leſbia ſemper liminibus peccas

¶ Exodio vel exodius anis per ω ſcribitur teſte Neſtore.Emoda de.oppidi nomē. Ualerius Flac.lib.vj.Jungit opes emoda ſuas tua ſigna ſecuti axamate.Emodus mōtis nomē vide.Colis o ante l. Glycerodes:in melodes patet.

Exodius Exodio Emoda Emodus

¶ Herodes Perſius.Herodis venere dies.Hierode ſacri cantores:patet vt Melodes at Herodotus corripitur herodiō & herodianus: vt herodes.

Herodes Laodocus

¶ Laodocus. vide a ante o.

Nebrodes. Orodes. thermodō.

¶ Nebrodes monticuli nomē ex quo naſcit̄ himera. Silli. xiiij. nebrodes gemini nutrit diuortia fontis. Orodes viri nomen. Uerg. x. enei. Jacet altus orodes Rapſodia per ω mega. ¶ Thermodū cū th aſpirato fluuij nomē eſt. Uer. enei. ix. Quales threicie quū flumina thermodōtis. hic, Seruiꝰ ait thermodoon ꝛ p ſyncopā thermodon Ego vero nondū inueni verſum in quo neceſſario ſit tetraſyllabū: nā ꝑdictꝰ verſus eſt ſpondaicꝰ: ideo nūq̄ dixero ſcdam corripi. Priſcianꝰ in perihe. Inter amazonidas thermodō martius amnis. eodē modo Ouid. vt videre potes in halys: a ante l. Sil. lib. ij. Thermodōtiaca munita in ꝑlia pelta. Idem libro viij. perſtrepit ꝛ tellus ꝛ amazonius thermodon. ¶ O ante f non inueni ſi inueniatur. volunt corripi.

O ante G. Syllogiſmus. Bagogus. octoginta. Toloſtobogi.

O ante g.

O Ante g corripitur: vt Syllogiſmꝰ: a Sidonio indocte productū dicente in. j. panegyrico. Que vel Ariſtoteles partitus membra loquendi Argumentoſis dat retia ſyllogiſmus. Author huius rei eſt Hermolaꝰ Barbarus: vt in prefatione vidimus Technologus de artibus loquēs hunc ineptū vulgus artiſtā vocat. ¶ Produc agoge. i. ductio vnde iſagoge ſynagoga paragoga pedagogus ꝛc. quibus adde Bagogus viri nomen teſte Soudano. Octaginta facile occurret.

O ante L.

¶ Toloſtobogi teſte Hermolao in. v. Plinij. cap. xxxij.

¶ O e ante l corripitur: vt neapolis: ꝛ quicquid eſt a polis. i. vrbs Conſolor autem producitur. vt ſimplex ſolor.

¶ Exceptio.

Bybliopola. Pharmacopola. Dicolon. Aetolia. Capitoliū. Cymolus. Geolophꝰ. Idolon. * Miror aitꝰ Nebriſ Sedulium virū aliā doctiſſimū idola dicui aſſe cum in ſuo paſchali dixit idola dilexit ſi mili nāmo re furētes.

¶ Producuntur deducta a poleo. i. vendo qualia ſunt bybliopola librorū venditor byblios cū y greco in prima. i. liber: pharmacopola myropola madicamentorū ꝛ vnguentorūq̄ venditor. ſic ichthypola lachanopola ꝛc. Mart. in apopho. de Lucano. Sūt quidā qui me dicūt nō eſſe poetā. Sed q̄ me vendit bybliopola putat. Hora ambubaiarū collegia pharmacopole. Produc ſit̄er monocolō dicolō tricolon. ꝛ c. a colō ideſt membrū. vide in pⁱmis o ante l. Errauit in his Nebriſſenſis. ¶ Aetolia aetolꝰ ꝛ quicq̄d hinc eſt. Ouid. in. iij. amorū. nec tanti calydon nec tota aetolia tanti. Uerg. eñ. xj. Non erit auxilio nobis aetolus ꝛ arpi. Horat. epi. xix. aetolis onerata plagis mendoſe legitur aetolijs. Sil. lib. xiij. aetolos interfuit haud ignobile nomen mendoſe, vulgo habet̄ aetolidas lꝫ ita Marſus legat ꝓ appulis quibꝰ Diomedes imperuit aetolus. Statiꝰ. vj. theba. ergo vbi luctādi iuuenes aloſa citauit. Gētia terrificos hūeris aetolꝰ amictꝰ Exuitur. De Tydeo loquitur Diomedis patre. ¶ Acolytꝰ nō ꝓhibitꝰ ſine īpedimētō p ω mega. ¶ Capitoliū. vnde capitolinꝰ. tā ꝓpriū q̄ appellatiuū. Ouid. xv. met. Fruſtraq̄ erit illa minata. Seruitura ſuo capitolia nr̄a canopo. ¶ Cymolus cum y greco vrbis nomē. vñ Cymolius a. um. Ouid. vij. meta. Hinc hūilē miconō creoſaq̄ rura cymoli. Florēteq̄ cythnō: ſcyron planaq̄ ſeriphon. hic n in cythnō liq̄ſcit. cimolis cemolos p ω mega. ¶ Geolophꝰ dictum eſt in rt̄a deo in cōpoſitione ꝓducit̄ teſte Neſtore apd̄ theocritū in pⁱmo edilio. ꝛ interꝑtatur terre tumulus. Gea eſt terra: lophos, vo tumulꝰ. Idolū q̄ꝛ grece p ω mega ſcribit̄: vt doctiſſimi quoq̄ teſtāt̄. ꝛ (vt Neſtor ait) ꝓducit̄ ab Homero. xxiiij. Iliados. Baptiſta mātuanꝰ i panegyrico Roberti. Uerū etiā qui vana ſacris idola ꝓphanis. Et flagiles coluere deos. grece hꝫ ei diphthongō in pⁱma ſyllaba p ſyllabas q̄nq̄ idololatra dicendū eſt multi Chriſtianorū in his defecerunt a lingua greca. Alexāder Idola dicta dei. Et Riga in libris numerorū In terrā ſctām deus impat idola tolli. Et Arator libro. j. idola tot Rome mūdo collecta ſubacto. ¶ Iollas viri nomē opinor ll geminare. Atiole eo: mulieris nomē corripit̄: vt Hieroſolyma: lꝫ petrarcha auſus ſit ꝓducere. nā corripit̄ vt ſimplex Solymi.

Mauſolꝰ. mauſoleū. Mediolanum. Neobole. pactolus. preſtolor.

¶ Mauſolus vir cuius ſepulchrū mauſoleū dr̄ vide cares a ante r. ¶ Mediolanum. Auſonius Et mediolani mira oīa copia rerū ¶ Neobole mulieris nomē: dr̄ aūt a neos. i. nouꝰ ꝛ bolos p ω mega. i. gleba vel fundus dicit hoc Mācinellꝰ in illud. Hora. lib. iij. Ode xij. ſtudium aufert neobole liparei nitor hebri: vſus eſt ionicꝰ a minori habens. iiij. ionicos a minori Phonolenides xij. met. ¶ Pactolꝰ fluuiꝰ. vide darius u añ r. ¶ Phicolus viri nomen a phicol teſte Nebriſſenſi. ¶ Preſtolor (vt Bebeliꝰ Soudanuſq̄ cū alijs multis volunt) Riga i vita Criſpini ꝛ Criſpiniani. Non preſtolatur habitum priuatio per quem. ſic Sulpi-

tius in quē ait Badi⁹. Et ſubolanus preſtolor clauſaq; pola. ideo nō imitabor eum qui dicit pſtolor interdū meditorq; |exordior atq; ordior Calep. niſi liber mendoſus ſit: voluit corripi. tu producito tantū. Suboſolanus, ventus pducitur q: dicitur, ſic q ſole oriente ſubnaſci videtur. Timolus vide regulam poſitionis.

O Ante m corripitur: vt ptolomeus. a Petrarcha male pro ductū. Hebdomas. Riga in Daniele. Septem ſic annos hebdomas vna facit Idē alibi male dicit. Septima lux celebris hebdomada ſeptima feſtis. O ante m

❡ Exceptio.

❡ Produc nola neutri gñis: veluti amomū: cinamomū. vt pz ex greco v̄ſu quem ex Dionyſio citat Neſtor apud Mar. lib. vi. vbi quidā male h̄ſit. Qō ſemper caſia cina momoq; legi dz. Qñ ſemp caſiaq; cinamoq; phal. eſt. abdomē axioma. i. enunciatio ſcribit enim grece p omega. iō nec in hoc nec in pluſculis imitabor Capellā dicentē lib. iiij. aduenit & ſcholicū pſtruit axioma. Tolle Hippomanes Sidomum epitoma vt ſodoma epitome ptotom⁹: & q̄cq̄d eſt a tome. i. inciſio. Notēt ꝯpoſita e lōgis agno men ignominis ignominia: & e barbaris deducta: abeſalom⁹ eſromus &c. anomalis anomal⁹ p omega. Cenomani apō iuniores tñ inuenio: q̄ variant. Suaginus. Ah frustra obloqueris Cenomani pncipis aulā ibis &c. Baptiſta ꝯtra infide. Cenomani acres & nō ignobile ſemē Euganei veterē & gens āt īq̄ liburni. Carni & medoaci q̄rū cognomina fuat flumē &c. Cinamon⁹ p omega auis Ithome es. cū th aſpirato arx meiſenie vrbē teſte Neſtore: lz nōnulli libri p. i. ithone habeāt nō ithome. iiij. theba. planaq; meſſene mōtanaq; nutrit ithone. Ithom⁹ cū th aſpirato mōtis nomē: quē alij ithonū alij ithymū cū y greco l ſcōa vocāt: ſz optimi & correctiſſimi codices hñt Ithomū apō Catullū in argonau. qō tibi ſi ſcti ꝯceſſerit icola ithomi. Ibidez. Uiuge nāq; ſimul cultricē mōtis. Ithomi. Geometra p omega: vt ſalome teſte Bebelio. Axioma. cenomani Ithome. Ithom⁹.

O ante n.

O Ante n producit. vt Hieronymus cōtractis duab⁹ breuib⁹ in vnā longā: vt ſit in monichus. ſiquidē interpretat ſacrū nomen. Politian⁹. Terti⁹ aonijs ſatur ille Hieronimus vndis. Cōcionor q: ſit a concio onis. nole pſo na lz pſono v̄bū corripiat. Obſoniū & pinde v̄bū obſono vel or. ꝯtra Sulpitiuz plu reſq;. Hora in. ij. ſat. libro. j. Ola cōductis coemē obſonia nūmis. ſic Iuue. Mar. &c. Antiphona cōtra indoctos: qō patet ex ſilr ꝯpoſitis euphonia ſymphonia q: phone i. vox ſcribit grece per omega Horat. in arte poetica. Ut gratas inter menſas, ſym phonia diſcors. Et aūt antiphona vox reciproca duob⁹ choris alternatim canenti bus. Ergo vt recte notauit vir doctiſſimus Antoni⁹ Nebriſſenſis. nō docte ſatis Si doni⁹ corripuit phonaſc⁹ in morte Claudiani lib. iiij. epiſt. pſalmoꝝ hic moderator et phonaſc⁹ phal. eſt phonaſc⁹ autez is dī qui pnūciatiōis eſt magiſter & vocis mo derator. a. phoneo. i. loquor. Trigon⁹ tetragon⁹ a gon⁹ & q̄cq̄d eſt agonia. i. angul⁹ nam grece per omega ſcribunt. Marcus Mani lib. ij. Eſt q̄cunq; tñ dicūtur ſigna trigona. ſic alibi ſepe: ideo nō imitabor Auſoniū Gallū a latinis interīz deficientem vt in his libris manifeſte declaro: vt quū de numero ternario dicit. per trinas ſpēs trigonorum linea currit: nec ſequar Capellā in. ij. lib. dicētem trigonus recurrit. cir culuſq; torqueat. Eſt iambicus trimeter. Iuue. Antoni gladios &c. apocope eſt. Ine pte autez Petrarcha in. iij. epi. lib. Antonius Marcuſq; pium &c. ❡ Hipponax poe te nomē: vñ carmē hipponactiū dr. Rufinus vtitur hipponax hoc metro ſepius au thor. Notent obliqui: nā alij producunt alij corripiunt. Producūtur quidem Crotō onis. trigon onis & in cremētis declarata. Marti. lib. iiij. Seu lentū ceromateris tre pidū ve trigona: Uariant oriō aegeōq; aſi enucleata. corripiūtur v̄o plurima: vt di xi veluti theuton onis. vñ theutonici. Calepin⁹ pncipiū aſpirat. Biſtō onis. vñ biſto nia & adiectiuū biſtoni⁹ a. uz. Agniō onis. vñ agnionides patronymicū & viri nomē apō Oui. in. iiij. fa. Cicō onis. Thracie ppls. Mygdō onis. cū y greco. vñ mygdonia regio Macedō onis. vñ macedonia regio auſon onis. vñ auſonia & auſoni⁹ ppū et appellatiuū. Chelidon onis. vñ chelidonia Paphagō onis. vñ paphagonia. Thele gō onis. meō onis. vñ meonia Peon onis. vñ peonia regio & herba. aemō vel hemuz vñ hemōis vl' emonia recti⁹ ſine aſpiratiōe aragō onis. vñ aragonia. Lingon onis vñ lingonia lingonic⁹. Talia ſūt innūera. nō r̄ta ſz authoritate noſcenda Pepō onis iam corripitur a Philelpho in tertia none. Spūs accrepit⁹ peponū ficoſq; recentes

O ante n. Obſoniū. Obſonor. Antiphōa phonaſc⁹. Trigonus tetragon⁹. hipponax Ex obliqs correptis. briuatius. * Meoni⁹ Naſo. Foe tiamenis gaudēt de bella refer ri. Pepon

¶ Exceptio.

¶ Corripiuntur a phone vel phonos quod ſignificat cedem: vt Thiſiphone vna furiarum ab vltione mortis dicta nam tiſis eſt vltio vel poena. Ouid. iiij. me. Thiſiphone canos vt erat turbata capillos Mouit. Nebrophonos canis nomen interpretatur ceruorum occiſor. Nebrus ceruus eſt. vide ac an l Lelaps. Perſephone. i. proſerpina etc. Corripe quoque cōpoſita a gony. i. genu vel genus et filius foetus vt Cryſogonus aureus filius Antigonus aduerſus et cōtrarius filius ſic antigone erigonē etc. Juue. ſa. vj. Sūt qui Chryſogonū cātare vetent viri nomē eſt. Aponus Venetie vicus iuxta Patauium. Liuij patria. Mar. lib. j. Cenſet Apona Liuio ſuo tellus. Scazō enim adiectiuū eſt Aponus a um. Lucanus. lib. vij. Colle ſedens aponus terris vbi fumifer exit Argonauta in Mar. Autonoe es. Cadmi filia. Ouid. iij. meta. Saucius ille tamen fer opē matertera dixit authone. Aphronitrū per regulā generalē de o in cōpoſitis vt pedonomus ſardonix ſed hic breues: duc in vnā cocant. chironomos et plura. Marti. in apo. Spuma vocor nitrū dicor et aphronitrū abrotonū per o micron. vt andromitis. Apolloni⁹ rhetoris nomen. apud Mar. lib. v. Ante ſalutabat rhetor apollonius: ita habent: libri quos vidi: ſed cū Calde. Neſtor apollodorus legat: quod mihi nō fit veriſimile quia hoc nomē a Mar. producitur li. j. apollodoro plaudit imbrifer nilus. Scazō eſt quare inepte dixit Macer. Dicit apollodorus quod pellere poſſet abortū itaque apud Mart. diuerſi ſūt rhetores apollodorus et apollonius apollodorum rhetorē vel poetā. Mar. laudat apolloniū deridet etc. alibi dixit Bap. Tu quasi celeſtes imitās apollonia nymphas. Acronius viri nomē. x. ene. vide e an a Mealces. arcione mulieris nomē apud Luc. li. x. Atenirū vide i an r Arona apud Auſoniū. Alcyone ſine aſpiratiōe teſte cū Merula Neſtore et ſi cum aſpiratione principij Tortel. ſcribi rectius putet mulier eſt et auis: quam etiam hec alcionis dicitur et alcedo. multa dixit Neſtor. Ouid. xj. me Incubat alcyone pēdentibus equore nidis. idē caricis in ore nulla niſi alcyone eſt. Balloneti vel bellonoti populi. Sido. in ij. panegyrico Ballo notus rugus Burgūdio. veſus: alites. ſic apud vale. Flac. lib. vj. Coctōnum ſed poſter magis dicitur coctona orū. et ſūt ſici quedā Mart. Paruaque cū canis venerūt coctona prunis. Caretonus in Auſo. celoniū et ceronis ſilique ſpēs per o micrō. Chione meretricis nomē. apud Mar. frequēs. Dionyſius variatur. Duiona in Auſonio. Eurymone mulieris nomē cū y greco iiij. meta. Epimone figure nomē teſte Calepi. Erichthonius interpretatur lis terre: eris lis eſt: chthe nos cum ch et th aſpiratis in vna ſyllaba terra dicitur. hinc Chthonius viri nomē apud Ouid. xij. meta. quem in meta. ij. ait. Pallas Erichthoniū prolē ſine matre creatā Clauſerat acteo texta eo. vimine ciſta. edonis vt Sidōis in cremētis pt ſ Elionides in Ouid. Geryones melius corripitur. ¶ Heſione mulieris nomē. viij. en. Hermione mulieris nomē. Mar. lib. iij. Dic mihi quid ſimile ē Thais et hermione Hermiona vero vrbs in mari egio vt dicit Calderinus ſine dubio producitur. Verg. in ciri hinc ſinus hinc ſtratio cōtra patet hermiona. Halcyone vide alcyone heledona per o micrō. ¶ Hippona vide in. ij. lib. regulā de re in compoſitis hiconus. Hylomone es. propriū mulieris apud Oui. xij. meta. abſtulit hylomone etc. cum y greco. Harmonia. vide i ante a. ¶ Harmonicus cōmune et proprium.

¶ Ilione⁹ viri nomē apud Uer. frequēs vt Iliōe mulieris nomē. Iconiū per o micron.

¶ Joniū vide i ante o Jonia variatur: a Manilio corripitur: ab alijs producitur.

¶ Leuconia a leuon.

¶ Mādonius viri nomen cuius ſocius ecſo fuit. Sil. libro. iij. Mandonius populus: dominitorque inſignis equorum. Imperitat ecſo meriones. vide e ante r. ¶ Micone es. vel myconos i: cū y greco vna cycladum vide i ante p Seriphos. matrona fluuij nomen vide e an q. Sequana pro muliere maritata notū eſt produci. mamniona. mauonix vtrunque ponit Uerulanus. amazononium in Horatio.

¶ Pleione atlantis vxor vide i ante a pliades paretonio oppidū et portus aegypti. hinc paretonius a um. i. aegiptius. Sil. lib. iij. Quaſque paretonio glomerarat littore turmas peletroniū oppidū: vnde paletronius cōmune et propriū vide u ante p. Erydupus per cōneſus in Dionyſio poteſt etiā poſitu produci. pānonia regio: forſitan a viri noie panō pānonis hinc pannonius pannonicus panonis idis. Sta. v. ſyl. An fuga pānonie: mutatoreſque domorū. Sauromatas quatiens. Idē. j. ſyl. pānoniuſque feror.

¶ Phoemonoe vide oe ante m. Santonus in Lucano. Typhona dea in Prudentio

O Ante P corripitur: vt Antropos parce nomē. Jope puelle nomen. At Joppe portus et vrbs poſitu producitur teſte Tortellio.

Phenos cōpoſitis. Tiſiphone nebrophonos Gony in cōpoſitis. Aponus. Autonoe aphronitū apollonius. Atronius. Arſinoe. Aconitum * Ouidius Luridaterribiles miſcent aconita nouerce. Alcyone: ballonoti. Coctōnum. Chione a chiō. i. nix. Eurymene Epimone. Erichthonius. Heſione Hermione Halcyone Hippona Hylonome harmonia Ilioneus. Ilione. Jonium Leuconia mandonius meriones. Micone vel os. Motrona. paretoniū Paletronium. pānonia. O ante p.

¶ Exceptio.

¶ Antropos.i.homo:grece per ω mega.in ſcđa ſyllaba ſcribit̃.hinc vtimur anthropophagi cũ th aſpirato in ſcđa ſyllaba hoîes ſunt humana carne victitantes. Abãthropos inhumanus. Apanthropia.inhumanitas. Antropophormite:heretici qui deũ in ſua eſſentia mẽbra habere putãt vñ antropophormitica hereſis. Miſantropus hoîm oſor:q̃ hoîm congreſſionẽ fugit.miſos odiũ eſt:miſogyneia mulierũ odiũ. ¶ Aſopus aſopiũ vide a ante ſ. Eſopus. Hora. Filius eſopi. Alopecea in perihegeſi Aulopus ⁊ Enopus in Lippio. ¶ Cleophas viri apoſtolici nomen:qꝛ teſte Souda no grece per ω mega ſcribit̃. Canopus aſtrũ ⁊ Aegypti vrbs:vñ Canopita. Proper. lib.iij. Scʒ inceſti meretrix regina Canopi Una philippeo ſanguine aduſta nota. Capella lib.viij.cõtra veterũ authoritatẽ ſolus auſus eſt corripere(minime in hoc vt in pluſculis imitandus)dicens. Ignoto canopos ſeſe infert fulgidus aſtro. Nec peteſt accẽtus grecus iuuare:rõne cuius Sulpitius cũ nõnullis alijs inepte credit ſyllabã natura breuẽ poſſe interdũ ꝓduci:vt in Uerg.⁊c. an audebunt epiros corripere:audebunt opinor ſed rem ſine veterũ authoritate edũt.ideo eiuſmodi grãmaticis minime credo. Conopeũ a Conops vt in crementis dictũ eſt.ſed hoc addendum eſt:conopiũ penul breui etiã dici.vt dedaleum ⁊ dedalium. Proper.lib.iij. Foedaq; Tarpeio Conopia tradere ſaxo.hic Beroaldus ait Conopeũ genus retis ſiue tentorij ad culices arcendos:quibus plurimum vtũtur aegyptij.aliqui libri male habẽt Canopea. Canopus aũt Menelai claſſis gubernator ſimiliter producitur:quia inde prius dictũ volunt. ¶ Crotopus argiuorũ rex. Papi.theb.j. Perquirens nr̃i tecta haud opulenta crotopi. Creopilus ⁊ Cedropa per ω mega.vt creophagi Creopola. ¶ Europa mulier ⁊ terre pars.vide a añ e paſiphae. Epopeus nauta in delphinũ verſus a Baccho. Ouid.iij.met.alarũ portator Opopeus. Glaucopis in Capella ſic leucopis ⁊c. Hyſopus,vel um.vide in primis hydropiſis hydropicus.vide crem̃ta Hydropsis. ¶ Inopus fluuij nomen. Uale. Flac. Tum fugit omne. Cobyli latus et fatis tibi typhi negatũ Parthenĩũ añ alios:tũc q̃ credit̃ annis Fidus ⁊ inopi materna gratior vnda.vbi mendoſe inopie teſte Hermolao in primum caput ſexti libri Pli.de naturali hiſtoria. ¶ Iopas cythared nomen. Uerg.j.enei. Cythara crinitus Iopas perſonat aurata.ſcribit̃ vnico p teſte Tortellio. Leucopetra. Priſc.in perihegeſi. Ad Leucopetram longiſſima rura tenẽtes.loci nomen.interpretat̃ alba petra. Lycopeus in Theocrito. Metopon rupis nomẽ interpretat̃ frons. Priſc.in perihe. pro merito Graij criu dixere metopon. Oropus vir ⁊ vrbs per ω mega.vt Oropien. ¶ Proſopos.i.perſona. Proſopopeia perſone fictio. Mart lib.vj. Comoedi tres ſunt ſed amat tua Paula luperce Quatuor ⁊ cophon paula proſopon amat.i.occultam perſonã.multa dicit Merula. Pyropus lapis. Ouid.lib.ij.meta. Clara micante auro flammaſq; imitante pyropo. Rhodopis meretricis nomen teſte Ecbelio. Sinope est,cum i noſtro vrbs cappadocie.hinc ſinopis idis.terra quedã rubea:⁊ ſinopica rubrica apud Uictruuium lib.vij. Hieronymus in hieremia. Facit laquearia cedrina: pingitq; ſinopide.interpretes q̃d ſit explicant.vt in annota.docuit Beroalde. Ualeri. Flac.lib.v. Aſſyrios cõplexa ſinus ſtat opima. Sinope nympha prius ſinopeus viri nomen. Oui.in.j.de pon. Nõ doluit patria cynicus ꝓcul eſſe Sinopeus. Legit eũ ſedes attica terra tuas. Sciope eo.ſilentium:hinc apoſiopiſis Man.ad Marie thalamos.famulam miſere ſiopen.ſiepelus taciturnus. ¶ Theophilus theophila theophorus naturaliter corripiunt̃.vt Theodorus ⁊c.aliq̃n tñ producunt̃:qꝛ h conſonãtis vim interim putatur obtinere. Marti.vij.hec eſt illa tibi promiſſa Theopila.cani.vetũs eſt a canius. Idẽ lib x. Inter ſplendophorũ theophorũq;.phal.eſt.

Antropos. Cleophas. Canopus. Conepeũ. Crotopus. Europa. Uer.j.ene. europa atq; aſia pul^s nec plura gerentẽ. Epopeius. Hyſopus. Inopus. Iopas. Leucopetra. Metopon. Proſopos. Pyropus. Sinope. Sinopis. Sinopeus. Siope. Theophilus. Theophorus.

¶ O ante q corripitur ſi inueniat̃.producitur vero alioqui. Lucre.lib.iij. Incolumis ſpũs alioqui candidus orbis:ſic Hora.ſaty iiij lib.j Si quis erat dignus deſcribi q̃ malus aut fur,q̃ moechus foret aut ſicarius aut alioqui. Famoſus multa cum libertate notabant:vtroq; producitur:qꝛ ablatiuus eſt:vel ex hoc aduerbiũ. Precoquus autem corripitur,vt coquo. Mart.in xenijs. Uilia maternis fueramus precoqua ramis.ſic alloquor vt loquor ⁊c.

O ante q. Alioqui.

¶ O ante r corripitur.vt roboro as.promõtoriũ. Ouidius.xv. metamor. Inde legit.capreas promotoriumq; Minerue.

O ante r.

¶ Exceptio.

¶ Producunt deriuatiua a lõgis. vt maiorianus. viri ꝓpriũ apud Sido. Adoreus
olorinus ⁊ deriuatiua in orius a.um. ⁊ orus a.um. vt ſonorus: conſiſtoriũ apud Sy-
Doron. doniũ in laude Narbonis: pretorius: ſenatorius: q2 a pretoris ſenatoris gtis fiunt.
Appollo- ¶ Producunt cõpoſita a doron. i. palmus vel donum cõtra indoctos: inter quos eſt
dorus. Macer: veluti Apolodorus/ Iſidorus/ Caſſiodorus/ Heliodorus: ideo male dicit
caſſiodor⁹ Pantheon: corpus Heliodori fodiunt abeuntq; latenter. vbi in gtõ Heliodori ter
Iſidorus. peccant ineptiſſime. Iuue. ſat. vj. Tonſoris dãno tñ rapit Heliodorus: ſic Eudora/
heliodor⁹ Pãdora/ metrodorus/ tetradorõ/ pentadoron ⁊c. Iuue. ſat. vij. Artẽ ſcindẽs. Theo-
Theodor⁹ dori. Clau. Nil. iam Theodore relictum eſt. Sido. in. iij. paneg. Tu Theodore venis
Diodor⁹. quoniã pietate propinqui. Idẽ corripuit licẽter Theodoride in quo eum nõ imita-
Achore⁹. bor: q2 in multis veteribus defecit. Auſo. in epig. Languẽti Marco dixit Diodorus
Authores aruſpex. At vitã nõ plus ſex ſupereſſe dies. Verg. iij. eñ. nã Polydorus ergo mar. Ar
temidorus amat. Calliodorus arat ⁊c. ⁊ cõpoſita a choros. i. locus vt anachorita en
chorius ⁊c. ¶ Achoreus cũ eu diphthongo poſt ch aſpiratum viri nomẽ. Luca. li.
viij. Pellee coiere domus quos inter achore⁹. Anemoria in i añ a. Authores p n cõ-
ſonantẽ añ th aſpiratũ viri nomẽ. Ver. eñ. x. Herculis authorẽ comitẽ qui miſſus ab
argis Heſerat euandro alorus vrbs in. viij. Volat. azorus vel um. ⁊ azoricũ in eodẽ
Aurora. ¶ Aurora notũ eſt. Oui. Eurus ad aurorẽ ⁊c. Adoria in Auſonio. Cytorus cũ y gre-
Cytorus. co ſine aſpiratione mõs aſie minoris teſte Solino: nõ Macedonie europee vt contra
Seruiũ docet Beroaldus. eſt etiã phryxi filius: vñ Cytorũ oppidum nomẽ accepit.
Verg. ij. geor. Et iuuat vndantẽ buxo ſpectare cytorũ. Cneorus per ω mega.
Crocior⁹. ¶ Crotiorus viri nomẽ in quinto Valerij Flacci prima ſyllaba correpta. Pius legit
Cytiſorus. ¶ Cepacorus in Bap.
Chryſolo ¶ Chryſoloras apud philelphũ in quinta prime correptis prima ⁊ ſecũda nõ recte
ras. ſi a Chryſos. i. aurum deriuetur.
Cyborium ¶ Cyborium cũ y greco in prima. Hora. lib. ij. car. ode. vij. Cyboria exple funde capa-
Diores. cibus. verſus eſt alcaicus dactylicus.
¶ Diores viri nomẽ. Ver. enei. v. Regius egregia priami de ſtirpe diores. Helorus
fluuius e pachino fluens inter ſaxa. ideo clamoſus dicitur. Sil. lib. xiij. Clamoſus
helorus. Finis eſt hexametri. Helorus etiã vrbis nomẽ eſt teſte ptolomeo. Dioryx.
Dioryche Dioria per ω mega.
Lycoras. ¶ Lycoras viri nomen/ Calphur. eclog. vij. O piger o durior iam durior aere lycora
Lycoris. cum y greco. Lycoris idis. nomẽ mulieris cũ y greco in ꝑma. Mar. lib. viij. Ingenitũ
Lycore⁹. Galli pulchra lycoris erat. ¶ Lycoreus cum y greco ⁊ eu diphthongo vñ lycorides
Lycorias. actũs lycorea ꝑducitur apud Papi. in. vij. the. Lycorias etiã cũ y greco in ꝑma gtõ
adis ꝑducit apud Ver. iiij. ge. Nymphe nomen eſt. Lycorica vrbs in. ix. Stra. Leo
Meteor⁹. nora in Bap. ⁊ Lymnora in eodẽ. meteorus a. u3. i. ſublimis ſuſpẽſus ſubleuat⁹. vñ
meteora orũ. libri quidã ariſtotelis vbi de rebus in aere ſuſpẽſis ⁊ accenſis agit me
teorolog⁹ q̃ de hmõi reb⁹ tractat: ſcribit per ω mega teſte Calepi. manthicoras per
Oporinos ω mega. ¶ Oporinos: vide i ante m chimerinos. Pelorus mons. vide a añ c. pachi-
* Martia. nus. Pelorus viri nomẽ apud Sil. lib. xvj. Peloris dis. piſcis. Mar. lib. x. Et fatuam
Si darer ſumms cenare pelorida menſa. ¶ Riſamori Celtiberie ppl'i vt ait Domitius in hũc
autũn⁹ mi phalenciũ. Mar. lib. iiij. Tutelãq; chorosq; riſamorꝝ: ergo ſyncopa eſt riſamorꝝ ntũs
hi nomen ſit riſami. Sertorius viri nomẽ. Luca. lib. ij. Quinq; feros mouit Sertori⁹ exul. Ibe-
oporinos ros. ¶ Sycomorus cũ y greco arbor interꝑtat ficus fatua. ſycos cũ y greco ficus eſt
eſſent. moros fatuus: vñ morio ſycos autẽ primã producit: ergo etiã ſycomorus ⁊ Syco-
Pelorus. phanta. Mar. Quadraginta ſecat qui dicit ſyca merice. i. ficos diuide.
Peloris. ¶ Trichora orum: ſunt edificia tribus pinnis ſurgentia teſte Domitio in primum
Riſamori. ſyluarum Papinij: vbi ꝑducitur. Theorema theoreſis ⁊c. per ω mega.
Sertori⁹. ¶ O ante s ꝑducitur: vt metamorphoſis quia teſte Nebriſſenſi
Sicomor⁹ per ω mega. ſcribitur: vt antiptoſis teſte Mancinello. Ioſeph apud Iuuencum: a
Trichora. Riga male correptum.
O ante ſ.

¶ Exceptio.

¶ Ambroſia ⁊ ambroſius: interpretat immortalitas vel immortalis quod dei pro-
Ambroſia prium eſt. ab a. i. ſine brotos mortalis. in euphonie cauſa interponit. Martia. Iup-
Ambroſi⁹ piter ambroſia ſatur eſt: ⁊ nectare viuit. Iuue. ſat. vj. Accipis vxorem de qua cithe-
redus Echion Aut glaphyrus fiat pater ambroſiuſve Choraules: ſic apud Val-

leriū Flaccū lib.iij. Ambroſius viri nomē aut cognomen apud Fauſtū. Cynoſura: s in ſcda ſyllaba ſuet cū y. greco interpretaꝛ canis cauda cynos canis eſt ura cauda Eſt aūt vrſa minor. Luca.lib.viij. arctophilas ꝓpior mari ſynoſura ferer. Eboi.ta: vide ante b. Eleemoſyna. Ennoſigeus neptunus: qꝛ terrā cōcutit. Enno.i. quatio. gea eſt terra. Juue.ſat.x. Ipſm cōpedib⁹ qui vinxerat Ennoſigeum. Enoſis Epiri fluuius Luca.libro.v. Aut genetum nunc ſole niues nunc imbre ſolute precipitant. ∗ Juuena.

Cynoſura Senoſus. Leucoſia. pādroſos. Petoſiris. Juuena. Nulla videt aptior hora cibo nili quam dederit petoſiris ſympoſiū Sophroſyne. Euphroſyne. Theodoſius.

¶ Leucoſia inſule nomen corripiꝛ a Sillio libro.viij. Ouid.xv. meta. Leucoſiāqꝫ petit. Mnemoſyne vide e ante m: vt mnemoſynon. meleboſis in pylade.

¶ Pandroſos puelle nomen ſecunde declinationis apud Ouid.in.ij. met. Pandroſos atqꝫ herſe ꝛc. Petoſiris: vide i ante r. Pandoſia in vj. Strabo.

¶ Sympoſiū: vide o ante t. Sympotes. Sophroſyne ꝛ Euphroſyne: qꝛ grece per omicron ſcribuntur. Syracoſius: vide a ante c.

¶ Theodoſius/ Mātuanus quodam in loco ꝓduxit Claudia. corripit duabus primis ſyllabis per ſineręſin in vnā longā cōtractis. vt libro.j. in Rufinū. Quas celo Juppiter arcet Theodoſius terris en aurea naſcitur etas. ſic idē alibi ſemper. Sic quoqꝫ Sidoni⁹ in.ij. panegy. Ex quo Theodoſi⁹ cōis iura fugato reddidit authoris fratri. Claudianum referas baptiſte Theodoſia vrbs.in.vij. Strabo.

O Ante T producitur: vt aptoton diptoton monoptoton ho moeoptoton ꝛc. Aptotū.i. caſus ꝯtra Verulanum: quia ſcribuntur grece per ω mega teſte doctiſſimo viro Antonio Mancinello: cui mecū aſtipulātur doctiſſimi grammatici Calepinus Badiuſqꝫ: Deltoton in Manilio contra quendam. Lithoſtrotos vel lithoſtroton cum i latino in prima ſyllaba: ꝛ th aſpirato in ſecunda ſyllaba a lithos .i. lapis ꝛ ſtrotos ſine aſpiratione vlla .i. ſtratus per ω mega teſte Neſtore dr pauimentū lapideum: nec fit ex greco lithos ꝛ latino ſtratō contra Tortelliū nec dr lycoſtratos: vt inepti legūt in euāgelio: qꝛ hoc ſi vſqꝫ reperiretur ſignificaret luporū exercitū: nam lycos per y grecū lupus eſt: ſtratos exercitus. Scriptura itaqꝫ recta eſt/ ꝛ ſedit ꝓ tribunali in loco q̄ dr lithoſtrothos contra Vguitionē: mamotrectū ꝛc. Varro. Citrum: aurum: miniū: emblema: aut litoſtroton aſpiciebatur

O ante t. aptotō ꝛc. Lithoſtrotos.

¶ Exceptio.

¶ Corripe ꝯpoſita a dotos.i. datus: vt herodotus eudotus zenodotus q̄ ſunt virorum proprie. Antidotū cōtra venena medicamentū. Auſo. in epig. antidotū ſumet qui ſociata bibet. Sidonius in laude Narbonis. Torrēs herodotus tonans Homerus. phal. eſt. Teudotus apud Ouid. in ibide. ſic Theodotus.

Herodot⁹. Antidotū.

¶ Corripe a greco potes.i. potor: vt ſympotes compotor oenopotes. hydropotes archipotes ꝛ q̄cq̄d eſt tale aliud. Marti.lib.j. Miſo mnemona ſympotē procille. phal. eſt.i. odi memorez cōpotorē o procille. ſic ſilis deriuationis nola habentia o ante s vt ſympoſium conuiuium. ſympoſiarchs princeps vel dominus conuiuij. Archipoſita. Idem. Sympoſiaſtes conuiuator.

ſympotes. Archipotes ꝛc.

¶ Notentur per regulā gnalez de o in cōpoſitis nota. veluti prototomus leuchothoe zelotypus dorotheus timotheus Tymothoe Ipothoe hippothous.

¶ Acrota viri nomen. Ouid.xiiij. meta De quo remuluſqꝫ ferox. Acrota ſunt geniti

¶ Abrotanū herba. Luca.li.ix. Abrotanūqꝫ longe naſcētis cornua cerui. Balloniti vide o añ n. Caprotinus.i. ſtercorari⁹ teſte Soudauo. Deiotarus. vide Racipalis a ante c. Euronotus qꝛ fit a notus: vt oſtrogothus ꝛ veſogothus a gotus. Golgotha apud diuum Cipruanum in carmine de cruce. Hippodates in Ouid. Meſopotamia per omicron. Onocrotalus auis quedam Martialis lib.xj. Turpe rauennatis guttur onocrotali Odotheus in Claudia.

Acrota. abrotanū Deiotar⁹ Onocrotalus.

¶ Sibot. s viri nomē. Vale. Flac.lib.vj. Suſtulit e gladio ſibotes ferit vltima teli.

¶ O ante u raro inuenio: preterq̄ in ꝓprijs apud Chriſtianos tm̄ inuenta: vt Ludouicus Senecuſa que penultimā ſolum producunt Clodoueus in epigrammate quōdam in hyſtoria Francorum qua Guaguinus compoſuit vltimam ſolum corripit Cōtrouerſia variari volunt. Sidonius corripit.

V ante b.

V Ante b corripitur. vt lugubris. Horati. lib.ij. carmi Ode.j. Qui gurges aut q̄ flumina lugubris. alcaic⁹ dactylic⁹ eſt delubrū vt q̄dā volunt. Sed Aldus vult tantum ꝓduci. quod tutius eſt donec correptio inueniatur

ambubaie
Anubis.
ℭ Exceptio.

ℭ Ambubaie tubicine lingua Syrorū. alij dici volunt ab am circē quaſi circū baias
Inſuber locū amoenissimū ꝟſari ſolite. Horat. ſat. ij. ambubaiarum collegia pharmacopole
Saluber anubis is. vel idis interꝑtaꝶ canis fuit aegyptiorum deus ⁊ (volūt) mercurij cogno
men. Neqꝫ a nubes dr vt ſopniat Ugutio. Uerg. Olgenūqꝫ deum monſtra ⁊ latrator
anubis. ℭ Inſuber teſte Bebelio. Badioqꝫ amnis eſt. Cōnubiū variaꝶ vt dictum eſt
ℭ Cornuba in Colu. Saluber contra ineptos. Alexander. Siluester celeber acerqꝫ ce
lerqꝫ ſaluber. Ouid. in. iij. libro de arte amandi. Ut faueas ceptis phoebe ſaluber a
des. Solubilis ⁊ volubilis etiam producuntur per regulam quam poſuimus in
medijs in i ante b. Ouidius. Paſſibus ambiguis fortuna volubilis errat.

U ante C U Ante c producitur. vt panucius: ſambucus: ⁊ ſabucus nam Se
Uoluctis renus ait. Cōuenientētenere radix decocta ſabuci. Patucius id eſt ianus a pa
✱ Uergili. tendo apud Oui. in .j. faſt. Māduco apud Lucil. vt recitat Marcel.
Et matu= Exceptio. Uolucer volucris tam firum ꝙ mobile: vt apud Philelphum viri nomē
tini volu= Petrucius: ſed Marulus producit: ⁊ credo per t Petrutius citius ſcribi. Enucleo:
crū ſub cul bardoculus: educare corripimꝰ, qꝛ e breuibus ſunt.
mine cātꝰ. U ante d producitur: vt teſtudo: notentur e breuibus: diſpudet
U ante D repudiū. i. ob rem pudendam recuſatio Seneca in Medea. Repudia thalamis quo
virum linquis modo eſt iambicus trimeter. Tripudium apud Catul. in galliambo
Erudo crudio eadem de cauſa corripiuntur. Contudi alibi dictum eſt. Dryude aut
druide corripitur a Lucano. ℭ U ante f in ſimplici non reperio: ſi vſqꝫ eſt dicunt
U ante F corripi: vt carnufex venuſte pro carnifex.

ℭ U ante g producitur: vt lanugo. Sanguiſuga a nullo docto cor
ripitur qꝛ a ſugo: notenturqꝫ breuis: vt, congugium.

U ante L ℭ U ante l corripitur: vt ſingulus a. um. vnde ſingulatim ⁊ ſingil
latim. i. p ſingula ꝓus hexametrū nō ingreditur: nō apḋ lucretiū mēdoſe legitur ſingu
Culullus latim p ſingillatim veluti lib. ij. Ne ſingilatim corpuſcula ꝗqꝫ vapores idē. libr. iiij.
Cucullꝰ Nec ſingillatim poſſunt ſecreta videri. at ſine n ſigillatim a ſigillū eſt. vt rem princ
ceps ſigillatim mādauit inquirere. notentur gemiata vt catullus lucullus. antullus
pactulus culullus vas cucullus veſtis ⁊ auis ꝗ cuculus ſepius dr. Marti. Huius p
plures cuculus cantauerit annos. Hora. ſat. vij. Compellens ſepe cuculum.

In ulis.
ℭ Exceptio.

Dulos ℭ Produc nola deriuatiua i ulis: qualia ſūt tribulis contribulis edulis curulis ſic
Hierodulī edulū. Hora. ſat. iiij. lib. ij. Uinea ſūmittit capreas nec ſemper edules ⁊c. Producun
⁊ ſil'is tur a dulos. i. ſuus qꝛ grece per ou diphtōgō ſcribitur. vt hieroduli: philodulꝰ: theo
Bule in cō dulꝰ pſeudodulꝰ: nā pſeudulꝰ diminutū eſt nō ꝯpoſitū. hieroduli ſūt ſacrorū miniſtri
poſitis. ⁊c. Produc ꝗꝫ ꝯpoſita a. bulꝰ. i. cōſiliū: vt hec ꝓpria cherobulꝰ archibulꝰ paſibulꝰ
Thraſibu paſa. i. ols thraſibulꝰ: cleobulus. Auſo. in epig. Arma ſupueheris ꝗ tranſibule tua
lus. Sido. in .j. panegy. Lindie ꝗ cleobule canis modus optimꝰ eſto. Baptiſta pius af
Cleobulꝰ. fert hexametrū grecum vbi pducitur. Metron men Cleobulos olindios eipen ariſton
Apulia id ſic trāſfert. Optima mēſura eſt cleobulꝰ lindiꝰ infit. ℭ Aculeolꝰ pducitur in Mar
Amulius. tiale. Apulia: vide a ante p. ſed appulus corripitur. Amuliꝰ viri nomē. Oui. iij. faſt.
Adulor. Hoc vbi cognouit cōtemptor amulius eqni. Adulor qḋ veteres adulo ulas dixere.
Adoleſcēs Auienꝰ in arato. vetuſte locutꝰ eſt dicens. Cerulus accedēs diri loca flumine adu
Julus. lat: Aduleſcēs p adoleſcēs p u vt vpilio opilio. Notauit id ante me Politianus. lꝫ
✱ Uergili. putauerā me primū locū vbi pducitur notauiſſe. Uer. in ciri. At leuis ille deꝰ cui ſem
Julus a per aduleſcentū Queritur, ex ol verborū iniuria dicto verſus prior eſt ſpondaicꝰ. At ꝗ
magno de Gcor. Ac dū prima nouis adoleſcit frontibus etas. Betulia in Bapti. ⁊ recte. qꝛ p ou
miſſum no tiphthongon ſcribitur. Getulia getulus: vide ae diphthōgon: ante t. Julus vide finē
men Julo libri primi. Peculiū vnde peculiaris. Uerg. Nec cura peculi. Portulaca: vide a añ c
Periculuꝫ ℭ Parulis ⁊ epulia timores quidam per ou diphthongon.
Torcular. ℭ Torcular. Riga. in Luc. Exerit, turrim: torcular fodit in illa: propter hūc minime
authoritatis virū Neſtor voluit pduci Sulpi. vo qꝛ a torcul ſitum: vult corripi. ſic
Ferettus veluti ſpeculū ſpecular: his libentius credo ꝙ Petro Rige quicquid vſqꝫ di
cāt. Priſ. Tortel. ⁊ Anto. Nebri. Tromulꝰ vir in fauſto. zabulōes a Juuēco variaꝶ

¶ V ante m producitur.vt legumen argumentum.

V ante m.

¶ Exceptio.

documētū Monumē tum decum⁹ ꝛc cōtumelia

¶ Corripiunt̄ noīa in mentū a verbis ſcḋe documentū/nocumentū/monumentum: ꝛ antiqua in quibus u pro i locatur: veluti decumus: ꝛ manifeſto e breuibus deducta vt a tumeo contumax cōtumelia. Ouid.j.met. Et documenta damus qua ſimus origine nati. Verg.vj.ene. Illa hec monumenta reliquit. Mar.lib.ix. Sed tu ſyllaba contumax repugnas.phal.eſt. Hora.in epo.ode.xj. Nec cōtumelie graues.iamb.di.

Autumo columella

¶ Autumo vndecūq; ſit Autumat hec ppl'os hec magnos formula reges.hoc dicit Hora.ſat.iij.libro.ij. Nigidius figulus voluit eſſe a prepoſitione ab ꝛ verbo eſtimo. Automedon nō autumedon dr: licet ita nōnulli dicant autor Tortellius.

Columen: Cucuma. cruſtumiū Cruſtumerum Cruſtūeri. Emolumētum

¶ Columella viri nomen ꝛ apud veteres appellatiuū p ſeruo maiori dn̄i: vt docet merula apud. Martia.lib.xj. afferentē illud Lucillij. Lucilli Columella hic ſitus metrophanes.pentameter ꝟſus eſt: ꝛ eliditur s in ſitus. Columen hinc incolumis.i. ſanus. Sil.lib.xv. Auſonij columen regni. Iuue. Incolumi Troia priamus veniſſet ad vmbras. Cucuma vide u ante c. Otacili⁹. Cucumis. Ver.in coppa. Et pēdet iuncο ceruleus cucumis. Cruſtumiū oppidi nomē apud Sil.lib.viij. ꝛ fluuij nomen apd̄ Luca.ij. vide Metaurus e an̄ t. Ab oppido dicunt̄ cruſtumia poma. Verg.lib.ij. Georgi. Cruſtumijs ſyrijſq; pyris grauibuſq; volemis. Cruſtumerū ꝛ pluraliter tātum cruſtumeri orum.teſte Seruio oppidi nomen.vide atina a ante t.

Irrumo *Incolumis. Iuue. Incolumi Troia priamus veniſſet ad vmbras

¶ Emolumentum.i.fructus ꝛ vtilitas. Iuue.ſat.iij. Honeſtis nullus in vrbe locus nulla emolumenta laborum.

¶ Irrumo as.inhoneſte rei verbū ab in ꝛ rima, teſte Merula. vel in etruma vt vult Calderi. Mar.li.ij. Que faciat duo ſunt: irrumat aut futuit. Incolumis vide columē

Lucumo.

¶ Lucumo viri nomen.vnde lucumedi ꝛ lucumones Thuſci. Auſonius ad Theonem Anticyramq; bibas Samij Lumonis acumen.

pactumelius poſthum⁹

¶ Pactumelius pueri nomen. Horati.in.epo.ode xvij. Tuus venter pactumeius ꝛ tuo cruore rubros obſtetrix pānos lauit: Sunt Iambici trimetri. Aldus legit partu meius pro fecundus. Poſthumus ꝓprium ꝛ appellatiuū.ſic phoſtumianus.poſthumius. Mart. Dic mihi cras iſtud poſthume quando venit.

¶ V ante n producitur.vt Lacuna: ſed corripitur albunea vide e ante a.ꝛ albunea r in Baptiſta.

V ante n.

¶ V ante p corripitur.vt Centurupe oppidum Sicilie. Sillius xiij. Necnon e vertice largo Centurupe.

V ante p.

¶ Exceptio.

Arupinus Erigdup⁹. marſupiū.

¶ Arupinus. Tibul.lib.iiij.teſtis arupinus ꝛ pauper natus in armis ppl'i nomen.
¶ Erigdupus viri nomen. Ouid.xij.met. Vecte peletronius marcharcus in pectus adacta Strauit erigdupū: memini ꝛ venabula condi. ¶ Marſupiū. Prudenti⁹ pſyco. Tineis etiam marſupia crebus exeſa: ꝛ virides obducta erugine nummos.

V ante r corripit̄.vt Iturei ppl'i Syrie malefici. Vergi.ij georgi.

V ante r. Iturei.

bona bello Cornus itureos taxi torquentur in arcus. Soudanus male credidit itureı primam ꝓducere. Hetruria vide e an̄ t.ergo indocte dixit Petrarc.in.vj.aphrice. hetrurieq; latus ſpacioq; breuiſſima Gorgon. Penuria contra quendam vide ec diphthongon ante n.mixurum apud Terentianum producitur tantum.

¶ Exceptio.

Vrio Ligurio

¶ Corripe ꝟba meditatiue forme: ꝛ in urio ſita veluti dicturio luxurio.ꝛ qd̄qd̄ ſit'e eſt vn̄ luxuria ries ꝛc. eſuries eſuritio ꝛc.ſed ꝓduc ligurio is. abligurio ſcaturio cucurio qḋ vide in u ante c. Horat.ſat.iij.libro.ij. Puer vnctis tractauit. calicē manib⁹ dum furta liguri. Auſo.in epig.cunus Syriſcus inguinū liguritor.ſcazon eſt. Ligurire ꝓprie teſte Donato in eunuchū Teren.eſt elegāter ꝛ more ſenū multum faſtidio ſuauiora q̄q; deguſtare a ligy.i.ſuaue apḋ grecos.hinc abligurire ꝛ abliguritare autorpila pecorū Cūni vermiculo ſcaturientes.phal.eſt.recte itaq; Prudētius.ait petra diuiſa potū largita ſcaturit alanus ꝛ matheus cū pluribus inepte corripiunt.

Scaturio. Anxurio.

¶ Anxuras iuppiter apud campanos: q: illic imberbis iuuenis colebat̄. quaſi ſine raſura.a ſine eſt: xyreno rado n litera euphonie cā interponitur. Ibidem colebatur. Feronia .ſcilicet Iuno adhuc virguncula.poteſt quoq; dici ab aneu.i.ſiue: ꝛ xyros nouacula, Verg.vij.eneid. Quis iuppiter anxurus aruis preſidet ꝛ viridi gau

dens feronia luco. hinc Anxur oppidum anxuro Joui dicatum. Amuratus in Baptiſta Arcurius teſte Bebelio.
¶ Bituriges: vel bituri populi Gallie in crementis. Saxo onis.
Bituriges ¶ Camurus .i. curuus. Auienus in ara. Sic camuris ardet protractibus haud tibi
Camurus ſignis perquirenda aliis. ſic. Uer. ceterique. Centurupe: exēplū fuit in u ante p. Centu-
Centurupe ria. Centurio onis. ſic vt ego puto. Decurio. ideo nō docte ait vir aliod peritiſſimus
Centuria. Sedulius in hymno. Orat ſalutē ſeruulo Flexus genu cēturio. Jābici dimetri ſunt
Centurio. Mar. Encolpus dn̄i cēturionis amor. Perſius. His aliiſq3 de gente hircoſa centurio-
Lemures. num. Sido an. iij. pane. Non tibi centurias aurum pop ulare parauit.
* Hora. ij ¶ Lemures vide e ante p. Aeſepus: lz lemuria pduces. Oui. faſto. v. Ritus erat ve-
epigr. No teris nocturna lemuria ſacri: dicebāt primo remuria a Remo romuli fratre vt Oui
cturnos le dius ait: inde r in l pro lemuria. Erant aūt quedā quiritiū viſiones. Luxuria iam di
mures por ctū eſt. Liguria vt ligus vel ligurris: ſic viri ppriū. Ligurius. Mar. li. iij. Circa te li-
tentaq3 teſ gurine ſalitudo. phal. eſt. ¶ Mamurius viri nomē variatur: correptionē vide a an̄ m.
ſalarides. Properti. lib. iiij. At tibi mamuri formie celator adhere. hinc mamurianus cōmune
Lemuria. et ppriū. mercurius notū eſt. maſurius iuriſconſulti nomen. Perſius. Excepto ſi qd
Liguria. maſuri rubrica vetauit. Bebelius teſtatur grece dici μασουριος Maſurius per ou
Ligurius. diphthongon: ideo ſecundā ſyllabā apud atheneū pducit: quocirca nōnulli legunt
mamurius excepto qd māſuri rubrica vetauit. Eſt aūt apocope p maſurij vel manſurij Mela-
Maſurius nurus in Ennio. Lippius tn̄ ſemp producit. Phalphurius viri nomē. Juue. ſat. iiij
palphurius Si quid palphurio ſi credimus armillato. Purpura. Idē. Purpura vendit Cauſi-
Purpura dicum. Sabura viri nomen. vide a an̄ b. Satura oppidū apud Sil. lib. viij. Satrea
Sabura. herba eſt ſingulare prime vel plurale ſcde. quidā putant eſſe tymbrā ſed fallūtur:
Satura. vt liquet ex xi. lib. Columelle dicentis. Et ſaturea timi referens tymbreq3 ſaporē.
Saturea. Mar. lib. iij. Sed nihil eruce faciunt bulbiq3 ſalacea. Improba nec proſūt iam ſatu
Saturo. rea tibi. nomen ſumptū: eſt a petulcis ſatyris: vt canit Macer. Saturo as. vt ſatur
tugurium ſaturi. Saurio vide a ante t. Tuguriū Uerg. Pauperis et tuguri congeſtum ceſpite
Ulturius culmen. Ulturius et vulturis is. i. vultur. Catullus ſuſcitat et cano vulturiū capiti.
Ennius. Ulturis in ſiluis miſeram mandebat homonem.

U ante ſ. ¶ U ante S. producitur: vt meduſa creuſa.

¶ Exceptio.

Blāduſia ¶ Blanduſia ae. regiuncula ſabinorū vbi erat Horatij agellus. Hora. lib. iij. car. ode.
Brūduſiū. xiij. O fons blanduſie ſplendidior vitro aſcle. eſt Brunduſiū Italie oppidū. Hora.
Canuſium ſaty. v. Brunduſiū longe finis carteq3 vieq3 Canuſium Italie oppidū: hinc canuſinus
et canuſinatus. Hora. ſa. v. lib. i. Nam canuſij lapidoſus aque nō ditior vrna. apoco
Caduſij. pe pro canuſij. Juue. ſaty. vi. Paſtores et ouem canuſinā vlmoſq3 falernas. Mar. lib.
Ebuſus. ix. Ut canuſinatus nr̄o ſyrus aſſere ſudet. Caduſij: vide a ante d. Ebuſus viri nomē
Uerg. xij. ene. Uenienti ebuſo plagāq3 ferenti occupatos flāmis. Ebuſus inſula va-
riatur: ſed rectius corripitur: qz in periegeſi vbi dr: hinc frangitur equore ebuſos.
Plura ſūt ɔtra veterū authoritatē nimis licēter vſurpata. vt ſepe indicaui. Itaq3
rectius imitabimur Siliū Italicū dicentē in lib. iij. Jāq3 ebuſus phoeniſſa mouet:
Peruſinus. ar tabus arma. Hieruſalē neoterici variant: melius pducitur. Peruſinus contra pri
mitiui naturā. nā peruſia hetrurie oppidū pducit. Prop. lib. i. ſi puſina tibi patrie ſint
ſyracuſius. nota. ſepulchra Italie duris funera tpibus. Mar. li. iiij. Turgētiſq3 lacus peruſieq3
Uenuſius. phal. eſt. Syracuſius nō corripit: ſed ſyracoſius. vide a an̄. c. nec ſyracuſe variat con
Uoluſius. tra quendā. Uenuſinus a venuſia Dauniorū colonia variat. Juue. ſat. i. hec ego nō
Uoluſus. credā venuſina digna lucerna. Hora. ſat. i. lib. ij Nā venuſinus erat finē ſub vtrūq3.
colonis. Juue. ſaty. vi. Malo venuſinā q̄ te cornelia mr̄. Gracorū voluſius viri nomē
Juue. ſaty. xv. Quis neſcit voluſi Bithinice qualia demens. Aegyptus portenta co
lat. vocatiuus eſt. Uoluſus viri nomen vide i ante p. Maniplus.

U ante t. A ante t pducit: vt actutū preputiū. Juue. ſaty. vi. Impa-
Preputiū. tienſq3 more pauet et pputia ducit. Arator lib. ij. pputia ferro Circūcide
libens et federa necte ſuperna. Male aūt Riga. Nato pputiū mox auferet
Confuto. ſephora dicens Cōfuto refuto ɔtra imperitos. Uerg. h. xij. quid cetera di
Refuto. cet Italia ad mortem (ſi te ſors dicta refutet) prodiderim: natam et connubia no-
ſtra parentē. Sidonius ad felicem. Noſtre terpſichores iocum refutans. Phal-

eſt Lucre. lib.ij. Ne fingere motus. Obliquos videamur & id res vera refutet. Idē lib.iiij. An ꝯfutabūt nares oculi q̄ȝ vincēt. notenē e breuib⁹ ꝯpoſita: vt cōcutio: ꝑcutio recutit⁹ obrut⁹: veluti ſicuti neuter. qđ per ſincreſim diſſillabū eſt in Claudi.

Exceptio.

Arbutus arbor: vnde arbuteus a.um. Ouid.j.meta. Arbuteos foetus montāna q; fraga legebant. Calluſtrutis in Collumella.

Defrutum. Papia iiij.ſyl. Dulci defruta vel lutoſa ceno.phal.eſt Diuturn⁹ a.um Ouid. in ibin. Corpore luſtrauit non diuturna ſuo. At comparatiuus diutius producitur a Verg. in diris vbi dicit. Iſtius atq; vtinā facti mea culpa magiſtra. Prima fore: letho mihi vita diutius eſſet q̄ mea non vllo moreretur tpe fama. Diutinus a um. pducitur a Prudentio. Minutius viri nomen. Sil.lib.vij. Si factis nondum minuti te cauta probare Erudijt fortuna meis.

Arbutus Verg. in geor. Et q̄ vos rara virid: er egit arbut⁹ vmbra. Defrutū Diuturn⁹ Diutinus Minuti⁹

V ante u corripitur: vt Pacuuius viri nomen. Mar. lib.xi. Attoniuſq; legis terrai frugiferai. Acci⁹ & q̄cquid pacuuiuſq; vomūt. Perſi⁹. Sūt q̄s pacuuiuſq; & verrucoſa moreē antiopa Petrarcha nullā ꝓprioꝝ rōnem habēs in docte dixit in ortu Marci Iunioris lib. epi.iij. Sin ardua rura videre pleriduſq; audire modos. Pacuui⁹. Almā ſignet iter Marcus. Lanuuiū oppidū latij vide a quo hinc lanuuius.a.um. ꝓ quib⁹ in Catul. & Propertio ineptiſſime legiē Lauiniū & lauinius Authoꝛ eſt Philippus: Beroaldus in Propertiū. Veſuuius in Baptiſta. Et tm̄ de primis mediiſq; ſyllabis per dei noſtri Ieſu xp̄i gr̄az dixiſſe ſufficiat: nūc eodem duce de vltimis vt poterimus acutiſſime & breuiſſime dicemus.

V ante u. Pacuui⁹.

Vltimarum ſyllabarum quantitas.

An in vltimis.

A Declinatum breuia: ſed protrahe ſextum
Et quintum cuius rectus producitur: & mna.
Producunt noſtri quedam muliebria greca
In recto: vt tegea. fine teſte nihil volo tale.
Non declinatum produc. ita cum quia demptis
Et puta non verbo. Sinta melius loco longum.
Poſtea & vltra leges cū cōtra curta licenter. Eia breue eſt. Flec.

Vltima ſyllaba noſciē poſitu: vt poſt: aſt: eſt amant diphtōgo vt heu muſae. Vltima ſyllaba vt a declinatū corripitur vt muſa arma nominatiui & vocatiui caſus. Loquimur de de[clinatione] rūs modis clinatione, per caſus non, per tpa que ꝯiugatio diciē. Si nomen poetice ꝓ aduerbio cognoſci ē ſumaē: nois quantitatē ſeruat. Verg. in buc. Nouimi⁹ & qui te tranſuerſa tuentib⁹ hircis: pro tranſuerſe. aliud eſt ſi penitus fuerit aduerbium: vt vna. Ab hac regula tollūtur ablatiui: qꝛ pducunē. vt muſa mea lecta. et vocatiui a nominatiuis pductis veluti aenea anchiſa atla: teſtis eſt Seruius in illud Ver. Clamaſſent vt littus hyla hyla omne ſonaret. Ver. iij. ene Coniugio anchiſa veneris dignate ſupbo. Eiuſmodi vocatiu⁹ in a ab es: rarus eſt in p̄ma declinatione: qꝛ pōt noia tiuus in a deſinere & ita vocatiu⁹ corripi. De vetō. Hora. in ſaty. Ne q̄s humaſſe velit aiacez atrida vetas. Cur de nominatiuo. Propertius. Non ita dardanio gauiſus atrida triūpho Verg. x. en. Aenea vigila & velis immite rudētes. Ouid. met. iiij. Thes atla venit &c. ablatiuus ora videē corripi apud Sil. Italicū lib.iij. at puer obſeſſe gnat⁹ in ora ſagūti. Bis ſenos lune nōdū ꝯplcuerat orbes. Petr⁹ mari⁹ ait in ora i. in regione Saguntina. Ego aūt opinor ora eſſe actī caſus pl'is nūeri ab os oris &c. & ita ſenſ⁹ eſt. puer gnat⁹ in. i. ad hoc eſt iuxta ora Sagūthi obſeſſe. i. nat⁹ ꝓpe Sagūthū. Vna mo noſyllabū cuiuſcūq; caſ⁹ ſit pducitē: teſte. Sul. mallē poeticū teſtimoniū. ad diſſillabū mina normā cuſtodit Geometra: poetaplaneta: & ſilēs vetōs tm̄ corripim⁹ lz geometres poetes: planetes &c. legāē qꝛ ab es vetū l a nullū corripim⁹ ſine latini poe

Vltima ſyllaba va rijs modis cognoſci ē

Ora.

A in ntõ greco. Fruſtra. * Qr Ho ra.j.ſer.uõ quia mece naslvdoꝝ q̄ q̄det hu ſcos trigi ta. Uer tri ginta ma= gnos vol= uẽdis men ſib⁹ orbes Idẽ in.vij. triginta ca pitũ fetus enixa iace bit.

te teſtimonio. ¶ A in ntõ greco feminini ghis⸗a nr̃is corripit᷑: ſʒ illi ꝓducunt: velut Scilla. Medea Lerna ⁊c. quoſdã tñ ntõs nr̃i ꝓduxerũt ad imitationẽ grecoꝝ: ſic tñ vt aliqua ceſuraꝝ locũ habeat: ideo nihil tale ꝓducemus ſine authoritate: idq̄ faciemus rariſſime: q̄ꝛ poterunt in e terminari: vt tegea vel tegee nemea vel nemee. Sta.iij.theb. Dat nemea comites ibidẽ. Non tegea non ipſa deo vocat alite felix. Cillene. Idem in vj. Te plãgeret argos. Te nemea tibi lerna comas. Lariſſaq̄ ſupplex. Iterũ in.iiij. Quos piles ⁊ dubijs malea vitata carinis. Oui.in epi. Mittit hypermeſtra de tot modo fratrib⁹ vni. Cicero in arato. Electra ſteropeq̄ ſimulq̄ ſanctiſſima maia Juuẽcus. Non maria genitrix. non fratrũ nota ꝓpago eſt. A in oib⁹ per caſum nõ declinatis ꝓducit᷑: vt clama fruſtra ꝑterea ſupra Luca lib.ij. Fruſtra q̄ rogatus. apud Juue. nõ aduerbiũ fruſtra: ſed nomẽ fruſtra legendũ eſt ꝯtra Neſtorẽ ſic in ſaty.iij. Quod nudũ ac fruſtra rogantẽ nemo cybo: nemo hoſpitio: tecto q̄ iuuabit. in Auieno corripit᷑ Ima vehunt celi luxit dum fruſtra frequenter libentius ꝓduxero Corripiũtur aũt ita ⁊ q̄ꝛ. vt notũ eſt Bebelius dicit q̄ꝛ a Neuio ꝓduci: ceteri corripiũt quos ſequemur: puta aduerbiũ. Perſius. hoc puta nõ iuſtũ eſt. Numeralia in ginta rectius ꝓducunt᷑: nam vbi videntur corripi Nebriſſẽſis credit mendã eſſe: veluti apud Mar.li.xij. Sexaginta teras quũ limina mane ſenator pro ſexagena. Et apud eundẽ Mutua q̄ nobis ter qninquaginta dediſti pro quinquagena. Et apud Juuena. Quadraginta dedit Biaccus ſeſtertia dotẽ ꝓ quadragena hec dicta Nebriſſẽſis ſi vera ſũt oportebit multos poetas emẽdare: nam triginta videt᷑ corripi apd̕ Manil. vide a añ d q̄dra. Sulp. etiã credit hec ſolũ produci. Neſtor aũt variari: ſʒ teſtimoniũ ei⁹ friuolũ eſt: q̄ꝛ ex Macro. dicẽte: De ſolũs eius triginta recẽtia tolles. Eadẽ abltũs tñ ꝓducit᷑ vide in lib.j circa ſynalephã. Uerg. j.eñ. Triginta magnos voluẽdis menſib⁹ orbes. vij.eñ. Triginta capitũ fetus enixa iacebit. Petroni⁹ arbiter. Sanguine Romano ſexaginta triũphos. Produc q̄ ꝑterea: interea: antea poſtea: contra: vltra: bis tñ inuenio contra corripi. Lucre.lib.j.

Contra. Ultra. Poſtea.

Ne forte hec per ſe cogã nos ꝯtra fateri. Marc⁹ manili⁹ lib.ij. Contra iacet cancer patulã diſtent⁹ in aluũ Juue. Ultra ſauromatas ⁊c. Seren⁹ licẽter corripit. Cura nihil ꝓdeſt: nec dicitur vltra cicatrix. Poſtea frequens eſt apud Ouid. ⁊ ſemp corripitur ſʒ volũt eſſe oꝛonẽ veluti primo faſtoꝝ. poſtea mirabar cur nõ ſine litib⁹ eſſet ille dies Antea in.j.eñ. nõ aduerbiũ vel coniũctio eſt. ſʒ actũs ab anteus viri ꝓpriũ contra quoſdã: vt recte docet. Seruius grãmaticoꝝ princeps. Ah vah ꝓducito ſeaium. Eia. Ualerius Flaccus corripit ⁊ allelnia: Sidonius.

¶ E in vltimis.

E breuia. Prime produc et nomina quinte.
Cum natis: addes pluralia cuncta ſecunde.
Junge doce et ſocias: monoſyllaba longa repono.
Inclinatiuas preter. Male cum bene dempto:
Omnia produces aduerbia ſiqua ſecunda
Preſtiterit. Summiq̄ gradus aduerbia queuis.
Sunt ferme atq̄ fere producta: quibus dabis obe.

E in vocatiuis ⁊ ablatiuis tertie.

¶ E corripit᷑ vt docere Ganymede oreſte hercule achille vlyſſe ⁊ ſiles vetl et abltl tertie cõtra Aeliũ Nebriſſen. ⁊ alios plurimos. Mar lib.v. Cur mitis apro reſpicis ore iouẽ. de ganimede loquor. Perſius o ſi ſub raſtro crepet argẽti mihi ſeria dextro Hercule. pupillũ ve vtinã quẽ proxim⁹ heres Impello expungã. Prop.lib.iiij. Quinq̄ tuas proauis fregit Achille domos. Mar.li.ij. Humane facis herme nõ ſuꝑbe. phal. eſt Ouid.j.triſt. Fecerũt furie triſtis Oreſte tue vbi aliq̄ hñt oreſta nuſq̄ certe eiuſmodi abltl ⁊ vetl tertie declinationis ꝓducunt᷑ q̄cq̄d dicãt Sulp. et Ferretus atq̄ ipſe deniq̄ Priſci. etẽi hi oẽs vno argumento coq̄ adeo infirmo tutant᷑ ſe Luc.lib viij ſigna ſ ab euphrate cũ ꝑthis capta ſequentẽ. idinquã valde debile ẽ q̄ꝛ(vt Neſtor ait) euphrates ac ꝑme declinationis eſſe põt vel euphrates is. tertie vel euphrate es. teſte Calepino. Adde q̄ ceſure licẽtia locũ habere poteſt: vt apud Uergilium in grauia et apud, Ouid. Nilopus eſt morte pro me ⁊ ſed amore fideq̄ Et Tibullũ, ⁊ canis arente terreat arua ſiti, ita dicit ſe legiſſe in emẽdatiſſimis co=

dicibus Bebellius adducēs quoqꝫ illō ex moreto. Et referat clauſa q̄ ꝓuidet oſtia claue. Sic defendi poteſt illud Lucretiū. Imbrib⁹ aut tabe mēbroꝝ ambuſta vacillent. nā apō veteres tabe extra ceſurā nuſꝗ̄ ꝓducit̄: ideo nō variari ſꝫ corripi tātū dixero. Luca. lib. viij. Tabe fouēs buſtū. Itē lib. vj. Tracta durceſcunt. tabe medulle ſic ceteri. Ceſure aūt licētia ⁊ ſi vitāda ſit frequēs. iuxta illud Terentiani Nec tāta in metris veniat cōcedit̄ vti nō eſt tñ pen̄t⁹ refugiēda ſi parce fiat in magnis operib⁹: etiā ſi in vocalē deſinat: vt iā patuit: multo aūt magis in ꝑtemimeri ſi in conſonātē deſinat: vt pꝫ ex lib. j. noſtro. nō pigebit pluſcula teſtionia afferre. Vergi. Si pereo manib⁹ hoīm periſſe iuuabit. Idem eſſe trahebatur a tēplo adytiſqꝫ minerue. Luc. iiij. Ethiopūqꝫ terris alieno gurgite cāpos. Iterū Ver. Emicat euryal⁹ ⁊ munere let⁹ amici. Sil. palladiobet' vmbrat⁹ tpa lauro. hora. Ne ꝗs hūaſſe velit adiaceē atrida vetas cur. Oui. Atqꝫ vtinā viuat ⁊ nō moriat̄ illis. Idē. Et. qua tu biberiſ hac ego ꝑte bibā. Idē. mētis inops rapit̄ vt ꝗs audire ſolem⁹. Idē. arte leuis curr⁹ arte regēd⁹ amor. Ver. nō te nulli⁹ exercēt numinis ire. Proper. Nunc tu ſine legis vmbroſe flumina ſyluę. ſic mlta alia leges ēt in alio carminis gñe: Hora. Anguinis ridet vbi nō hymeto. Saphi. ē. vt apō eūdē. Docte ſmōis vtriuſqꝫ lingue Idē ꝗ̄ ſi ꝗcꝗd arat impiger Appul⁹. Aſclepia. ē. Ergo vt ſummatiꝫ dicā ablti ⁊ vetl tertie in e deſinētes tñ corripiunt̄: vt hermogene Ariſtotele ⁊c. Eufrate in Luca. vel prime declinatiōis eſt vel ceſure licētia excuſat̄. E in prima ⁊ ꝗnta declinatiōe in quocūqꝫ caſu reperit̄ ꝓducit̄. vt pa aſcene. ā hiſe. vetūs ⁊ abltūs: ſpecie die ⁊c. hinc hodie ꝑ die poſtridie ꝗtidie ꝗre. Oui. j. met. Officioꝫ pedū nymphe ꝯtēta duoꝝ igit̄ nam dr nymphe es. vt̄ nympha ae. Oui. viij. met. Cūqꝫ pheretiade ⁊ hyanthcoiolao. Iō in docte dixit. Sido. l epital. Polemij. Tu mitylene ſatus cognoſcis Pittace tꝑs. Lu. li. j. heſperiā calpe ſummove lplcuit atlāte. abltūs ē a ntō calpe es. qō nomē mū tis vrbis ⁊ inſule ē. ſꝫ de mōte loquunt̄ fere poete. Pro eodē dr̄ hec calpes huius calpis ꝑ tertiā: teſte Seor. Valla ſ Placētinoli. xxxj. ca. xxj. ⁊ hic abltūs calpe corripitur apud Ruſum feſtuꝫ. vide Titā i aſi t. Et apō Iuue. xiiij. ſat. Aequora trāſiliꝫt: ſed lōge calpe relicta. Placet hec Placētini opinio magis ꝗ̄ ꝑſc. ⁊ alioꝝ ꝗ putauerunt apō Iuue. eſſe ſyſtolen. Produc ꝗꝫ pluralia in e: vt cepe tēpe m. le. Catul. Cōfeſtl pe neos adit viridātia tēpe Tēpe q̄ ſilue cingūt ſup impēdētes. Scōs verſus eſt ſpondaic⁹. Valeri. Flac. li. viij. Cerneret ⁊ tēpe viridi luctātia fumo. Horat. lib j. car. ode. xxj. Vos tēpe totidē tollite laudib⁹. a ſele eſt. Quid. j. met. Sylua vocant tēpe ꝑ q̄ pene⁹ ab imo ⁊c. Sil. lib. xj. ſubito emicuere ꝑ vndas Ad murimur cete toto exultātis pōto. Lucre. li. ij. Ne tu forte putes ferre ſtridētis acerbū horrorē cōſtare elem. ntis leuib⁹ eꝗ̄ ac muſca mele ꝑ chordas organicaqꝫ. idē l eoō. Et cygnea melle phebea qꝫ dedala cho: dis Carmina ꝯſimili opꝑ̄iſa rōne ſilerent. Mar. Capella a melos in plurali mela ꝓtulit dicēs li. ij. Tu vatū mela dulcib⁹ camoenis. phal. ē. hec qualia cūqꝫ mea ſūt qi de his aū me null⁹ meminit: vt neqꝫ de multis aliūs qō vehementer miror. de nolbus quinte notiora ſunt teſtimonia: ꝗ̄ que a nobis ꝓbentur. Martia. lib. j. Cenares hodie procille mecū. phal. eſt. Idem alibi. Vxorem quare locupletem ducere nolim. Queritis: vxori nubere nullo mee. Auſonij liber mēdoſus eſt hoc die mercatus cras citharoedus eris: ꝑ hec ere mercatus aut oīa mercatus. ¶ Fames quncterite: eſt: olim fuit quinte. vt Gelli⁹. lib. viij. docuit. hinc māſit abltūs fame quē corripere potes: productio tñ eſt frequētior. Tibul lib j. Ipſa fame ſtimulante furēs Ouidius. viij. meta. Iamqꝫ fame patrias altiqꝫ voragine ventris attenuerat opes. Ver. enei. vj. obijcit ille fame rabida tria guttura pandens. ¶ Producitur omnis ſecunda perſona vocis actiue: ſingularis numeri preſentis temporis: ſecunde cōiugationis: imperatiui modi vt doce mone ⁊c. ꝗ autē caue frequētius corripi ꝗ̄ produci in oī fere poeta inuenit̄: ideo eſt: quia olim cauo vido fulgo ⁊ alia quedam dicebant per tertiam: nunc fulgeo video caueo per ſecundam dicimus a tertia tamen alique perſone manſere. nā caue quilibet corripere poteſt: adeo eſt frequens. Hora. Vade vale caue ne titubes mādataqꝫ frāgas. Oui. j. triſt. Tu caue defendas. Propertius. Tu caue ne triſti' cupias pugnare puelle. Cicero in arato. Hoc caue te pento ſtudeas committere mēſe. ſic ceteri. Perſius. Sed quid opus teneras mordaci radere vero auriculas: vide ne ſis maioꝝ tibi forte Limina frigeſcant. Cato. Hoc vide ne ruſuꝫ leuitat' crimine dānes ſic ſcato ꝓ ſcateo quidā dixere lucre lib. v. ⁊ ꝑtiꝫ pleno ſcatere atqꝫ erūpere cāpo. Valedico ēt hāc ob cām variat̄. Oui. j. triſt. ſepe valedico rurſus ſum multa locutus. In eodē. Idqꝫ quod ignoti faciūt valedicere ſaltē

Tabo.

Y Producit̄ die in gtō antiq̄. Vergi. in Geor. vſus eſt dicēs libra die ſomniqꝫ pares vbi fecerit horas.

Nola, in e pile ꝗnte mitylene.

Calpe

E plurale

Tempe

Cete.

Mele.

Die

Fame.

Doce ⁊ ſimilia.

Caeu.

Vale.

Monoſylaba.

¶ Monoſyllaba ꝑducunt᷑:vt me te ſe de hic demūtur cōiunctiões encletice: ꝗ:ve ne:ꝛ in cōpoſitis quiſꝗ nōne ꝛc. Que nomē ꝛ verb interiectio ꝑ diphthongū ꝑducū tur vt ne ꝑ vtiꝗ ꝛ certe ne ꝓhibēdi ꝑducit᷑.vt etiam in cōpoſitis neꝗ neqꝫ. Sylla bice adiectiões nō dictiões monoſyllabe ſūt:ſꝫ vltie dictionū ſyllabe iō,corripiūtur veluti huiuſce illice tute tuapte. Lucre.lib.j. Accipe ꝓterea que corpora tute neceſſe eſt. ¶ Producunt᷑ aduerbia in e ab adiectiuis ſcḋe delinationis ſiue ꝓparētur ſiue nō:vt pie egregie eꝗ ꝓpere ſūme eximie ꝛc. Tibul.lib.j. Quid ve pie dū ſacra colis pureꝗ lauari. Te nemini ꝛ puro ſecubuiſſe thoro. Ideo nō ſatis docte pie corripit᷑ in hymno de diuo Laurētio. Intuli celo pie laureādū. Sap.eſt. Iuue. Attice eximie ſi cenat,laut᷒ habet᷑. Ennius. Egregie cordatus hō. Vale.Flac.li.v. Dixerat aſt illi ꝓpere mōſtrata capeſſunt limina a ꝓper᷒a.um.qḋ ſepe leges. Sit᷑ ꝑduces apprime. Ver.aut correptiōis gr̄a appume ꝑ a dixit vt torua ꝑ torue. Flos apprie tenar autor eſt Seruı᷒:lꝫ refraget᷑. Neſtor corripiūtur tn̄ bn̄ ꝛ male atꝗ mage ꝑ magis. Ouiḋ. Nō bene ꝯueniūt. Idē putat male ſemel ꝑduxiſſe.vt in j.de arte. Sepe male dixit ꝛc.id verū nō eſt qꝛ mane legēdū ē a maneo:lꝫ ꝑ mēdoſos codices decepti plurimi aliter legerint nō ſine peruerſitate ſenſus lege itaꝗ ſepe mane dixit quum iā ꝓperat achilles:iꝓa achillis amica ſepe dixit achilles mane cū achilles ꝓperaret,ad bellū Troianuꝫ ꝛc.impreſſio aldina vt ꝗdā alie mane hꝫ non male:aduerbia ſuperlatiui grad᷒ vbicūꝗ ſūt ꝑducunt᷑.vt maxime.minime:lꝫ ꝑ nō ſumat᷑ fortiſſime poeniſſime a poene qḋ corripit᷑. Propti᷒. Sic erepta mihi poene puella mea eſt apḋ Ouiḋ.vbi poene v᷑ ꝑduci poni legēdū ē teſte Bebellio ꝯtiguos poni ſcipio magne tuis. ¶ Aeꝗ ꝑducit᷑ tn̄. Hor.n.j.epi.aeque paupib᷒ prodeſt locupletibus aeque neglectū pueris ſenibuſꝗ nocebit.ſūt ꝗ male credāt corripi in .vj. Thebaidos vbi cū eſt prepoſitio ē:ꝛ cōiūctio ꝗ. Debitus eque tuo venit hec iniuria voto.i.ꝛ hec iniuria venit e tuo voto. Produc.fere ferme ꝛ ohe vide vocalē añ vocalē. Iuue. Mobilis ꝛ varia eſt ferme natura malorū. Idē. Nulla fere cā eſt in qua nō femina litē Mouerit. Auſonius ſemel corripiet Bacche vocatiu᷒ ſeu poti᷒ interiectio bacchātis ꝑduci inuenit᷑.hora.lib.iij. Vſꝗ ad mala citaret iō bacche mō ſumma voce,ꝛc.

Me' Uer. memeadſum ꝗ feci in me conuertite ferrum.

aduerbia in E.

Male.

✱ Ouiḋ. nam male ꝗd ſuades vtinā bn̄ cogere poſſes.

Aeque.

Ferme

¶ I in vltimis.

I longum pono:vocitātem contrabo terne:
Sepeꝗ grecorum ternum:minoidi teſtis.
Sed niſi ſiue quaſi:mibi ibi ſibi vbi variabis.
Et tibi iunge cui tantum breue moli locatur.

Vocatiu᷒. tertie.

Pari. oui. in ep̄la helenes bella gerāt alīj tu pari ſp ama. Datiu tertie.

Palladi.

Tethydi.

Tethy.

Minoidi

Phyllidi.

¶ I ꝑducit᷑. Mar.lib.viij.ꝗ vellē fieri meus libellus.phal.eſt. Corripit᷑ ꝛo cictus tertie vocatiu᷒. Ver. O crudelis Alexi nihil mea carmina curas. Mirabar ꝗd moeſta deos amarilli vocares. Oui. Nō tibi ſic dices phylli ſequēdus crā.Pa. Achil.j. Quo rapis ingētē magni chironis alūnū Femineis nerei dolis Sulpitius male credidit h vltimā in nerei ꝑduci:qꝛ ſic ꝑduceret᷑ ꝓma i dolis:qḋ manifeſto falſuꝫ ē corripite itaꝗ ſine vlla exceptiōe oēꝫ vocatiuū tertie.vt parithety.theti themi.ꝛc. Datiuus tertie grecus corripi inuenit᷑ potes etiā ꝑducere vt teſtat᷑. Scor.valla lib.xxxviii.ca.xxiij. Papi.j.achil. Palladi littore celebrabat ſciros honorū forte diem, Catull᷒ ḋ coma berenices. Luce aūt cane thetyi reſtituor. Valle.Flac.li.ij.ꝑ duas ſyllabas thety.in datiuo extulit dicēs.vndae. Quaꝫ thety repoſta dies glaucoꝗ repoſtā Solib᷒ ꝛ canis vrebat luna pruinis. Catul.largo. Tū thetidi pater ipe iugādū pelea ſenſit hic datiuus ꝑducit᷑.hbidē. Morte ferox theſeus qualē minoidi luctū obtulerat mēte immemori. Sabin᷒ in ep̄la demophoōtis ad phillidē. Phillidi demophoon patria dimittit ab vrbe. Propertius. Tindaridi poterant gaudia ferre ſua Eiuſmodi datiuos a genitiuis creſcētibus Ald᷒ credit non poſſe ꝑduci niſi rōne ceſure variabis in litera poſita inter ꝗ niſi quaſiꝗ rectius corripiunt᷑. Cuiꝫ ſepi᷒ monoſyllabū eſt. Aliqñ diſſyllabū eſt variat᷑. Ouiḋ. Et quaſi diſcedens oſcula ſūma dedi. Lucre.li.ij. Et;deuicta ꝗſi cogat᷑ ferre paliꝗ. Rurſus in arato.vt nec curuaꝗ ſit declinet cornua nec tū.meli᷒ corripit᷑.qi ceſure licētia videri pōt:vt apḋ Sidoniū in epitalamio Polemij. Sint tn̄ penituſꝗ niſi nihil eſſe ꝓbent᷑. Peritiſſimi tn̄ grāmatici adeo,refugerūt ceſure licētiā.vt ꝑncipiū tertij pedis ſepe ꝓbauerint,ꝗtitates veluti. Cōiūctio Anchiſa veneris dignate ſupbo ꝛc. Oui. Si niſi ꝗ facit poterit te digna videri. Nulla futura tua ē:nulla futura tua ē. Corripito.libēti᷒ ꝗſi ꝛ niſi:de cui aliqd diximꝰ i.j.li. Mar.lī.xij. Et credit cui poſt humilia diues.phalē. Poſthu=

Quaſi.

Niſi.

Cui.

milia a poſthus deductum:femine nomen eſt. Idem lib.xj. Collatus cui gallus eſt priapus.phal eſt.Capel.lib.j. Et cōpar ſtudio ſed cui terreus Ortus propoſitū in ſy dera tendere.duo ſunt aſclepiadei vſus. Idē in eodē lib. Cui pandit aula tonantis. verſus eſt anapeſtic⁹ dimeter catalecticus. De reliquis teſtimonia facile occurrent Ouid. Moly vocāt ſuperi.author priapeoꝝ. Quo cur moly vocat mētula moly fuit Moly.
Eſt herbe nomen. Epy. Ferettus dicit variari Pompilius teſte Bebelio,dicit variari indeclinata gūmi nauci. Ego teſtimonia poetaꝝ veterū deſydero. Melo.i.mel corripitur,in compoſitis:vt melimela. Lucre lib.ij. Sicuti quadrupedū dixit,niſi liber mendoſus eſt. Corripitur vti in compoſito aduerbio vtiqꝫ.

O in vltimis.

O commune datur. Produc monoſyllaba iungens O.
Cum terno ſextum: Atqꝫ aduerbia nomine nata.
At variabo cito cum ſedulo mutuo crebro
Seroqꝫ fit cum tum modo ſolum:ſed breuiari
Ergo pro cauſa non vult. Produco quaterno
In caſu nomen fit cuius in us genitiuus.
O patrij produc:variaqꝫ gerundia vera.

O variatur:vt cato leo apollo agamenno.licet grece in on per ω mega ſcribātur. Scribo ꝛc verba.ſed Seruio teſte ſcio neſcio ego ꝛ duo ſolū corripiuntur.ꝛ in his ꝑfecto(vt cum Seruio ſentio) correptio eſt melior. Ego tn̄ interim ꝓducitur. Verg.in diris. Auſus ego prim⁹ caſtos violare pudores. Auſo. Sicut ego ſolus me qꝫ pauperior.idē ego.ſeparor vn⁹ ego ſꝫ ptē ſumo minorē. Neſtor plura teſti Ego.
monia affert:ſꝫ ſuſpecta. Prop.li.iiij. Tuſcus ego tuſcis orior nec penitet inter ꝑlia volſcinos deſeruiſſe focos.correctiſſimi libri hn̄t thuſcus ego ꝛ tuſcis.idē in.ij. Frater ego tibi ſum filius vnus ego. Emēdatiores libri hn̄t. Frater ego ꝛ tibi ſum filius vnus ego. Oui.in epi. Sed qd ego reuoco:dictis his omen abeſto.aliq libri hn̄t. Sꝫ qd ego hec reuoco,ſic eñ legit Aldus.ꝛ dicit apud Papi.legi:ſed qd ego hec ſeſſoſqꝫ optatis demoror vndis? Sic alij libri forte mēdoſi ſunt.ergo cum Aldo ſolū corripe Producūt u tn̄ monoſyllaba:vt ſto do ſio o ꝓ prepō ꝛ interiectio. Producūt tn̄ dtī ꝛ ablti:vt dn̄o meo amato tydeo:quē dtm̄:niſi menda ſit ꝓ tydi:vt orphi ꝓ orpheo corripuit Papi.viij.the.dicēs. Vos preda,ructi tydeo. In Sido.iij.paneg mēdoſe legit. Jam tybrim tremuere meū me teutono iuncto ꝓ teutone.qꝛ recte teutoni ꝛ teutones dicim⁹. Producunt tn̄ aduerbia ex nolbus ducta:vt tanto quāto falſo manifeſto primo:qḋ tn̄ corripit apud Aratorē:vt vo coniūctio apud Val. Flac.ꝛ Silliū Va:iatit aūt cito ſedulo mutuo crebro:ſero ꝛ ꝑfecto:teſte Sul.ſed modo tn̄ corripit Cito etiā vix ꝓductū repies veluti homo ambo ꝛ duo teſtimonia correptionis facile occurrēt. Sta.j.The. Sero memor thalami meſte ſolatia mortis phebe paras Idē quomodo.
j.ſyl. Pectora ſero videt. Tibul. Heu ſero reuocat amor ſeroqꝫ iuuentas. Quomodo Ergo.
aduerbiū corripi inuenio. Mar.li.x.ad Caiū. Quicqd hn̄t oēs accipe quō das. Idē Grecū in o
lib.iij. Quū ſi tam paup quō cecus.amat. Ergo ꝓ cauſa veluti illius ergo tn̄ ꝓduci xanto.
grāmatici oēs teſtant:aliod variat Auguſtus. Ergo ne ſuꝑmis ꝛc. Hor. Nil tāti eſt * Clio.
ergo fungar:vice cotis acutū ꝛc. Grecū in o faciēs gtm̄ in us ꝓducit.tn̄ o in ntō dtō Oui. Non
actō abltō.vt dido:clotho:argo:clio:drymo:xanto:alecto.echo:hero:ſappho. Verg. nihi ſūt vi
lib.iiij.geor. Drymoqꝫ xantoqꝫ ligeaqꝫ philodoceqꝫ:primūqꝫ rōne ceſure ꝓducit:ꝛc ſe clio clivi
luti liminaqꝫ lauruſqꝫ dei. Pectorib⁹ inhians aſpirantia ꝯſulit exta. Luca. Dū ſanguis incrat ꝛc.quod notandū magis ꝙ imitandum eſſe diximus. Neſtor dicit more q ſorores.
greco illi facere poſitionem. Sil.li.iij. At nō dabat vltra. Clotho dura lacus Neſtor ſeruāti pe
dicit ſe apud Lactātiū repeiſſe recitatū hunc verſum. Clotho colū baiulat Lache cudes valli
ſis met:ꝛ Atropos ocat. Sine dubio vſus eſt ineptus ab imperito aliquo Lactantij bus aſtra
libris adiectus:qꝛ baiulo primā ꝓducere alibi oſtendimus ꝛ clotho grece per ω me tuis.
ga in vltima ſcribit:vt ſapho quare ineptus eſt verſus. Quid niſi laſciuas cantauit Clotho.
Sappho.

ſappho puellas. Ouid. in .ij. de remedio. Me. certe ſappho meliorē fecit amice. Iun⁹ variatur: q2 latinū eſt. Gerundia Gtūs in o pducitur tñ: vt apollos apollo androgeos androgeo athos atho ⁊ ſimilia per tertiā declinationē atticā. Uerg. Androgeo galeā ⁊c. Idem Geor. j. ppter ſequentē vocalē corripitur. actm̄ atho: teſte Neſtore. Aut atho: aut rhodopē ⁊c. Uariabis gerūdia q̄ verbi conſtructionē ſeruāt. Productio tñ eſt frequētior Adiectiua aūt gerūdia tñ pducuntur: q2 noia ſunt nō verba. Uerg. Cantando in illū ⁊c. Iuue. ſaty. iij. Plurimus hic ager moritur vigilando: ſed illū Languorem peperit cibus imperfectus: ⁊ herens ardenti ſtomacho. Tibul. lib. iij. Aufer ⁊ ipſe meum pariter, medicando dolorē. Mar. lib. ij. ad zoilum. Felicē cenā zoile dando tuā. ita legit Tibulli interpres Bernardus Ueronenſis: ſed minus recte vt opinor: q2 libri quos ego vidi longe aliter habent in meliore ſenſu: vt mihi videtur: ſic Felicem fieri credis me zoile cena. Felicē cena zoile deinde tua. Alphius auitus apud Priſcia. libr. viij. Spatiando, paulatum trahit. Eſt iambicū dimetrū. Auſo. de ſtudio puerili. Et melicos lyricoſq3 modos prefando nouabis. Uerg. in catalecto. ſi Uerg. ſit author. Sepe audendo mare ⁊ vincere, ſeve hyemen. Calphurnius ecloga. ix. Formoſior Ida Dicor: ⁊ hoc ipſum mihi tu narrare ſolebas Purpureas laudando genas ⁊ lactea colla. Sedul. lib. j. Sperando, tepeſcit. ſic eccleſiaſtici ſepiſſime.

U et B.

U et B.

* Iuuen. Dūmō nō pereat me die q9 noctis ab hora.

U ſemper produc. B contrahe. Barbara deme.

U pducit vt Ieſu. B corripitur: vt ab/ob. Uer. Arma virūq3 cano troie qui primus ab oris. Sedul. pduxit: q2 ſequitur h que cōſonantis vim aliquā creditur habere. qd̄ notādū eſt non imitandū. ait ergo in lib. iij. Ab hac ergo pedē retro faciamus ⁊ arctū. Corde petamus iter: ſic nō imitaberis ſibi cauſa defenſum in eodē lib. Uirhūilis ⁊c. Barbara in b pducuntur. teſte Nebriſſen. vt: Iob Iacob aminadab qd̄ pcū. longa latine, aminadabus effertur. teſte eodē. Iuuēcus. Hoc Iacob etem̄ puteo cū ple bibebat. Georg. Tumet. Tutemet. Ual. Placen. lib. xxxviij. ca. xxv. dicit tu in cōpoſito tumet corripi a Lucre. dicēte. Tē tumet a nobis ⁊c. ſed fallitur (vt opinor) Placen. q2 libri q̄s vidi hñt tutemet in meliore ſenſu. Lucre. lib. j. Tutemet a nobis iam quouis tpe vatū Terriloq̄s victus dictis diſciſcere q̄res. Caſu memoratu tñ pducuntur q̄cq̄d, q̄dā dicāt: vt cornu ⁊c. in oī caſu.

C.

C in vltimis.

C produc. preter nec donec. Sed variabis

Hic bene pronomen. Fac verbum iungimus iſti.

* Nec Iuue. ſaty. x. Quiſquis adeſt ſocio cur hec in tpe duret. | Hic aduerbium.

C pducitur vt ſic. Uerg. iij. enei. Sic oculos ſic ille manus ſic ora ferebat. Mart. lib. vij. Sic ad lethcas niſi Neſtore ſerior vndas. Nō eat: optabis quē ſupeſſe tibi. idem ſemel corripuit: vt: lib. ij. ad ſextū. Exſecū ſic vt audiā, ſuſurrat. phal. eſt. nō auſim tñ imitari: q2 ſemel tñ ⁊ forſan mendoſe corripitur: veluti ac (vt Bebelius notat) apud Papi. in. iij. the. Sed gelidis ac inertibus euo. puto mēdā eſſe p ⁊ ideo: ac ſolū pducero. Corripiuntur aūt nec donec. Mart. lib. iij. Quāta nec in libycis debuit eſſe iugis. alibi apd̄ eūdē. Nec armata man⁹ hydre mors vna fuiſſet: mēda eſt p nō armata ⁊c. vt apd̄ Sil. lib. viij. Celicolū mri nec hoc habitata puinis. mēda eſt p nō. Sil. lib. v. Donec abūdanter diffuſo ſanguine, late pcubuit moriēs. Hic aduerbiū pducitur tñ: ⁊ a veteribus diphthōgo ei annotabatur heic. Ualla in Matth. cū dicit ſe id antiquo marmore notaſſe. Uerg. j. eñ. Poſt habita coluiſſe ſamo, hic il. i⁹ arma. Hic pnomē variatur: ſed rectius corripitur: variari teſtatur. Ser. in illud. viij. eñ. Eſt hic eſt anim⁹ lucis cōtemptor. Idē in buc. Et, vitula tu dignus ⁊ hic ⁊ quiſq̄s amores ⁊c. Idem in ij. ene. Hec finis Priami fatorū: hic exitus illū Forte tulit. Hora. Stultus ⁊ improbus hic amor eſt dignuſq3 notari. Mar. hic eſt quē legis ille quē requiris. Phal. eſt Ouid. Phillidis, hic idē tenereq3 amaryllidis ignes. Idē. xij. meta. Aſt ego, dum parat, hic armis nudare iacentē. Regius corrigendū credit hicce q2 Priſcianus ⁊ Donatus dicūt hic pronomē corripi: aduerbiū produci. mihi placet: propter iam dicta cū Seruio hic pronomen variari. Mataratius ⁊ Ferettus ex Priſciano credūt pronomen hoc variari: q2 in vetuſtis libris apud Uerg. hocce erat alma parens legitur quod pductionis grā factū autumant. Mar. lib. v. Conſequor hoc vt me nec timeas nec ames. Ouidius j. faſto. hoc ego pro vobis hoc vos orate coloni. Sed ad hic reuertor. vt correptionem oſtendam. Uergilius eneid. iiij. Solus hic inflexit ſenſus

animūq; labantē. Idē. in. vj. Hic vir hic eſt tibi promitti quem ſepius audis. ¶ Fac
contentiones grammaticoꝝ faciūt vt Badius dixit variari. ſic Bebelius ꝗ;. nam
Sulpitius vult produci tñ: teſtimonio Ouidiꝗ in. j. de remedio Durius incedit fac
ambulet oẽ papille pectus habẽt tumide faſcia nulla tegat. Vbicūq; vero produci
videtur ipſe legendū dicit, face pro fac. At Neſtor Aelius Nebriſ. ⁊ nicolaꝰ Ferettꝰ
dicunt fac corripi tantū: q2 fit a face vbi a corripit: vt ſic fac. ꝑ face: veluti fer ꝑ fere.
apud Oui. teſte Feretto vbi Sulpi. putat ꝓduci corripit: q2 ita legit Ferettꝰ duriꝰ
incedit fac obābulet. Neſtor aūt Rigā carpit: q2 ꝓduxerat fac, dicens in geneſi. Tu
prior egreſſum fac ⁊ coniunx tua nati. Ouid. in. iij. de arte. mille fac eſſe iocos turpe
eſt neſcire puella. Idē. in epiſt. Proteſilai. Et dicet referat arma fac iſta Ioui. Idem. Fac mani
Phyli fac expectes demophoonta tuū. Auſo. in epig. At tranſire iube: vel fac vtrūq; feſte pro
parem. Martia libr. v. Signa rariusq; aut ſemel fac illuc. phal. eſt. ſic in multis alijs ductum.
locis nec veriſimile videt̄ oẽs libros eſſe mendoſos. poteſt itaq; corripi. ſemel nota
ui manifeſto produci. Ouid. in. j. de arte amandi. Hos fac armenios: hec eſt dancia
perſis. Hormida corripit̄ in Sidonio: Fac in ſereno ꝓducitur: quem imitare donec
ex vetere poeta probetur, corripi ⁊ tum variabis.

¶ D ⁊ T. D ⁊ T.

D breue ponatur: ceu T. niſi ſyncopa fiat.

¶ D Corripit̄: vt apud Bogud. Sic nola in t vt caput amat docet ⁊c. corripiunt̄ tñ
lꝫ Capella dixerit variari. Ego ſine poetaꝝ veterū teſtimonio nihil credo grāmati
cis: iō nūq; ꝓduxero: ⁊ at caput legit, ⁊c. niſi fuerit ſyncopa ⁊ tūc certe libentius cor- * Quid
ripuero: lꝫ ꝓducētē non multū reꝑhendero: vt fumat, ꝑ fumauit. obit pro obiuit ⁊c. Iuue. ſa. x.
que producuntur quidē: ſed nūq; extra cenſurā. Vergi. in. x. Audijt ⁊ celi genitor ⁊c. Hinc cau-
At Ouid. iiij. met. pro fontibus ille lacuq; interijt. at vos ꝑ fama vincite vr̃a. idem ſas habue
iiij. faſt. Nox abijt oriturq; aurora; palilia poſcor. Idem. li. ix. meta. Nō abijt apte ⁊c. re q̄d illo
Iuue. Quis neſcit aut quis nō vidit vulnera. pal. Oui. iiij. met. arduꝰ in nubes, abijt ciue tuliſ-
⁊ in equore ſummo vmbra viri viſa eſt. Horat. ſaty. ix. Quū grauiꝰ dorſo ſubijt onus ſet
incipit ille. Iuue. Magnus, ciuis obit: ⁊ formidatus othoni. Verg lib. ix. eñ. Sceptra Iuue. ſat. x
palatini ſedēq; petit euādri. pro petiuit. qd̄ ante mendoſe legebatur: vt bene docet Elodo ſed
Politianus in miſcel. ca. lxxj. ⁊ eſt verſus ſpondaicus. Cui ſententie male refragat̄ vterq; pe-
Nicolaꝰ Ferettꝰ argumēto nimis friuolo vſus credēs ſcꝫ euāder primam poſſe cor rit | orator.
ripere: q2 Seruius dicit propria variari. qd̄ falſū eſſe cōtra Seruium manifeſto de vtrumq;.
claraui. Et ſi aliquo modo id foret, verū: tñ nō dixiſſet Seruius in ꝓprijs etiā regu- Perit pro
las gñales ꝯfundi hoc eſt nō ꝯcederet in ꝓprijs poſitionem corripi veluti Anchiſes perijt.
aut diphthongō vt autolicus autone eutycus euander eneas cacus cagrus. miror Petit
Ferettū hoiem alioqui doctiſſimū tam pueriliter erraſſe: ſed multi carpendi ſtudio
hallucināntur. plura ſyncopata aliqñ etiā ſine ſincopa inuenies ꝓducta: ſed nūq; ni
ſi vbi aliqua ceſurarū adeſt. Ergo ꝯſiliū meū eſt vt alibi nō ꝓducant̄ q2 ſimilis inue Volup
nimus etiā vbi t nō eſt. Hora. lib. j. car. ode. iij. Perrupit acheronta Herculeus labor
aſclepiadeū eſt. Verg. Pectoribꝰ inhiās ſpirātia ꝯſulit exta. Valeriꝰ Flac. Sed qua
lis ⁊ quanta viris inſultet enyo. Verg. Muneribꝰ tibi pāpineo grauidus autumno.
Floret ager. Ergo tutior eſt etiā in ſyncopatis correptio. M olim corripiebatur nūc in
terimit̄ In h ad vocales pertinent: vt vah ah ꝙ ꝓducūtur. vt dictū eſt. In p vnicum
eſt vetus vt volup. i. voluptas. ⁊ ꝓducit̄ q̄d q̄d dicāt ceteri. Ennīꝰ apd̄ Gelliū lib. xij.
cap. iiij. quo cū mlta volub ac gaudia clāq; palāq;. ꝓducit̄ quoq; Ioſeph: vt c. tera
barbara: ꝙ extenſione ſyllabe fiunt latina aut greca penultima longa: teſte Nebuſ-
ſēſi veluti alaric iſabel Leonor Guiomar ⁊c. vnde alaricꝰ iſabella leonora guioma-
ra ⁊c. Dauid cū Prudentio ꝓducito. lꝫ quidā corripiūt. vt yeſperus volunt, ꝓduci.

¶ L.

L breue fit. Cum ſol ſal nil. tolluntur hebrea.

¶ L corripit̄. vt hannibal hiempſal mel fel. Producuul ſol ⁊ nihil cū ſal. Oui. ij me.
Vlterius ſpatiū medio ſol altus habebat. Hora. ad auguſtū. nil intra eſt: oleā nil ex
tra eſt in nuce duri. Iō errauit inter neotericos poetas doctiſſimus dicens. Q2 ſcit
in occulta turpe nil eē domo. nihil aūt corripit̄. Perſi. Gigni de nihilo nihil in nihi
lū nil poſſe reuerti. Hebrea ꝓducunt̄: vt cū alijs docet Nebriſſenſis veluti michael
iſrael michol phicol ⁊c. Eraſmus. Virginitas nitor argēti ſapiētia ſal eſt. ſic Papi-
nius ⁊ Auſonius. Tanaquil hetruſcum producitur teſte Capella.

¶ N.

N pro Inc. Demas an:in et prolem:tamen atqꝫ.
Forſitan et forſan viden:huic conformia iunges:
Quod dat inis curtum eſt velut on:quod tertia neſcit.
Corripitur quartus quando breuis vltima recti eſt.

On tertie

¶ N. pducit̃. vt hymen titā delphin:et oia nomia tertie in en quia grece per ω meʒ ga ſcribūt̃:nec apd veteres poetas quib⁹ fides hñda eſt illud o corripiūt niſi dēpta n litera in o deſinat vt cato leo agamēno apollo ⁊c.nec refert an genitiu⁹ in onis deſinat an in ontis penultima longa an breui. Nec facit fidē Sidonius q̃ corripuit lacedemō. vide e ante d.nec hūc ſecut⁹ Baptiſta Mātuan⁹ dicēs. Extulit aduerſū celebres lacedemō athenas. Nec capella in dictione ammon. vide a ante d.adon.nec arator li.j.dicēs. Hic fuerat ſimon ille magus. et li.ij. Quid tūc demō agit ne plures itē Neoterici fidē faciūt:qꝛ hi oēs a puritate lingue latine interim aberrarūt. Mecū in hac opinione eſt doctiſſimus vir Nicolaus Ferett⁹ Uerg j.eñ.ſarpedō vbi tot ſimois correpta ſub vndis. Oui.iij.met. Acteon ego ſum:dñm cognoſcite veſtrū. Idē. lib.vj.quē ſibi pēdio:opibuſqꝫ viriſqꝫ potērē. Hora.in arte.pſidi⁹ ixiō io vaga triſtis oreſtes. Oui.in ibin.vt macedō icta eſt rapidis cū cōiuge flāmis. Sic p̄cor etherei vi dicis igne cades:ppriū eſt mulieris:vñ macedoniā dictā putāt. In his certe penultima gti corripit̃ et tñ on nil apd veteres poetas nūq̃ corripit̃. Mar. p̄ter aq̃s helicō et certa lyraſqꝫ ſororū manili⁹. At xeyon oīcō quū iā viceſima cācro ē.errauit in hoc noīe dupl'r Bapti.mātuan⁹.video añ c.pcyon. Uerā in bu. Formoſum paſtor corydō ardebat alexin. Et alibi. Cōpulerātqꝫ greges corydō et thyrſis in vnū. Idē Te corydon o alexi trahit ſua queqꝫ voluptas. Seruiꝰ indt don o a antibachius ſed o breuis eſt pp̄ter vocalē ſequētē:quaſi dicat Seru⁹ dō o a:ex natura vocaliū eſt antibacchi⁹.i.ille pes ex duab⁹ lōgis et breui:ſʒqꝛ aduerbiū o hic pp̄ter vocalē corripit̃ ideo fit dactylus.quo circa errant Tortel.et Calepi.in dictiōe tribrachus.dicentes Tribrach⁹ pes eſt ex trib⁹ breuib⁹ ſyllabis vt te corydō o alexi vbi dō o a tribrach⁹ eſt:quū vocalis añ vocalē breuis fiat dicere debuiſſent dō o a dactylus eſt. Mirū eſt tātos viros tā pueriliter erraſſe. Sed obijciēt forte mihi. Erotiō puelle nomen.mar. lib.v. Pallida nec nigras horreſcat erotion vmbras. Idē li.x. Hic feſtinata requieſcit erotium vmbra vulgo tituli ita habētur.de herotiōte puella epitaphiū.herotionis et p tertiā declinationē declinat hoc nomē calderin⁹ dicēs mar.nomē finxiſſe a ſuauitate amoris qꝛ eros erotio amor eſt. Ego puto Calderi decipi:et quot q̃t ille ſuffragātur. Nā opinor erotiō ſine aſpiratione lʒ aliter vulgo fiat eſſe ſcđe declinationis vt ilion glycetiō planciō et alia multa:q̄ ſepius apud latinos in um deſinūt vt Iliū phileniū glyceriū.et in menechmis Erotion. Martialis aūt in grecitate pmāſit:qꝛ carmini magis cōueniebat erotiō qꝫ erotiū in deriuatione nihil errauit Calderin⁹.

Erotion.

on gti pluralis.

¶ Omne igit̃ nomē in on tertie pducat̃.pduc etiā oēm genitiuū pluralē cuiuſcūqꝫ declinationis fuerit.vt logō cimmerion epigrammatō. Tibul.libro .iiij. Cimmerion etiā obſcuras accessit ad oras. Molatiuus eſt cimmerij cuius gtūs ſecūdum latinā formā eſt cimmeriorū.ſecūdum grecam cimmerion. Sunt aūt cimmerij populi:qui bus eſt aer caliginoſiſſimus.hinc eſt adagium cimmerie tenebre.

*An coniunctio interrogatiua. Iuue. accipit :et madide facies dicet an hulcus

¶ Tolluntur a regula an in cū prole dein exin ſubin pin:tñ attamē forſan forſitan An vide a añ t.ater.hinc an ne. Claudianus. Anne ego terrigenas ⁊c. Reliqua facile occurrēt: addā hoc Ouidij a Uerulano citatū. Nec tamen emendādo labor qꝫ ſcribere maior:nota gerundium.

Uiden et ſimilia.

¶ Uiden et q̄cūqꝫ p apocopen ne habēt:vt men p mene ten ſcin vin ain ſatin egon nemon dixin ⁊c. Lʒ Sulpiti⁹ velit men et ten pduci:necnon variari.et Seruius cum Lactantio dicat viden naturaliter pduci:lʒ Uer et Papini corripiāt. Seruius quidē in illud Eñ.vj Educet viden vt gemine ſtent vertice criſte. Uiden indt natural'r lōga eſt. Breuē tñ eā poſuit:ſecutus Enniū. Lactātius ſo in illud Papi.x. Thebs. Ipa dedi:viden vt iugulo ꝯſūpſerit enſem. Uidē inquit ſyllaba cū naturaliter lōga ſit:tñ eam corripuit ſecut⁹ authoritatē Maronis.mecum ſentit. Nicolaus Ferret⁹ Tibullus. Si vereare precor viden foelicius extis. Ego itaqꝫ credo in oībus naturā interrogatiui ne ſeruari:et oēs eiuſmodi dictiōes corripi:donec ex veterib⁹ poetis

En inis.

cōtrariū cōſtet. Corripe en habēs inis in genitiuo:vt pectē crimē ⁊c. Manili⁹.li.iiij.

¶ Crimen vbiq frequens ⁊ laudi noxia iuncta eſt. hoc eſt cõtra doctiſſimum quen
dam credẽtẽ nuſq reperiri noxis, ſubſtantiuũ. Idẽ in codẽ libro. Quinctiam infelix On ſcõe.
virtus ⁊ noxia felix. ⁊ male cõſultus preciũ eſt Corripit̃ q̃z in on ſcõe declina. qd la
tini in on vertere ſolẽt. vt erotiõ iliõ peliõ barbitõ ⁊c. Oui. Ilion ⁊ tenedos ſimoiſq
⁊ xanthus ⁊ ida. Idẽ in epl'is. Pelion in Tyriã trãſfert felicius orbẽ. Luca. Pelion Actũs in u
opponit radijs naſcẽtib' vmbras Corripit actũs cuius ntl vltia corripit̃: vt medeã
maian ⁊ ſimilia: a ntõ in a: meneclaõ orpheõ priamõ iacobõ: ⁊ oĩs ali' actũs lo n ab
os vel us correpto: parin ibin itym thetin ⁊ thetyn: lz aliq̃ dicãt vltimã pduci, tñ:
q: thethys etiã legit̃ vltimã corripere: vt docebo in is. Papi. vij. the. Nãq ferunt ra
ptã patrijs egiñã ab vndis. Idẽ ſcõo achil. Quid ſi nũc aliquis patrijs raptur' ab
oris Deidamiã eat. Oui. i ibin. Strymonie matres orpheon eſſe ratę. Idẽ in epiſt.
Tu fore tam lentũ iuſta menelaon in ira. ⁊ geminos fratres tyndareũq puta. idẽ. ⁎ Proper
vij. met. Pocrin haber dixit in codẽq. Tãtaq nox animi eſt ityn huc accerſi te dixit. ti'. hyrſim
Idem in ibide. Et fletu madidus ibin adire gentis. Papi. in achil. ⁊ thetyn. ⁊ comi= ⁊ attritis:
tes ⁊ quos ſuppreſſerat ignes Accuſatiui a longis noiatiuis producuntur tantũ: vt daphnim
enean anchiſen helenen ⁊ reliqui ab as. es: ⁊ e: de quibus olbus nimis frigide ⁊ in arundini=
certe loquuntur Verula. ⁊ Nebriſſen. Ouid. Aeneam animo nocte dieq refert. idez. bus.
Reſpice laertem vt iaz ſua lumina condas. Priſcia. in perihegeſi. Europen Aſie ta En ⁊ an ac
nais disiungit ab oris. Oui. in. vj. met Fecit ⁊ aſterion aquila luctante teneri, Idez cuſatiuiſõ
in epiſto. deianire. inittor ad alcident coniuge cõſcia mentis. Litera ſi cõiux deia gi.
nira ſua eſt. ſic ceteri quoquos ſunt fide digni. ideo nõ recte dixit Sulpi. hec varia Hymen.
ri. Sidoni. in grecis plerũq errauit vt ſepe oſtendimus. vt nunc erat in accuſatiuo
alciden dicẽs in prefatione tertij panegyrici. Nec que cadmeis pariens alcyden tu
oris ſuſpendit triplici nocte puerperiũ. Martia Te fingente nefas pyladem odiſſ. ⁊
oreſtes. Quidã tñ aliter legũt vt ſido. Excuſent. Hymen pducunt̃ licet vltima gti
Hyminis corripiatur. Catul. Hymen o hymenee hymen ades o hymenee. R

¶ R.

A breuies. Produc cuius patrius eris.
Addito iber aer ether. Sit celtiber anceps.
Ut cor: non longum melius. Producito tantum:
Cor far lar fur nar par: vix prolem breuiabo. Imber.

¶ R corripit̃: vt mulier pr̃ mr̃ hector neſtor licet a grecis pducãtur πατηρ μητηρ
εϊτορ ⁊c. teſte Neſtore: q: vidẽdũ eſt q̃d latinis placuerit: nõ q̃d greci fecerit liquidẽ
the. Nõ ora virũ nõ pectora flectit Imber atrox tectoſq tenẽt in nienia vultus. ſic
velim' latine ſcribere. Oui. j. me. Inferias dederat cũ frib' hector lanes. Papini. x.
Ver. ceteriq. in hoc errauit Alexãder. Ver. in etna purpureoq rubẽs ſurgat iubar
aureus aſtro Mar. li. j. Ecce vir ẽ nũq̃d paula negare põt. Et lib. ij. Grãdia v̈ba vbi
ſunt: Si vir ecce nega. Oui. j. me. De grege nũc tibi vir ⁊ de grege nat' habendus. Crater.
ceſure licẽtia eſt. Ver. Hic vir hic ẽ, ⁊c. ſic reliqui: quocirca nolim imitari Petrarchã
hoc nomẽ admodũ ſepe pducentẽ: vt in tertio aphrice. Hec tibi cura dat̃ vir optie:
nã tibi ſmo dulce eſt. Ouid. ix. meta. Et paulũ blandita fer has fidiſſime dixit. Pro
ducunt̃ noĩa in er habentia eris penul. longa in gtõ: vt Crater character clyſter ⁊c.
que greca ſunt oĩa pter ver veris. Oui. ver erat eternũ. Manil. lib. j. Crater ⁊ dupli
ci cẽtaur' imagine fulget. Idẽ li. v. vltima pars magni cũ tollit̃ ore leonis. Crater
auratis ſurgit ſtellat' ab aſtris. vulgo mẽdoſe legit̃ Crater ⁊ auratis ⁊c. Propertius
lib. iij. Ante fores tẽpli crater antiſtit auro Libatũ fundẽs i tua ſacra meruz. Luca. Iber.
lib. vj. Si tibi durus iber. aut ſi tibi terga dediſſet. Cãtaber exiguis aut longis teu= Celtiber.
tonus armis. Iber. i. hiſpanus. Iberes in armenia ſunt. Valc. Flac. lib. v. Quos nec
iber aut tuta ſuis aurora pharetris Suſtinet. Celtiber variat̃. Nã Priſci. li. vij. ait
vnicũ nomẽ ſcõe declinatiõis pducere er: q̃d eſt Iber cũ ſuo ꝯpoſito celtiber: de cor
reptiõe ſatiſfacit Mar. dicẽs. li. x. Ducit ad auriferas q̃ me ſalo celtiber oras iõ nõ
male dixit Alexãder. Celtiber atq lacer. di. q̃z celtiberus penulti. longa. Catullus
ad Egnatiũ. nunc celtiberus celtiberia in terra. Scazõ eſt. Verg. lib. vj. Largior hic
campos ethere lumine veſtit. Ouidius ſexto metamorphoſeos. Audiat hoc ether. Ether.

⁊ ſi deus vll⁹ in illo eſt.ſic ceteri. Lucreti.lib.v.Jnde mare/inde aer/inde ether igni
fer ipſe.Uide etiã A ante E.Multi credũt aer a Claudiano licenter corripi in ꝑmo
de raptu ꝓſerpine dicẽte.Lucidus vmbroſo miſcebitur axis auerno:ſed vt recte
Aer. docet Calepinus mẽdoſe legũt: ⁊ pulchrũ poete ſenſum peruertunt:q2 axis nõ aer
legendu3 eſt.Aer itaq3 nũq3 corripit a doctis Correctius corripit q2 ſemel tñ in ue
rũo ꝑduci.Ouid.in epiſto.Saphus. Mole meũ leuib⁹ cor eſt violabile telis. Jdem
v.meta.Jnq3 cor hamata ꝑcuſſit arundine ditẽ.Jdẽ.quinto triſtiũ. Strangulat in
cluſus dolor atq3 cor eſtuat intus.Jbidem. Molle cor ad timidas ſic habet ille ꝑces
Cor. Jdẽ in.j.de pon.Cõfiteor miſero molle cor eſſe mihi.Auſoni.in epig.Qui reminiſco
putat ſe dicere poſſe latine. Hic vbi cõſcriptũ eſt:faceret cor ſi cor/haberet.Nota ꝑ
Cur. nomẽ hic:hic produci.Mar.lib.x.Donate vxori cor arũdine fixit acuta.ſic ceteri.Ho
* Ouid⁹. ratius.Cur ego ſi nequeo ignoroq3 poeta ſalutor.Ouid.j.faſto.Añ deos hoi qd ꝯci
Cur opus liare valere.Far erat ⁊ puri lucida mica ſalis. Jdẽ.v.faſto. Exagitant ⁊ lar ⁊ turba
affectas diana fures. Peruigilãtq3 canes ꝑuigilantq3 lares. Turba diana.i.canes.q2 diana
ambitioſe eſt venatrix.Perſi⁹.Fur es ait Pedio.Uergili⁹.in.vij.Sulphurea nar albus qua fõ
nonum. teſq3 velini.Ualeri⁹ Flac.lib.j.Par oneri clauoq3 capax.Silli⁹.xiiij. Par oẽs ſimul
Far. ira rapit.Catul.ad Leſbiã. Jlle mihi par eſſe deo videt.Sap.eſt.Uerg.in etna.Nã
Lar. ꝓpe nature par eſt violẽtia ſemp.Lucre.in.j.Hec ſoliti ſumus vt par eſt euenta vo
Nar. care.idẽ dices de compoſitis.Horat.ſat.iij.lib.ij. Ludere par impar eqtare in arun
Par cum dine longa.idẽ.Ut matrona meretrici diſpar erit atq3.Sic ceteri.qui puritatem illi⁹
ſuis cõpo lingue latine veterẽ obſeruarunt.Quo circa vix imitabor Auſoniũ gallu3 de terna
ſitis. rio numero dicentẽ.Tris primus par impar habet mediũq3 ſ3 ipſe ⁊c. nec. Auienũ
dicentẽ.Diſpar erat fragili ⁊ ſolidi cõcordia motus.Ouid.in põto.Hei mihi q3 diſ
par eſt locus illo getis:nec ſequar Petrarcham.in.vij.aphrice dicentem.Eſt alium
Linther. timuiſſe par eſt ab origine rerũ.bebeli⁹ ait.Jmpar.Caius Suetonius Tranquillus
corripit preter morem.Tibullus lib.ij.Exiguus pulla per vada linther aqua. gre
As. ce tamen ſcribitur per u vt pater: hir volunt produci grammatici quidam.

As

As produc.Sed adis que dant patrio breuiantur.
As adis. Et tertie quarto.vates bonus Helias inquit.
* Pallas.

Oui.vt vidit vultus pallas in amne ſuos Arcas. As in actõ tertie. *Marti. Ad matrẽ fugiet pentheus ad menadal Orpheus.

As.ꝑducit vt foras Hora.ne fidos inter amicos ſit q dicta foras eliminet. Bebe
li⁹ dicit a Lucretio corripi. Corripiunt tãtum oia noia tertie:quorum gtũe in adis
vel ados deſinit. Perſi⁹.Hoc natat in labris ⁊ in udo eſt menas ⁊ atys Hora.i arte
Pythias emũco lucrata ſimõe talentũ.Ouid.vj.met.Pallas anũ ſimulat : ſic ceteri:
Oui.ij.meta.Arcas adeſt ter qnq3 fereno natalib⁹ annos:Capella lib.j.arcas in tha
lamos venire iuſſus.phal.eſt.habẽs in ꝑma regiõe trocheũ:in qua re imitat⁹ eſt ca
tullum id ſepicule facientẽ:vt in ꝑmo carmine.Quare habe tibi quicquid eſt libelli
Qualecũq3 quidẽ ora per viroꝝ q res plures decepit.Corripe quoq3 actm̃ pluralis
numeri tertie declinatiõis.Mart.li.ix.Phineas inuites aper ⁊ oedipodas. Papi.
rj.the.Uota deis caeco:nec erynnias ore rogaui:ſ3 libri fere habẽt erymnas ꝑ ſyn
copã:⁊ ſic ꝑducit:vt dicit Geor.Ualla. Placẽtinus lbi.xxxviij.ca.xxix.Ouid.in epi.
Jn te fingebam violẽtos troas ituros.Perſi.Philidas hypſiphylas vatum ⁊ plo
rabile liquid. Uerg. Permixtos heroas ⁊ ipſe videbit illis.Jdẽ.Bonas in montes
vt duxerit vna ſoroꝝ.Jdem.x.eneid. Jndulgent vino vertũt crateras anhelos. Au
ſonius ⁊ Baptiſta Mantuanus corripiunt Helias.Uide i ante A.

Es.

Ponitur es longum.pluralia corripe greca.
Que creſcunt.velut es deſum penes inquies ad de
Cum neutris.Et ſi patrio eſt penultima curta
Terne tolle ceres aries paries abies pes.

¶ Es ꝓducitur.vt anchiſes dares ⁊c.contra Mar.Capellã qui falſe ait.es in grecis ✳ Perſius
corripi:vt anchiſes. Vergi.v.enei.Anchiſes alacris palmas vtraſq; tetendit.facile ſat.iiij. Di
occurrent plura teſtimonia.in.j.lib.Sillij mẽdoſe chremes ꝓ chromis legit̃ Tũ frõ nomach⁹
te in chremes intonſam ⁊c.Tu legito Tũ frontẽ chromis intõſam vibrante capillo ego ſũ:ſuſ=
Septus ⁊ horrẽtes effingẽs crine galeros.In hac re,errauit Sido.teſte viro doctiſ= flatum cã=
ſimo Joãne Baptiſta pio.vt lib.viij.epi.Aut quo tu latiũ beas Horati Alceo.potior didus eſto
lyriſtes,ipſo.phal.eſt.vt in laudi.Narbonis.Siue aeetes ⁊ inclytus iaſon.Ultimã Lyriſtes.
in his corripi ſyllabã iudicamus,cũ pro menſui modulorũ diſſentaneũ:q2 p η grece Aeetes.
ſcribuntur ποιητης ψαλτης λυριστης αιητης ⁊c.poetes/pſaltes/lyriſtes/aeeſtes Es pl'is.
⁊c.¶ Corripiuntur autẽ oĩa greca pluralis numeri tertie declina.creſcẽtia,in ſingu ✳ Iuuenꝭ.
lari:veluti demones vaſcones britones:⁊ oĩa ab n.peanes delphines ſirenes ⁊ q̃cũ= ſat.iij.Aut
q; additione ſyllabe faciunt gtĩn ab n.¶ Oĩa ab er producito:vt preſteres crateres. ſtratocles.
¶ Omnia ab or penultima genitiui correpta:vt hectores caſtores.At latina ſunt.ar aut cũ mol
bores marmores.¶ Oĩa ab as antis vel adis:vt gigãtes arcades.¶ Oĩa ab es etis li.
penultima longa preter inquies locuples:q2 latina ſunt;vt lebetes tapetes daretes Demetri⁹.
magnetes cretes.¶ Oĩa ab is,vel idis vel entis vel ios aut eos vel ys yos:vt pyri= Emo.
des iaſpides erynnies:ſed lapis,⁊ cuſpis latina ſunt.¶ Omnia ab os ois vt heroes
troes ⁊ a ceros:vt rinocerotes.⁊,eros vt philerotes.¶ Oĩa ab us odis ⁊ untis:vt
tripodes opuntes.Quedã ex abs ybs aps ops:vt arabes calybes lelapes dolopes
cyclopes hydropes ⁊c.Opes autẽ latinum eſt:vt dapes.¶ Oĩa maſculina ab ax:vt
thoraces:⁊ quecũq; habent gis:vt leleges ⁊c.preter rex grex remex lex coniunx trux
Sunt alia quoq; de quibus nõ eſt,certa ꝛ'a vt cares cilices ⁊c.quorũ tñ nõnulla, lati
norũ more ꝓduci cernes.ad nunc̃ ꝓmiſero ſine authoritate:adeo rara eſt ꝓductio:⁊
tam frequẽs correptio.Papi.the.iij.Nocturneq; gemunt ſtriges ⁊ feralia bubo.Dã Striges.
na canens.Ver.xij.ene.Jam vero rutuli certatim ⁊ troes ⁊ oẽs.Jdem.Troes agunt
⁊c.Jdem.x.ene.Archades inſuetos acies inferre pedeſtres.Luca.lib.j.Pugnaces
pictis ꝓhibebant lingones armis.Juue.Quo nec terribiles cimbri:neq; britones vn
q̃.Jdem in.xv.ſat.Vaſcones(vt fama eſt)alimẽtis talibus vſi.Claudia.in.iij.de ra=
ptu Proſerpine.Jam celum titanes hñt.Verg.ene.v.At procul in ſola:ſecrete troa=
des acta.Ouid.x.meta.Vrniſq; vacarũt,Belides:inq; tuo ſediſti ſiſyphe ſaxo.Pro=
perti.Tũc me vel tragice vexetis erynnies ⁊ me.Sic cyclopes nereides delphines
⁊ cetera:que ꝓis puto melius corripienda eſſe.nam apud Juuena.ſaty.vij.Stanti=
bus oenophorũ tripodes armaria ciſtas:ceſure licentia videri põt.At longa,ſunt ga
des ſyrtes carides:q2 nõ creſcunt.Verg.Quid ſyrtes aut ſcylla mihi quid vaſta ca=
ribdis Profuit.Qui.tamen corripuit ſyrtes.¶ Es a ſum corripit̃:ab edo ꝓducitur
author Priſcianus.Ouid.j.meta.Quiſquis es hoc poteris mecum conſidere ſaxo.
Verg.Huc ades o formoſe puer.Ouid.Nec potes in verſum attici more venire ⁊c. Es verbũ
Hora.Quẽ penes arbitriũ eſt ⁊c.Jnquies cõtra naturã ꝓmimus authore Priſcia.
ex Probo:quẽ ſecutus Alexander dixit.Jnquies eſt curta:tamen,etis erit ſ.bi longa Penes.
Mallem poeticum teſtimoniũ:quia Probus multa dixit a nullis poetis obſeruata: Jnquies.
vt pes corripi.Et ideo Bebelius recte dixit inquies melius produci.
¶ Corripiunt̃ noĩa neutri gñis:vt hippomanes cacoethes ⁊c.author eſt Georgius
Valla.Placentinus lib.xxviij.ca.iij.Juuenalis ſaty.vij.Tenet inſanabile multos Es neutri.
Scribendi cacoethes:⁊ egro in corde ſeneſcit:ita dicit ſe in antiquo codice Longo= generis.
bardis exarato literis legiſſe lingue latine columen Angelus Politianus pro quo
inepte legitur cacoethos nihili dictio:vtpote nec latina nec greca.Mancinellus Ju
uena.interpres ſic ait.Cacoethes neutri gñis tetraſyllabũ eſt.cacon malũ eſt.ηθος
per η.i.ethos per e longũ mos dicitur.ſed εθος per o tenue.i.ethos per e breue con=
ſuetudo dicitur.Vide plura in e ante t.¶ Corripiuntur noĩa tertie in es penultimã cacoethes
genitiui corripientia vtpote que itis etis aut idis penulti.breui obtinent:vt miles
teres deſes ⁊c.Hora.Hec ſeges,ingratos tulit ⁊ feret olbus annis.Verg.xiij.eñ.Di=
ues inacceſſos vbi ſolis filia lucos.Vergi.in.vj.ene.Obuius armato ceu quã pedes Es breue
iret in hoſtem.Verg.de viro bono.Securus mundi inſtar habens teres atq; rotun= tertie.
dus.Non credo teres produci:licet id teſtetur Ferettus.Jnterpres corripitur licet
Baptiſta quodam in loco videatur producere.At,ſolum producuntur ceres abies
paries aries:et pes cum ſuis compoſitis.Vergilius.Flaua ceres alto ne quicq̃ ſpe
tat olympo.Martialis libro tertio.hic farta premitur angulo ceres omnis.Sca= Ceres.
on eſt.ſic ceteri(licet Ferettus putet variari)niſi forte.Boetius libro tertio.Ode

prima. vt noua fruge granis ceres eat. Verſus eſt ithyphallicus cõſtans dactylis tribus ⁊ pyrrichio: ſed fortes elliditur. vt in palus apud Hora. ⁊ in cerneres apud Capellã li. vj. dicentẽ. Hic igitur furue oculos ſplendeſcere noctis. Cerneres: ex auro vt ſacra flamma micat. Ego hoꝝ nihil imitari auſim. Pu terca nimia frequens eſt apud Capellã vocalis añ vocalẽ nõ interẽpta. Uer. in buc. Populus in ſyluis: abies in mõtibus altis. Idẽ i opuſculis. Quã fixã paries illos ſeruabat in vſus. Luca. Extruitur qđ nõ aries impellere poſſit. Uerg. in. iij. geor. Pes etiã ⁊ camuris hirte ſub cornibus aures. Feſtus in arato. Deſuper aurige dexter pes iminet aſtro. Proper. li. ij. Que nũꝙ ſupra pes inimic⁹ eat. Hora. ſaty. iij. Ola magna loquẽs mõs ſit mihi mẽſa tripes ⁊ Cõcha ſalis puri. Juue. ſaty. vj. Hinc ſtomacho bilis nã pes argẽte⁹ illis Oui. v. met. Nec pes ire põt intra quoq viſcera ſaxum es. Luca. in j. Prim⁹ in obliquũ ſonipes opponit amni. Uerg. ene. iiij. Stat ſonipes ⁊ frena ferox ſpumãtia mãdit. Idẽ in. x. Tollit ⁊ abruptũ quadrupes: ⁊ calcibus auras verberat. ſic ceteri quotquot puritatẽ lingue latine inuiolatã cuſtodiere. lꝫ probus voluerit pes corripi: cui quãtũuis vetuſto grãmatico ſine veterũ teſtimonijs poetaꝝ nihil credim⁹: ⁊ multominus Alexãdro Gallo. Nec fidẽ facit Auſonius gall⁹: hic eñ lꝫ optime multa dixerit qđã tñ ꝯ veterũ authoritatẽ nimis audacter aut ex induſtria: aut ꝑ ignorantiam dixit vt libros nr̃os plegẽti ptꝫ. olim itaꝙ Auſoniũ imitari dicentẽ de numero ternario. Qui bipes et q̃drupes foret ⁊ tripes ola ſolus Terruit aoniã volucris leo ⁊c.

Margin: ✓ Abies · Juue. ſaty. ij. farraco veniente abies atꝙ altera pinum. · Pes.

Is.

¶ Is.

Is breuio verum plurales protrabo caſus.
Iſꝙ quod in patrio mutatur in itis ⁊ inis:
Aut entis. Tethys vario. Glis vis quoꝙ nomen.
Cum verbo longum eſt: veluti perſona ſecunda.
Protrabitis quoties itis plurale reponit.

Margin: * Juuen. ſat. iij. ſpõſus lleuis adhuc nõ fili⁹ autẽ pudicus. * Uergil. dorſum immane mari ſummo treis aur⁹ ab alto. Is ſinglare longum Tethys.

¶ Is corripitur. Mar. lib. x. Donaui tñ in quis amico milia quinꝙ. Quis bis mis tis gti antiq ⁊ teſte Feretto eis prepoſitio: qđ recte obſeruauit Petrarcha dicẽs in. iiij. Aphrice. Flenda Ciſalpinis iam gallica rura colonis. Oui. Quiſꝗs es hoc poteris ⁊c. Idem. Cõſtituit menſes quinꝙ bis eſſe ſuo. Manili⁹ etiã producit. Correptio eſt melior. Ouid. Hectora q̃ſꝗs is eſt ſi ſum tibi cura caueto. Producito oẽm caſum pluralẽ in is. Uer. q̃s añ ora patrũ ⁊c. Idẽ. Ols vt tecũ meritis ꝓ talibus annos Exigat Eiuſmodi actõs doctiſſim⁹ q̃ſꝗ per ei diphthongõ ſcribit. Verſus poeamatis ſardis ſyrtis gadis pluralia: quorũ meminit Geor. Ualla Placentinus. lib. xxxviij. ca. xxx. ¶ Producuntur nõia in is q̃ penulti. longa faciunt gtm̃ creſcentẽ in itis vel in inis vt lis dis ſãnis ſalamis. aut in entis: ⁊ ſimois. pyrois opois. Oui. Lis eſt cũ forma magna pudicitie. Idem in epiſt. Penelopes. ac, ibat ſimois: hic eſt ſigeia tellus. Oui. interea volucres pyrois eous ⁊, ethon. vide vocalẽ o añ i. Priſc. vult etiã ꝓduci tethys ⁊ multa ſimilia: in quib⁹ teſtimonia poetaꝝ deſidero. Nã vnicus Uergilij verſus quẽ ſolũ ꝓ ꝯfirmatione opinionis ſue Priſcian⁹ hꝫ. mihi non ſatiſfacit in j. geor. Teqꝫ ſibi generũ tethys emat olbus vndis. nã Uergilius ſimiliꝙ, loco ceſure licẽtia aliqñ magnifeſto vſus eſt. Eſto tñ producatur vnicũ nomẽ tethys nõ cõtinuo. idẽ dixeris de ithys athys chelys capis ⁊c. Concedamus itaꝙ nõnihil grãmaticis ⁊ tethys pro Oceani vxore produci ꝑmittam⁹: nõ, extra ceſurã tñ: alioqui corripimus ꝓ Oceani vxore. nã aliud nomẽ tethis cũ i latino notũ eſt corripi tñ. Corripitur, itaꝙ prius nomen ab Ouid. in. v. faſto. Et latus oceano quiſꝗ deus aduena iunxit. Tethys ⁊ extremo ſepe recepta loco eſt. Feſtus in arato. Eſt chelys illa dehinc ⁊c. Oui. xiiij. met. Sed capys ante fuit. ¶ Producito glis ⁊ vis ſiue nomẽ ſiue verbũ cũ ſuis: vt ſis pro ſi vis. q̃uis vteruis quiuis. Oui. Uis ea ſi verbi eſt cur non ego vetouis eadem, ⁊c. Uerg. Quãuis elyſios miretur grecia campos. apud Senecã de prudentia diuina Ardua prima via eſt: q̃uis ⁊ inane recentes. Inepte vulgo habetur ⁊ q̃uis ⁊c. Hor. Quilibet argylla q̃duis imitabitur. vda. Idem. Non cuiuis homini cõtingit adire corinthũ. ¶ Mẽphis (ne quiſꝗ te fallat) corripitur. Habet eñ mẽphios in gtõ: no (vt

Margin: Glis. · Uis. · Mẽphis.

male Sedulius credidit:qui cū Baptiſta errauit)mēphitis.ſed a mēphis eſt men
phitis,adiectiuum.Tibul.lib.j.Te canit atq₃ſuū pubes miratur oſirim Barbara
mēphitem plangere docta bouem.Genitiu⁹ eſt mēphitidis;Sedulius non recte ait
libro.iij.Tempore moſis carminibus vanis quidā mēphitis in oris.Signa dabāt
Mart.lib.vij.Nec te roma minus ꝗ̄ tua mēphis amet.Idem lib.viij.Jam tacet ſeo
rum barbara mēphis opus.ſic in.xj. Silli. Ais corripitur a Sidonio in epithal.
polemij.Pu.nec Dis pluris ais eſſe,malignos.Perſi⁹.Hūc ais hūc ⁊c.Aliqui ain Ais.
pro ais ne:apud Perſiū legūt.Ego puto corripi liceat ſi videatur quartā olere,.Pro Is ſecūde
ducūtur ſecūde perſone ſingulares qn̄ plurales habent itis penultima longa vt ſis perſone
ſis velis ⁊c.Mart.Neſcis heu neſcis domine faſtidia Rome.Ouid.xiiij.met.Deci
duis tenuido poſcis igneſcere fratri.Verg.j.geor.Aſſis o tegee fauens.Ouid.Tu ꝗ₃
ac proſis intra tua clauſtra iacenti.Martia.Eſſe velis oro ſcrus conuiua tonantis
Propertius lib.ij.Nō audis ⁊ verba ſinis mea ludite quū iam.Ouid. Triſtis abis
oculis abeūtem proſequor vdis.Idez in.j.faſtorū.Da mihi te placidum dederis in
carmina vires.Valerius Flaccus lib.v.Aſtiteris impune trabes.Tibul.lib.iiij.Re
ſpueris etiam phebo gratiſſima dona.Horatius ode.vij.libro.iiij.Cuncta manus
audias fugiunt heredis amico.Que dederis animo.Ibidem producitur occideris.
hec preterita eſſe volunt:⁊ in plurali producit dederitis ⁊c.Secus eſt de futuro.Ho
ratius dixerit egregie Vergilius.Iuueris auxilio.Neſcis quidā male crediderunt Neſcis
corripi ab Ouidio in epiſtolis.vbi in optimo ſenſu ⁊ correctiſſimis codicib⁹ in pri=
ma perſona neſcio legitur.ſic neſcio an exciderint mecū loca:venimus illuc. Apud
Propertium quoq₃ nō dormis in ſecunda perſona:ſed in tertia dormit in bono ſen= Dormis.
ſu legendum eſt teſte Feretto ſic:in ſecundo lib.Et ſoror ⁊ cū qua dormit amica ſi=
mul.apud eundē lib.iiij.nutrit in tertia perſona leges nō nutris licet vulgo ita ha Nutris.
beatur.Te ſcelus accepto thraſis polyneſtoris Auro Nutrit in hoſpitio non poly
dore pio.ſic quidā libri habēt.non Et ſcelus accepto ⁊c.ꝗ lectio plures decepit. Et
apud Iuuenalē legēdū eſt poſcis a poſco vt doctiſſime docet Badi⁹ nō poſcis a poſ
ſiz ↄtra Mācinellū ⁊ plures.ſic ſat.v.Tāti ne iniuria cene.Tā ieiuna fames quum
poſcis honeſti⁹ illic Et tremere:⁊ ſordes fratris mordere cāni.Geor.Val.li.xxxviij.
vultis perimi:vt in palus apud Horatiū ſed predicta placēt.Vide oro acutiſſimā
Badij interpretationē ⁊ videbis poſcis a poſco legēdū nō(vt legit Mancinellus)
poſſis a poſſim.Ex his liquet Rigā/Sedulū/Aratorem pluresq₃ grauiter erraſſe. Poſcis
Riga in Luca.Dū venis in regnū Chriſte memento mei.Arator li.vj. Niſi diligis
inquit cernere quem potis es:fratrem quē cernere nō eſt neſcis amare deum.Idem
nullaſq₃ volens,contingere mēſas Eſuris ad facinus.Idē.Aduenis incluſo ſolue=
re vincla gregi.Sedul.Peruenis ad Chriſtū nō Chriſtus peruenit ad te.Auianus
fabulator nō imitādus.Siue decus buſti,ſeu velis eſſe deus. Licet autem venis
excuſari poſſet:quia olim veno in tertia dicebatur:,tamen quia,apud doctiſſimos
non reperitur in vſu:ideo nunꝗ̄ corripiā ſed imitabor Vergiliū dicentē in.ij.eneii
expetare venis vt te,poſt multa tuorum.Item ſeu,dextra leuaq₃ velis occurrere pu
gne.Errauit cum Aratore Petrarcha corripiens venis.ſentis neſcis:⁊ ,plura qui=
bus ſuperſedeo.Eadem ratione producitur ab Auſonio Faxis *Veno i
tertia cōiu
gatiōe olī
repertum.

¶ Os.

Os produc.patrius breuis eſt:compos:⁊ impos:

Oſq₃ oſſis prebens:rectos breuiato,ſecunde. Os.

Os recti produc:quoties tibi patrius o dat. Os in gtō

¶ Os producitur.Perſius.Vt tuus iſte nepos oliz ſatur anſerinis extis Sidoni
male corripuit.vide pronepos in regula de pre in,cōpoſitis.Ouid.vij.meta.Auro
Heros Aeſonius potitur.Idē.viij.Doleo'q minos hoſtis amanti eſt.Verg. Tros
ait enea ⁊c.Corripitur quicūq₃ gtūs in os:nō ſolū ados abbas cōtra quoſdam.Nec
credo Georgio Valle Placētino:ꝗ dixit eiuſmodi gtōs variari:quia ſemper corre
ptos inuenio:ſi quis aliter inuenerit apud veteres poetas oſtendat:⁊ cedemus per
ſolos grāmaticos nihil ꝓbauerit.Oui.j.meta.Arcados hinc ſedes ⁊ in hoſpita te
cta tyranni Ingredior.Papi.viij.theb.Thydeos haſta tui.Ouid.Faſt.v.Pars cre
didit eſſe Thethyos has neptes Oceaniq₃ ſenis.Mar.Lib.ij.Peleos ⁊ Pami.tra

ſit vel Neſtoris etas Idē lib.iiij. Ille magis ludit qui ſcribit prandia ſcul. Cereos
Compos aut cenā crude thyeſſe tuā. Ouid.j.de arte amandi. Quod rogat illa timet: qđ non
Os. rogat: optat vt inſtes. Inſequere ⁊ voti poſtmodo cōpos eris. Aldus cū nonnullis
*Verg. alijs male dixit ꝑduci cōpos impoſqꝫ: necnō teres: vt in es ꝓbaui: ſed nemo tā dili-
Ṽginis os gens qui nō aliqñ erret. ¶ Os oſſ s: qđ ſcimus ex adiectiuo hinc deducto exos .i.ſi
habitumqꝫ ne oſſibus. Lucre.li.iij. Exos ⁊ exanguis timidos perfluctuat artus. Os oris ꝑdu-
gerēs ⁊ vir citur. Ouid. os homini ſublime dedit. corripit̃ oē nomen in os ſcðe declinatiōis: vt
ginis ar- ſamos ſynodos diphthongos leſbos lemnos logos melos chaos epos argos ⁊c.
ma. Ouid. in epiſ. Leādri. Soluere in ſpeculis ois abydos erat. Idē. Non ſenis acte re-
Exos. gia lemnos erat. Verg.vj.enei. Et chaos ⁊ phlegeton loca nocte ſilentia late.
Os ſcðe. ¶ Producunt̃ aut noīa q̄ per tertiā declinationem atticā faciūt gtm̃ in o. vt Andro-
geos athos cos apolos demoleos nicoleos. Ver.ij.en. Androgeos offert nobis ſo-
Androge- ciā agmina credens. Neſtor ait ſi androgeus dixiſſet verſus nō ſtaret: id negat Mā
os. cinellus dicens eiuſmodi os longū in us lōgū verti: vt apud Ouid. Viueret Andro
geus vtinā. Ceterū Seruius in illud Vergi. Georg.ij. Caſtanee fagos ornuſqꝫ in ca-
nuit albo flore pyri. dicit hic gos produci aeolico more: nā ſi fagus dixiſſet: verſus
nō ſtaret. Aeolē certe per ωmega ſepe ponunt o ⁊ contra: nos nihil eiuſmodi ſine
Athos veterum poetarum teſtimonio immutabimus: ſed inuētis hic libētiuſqꝫ inuenien
dis vtemur. Valeri. Flac. lib.ij. Cōgeminat quā primus athos ⁊ pontus ⁊ ingens
thraca palus. Verg. en. xij. Quantus athos aut quātus eryx. Seruius vult hic athō
legi qꝛ ſi athos legeretur: verſus ſtare nō poſſet vt ipſe putat: ſed fallitur teſte Ne
ſtore qꝛ omnes codices athos habent: ⁊ optime. Scribitur enim grece per ωmega
ἄθως quod genitiuū faciat atho. Seneca in Medea Hemonias ille cōtulit peſtes
athos. Iuue. Velificatus athos: ⁊ quicquid grecia mendax. Genitiuus atho eſt in
appollonio ⁊ theocrito: vt Neſtor declarat accuſatiuꝰ eſt atho vel athon. Atho qui-
dem apud Ver.j.geor. Aut Atho aut Rodope. vbi atho corripit o propter ſequen
tem vocalē. vt alibi. Sub ilio alto. nec athon legi poteſt: qꝛ producitur teſte Neſto-
re. Eſt autem apud Ouid. ex quo quantitas haberi nequit. Meta.xj. nec leuius q̄
ſi quis athon pindūqꝫ reuulſos. Dicitur quoqꝫ athō onis: nō vt credidit priſcia.
athos onis ⁊ eſt mons Macedonie. cice.li.iij. de re publica. Qud ergo illa ſibi vult
abſurda exceptio: niſi quis Athonē pro monumēto vult penitꝰ efficere. Pau. ad
Titū.c.vlt. zenā legiſperitū ⁊ Apollo ſollicite premitte: ut nihil illis deſit. Accuſa-
tiuus eſt ab apollos pro apolona ab apollō. Idē ad Corinthios.j.ca.j. Ego quidē
ſuꝫ pauli: ego apollo. hic genitiuus eſt. Idem ca. vltimo. De apollo autem fratre
Vs. notū vobis facio. ablatiuus eſt ab apollos. Barbari vt Mamotrectus: ceteriqꝫ pu-
tauerunt in dictis locis apollo nomen eſſe indeclinabile.

¶ Vs.

Vs correpta datur. Monoſyllaba cum genitiuis
Terne vel quarte produc: numeriqꝫ ſecundi
In quarta primum quartum quintumqꝫ: ⁊ in ris
Dum vel vtis patrius vel in udis ⁊ ontis: odiſve:
Aut quintus ſit in u: longus tum rectus habetur.
*Ius. Ergo produces venerabile nomen Ieſus.

mar. I ius
o fallax at
qꝫ inficia-
ꝑ̄camus

¶ Vs corripitur. vt tempus pecus intercus. Producūtur vero monoſyllaba vt rus
thus ius mus. Hora. ſaty.iij. Proſcripti regis rupili pus at ꝓ venenū. Iuue. Plus
aloes q̄ mellis hꝫ. produc etiā genitiuos tertie: vt c lius didus. Ver. Fatidice mātꝰ
⁊ thuſci filiꝰ amnis: ⁊ gtōs quarte: ⁊ in plurali eiuſdē declinatiōis ntm̃ accuſatiuū
⁊ vctm̃. Oui. Adde manꝰ in vincla meas meruere cathenas. Producit̃ us in noīa
tiuo ſingulari: vbi genitiuꝰ terminatur in utis vel in udis vel vris penultima lōga
Hora. Virtꝰ eſt vitiū fugere ⁊ ſapiētia prima. Stultitia caruiſſe. Ouid.j.met. Mox
etiā fruges tellus inarata ferebat. Et li.ij. Alma tñ tellus: vt erat circūdata ponto
Ver. Fata obſtant triſtiſqꝫ palus inamabilis vnda. Hora. Sinteremit. aut ſyſtolem

fecit dicēs in arte. Regis opus ſterilisq̄ diu palus aptaq̄ remis. idem fecit Capella lib. vj. dicēs. Interriuaris, marmore tellus erat. Neutrū imitabimur: q̄ doctiſſimi eos in hoc nō imitātur. Sil'r eſt vbi grūs deſinit in untis. vt ceraſus, op⁹ amath⁹ ſipus trapezus; ꝑhicus oppidoꝝ aut locoꝝ nola. Ver. lib. x. eſt amath⁹. eſt celſa mihi paphus. atq̄ cythera. Siecā q̄z s. pus ꝓducūt: q̄ ꝑ ou diphthōgō ſcribūt. vt Scio pus tirp⁹ nicl̄ p⁹ oedip⁹ ſō dicit Scor. Val. Placc. li. xxxj. c. xxij. Oedipodes poeticū eſt: q̄ Oedip⁹ ꝑpter breuē inter duas lōgas dicere nō licuit: Et th̄ vbi ou diphthōgus in omicrō vertit: vt Syracoſius orien. ſic polypos ꝓ polypoys: ⁊ a polypos corripitur poly pus: vt viſū eſt in o aſi l. Androge⁹ in p̄cedenti lectione patuit: Produc quoq̄ vbi vetūs in u deſinit q̄ ſit'r ꝑ ou diphthōgon grece ſcribit. verg. lib. ij. eñ (lz Donat⁹ penthe⁹ legerit) Mãthus othriades: arcis phoebiq̄ ſacerdos. Sic. q̄ ꝑ ou diphthōgon ſcribit. doctiſſimi ꝓduci teſtant̄ dulciſſimū dei noſtri nomen Jeſus.

¶ Finis libri tertij.

¶ Artis Verſificatorie Liber iiij. De accentibus ⁊ pūctis

¶ Joānes Deſpauterius Niniuita venerabilib⁹ ſacerdotib⁹ Jacobo Bueno ⁊ Euſtachio Sceto Waſcbrotanis: morib⁹ ⁊ doctrina p̄claris: ⁊ Paſcaſio Valcrauio Whōdiſ. otano: muſico excellentiſſimo: x̄pi ſacerdoti/ vite probitate inſigni. S. P. D.

DE accentibus punctiſq̄ libellū vobis nūcupatū deſidero amici candidiſſimi: non eo quidē aīo: vt ſperē per hūc vr̄o honori aut fame q̄cq̄ additū iri: ſed vt meū in vos non vulgarē amorē ꝓpat faciā: ⁊ ipſi libello contra male feriatos oīs politioris doctrine contēptores compare vos patronos n inſe ꝓlectarios. Neq̄ eñ me latet hūc libellū multis diſplicituꝝ ſiquidē Senece valde indignant̄ dedoceri. ⁊ ↄtra ſuū abuſū aliqd a nobis dici ferūt egerrime. Nuſq̄ vero tam inſigniter errant q̄ in accentib⁹: veluti hoc opuſculū plegētib⁹ patebit. Nolim eccl'aſticū cantū immutari: q̄ſquidē conſecratis vtendū eſſe Fabius recte admonuit: at in his q̄ legunt̄ potius q̄ canātur q̄lia ſūt euāgelia/ ep̄le/ lectiones/ orōneſq̄/ q̄s rectū accentū ſuare vetuerit: pretereq̄ plane indoctus. Deridebor (inquiet aliq̄s) ab indoctis. ſi recte ꝓnunciare voluero. Jacobus/ Simonis/ Jeſus/ Paraclitus/ Maria/ ruſticus/ helena ⁊c. Ad iſtud ſi oēs veremur: actū eſt de lingue latine inſtauratione: quā tam ardēter cupio: vt ne pili quidē fecerim ab aſellis bipedib⁹ nihili fieri: dum doctiſſimis placere me intelligā. Valete: ⁊ Niniuitā veſtrū alio culpante defendite. Ex Bergis diui Sumnoc i Calendis Maij. Anno ſalutis ſupra milleſimū quingenteſimū: vndecimo.

Senece dedocere indignant̄. * Noſtri ſeculi homines, circa vocū accentus turpiter lapſi ſunt

ACcentus eſt certa lex ſiue regula ad eleuandā deprimēdam ve ſyllabā vniuſcuiuſq̄ particule orōnis accōmodata. Accētus tripartit⁹ eſt: acutus/ grauis/ circūflexus/ Acut⁹ quidē quo ſyllaba eleuat̄ vt eo/ ſuz. Grauis quo ſyllaba deprimit̄: vt penultima ⁊ vltima in dominus. Circūflexus eſt quo ſyllaba eleuata deprimit̄. vt dos. Hūc holim inſcitia nō ratio aliqua in tantas tenebras depulit: vt nemo ſit hodie q̄ illū aut enūciet aut aliquē enunciatū auditu percipiat: ſeriſuq̄ diiudicet a Priſciano et quotquot ante Priſci. fuere: diligenter docet̄. Accentū aūt moderatū quem Alexander barbariei aſſertor intulit doctiſſimi execrantur: ideo hunc ad Gothos relegamus ¶ Accētus a grecis ꝓſocdia dr̄. pros. i. ad: ocdo/ cano latine dr̄ vocis nota: voculatio moderamentū: ⁊ faſtigiū tenorq̄. Quoties aūt de accētu loquimur per excellētiā acutū circūflexū ve intelligim⁹: quē p̄dn̄antē principalēq̄ appellamus Eſtq̄ l quālibet dictione cuiuſcūq̄ lingue vnicus accētus p̄dominās. Ceteros graues diximus

¶ Accentuum regule quinq̄.

¶ Prima regula. Omnis dictio monoſyllaba naturaliter breuis licet poſitione producatur acuitur. vt ſum es eſt. nux/ nix/ fax.

¶ Secūda. Monoſyllaba dictio naturaliter ꝓducta circūflectit̄ vt dos ros res ſpes. vbi naturaliter produci non conſtiterit: ad acutum confugito.

¶ Tertia. Diſſyllaba dictio cuius prior ſyllaba tantum naturaliter producitur: circūflectit priorem. vt nominatiuus ara. alioqui priorem acuet vt ablatiuus ara. Item ara: eſtis, reges, ⁊c.

Polyſyllaba dictio.

Quarta polyſyllaba dictio cui⁹ penultima producit: vltima vero corripitur circũflectit penultimã: vt romanus. q̄ ſi vltima ꝑducat: acuet penultimã: vt ſacerdos. Athene. ¶ poteſtas ⁊ cetera, q̄ penultimã nõ naturaliter: ſed poſitione ꝑducũt: eandẽ acuũt: nõ circũflectũt. nã circũflexus ſemper eſt in ſyllaba naturaliter longa. ¶ Polyſyllaba dictio hic d̾r que plures ſyllabas q̄ duas continet.

Quinta. Polyſyllaba dictio cui⁹ penultima corripit: añ penultimã acuit: vt affatim acuit teſte Gell. lib. vij. ca. vij. Sophia philoſophia mulieris ſcatebra volucris: ⁊ reliqua natural ter correpta. Deprōpte ſunt he regule ex Capella: ex Priſciano: ⁊ doctiſſimis quibuſq̄: vt reliqua que ſequuntur omnia.

¶ Exceptiones a dictis regulis ſex.

Interrogatio

¶ Prima exceptio eſt. Interrogatio accentũ mutat: quia vltima interrogationis ſemper acuitur. vt egone. Quis furor o ciues.

Diſtinctio vel dĩa. Ergo pro cauſa circũ

¶ Scõa diſtinctionis gratia mutat accent⁹: vt vna aduerbiũ vltimã acuit ne videatur eſſe nomẽ. Sic pone ꝑpoſitio vel aduerbiũ: ſic eo alio illo: falſo ſedulo repẽte palam porro forte ea aliqua ⁊c. vltimã acuũt dũ aduerbia ſunt ne putẽtur eſſe nomina vel verba vel ꝓnoia vel participia. Alias aduerbiũ vult Priſcianus in vltima circunflecti differẽtie cauſa. Ergo pro cã ⁊ puta aduerbiũ eadẽ rõne vltimã acuunt: vt Sarpedon qñ habet ſarpedõtis: ⁊ Pero nomẽ nymphe: p calceamento vero regulam ſeruat: vt ſarpedon onis: ſic cui⁹ ntũs vltimã acuit ad differentiã gtĩ cuius: ſic circũ prepoſitio: ne actũe eſſe putet: de hoc nõnihil in ſequentibus dic. i. Menas et Lenas ntĩ viris ꝓpriũ vltimã acuũt. ne putent actĩ plurales. Has differentias in Tortellio ⁊ Priſciano inuenies: nolim ipſe nouas fingere.

Conciſio vergili ⁊c.

¶ Tertia. Cõciſio accẽtũ mutat. ideo vocatiui in i ſecũde declinationis facti per abſciſionẽ us ſyllabe penultimã acuũt: vt Vergili/ Ouidi/ Mercuri hec ẽ fere olim grãmaticoꝝ doctrina: cui tñ refragat⁹ ẽ Nigidi⁹ Figul⁹ vir ſui ſeculi (preter vnũ Ciceronẽ) olim eruditiſſim⁹. Is vocandi caſum Valeri in antepenultima acuebat. vt teſtat Aulus Gelli⁹ lib. xij. noctiũ atticarũ. Nõnulli tamen / vt dicit Gellius dictum hoc Nigidij irridebant: ſed forſitã imperitiores: ideo dicit vir vndecunq̄ doctiſſim⁹ Antonius Nebriſ. tñ Nigidio tribuo vt libẽtius velim cum eo me errare: q̄ cũ oĩbus grãmaticis verũ dicere aſtipulat. Nebriſſenſi / Bebelius nec diſſentio. ¶ Noia tertie in as: q̄ in atis oliz deſinebãt: vltimã circũflectũt vt oliz penultimã. In conciſis ſemꝑ videndũ eſt quis accẽtus fuit ante conciſionẽ, vt aquinas arpinas toloſas latinas nr̃as veſtras cuias: ⁊ ꝓpriũ viri anxias: vt pater ex Tortellio. Olim dicebant cuiatis ⁊c. nam cuiatis p cuias in Plauto leges. ¶ Conciſa quoq̄ ſũt donec p donecũ: quod in plauto legit: adhuc huc illuc iſtuc: illic iſtic hic duc dic fac: exin ꝓin: ſubin, dein p adhucce, hucce illucce ⁊c. duce dice ⁊c. ꝓinde ⁊c. huic diſſyllabũ ſcõam acuit. Conciſa quoq̄ ſunt petit pro petiuit fumat pro fumauit ⁊c. de quo Serui. in iij. enei. ibi. Ceciditq̄ ſuperbum Iliũ ⁊ oĩs humo fumat Neptunia troia: ſic ait poetice tẽpus pro tẽpore. vt in ij. enei. Q̄q̄ animus meminiſſe horret luctuq̄ refugit. aut certe natura rei expreſſit. Naz ruina in breui fit: fumus vero lõgo, permanet tp̃e. Naz, qd̄ ait, ꝓbus circũflectẽdã ſyllabam vt ſit fumat pro, fumauit: non ꝓcedit: q2 pone tñ verbum in vltima hz accentũ vt ſignificet retro: hec ille. Mecenas viri nomen. Priſcianus in libello de accẽtibus ſimiliter dicit vltimam circunflectere: quia olim nominatiuus fuit mecenatis.

As patis. Noia gentilia in as Noſtras. Veſtras. quodã mõ gẽtilia ſũt Authore. anton. neb

Traſpoſitio Prepoſitionũ ⁊ coniũctionuz accentus.

¶ Quarta accentũ tranſpoſitio mutat veluti omnes prepoſitionum coniunctionũq̄ ſyllabe. dũ preponũtur/ grauẽtur. Nã Quintilianus in primo teſtatus eſt: ꝑpoſitionẽ ita debere caſui iungi: vt diſſimulata dictione ſub vno accẽtu cum ea enũcietur: vt veluti in vna dictione vna tñ ſyllaba ſit acuta: vel circunflexa veluti apud Verg. in. iiij. eneid. Que circũ litora circumſpiſcoſos ſcopulos quidam tamen voluerunt in circum vltimã acui: ne actũs videatur: vt ait Fabius cui hanc differentiã non placuiſſe: dicit Nebriſſenſis. ¶ Prepoſitio autem penitus poſtpoſitam predictas accẽtuum regulas cuſtodit: ita vt monoſyllaba acuatur: diſſyllaba in priore accentũ habeat. Verg. ene. v. Tranſtra, per ⁊ remos. Idem. vij. ene. Decus imperiiq̄ latini. Te penes. Idem dicendũ quũ prepoſitio ꝓ voce ſũpta nomen eſt veluti. Ad que pars. Que ſunt prepoſitiones accuſatiui caſus. ad apud ante ⁊c. Eſt tñ teſte Priſciano quando prepoſitio poſtpoſita grauat oĩbus ſyllabis. vt ſi, inter

regens rectũq; ponatur.aut inter determinans ⁊ determi natũ:veluti,virtutem pro=
pter impatorus. Te ꝓpter euntẽ. Vna tñ ꝑpoſ q̄ poſtpoſita olno grauat lz ſit mono
ſyllaba:⁊ eſt cum:quã Nebriſſenſis dũ poſtponit̃ encleticã.i.inclinatiuã vocat:q2 Cum.
vt hę tres cõiunctiones enclетice q;/ve/ne:iſta ꝓpõ cũ poſtpoſita grauat:⁊ ꝓcedẽtẽ q;.
ſyllabã aliõq; grauandã eleuat vel acuit:vt mecũ tecũ ſecũ nobiſcũ vobiſcũ in quibus Ve.
nõnulli pueriſe cũ acuũt:ſic Ceſar papaq;:proprie cõiterve. Adeo.ne furis: Qui cuz Ne.
tñ vltimã acuit:q2 eſt interrogatio. Vbi aũt manifeſta eſt cõpoſitio enclética accẽtũ
ꝓcedẽtẽ ſyllabe nõ mutat:vt deniq;:vtiq;:itaq;:vndiq;.iinc:hiccin.vbiq; aũt in ſcða
accẽtũ ſeruat:q2 eãdẽ ꝓducit.ſecus eſt de in cõpoſitis vt codicili nouem deniq;. Au=
fert lr̃as tecũ itaq; velociter. Frui vtiq; latino gaudent:lz mihi hac ſegete frui vtiq;
pleraq; vtraq;,lz cõpoſita ſint nti etiã aut acti aut vcti caſus nihilominus accẽtũ in
penultima retinẽt nõ rõne,aliqua ſz priuilegio quodã vt ait Nicolaus Ferettus.

¶ Quinta. Cõpoſitio quõq; accentum variat:vt compoſitio eſſe Cõpoſito⁊
noſcat̃ nõ oratio.itaq; hec exceptio particula eſt ſecũde exceptionis.ergo (vt Gelli. accentus.
docet lib.ij.ca.xvij.) Cice.dixit fieri nõ natura:ſed inſtituto quodã vt indoctus dica= ✱.Aduer=
mus prima breui. Inſanus ꝓ o ꝑ la ꝓducta. Sic idẽ Gel.dicit aduerſum accentũ ha ſum in pri
bere in prima ſyllaba. Sic teſte Ser.in illud Verg.lib.vj. Quiſq; ſuos patimur ma= ma ſylla=
nes exinde ꝑ ampliũ Mittimur Elyſiũ exinde vna ps orõnis eſt:⁊ in tertia a fine accẽ ba accentũ
tum hz.licet penul.longa ſit.qꝺ ideo factũ eſt vt oñderet̃,vna ps eſſe orõnis:neꝑ ꝑpo habere di=
ſitio iungeretur aduerbio qꝺ vitioſum eſſe nõ dubiũ eſt. hec Serui.añq; Gel.dixit at cit,Gelli⁹.
tentum añ penultimã acuere lz penultima longa ſit. Et poſt Seruiũ Priſc.in.xv.lib.
vult eadẽ rõne tertiã a fine acui ſubinde:exinde:deinde:ꝓinde:perinde:aliqñ:neqñ: ✱ Exinde
hucuſq; alonge:delõge:deinceps:dũtaxat:ſiniſtrorſum:deorſum:q̄propter:cõmuero ſubinde:a=
quãnimo:nimirũ. Meminit huius rei Valla lib.ij.in ꝓinde:ſubindeq; ⁊c. Gel quoq; ex liqñ ⁊ id ge
aduerſum tertia a fine acuere dicit teſte Tortel. Nicolaus Feret.vir doctiſſimus ho nus voces
rum ſententiã approbat:quã improbandã eſſe non credo:quũ Cic. Gel. Ser. Priſcia. cur in ter=
pluresq; huius rei ſint authores.⁊ cũ videamus Ciceroni placuiſſe Inſanus tertiã a tia a fine
fine acuere:licet penultima longa ſit:qꝺ egre ferimus accentũ quantitati interim re accentum
pugnare:nã apud Cic.corripi eſt grauari:ꝓduci vero acui:veluti apud Tortel.di= habeant.
centem vnius primã corripere in hoc Vergiliano. Nauibus (infandũ) amiſſis vni⁹
ob irã. Producere vero in hoc. Vnius ob noxã ⁊ furias aiacis oilei. Hic obiter admo
nendũ videtur de cõmuni ſyllabarũ accentibus. In liqueſcentia ſi fuerit ꝓſa ſolam
correptionẽ recipimus:in vnius ſolius illius ⁊c.ſolã productionẽ:ſed in alterius ſo=
lam correptionem. In reliquis vulgatiorem doctorũ vſum. Que dicta ſunt de ſubin
de alonge ⁊c.valde diſplicent viro vndecũq; doctiſſimo Aelio Antonio Nebriſſenſi. Tenus
⁊ Bebelio. Badius in Alexandrum id ſolum admonuit. Peritiores accentum in pe=
nultima his in dictionibus dumtaxat apprime aliquãdo ⁊c.de apprime omnino aſſen
tior.de reliquis iam ſententiã tulimus.ſi tamen quis cont arium malit nõ aduerſa=
bor. Cetera compoſita vt ſimplices dictiones regulas de accentibus antepoſitas cu=
ſtodiunt. Ideo antepenultimã acuit interea loci:teſte Priſciano in accentibus.ne vi
deatur eſſe oratio.ſic hactenus quatenus aduerbia:teſte Seruio:in illud Hac,cele=
brata tenus.vbi vero oratio eſt:ſingule partes ſuum accentũ ſeruant vt pubetenus
cruretenus:hic teſte Seruio tenus accentum in priore retinet contra indoctos qui
pubetenus tanq̃ vna dictio ſit ineptiſſime proferunt. Nihilominus pro tamen:vna
dictio eſt:⁊ antepenultimã acuit.vt paulominus pro fere:quomodo pro qualiter:ſic
inſuper interea poſtea veruntñ ⁊c.vt Paulomin⁹ cõſummauerũt me in terra. Pau Paulomi=
lominus habitaſſet in inferno anima mea hic paulominus dictio vbi vero nihilomi nus.
nus:paulominus orationes ſunt ſingulis partibus ſinguli accentus dantur:ita vt
prior in minus tunc acuatur.ſic accipitur paulominus hic. Minuiſti eũ paulomin⁹
ab angelis. Amo te paulominus q̃ fratrẽ. Nihilominus amo te q̃ meipſuz.ſic oro
nes ſunt multo magis nullomodo ⁊c. Nõnulla tamen ſunt compoſita vbi ſecunda Suaueru
pars proprium accentum ſeruat:vt fit in orationibus:veluti teſte Priſciano lib.viij. bens.
compoſita a facio vbi non mutatur in i:vt calefacis tepefacis.⁊ ſimiliter in compo= Archico=
ſitis a fio vt tepefis. Adduntur a Feretto ſuauerubens vſucapio:⁊ ab aliis beneplа quus non
cito fideiubeo viginti duo vicecomes ⁊ plura nec mirum:quia orationes potius vide latina ſed
ri poſſunt q̃ compoſite dictiones:verũtamẽ in multis doctorum vſus omnes ratiũ= barbaro
culas exuperat. Archicoquus:quod a Goudano hic additur barbarum cenſemus vox eſt.

n

Grecorum accentus.

¶ Sexta. Idioma id eſt lingue ꝓprietas accentum mutat. Nam vnaqueqꝫ lingua habet ꝓpriū atqꝫ ſuū. Nam ſm latinoꝝ regulas anthropos ⁊ epyros penultimā acuerent: q2 ꝓducitur. hanc tñ apud grecos grauē habent. E diuerſo ſimois. q2 penultimā corripit: añpenultimā ſm latinoꝝ reglas acueret: quā apd grecos grauē h3 acuta penultima: ⁊ ita in grecis plerūqꝫ quātitati cōtrarius eſt accētus. De grecis itaqꝫ ab oībus fere hec daꝛ regula. Si dictiones grece cū literatura greca ſermoni latino miſceātur accentū grecum ſeruāt. Seruius in illud .j. ene. Ubi tot ſimois correpta ſub vndis ⁊c. nomen inquit integrū eſt. hoc eſt cum greca literatura ad nos tranſit: vñ ſuo eſt accentu proferendū. Nā ſi eſſet latinū in antepenultima haberet accentum: q2 ſecunda a fine breuis eſt. Idem dicit de periphas in illud ij. eñ. Una ingens periphas ⁊ equoꝝ agitator Achilles. Idem in illud quarti eñ. Ipſodeum tibi me claro demittit olympo. ſic ait. Accentus ſane grecus tunc poteſt eſſe ſi ſit greca declinatio vt o olympos o olympus. nam latine olympi facit. Idem in illud primi Geor. Caſtorea eliadum palmas epyros equarū. dicit hic epyros omnino grecum eſſe ⁊ proinde primā acuere licet penultima ſit longa: ſic ſarpedon ontis. dicunt primam acuere: q2 grece declinatur ſarpedon onis penultimā acuere q2 latine declinatur. Nicola. Ferettus dicit ntīn diploma primā acuere: licet penultima ſit longa: q2 nomen eſt penitus grecū: in genitiuo mutaꝛ accētus ꝓpter declinationem latinā. De greco accentu ſepe loquitur Seruius ene. x. ait. Trocheū declinatio latina eſt: vñ etiam penultima h3 accentū in ſingulari. In plurali vero quia trophea dicimus vt greci: nec aliud mutilamus erit accentus in antepenultima. Sic cyclopum in ſecunda accentū habet: q2 latina declinatio eſt: at in actō cyclopas q2 grece dicitur: accentus in prima eſt l3 ſecūda ꝓducatur. author eſt Seruius in verſum illū. xij. eñ. Exulat Etneos vidit cyclopas Ulyſſes. Cyclopes aūt ſecundā acuūt vt ſit latina declinatio. Androgeo atho ⁊ ſimiles in o genitiui vltimā acuūt. Laurētius Ualla in illud Joānis. paraclitus aūt ſpūſſanctus quem pater mittet in noie meo. ille vos docebit oīa. ſic ait. Paraclitus contra vſum noſtre lingue in antepenultima h3 accentū quū penultima eius ſit longa: vt fit in agapitus ⁊ eleiſon que grece cum ι ſcribunꝛ. Ex oībus iam dictis puto oēm fere in quātitatibus errorē emanaſſe. Nam grece lingue parū periti crediderunt: vt apud latinos ſit: accentū quantitatibus ferme concordem etiā eſſe apud grecos. Itaqꝫ audientes accentū a grecis locari in harum dictionū penultima. Theologia: Ariſtoteles: phantaſia: chirurgia melancholia: vſia: cathegoria: pſodia ⁊ multaꝝ aliarum (in quibus penulti. corripi docuimus) ob eam rem crediderunt penultimā produci. Contra q2 in anthropos paraclitus: idolum ⁊c. greci antepenultime dant accentū. crediderunt indocti penultimam corripi. In qua re miſerabiliter decepti ſunt: q2 hac rōne poſſemus corripere penultimā in epyros ⁊ cyclopes eādemqꝫ producere in ſimois. Preterea vt maneat accentus grecus: neceſſe eſt eandem manere ſcripturam ⁊ quantitatē que fuit apud grecos. Idem dicunt Diomedes ⁊ Capella ⁊ Seruius Priſcianuſqꝫ. Ergo Ariſtoteles / Diogenes / Origenes / Idolon / Paraclitus / Lydia / Aſia / Arethuſa / Creuſa: et quicquid prius Seruius dixit. Trophea: ⁊ ſilia grecū accentū minime habebūt: q2 vel ſcriptura mutaꝛ vel quātitas. Etenim Ariſtoteles in vltima ſyllaba nō e h3 ſ3 η: nec trophea ae diphthongon noſtrā: ſed ai grecā nec paraclitus dicunt ſed paraclitos: ⁊ noſtri in ntis prime corripiūt: illi ꝓducūt. Que autem a latinis ꝓducunꝛ pauciſſima ſunt. vt Nemea. Tegea ⁊c. ⁊ hec tñ latinū accentū rectius cuſtodire precepit Nicolaus Ferettus. Apud grecos autem vbi vltima longa eſt: ſepiſſime accētus in penultima etiam ſi breuis fuerit locatur: vbi vero vltima corripitur fere accētus eſt in antepenultima: licet penultima producatur. Propter dicta quoqꝫ notum eſt grecum accentum non ſeruandum eſſe in Jacobus Simois Maria Hyſopus ⁊ plura: vt male voluit Regius ꝓpter hec verba Quintiliani in primo dicentis. Mihi autē placet latinam rationē ſequi quoad patitur decor. Et paulo poſt. Qui grecam figurā ſequi mallet: nō latine quidē ſed citra reprehenſionē loqueꝛ. hec Fabius vbi Raphael Regius ſic loquiꝛ. hinc vero manifeſte colligiꝛ quoſdā qui aliis doctiores videri volūt male ſentire qui Mariam Sophiam et ſimilia acuta a fine tertia proferunt: quiqꝫ Jacobum Hyſopum Paraclitum [illegible]imonem ⁊ huiuſmodi ſecunda a fine acuta proferunt quū ipſi maiori digni ſint caſtigatione: vt qui veram ſyncerāqꝫ pronunciandi greca noīa morem rationēqꝫ corrūpant. nam grecis noībus greci accentus ſunt at:

Paraclit⁹.

Ineruditi penultimā dictionis idolū corripiūt: cū p o mega ſcribaꝛ

Nemea ex Ouidi⁹ His eliſa iacet moles nemea lacertis.

tribuẽdi ex Fabij ſñia.hec regi⁹.Cui Bebeli⁹.in.li.de abuſione lingue latine l dictio
ne Maria oino refragaẽ:vt non⁊ recte p̃mo qꝛ fabi⁹ ait. Mihi aũt placet latinã rõ=
nem ſeq̃.Sebo qꝛ nõ dicit grecis grecũ accẽtũ oino dari debere:ſed ſolũ ait poſſe ijs
grecũ accẽtũ dari citra rephẽſionẽ ⁊c.Jõ vt tandẽ cõcludã.placet mihi opinio aelij
Antonij Nebriſ.ſic de hac re diſſerẽtis.Sꝫ qm̃ accẽtus greci non mõ nobis incogni=
ti ſunt verũ etiã apõ illos p ſingulas ꝓpe dictiões diſpargunẽ.neqꝫ in vnã quandam
obſeruationẽ reduci poſſunt quoties nobis accẽtus greci rõ nõ ꝯſtiterit etiam ſi lite
ratura greca ſit:latinis illũ regulis moderabimur :hoc ei p̃ceptũ multo cauti⁹ atqꝫ
ꝓudẽti⁹ ẽ ⁊ min⁹ errori obnoxiũ qꝫ ſi lr̃atura ⁊ greca ſimul ⁊ latina fuerit(qõ in ple
riſqꝫ dictionib⁹ repiẽ)accẽtu poti⁹ latino vtemur q̃ties greca latinis miſcem⁹ vt buc
colica georgica teſte Ser.in ꝓemio bucceolicorũ apõ grecos in fine hñt accentũ:apõ
nos in tertia a fine.nã vt in vltia ſit latinitatis vetat rõ:in pẽultiã nõ ſit latinitatis
effecit rõ. Jã de noib⁹ grecis in ia terminatis q̃cũqꝫ apõ illos p iota ſcribũẽ,nẽo ſane
mẽtis,accẽtu nr̃o dicet nõ eſſe ꝓferenda aſi penul.ſ.acuta quum penul. ſit breuis vt
theologia ⁊c.e cõtrario in illis q̃ penul. ꝓducere docuim⁹:eandẽ acuẽt vt latria ⁊c.
⁊ ſi cuncta barbaries in nos ꝯiuret impetũqꝫ faciat quam vnico rõnis clypeo facile
depellere poſſum⁹.Jnuenim⁹ greca q̃dã cõtra latinitatẽ rõnẽ circũflectere vltimam
vt in gtis pl̃ib⁹ in on.vt epigrã.cimeriõ ⁊ in aduerbijs in os hyꝑbolicos ironicos ⁊c.
⁊ hec tñ oia quotiens latino ſermoni miſceẽtur:⁊ precipue ſi fiat latinis literis.poti⁹
latino accẽtu moderãda ſunt q̃ꝫ greco. Jdẽ dicit Capel.⁊ inter Neotericos non pe=
nitẽd⁹ author Geor. Ual. Placen.lib.xxxiij.ca.vlt. Nec aliter ſẽſiſſe videẽ:mihi Lau.
Ual.in Mattheũ vbi dicit a vulgo male penult.acui in his Andreas. Timotheus.
Proſelit⁹.Euronot⁹ lechyt⁹ anathema.ſymphonia. ſicera.idẽ a butyrũ.cedrinus.
chryſtalin⁹.adamãtin⁹ cophinus Origenes. Aeneas.de quo in actis aplicis. Phile
monẽ vt palemonẽ. Sarpedonẽ Canonẽ. Cõtra ꝟo male penul.grauari in his. Si=
monẽ Joſeph⁹ Jacob⁹ Sidonẽ lꝫ in deriuatiuo corripiat ẽt.idolũ idoliũ idolothytũ
brauiũ ⁊ ſi media lr̃a,vulgo ſcribatur. Oritij gometra euchariſtia cinomya latria ido
lolatria ſex ſyllabarum:nõ vt pleriqꝫ ſcribũt ꝓnũciãtqꝫ q̃nqꝫ Beronica. Theſſaloni=
ca ãtiphona characteris.ſtaterꝫ. Erem⁹ cui male apponiẽ aſpiratio. Arri⁹ ſicut da
rius.ſinapi.hyſſopũ:idumea.ituræa:ceſarea lꝫ de hoc dubitari põt:in ſagena pauci
peccãt.hec valla.de q̃bus q̃d ſẽtiam⁹ ſuis locis manifeſtauim⁹.vt aũt greca, latinis
admiſta.latino accẽtu moderam⁹ ita etiã barbara vbi ꝓpri⁹ accẽt⁹ nõ ꝯſtiterit .nã
cũ ois dictio aliq̃ accẽtu regaẽ nullũ peregrinis recti⁹ ꝓdabim⁹:vt opinor:q̃ꝫ latinũ de
his Diomedes Donat⁹ Priſ.ceteriqꝫ hãc regulã tradidere. Jn pegrinis ꝟbis ⁊ bar=
baris noib⁹ vl̃ itericctionib⁹:nulli ſũt certi accẽt⁹. Jnteriectiões ei teſte, Donato vo=
ce lcognita.i.nõ plane expſſa ꝓferũẽ:⁊ ꝓ cõmoti affect⁹ q̃litate ꝯfundunẽ:iõ accen=
tib⁹ neq̃ũt certis aſtringi. Ex dictis pꝫ Alexãdri regulã lõge a ꝟitate abhorrere ois
barbara vox non declinata latine accẽtũ ſup extremã ſeruabit acutũ. vt abel baal:
Efron. ⁊c. id certe falſum eſt nã ꝯſulam⁹ inq̃t nebriſſenſis quãuis hebraice lingue
mediocriter peritũ ⁊ cõperiem⁹ tertiã quodqꝫ ꝟbũ apõ illos (ẽt ex ijs q̃ latinam de=
clinationẽ admittere nõ põt)accẽtu acuto in penultia,atqꝫ etiã in antepenultia nõnũ
q̃ꝫ ꝓferri debere Jtaqꝫ cũ dicimus abel accentu in fine acuto:nõ grece ꝓferimus:qꝛ
apõ illos in fine grauaẽ:nõ latinũ:qꝛ nullũ nomẽ latinũ niſi corruptũ:⁊ niſi monoſyl
labũ in fine acuit:nõ hebraice.qꝛ illi Abel acuta prima proferũt. Jgiẽ nulla l;arum
linguarũ quib⁹ eccleſia vtiẽ.ſed ſuo hoc eſt ab ignorãtia nato accẽtu iſti ꝓnũciant:
quũ ꝓferẽdũ ſit Abel accẽtu in p̃ma:vt hec oia in penultia abiſai:abimelech:beizel
lai:Barſabee.carnaiꝫ.Celeth.Caſſeu Eſau:Ezel:Engaddi:ephrata:ephraiꝫ:edrai
Eleazar:gomer:heber:Jezabel:Jſboſeth:Jared:iaphet:Jſſai:Luza lamech :mai=
daimathuſalem:miphiboſeh:phares. Ramathaſale. Sophtim:Thamnata.Tana
thaiꝫ vlai:zarã ſic alia ꝓpe innumera:q̃ ſi extẽſiõe ſyllabe formã induãt latinã aut
grecã penultimã corripiẽt teſte Nebri.vt eleazar eleazarus.abel abelus. Noe noe⁹.
Jacobed iacobeda mulieris nomẽ. Jd ſumme notandũ ẽ qꝛ rl̃a eſt hec vna quanti=
tatũ generalis ne putes nos inſufficiẽtes:q̃ abelus/Jacobeda/mathuſalemus ante
nõ excepim⁹ in ſpecialib⁹ regulis. Jn tertia q̃ꝫ a fine nõnulla accẽtũ ſeruãt minime
declïata.vt nabuchodonoſor. Jonatã:oſãna:mahalelel:gomorra:togorma:ita dicit
Nebriſ.lꝫ quantitati accẽt⁹ repugnet id qõ in grecis ſepe fieri docuim⁹ poſſum⁹ tñ
Gomorra quũ declinaẽ latinũ accẽtũ dare. Jn fine accẽtum ſeruant apõ hebreos (vt

* Nomia greca in ia exeuntia q̃ accẽtu pro ferẽda ſũt

barbarorũ accentus

interiectio nũ accent⁹

hebraicorũ accentus

*| Nomia i tertia a fi ne ſyllaba accẽtu ſer= uantia.

ioē aity Adā: Abrahā: Jacob: Joſeph. phicol: Sathā: Michael & plura q̄ extēſio
ne ſyllabe: vbi latinaȝ grecā ve formā induūt penultimā ꝓducūt. vt adam⁹: & alibi
ſatis declarata. Laurē. Ualla in Mattheū oſtendit ſibi nō placere Alexādri de he
breis trāditionē dicens. De hebreis nihil dicere habeo: niſi hoc vnū: mirari me cur
pleraq̄ eorū quū nos tum vero greci accēti acuto in fine ꝓnūciāt: ego ſuadeo oībus
hebreis: vbi ratio hebrea nō cōſtiterit latinū accētū adhibere potius q̄ ſcōm peruer
ſam theopagite doctrinā: nec hebree nec grece nec latine proferre.

De clauſularum punctis vtilis doctrina.

Punctū eſt ſignū ſegregans intellectū: & ſpiritū recreās platoris. Dixit admo
dum pulchre id Auſoni. Diſtinctio ſenſum auget & ignauis dant interualla vi
gorem: & cū vt in ſermonis ductu neceſſe eſt fieri quaſdam ſilentij diſtinctiones: tū
vt auditor intelligat clauſularum diuerſitatē: tum etiam vt is qui loquitur: capta
* Eruditi tio ſpiritu maiori acrimonia pronuncient: idē quoq̄ faciamus oportet in ſcripto
colo & com vt per quedam ſigna cōfuſionem illam diſtiguamus.
mate ꝯten Puncta ſiue note quibus eruditi oēm cōtext⁹ ambiguitatē diſtingūt: ſunt com
ti ſunt. mata & cola. Nā q̄ quas appellāt Periodos ꝟgulas & parētheſes addiderunt
nullos hn̄t authores: e contrario ſacre ſcripture libri: colo & commate contenti ſunt:
Jd colligit Aelius Antonius Nebriſſēſis vir acutiſſimo ingenio ex verbis diui Hie
Comma. ronimi in eſaie ꝓlogo dicentis. Sed quid in Demoſthene & Tullio ſolet fieri vt
per cola ſcribantur & cōmata &c. coma eſt quod per duo pūcta deſignat̄ quoties ora
tiōis tract⁹ eo puenit: vbi oro cū verbo aut aliquo vim ꝟbi obtinēte finit̄: ſȝ tn̄ aliā
quādā orationē ſibi adiungi deſiderat: vt Niſi dn̄s cuſtodierit ciuitatē: Cōma dr̄ a
Colon. copto verbo greco quod ē incido: vn̄ latine pōt appellari inciſum: q2 loco ſuo incidit̄
oro. ſcribit̄ aūt gemino nūm cōma: & apud poetas cōmata ſunt ceſure: vt pētemime
ris &c. vbi aūt ſcōs pes partē orōnis terminat colō eſt. Sȝ vt ad ꝓpoſitum ſufficit:
Colō eſt cuius nota pūctū eſt: & ponit̄ vbi clauſula finitur: atq̄ quieſcit: vt niſi dn̄s
cuſtodierit ciuitatē fruſtra vigilat qui cuſtodit eā. Jta ſunt interim duo aut tria cō
mata: vnicū ſolū in oratione perfecta. Primū cōma ſolēt vocare punctū ſuſpēſiuum
quod volūt eſſe ſimplicē virgulā vt mors & addit̄ quietis gratia. quod nos aūt com
ma diximus geminū punctū vocāt: vt mors obituſq̄: vltimā orationis partē perio
do claudūt. qd̄ colon diximus. afferunt alia multa nobis cū nebriſſenſi cōma & colon
ſufficiūt. Sūt tn̄ quedā loca: in quib⁹ neſcias an oro q̄ ſequit̄ a ſuperiori dependeat
vt dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Hoc loco cōma vl̄ colon poteſt eſſe. Colon
etiā ponim⁹ inter ſingulas orōnis ptes q̄ p particulā aut diſſolutū ſine cōiunctiōe
aduertūt̄ vt grāmatic⁹. Rhetor: geometres: pictor aliptes. Cātat amat laudat no
ſtros mea Roma libellos. Effecte grauiter cito nequiter euge beate. Parenteſim
plurimi nūc ponūt nec veſter mihi inutilis. Ea ē ſētētia icterpoſita duab⁹ ſemilunu
lis clauſa vt Cōſtitit añ domū (neq̄ ei ſuccedere tectis fas hȝ) & peſtes extrema cuſ
pide pulſa. Ptermittere ꝟo nullo modo pn̄t inq̄t nebriſſenſis q̊d video q̄ntiliano exa
Parenthe ctiſſimo harū rerū iudici placuiſſe: vt quoties dictio eſſet ambigua: vel ſignificatiōe
ſis vel declinatiōe vel mutatiōe in aliā ptē orōnis ambiguitas illa ſupimpoſito apice
occido pe tolleret̄ Eſto exēpli grā: occide ſi hȝ apicē in pma ſyllaba: ſignificat in ea eſſe accen
nulti. lōgā tū ꝑdn̄antē & tū interficio ſignificat ſil'r muſa cū apice ſup vltimā ablatiui tm̄ caſus
hȝ & ſignifi eſt pone cū apice ſup ſcdām ꝑpoſitio vel aduerbiū eſt. alioqui ꝟbū eſſe manifeſtum
catiterfic o eſt nota interrogatiōis atq̄ exclamatiōis cū interrogatiōe vbi apt⁹ fuerit minime
& interduȝ preteriti velim & eſt virgula ſupra pūctū: vt qd̄ ꝓdeſt hōi: ſi vniuerſū mūdū lucret̄
breuē ſigni anime vero ſue detrimentum patiat̄/ Sfūa eſt mitiſſimi dn̄i nr̄i Jeſu Chriſti: cuius
ficatq̄ pro grā hoc opuſculū exegimus: per cui⁹ miam: poſt hoc exiliū vitaȝ ſperamus eternā.

Libri quarti finis.

Quintus liber eſt de varijs Carminum generibus. cui ponitur Centimetrum.

Joannes Deſpauterius Niniuita. Martino Dorpio Naldiceno eloquentiſſimo
theologie baccalaureo & oratorie & poetice artis doctiſſimo. atq̄ Jacobo pape ſum
mo Jnſulēſis Ludimagiſtro: poete ditiſſima vena predito. S. P. D.

VLtimum artis verſificatorie nře libellū qui eſt de varijs carminū gñibus
vobis idcirco dicaui, Dorpi ⁊ Papa amici ornatiſſimi: vt ꝯ omnes poeta
rum oſores: hūc tutaremini. qđ nō difficulter fore cōfido: qꝛ poetice habe
mini ⁊ eſtis doctiſſimi. Tu quidē mi Dorpi apđ Louanienſes in Lilio nřo
facile prim⁹ ꝯſtū, ad elegātiſſimū ſcribēdi modū tā ꝓſam ꝙ carmē. Sūt et
alij viri vndecūqꝫ doctiſſimi in Lilio nřo. vt Jodocus letus ⁊ Nicolaus Buſcoducē
ſis cum alijs multis: in quoꝝ honorē iam olim aliqđ parturio. Quis cōparari au
ſus fuiſſet ꝓceptori meo Joāni Raetſhouē quem mors nuper intercepit. dū aſſidue
cogito: quidnā magiſtro meo hūaniſſimo ⁊ theologo ſummo nō adeo indignū dī ca
re poſſem. Heu crudelia fata. O dolor dolor: iam lubet flere: ſed xp̃s vetat: qꝛ orare ꝓ
defunctis ꝙ flere ſalubrius eſt. Ego ſpero preceptorē meū ꝓbatiſſime vite virum in
ter ſupos iam letari. Sed ad te redeo Jacobe papa amiciſſime: quē Inſulēſes viri
ſapientiſſimū, añ aliquot annos magnis ꝓcibus ⁊ bonis ſtipēdijs ad Inſulenſem iu
uentutē moderandā aduocatum. nō iniuria te plurimi faciūt: ⁊ tuū iam nomen per
Galliā, Germaniāqꝫ maxime doctrine tue copioſiſſimū ꝓbet argumentū. quid ꝟbis
opus: ipſa carmina tua ꝙ tu ſis liquido indicāt: q̄ ob hāc rē potiſſimā laudare ſo
leo: q doctiſſimā, ⁊ dulciſſime fluentē ingenij tui venā pre ſe ferunt: nec quicꝫ niſi hone
ſtum ⁊ ſanctū cōtinent. nēpe laudes ⁊ honeſtatis refertiſſima epigrāmata. Placuit
tibi nimirū aureū. Bapt. Mantua. ſolis. Tunc helicona bibes caſtiſqꝫ rigabere lym
phis Si venus: in ꝟſu nō erit vlla tuo. Agite ergo amici doctiſſimi Deſpauterium
vřm: ſi iniuſte repꝛhendi ſenſeritis, defendite. Ego carminū gña quedā etiā a nōnullis
grāmaticis (quoꝝ opa extāt) hactenus recte declarata ꝓ virib⁹ enucleare tētabo:
ſi prius Seruij grāmaticoꝝ principis cētimetrū ꝓmiſero: nō omiſſa illius epl'a nēpe
multa minime ſpnenda ꝯtinet: q̄ declarari lati⁹ ſic pñt. Carmina varijs a reb⁹ noīa
ſortiunť. Vel ab authorib⁹ ⁊ inuentorib⁹ frequēter vel vtētibus: vt alcaicū ab alceo:
ſapphicū a ſappho: archilochiū ab archilocho: hipponactiū ab hipponacte: pinda
ricū a pindaro: anacreontiū ab anacreonte: aſclepiadeū ab aſclepiade: bacchilidiū a
bacchilide: ſteſicoriū a ſteſichoro: homericū ab homero: alcmaniū ab alcmane: ibi
cū, ab ibico: ariſtophaniū ab ariſtophane: phaleuciū a phaleuco ⁊c. Vel a materia:
vt heroicū q̄ heroū. i. illuſtriū viroꝝ res geſte cū laude ſcribunť. Tragicū quo heroū
calamitates enarranť: elegū vel elegiacū quo res flebiles canunť: quales ſunt ama
torū ⁊ mortuoꝝ nenie: bucolicū quo res paſtorice exaranť: georgicū quo agricolarū
cure enodanť: lyricū qđ ad lyrā caniť: vt ſunt ea gña q̄bus modis vtiť Hora. ſatyri
cū quo hoīm vitia taxanť: ſic comicū ⁊c. de quibus oībus in. x. lib grāmatice ſue Frā
ciſcus Niger ex Diome. ⁊ alijs ſcripſit pulcherrime. vel a frequētiori pede vt anape
ſticum dactylicū ⁊c. Vel a pedū numero: vt ſenariū. Vel a ſcanſionis menſuris. vt mo
nometrū hñs vnicā mēſurā dimetrū: trimetrū: tetrametrū: pentametrū: hexametrū.
In iambicis trochaicis ⁊ anapeſticis duos pedes vnicā mēſurā conſtituunt. In re
liquis ſinguli pedes ſingulas mēſuras faciūt ideo monometrū dimetrū ⁊c. a pedū nu
mero dici volūt. Vel a certo pede vt ſpōdaicū cuius quintus pes ſpōdeus eſt ⁊c. Vel a
ſyllabarū numero vt hendecaſyllabū cōtinēs ſine interēptione vndecim ſyllabas: vt
phaleuciū ⁊ ſapphicū. Duodecſyllabū vt aſclepiadeū. Pētaſyllabū Adonicū. Hepta
ſyllabū glyconicū. A numero ꝟſuū vt monoſtichō ſi vnic⁹ eſt: diſtichō: tetraſtichon
hexaſtichon: eptaſtichō: ogdoaſtichō: vbi octo ſunt: decaſtichō ⁊c. ſtichos verſus dr̄.
vel a ꝑfectione vt acatalecticū vbi nihil deeſt nihil abūdat. A defectu vt catalecticū
cui vna deeſt ſyllaba. Brachycatalecticū cui plures deſunt ſyllabe. Ab abundātia
vt hypermetrū cui ſupeſt ſyllaba: ſʒ q̄ a ꝑncipio ꝟſus ſequētis excipiť. Hypercatalecti
cū vbi ſupat ſyllaba: vel ſyllabe etiā nuſqꝫ intercempte. vel a carminis gñe vt monoco
lon. i. vnimēbre: qđ vnico gñe cōſtat: vt eneis Vergiliana. Dicolon bimēbre duob⁹
gñibus ꝯſtans vt ſapphicū cū adonico. tricolon trimēbre eſt. triū gñꝝ carminū. vt ex
Aſclepiadeo ⁊ pherecratio cū glyconico ⁊c. vel a nūero redeundi. vt diſtrophon vbi
poſt ſcdm ꝟſum ad primū genus redimus: vt in elegijs. dis. i. bis. ſtrophe. i. cōuerſio
Triſtrophon vbi poſt tres verſus. Tetraſtrophō vbi poſt quatuor verſus ad primū
genus redim⁹. Vel a vitio: vt acephalū qđ primū pedē illegitimū hʒ: vt fluuioꝝ rex
Eridanus. Hoc mutilū ⁊ truncū etiā dr̄. Procephalō qđ in pmo pede vnū tps plus
iuſto hr̄e videť: vt inſule Jonio in magno quas dira celeno: ſʒ vocalis añ vocalē fa
cit vt prim⁹ pes videať eſſe dactyl⁹. Lagaꝝ ſeu laxū vbi in medio. i. inter principiū
⁊ finē pes notħus admittiť: vt cōgredior fer ſacra pater ⁊ concipe fedus. licet ceſura

Carminū noīa ab authoribus.

A materia

* Hora. Verſib⁹ ſ= pariter mētis q̄rimonia. poſt ēt incluſa eſt voti ſentētia cāpos.

A frequentiori pede.

A pedum numero.

A certo pede.

A ſyllabarū numero

A ꝑfectione vel defectu a carminis gñe

Ab redeūdi numero

A vitio pedum.

licentiã videri poſſit. Trũcatũ vel myuruꝫ quo ꝫ heroici legẽ. in .v. regione iãbũ continet: vt mortẽ cõtẽnunt laudato vulnere gete. hec ⁊ ſcazõtes ⁊ ccades appellat Diomedes cuius libri diligẽter lectitãdi ſunt. Hipmetrũ iam dictũ eſt. Grauidũ qđ ſyneresim patiᷓ. vt nec quo cẽtimanũ deiecerat igne tiphoca. Nunc armatur co. Inanecui⁹ ſyllaba in duas ꝑ dieresim ſcindiᷓ. vt accipe Põpei deductũ carmẽ ab illo. Spõdaicũ dcm̃ eſt. Inter hec ſi due breues ꝓ longa ponanᷓ: ſimphoneſis đr. Coloſſus ſeu colobrũ ſeu ſolutũ qđ ꝓſa orõne ꝓcedit: vt dono ducite: docq volẽtib⁹ cũ magnis diis

Aſperum. Aſpruꝫ qđ horret iũctura: vt miſce ſpioq thaliaq cymodoceq. ℭ Hypothythmũ in quo ſinguli pedes terminãt dictionẽ: vt carmẽ doctũ femina ſimplex condere neſcit. Cacophonũ qđ vocaliũ aſſiduitate ſqlet. vt Inferniq lac⁹ ecq inſula circes. Et aulai in medio ⁊c. vel cõſonãtiuꝫ. vt tute tite tati. ⁊ equocũ cui⁹ vltie ſyllabe ſiles ſunt. vt eripe mẽtes fraterna grata malis lis. Hemiſtichiũ qđ ſemiplenũ eſt vt huc cur-

* Hemiſtichium. ſus fuit. Vitia nõtãda magis ꝙ imitãda eſſe frequenter admonui ſi qđ videbiᷓ ſcitu nõ idignũ poſt Seruij cẽtimetrũ vt potero paucyſſimis declarabo. valete amici optimi. Bergis apud diuũ Guinnocũ. nonis Maijs Anno ſalutis Chriſtiane. M.D.xi.

ℭ Mauri Seruij Honorati grammatici centimetrum.

ℭ Clariſſimo viro Albino Maurus Seruius grammaticus S.P.D.

Tibi hũc libellũ pretextator vꝫ decus vrbis Albine deueui. Nam licet patris auiq (qbus maximã reuerentiã lr̃e debent) quotidie vigeris exẽplo ibiq pubeſcas: quo velut ad muſarũ ſacra venitur nõ tñ celo ſuo tm̃ numina ꝓferũtur: ſed ſepe humiles vicos ac vilia pauperum tecta ſubierunt. Quare laboris mei vehm faucas voto indulgeas audacie ꝙ ſi ſecus ceſſerit in cupiditatẽ deuotionis interpretabor euentum placẽdis lꝫ audacter non tñ indignanter. Hunc libellũ qui voluerit centimetrũ nolabit. Tot em̃ metroꝝ gña digeſſi. ꝗ̃ta potui breuitate: rõnẽ omittens quo quidẽ qđ naſciᷓ ex gñe ꝗ̃ ſcãſionis diuerſitate cedaᷓ ꝗ̃ res plus cõfuſionis ꝙ vtilitatis hꝫ. Sed lectori hec gnal̃r ſunt ſciẽda. Finalẽ ſyllabã in oĩbus metris idifferẽ-

* Loca paria ⁊ imparia que dicuntur. ter accipi. Solutionẽ eſſe quũ ꝓ vna lõga ſyllaba due breues ponunᷓ. Loca imparia dici primũ tertiũ quintũ: ⁊ inde paria ſcdm quartũ ſextũ. ⁊ deinde pẽtemimerim eſſe quũ poſt duos pedes ſequiᷓ ſyllaba ꝗ̃ partẽ orõnis terminat. Heptemimeri vero quũ poſt tres pedes ſil̃r ſequiᷓ ſyllaba. Terti⁹ trochaicus eſt cuꝫ poſt duos pedes ꝑfectos finita parte orõnis trocheus remanet. Trochaicus qrtus quũ defunitione eadem tenet quartũ locũ trocheus. Catalecticũ dici cui vna ſyllaba deeſt. brachycatalecticũ cui due. hypcatalecticum cui vna ſyllaba ſupeſt. Acatalecticũ vbi nihil plus minuſve eſt in verſu ꝗ̃ legitimo fine claudiᷓ. Monometruꝫ: dimetrũ: trimetruꝫ: tetrametruꝫ: dici verſuꝫ a numero pedũ: In iãbicis: trochaicis anapeſticis metris verſus per pedes duplices cõputari. In ceteris metris ꝑ pedes ſimplices. metra vel a pedibus nõia accipe: vel a reb⁹ q̃ deſcribunᷓ: vel ab inuẽtorib⁹: vel a frequẽtatoribus vel a numero peduꝫ. Eaq octo eſſe ꝓ̃cipalia metra. Iãbicuꝫ trochaicum: dactylicum: anapeſticum: choriãbicum: antipeſticum: ionicuꝫ a maiore: ionicuꝫ a minore de quibus carptim tractabimus eligentes ea que ad palmam lyre ducit voluptas.

* Metra pꝛĩcipalia octo ſunt. Metra iambica locis imparibus qnq recipe pedes poſſunt. Iambũ tribrachũ ſpondeũ: dactylũ: anapeſtũ. Locis aũt parib⁹ tm̃ iãbũ vel tribrachuꝫ: ⁊ apud comicos frequẽter anapeſtũ: ita tñ vt multa ꝑ breuiũ iũctura vitetᷓ. Sedecꝫ pluribus metris .xiij. vſui tradẽda ſubieci. Ariſtophaniũ metrũ cõſtat monometro hypcatalectico: vt eſt hoc. Valles ꝑ imas. Euripidium cõſtat dimetro brachycatalectico. vt eſt hoc. dee dee⁹ meũ. Anacreõtion ꝯſtat dimetro catalectico: vt eſt: Reſolue baccha crines. vel ſic. Diſſolue bacche crines. Archilochium cõſtat dimetro acatalectico: vt eſt hoc. Serena lux micat polo. ℭ Alcaicum cõſtat dimetro hypcatalectico. vt eſt hoc Amãt venena parricide. Alcmaniũ cõſtat trimetro brachicatalectico: vt eſt hoc. Spnis decoros vginis thoros. Hipponactiũ cõſtat trimetro catalectico: vt eſt hoc. Meteniđet in domo lacunar. ⁊ hoc doctis thalia vatib⁹ fauebat. Archilochiũ cõſtat trimetro achatalectico: vt eſt hoc. Mortem fatigat ꝓdigus vite furor. Hypponactium conſtat trimetro hypercatalectico. vt eſt hoc. Pauꝑ poeta neſcit hic antra muſaruꝫ. Anacreontiũ cõſtat tetrametro hypcatalectico. vt eſt hoc. Amor puelle triſte pectus immoderate fatigabat. Ariſtophaniũ ꝯſtat tetrametro brachycatalectico: vt eſt hoc Marcent lucerne: ſol ꝓpinquat: non tñ vacas. ariſtophaniũ alteruꝫ cõſtat tetrametro acatalectico. vt eſt hoc. Ludos amat puella nobilis pudicos ⁊ leues. Anacreontiũ ꝯſtat tetrametro catalectico. vt eſt hoc. Portũ petẽs aura relaxa vela ſolue malo

Metra trochaica principaliter conſtant trocheo: locis tñ imparibus hos recipiunt pedes: trocheũ: ⁊ nõnũꝗ̃ dactylũ. In locis vero paribus cum his q̃s ſupra memorauimus: ſpondeum: anapeſtum dactylum. Sed ex pluribus .xiij. vſui tradenda ſubiecti. Pancratium conſtat monometro hypercatalectico vt eſt hoc. Author optimus. ¶ Ithipallicum conſtat dimetro brachicatalectico: vt eſt hoc. bacche iunge tigres. Euripidum cõſtat dimetro catalectico: vt eſt hoc. vultur altius volat. ¶ Alcmanium conſtat dimetro acatalectico. vt eſt hoc. Fiſtula canit ſubulcus. Bacchilidum conſtat dimetro hypercatalectico: vt eſt hoc Floribus corona texit. Saphicum conſtat trimetro hypercatalectico: vt eſt hoc: Rex pater Juppiter ⁊ deorũ. ¶ Sotadicũ cõſtat trimetro acatalectico: vt eſt hoc. Ite, poma ferte vitã portet alter Saphicũ cõſtat trimetro hypcatalectico: vt eſt hoc. Splendet aurũ gẽma fulget ſorma ſʒ placet. ¶ Sotadicũ cõſtat tetrametro brachycatalectico: vt eſt hoc. Thracicũ nefas re narrat cãtitãs hirũdo. ¶ Archilochiũ ꝯſtat tetrametro catalectico: vt ẽ hoc Tolle thyrſos: era pulſas iã lieus aduenit. ¶ Hyponactiũ cõſtat tetrametro acatalectico. vt eſt hoc. Pelle tonſis terga põt. vel a tẽde: iã pgamus. ¶ Anacreõtiũ cõſtat tetrametro hypcatalectico: vt eſt hoc. parce iã camena vati parce iaʒ mee veſanie. *trochaica.*

Metra dactylica pncipalr cõſtãt dactylo: recipiũt tñ ſpõdeũ ⁊ itẽdũ vltimo loco trocheũ: ſʒ ex plurib⁹ vñ vigiti vſui tradẽda ſubiecti. Adoniũ conſtat dimetro, catalectico: vt eſt hoc. Fũdite fletus. ¶ Hymeniacũ cõſtat dimetro acatalectico: vt eſt hoc. tybia pſonet. ¶ Archilochiũ cõſtat dimetro hypcatalectico. vt ẽ hoc Garrula, venit auis. ¶ Alcmaniũ cõſtat trimetro catalectico, vt eſt hoc. Tũdite pectora palmis Simonidium conſtat trimetro acatalectico: vt eſt hoc. Indue pallia ſerica. ¶ Alcmanium conſtat trimetro hypercatalectico. vt Lucida brachia cur tetegis. ¶ Archilochiũ cõſtat tetrame. cata. vt eſt hoc. Ergo decẽs comulas religato. Alcmaniũ alterũ cõſtat tetrame. acatale. vt eſt hoc. Ergo, decẽs comulas, religa tibi. Alcmaniũ cõſtat tetrametro hypcatalectico. vt eſt hoc, Uita q̃eta nimis caret igenio. Steſichoriũ cõſtat pẽtametro catalectico: vt ẽ hoc. martia cede deo tua carmia phocbo. Simonidiũ cõſtat pẽtametro acatalecti: vt eſt hoc. parthenope⁹ erat puer Arcadie decus. Cyriliũ cõſtat pẽtametro hypcatalectico, vt ẽ hoc. pulchra puella, comas ãbit ſibi palmitib⁹. Heroicũ cõſtat exametro catale. vt eſt hoc. Uulnera: bella: tube: nũero condunt homeri. Bucolicũ cõſtat hexame. catale. ita vt q̃rt⁹ dactylus termiet partẽ orõnis. vt ẽ hoc. ruſtica, ſylueſtri reſonat, bñ fiſtula cãtu. Ibiciũ primũ cõſtat hexam. acata. vt ẽ hoc. Sydera pallida diffugiũt, face, territa luminis. Alcmaniũ cõſtat hex. hypercata. vt ẽ hoc. alma ven⁹ paphõ igredit: roſa luceat ex adytis. Steſicoriũ ꝯſtat heptame. cata. vt ẽ hoc. eacides iuuenis trahit hectora plãgite pergama tros, ibiciũ ſm ꝯſtat hex. ca. vt carmia docta thalia canet: pperãtius huc ades o puer. ibiciũ tertiũ ꝯſtat hepta. hyp. vt ẽ hoc. Uerſiculos tibi dactylos cecini puer optie q̃s facias. *Dactylica*

Metra anapeſtica pncipalr ꝯſtãt anapeſto: recipiũt tñ frequẽter ſpondeũ raro pceleumaticũ. apud comicos aũt hñt dactylũ: ſic piuſq̧ vltia quu ſuper ẽ ſyllaba in duas ſoluit breues: ſed ex plurib⁹ .xiij. vſui tradẽda ſubiecti. Iinniũ ꝯſtat monometro: vt eſt hoc. Calidũ iubarẽ. Choricũ cõſtat monometro hypca. vt ẽ hoc. animus male fortis. Ariſtophanium ꝯſtat dimetro brachicatalectico. vt eſt hoc. venit optia calliope. Pindaricuʒ ꝯſtat dimetro catalectico. vt eſt hoc. Fuge moenia iã thelamonide. Alcmanium ꝯſtat dimetro hypcata. vt eſt hoc. tremulũ mare melliflua nitet aura. Archilochiũ ꝯſtat dimetro acatalectico: vt eſt hoc: aditũ veneris fuge pergo ſagax. ¶ Partheniacũ cõſtat dimetro catalectico: vt ẽ hoc. aditũ veneris fuge pergo. Pindaricũ cõſtat dimetro brachicatalectico: vt ẽ hoc. mediũ rapido, mare tybris adit fluuio. Alcmaniũ, cõſtat, trimetro acatalectico: vt eſt hoc. Date pierides mihi carmina dactylicoꝝ. Steſicoriũ cõſtat trimetro acatalectico: vt ẽ hoc. Latet i thalamo tibi ergo decẽs veneris ſpẽ. Simonidicũ cõſtat trimetro hipcatalectico. vt ẽ hoc. tuba terribili pcul, ere ſonat clypeũ cape miles. Alcmanicũ cõſtat tetrametro brachycatal. vt eſt hoc. ſua mũera fert venus alma roſas iuueni nitido cynare. Ariſtophaniũ cõſtat tetra. catalectico. vt ẽ hoc. date vina mihi: date ſerta iuuat dare tpa tota lyeo *Anapeſtica.*

¶ Metra choriãbica pncipalr cõſtãt choriãbo: vex quo duri⁹ ſuo pede claudãt accipiũt i fine ãphibracũ vel bacchiũ. Sʒ ex mltis, metris hec q̃tuor vſui tradẽda ſubiecti: ariſtophaniũ cõſtat monometro ⁊ ãphibracho ſiue bacchio: vt ẽ hoc. purpure⁹ tirãn⁹. Saphicũ cõſtat trime, ⁊ ãphibrach⁹ ſiue bacchio: vt eſt hoc, Dulciſoe pierides *Choriambica,*

verſifico faucte. ¶ Anacreōtiō cōſtat dimetro ⁊ āphibrachoſiue bacchio: vt eſt hoc Verg. mantua quē creauit. Calimachiū cōſtat tetrametro ⁊ amphibracho ſiue bacchio. vt eſt hoc armipotēsꝰ mars genitor romulide da veniam precamur.

Anapeſtica. Metra anapeſtica principaliter cōſtant antipeſto. verū ſepe prima pte quam iābū tenēt: ſpōdeū libēter accipiūt. Sʒ ex pluribꝰ quatuor vſui tradēda ſubieci. peaniū ꝯſtat trimetro brachycatalectico: vt eſt hoc. Fauni ſemideū numē adeſt. ¶ Anacreontion conſtat trimetro catalectico vt eſt hoc. Curas mitigant dona lyre. Alcmaniū conſtat trimetro acatalectico: vt ē hoc. Infandū tetigit ſydera carmen magice vatis. Alcaicum conſtat tetrametro brachycatalectico vt eſt hoc Mecenas atauis lydia quos fert genite.

Jonica a minore. Metra Jonica a minore pncipaliter cōſtant ionico ſuo ac raro alterius pedis patiunt̄ acceſſum: ſʒ ex pluribꝰ ſex vſui tradēda ſubieci. Timocratiū conſtat dimetro catalectico. vt eſt hoc. Roſa veris ſpecimē. ¶ Anacreontiū cōſtat dimetro acatalectico. vt eſt hoc. Sapiētes deu ō audit. Anacreōtiū alterā ꝯſtat trimetro catalectico. vt eſt hoc. Fuge virgo: fuge munus veneris. ¶ Saphicū ꝯſtat trimetro acatalectico. vt eſt hoc. Sonat alta trabe fixus tibi nilꝰ. Phaleuciū cōſtat tetrametro catalectico. vt eſt hoc Tibi veris ſero donū ſola qđ dant veneri: Alcmaniū ꝯſtat tetrametro acatalectico vt eſt hoc. Timor omnia docet artes. timor auget bona mentis.

Jonica a maiore. Metra Jonica a maiore pncipaliter cōſtant ionico ſuo verum, ⁊ dijambū ⁊ ditrocheū non recuſant. Solutionē patiēter admittunt. Sed ex pluribus tria vſui tradenda ſubieci. ¶ Hipponactiū cōſtat dimetro brachycatalectico: vt eſt hoc palmā cape victor. Pharaxiliū conſtat trimetro brachycatalectico: vt eſt hoc. Fortis iuuenis ſume coronā. Sotadicū cōſtat tetrametro brachycatalectico. vt eſt hoc Victor cane tempus fugit intēteꝰ labori.

Elegiacuʒ. Reliqua deinceps metra non ea lege qua ſupiora repetimus. Illa eñi velut cōfuſa digeſſi: hec velut diſperſa collegi: ſed ex compluribus. xxv. vſui tradenda ſubieci. Ithyphallicū tetrametrum cōſtat tribus dactylis ⁊ pyrrichio: vt eſt hoc. q̄ ſerere ingeniū volet agrū. Pherecratium cōſtet ſpondeo dactylo ⁊ trocheo vt eſt hoc. Reges purpura mōſtrat. Glyconicū ꝯſtat ſpondeo coriambo ⁊ pyrrichio: vt eſt hoc. Odi parthēniū nemus. Aſclepiadeū conſtat ſpondeo ⁊ duobus coriābis ⁊ pyrrichio: vt eſt hoc. O ⁊ preſidiū ⁊ dulce decus meū. ¶ Alcaicum cōſtat ſpondeo tribꝰ coriābis ⁊ pyrrichio: vt eſt hoc. pfuſa eacides procubuit ſub paridis manu. Elegiacum conſtat pētemimeri prima heroica ſcḋa dactylica: vt eſt hoc. moeret diffuſis flens elegia comis. ¶ Eulogicum cōſtat primo pede diſſyllabo qcūq; ſit ⁊ quatuor dactylis. vt ē h. ſappho cōpoſuit male caſtra poemata ¶ Miurū cōſtat ita vt heroicū ſʒ pyrrichio claudit̄ vt eſt hoc: mortē cōtēnunt laudabo vulnere gete. priapeū cōſtat glyconico ⁊ pherecratio: vt eſt hoc Helleſpontiacū tuus numē ptegit hortus. phaleuciū cōſtat ſpōdeo dactylo ⁊ tribꝰ trocheis: vt eſt hoc. Iſthmos diuitibꝰ ſupbit vndis. Saphicū cōſtat trocheo: ſpōdeo dactylo ⁊ trocheis duobꝰ vt ē hoc. Faune nympharū decꝰ ⁊ voluptas / ſaturnū cōſtat dimetro iābico ⁊ ithyphallico. vt eſt hoc. Iſis perrat orbē cornibus pfuſis. Archilochiū cōſtat penthemimero ⁊ ithyphallico: vt eſt hoc. Remeat vir ab arce tyrāni vultibus cruētis. Henitologiū cōſtat dactylica ⁊ iābica pētemimeri. vt eſt hoc. Carmina bella magis vl' l ſonare. Alcaicū cōſtat pētemimeri dactylica ⁊ duobꝰ trocheis: vt eſt hoc. Luna rubēs zephiros ꝯminat̄. ¶ Alcaicū alterū ꝯſtat pētemimeri iābica ⁊ duobꝰ dactylis vt eſt hoc Carmē relaxat Tedia pectoris. Archilochiū cōſtat tetrametro buccolico acatalectico. ithyphalico tribꝰ trocheis. vt eſt hoc. Linea paſtor tibi cōcidit in profūda ponti. ¶ Galliābicū cōſtat dimetro iābico acatalectico ⁊ anapeſto vel ſpondeo cum duobꝰ iābis: vt ē hoc Tenera recriſpat aura tremulo ſinu freti. Archilochiū conſtat pentemimeri dactylica ⁊ dimetro iābico vt ē hoc. Sydera cūcta micat decore leucis aureo. Archilochiū alterū cōſtat dimetro iambico pētemimeri dactylica: vt eſt hoc Dulci lyco dediti tympana tā quantū. Heroicū quoties ſonꝰ vltime ſyllabe ſilis eſt pcedētis. vt eſt hoc. Exercet mētes fraternas grata malis lis quum ho extreme ſylla be metri ſūt eedē equocūe. ¶ Reciprocꝰ heroicꝰ l ſotadico quoties adꝰ finē ſcanſus

* Reciprocꝰ heroicꝰ. ſotadicū facit: vt ē hoc Ire cupis ſi rus mala vites ſopnia queſo ſopnia vites mala rus ſi cupis ire. Reciprocꝰ iābicus elegiaco. eſt. quoties a fine ſcāſus elegiacū facit vt ē hoc. Micāt nitore tecta ſublimi aurea. aurea ſublimi tecta nitore micāt. ¶ Euripalicus verſus eſt quū ſba pnt proſequunt̄ ſyllabis creſcūt. vt eſt hoc. Rem tibi conceſſi doctiſſime dulciſſimorum ¶ Seruiani Centimetri. Finis.

Artis verſificatorie Joannis Deſpau terij Niniuite Liber quintus.

Multoplura ſunt carminnm gñ̄a ꝙ in centimetro ſuo digeſſit Seruiꝰ Heroicuȝ hexametrũ homericũ vocaṫ
qđ eũ minime latuit. Nã teſtaṫ ſe dicturũ: ea tñ̄ q̄ in vſu ſunt. Siquidẽ
rariſſime apud poetas leges proceleumatica/peonica/moloſſica/cretica/antibacchia /bacchiaca/ſcoliaca/epitrita: q̄ ta men ſi noſſe libebit/
e gito librũ nouũ Frãciſci Nigri: apud quẽ. hec pulchre elucidantur.
Ego nũc ea demũ ꝓſequar qbꝰ vſi ſũt Catullus/ Hora. Marti. Capel.
Boet. ⁊ Auſoniꝰ pluribꝰ vti nõ ꝓhibeo dũ in is priꝰ ſe ſatis exercuerit adoleſcens.

Monocola.

Elegiacũ

Etſi omne ferme carminis genus monocolon id eſt ſimplex ⁊ vni mẽbro ſine alio genere eſſe poſſet. non facile tamẽ monocolis vtendũ cenſeo niſi apud autores idoneos inueniantᷣ. Ea vero hic ſubiiciã hoc ordine. Heroicum hexametruȝ: q̄ heroũ res geſte cũ laude deſcribũtur: vt a Uergilio eneid. a Flacco argonautoꝝ ⁊c ab homero Achillis ⁊ Ulyſſis vñ Homericũ dr̄. Carmine ex iiſdẽ pedibus ſcribuntur ſatyre ⁊ alia plurima. ſed nõ tãto apparatu ⁊ põpa vt heroũ geſta. veruȝ de heroico in lib. j. diſputatũ eſt. Scđo pẽtametrũ elegiacũ monocolon lectũ eſt. Capella lib. ix. ſine alterius gñ̄is admixtione ponit vigintiocto pẽtametros ꝟſus. ⁊ Uergil. Sic vos nõ vobis ⁊c. De ſcãſione ſatis diximus li. j. q̄ fit ex primis duobꝰ vel daetylis vel ſpondeis vel alternis tertio ſpõdeo tñ̄. de quo Fabius li. ix. de compoſitione ſic ait. Eſt enĩ in ipſa diuiſione verborũ latens tempus: vt in pentametri me Adonicũ. dio ſpondeo qui niſi alterius verbi fine: alterius initio cõſtet: verſum nõ efficit.

Adonicũ monocolon eſt apud Boetiũ libro. j. Nubibus atris. Cõdita nullũ Fũdere pñt Sydera lumen ⁊c. Cõſtat dacty lo ⁊ ſpõdeo vl' ex Seruiĩ cẽtimetro dactylo ⁊ trocheo q̄ eſt dactylicũ dimetrũ catalecticũ ſȝ q̄ȝ vltia ſyllaba Aſclepiacuiuſcũq ꝟſus eſt cõis idõ pauci referũ an vltimũ pedẽ ſpõdeũ eſſe dicamꝰ an trocheũ. deum.

Aſclepiadeũ monocolon inueniṫ. Hora. Mecenus atauis edite regibꝰ. Idẽ. Exegi monumentũ ereperẽniꝰ. Itẽ. donarem pateras grataq cõmodis. Cõſtat ſpõdeo duobꝰ choriãbis ⁊ pyrrichio vel ſpõdeo ⁊ dactylo cũ finali ſyllaba ⁊ dactylis duobꝰ vt dixi in lib. j. Capella ꝑter olm ꝯſuetudinẽ primo loco dacty- Saphicũ. lũ adhibuit in ſcđo. lib. dicens. Atq reum rabido abſoluere pectore. ſic alibi ſepius.

Sapphicũ hendecaſyllabũ cõſtans trocheo ſpondeo dactylo ⁊ duobus trocheis monocolon eſt apud Boetiũ libro. ij. Nouimꝰ quãtas dederit ruinas. Et alibi. bella bis quinis opatus annis. vbi tñ̄ in fine totius carminis vnicum adiecit adonium ſydera donat. Sic Seneca frequẽter in choris vbi ſolet poſt multos verſus ſapphicos mutare in anapeſticos vel iambicos. Idẽ ſemel in Hecuba. dedit ſecũdo loco dactylum dicẽs. An ferax varij lapis caryſtos.

Glyconicũ

Glyconiũ vel glyconicũ conſtat primo pede ſpondeo: aliquãdo etiam trocheo vel iãbo ⁊ duobus dactylis vel choriãbo ⁊ pyrrichio. Spondeus in prima regione apud Horatiũ ſemper eſt niſi ſemel ode. xv. libri primi. Ignis illiacas domos de iambo in prima regione. Puelle ⁊ pueri integri apud catullũ: quem imitatus Marullus Trachaniota poeta elegantiſſimꝰ huic generi in ꝑma regione nõ obhorruit paſſim date tam iãbũ ⁊ trocheũ ꝙ ſpond. ũ. adde publica ciuium. ad de tot populoꝝ opes. Fatemur bone Laſcares. Iugo aut multiparam ſuom: ſic idẽ ſepiſſime repeᵲiṫ hoc genꝰ monocolõ apud Boetium in carminibꝰ quoꝝ initia ſunt Quẽ phebi radijs graue felix q̄ potuit boni. Quõdã porticꝰ attulit qđ mũdꝰ ſtabilis fide in qbꝰ primꝰ pes ſemꝑ ſpondeꝰ eſt niſi in quarto carmine libri. qnti. vbi bis iãbũ eſt. vt Nihil motibꝰ ⁊ plicat. Notis ſubdita corpoꝝ. Et ſemel trocheus vt Alterũq legẽs iter Et in carmie. ij. li. iij. Uela neritij ducis pmꝰ pes ſp eſt trocheꝰ ꝑter Archilovltimũ ꝟſiculũ. Mẽtis vulnere ſcuiũt. niſi qs legendũ putet mẽtis hulcere ſeuiũt. In chiũ dactyhoc carmine legẽdũ eſt. Hic lupis ſupadditꝰ. non vt vulgo hr̄ ⁊ nup. hũc verſiculũ feli cum. quil Fere dũ parat hululat. vbi tribrachus vel anapeſtus eſt ꝓ dacty lo qđ nollem imitari: quia forſan mendũ eſt aut metri gratia hullulat per geminum ll dixit.

Archilochiũ dactylicũ cõſtans dactylico buccolico tetrametro eſt tribus dactylis vel ſpõdeis vl' alterius ⁊ quarto pede tñ̄ dactylo patrem ora

tionis ſiniente.ꝛ trib⁹ trochęis eſt monocolon apud Boetiū li.v.car. Quā varijs ter-
ras alalia pmancāt figuris. Scāde/Quā vari.is ter.ras ani.malia.pme.aut fi.gu-
ris. Tolle quartā a fine ſyllabā habebis hexametrū ſic: ꝙ varijs terras alalia per
me figuris. nō tñ hoc ſp fieret: qꝛ quarta ſyllaba ablata ꝗnta deſinit interdū corripi
vt apō Hora.ode.iij.li.j.in hoc verſiculo. Soluit acris hyems grata vice veris ꝛ fa
uoni: notabis aūt plura fuiſſe mendoſa ante Badij diligentiā vt apud Boetiū vbi
legebaꝛ prececiſſe legēdum eſt. Hec preceſſiſſe ſolo veſtigia greſſibuſqꝫ gaudent vbi
etiam ꝙ coniunctio inepte fuerat ablata. Alij hoc genus vocant phaleucium.

Alcaicum dactylicū
Alcaicū dactylicū cōſtās pētemimeri iābica ꝛ duob⁹ dactylis .i.
hēs primū iābū vel ſpōdeū ſꝫ ſepi⁹ ſpondeūſcōm vo ſolū iābuꝫ. hinc manet ſyllaba
ptē oronis finiēs quā ſequunꝛ dactyli duo monocolō ē apō Claudianū in epithala
mio Honorij ꝛ Marie. vt princeps coruſco ſydere pulchrior. de iābo ꝗ rar⁹ in pma
regione. Hora. Faucte linguis carmina nō pri⁹. Syllaba ſuperās ſemp lōga eſt. ni
ſi rariſſime: ꝛ tū rōne ceſure pducitꝛ: quā cauebis vt maxime poteris. Hora. Angu-
ſtam amice pauperiē pati. hoc Alcaicum vocant dactylicum trimetrū acatalecticū.

Alcaicū choriābicum.
Alcaicū choriābicū cōſtās ſpōdeo: tribus choriābis ꝛ pyrrichio
ideoqꝫ pētametrum: monocolon eſt apud Catullū. vt Alphene immemorat vnani
mis falle ſodalibus. ꝛ apud Hora. ter. vt Tu ne queſieris ſcire nefas quē, mihi quē
tibi. Nullā Uare ſacra vite prius ſeueris arborē. O crudelis adhuc ꝛ veneris mu-
neribus potens. Dicitur ab alijs phaleucium hexadecaſyllabum.

Jābicum dimetrum
Jambicū dimetrū archilochiū acatalecticū: monocolō eſt apud
Auſoniū ad Theonē. vt aut aſſit interpres tuus aenigmatū ꝗ cognitor. Fuit meorꝫ
quū tibi Cadmi nigellas filias Melōis albā paginā. Notaſqꝫ furue ſepie Gnidioſ
qꝫ modos pdidit. Recipit hoc genus (vt cētimetro viſum eſt) locis Iparibus iambū
ꝛ tribrachū: apud lyricos ꝛ hymnographos raro alios pedes ꝙ diſſillabos habet:
ꝛ in hymnis ſenſus ſemp in quatuor vſiculis pficiꝛ. Sedul. A ſolis ortus cardine:
ad vſqꝫ terre limitē: Chriſtū canam⁹ principē: natū maria vgine. Miror qua autho-
ritate Politianus hymnū ita fecerit: vt quouis loco quēuis diſſillabū pedē locaret
preterꝙ in fine vbi ſemp iābus initiū hymni eſt. O virgo prudētiſſima. Quam celo
miſſus gabriel ꝛc. De pyrrichio in ſcdo amore deū rapuit. nō auſim id imitari: nec
illud. Tu ſtellis comā cingeris. Nec illud. Tu ſtella maris diceris ꝛc.

Phaleuciū.
Phaleucium cōſtat ſpōdeo ꝛ dactylo ꝛ trib⁹ trocheis. monoco-
lon eſt frequēter apō Catullū martialēqꝫ ꝛ apō Boetiū ſemel in li.j. dicētē. Quiſqs
cōpoſito ſeren⁹ euo. ſꝫ i hoc carmine multa ſcriptorꝫ vitio ſunt corrupta vt recte ani
maduertit doctiſſim⁹ Badi⁹. veluti hic. Fatū ſub pedib⁹ egit ſupbū pterit vel alio-
ſimili. Et verſū funditus agitādis eſtū. p attitātis vel exigētis. ꝛ Quid tñ miſeros
ſeruos tyrānos pferos. Catu. in hoc verſu nō ſeruat ordinē. nā pma in regiōe ponit
etiā iābū: qō alij imitari noluerūt: vt notauit plini⁹. nec abhorruit in pria regiōe tro
chęū vt alibi vidimus: ſꝫ ꝛ tribrachū ſemel apud eūdē legi in prio loco. vt Cameriū
mehi peſſime puelle de iābo. Meas eſſe aliqd putare negas. Et acris ſolet incitare
morſus ꝛc. De trocheo in primo carmine. Quare habe tibi ꝗcꝗd eſt libelli. Quale-
cunqꝫ ꝗdā ora p virorꝫ. rariſſime in hac re ſequētes imitati ſunt Catullū, vt Boeti⁹
lib.iij. ſemel ꝗs illos igiꝛ putet beatos: ꝛ plures vt opus noſtrū plegēti liqbit tamē
tanti Catullianū poema facio vt nō putē rephendēdū; qui hūc ſequiꝛ. Accedit iu
diciū Michaelis trachaniote Marulli ꝯſtātino politani poete feſtiuiſſimi: quē pe-
trus Crinitus nō vulgaris doctrine vir imo Gellius noſtri tpis alter: abſolutū in
ſuo genere eſſe tradit. Nā vt beat⁹ Rhenan⁹ teſtaꝛ vſqꝫ adeo fuit antiquitatis emu
lus: vt priſcis illis ſeculis principes latine lingue viros nō mō nō adequarit. ſꝫ lon
go poſt ſe interuallo reliqrit: Is inquā Marull⁹ nihil verit⁹ eſt catullū in omnibus
imitari id qō ex ſingulis illis epigrāmatis cognoſcere licet adeo phaleucijs in pri-
ma regione plus centies dat tam trochęos ꝙ iambos. Uerum ne prolixitate diſpli
ceam ſatis fuerit pro omnibus vnum illius epigrammma ad Neeram.

Salue nequitie mee. Neera.
Mi paſſercule: mi albe turtur ille.
Meum mel: mea ſuauitas meum cor.
Meum ſuauiolum: mei lepores.

* Catull⁹ metri legē de ĩduſtria in hēdecaſyllabis p̄uaricat⁹ ē ponēdo p̄mā ſyllabā carminis breuē cum reqreretur pducta vt in his duob⁹ vſib⁹ ꝛ multis alijs ambo mea dulcis Ip-ſitila mē delitie mei lepores tū deriſuꝫ a quibuſdaꝫ ſui tpis catullum tradunt q iābū in hēdecaſyllabo poneret

Te ne viuere ego queam relicta?
Te ne ego ſine regna,te ſine aurum?
Aut meſſes arabum velim beatas?
O prius peream ipſe:regna ⁊ aurum.

Catullū ego cū Marullo nō verboꝝ imitari:parce tn̄.Alibi.Et niſi manifeſta perne gamus.ꝑducit ſebam in niſi.nō male:qꝛ dixim⁹ variari lȝ raro ꝓduci:vt ego.qđ iaȝ patuit apud Marullum ꝓduci.Idē ait de ſuo amore.Ipſe ego iam quis ſim neſcio aut vbi ſim.hic o breuis non interimitur:quod rariſſime imitandum eſſe,docuimus.

Anacreon tium.

℣ Anacreōtiū dimetrū catalecticū cōſtās anapeſto duobus iā bis ⁊ ſyllaba:monocolō eſt apud Boetium lib.iij.Habet hoc voluptas oīs.vbi tertio loco ſpōdeū dedit:qđ alibi vix inuenies.ſȝ ſemꝑ iābum:vt Stimulis agit furētes ⁊c.

Iambicus Trimetrū.

℣ Iābicū trimetrū archilochiū acatalecticū:vt dimetrū ⁊ tetra metrū:locis imparib⁹:vt ex Seruio pt̄ȝ recipi iābum tribrachū:ſpōdeum dactylicū vel anapeſtū.locis autē parib⁹ tm̄ iābuȝ vel tribrachū:⁊ apđ comicos frequēter ana peſtū:ita tn̄ vt multaꝝ breuiū iunctura vitet̄.De comicis plura dicerē,niſi ſcirē car mina comica ꝑpulchre tradita eſſe a Priſciano:cui⁹ opuſculū Plautinis comedijs vn̄cū ꝙ Doctiſſim⁹ Io.Bapt.Pius ꝓpoſitū curauit.Si te cōmode cōpoſitio delectet Cum Plauto ⁊ Terētio diligēter ꝑlegito opuſculū Priſcia.de metris comicis ⁊,ea q̄ doctiſſimus Badi⁹ an̄ Terētij comedias collegit ꝓnotamenta.In lyricis ⁊ hymnis raro alios pedes ꝙ̄ iābum ⁊ ſpōdeum repies:aliqñ etiā alios ⁊c.Horati.iābico tri metro archilochio monocolo ſemel vſus eſt.Iam iam efficaci do manus ſcientie.

Scazō vel iambicuȝ hippona ctium.

℣ Scazon ſiue iābicuȝ trimetrū hipponactiū hoc ſolū differt ab archilochio:qđ hoc in ſexta regione ſumit iābum,dūtaxat.illud vero ſemꝑ ſpōdeum ideoꝙ ſcazon dr̄:vel choriābus.i.carmē claudū:In hoc tm̄ gn̄e obſeruādum eſt ne quintus pes alius ſit:ꝙ̄ iābus.Docet hoc Terentianus:vt apud Aldum eſt,videre. Freqn̄tiſſime monocolon eſt.vt in prefatione Perſiana.Nec fonte labra ꝓlui caballino.Martia.Appollinarē conueni mecum ſcazon Boetius.Hec quū ſuperba verte rit vices dextra.Non reformidat ſcazon locis imparibus anapeſtum dactylum ſpō deum tribrachum:ne locis paribus tribrachum.Catulus ⁊ Martia.ſepe hoc gene re vtuntur.Horatius autem,nunꝙ:⁊ comici raro.

Iābicus ſeptenariū.

℣ Iambicum ſeptenarium addens iambico tribracho acatale ctico amphibrachum monocolon eſt apud Catulum.Cinaede thalle mollior cuniculi capillo.Alij vocant iambicum tetracatal.

℣ Sapphicū choriambico conſtat choriābo trimetro ⁊ amphi brachio ſiue brachio:vt dulciſone pierides verſifico fauete.Inuenies tale monocolō in.ij.li.Martiani Capelle.Choriambicū aliud cōſtat tribus choriābis ⁊ duobus tro cheis:vt celſus equo phoenicea veſte nitens ibat arcas.Choriambicuȝ huic affine conſtat duobus choriambis ⁊ tribus trocheis ⁊ ſyllaba:⁊ eſt monocolon apud Ca pellā.Leta honoris meritis aſtra virgo concipis.archilochiū aſclepiadeuȝ conſtat ſpondeo ⁊ tribus choriambis:vt Annum cardo rotat dum ferimur ſolliciti.In leta vocalis non interimitur:quod minus ſepe fit in Capella.

Anapeſticum archilochium.

Anapeſticū archilochiū dimetrū acatalecticum conſtat quatuor pedibus:qui optime ſunt anapeſti:poſſūt tn̄ etiā eſſe dactyli vel ſpondei in quocūꝙ lo co:ita etiā vt aliquando nulli ſint,anapeſti:⁊ nihilominus verſus anapeſticus dici tur:nunꝙ tamen inuenies omnes dactylos aut ſpōdeos:neꝙ bonum fuerit multos verſus ſine anapeſto cōtinuare,vtit̄ hoc monocolo valde ſepe in tragedijs Seneca ſed fere vbi chorus loquitur.cui etiā dat ſapphica vel aſclepiadea:reliquis iambica dat trimetra acatalecti:a archilochia raro triſſyllabos pedes admittentia.De ana peſtico apud Senecam in Hercule furente ſit hoc exemplum.Turbine magno ſpes ſollicite hic ſtatim ſequit̄.Et congeſto pauꝑ in auro.vbi nullius eſt anapeſtus:qđ in hoc gn̄e apud Senecā frequentiſſimū.Ex dictis ſequit̄ Boetium recte vſum hoc gn̄e in carminibus quorū initia ſunt O ſtelliferi cōditor orbis.Quantas rerū flectat habenas.Si vi celſitura tonantis.Quenā diſcors foedera rerum.Boetius.j.carmi. vnicū adonicū admiſcuit.Crimē iniqui.vt in fine.iij.car.lib.v.addere partes meminiſſe vbiꝙ decet vltimā ꝟſuȝ eſſe cōem:ideo quartus pes dactyl⁹ eſt nō amphima

✳ Verſus dr̄ interdū anapeſtic⁹ etiā ſi nulli ſint anapeſti.

erus hic volces quatimur fortune ſalo. Nec vſq̄ in hoc gñe apud Boetiū trocheus admittitur. Nā illud Totis fratris obuia flāmis, mendoſus eſt pro totis fratris ⁊ obuia flammis: nā coniunctionem illā ⁊ ſenſus ⁊ verſus exigit.

Anapeſticū parthe-niacum.

¶ Anapeſticū partheniacū dimetrū catalecticum cōſtat tribus anapeſtis ⁊ ſyllaba ⁊ eſt monocolō apud Capellā lib. ij. Caput artibus inclyta virgo. Boetius ſeruato ſemꝑ in tertia regione anapeſto locat in primo ⁊ ſcđo loco anapeſtos vel ſpondeos vel hos volumus mixtos vt. v. car. li. ij. Felix nimiū prior etas. et. v. car. lib. iij. Qui ſe volet eſſe potentē. Notabis aūt in anapeſticis catalecticū dici verſu z: vbi vna vel due ſyllabe deſūt. Brachicatalectici: vbi pes integer abeſt. Exēplū pmi: hic eſt dimeter catalectic⁹. fuge moenia iā thelamōide. abeſt vnica ſyllaba. ſilr hic. Adytū vener⁊ fuge ꝟgo. abſunt due ſyllabe a dimetri pfectione brachicatalectici exēplū eſt. Uenit optima caliope. hic integer anapeſt⁹ abeſt a dimetri pfectiōe id ſpeciale ē in anapeſticis iō bñ notādū eſt. Ferett⁹ dicit anapeſticū optimū q̄ ſingulos pedes hꝫ ptē orōnis finiētes: qđ in reliq̄s eēt vitioſū: ſꝫ id authores raro obſeruant.

* Catalecticus. ꝟſo q̄s in anapeſticis dr ⁊ quis brachicatalecticus.

Dactylicū archilochium.

¶ Dactylicū archilochiuz tetrametrū catalecticū cōſtat quatuor dactylis ſyllaba minus: vt virgo decēs cumulas religato. ſꝫ tertio ſemꝑ dactylo pmus, ⁊ ſcđs pñt ēt eſſe ſpondei. monocolō ē hoc genus ſemel tñ apđ Boetiū vt car. ij. lib. v. Puro clarū lumine phoebū Melliflui canit oris Homerus ⁊c. Hoc gen⁹ liter anapeſticos verſus habet anapeſticum. vt in anapeſtico archilochio dictū eſt. Jdeo Perottus nō recte dicit Boetiū ſepi⁹ hoc gñe vſum: veluti car. vj. lib. iiij. Si vis celſa iura tonantis. car. iij. lib. v. Quenā diſcors foedera rerū. Nā anapeſticos eſſe verſus ex ſequentibus liquet. Ueterē ſeruāt ſydera pacem. Non ſol rutilo concitus igne ⁊c. Cauſa reſoluit quis tanta deus Ueris ſtatuit bella duobus.

Jonicū a minore. Jthyphalicū dactilicum.

¶ Jonicū a minori phaleuciū tetrametrū acatalecticū conſtans q̄ttuor ionicis a minore. monocolō eſt apđ Capel. li. iiij. Venerādos mihi fatus reuerēdoſq̄ ſecuta referā iuſſa pedē atq̄ illicet. exorſa ſilebūt. ¶ Jthyphalicū dactylicuz tetrametrū acatale. cōſtat tribus dactylis ⁊ pyrrichio. monocolō eſt apud Boe. li. iij. Qui ſerer ingenuū volet agrū Liberet arua prius frutib⁹. vbi indocte legit fructib⁹. Jn pmo ꝟſu re ꝑ ſynalephā abſumit. iō male dixerūt q̄dā pmū ꝟſū eſſe hypercatalecticū.

Alemaniū dactylicū.

¶ Alcmaniū dactylicū tetrametrū hypercatalecticū conſtat penthemimeri dactylica. i. duob⁹ dactylis vel ſpondeis aut alternis ⁊ ſyllaba: inde ſequitur neceſſario dactylus ⁊ ſpōdeus. monocolon eſt apud Boetiū lib. j. Heu q̄ꝫ precipiti merſa pfundo. Et apud hymnographū. O q̄ꝫ glorifica luce coruſcas.

Angelicū, ſteſichoriū

¶ Angelicū Steſichoriū heptametrū a nuncij celeritate dictū: cōſtat duob⁹ trocheis: duob⁹ iābis: trocheo: dactylo: trocheo: recipit tñ pmo loco etiā ſpōdeū. Tale eſt monocolō apđ Catul. Ocolonia q̄ cupis pōte ledere lōgo. meminerīs ſemꝑ vltimā ꝟſus eſſe cōem. de ſpōdeo in prima regione ibidē. Jnſulciſſimus eſt hō nec ſapit pueri inſtar. hic hō ſcđam ꝓducit: qr pyrrichius hic nō recipitur.

Galliābicum.

¶ Galliābicū metrum ex duobus galliābis. quorū primus habet pyrrichiū: ⁊ duos trocheos cū ſpōdeo: vt eſt hoc. Stimulatus vt furēti. Alterū conſtat pyrrichio trocheo ⁊ duob⁹ pyrrichijs: vt eſt hoc Rabie vagus anim⁹. Jnterduz tñ prlo loco ſpōdeū inuenies: ⁊ in ſcđo iābū atq̄ tribrachū. Tali monocolo vſ⁹ eſt Catullus de berecynthia ⁊ aty. vt Sup alta vect⁹. Athys celeritate maria. Jn ꝟſu autē Deuoluit iſte acuto ſibi pōdera ſilicē, ꝟtit primū u cōſonās verbi deuoluit in vocalē ⁊ in bonis libris iſte legit nō lactes: lꝫ Antoni⁹ Parteni⁹ ita offenderit aliqñ etiā in primo loco trocheū inuenies: vt tympanū tubam cybelle tua mater initia. vbi initia manifeſto primā corripit. legito diligenter ipſum Catullū: ⁊ plura reperies.

Trochaichū archilochium.

¶ Trochaicū archilochium tetrametrum catalecticum conſtat octo pedib⁹ minus vna ſyllaba. hꝫ locis imparibus trocheū. reliq̄s etiā ſpondeum. Tali monocolo vſus eſt hymnograph⁹ elegātiſſim⁹ in laudē ſalutifere crucis. Pange lingua glorioſi pliū certaminis. Jn verſiculo aūt. Agn⁹ in cruce leuat imolādus ſtipite. mendū eſt ab ignaris poetice cōmiſſum multis flagris piandū: qr rō carminis ⁊ ſenſus exigit vt legat in gtō Agn⁹ in crucis leuat immolādus ſtipite. i. agn⁹ imolādus leuatur in ſtipite crucis. Notauit id añ me Antonius Nebriſſen. nolo furtiuis

plumis notabilitari hymn⁹ de venerabili ſacramēto.de diuo Nicolao:ꝺ catherina ꝟgine.ꝺ tēpli ꝺdicatiōe:⁊ plurib⁹ alijs diuis.ad.cui⁹ carmīs imaginē facti minime carmīa ſūt poeta medioc̄ri digna.Sūt em̄ a poetice idocti facti lȝ aliōq̄ e doctiſſimis ⁊ ſctiſſimis:q̄lē diuū thomā adnatē fuiſſe nemo inficiat.Terentian⁹ grāmatic⁹.teſte Priſc.i declinatiōnib⁹ li.vj.Seſcuplos vl̄ vnā vincet alteri⁹ ſingulū ħ alteri⁹ penul. ꝓduxit:q2 ſext⁹ pes ħ iāb⁹ ē neq̄ teſte Priſc.ſȝ dȝ eſſe ſpōde⁹ vl̄ troche⁹ vt pȝ apud Mar. Capel.lib ij. Scande celi tēpla ꝟgo digna tanto federe.Te ſocer ſubire celſa poſcit aſtra iuppiter.Vn̄ hoc gn̄e nō ponēs niſi hos duos ꝟſiculos Capella inter calariter poſt varia ſemp carminū gn̄a valde delectabiliter vt apud eū videre licet

*Alteri⁹ penul. producta apꝺ terētianū.

Iābicū anacreōtiū dimetrū catalecticū cōſtat primo pede iābo vel ſpōdeo dactylo tribracho vel anapeſto. ſcꝺo iābo vl̄ tribracho. tertio vt p̄mo ⁊ vnica ſyllaba. ſȝ triſſyllabi pedes huic gn̄i p raro admiſcēdi ſūt vt diſſolue bacche crines.vtit̄ hoc monocolo capella lib.ij.legito capellā ⁊ diligētiā noſtram laudabis hymn⁹ baccho dictus a marullo agendū canite patrē theſpiades mihi bromiū eſt carmen anapeſticū acatalecticū recipiens ſcꝺo ⁊ tertio loco etiā iābū ⁊ reliquos pedes quos anapeſticis tribuit Seruius cētimetro cū tribracho At finē facio:quia monocola quibus vſi ſunt lingue latine principes iam ſatis enucleaui.

Jambicū anacreontion.

Diſcola diſtropha.

Diſcola ſunt ex duobus gn̄ib⁹ mixta carmina: diſtropha vbi poſt duos ꝟſus fit ad primū genus reuerſio. Poſſunt ſine dubio excogitari vel reperiri plures carminū mixtiones ꝗ̄ hic collegimus.ſȝ nos eas dūtaxat diligēter conquiſiuim⁹:quas placuiſſe vidim⁹ Catullo/Horatio/Martiali/Boetio ceteriſq̄ lingue latine:delitijs.carminū itaq̄ monocoloꝝ diſtrophoꝝ ſubiecim⁹ hic mixtiōes.,xxvij.

Heroicū preponitur pentametro elegiaco. Marullus nec te terruerit peregrini nomen inane.Crede mihi nulla eſt terra aliena viro.

Heroicū alcmanio vel vt alij volūt: archilochio dactylico tetrametro catalectico ꝓponit̄.hora. laudabūt alij clarā rodō aut mitylene aut epheſū bimariſve corinthi. Cōſtāt ſcꝺs ꝟſus trib⁹ dactylis ⁊ trocheo:nā ſi herēt adhuc ſyllaba eēt tetrameter acatale:nec moueat te vltia in corinthi:q2 vltia ꝟſus ē cōis. ſȝ aūt quēuis ex trib⁹ p̄mis pedib⁹ eē ſpondeū dū nō ſpōdei oēs:vt videbis ex odi.horatij q̄rū ſūt initia.Laudabūt alij ⁊c. Te maris ⁊ terre.⁊c. Quid tibi vis mulier ⁊c. vt tn̄ bn̄ dicit Ferett⁹ tres p̄mi pedes rariſſime ſūt alij ꝗ̄ dactyli: verū nō mētiti ſumus vt liquet ex his ꝟſibus. Jligneos aut theſſala tēpe Triſtitiā vitęq̄ labores ⁊c. Atquod rarius eſt Men.orē cohibēt archita Ceterū qꝺ rarū eſt raro decet imitari.

Heroicū: preponitur archilochio dactylico dimetro hypercatalectico conſtanti duobus dactylis ⁊ ſyllaba.Hora. Diffugere niues redeunt iam gramina campis Arboribuſq̄ come.

Heroicū ꝓponitur iābico archilochio dimetro acatalectico cū dactylica penthemimeri. Hora. Horrida tēpeſtas celū cōtraxit ⁊ imbres Niueſq̄ deducunt Jouē nūc mare nūc ſylue. iambicū dimetrū eſt. niueſq̄ deducunt iouem. vbi primus ⁊ ſcꝺs pes pn̄t eſſe iābi vel ſpōdei. ſcꝺs ⁊ quartus nūi iābi penthemimeris dactylica eſt duo dactyli ⁊ ſyllaba: veluti nūc mare nūc ſylue. vbi ſylue teſte etiā Priſci.ꝟſus gr̄a triſſyllabū fit:ceterū miror grāmaticos Seruiū/Diomedē ⁊ quotquot hactenus fuerint hoc genus inter dicola locaſſe. Nā videtur mihi optime poſſe poni inter dicola triſtropha/ſic Horrida tēpeſtas celum contraxit ⁊ imbres Niueſq̄ deducunt Jouem Nunc mare nunc ſylue.

Dactylicū dimetrum hypercatalecticum.

Nō qua mouecor eſt:qi optime queunt ſepari iābicū dimetrū archilochiū acatalecticū ⁊ pētemimeris dactylica ſiue dactylicū archilochiū metrū hypcatalecticū et qꝺ magis eſt q̄ſi iābicū hic ꝑ ſe ſit integer ⁊ ſolus ꝟſus vltimā breuē hȝ qꝺ in alijs nō notaui vbi q̄d nō ꝑ ſe ꝟſus ps eſt:id pȝ in his ꝟſib⁹ apꝺ Horat. Leuare diris pectora ſollicitudinib⁹ Findūt ſcam̄dri flumina.lubric⁹ ⁊ ſimois. Ꝑterea opinionē meā vr̄ iuuare doctiſſim⁹ poeta Deſideri⁹ Eraſmus Roteroda. q2 carmen qꝺ Seruius dixit cōpoſitū ex pētemimeri dactylica ⁊ iābico dimetro. vt eſt hoc. ſydera cūcta nitēt decore lucis aureo ipſe Eraſm⁹ diuidit vt ſit dicolō diſtrophō vt in epitaphio Joānis okegi muſici ſummi:cuius initium eſt. Ergo ne conticuit.

Vox illa quondam nobilis.
Aurea vox okegi?
Sic muſice extinctum decus.
Dic age dic fidibus. Triſtes apollo nenias ⁊c.

¶ Deſinit aũt totũ carmẽ Eraſmi in p̄mũ genus ſic. numina cur violas? Certe carmẽ Horatij nihil ab h̄ differt niſi ordĩe. q͛ h̄ pẽtemimer(?) dactylica p̄ponit᷑. apõ Hora. poſtponit᷑: iõ v᷑ idẽ de vtroq̄ dicẽdũ: ſi q̄d obeſt id ſolũ eſt q̄ epodi natura hec v᷑ vt ſit ex duob᷒ tm̃ gñib᷒ ita vt ſcõm ſit breui᷒ priore: tñ vltima oda eſt monocolos.

* Heroicũ iambico dimetro catalectico prepoſitum.

¶ Heroicum non inuenuſte Eraſmus Roterodamus prepoſuit iambico dimetro catalectico: qđ anacreontium eſt vt in monocolis dixi.

Carmẽ eſt ad Guilielmum copum.
Unica nobilium medicorum gloria cope.
Seu q̃uis requirat artem.

Heroicum iambico dimetro acatalectico archilochio p̄ponitur Horatius. Mollis inertia quur tantam diffuderit imis.
Obliuionem. ſenſibus Idem. Nox erat ⁊ celo fulgebat luna ſerena
Inter minora ſydera. Iambicum dimetrum vide in monocolis.

¶ Heroicum iambico trimetro acatalectico archilochio (cuius compoſitio in monocolis patet) preponitur. Hora.
Altera iam bellis teritur ciuibus etas.
Suis ⁊ ip̄a roma virib᷒ ruit. Si velis Horatiũ imitari iãbicũ h̄ ex ſolis iãbis conficies nec tñ inepte fecerit q̄ alios pedes dederit ſm̃ doctrinã a nobis in monocolis datã. Nã Eraſmũ imitari nõ indecor̄ cẽſeo preſertim vbi ↄtra veterũ inſtitutiones nihil peccans. de Britannia hoc gñe pulcherrimũ carmẽ ſcripſit cuius initium eſt.
Si iactare licet magnorum munera diuum.
Ubiq̄ veris fas placere dotibus.

Heroicũ dactylico alcmanio tetrametro acatalectico p̄ponitur. Boetius.
Tunc me diſcuſſa liquerunt nocte tenebre.
Luminibuſq̄ prior rediit vigor.

Alcmaniũ ¶ Dactylicũ alcmanium tetrametrũ acatalecticũ conſtat. iiij. dactylis: poſſit tñ tres eſſe ſpondei: dum quartus ſemper ſit dactylus: ſed raro ſunt tres cõtinui ſpondei: imo apud Boetium id nunq̄ fit.

Aſclepiadeum. pherecratium. Aſclepiadeũ pherecratio p̄ponit᷑. Boeti᷒. Si quãtas rapidis flatibus incitus pontus verſat arenas pherecratium cõſtat ſpondeo dactylico ſpondeo: vt pontus verſat arenas. Boeti᷒ videt᷑ ſemel principio anapeſtũ dediſſe. vt Sitis ardeſcit habendi: ſed doctiſſimus vir Badius ſuſpicatur ita emendandum. Uis ardeſcit habẽdi cui vtroq̄ ſuffragor.

Aſclepiadeum. Aſclepiadeũ iãbico dimetro archilochio acatalectico preponitur iambicum dimetrũ. vide in monocolis Boetius in hoc genere ſemel vſus eſt.
Aſclepiadeum. Heu heu q̄ miſeros tramite deuio.
Abducit ignorantia.

Saphicũ Saphicum hendecaſyllabũ glyconico preponitur: vtrunq̄ vide in monocolis. Boetius.
Quum polo phebus roſeis quadrigis.
Lucem ſpargere ceperit.

Glyconicũ Glyconicum aſclepiadeo preponitur: vtrumq̄ in monocolis habetur. Horatius.
Sic te diua potens cypri.
Sic fratres helene lucida ſydera. Utitur hoc genere duodecies. odarum initia ſunt Sic te diua potẽs cypri mr̃ ſeua cupidinũ. Donec grat᷒ eram tibi q̃tũ diſtat ab inacho. Feſto q̄d poti᷒ die. Intermiſſa ven᷒ diu quũ tu lidia telephi. Et thure ⁊ fidibus iuuat vox paupis ibi intactis opulẽtior q̄ me bacche rapis tui. quẽ tu melpomene ſemel. marull᷒ h̄ gñe vſus cepit patrie regiõi ſcerdũ iãbũ vl trocheũ imitat᷒. vt dixi

mus) Catul. vt in pncipio. iiij. lib. Ipſe dux patare' chori. Iane vatis amortui. Ipſa robora hñt genas. Ipſa ſibilia frondiū. Idē in hymno cuius initiū eſt. Saturni cele bres dies adſunt ꝛ reſonant cūcta mero ſimul. ibi hi ſunt ꝟſiculi. Larga nectaris at tici pigebat dare ſtrenuo. Pater ꝓtogonus dedit. Quis ꝛ pauperiē pati. ſic alibi ſe pius. Protulit ibidē per ſineresim ablm̄ eodē in his verſibus. Eodem magnanimo patre Iouis rhee. Eodē coniuge maximo. Quāuis aūt Catulli authoritas minime ſit ſpernenda: tamen in prima regione glyconicis rariſſime dabis iambum vel tro chęum ſi apud latinos Lyricorum principem Horatium imitari volueris.

* Eodem per ſinereſin.

Archilochium dactylicū tetrametrū: cuius cōpoſitio liquet in monocolis: preponitur archilochio alteri cōſtāti pentemimeri iambica in duobus pedibus quorū prior eſt iambus vel ſpondeus: ſcōs iambus tm̄ huic ſuper eſt ſyllaba longa partem orōnis finiens: quam in eodem verſu tres trochei ſequun tur dum meminers vltimam verſus eſſe communem. vt trahunt: ꝗ ſic. cas machi ne ca.rinas. Hora. Soluitur acris hyems grata vice veris ꝛ fauoni. Trahuntꝗ ſic cas machine carinas.

Archilochiū dactylicū tetrametrum.

Choriābicum ariſtophanium monometrū cōſtans choriam bo ꝛ bachio: ſiue amphibraco: veluti purpureus tyrānus preponit alcaico vt Diomedes vel vt alij volunt ſapphico conſtanti. Epitrito ſecūdo duobus choriam bis ꝛ bachio. vt te deos o.ro ſybarim. cur properas amando. Ferettus dicit prius ge nus aliquādo anapeſtum pro bachio habere: quod ex Horatio probari nequit quū vnicam oden hoc genere ſcripſit.

Choriambicū ariſtophanium monometrum.

Lydia dic per omnes Te deos oro ſybarim Cur properas amando.

Archilochium acatalecticū conſtans amphimacro ꝛ duobus iambis non ebur: nequau:reum: preponitur iambico hipponactio trimetro catalecti co: conſtanti quinꝗ iambis ꝛ ſyllaba recipiente tamen locis imparibus ſpondeum ꝛ tribrachum: in paribus etiam tribrachum vnicum in vnico verſu. vt mea: reni det. in domo laeu.nar. Scripſit Horatius hoc genere vnicam oden.

archilochium acata.

Non ebur neꝗ aureum.
Mea renidet in domo laeunar.

Iambicum trimetrum archilochium preponitur iambico di metro archilochio: vtrūꝗ eſt acatalecticum: vide monocola. Scripſit Hora. hoc ge nere primam oden epodi: ꝛ que ſequuntur per ordinem nouem. prima eſt hec.

Iambicū trimetrū archilo.

Ibis liburnis inter alta nauium.
Amice propugnacula Sic Martialis.
Vir celtiberis non tacende gentibus.
Noſtreꝗ laus Hiſpanie.

Iambicū trimetrum archilochiū acatalecticū preponit archi lochio alteri vel vt quidā volūt) ſapphico cōſtanti pentemimeri dactylica. i. duobus dactylis ꝛ ſyllaba longa: quā ſequit iambicū dimetrū archilochiū acatalecticū. de quo in monocolis dictū eſt/ veluti. Scribere verſiculos amo.re per.cuſſum. graui. Horatius vſus eſt hoc genere ſemel. Pecti nihil me ſicut antea iuuat.
Scribere verſiculos amore percuſſum graui.

Syllaba ſuperans rōne ceſure poteſt (lꝫ natura breuis) ꝓduci: vt liquet ex his ver ſiculis. Inachia furere ſiluis honorē decutit. Arguit ꝛ latere petitus imo ſpūs. Li bera conſilia nec cōtumelie graues. Sed forte nō inepta quis dixerit hoc genus eſſe tricolon eadem ratione qua ante vſi ſumus in illo: horrida tempeſtas ꝛc. ꝛ tum ordi narem ſic. Pecti nihil me ſicut antea iuuat Scribere verſiculos.
Amore percuſſum graui.

* Syllaba que rōne ceſure ſuperat ꝓduci pōt lꝫ breuis natura ſit.

Iambicum trime. archilo. acat. de quo ſatis dictum eſt prepo nitur elegiaco pentametro. Boetius.

Quamuis fluente diues auri gurgite
Non expleturas cogat auarus opes.

Scazon ſiue iambicum trime. hypponactium acatalecticum preponitur iambico dimetro archilochio acatalectico patet vtrumꝗ in monocolis

Martia.libro primo.
Verona docti ſyllabas amat vatis.
Marone felix Mantua eſt.

Anacreontium dimetrum.

ANacreontium dimetrum catalecticum iambicum conſtans tribus pedibus & ſyllaba:quorum primus eſt ſpondeus iambicus vel anapeſtus nec male(vt opinor) dactylus,vel tribrachus.ſecūdus iambicus nec inepte(vt opinor)tribrachus tertius autem vt primus:licet rectius diſſylabos pedes iambū ſcȝ vel ſpondeum admiſeris:hinc,ſupereſt ſyllaba/ſic.Quiſquis volet.peren.nem. Preponitur id genus pherecratio ex ſpondeo dactylo & ſpondeo.Boetius.
Quiſquis volet perennem.
Cautus ponere ſedem.

archilochiū dactylicum.

DActylicum archilochium dimetrum hypercatalecticum cōſtans duob⁹ dactylis & ſyllaba preponitur iambico dimetro archilochio acatalectico.De quo Eraſmus.
Ergo ne conticuit
Vox illa quondam nobilis.

PHaleucium hendecaſyllabum quod in monocolis patet preponitur Alcmanio vel(vt alij volunt)archilochio tetrametro acatalectico cōſtanti dactylis duobus & duobus trocheis.vſus eſt eo genere Boetius ſemel.
Quamuis ſe tyrio ſuperbus oſtro
Comeret & niueis lapillis.
Perottus hic pro dactylo reperiri aſſerit trocheū:id ex Boetio colligi nequit.

* Sapphico phaleuciū ꝑponit

PHaleucium dictum ſapphico preponitur.Boetius id fieri oſtendit in decimo carmine lib.iij.vbi in principio tribus phaleucijs vnicum ſubiecit ſapphicum/ſic.
Huc omnes pariter venite capti
Quos fallax ligat improbus cathenis.
Terrenas habitans libido mentes.
Hic erit vobis requies laborum.
Poſt hec inchoatur genus,de quo locuti ſumus.nam phaleucio ſubijcit alterne ſapphicum.
Hic portus placida manens quiete
Hoc patens vnum miſeris aſylum.
Perottus male credit eſſe monocolon/vt. Quiſquis compoſito ſerenus euo.
Docuit iſtud rectiſſime doctiſſimus Badius.

* Phaleuciū pentametro elegiaco prepoſitum.

PHaleucium dictum pentametro elegiaco preponitur.Boetius libro quarto.
Quid tantos iuuat excitare motus.
Et propria ratum ſollicitare manu.

Pherecratium.

ALcmanicum dactylicum trimetrum hypercatalecticum cōſtans tribus pedibus heroici verſus & ſyllaba:ita tñ vt aliquis ſit dactylus preponitur pherecratio ex ſpondeo/dactylo.ſpondeo nonnunquam in prima regione anapeſtum admittenti Boetius libro tertio.
Omne hominum genus in terris.
Simili ſurgit ab ortu.
Vnus enim rerum pater eſt.
Vnus cuncta miniſtrat &c.non autem vnus qui cuncta miniſtrat.Leguntur in hoc genere plures mende vitio imperitorum:quarum nōnullas diſertiſſimus Badius ſua diligentia pepulit.

Alcmaniū

¶ Alcmanium dactylicum tetrametrum acatalecticū conſtans quatuor pedibus:quorum quartus tantum dactylus eſt:dummodo memineris vltimam verſus eſſe communem:reliqui ſunt dactyli vel ſpondei vel hi vt volumus mixti preponitur id genus,iambico dimetro archilochio acatalectico:de quo in monoco

les diximus Boetius.
Sunt etenim penne volucres mihi:
Que celſa conſcendant poli.

TRocbaicum alcmaniū dimetrū acatalecticum conſtās quatuor trocheis: recipiens etiā apud Boetiū in ſecundo loco ſpōdeū preponitur pherecratio ⁊ ſpondeo vel anapeſto ⁊ dactylo ⁊ ſpondeo vt Cernas ferret tyrannos. Anapeſtū autem Boetius noue dedit: vt Solij culmine reges ⁊c. Utitur Boetius eo genere ſemel tantum. Quos vides ſedere celſo Solij culmine reges. Trochaicum.

Dicolon triſtropbon.

DIcolon triſtropbon eſt carmē ex duobus diuerſis generibus vbi poſt tertiū quemqꝫ verſum fit ad primū genus reuerſio Tale carmen vnicum apud Horatiū reperio licet inter monochola ponatur a Diomede ⁊ Perotto pluribuſqꝫ. Mecum eſt Badius in oden hanc Horatij qđ exemplum huius rei vnicum eſt. Miſerarum eſt neqꝫ amori dare ludum. Neqꝫ dulci mala vino lauere aut ex
Animari metuentes patrue verbera lingue.

Duo primi verſus ſunt ionici a minori trimetri ſaphici acatalectici conſtantes ex tribus Jonicis a minore tertius quiſqꝫ verſus eſt ionicus a minore alcmanius acatalecticus conſtans. iiij. ionicis a minore vt animari ⁊c. Si quis hoc monocolon vocandum contenderit: Jlle idem dicere cogetur de iambico trimetro cū dimetro ⁊ de multis alijs que ab omnibus inter dicola iure locantur.

Diuidūtur in hoc carmine ab Horatio ꝯplu[ſ]cule dictiones vt examinari: lauit Bellorophonte. ideo teſte Acrone rectius dici nūerus videtur ꝙ metrum Acron quoqꝫ id ſotadicū appellat: quot ait Fabius non pedū ſed ſenſus fine concluditur Fortius eñ aliquid incompoſitum poteſt eſſe ꝙ iunctum ⁊ bene collatum. vt ſota deorum ⁊ callimachiorꝫ: vt quorūdam in oratione ſimili pene licentia laſciuientiū Jdcirco admonendū cenſuit: vt ad firmius etatis robur huiuſmodi verſus reſeruarentur: nam hac compoſitione ſemel vſus eſt Horatius.

Dicolon tetraſtropbum.

DIcolon tetraſtrophon carmē eſt ex duobꝰ generibꝰ vbi poſt quartū quenqꝫ verſum fit ad primū genus regreſſio Talia, genera ſubiecit, hic quatuor.

ASclepiadei tres gliconico vni preponuntur. vtrunque genus in monocolis patet. Hora.lib.j.car.ode.vj.
Scriberis vario fortis ⁊ hoſtium.
Uictor meonij carminis alite.
Quam rem cūqꝫ ferox nauibus aut equis. Miles te duce geſſerit. Scripſit eius generis odas nouem: que diligentibus facile patebunt.

SAppbici tres adonico preponuntur. Hor.lib.j.car. ad auguſtum. Jam ſatis terris niuis atqꝫ dire. Grādinis miſit pater ⁊ rubenti dextra ſacras iaculatus arces Terruit vrbem ſcripſit hoc genere ſex et viginti odas quas facile internoſces. Poſſemus quoqꝫ (vt prius notaui ex dictis Boetij) tribus phaleucijs vnicū ſapphicū ſubijcere veluti. huc omnes pariter venite capti ⁊c.

GLyconici tres conſtantes in primo loco tam iābo vel trocheo vel ſpondeo ⁊ duobus dactylis vel coriambo et pyrrichio preponuntur vni pherecratio ex primo pede iambo vel trocheo: vel ſpōdeo: ſecūdo aūt dactylo ⁊ tertio ſpōdeo. Tale eſt Catulli ſeculare carmen ad Dianam Diane ſumus in fide. Gliconiū.
Puelle et pueri integre. Diane pueri integri.
Puelleqꝫ canamus. O latonia maximi.
Magna progenies Jouis.
Quam mater prope deliam.
Depoſiuit oliuam.

Hic antique a depono depoſiui preteritũ facit per iui penultima lõgo ⁊ poſt ſonã tum ſyllabum fecit non ſonãtum. Preterea hypermetros duos fecit: vt Saltuũqꝫ

✱ Depoſi- reconditoꝝ. hic rum ſyllaba exundat: ſed a principio ſequẽtis verſus abſumit qui

ui preteri- eſt Amniumqꝫ ſonatum. Alter verſus eſt. Sancta nomine Romulicꝫ. hic qꝫ ſupat:

tuꝫ ãtiquũ ſed a principio ſequentis verſus abſumitur. Antiquam vt ſolita es bona. hic nota

verſ⁹ vltia bis in hypmetris vltimã ſyllabã verſus eſſe eam que ſtatim precedit ſyllabaꝫ ſuper

ſyllaba q̃ fluam: ⁊ ideo eam eſſe cõmuneꝫ ac ſi vna ſyllaba ſuperaret. ad liq̃do patet ex hĩs

ſit in hyp- iam dictis. Antonius Parthenius dicit hic nullam carminis obſeruari rationẽ qđ

metris. certe falſum eſt, ſiquidẽ hoc genus ſuauiſſimũ eſt legitimã carminis rationem pulcherrime cuſtodiens. Jd tamen ego non ex gramaticis: ſed multa diligẽtia per me Chriſto duce tandẽ intellexi. Uſus eſt hoc gñe ſemel Marull⁹ in hymno ad Jouem

Benigne optime Juppiter.
Qui tuo nitidum ethera
Ambis igne beato.

¶ Ponit in prima regione trocheũ iambuꝫ vel ſpõdeũ eodem modo vt Catullus vt fertilis dare dextra Glebas ſeminibus rudes. Laudes ⁊ benefacta ⁊c.

Anacreontij. Anacreontij dimetri catalectici tres conſtantes anapeſto duobus iambis: ⁊ ſyllaba veluti: Age.cun.cta,nu.ptia.li.preponũtur vni coriambico tetrametro ſaphico ꝯſtanti tribus coriãbis et bacchio vel amphibracho: vt omne nemus cuꝫ fluuijs Omne canat ꝓfundũ vſus eſt hoc gñe Claudian⁹ i epithalamio Honorij Auguſti ⁊ Marie

Age cuncta nuptiali redimita vere tellus.
Celebra thoros herilis.

¶ Omne nemus cum fluuijs Omne canat profundum. Hoc dicolon vt quod ſtatiꝫ preceſſit ⁊ quod mox ſequitur ipſe per diligentiam meam primus inter grammati-

Epithalamium cos quos noui elucidaui: vt facile cognoſcet ſiquis alioꝝ ſcripta relegerit. Epithalamium eſt: nuptiale carmen in quo Claudianus diuerſis gñibus vtitur. Primo quidem. Alcaico monocolo. cuius initium eſt. Princeps coruſco ſydere pulchrior Secundo Anacreontio cum ſaphico coriambico: cuius initium eſt. Age cuncta nuptiali. quo genere etiam Sidonius vſus eſt. Tertio Anapeſtico dimetro monocolo Cuius initium eſt. Soluas galea fulgere comas. Quarto aſclepiadeo monocolo. Cuius initium eſt. Attollens thalamis idalium iubar. Sed omnium venuſtiſſimũ eſt Catulli epithalamiũ a nullo hactenus qđ ſciam elucidatum noſtro marte nunc primum enodandum de ratione carminis loquor. Nam reliqua pulchre declarat, Parthenius initium carminis de quo loquor eſt collis o heliconij.

Glyconici. ¶ Dicolon pentaſtrophon.

Glyconici quatuor ꝯſtantes in prima regione trocheo ⁊ rariſſime ſpõdeo: in ſecũda vero choriambico: in tertia Pyrrichio. vel aliter in ſecũda ⁊ tertia regione dactylis duob⁹ ſic: collis o heliconij: vel ſic col lis o heliconij preponitur vni Pherecratio: cuius primus pes eſt trocheus: ⁊ rariſſime ſpõde⁹ ſcđs dactyl⁹ terti⁹ aut ſpõde⁹ ſic. O hy.mẽ hymenee. De ſpõdeo in prima regione. Pherecratij tria inuenio exempla hec ymẽ o hymenee. non abſcondis amorem. Exercete iuuentam. Ceteri Pherecratij apud Catul. in Epithalamio ſumunt primum pedem trocheum Glyconici in hoc epithalamio ſolum. xiij. leguntur habẽtes primo loco ſpondeũ: ceteri trocheum in primo loco i. ſit hi tredecim ſunt. Pro qua turpia perſequens . Complexum ſed abit dies Feſcenina locutio Deſertum dñi audiens. Luſiſti nucibus libet. Jam ſeruire Thalaſſio Unguẽtate labris marite. Pretextate puellule. Uos vnis ſenibus bone. Subducat numerũ prius Qui veſtri numerare vult. Torquatus volo paruulus. Sordicam tibi numeꝝ prius Qui veſtri numerare vult. Torquatus volo paruulus. Sordicam tibi villice ſed verſus ille vnguentate labris marite: hypermeter eſt: quia ſic ſcãditur: vnguen.tate la.bris mari. hinc ſupereſt ſyllaba te in vocalem deſinens quam ſequentis verſus initium perimit. vt vnguentate labris marite Abſtinere: ſꝫ abſtine ſic paulopoſt. Soli cognita: ſed merito iſta non eadem licent: ⁊ ante Flameum video venite. Jte concinite in modum. ¶ Epithalamij initium hoc eſt.

Collis o Heliconij
Cultor vranie genus.

Qui rapis teneram ad virum.
Uirginem o hymneae hymen.
Hymeno hymenae.

¶ Hinc ad prius gen⁹ fit regreſſio ꝛc. ne vnꝗ negligas vltimā cuiuſqꝫ verſus eſſe cōem atqꝫ in hypmetris vltimā dici eā in qua pfecta ſcāſio finit. Notabis aūt quaſdam mēdas fuiſſe in hoc epithalamio. Nā qdā libri hñt. O cubile quod omine Cādido lacteo pede ꝛc. Alij ꝟo ſic O cubile quod oīb⁹ cādido pede lacteo aliter enis nō ſtat verſus preterea vbi habetur. Ille puluis erichrei: lego crithrei vel crithiū ſine diphthōgo vt ſtet verſus (niſi quis dixerit in grecis diphthongon ante vocalē interdū corripi) vt eſt phactōti⁹ Conopius ꝛ plura dñr aliqñ ꝑ phactōteus ꝛc. vt alibi late vidim⁹: ita puto poſſe defendi hic crithri⁹ penultima breui ꝑ crithrc⁹ penultia lōga. Itē nōnulli alij libri hñt: multa milia luſuū: alij ꝟo ludere: vt vicē nois ſuppleat: ego aūt lego multa milia luſuū. vt ſit p ſyncopā luſuū diſſyllabū ꝑ luſuū triſſyllabo. Pluſculi in hoc epithlamio ſunt ꝟſus intercalares. i. melioris auſpicij cā repetiti vt hi ſunt Hymē o hymenee. Cōparier auſit ꝑdeas noua nupta. Concubine nuces da. O hymen hymenee. Carmē hoc eſt lōge pulcherrimū ſi ꝗs tale ſcribere velit ediſcat dictū Catulli epithalamiū. ꝟſus eſt hoc gñe Marul⁹ in laudibus Sene. Mater nobiliū nurū. Antiq̄ ſoboles remi Sena delitie Itale ſeu liber poſitū loci Cōualleſqꝫ beatas. Verū lōge ſepi⁹ dat ꝑmo ſpōdeū ꝗ Catullus. Et certe opinor in ꝑma regiōe tā Glyconici ꝗ pherecratij poſſe locari tā ſpondeūꝗ trocheum.

¥ Diphthōgus aūt vocaleꝫ in grecis altꝫ qñ corripitur.

Verſus intercalares

¶ Angeli Politiani Monodia in Laurētiū medicem ſcripta eſt ī genere dicolo pētaſtropho. Nā tres ꝑmi verſiculi ſūt iābici dimetri archilochij ex ſolis diſſyllabis pedib⁹: quorū prim⁹ eſt iāb⁹ ſpōdeus vel trocheus. ſcōs eſt trocheus iāb⁹ vel pyrichius. tertius vt prim⁹. quart⁹ tñ iāb⁹. quart⁹ ver⁹ cū quinto eſt iābicus monometer hypercatalecticus habēs ꝑmo loco ſpondeū trocheū vel iābū: ſcōo vero iābuꝫ trocheum vel pyrrichiū hinc ſupeſt ſyllaba: mallem tñ verſus eſſe ſcōm legē prius datā: qꝛ Politian⁹ ī hymnis ſuis id ſolū obſeruauit: vt ſint .iiij. pedes diſſyllabi: ita vt tres ſint indifferēter quicūqꝫ diſſyllabi dū quart⁹ ſit iāb⁹ vt ptꝫ ī hymno cui⁹ initium eſt. O virgo prudētiſſima. Idē factitaſſe videt mihi ī hac monodia ſuauiſſima

Quis dabit capiti meo aquam? quis oculis meis
Fontem lachrymarum dabit?
Ut nocte fleam.
Ut luce fleam
Sic turtur viduus ſolet.
Sic cynus moriens ſolet.
Sic luſcinia conqueri.
Heu miſer miſer.
O dolor dolor.
Laurus impetu fulminis
Illa illa tacet ſubito.
Laurus omnium celebris.
Muſarum choris.
Nympharum choris
Sub cuius patula coma
Et phebi lyra blandius.
Et vox dulcius inſonat.
Nunc muta omnia.
Nunc ſurda omnia.

¶ Poſt hec repetit ꝑncipiū. Quis dabit capiti meo vſqꝫ laurus impetu fulminis Eſt aūt monodia lugubris cantus quem ceteris fluctibus ſola prefica canere ſolebat in defunctorum funeribus.

Monodia

¶ Tricola tetraſtropha

Tricola tetraſtropha ſunt carmina ex tribus diuerſis. gñibus vbi poſtquartum quemqꝫ verſum ad primum genus reuertimur huius generis carmina inuenio duo.

Aſclepiadei duo preponuntur vni pherecratio cū glyconico de quorum pedibus ſatis dictum eſt Horatius.

Aſclepiadei duo vni pherecratio cuꝫ glyconi: prepoſiti

Quis multo gracili puer in roſa.
Perfuſus liquidis vrget odoribus
Grato pyrra ſub antro?
Cui flauam religas comam.

Huius generis Ode apud Horatium ſunt adhuc ſex quarum initia ſunt

Dianam tenere dicite virgines.
O fons blanduſie ſplendidior vitro
Quid fles aſterie quem tibi candidi
O nauis referent in mare te noui
Alcaicum Uitas inmuleo me ſimilis chloe.
Audiuere lyce dij mea vota dij

Alcaici duo cõſtantes in prima regione ſpõdeo nõnũq̃ iambo in ſcđa iãbo tñ ꝛ ſyllaba partẽ orõnis finiẽte quã ſequuntur dactyli duo preponunť vni verſui iãbico dimetro archilochio hypercatalectico cõſtãti in primo loco iambo vel ſpondeo: in ſcđo iãbo tñ: in tertio ſpõdeo: in quarto tñ iãbo. hinc ſuꝑeſt ſyllaba: ſequiť quartus verſus q̃ eſt alcmanius dactilicus tetrameter acatalecticus cõſtans duobus dactylis ꝛ duobus trocheis apđ Horatiũ nõ inueni alios pedes in his verſib⁹ q̃cq̃d aliq̃d dixerint memineris vbiq̃ vltimã verſus eſſe cõem. Exẽplum apud Horati. eſt frequẽs ſiquidem hoc genere ſcripſit Odas: xxxvij. Que ſtudioſis facile patebunt nobis vnice initiũ exempli gratia ſubiecisse ſufficit.

Odi prophanum vulgus ꝛ arceo.
Fauete linguis: carmina non prius,
Audita muſarum ſacerdos.
Uirginibus pueriſq̃ canto,

¶ Finis.

Joannis Deſpauterij Niniuite in aduerſarium Recriminatio.

Bergis tuus erã Theſeus tuus pylades: ſcis q̃ impenſe te amauerim. Ut primum abij: totis me viribus nulla laceſſitus iniuria vituperare et carperé nuſq̃ deſtitiſti: quo ipſe doctior videreris. Utq̃ tuum potius ludum adoleſcentes bergenſes ꝛ vicini q̃ meũ peterent: dediſti noiatim ꝯtra me diſcipulis cõcluſiunculas pagatim templorũ valuis affigendas. demũ (q2 vbi hec reſciui per eplam violate te amicitie argui minatus me aliqñ par pari relaturuꝫ) ſubito in libellos meos annotationes ediditi inſulſiſſimas: veritus ne prior errata tua diſſeminarem. Quum Bergis agerẽ: rogatus a me vt errata mea veſtigares cygno nigro rariora eſſe iuraſti. nũc te ais in libellis meis errores querere vt aquaꝫ in mari. Non vides glorioſiſſime nebulo tuo te gladio cõfodi? Si opera mea erroribus ſcateant: cur reiectis ceteris ipſa taꝫ diu (ẽt anteq̃ inter nos contractum foret amicitie quicq̃) diſcipulis legiſti et legis. Exprobras mihi oculi orbitatem polyphemum nuncupas aliaq̃ id genus conuitia ingeris tibi impudentiſſimo ſcurre non mihi dedecori futura: polyphemus ſum ꝛ Euphemus. laudant diligentiã meam itali / Galli / germani Scis Bebellium ita ad me ſcripſiſſe. Jllud mi deſpauteri apud me teſtimonium obtinuiſti quod palam potes predicare vt nemo vnq̃ iu-
Mulciber Alexãder defenſus dicio meo melius ꝛ exacti⁹ ſcripſerit de quãtitate. ne credas te olim inter alios habẽdũ q̃ inter Cacophemos: zoilos: cherilos: criſpinos: Bauios ꝛ alios id gen⁹ edẽtulos latratores. Sꝫ ad annotationes redeo. Mulciber alexãder dixit eẽ ſcđe declinatiõis habereq̃ in gtõ mulciberi. aſtipulať huic Sulpiti⁹ cũ plurib⁹. Nebriſſẽſis quẽ imitat⁹ ſum negat mulciber vt ſcđe eſt: creſcere in gtõ: et legit in Cicerone mul-
Noualis ciberi: ꝛ ſi q̃dã libri mulcibris et forſaꝫ bñ hñt: dixi tñ ſepius eſſe tertie declinatiõis nũc Nebriſſenſeꝫ ꝛ me ꝛ te erraſſe ꝛ Alexãdrũ bene dixiſſe reperio. Capella li. j. Ur=
Ora. na que vertex mulciberi dicebatur. Et lib. vj. Deuorante mulcibero.

¶ Quid de noualis garris ſopnolente ꝛ lethee cerbere? Jgnoras Torrẽtini tui deſinitionem eſſe: noualis eſt ager qui renouatur ſemine? Et recte profecto Torrentius renouatur eñ proprie quod intermiſſum iteratur. Jn. Ora. Lancilotũ virũ do

cinſſimū: pluresq̧ ſuffragatores habemus. Necdū aliter. docentibus herbam porri-
gimus quū etiam apud Liuium impreſſiones optime vt Badiana pluresq̧ nō lora
ſed oras habeant. Diſcrimen inter cruſtū ⁊ cruſtā ex Torrentino mutuati ſumus ⁊
raro infringit. ¶ Dictionū ſignificātias: in prima parte grāmatice noſtre nō adeo
ſuperſtitioſe queſiuimus cōtenti eas ex Sulpitio Badio cum Sinthenio Torren- Cruſtum.
tino ceteriſq̧ boni nois grāmaticis ſine magno ſtudio accipere. Oſtende ſi potes
queq̧ melius nobis Genera/declinationes/⁊ reliquas dictionum accidentias enu-
cleaſſe. Oſtēde quicq̧ ſcitu neceſſarium omiſiſſe. ¶ Quid vociferaris de ſique neque
nunque ecque? Nonne hec clarius q̄ tu declaraui in Syntaxi in regimine parti-
tionis? Vide obliuioſe Lallator ibi queſtiunculā/ Quō differūt nominatiui ⁊ accuſati
ui que vel qua. Euge annotator nobili ſcꝫ ob hec nugamenta corona donande.
¶ Ad Syntaxin venio: in quā nocturno diurnoq̧ ſtudio vix tandē tres annotatio
nes tam friuolas: vt puero ſint indigne: inuenire quiuiſti. ¶ In tam lapſum me fa-
teor non inſcitia verum incuria quadā ⁊ inaduertētia: qđ ex p̄cepto noſtro facile in Aſt.
tellexiſſes: niſi vt momo quum in me nihil carpēdū vidiſſes: vmbrā ⁊ ſoleas vellica
re libuiſſet. Hec incuria doctiſſimo cuiq̧ plerūq̧ obrepit. In dictione licentia ſi do-
ctos conſuluetis nihil nos nō optime dixiſſe cōperies. ¶ Aſt procul dubio poeticū eſt
vt in Senenſem Badius noſter rite docuit. Nec obeſt Gelliū in proſa vſurpaſſe: q̄
ſemel tm̄: ⁊ Gellius/ Apuleius/ Sidonius ſcriptores ſūt omnigeni: poetice in proſa
plerūq̧ loquentes. En minutias: en quiſquilias in Syntaxin noſtram tanto ſudore
collectas. Euge annotatorū ſimia. ¶ In ſticologiā noſtram apinas tricas ⁊ ſi quid Inarime.
vilius iſtis: collegiſti circiter viginti. Nā quid dicā de Inarime: paraclitus latur⁹
polytus incepiſti apud Auſoniū/ ieci apud Boetiū. Quatuor apud Ciceronem. mo
noceus apō Enniū parochia: acinacis in q̄s certe vix quicq̧ eſt annotatu dignum
Etēm ſi ego erraui: Vergilius nō magis peccauit in dictione inarine q̄ latini vni-
uerſi in proconſul proprector ⁊c. Verū Aldū allucinatū nō Vergiliū manifeſte docet
Daniel Caietanus in decimā Senece tragediā: vt mirum ſit argū tuum ita cecuti-
re. De paracletus ⁊ paraclitus in e ante t. nemo dicet me non pulcherrime doctiſſi-
morum opiniones enucleaſſe. Quid latras rupice magiſtelle? Laturus Vergilius
ceteriq̧ producūt tantum: Nec in Ciri laturum leges: ſed relatu vt Badius noſter
optime declarat veluti noſtris in annotationibus videbis. ¶ Quid de iambico car
mine ſentiam: in ſticologia noſtra ſatis patet. Auſonium nō ego ſed chalcographi
corruperunt. Nā priuſq̧ annotationes tue fuerunt mihi viſe hunc locum: in arte
mea correxi: vt oſtendi. M. Guilielmo Roucrio Tiletano Cortracenſis iuuentutis
moderatori probo ⁊ perdocto. Is Cominū fuit: quum tuas annotationes huc fere
bat ingenuarum artium profeſſor Franciſcus Laurentius: vtriq̧ vt primū nenias
acceperam oſtendi in meis annotationibus ſiquid boni collegeras: me id ante no-
taſſe: te vero ex meis impuriſſime triū literarum homo ⁊ effrōs plagiarie ſurripuiſ
ſe. nam Horatiū cum aldinis prenotamentis: ⁊ Sillium mihi commodaſti: in qui-
bus notaui que furatus es de Naca: hedile dolopis: pactumcius ⁊c. Si negaueris
tuis te libris conuincā ⁊ teſtimonio Jacobi Villici doctiſſimi: qui Sillium Hora-
tiūq̧ tuū ad me portauit: huic ⁊ excellenti decretorū doctori. M. Balduino brecta
oſtendi apud Sillium doloris non dolopis legendū eſſe. Et nuper Bergis vt primū
dixit mihi Henricus vulpes in genitiuo dolopis me abs te carpi confeſtim coram
multis declaraui: quo pacto id ex me furatus eſſes vtq̧ Sillius de nullo dolope:
ſed tantū de falce: Hannone: ⁊ appio loqueret contra Neſtorem. vides ne q̄ mani
feſti furti tenēris? Nō te pudet cornicula meis plumis ornari. Nullū hacten⁹ chal
cographum adeo diligentē noui: quin interim dictiones pro dictionibus inuerterit
⁊ male impreſſerit: itaq̧ in opere meo proterit ſuppoſitū eſt iecit: alioqui nec latini
tatis nec metri ratio ſeruaretur: id minime vidiſti talpe baubator. Ergo nō fatum
ſub pedibus egit ſuperbum nec iecit legendū eſt fatū ſub pedibus: terit ſuperbum. Boetius emaculat⁹
¶ Ut Priſcianus ſolūt eſſe triſſyllabū eſſe teſtat: in hoc Catulli phaleucio. Qui zo-
nam ſoluit diu ligatam. ita ego cū Quintiano ⁊ pleriſq̧ aliis dixi Gaudet ⁊ clauſo * Solut
eſſe triſſyllaba in his. Verboſa gaudet venus loquelā: ſi linguā clauſo tenes in ore: triſſyllabū
at reperitur quater aut quinquies hoc loco ſpondeus: Non inficiamur. Verum tā
licēter vt nemo in hoc Catullum imitetur. Magna putas te laude dignū q̄ paucos
pedes licenter vſurpatos notaſti quos nec Seruius nec Priſcianus nec diomedes

notare curauit. Qui ſoli mihi vitio vertis in quo nemo eſt hactenus reprehenſione
Quatuor. dignat⁹: quatuor Cicero corripit remotione e litere. vt Martialis fare⁹: alioqui re
liqui poete id nomē aliquādo corripuiſſent: quater fit a quatuor: vt ofella ab offa.
Scio Aldū aliter ſentire: nec multū repugno: nec in verba eius iuro. Quotidie ſci=
res a quot ⁊ dies fieri: ſi vnꝗ̃ primū Quintiliani de inſtitutione oratoria librū legiſ
Quotidie. ſes. Quid gānis inepte grāmatiſta ⁊ verſificatorcule? Nōne vt quotānis: ita quoti
die dicimus. Quid de ānio ſentiā in annotationibus meis videbis. Ego cum Stra
bone ⁊ Seruio ceteriſꝗ latinis: ⁊ grecis monoec⁹ grecū eſſe ſcio. Anni⁹ cū Talmu=
Monoec⁹. diſtis iudeis ex mon ⁊ alres cōflatum eſſe ſine vllo authore ſopniauit. At de hoc ali=
as plura. vt de parochia ⁊ paroccia acinaciſꝗ in quib⁹ nulles bonos authores te
callere oſtēdis veluti ꝓpediem in annotationibus noſtris videbis. ¶ In tenuiore
Tenuior apud ſtatiū nō me intelligis: nam volo u cōſonantem fieri: vt in tenuia ſinuatis. id
apud Pa eſt vero per ſyneresim collidi: vt in alucaria. Ortus ⁊ inſtantē cornu tenuiore vide=
pinium. bat luna die Catull⁹ omnino corripi docuit alioꝗ excepiſſem. Egregiam vero lau
dem ⁊ ſpolia ampla reportas ſi diligētia tua due tandē dictiūcule arti noſtre adie=
cte ſunt Mimerminus ⁊ Ideus. Poſt annotatiōes conſcius eoꝝ que in te reprehē
di: ne preuenirē exemplo diui Auguſtini dicis te quedam retractare: ꝗ ipſe te docui
Mimermi ingratiſſime diſcipule. vt iā ex epiſtola mea ꝓmulgata patet. ⁊ Uillicus noſter no=
nus. uit: ⁊ cōſcientia tua teſtat. Si mea furari nō veritus es: quid mirū que a me didici
ſti ſi diſſimulas? Hec ſunt que in nugas tuas dicenda putaui: qꝛ ſcriptū eſt reſpon
Idus de ſtulto iuxta ſtultitiam ſuam ne ſibi videatur ſapiens. Non equidem dignū te pu=
to qui cum diſceptem. Ceterum tacere nolui: vt haberent mei lectores quo te cete=
roſꝗ canes meos confutarent. Dominū ſeptimo Iduū Nouēbriū anno. M. D. xiij.

FINIS.

Jo. Badius Lectori. S.

Habes lector ſtudioſe verſificatoriam ſeu ſticologiam Joannis Deſpau
terij Niniuite: cum Apologia ſiue recriminatione in aduerſarium quā
inuitus feci vt imprimerē: coactus tamē iuſtiſſima ratione: nam cū ille
contra decretum patrum ⁊ preſcriptū Chriſtianū iam duos quaſi diffa
matorios libellos curauerit Gandaui imprimēdos: indignū viſum illis
non reſpondere: preſertim cum ⁊ poſſet ⁊ deberet. Nam quia de multis
rebus literarijs Grammatici certant: ⁊ adhuc ſub iudice lis eſt: iniquum eſt bonos
authores ſecuto vitio dare ꝙ non omnis: preſertim cum fere meliores certe vetu=
ſtiores ſequatur. Nam quis ſane mētis de inarime non potius Uergilio Lucano
ꝗ̃ Aldo credat aut de monoecus non potius Seruio ⁊ omni grece ſcientium ma
nui ꝗ̃ Annio Uiterbiēſi. At voluerit rē literariā iuuare potuerit id hūanius feciſſe
amice admonēdo: aut meliora edendo. nunc vero cum etiā laudi danda carpat vt
ꝙ vnoculus tm̄ viderit ⁊ dinouerit nō literarū ſtudiū iuuādi: ſed hois fame eleuan=
de gratia ſcripſiſſe videtur quod ſi fecit nihil magis cōtra ſpem fecit. Nam qđ her
culi Juno et Laurentio Uallenſi caſtigatores eius id Deſpauterio zoilus eſt. Cum
enim in tanto opere tā paucula tam auide vellicet: quis nō ⁊ auctoris gloriā ⁊ ope=
ris auctoritatem maiorem ex eo cenſeat: ſed viderit ipſe: velim certe ꝓ ea qua vtrū
ꝗ ꝓſequor charitate in gratiam redeant ⁊ ſe Chriſtianos agnoſcāt memores illis
ſe perfectos ingenijs erudiendis: quibus mores boni ꝗ̃ litere culte magis ſint ne=
ceſſarij.

¶ Uale.

¶ Excudebat Lugduni Theobaldus Paganus.
Anno. M. D. xxxvi.